

Giới thiệu Hầu Ca Nhi Convert

Sơn Trung không lão hồ, Hầu ca xưng đại vương

Hầu ca biết võ, lưu manh đồ không được

Hầu ca sẽ làm ruộng, ào ào kiếm đồng bạc trắng

Hầu ca a Hầu ca, người thật không phải

Cao giàu đẹp trai phú gia công tử,

Biến thành nghèo thấp lùn mao Hầu,

Người chuẩn bị thế nào soạn bản nhạc mới Hầu sinh ?

Cầu vote 10 cuối mỗi chương.

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Ta muốn cho người sinh hầu tử

Chiều tà ánh chiều tà rơi trong rừng, đem rừng cây nhà bãi cỏ lập đều bơi lên một tầng nhạt màu hồng nhạt ngay cả cái kia trong trẻo sông nhỏ, cũng lóe lẩn tẩn Kim Ba

Ừm bò ồ —— Mộ Quy lão Ngưu phát sinh dài kêu to, nó mại nhân nhà bước chân, đập yên tĩnh hướng chân núi thôn nhỏ đi tới

Cười ngưu là một cái nhìn qua sáu bảy tuổi tiểu nha đầu, cùng cực đại lão ngưu vừa so sánh với, tiểu nha đầu gầy yếu thân thể liền có vẻ dữ phát nhỏ bé nàng chân trần nha, đập cỏ xanh, trong miệng mút một cọng cỏ ngạnh, con mắt tuy lớn, lại không có gì thần thái, ngược lại biểu hiện ra cùng với nàng tuổi tác rất không tương xứng mờ mịt

Cái tuổi này, vốn phải là ngây thơ rực rỡ, vô ưu vô lự nha!

Đi tới đi tới, trên cỏ đậu một chiếc xe hơi nhỏ hấp dẫn tiểu nha đầu ánh mắt tiểu nha đầu đương nhiên không biết chiếc này hoàng sắc Audi TT chạy chậm, chẳng qua là cảm thấy rất đẹp mắt

Rất nhanh, khoảng cách chạy chậm xa không xa một cái hồng sắc vật thể lại hấp dẫn nàng ánh mắt, giống như là trên cỏ dài ra một đóa lớn cái nấm

Nha, thật xinh đẹp a! Tiểu nha đầu mắt to lập tức sáng lên nhớ kỹ dường như ở trên TV gặp qua một hồi, không biết người tên gì, chỉ là biết bên trong người có thể ở

Sờ dĩ gặp một lần liền khắc sâu ấn tượng, chủ yếu là nàng rất hy vọng mình cũng có thể có như vậy một cái phòng nhỏ, có thể an tâm ngủ ở bên trong, nhất định có thể làm tốt mộng

Bên trong lều dường như có người cũng, bởi vì ở tiểu nha đầu nhìn soi mói, trưởng bông phát sinh rất có tiết tấu rung động, hơn nữa biên độ càng lúc càng lớn

Có thể ngàn vạn lần không nên đem đẹp mắt như vậy phòng nhỏ làm hư oh —— tiểu nha đầu bắt đầu có chút bận tâm, chân trần nha bắt đầu hướng trưởng bông di động qua đi

Sau đó, nàng liền nghe được bên trong lều phát sinh cổ họng cổ họng chút chút thanh âm, tiểu nha đầu lập tức dừng bước lại, chớp chớp mắt to, lộ ra suy tư thần sắc, loại thanh âm này, nàng tựa hồ đang chỗ nào nghe qua

"A a a —— thân ái, ta muốn cho người sinh hầu tử!" Bên trong lều bỗng nhiên vang lên một nữ nhân không nén được tiếng rống

Tiểu nha đầu cả kinh, sau đó liền dạt ra tiểu cước nha chạy về phía xa chọc cho đầu kia trầm ổn lão ngưu cũng Ừm bò ồ Ừm bò ồ hai tiếng, bước nhanh hơn, đi theo Tiểu Chủ Nhân đi

Đất rừng sát biên giới yên tĩnh như cũ, chỉ có trưởng bông vẫn ở chỗ cũ chấp chôn

Đầu chuyển, Tinh Di, mặt trời mọc, ánh mặt trời lần thứ hai chiếu khắp đại địa

Xa xa, tiểu nha đầu nắm lão ngư xuất hiện lần nữa, nàng như trước chân trần, khiếp sinh sinh ánh mắt, nhìn phía trên cỏ Hồng lập lòe trường bông

Triều Dương cũng cho bên trong lều mang đến một tia mộng lung sáng, Lâm Uyển Nhi từ trong ngủ mê tỉnh lại nàng không muốn trợn mắt, trong đầu như trước nhớ lại tối hôm qua một đêm điên cuồng

Tuy là nàng rất rõ ràng bên người ngủ say người nam nhân kia đây là cái gì tính tình, điển hình hoa hoa công tử, nói yêu thương chưa bao giờ lấy kết hôn là nhân có người nói, hần lớn nhất chí hướng là ở hai mươi hai tuổi trước khi hoàn thành Bách Nhân Trảm

Ai có thể gọi nhân gia là Phú Nhị Đại đây, xuất thủ phóng khoáng, trực tiếp đưa cho nàng một chiếc mới nhất khoản Audi TT, năm sáu trăm ngàn đây, có thể cũng đáng Lâm Uyển Nhi cân nhắc: Đây hết thấy không có quan hệ gì với ái tình, người tình ta nguyện, chỉ là một hồi giao dịch

Nghĩ tới những thứ này, Lâm Uyển Nhi trong lòng không khỏi có chút ảo não, lại nghĩ tới ngày hôm qua mình ở động tình lúc hô lên câu nói kia, liền càng nhiều mấy phần xấu hổ, Vì vậy lấy tay đi qua, chuẩn bị bóp hần một bà thực sự là vừa yêu vừa hận a, thương hần tài phú, hận hần Lâm Tĩnh

Vào tay tóc nức ních, Lâm Uyển Nhi không khỏi mắc cỡ rút tay về sau đó lại đem cánh tay thượng dòi, thế nhưng vào tay vẫn là lông xù cảm giác

Lâm Uyển Nhi tâm lý đột nhiên có chút sợ hãi, hai bàn tay cùng lên, làm sao sờ đều là tóc, nàng chột mở mắt ra con ngươi, sau đó, nàng phát sinh 1 tiếng không gì sánh được cao vút gọi: "Hầu tử, tại sao có thể có hầu tử!"

Coi như là thật sinh hầu tử, cũng không có nhanh như vậy chứ ?

Như vậy chói tai cao đề xi ben, cũng rốt cục đem trong ngủ say Mã Phong Hầu giật mình tỉnh giấc hần theo thói quen đuổi người một cái, cảm giác phần eo còn có chút đau nhức, Vì vậy lại theo thói quen vươn tay cánh tay, muốn đem bên gối người ngọc ôm vào trong ngực, lại ôn tồn một phen

"A!" Đáp lại hần lại là một tiếng thét chói tai,

Mã Phong Hầu mở mắt nhập nhèm con mắt, chứng kiến tối hôm qua cái kia khả nhân nhi hoa dung thất sắc, đang vẻ mặt hoảng sợ nhìn hần

Vì vậy triển lộ ra hần tự nhận là tối suất khí mê người nhất nụ cười, vừa muốn lên tiếng thoải mái đã thấy khả nhân nhi lúng cuống tay chân kéo ra trường bông, sau đó cái mộng trần liền bò ra ngoài đi

Như thế vô tình mà, cũng tốt, Bản Công Tử lại càng không có cái gì gánh nặng trong lòng rồi —— hoa hoa đại thiếu Mã Phong Hầu luôn luôn tự cao tự đại, trước đây đều là hần nhỏ D vô tình, vẫn là lần đầu tiên bị người vô tình lòng tự trọng quấy phá phía dưới, hần vẫn đuổi theo, trong miệng la lên tên đối phương

Chần chừ đi ngang qua nơi đây tiểu nha đầu chứng kiến không gì sánh được mới mẻ một màn: Đẹp bên trong phòng chạy đến một vị đại tỷ tỷ, tựa như ở Thôn bên sông nhỏ mới vừa tắm rửa xong này tỷ tỷ và thím, trên người trơn thậm chí giống như nàng, trên chân cũng không mặc giày, ở xanh mượt trên cỏ tận tình chạy trốn, đẹp quá a, tiểu nha đầu cũng không biết làm sao tới hình dung, nàng còn chưa lên học đây, từ ngữ quá bản cùng

Thế nhưng ngay sau đó nha, một cái nhỏ mao Hầu chui ra trường bông, hai móng Loạn Vũ, trong miệng xèo xèo kêu, đuổi kịp phía trước đại tỷ tỷ lớn gan như vậy hầu tử, nàng vẫn là lần đầu tiên gặp phải trước đây ở trong núi chần trâu, chứng kiến Dã Hầu cùng con này đáng dấp không sai biệt lắm, tuy nhiên lại tuyệt không hung, trả lại cho nàng từ trên cây ném quả Apple đây

Lâm Uyển Nhi chạy đến trước xe, lúc này mới phát hiện chìa khoá còn đang trong lều, Vì vậy lại Kabuto cái vòng tròn, từ trong lều nhảy ra chìa khoá xe, thuận lợi còn trào lộng bộ quần áo khi nàng chuẩn bị lần thứ hai lao ra trường bông thời điểm, lại phát hiện con kia mao Hầu chặn ở cửa ra chỗ, đang nhe răng trợn mắt về phía nàng kêu

Chết hầu tử, đi chết đi —— Lâm Uyển Nhi nhắm mắt lại, bay lên một cước

Mã Phong Hầu căn bản cũng không có phòng bị a, một cước bị đưa ra thật xa, ở trên cỏ cõn tằm vài vòng hần cảm giác đầu óc có điểm ngất: Thật đoán a! Dựa theo lệ cũ, hình như là hần là ta đánh ngươi à?

Sau khi mở mắt, Lâm Uyển Nhi cũng đối với chính mình chiến quả bày tỏ một chút kinh ngạc, sau đó, lại như một làn khói chạy về phía xe, thật xa liền nhấn xuống chìa khoá, thuận thực mở cửa xe, tiến vào trong xe mấy giây sau đó, chạy chậm xa 1 tiếng âm vang, trong chớp mắt liền từ trong tầm mắt tiêu thất

Đại tỷ tỷ thật lợi hại, bắt quả con kia khi nhỏ dường như rất thương cảm đây —— tiểu nha đầu đưa mắt nhìn xe có rèm che biến mất, sau đó lại quay đầu quan tâm khi nhỏ

Mã Phong Hầu ngửa mặt hướng lên trời nằm trên cỏ, hần đầu óc dần dần thanh tỉnh rất nhiều, bỗng nhiên nhớ tới, Lâm Uyển Nhi vừa rồi ở đoán hần thời điểm, còn giống như nhắc tới 1 tiếng chết hầu tử

Hầu tử, Hầu —— một dạng —— thật giống như ta khi còn bé, phụ mẫu liền gọi ta như vậy thế nhưng từ lên tiểu học năm nhất sau đó, cùng lớp mập mập cũng như vậy gọi hần, sau đó bị hần dùng ngũ mười đồng tiền mua năm thứ ba đàn anh đem mập mập hung hăng thu thập hơi dừng sau, liền không ai dám gọi như vậy hần

Không đối đầu, Bản Thiếu Gia vừa rồi la lên Lâm Uyển Nhi tên, phát ra ngoài dường như chỉ là một trận xèo xèo âm thanh Mã Phong Hầu trong đầu

chấn động, nâng tay phải lên, thả ở trước mắt, sợ đến hẳn a 1 tiếng

Thế nhưng nghe vào tai dóa trong, vẫn là bén nhọn 1 tiếng "Chi", nhìn nhìn lại tay phải, vẫn là lông xù móng vuốt nhỏ; ngồi xuống nhìn một cái trên người, cũng che lấp một tầng màu nâu nhạt lông ngắn, cúi đầu khom lưng hướng về sau xem, từ hai cái đùi trung gian, hẳn loáng thoáng còn chứng kiến một cái quyền khúc đuôi

Mù mịt triệt mông, Mã Phong Hầu trở mình một cái từ bãi cỏ đứng lên, tiến vào trướng bông, mở ra cái kia nữ nhân thức túi, từ bên trong móc ra hộp hóa trang, mở nắp hộp ra, bên trong nằm một gương soi mặt nhỏ, Mã Phong Hầu run thủ đem hộp hóa trang giờ lên trước mặt

Ở Đại Thoại Tây Du bên trong, Chí Tôn Bảo cầm Kính Chiếu Yêu, chứng kiến mình ở bên trong chân dung là một con khỉ, cả người đều ngốc rơi giờ này khắc này, Mã Phong Hầu giống như Chí Tôn Bảo cảm thụ giống nhau như đúc, bởi vì tại nơi gương soi mặt nhỏ trong, chiếu ra là một cái đầu khỉ:

Đầu chu vi một vòng đều là nâu nhạt lông ngắn, chỉ có bộ mặt không có lông, hơi lộ ra điểm phấn hồng, bởi vì ngay đột mà xẹp, sờ dĩ khối này không có lông giải đất đại thể bày biện ra một viên đào thụ nổi quả đào hình dạng

Mã Phong Hầu theo bản năng dùng sức trát vài cái con mắt, sau đó trong gương khỉ nhỏ cũng không đành nháy tròn vo mắt to lại đưa ngón trở ra chỉ chỉ mũi, trong gương cũng nhiều ra một cây mang theo mấy cây thưa thớt bộ lông móng vuốt nhỏ, chỉ hướng mũi vị trí

Giờ khắc này, Mã Phong Hầu trong đầu chỉ còn lại có một thanh âm ở âm vang: Hầu tử, hầu tử, ta biến thành một con khỉ!

Xoạch, hộp hóa trang rơi xuống đất, trong cái gương té thành vài mảnh vụn Mã Phong Hầu còn không hết hi vọng, lại cúi đầu chiếu chiếu, sau đó liền quát to một tiếng, mắt tối sầm lại, ngửa mặt ngã sấp xuống ở trên cỏ

Chóng mặt trong, Mã Phong Hầu nghĩ đến rất nhiều, hẳn nghĩ tới bản thân quyền cao chức trọng cha cùng với được xưng toàn tinh thủ phủ mụ mụ, ở mụ mụ cung chiều Hạ, hẳn khỏe mạnh trưởng thành, trường làm ra một bộ phong lưu phóng khoáng túi da tốt bình thừa người không phong lưu 性 thiếu niên tín điều, cả ngày chu toàn với trong mỹ nữ, tiêu tiền như nước, diễm phúc vô biên cái gì thất lưng quán mười vạn quán, cười hạc Hạ Dương Châu, đối với hẳn mà nói, đơn giản là yếu bạo nó ——

Thế nhưng, êm đẹp làm sao lại biến thành hầu tử, phú quý, mỹ nữ, hẳn hết thảy còn không có hưởng thụ đủ đây ?

Chẳng lẽ là lão thiên không hợp mắt, đem hẳn biến thành một con khỉ, hầu tử hầu tử hầu tử, đáng chết Bật Mã Ôn ——

Chờ chút, Bật Mã Ôn! Mã Phong Hầu lăn lông lốc một cái từ dưới đất bò dậy, rất có tại chỗ đầy máu sòng lại dấu hiệu, trong lòng dâng lên vô tận hoan hi: Không đúng thật xuyên qua thành Mỹ Hầu Vương đây, Bản Công Tử cũng ném thử Đại Náo Thiên Cung là tư vị gì!

Thế nhưng, trước mắt cái này nắm lão ngu tiểu nha đầu là chuyện gì xảy ra ?

Mã Phong Hầu sững sờ mà nhìn trước mắt tiểu nha đầu, mặc dù mặc phải rách rách rưới rưới, nhưng nhìn mặc quần áo trang phục, khẳng định không phải Tây Du thế giới, Tây Du thế giới hữu dụng cao su lưu hoá bộ trát tóc sừng dê sao?

Hy vọng tan biến, gọi Mã Phong Hầu sức lực toàn thân phẳng phất bị rút ra làm một dạng, lần thứ hai nằm xuống đất: Coi như biến thành hầu tử, Bản Công Tử tốt xấu cũng muốn biến thành một con đẹp trai Kim Tì Hưu a! Lúc này rõ ràng là một con phở thông không thể tái phở thông Mi Hưu mà, chính là trò khỉ người thuần dưỡng cái loại này, Mã Phong Hầu cũng từng nuôi qua một con chơi, sau lại mu bàn tay bị cào một bả, sau đó sẽ đưa người

"Khi nhỏ, người làm sao rồi, khó chịu chỗ nào ?" Tiểu nha đầu ngồi xổm khỉ nhỏ trước mặt, vẫn duy trì hơn hai thước khoảng cách, lớn trong mắt to tràn đầy thân thiết

Phiền rất, hơn nữa Mã Phong Hầu nhất quán chỉ thích đại a đầu, sờ dĩ trực câu câu nhìn trời xanh mây trắng

"Khi nhỏ, có phải là người hay không mụ mụ cũng không cần người à nha?" Tiểu nha đầu cái gì nhất dính nha bắt quá đang nói lời này thời điểm, cái tiểu nha đầu này tựa hồ xúc động cái gì tâm sự, mắt to trở nên vụ mông mông

Chi chi chi —— Mã Phong Hầu trong miệng phát sinh một trận thét chói tai, sau đó dụng cả tay chân, hướng trong rừng chạy đi hơn nữa càng chạy Việt buồn bực: Tại sao muốn lấy tay đây, rõ ràng ta dùng hai cái chân có thể chạy nha ——

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Mới tinh Hầu sinh

Linh xảo leo đến trên một cây đại thụ, cầm lấy mềm mại cành cây đang vài cái, Mã Phong Hầu triệt xác định bản thân không chỉ có biến thành một con khỉ, nhưng lại tuân theo hầu tử bản lĩnh, leo cây được kêu là một cái lưu loát

Chạy trốn, nhún nhảy, leo cây, kêu to —— ước chừng phát tiết một buổi sáng, Mã Phong Hầu rốt cục nhận mệnh, không nhận mệnh không được a, trong bụng đói bụng đến phải hoảng, hẳn đã không còn khí lực phát tiết

Đi Đế Hào Đại Tửu Điểm hay là đi mộng Paris phòng ăn tây đây, nghe nói LC khu bên kia tân mở một nhà vốn riêng quán cơm, nếu không đi nếm thử ? Mã Phong Hầu tư duy cũng không có theo thân thể cùng nhau chuyển biến, thẳng đến chứng kiến mình làm ba ba móng vuốt nhỏ, mới đột nhiên ý thức được, hết thấy đều đã trở nên xa không thể chạm

Là hẳn hiện tại bộ dáng này, có thể hay không đi vào thành thị cũng khó nói, còn muốn vào Đại Tửu Điểm ?

Có ít thứ, chỉ có mất đi sau đó, mới chính thức hiểu được quý trọng

Hơn nữa hẳn còn ý thức được một cái càng thêm nghiêm trọng vấn đề: Không gì sánh được cung chiều hẳn mụ mụ, bây giờ còn sẽ nhận thức hẳn sao, Mã Phong Hầu một chút lòng tin cũng không có mà không có mụ mụ làm hậu thuẫn, hẳn làm sao còn đi hưởng thụ sinh hoạt ?

Tựa như thủ bài hát cũ: Hai bàn tay trắng!

Bản Công Tử —— bản Hầu đã sinh không thể yêu!

Mã Phong Hầu không dám tiếp tục suy nghĩ, hẳn sợ mất đi sống sót dừng khí, đang đói bụng bản năng điều khiển dưới, hẳn dùng sức cân nhắc: Chịu chút gì hào đây?

Trên cây lá non thoát nhìn rất tốt xu thế, hao một bả nhét vào trong miệng nhai nhai, đánh đấm khô đánh đấm khô, nhổ ra một đồng lục bọ sau đó, phát hiện bên trong còn có một chi Tiểu Bạch trùng đang ra sức giãy dụa thân thể mập mạp

Oa —— Mã Phong Hầu nôn khan ra một hơi nước đắng, xem ra hẳn kế thừa hầu tử thân thể, nhưng không có kế thừa chúng nó thói quen về ăn

Tốt xấu tìm một trái cây rừng cũng thành Mã Phong Hầu theo bản năng gãi gãi quai hàm hai bên trái phải lông ngắn, sau đó ở trên mu bàn tay vỗ một cái: Cái này trào ngược khuyệt điểm phải đổi!

Hiện tại mới vừa vào hạ, quả dại cũng không lớn dễ tìm còn như các loại rau dại, Mã Phong Hầu nhưng thật ra ở một ít phòng ăn cao cấp thường thức qua, bắt quả phóng tới đất hoang trong, hẳn lại không biết, vạn nhất trúng độc nữa hoặc là ăn hư cái bụng nói ——

Hắn bỗng nhiên ý thức được, bản thân trước đây sống phóng túng này bản lĩnh, hôm nay giống nhau cũng không dùng tới từ biến thành hầu tử trong nháy mắt, hẳn liền cùng đi qua triệt biệt lý, bắt đầu soạn bản nhạc mới nhân sinh —— oh, Hầu sinh

Đầu óc có điểm loạn a, cái bụng có điểm đói a, Mã Phong Hầu lại chuyển động một buổi chiều, dĩ nhiên gì ăn đều không tìm được trong lúc, nó tìm được một tổ đồ thảm con kiến, muốn tróc mấy con nếm thử, kết quả móng vuốt bị hung hăng cắn một cái sau đó, liền chạy trời chết

Thậm chí, hẳn ngay cả một hơi thủy chưa từng uống tuy là chân núi quanh co một dòng sông nhỏ, nước sông tuy là trong suốt, nâng ở trong móng vuốt cũng rất sạch sẽ, nhưng hẳn vừa muốn uống thời điểm, liền nghe được thượng du cách đó không xa truyền đến ùm bò ò 1 tiếng theo tiếng kêu nhìn lại, một con lão ngưu đang nhân nhả vẩy đuôi, tại nơi nước uống ngầm lại nước này có thể là Ngưu uống qua, Mã Phong Hầu rất dứt khoát tuyển chọn buông tha

"Khi nhỏ, lại là nguoi nha!" Cười ngưu tiểu nha đầu cùng Mã Phong Hầu chào hỏi, mắt to vụt sáng vụt sáng, rất thân thiết

Mã Phong Hầu vốn có không muốn phản ứng năng, thế nhưng sờ sờ xẹp lép cái bụng, hẳn vẫn lên đến tiểu nha đầu trước mặt, sau đó rất không có liêm sỉ đất vườn một cái móng vuốt nhỏ

"Khanh khách, nguoi đói bụng rồi!" Tiểu nha đầu từ trong túi áo lấy ra một cái túi ny lon, bên trong có hiện đen thùi lù bánh bột ngô nặng từ trong túi nhựa lấy ra bánh đến, bẻ thành hai nửa, rồi hướng đến cùng nhau nhiều lần, đem hơi lớn hơn phân nửa đưa tới Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ trong, sau đó nhoén miệng cười, lộ ra hai cái lúm đồng tiền: "Ăn đi, ta cơm tối, phân cho nguoi phân nửa "

Mã Phong Hầu đã từng ăn xong vô số sơn trân hải vị cùng với các quốc gia bữa tiệc lớn cùng các loại liệu lý, lại chưa từng có một loại thức ăn có thể cùng trước mắt cái này nửa há khô cần bánh bột ngô so sánh với hẳn cần một cái, có điểm cứng rắn, còn có chút nhân nhật suu vị, lại làm hẳn ném ra một loại đặc biệt mùi vị, rất đặc biệt

Một loại dị dạng ôm ấp tình cảm lần đầu tiên ở Mã Phong Hầu trong lòng quanh quẩn, thế cho nên hẳn hầu có chút ghen ngào mặc dù là mụ mụ duy nhất cho hẳn mấy triệu tiền tiêu vặt thời điểm,

Cũng không có loại cảm giác này

"Khát á..., uống nước đi" tiểu nha đầu lại móc ra một cái cũ nát chai nước suối, khẳng định không phải vừa ráp xong, bên trong có lẽ là nước giếng có lẽ

là hệ thống cung cấp nước uống, bắt quả Mã Phong Hầu ở uống một hớp sau đó, trong lòng lại cảm giác không gì sánh được Cam Điem

Không cần khổ, tại sao ngọt ? Mã Phong Hầu vừa mới nếm một chút xiu sinh hoạt khổ sấp, liền đã ý thức được, từ trước hấn, đơn giản là ngâm mình ở mật quán trong mà không biết a!

"Khi nhỏ khi nhỏ, nguoi là nha chảy nước mắt là ta không được, ta không gọi nguoi khi nhỏ, gọi nguoi Hầu ca cũng có thể a ! Hầu —— Ca, ——" tiểu nha đầu lòi kéo trường âm, 1 tiếng Hầu ca, làm cho Mã Phong Hầu tâm đều có làm phép, chỉ có thể dùng sức đốt cái ọt

Tiểu nha đầu cũng có vẻ rất hưng phấn, bởi vì Hầu ca cư nhiên có thể nghe hiểu nàng nói, rốt cục có người nguyện ý nói chuyện với nàng, ừ, là có hầu tử nguyện ý nghe nàng nói, Vì vậy lại bắt đầu đánh nha: "Hầu ca, ta gọi Tiểu Thất, sau đó chúng ta liền là bạn tốt có phải hay không, ta đã nói với nguoi nha Hầu ca, nguoi lúc sáng sớm, hù dọa cái kia đại tỷ tỷ phải không đối với u —— "

Mã Phong Hầu lại theo bản năng dùng sức gãi gãi quai hàm, trong miệng tức giận đến xèo xèo hai tiếng, thế nhưng bị tiểu nha đầu sờ sờ tóc núc ních đau đầu sau đó, trong lòng hấn rất nhanh lại bình thản: Hấn còn có oán hận nhân gia tư cách sao?

"Hầu ca, thiên sắp tối, ta phải về nhà nha, ngày mai ta sẽ cho nguoi mang ăn" Tiểu Thất cười ha hả phát tay cùng Mã Phong Hầu cáo biệt, nhìn ra được, tiểu nha đầu quen bạn mới một người bạn, lòng dạ hẹp hòi trong thật cao hứng

Mã Phong Hầu cũng gio lên móng vuốt nhỏ, trên không trung gãi vài cái, rõ ràng có thể cảm giác được, tiểu nha đầu nụ cười trên mặt ngọt hơn

Nhìn cái kia thân ảnh nho nhỏ biến mất ở sương chiều trong, Mã Phong Hầu lại có điểm thất vọng mắt mắt cảm giác bắt quả tiếp đó, hấn lại phải cân nhắc một cái vấn đề trọng đại: Vấn đề ăn cơm xem như là tạm thời giải quyết, có thể buổi tối ngủ làm sao ?

Dường như hầu tử đều là ngủ trên cây đi, như vậy tương đối an toàn, có thể tránh né đại bộ phận thiên địch Mã Phong Hầu lại có chút lo lắng, ngủ thẳng nửa đêm, chánh hương hương, vạn nhất ngã xuống đây đối với hấn cái này thay đổi giữa chừng hầu tử mà nói, có khả năng rất lớn

Đúng trưởng bông! Mã Phong Hầu giật mình, hướng về tối hôm qua doanh trại phương đi tới hấn trong lòng bây giờ bình thản nhiều, coi như trở lại chốn cũ, cũng sẽ không thương tâm

Mặc dù có chút không được tự nhiên, nhưng hấn vẫn cố gắng đứng lên, dùng hai cái chân tiến lên mặc dù bây giờ là một con khi, thế nhưng hấn cũng muốn làm một con cùng người khác bất đồng hầu tử

Trưởng bông còn tại chỗ bám lấy, bên này vết người rất hiếm, hơn nữa ở bên trong lều, Mã Phong Hầu còn chứng kiến một cái quần xi líp cùng ngực ~ trao, mặt trên tựa hồ còn lưu lại Lâm Uyển Nhi mùi vị

Xúc cảnh sinh tình không thể tránh được, Mã Phong Hầu phát một hồi ngậy người, lúc này mới nhớ tới một cái vấn đề máu chó: Ta thay đổi là đực Hầu vẫn là Mấu Hầu đây?

Vườn móng vuốt nhỏ sờ sờ, cảm giác cũng không tệ lắm, khi hai mươi mấy năm nam sinh, nếu như bỗng nhiên chuyển biến thành Thụ Tính, tâm lý khẳng định không được tự nhiên

Lại đang bên trong lều tìm một vòng, hấn y phục đều đã không gặp, đoán chừng là Lâm Uyển Nhi trốn thời điểm, thuận tay trao mấy bộ quần áo, đem hấn lấy đi thoáng khá là đáng tiếc, bởi vì hấn y trong túi quần có điện thoại di động ví tiền còn có chi phiếu đây

Mã Phong Hầu cũng không có quá quần quýt, đối với một con khi mà nói, điện thoại di động có trọng yếu không ? Ví tiền có trọng yếu không ? Chi phiếu có trọng yếu không ?

Ngủ đi, Mã Phong Hầu có một loại nhắm mắt lại, vạn sự đều yên cảm giác với hấn mà nói, rất không có thói quen, bởi vì khi hấn còn là một người thời điểm, giờ này khắc này, muốn màu muốn về sống về đêm còn chưa bắt đầu đây

Chậm rãi thích ứng đi, hết thấy đều bắt đầu lại, rất nhanh đều có thể thích ứng —— Mã Phong Hầu tự an ủi mình, chậm rãi nhắm mắt lại, sau đó, liền nghe phía ngoài truyền đến chít chít tiếng kêu

Rốt cục gặp phải thân nhân lạ —— nghe được tiếng kêu, Mã Phong Hầu liền biết bên ngoài có đồng loại xuất hiện, trong nháy mắt, dĩ nhiên cảm giác không gì sánh được thân cận, có thể đây chính là bản năng a !

Nhặt lên trong lều đèn pin, kéo ra trưởng bông, trời còn chưa tối xuyên thấu qua đây, quả nhiên thấy trưởng bông chu vi có mười mấy con Dã Hầu đang nhìn lăm lét trên thực tế, bảy vườn đã tụ tập ở chỗ này hao một đoạn thời gian, đối với cái này chút hiếu kỳ tâm tương đối trọng gia hóa mà nói, trưởng bông cái này tên học sinh mới sự vật lực hấp dẫn cực lớn

Chỉ là hầu tử cũng rất cẩn thận, lo lắng đó là một cái trùng, sờ dĩ không dám vào bên trong, lại không bỏ đi được thẳng đến phát hiện một con xa lạ đồng loại chui sau khi đi vào, chúng nó lá gan mới lớn, dần dần bắt đầu tới gần

Mã Phong Hầu phát phát móng vuốt nhỏ, muốn kêu một câu "Các đồng chí hảo", kết quả để cho đi ra cũng ngắn ngủi xèo xèo âm thanh

Đây cũng là một đám đuôi ngắn Mi Hầu, có thể là Mã Phong Hầu tiếng kêu tương đối đặc biệt, sờ dĩ chúng nó có điểm nghe không hiểu, câu thông tạm thời xuất hiện một chút vấn đề không chỉ là giữa người và người câu thông rất trọng yếu, hầu tử trong lúc đó câu thông quan trọng hơn bởi vì bảy vườn trong Hầu Vương, dĩ nhiên chứng kiến con kia xa lạ đồng loại lại dám ở trước mặt hấn lên mặt!

Mi Hàu đuôi so sánh với nó Hàu loại mà nói, vẫn tính là ngắn ở Hàu Vương trước mặt lên mặt, đây là một loại cực nghiêm túc khiêu khích, thật giống như nhân loại hướng về phía người khác dựng thẳng ngón giữa lại tựa như, có thể nhẫn nại Hàu không thể nhịn!

Một bầy khi bên trong, chỉ có một con Hàu Vương, Hàu Vương địa vị tối cao, bình thường có ăn ngon, trước tiên cần phải hiểu kính đại vương, Hàu trong đám những Mẫu Hàu đó, cũng phải trước hiểu kính đại vương

Đãi ngộ cao, cạnh tranh Tự Nhiên kịch liệt nói như vậy, Hàu trong đám Hàu Vương cũng cùng Nhân loại rất nhiều chính khách giống nhau, đều là ba bốn năm tiến hành một lần nhiệm kỳ mới tuyển cử không cần kéo phiếu bầu, trực tiếp dùng vũ lực giải quyết, KO đối thủ, Người Thắng Làm Vua

Mà khiêu chiến Hàu Vương khúc nhạc dạo, chính là ở Hàu Vương trước mặt dựng thẳng lên đuôi đến khiêu khích, lập tức, vương vị tranh đoạt chiến sẽ bạo phát

Mã Phong Hàu đối với sống phóng túng có chút nghiên cứu, cái nào mình bạch những thứ này nha, cho nên khi hắn chứng kiến Hàu trong đám con kia hình thể lớn nhất cũng nhất cường tráng hàu từ hướng hắn nhẹ nhàng thời điểm, hắn còn có chút buồn bực đây: Có ý tứ ?

Hô 1 tiếng, Hàu Vương hùng hổ đánh về phía Mã Phong Hàu, nó hàu từ cũng phản phát một cái tán ra, đại thể vây cái vòng tròn, trong miệng thỉnh thoảng cạc cạc vài tiếng, mật thiết chú ý trên trận chiến cuộc, còn kém mỗi con khi mang cái ghế xếp nhỏ

Từ nhỏ đến lớn, Mã Phong Hàu thật không có đánh giặc, này muốn khiêu khích người khác, đều bị hắn dùng tiền bãi bình sợ dĩ đối mặt Hàu Vương tấn công, rõ ràng chuẩn bị không đủ, trực tiếp bị đụng cái té ngã, sau đó bị Hàu Vương nặng nề mà đè ở trên người, một trận cắn xé Hàu Vương còn buồn bực đây: Chỉ người cái này bản thân, cũng dám khiêu chiến Bản vương, ta đây tháo dỡ toái người!

Mông, Mã Phong Hàu triệt mông: Động vật giới nguyên lai so với thể giới loài người còn tàn khốc a ——

Trên người truyền đến từng đợt đau đớn, mãnh liệt kích thích hắn thần kinh; trên mặt cũng bị Hàu Vương móng vuốt sắc bén trào mở một vết thương, sền sệt tiên huyết chảy vào trong miệng hắn, tanh nồng mùi vị, kích thích Mã Phong Hàu rốt cục tỉnh táo lại

Hắn bỗng nhiên ấn trong tay đèn pin, một vệt sáng bỗng nhiên bắn tới Hàu Vương khuôn mặt dư tợn thương, người này hú lên quái dị, bỗng nhiên từ trên người Mã Phong Hàu vọt ra

Lúc này không chạy, còn đợi khi nào ? Ở bán năng điều khiển dưới, Mã Phong Hàu dụng cả tay chân, nhắm phía hơn mười thước bên ngoài rừng cây, đem đèn pin ngấm lên miệng, suu suu suu bò lên trên một cây đại thụ ngồi chồm hổm ở trên cành cây kịch liệt thờ dốt, hắn lúc này mới cảm giác trái tim phù phù phù phù, nhảy so với bình thường nhanh gấp mấy lần: Hoàn hảo sẽ leo cây, vừa rồi, thật thật là nguy hiểm, thậm chí nghĩ cái chết đến mùi vị

Nhưng mà, chiến đấu cũng không có kết thúc, một cỗ lực lượng khổng lồ từ hắn phía sau lưng truyền đến, Hàu Vương cầm lấy một nhánh cây lay động qua đèn, mang vĩ đại lực đánh vào, hung hăng đập trúng Mã Phong Hàu nếu bản về leo cây bản lĩnh, Mã Phong Hàu cái này thay đổi giữa chừng tỷ thí thể nào được với Hàu Vương ?

Cường liệt va chạm có thể dùng Mã Phong Hàu triệt mất đi đối với thân thể khổng lồ, té rơi xuống đất sau đó, trực tiếp đã hôn mê không thể không nói, làm một con khi, hắn hiện tại quá thất bại

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Hàu Gia gia

Đau, tan nát tâm can đau đớn, có thể dùng Mã Phong Hàu lần thứ hai tỉnh táo lại Thiên đã hơi sáng, trưởng bối bên kia hàu từ vẫn ở chỗ cũ làm âm ỉ, đó là bầy vượn đang vì nó môn đại vương mở Party, chúc mừng đại vương không cần tốn nhiều sức liền thu được liên nhiệm

Thế nhưng, Hàu Vương đầu người thượng sáo cái màu hồng quần xi líp toán chuyện gì xảy ra, lẽ nào như vậy rất khốc sao?

Mã Phong Hàu thử thử nha, hắn rất muốn cười cười, thế nhưng đau đớn kịch liệt lại làm hắn liệt liệt chùy, sau đó dùng sức rút ra lãnh khí khi hắn hơn hai mươi năm trong đời, cho tới bây giờ chưa từng bị tổn thương, cho tới bây giờ chưa từng như vậy thâm thâm; có thể là trở thành hàu từ thủ lĩnh một ngày đêm, liền thường thức được thống khổ tư vị

Giữa dựa một hồi lâu, hắn rốt cục đứng lên, hiểu rõ nhất địa phương là bên trái cánh tay, từ bày biện ra quái dị góc độ đến xem, nhất định là đầu khớp xương đoạn

Bên này động tĩnh hiển nhiên kinh động Hầu Vương, chứng kiến thất bại người cạnh tranh lại còn không chết, Hầu Vương nộ: Soán vị giả phải chết!

Ngay hân hùng hổ sát tướng khi đi tới sau khi, cách đó không xa truyền đến 1 tiếng chó sủa, có thể dùng Hầu Vương bất chấp xử lý Mã Phong Hầu, trong miệng gào thét 1 tiếng, dẫn theo bảy vượn xông vào rừng cây đương nhiên, bảy vượn cũng mang đi bên trong lều đại bộ phận chiến lợi phẩm, thậm chí còn bao quát một hộp Durex, còn như Hầu Vương có biết dùng hay không, liền không được biết

Hô —— Mã Phong Hầu thở phào một cái, lập tức nghĩ đến mình bây giờ là một con Hầu, gặp phải cầu sẽ rất phiền phức hẳn cũng muốn chạy, thế nhưng không đi hai bước, liền lại té ngã, chỉ có thể bất đắc dĩ nằm ở trên cỏ trơ mắt nhìn một con Đại Hắc Cầu vọt tới phụ cận, hai mắt chó hung quang thêm thốc, to mồm trong phát sinh ồm ồm tiếng hô, Mã Phong Hầu đều có thể cảm giác phun đến trên mặt về này ảm áp khí tức

"Đại hắc, ngươi không nên hù dọa Hầu ca nha!" Thanh thúy đồng âm dường như tiếng trời, chứng kiến Tiểu Thất nhỏ gầy linh đình thân ảnh xuất hiện ở trước mặt, Mã Phong Hầu muốn khóc: Ngươi là Tề Thiên Đại Thánh phái tới cứu binh sao?

Tiểu Thất bản thủ trên khuôn mặt nhỏ nhắn tản ra cái loại này xuất phát từ nội tâm tiểu ý, lại từ trong túi móc ra cái đen thùi lùi bánh bột ngô, ở Mã Phong Hầu trước mắt thoáng qua nha thoáng qua: "Hầu ca, cái này ngày hôm nay đều cho ngươi nạp "

Sau đó liền thấy tiểu hầu nỗ lực giơ cánh tay lên, liền một trận nhe răng trợn mắt, Tiểu Thất trong miệng nha 1 tiếng: "Hầu ca, ngươi cánh tay làm sao đoạn, có đau hay không, ngươi nói mà, có đau hay không nha "

Ngươi như thế đánh nha, ta phải gọi sư phụ ngươi mới đúng —— Mã Phong Hầu chỉ có thể dùng sức gật đầu, hẳn nhưng thật ra muốn nói chuyện, thế nhưng tâm lý khổ a

"Tìm Hầu Gia gia đi!" Tiểu Thất rất nhanh thì quyết định chủ ý

Vừa nghe đến Hầu Gia gia, Mã Phong Hầu sợ giật mình, hiện tại đừng đề cập với hắn hầu tử, trong lòng hắn có bóng ma, Vì vậy dùng sức lắc đầu

Tiểu Thất thì nhẹ giọng tế khí thoải mái hắn: "Hầu ca ngoan, Hầu Gia gia có thể lợi hại, lần trước ta té gãy chân, chính là Hầu Gia gia cho tiếp nối, ngươi xem, cùng nguyên lai giống nhau "

Chứng kiến tiểu nha đầu bay lên một cước, đem trên mặt đất một đoạn cành cây đá bay, Mã Phong Hầu dường như cũng minh bạch, Hầu Gia gia hứa là một vị lão nhân a ! Hơn nữa khi hắn tâm, đối với Tiểu Thất có một cổ không hiểu tín nhiệm, thật, so với hắn mù mù còn tin hơn

Theo Tiểu Thất đi vài bước, Tiểu Thất chệch hẳn chậm, liền ôm lấy Mã Phong Hầu, Đại Hắc Cầu phía trước bên lại nhảy lại bật đất chạy, chạy về phía rừng cây ở chỗ sâu trong

Bị tiểu nha đầu ôm vào trong ngực, cảm khoát lên nhỏ gầy trên vai, Mã Phong Hầu cảm giác không gì sánh được quái dị được rồi, hiện tại ta là một con khi, ta là một cái nhỏ hầu tử ——

Lộ trình dường như có điểm xa, Tiểu Thất dù sao còn nhỏ, chậm chậm bắt đầu thở mạnh, khí tức phun đến Mã Phong Hầu trên lưng, cảm giác nóng nức ních, hắn bắt đầu giằng giằng muốn xuống tới

Vẫn là Tiểu Thất có biện pháp, đem đại hắc kê đến, sau đó gọi Mã Phong Hầu cười ở đại hắc trên lưng, nằng ở bên cạnh đỡ, lại dùng ít sức vừa nhanh khi

Thế nhưng đại hắc mất hứng a, chuyên môn xuyên lùm cây, nhiều lần đều kém chút đem Mã Phong Hầu từ trên lưng tróc xuống tốt xấu đi hơn nửa canh giờ, phía trước xuất hiện một mảnh thấp thoáng ở ngọn cây ngói xanh Tiểu Thất trong miệng 1 tiếng hoan hô: "Đến rồi!"

Mã Phong Hầu tròn tròn con mắt, nhìn trước mắt cái này rách nát Đạo Quan: Cửa vài cọng cây đào, nói vậy nhiều năm rồi,

Cảnh khô đá lôm chôm, lá cây thưa thớt, mỗi cây thượng lâm tám treo mười mấy khô cằn Tiểu Đào, chỉ có Thanh Hạch cao thấp

Trên cửa gỗ sơn đã sớm bong ra từng mảng sạch sẽ, trái phải hai bên treo câu đối cũng không rõ không rõ, mơ hồ có thể nhìn ra bên trên viết là "Linh Thai Phương Thốn Sơn" "Tà Nguyệt Tam Tinh Động"

Bồ Đề tổ sư! Mã Phong Hầu trong nháy mắt nghĩ đến Mỹ Hầu Vương bá sư tình hình, trong lòng một trận xao động, đây là muốn mở ra nhân vật chính hình thức tiết tấu a!

Bất quá lại nhìn một cái ở giữa "Thanh Vân quan" tám biển, Mã Phong Hầu lập tức lại bị đánh về hiện thực: Đáng tiếc không phải Tây Du thế giới a

Theo Tiểu Thất gọi vài tiếng Hầu Gia gia, Mộc cửa bị mở ra, một cái lão đầu râu bạc xuất hiện ở trước mắt, thân hình hắn nhỏ gầy, xấu xí, song chường thon dài, lưng uốn lượn, thật đúng là giống như một đại mã hầu

Nhưng mà, tinh thần vô cùng thịnh vượng, một gương mặt già nua đỏ bừng, đều nhanh cùng Tiểu Thất có liều mạng nạp

Lão thủ lĩnh khoát trên người nhất kiện gùi đầu bạch đạo bào, trên đầu tùy tiện tiện sấp một chiếc trâm gỗ, nguyên lai là một lão đạo sĩ, tuyệt bức không phải là cái gì Bồ Đề tổ sư

"Tiểu Thất a, lại muốn ăn quả đào có phải hay không, còn dẫn một cái nhỏ Hầu đến hái quả đào đáng tiếc năm nay quả đào kết quá ít, ai, cây đào cũng già rồi, ai cũng không chống nổi năm tháng a ——" lão đạo sĩ xem bộ dáng là vô cùng thích hài từ, nhẹ khẽ vuốt vuốt Tiểu Thất tóc sừng dê, ánh mắt nhìn cây đào xuất thần, tựa hồ đang cảm thần tuổi xuân trôi nhanh, vạn vật khó thoát già yếu

"Hầu Gia gia Hầu Gia gia, ta là tới tìm người cho Hầu ca chữa bệnh" Tiểu Thất dùng sức phe phẩy lão đạo sĩ ống tay áo

Lão đạo sĩ lúc này mới chú ý tới tiểu hầu căng tay, ánh mắt lấp lánh, nơi đó có một tia lão nhân đặc hữu khàn khàn chỉ thấy hần tự tay ở Mã Phong Hầu trên cánh tay bóp vài cái, liền nghe được vài tiếng rợn người kéo kệt âm thanh, đó là xương gãy tiếng va chạm thanh âm

Mã Phong Hầu kếm chút đau chết, lớn như vậy cũng không còn trải qua loại đau nhức này a bất quá trước khác nay khác, ở từng trải chột biến sau đó, hẳn muốn trọng tổ nhân sinh —— Hầu sinh, sờ dĩ trọn to hai mắt, cắn chặt răng, không rên một tiếng

"Hầu ca, người muốn chịu đựng oh, Hầu Gia gia chữa bệnh rất lợi hại!" Tiểu Thất ở bên cạnh còn không ngừng đất cho Mã Phong Hầu bom hơi, chỉ có Đại Hắc Cầu khoái trá lẽ lưỡi, mặt chó trên viết tràn đầy nhìn có chút hà hê

Ở đem xương gãy trở lại vị trí cũ sau đó, lão đạo sĩ lấy ra đến một chai đen thui lúi thuốc mỡ thoa lên xương gãy chỗ, lại dùng hai cây mảnh gỗ cố định trụ, sau đó còn xả cây vải đem cánh tay treo ngược lên vải đánh kết, đeo vào Mã Phong Hầu trên cổ

Đây hết thấy đều làm xong, mới mười phút không đến lúc đó gian, lão đạo sĩ sờ sờ Mã Phong Hầu đầu khi: "Tiểu hầu không sai, có điểm thép tinh thần, dĩ nhiên không có cổ họng không có gọi, sau đó ghi nhớ kỹ chớ có ham chơi đùa giỡn đi thôi đi thôi, thanh sơn lục thủy, lại đi tiêu dao "

Ngắn ngủi 10 phút, Mã Phong Hầu cảm giác cả người như là thành mảnh nhỏ một dạng, lập tức than ngả xuống đất chỗ cụt tay từng đợt thanh lương truyền đến, dĩ nhiên chút nào không - cảm giác đau đớn, hẳn là xuất phát từ nội tâm đất cảm kích cái lão đạo sĩ này, ngược lại cũng té trên mặt đất, liền dứt khoát cho lão đạo sĩ dập đầu ba cái lớn tuổi như vậy, so với gia gia hẳn số tuổi đều lớn hơn, cho người ta dập đầu mấy cái cũng không mất mặt từ người biến thành Hầu, hẳn rốt cục học được cảm ơn

"Ai yêu, cái này tiểu hầu chơi thật khá, đứng lên đứng lên, khiến cho dường như muốn báỉ lão đạo sĩ vì sự lại tựa như, ta cũng không muốn cũng dạy dỗ cái nháo thiên Cung" lão đạo sĩ vẫn là rất khôi hài, mừng rỡ râu mép trực kiêu, có lẽ là vùng núi ở tịch mạch a !

Tiểu Thất ở bên cạnh trát nửa ngày mắt to, bỗng nhiên mở miệng: "Hầu Gia gia, người đã bảo Hầu ca trước ở lại đây xuống đi, hẳn có thể ngoan đây, không gây sự "

"Người một cái tiểu nha đầu ngược lại sẽ hàng nhái người, thôi thôi thôi, hầu nhi người liền ở chỗ này của ta dưỡng thương a !" Lão đạo sĩ nhìn chăm chăm Mã Phong Hầu con mắt nhìn nửa ngày, không biết là nghĩ như thế nào, dĩ nhiên đáp lại, đem Tiểu Thất mừng rỡ đập thẳng thủ

Lúc này, Mã Phong Hầu cũng cảm giác khôi phục một ít, từ dưới đất đứng lên, quan sát chung quanh một cái trong đạo quan, sân cũng không lớn, toàn bộ tiểu viện đều lộ ra một cổ đơn giản chính điện một gian, sương phòng hai gian, liếc mắt yên tĩnh, vài cọng cỏ thụ, hoa và cây cảnh so le, có động thiên khác, lại có điểm Thiên Nhân Hợp Nhất cảm giác xem ra cái này chỗ dung thân cũng không tệ lắm

Tiểu Thất đại khái cũng chạy nhiệt, quen cửa quen nẻo chạy vào sương phòng, rất nhanh thì bùng cái hồ lô lớn bầu đi ra, bên trong nửa lần nước trong, đưa tới Mã Phong Hầu bên mép

Nhập khẩu Cam Điem, hơn hẳn XO, Mã Phong Hầu cũng thật khát, ừng ực ừng ực uống sạch sè, sau đó vron hoàn hảo con khi kia trào, vỗ vỗ Tiểu Thất mu bàn tay, tỏ vẻ cảm tạ

Khác nhiều, cái này tiểu hầu khác nhiều, tựa hồ khai linh trí ? Lão đạo sĩ suy nghĩ một chút lại bắt đầu lắc đầu, khai linh trí nào có đơn giản như vậy, tự hồ chỉ thấy ở đạo gia một ít trong điển tịch ghi chép quá, cũng thật cũng ảo, làm sao có thể bị bản thân gặp phải

Nhìn con khi nhỏ kia nửa gáo nước hạ đổ, lập tức có phản ứng, một con Hầu trào ôm bụng chạy ra cửa bên ngoài, lão đạo sĩ lại lắc đầu cười cười: "Tất cả đều là bản năng tai —— "

Mã Phong Hầu không tìm được WC, ước đoán lấy lão đạo sĩ nhất quán tuân theo Thiên Nhân Hợp Nhất lý niệm, nhất định là ngay tại chỗ giải quyết, Vì vậy cũng liền không khách khí tìm một gốc cây lớn cây đào, xem dung mạo người làm khô cần đều nhanh muốn chết héo, liền đồ một chút đi

Hướng về phía cây đào tát đang thoải mái, phía sau chột truyền đến Đại Hắc Cầu một tiếng sửa gọi, sợ đến Mã Phong Hầu giật mình một cái, kếm chút phát niệu kết đại hắc đối với mình chế tạo hiệu quả rất là thoả mãn: Dám học bản câu hoa địa bàn, người xứng sao!

"Hầu ca, ta phải về nhà làm cơm á..., ngày mai trở lại thăm người" Tiểu Thất cũng phát tay chào từ giả, Điem Điem khuôn mặt tươi cười, Thấy vậy Mã Phong Hầu tâm lý ám áp, cũng dùng sức phát phát móng vuốt nhỏ, đưa mắt nhìn tiểu nha đầu cùng Đại Hắc Cầu dần dần biến mất ở trong rừng cây

Lão đạo sĩ còn rất đạt đến một trình độ nào đó, tối ngủ thời điểm, ở sương phòng dưới giường mình cho tiểu hầu đánh chặn đệm nằm dưới đất chỉ là Mã Phong Hầu đầy bụng tâm sự, lật qua lật lại lạc nửa đêm bánh nướng, lúc này mới hôn hờn ngạc ngạc ngủ

Mơ mơ màng màng, bị hét dài một tiếng giật mình tỉnh giấc, Mã Phong Hầu còn tưởng rằng là cái kia đả thương hẳn Hầu Vương lại tới khiêu khích đây, sợ đến vội vã đứng lên, xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh nhìn ra phía ngoài, ngày mới mông mông lạng, chỉ thấy trong viện một đạo nhân ảnh lóe ra, vọt ngã nhào lộn, nhẹ như lá rụng; trên tay chảo, sủy, gian xảo, cầm, trừ; trên chân quần, đập, bật, nhảy, đạn, hình như kim Hâu xuất động, giống như Linh Viên trích đào, hảo một bộ Hầu Quyền

Mã Phong Hầu Thấy vậy không gì sánh được quen mắt: Bái sư, phải bái sư, học bản lãnh này, sẽ tìm Hầu Vương báo thù không muộn Hầu Quyền ra sức đánh Hầu Vương, ngấm lại liền thống khoái a!

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Học quyền

Một chuyến Hầu Quyền đánh xong, lão đạo sĩ không thấy chút nào mệt mỏi, ngược lại thì tinh thần phấn chấn, chỉ thấy hân ngĩa mặt lên trời làm vượn Khiếu hình, âm thanh dao động Lâm việt, thật lâu không dứt

Đáp lại hân là, là Thanh Vân quan ngoài cửa một mảnh xèo xèo âm thanh lão đạo sĩ thu quyền chân, khí không dài ra: "Đám này thẳng khi gió lại tới tót tiền "

Hàng năm trời đông giá rét, ngọn núi hầu tử kiếm ăn không dễ, lão đạo sĩ cũng thường thường tiếp tế một phen, thường thường ở trong đạo quan tát viết bắp hạt các loại hoa màu, thường xuyên qua lại, những thứ này hầu tử bỏ chạy thuận chân bắt quả bây giờ chính là xuân hạ chí giao, trong rừng thức ăn sung túc, không nên quấy rối lão nhân gia ông ta thanh tu a

Vì vậy xuất môn kiểm tra, chỉ thấy bên ngoài một gốc cây cây đào thượng ngồi hai mươi, ba mươi con hầu tử, thượng thoan hạ khiêu, sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chỗ vào), vô cùng náo nhiệt

Lão đạo sĩ nhân thần là vô cùng tốt, rất nhanh thì phát hiện hầu tử môn đều đang cầm Hồng lập lòe lớn quả đào, ăn thật là hương vị ngọt ngào

Hầu tử cạnh tranh đào, không thể bình thường hơn được, có thể là thế nào luôn cảm thấy hình ảnh này dường như không đúng chỗ nào ? Lão đạo sĩ trong lúc nhất thời không phản ứng kịp nhưng thật ra bây vượn còn có làm tặc giác ngộ, xem đến lão đạo sĩ thân ảnh, liền giải tán lập tức, trong chớp mắt chạy sạch sẽ

Quả đào, cây đào này rõ ràng sắp chết héo, không nên lớn quả đào ? Lão đạo sĩ rất cục hiểu rõ trong các đốt ngón tay, đáng tiếc là, trên cây quả đào đã bị hầu tử trộm phải sạch sẽ, hảo nhất chiều Hầu Tử Thâu Đào!

Quả đào tuy là không có, thế nhưng cây đào vẫn còn trên cây hẹp dài đào điệp xanh um tươi tốt, nói là cành lá rậm rạp cũng không quá đáng, cái nào còn có một tia Lão Thái ?

Tổ Sư Gia hiền linh, ngô đạo Đương Hưng! Lão đạo sĩ trong nháy mắt hiểu ra, vội vã phản hồi trong viện, chuẩn bị dâng hương trước mặt đưng với Mã Phong Hầu, Mã Phong Hầu vừa muốn cúi đầu liên bái, kết quả lão đạo sĩ căn bản là không có phản ứng đến hân, trực tiếp đi chính điện

Mã Phong Hầu một bầu máu nóng trong nháy mắt làm lạnh, lại cúi đầu nhìn một chút tự mình tổn thương cánh tay, không tự chủ được dùng móng vuốt gãi gãi quai hàm Vẫn là bàn bạc kỹ hơn hảo

Ngược lại cũng tỉnh ngủ, vừa lúc đi ra bên ngoài nhiều thủy muốn nói trước đây tập quán sống về đêm, mới phát hiện ngủ sớm dậy sớm cảm giác nguyên đến như vậy được, tỉnh lực quá sự dư thừa lập

Tìm một gốc cây cây đào tát ngâm nước phát niệu, trở lại trong miếu sau đó, liền bắt đầu giúp đỡ lão đạo bận việc, lão đạo dâng hương, hân giúp đỡ châm lửa, lão đạo nhóm lửa cháo rang, hân giúp đỡ bụng thủy đáng tiếc là, Mã Phong Hầu bản chất là một vị đại thiếu gia, tứ chi không chuyên cần, Ngũ Cốc chẳng phân biệt được, làm gì gì không được a

Tuy là tâm lý dũng động cường liệt cảm giác bị thất bại, thế nhưng Mã Phong Hầu vẫn cắn răng kiên trì: Tất cả coi như bắt đầu lại từ đầu a ! Hôm qua phồn hoa, coi như là một tràng xuân mộng, không dấu vết, mới tỉnh Hầu sinh, mới là hân mục tiêu phấn đấu

Đây hết thấy rơi vào lão đạo sĩ trong mắt, phản ngược lại là bình thường: Một con mao Hầu mà, động tay động chân, có tâm ý này là tốt rồi

Cho nên khi Mã Phong Hầu điểm hương đốt lão đạo sĩ tay áo, lão đạo sĩ cười trừ; khi Mã Phong Hầu nhóm lửa lộng một phòng yên, lão đạo sĩ cười trừ; khi Mã Phong Hầu cho lão đạo sĩ châm trà, trà nóng thêm đến lão đạo sĩ mu bàn tay, lão đạo sĩ rất cục tặc Miếu, phẫn nộ, muốn đem Mã Phong Hầu đuổi ra khỏi nhà

Chính là Sơn Trung Vô Giáp Tử, bắt tri bắt giác, nửa tháng trôi qua Thanh Vân quan trước sau như một thanh tịnh, duy biến hóa, chính là cửa vài cọng cây đào, tất cả đều cây già mở tân hoa, xanh um tươi tốt, trở lại tráng niên

Lão đạo sĩ mấy ngày nay cũng không còn Thiếu nghiên cứu, cuối cùng chỉ có thể quy công cho tổ sư hiển linh, đạo gia muốn phát dương quang đại điểm báo

Đồng dạng phát hiện dị trạng còn có Mã Phong Hầu thậm chí so với hán lão đạo sĩ lợi hại hơn, dĩ nhiên phát hiện trong thần bí nói đến ngay cả chính hán đều có điểm không thể tin được, đây hết thấy, đơn giản là hán mỗi ngày ở nơi này mấy cây cây đào Hạ đi tiêu!

Thần kỳ đi, ngay từ đầu, Mã Phong Hầu mình cũng không thể tin được sau lại tìm trên núi mấy cây đùng loại cây thí nghiệm một phen, lúc này mới tính ra tương đối khoa học tin cậy kết luận: Hán tung ra Hầu phát niệu, quả thực đối với thực vật có nhất định thời phát công hiệu

Một khắc kia, trong lòng hán tụ tập sở có bất bình liền triệt tiêu tan thành mây khói: Lão thiên là công bình, tuy là cướp đoạt hán đối đãi quyền lợi, nhưng là lại giao cho hán càng thêm năng lực thần kỳ

Đến tận đây, Mã Phong Hầu trong lòng một điểm chấp niệm triệt tiêu tán,

Bắt đầu quyết một lòng làm một con khi hơn nữa muốn làm một con có lý tưởng có hoài bão hầu tử, ban đầu mục tiêu, chính là muốn trở thành vùng núi lớn này chủ nhân không sai, không phải Hầu Vương, mà là muốn làm chiếm giữ Hoa Quả Sơn Mỹ Hầu Vương

Bầu trời này trưa, Tiểu Thất lại dẫn Đại Hắc Cầu đến Thanh Vân quan, sau đó liền thấy Hầu ca linh xảo leo tới một góc cây cây đào thượng, trích kế tiếp to bằng miệng chén quả đào, từ trên cây ném đến

Tiểu Thất dưới tàng cây giang hai tay ra, đem Hồng lập lòe lớn quả đào ôm vào trong ngực, mỹ tư tư lột đào da cắn một cái, nước theo khóe miệng chảy ròng: Thật ngọt a!

Ăn một miếng quả đào sau đó, Tiểu Thất cái này mới kinh hô một tiếng: "Hầu ca, thương thể của ngươi đều tốt nha!"

Đêm qua lúc ngủ sau khi, Mã Phong Hầu liền ngai trên cánh tay cái cặp bản vương bận, Vì vậy cho tháo dỡ, hán mình cảm giác, cụt tay đã sớm phục hồi như cũ, cái gì thương cân động cốt một trăm ngày, đều là gạt người, một vốn một lời Hầu căn bản không áp dụng

Nhưng là đến từ Tiểu Thất thân thiết vẫn là để cho hán rất ấm tâm, Vì vậy ngồi chồm hóm ở trên nhánh cây khúc khúc cánh tay, sau đó làm song quyền đâm ngực động tác, dẫn tới Tiểu Thất khanh khách cười không ngừng ngược lại thì Đại Hắc Cầu một mạch le lưỡi, hơi có chút phiền muộn: Trong buổi họp cây tuyệt không nổi sao?

Từ trên cây ẩn nấp xuống đến, Mã Phong Hầu lại ôm một cái lớn quả đào tuy là mấy ngày nay, bày vợ chung quy đến Thanh Vân quan tổng tiền, thế nhưng nhờ vào cái này mấy cây cây đào bị lão đạo sĩ trở thành tổ sư hiển linh dấu hiệu, không thể gọi mao Hầu làm bản, sở dĩ đem bày vợ đều đuổi chạy, trên cây còn dư lại mười mấy lớn quả đào

Đi vào trong viện, lão đạo sĩ đang ngồi chơi uống trà Mã Phong Hầu quai đến lão đạo sĩ trước người, phù phù quỳ xuống, đem quả đào cao giờ cao khỏi đỉnh đầu

Ý gì? Lão đạo sĩ cũng có chút mộng quay vòng, thuận lợi tiếp nhận quả đào, sau đó liền thấy tiểu hầu lại trên mặt đất Khái Đầu lão đạo sĩ không khỏi lão hoài đại úy, thủ vãn về hàm râu đạo: "Thương thể của ngươi được, cũng nên đi, ngươi tâm ý, ta cũng biết, làm tốt chi, làm tốt chi!"

Mã Phong Hầu gấp đến độ vô đầu bút tai, xem đến lão đạo vừa rồi đang uống trà đây, Vì vậy nâng lên ấm trà, cho lão đạo châm một chén trà, hai móng vuốt nhỏ giờ, một lần nữa bùng đến lão đạo sĩ trước mắt

"Đây là ——" lão đạo sĩ như có sở ngộ, dâng trà bái sư sao?

Tiểu Thất bỗng nhiên vỗ tay mà cười: "Hầu Gia gia, Hầu ca là muốn bái ngươi làm thầy đây, ngươi hãy thu hán hảo không hay, hay không tốt sao?"

Người hiểu ta Tiểu Thất vậy, Mã Phong Hầu dùng sức đốt đầu khi, sau đó đuổi trao đuổi chân, bắt đầu trò khi quyền cư nhiên cũng đùa bốn tự mô tự dạng, vốn có mà, Hầu Quyền chính là Tượng Hình quyền pháp, bắt chước hầu tử mà thành, Mã Phong Hầu vậy cũng là phản hồi bản Quy Chân

Lão đạo sĩ lại nhìn thấy lắc đầu liên tục: "Đồ có biểu hiện, luyện quyền bất luyện công, đến già công dã tràng, không có chân chính thổ nạp phát kinh phương pháp, tiểu hầu tử vĩnh viễn sở không được cánh cửa "

Nói xong Mã Phong Hầu lại cúi đầu liền bái, Tiểu Thất cũng ở một bên Tiểu ý giúp đỡ, lão đạo sĩ cuối cùng thở dài một tiếng: "Cũng được, trong lúc rảnh rỗi, ta sẽ dạy cho các ngươi, còn như có thể học được bao nhiêu, tự xem các ngươi bản lĩnh "

Mã Phong Hầu mừng đến vô đầu bút tai, Triều lão đạo sĩ liên tục thở dài; Tiểu Thất cũng rất ngoài ý muốn, dùng tay chỉ bản thân cái mũi nhỏ: "Hầu Gia gia, cũng tính ta một người sao?"

"Hữu giáo vô loại" lão đạo sĩ tay vuốt chòm râu, khó tìm được một điểm Tổ Sư Gia năm đó giáo hóa vạn vật cảm giác, cao nhân chính là cao nhân

Nhưng là chân chính học thượng quyền sau đó, Mã Phong Hầu cùng Tiểu Thất cuộc sống khổ mới chính thức đến lão đạo sĩ bộ này Hầu Quyền, cùng bên ngoài này chú trọng biểu diễn Hầu Quyền căn bản cũng không phải là nhất cá sáo lộ nghe nói là Minh triều thời điểm, Nga Mi Sơn một chỗ Đạo Quan có một vị Vô Danh đạo sĩ, ưu yêu trên núi hầu tử, ăn ngủ đều cùng hầu tử cùng một chỗ, nhân xưng Hầu đạo nhân chính là chỗ này vị Hầu đạo nhân, sáng chế bộ này Hầu Quyền

Lúc đầu không nổi danh, hốt một ngày, một đầu sắc sở mãnh hổ xông vào Đạo Quan, Hầu đạo nhân nhẹ nhàng Viên Tỉ, tam quyền lưỡng cước, đem hổ đánh ngất xỉu, từ nay về sau danh tiếng vang xa chỉ tiếc, Hầu đạo nhân bộ quyền pháp này bất truyền ngoại nhân, chỉ là người trong đồng đạo không ngoại phải một ... hai ...

Mã Phong Hầu nghe lão đạo giảng thuật quyền pháp lai lịch thời điểm, không khỏi ngăn người mê mẩn: Cái này so với Võ Nhị Lang còn Ngu a, ta muốn học thành, từ trong núi này không lão hổ, Hầu Tử xưng Đại Vương

Vì vậy càng thêm chăm chỉ, mặc cho thiên khó vạn khổ, đều cần gắng gượng chống có lẽ là hấn vốn là Hầu thân duyên có, dĩ nhiên tiến bộ thần tốc, không có qua một cái tháng, cũng đã có thể cùng lão đạo sĩ thảo dỡ chiêu, theo lão đạo sĩ nói, đã được đến hấn một hai phần chân truyền, còn lại chính là cần thời gian đến ma luyện

Dưới so sánh, Tiểu Thất liền kém hơn một chút, mặc dù nhỏ thất không thiếu khuyết chịu khổ nhọc ý chí phẩm chất, thể nhưng thiên phú không đủ, đã xa xa bị Mã Phong Hầu lắt tại phía sau

Tiểu nha đầu cũng không giận, cả ngày như trước vui vui tươi tươi hơn hờ, đại khái ở nàng nghĩ đến, loại cuộc sống này là khó có được nhân nhả cùng hưởng thụ a !

Tuổi tắn không biết năm, chút bất tri bất giác, Mã Phong Hầu đã tại Đạo Quan ở hơn ba tháng, tính một chút thời gian, từ người thay đổi Hầu, đã trăm ngày hôm nay Mã Phong Hầu, so với lúc trước cũng có biến hóa rất lớn, thân hình cường tráng rất nhiều, bàn tay bàn chân, cũng đủ phát trắng kiện riêng là lấy ra đầu ngón tay sau đó, móng tay sắc bén như đao, quả thật cao người lợi khí

Thân hình biến hóa còn đang lần, máu chốt là nội tâm biến hóa càng thêm vĩ đại, lấy trước kia cái hoa hoa đại thiếu đã triệt từ hấn tâm tiêu thất, từ bên ngoài cùng bên trong, hoàn thành một lần triệt triệt thuế biến

Ngay hấn cho là mình triệt quên mất đi qua thời điểm, ngày này, Thanh Vân quan đến một người khách không mời mà đến, lại một lần nữa nhiễu loạn Mã Phong Hầu Hầu tâm

Đó là một cái ngày mùa thu buổi trưa, Mã Phong Hầu đang theo ở lão đạo sĩ phía sau cái môn rừng trị hấn loại bắp ở Thanh Vân quan phía sau, có một khối ông chủ nhỏ Hoang, có chừng hai ba chục mẫu, ngoại trừ trồng trọt một ít ứng với cuối kỳ rau dưa các loại, còn lại đều loại bắp lão đạo sĩ ăn không bao nhiêu, chủ yếu là giữ lại mùa đông Uy hầu từ

Mã Phong Hầu tay chân lạnh lẽo, móng vuốt nhỏ vạn một cái, răng rắc chính là một tuế bắp, sau đó thuận tay ném đi, liền chuẩn xác rơi xuống cách đó không xa bắp lên tới lão đạo sĩ nói, quyền không rời tay, lúc nào cũng khắp nơi đều là rèn luyện duy một điều phiên toái ngay cả có bắp rất cao, hấn cần nhảy một cái mới có thể lột xuống

Có cái này làm giúp, lão đạo sĩ cũng vui vẻ thanh nhàn, chủ yếu phụ trách đem lột xuống bắp vận đến trong quan, chậm rãi phơi nắng cho tới bây giờ, hấn đối với cái này ngoại tộc đệ tử vẫn tương đối thoải mái, hơn nữa cũng đưa cái này linh trí tiệm mở tiểu hầu tử, quy công cho Tổ Sư Gia làm phép

"Trong quan có ai không ?" Xa xa từ phía trước truyền đến tiếng la

Lão đạo sĩ nhìn mặt trời giữa trưa, liền bắt chuyện tiểu hầu kết thúc công việc, thuận tiện trở lại trong quan kiểm chút hương hỏa tiền, cao nhân cũng miễn không ăn và ngủ những thứ này tục sự Mã Phong Hầu cũng ra một thân đầm mồ hôi, thể nhưng về tinh thần cảm giác phá lệ phong phú hấn hãy cùng ở lão đạo sĩ phía sau, đứng thẳng lưng cái chân sau, chân thấp chân cao dật đi tới cửa miếu trước, sau đó, liền thấy trong đám người hao gầy rất nhiều Lâm Uyển Nhi, bỗng nhiên, chính như Thủy Liêm Động trước, Chí Tôn Bảo lần đầu gặp Từ Hà Tiên Tử

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thấy hoặc không gặp

Mã Phong Hầu thất tung một trăm ngày, người Mã gia cũng tìm kiếm hấn chín mươi chín ngày làm đương sự, Lâm Uyển Nhi thừa nhận áp lực cực lớn cùng đây vò

Lấy Mã gia thế lực, thậm chí xuất động bộ đội đặc chủng thăm dò cả ngọn núi lớn, nhưng không có phát hiện dù cho một chút xíu manh mối, sống không thấy người, chết không thấy xác, trở thành một lớn nhất án chưa giải quyết nếu không phải là Mã gia thế lớn, ngăn chặn truyền thông, chuyện này chỉ sợ sớm đã truyền đi sôi sùng sục

Chỗ ngồi này Thanh Vân quan, bọn họ đã sớm ngoài sáng trong tối tra cái roi, ngoại trừ một lão đạo sĩ cùng với nuôi một con khi bên ngoài, lại không

ngoại nhân bọn họ ngày hôm nay tới nơi này lần nữa, chủ yếu là nghe được khoảng cách chân núi gần nhất trong thôn truyền ra một cái lời đồn, nói là trên núi Thanh Vân quan thần tiên hiển linh, ngay cả cửa cây đào đều Phản Lão Hoàn Đồng

Chính là vùng núi không ở cao, có tiên tắc tên, nằm ở trong ngượng ngùng Mã gia, lúc này đang cần loại này Huyền Huyền nức ních đồ đặc đến bỏ khuyết nội tâm thất lạc còn như Lâm Uyển Nhi tại sao lại xuất hiện ở nơi đây, nguyên nhân là nàng đã có ba tháng mang thai cái đêm khuya kia, Mã Phong Hầu một pháo vang a

Thật Lâm Uyển Nhi cũng có chút buồn bực, nhớ đến lúc ấy dường như mang (tìm) cách, chỉ là phía sau vài lần ý loạn tình mê, có đội hay không liền quên

"Hào một tòa Thanh Vân quan, mọi âm thanh này câu tịch, duy dư chuông và khánh thanh âm" một vị năm quá năm mươi tuổi trung niên nhân, trong miệng tán thán 1 tiếng, hần thân mặc phong y, mặt vuông tai lớn, rất có uy nghi, chỉ là giữa hai lông mày có một màn không che giấu được cô đơn

Tại trung niên người bên cạnh là một vị mỹ phụ, mang viền vàng kính mắt, trong ánh mắt lộ ra vô cùng có khả năng cao nàng nhẹ kéo trung niên nhân cánh tay, nhẹ giọng nói: "Trung đạt đến, chờ chúng ta đều lão, cũng tới nơi này xây nhà mà ở được không?"

Trước mặt lão đạo sĩ chào đón: "Thiết Mã tướng quân Dạ độ quan, triều thần châu năm canh hàn vùng núi Tự ngày càng cao tăng chưa nổi, tính ra danh lợi không bằng rồi rảnh lẫn nhau ước ao mà thôi, hai vị Cư Sĩ không cần lo lắng "

Cha, mẹ! Đi theo lão đạo sĩ phía sau tiểu hầu phảng phất lập tức bị thi định thân pháp, đứng ngẩn ngơ tại chỗ, thân thể liên tục run, trước mắt trung niên nhân cùng mỹ phụ, chính là Mã Phong Hầu mỹ mẫu

Hần vốn cho là thân ở hai cái thế giới, thế nhưng lúc này mới chợt phát hiện, có ít thứ, là người vĩnh viễn ràng buộc, vĩnh viễn cùng lái đi không được

Ở bản năng điều khiển dưới, hần một bước một quả đất đi lên, sau đó quỹ gối phụ mẫu trước người, đầu khí thật sâu chôn xuống

Biến thân thành Hầu, bỗng nhiên biết được thân tình đáng quý thế nhưng, cũng đã người Hầu thù đồ, lưu lại hồi ức

"Đạo trưởng hảo tu hành, bên người hầu nhi cũng biết lễ nghi" Mã Trung Đạt đánh giờ tay lên, phía sau tự có người đưa qua trái cây, sau đó, cần gì phải Mạc Sầu cầm một vàng óng áp lực, phóng tới Mã Phong Hầu Hầu trào trong

Lão đạo sĩ cũng hơi cảm thấy phỏng khuôn mặt, se râu mỉm cười, nhất phái Thế ngoại cao nhân đáng đáp

Chứng kiến hầu tử, Lâm Uyển Nhi theo bản năng có chút sợ, ngược lại nhận ra cái này con khi là đã từng đối với nàng hành hung con kia, ở đại đa số người trong mắt, là không phân rõ con khi này cùng con khi kia có cái gì khác nhau quá nhiều chủ yếu là cái kia sáng sớm từng trải thức sự quá quý dị, khiến cho nàng vô pháp quên

Tay nâng áp lực, Mã Phong Hầu cái này mới đột nhiên ý thức được thân phận mình bây giờ, hần cố gắng xoay người, trong miệng cắn áp lực, dẫn đầu đi vào Thanh Vân quan, đưa lưng về phía những người đó đương nhiên không biết, tiểu hầu đã lệ rơi đầy mặt

Trong Đại Thoại Tây Du mặt, Chí Tôn Bảo trong miệng cắn hương tiêu, bước vào từ từ Hoàng Sa hình ảnh, có thể cùng tình cảnh này có chút cùng loại

Đoàn người đi vào trong miếu, Mã Trung Đạt được mời đến sương phòng lo pha trà, mà cần gì phải Mạc Sầu thì dẫn Lâm Uyển Nhi đi trên đại điện hương việc đã đến nước này, Lâm Uyển Nhi trong bụng hài tử, đã thành mọi người kỳ thác

Hương vụ lượn lờ trong, trong đại điện vang trở lại thành kính cầu khẩn âm thanh: "Phù hộ con ta bình an trở về —— "

Một tờ giấy trắng bay xuống dưới chân, cần gì phải Mạc Sầu nhặt lên vừa nhìn, liền sững sờ tại chỗ, chỉ thấy mặt trên xiêu xiêu vẹo vẹo viết hai hàng chữ: Chỉ ở trong núi này, vẫn thăm bất tri xử

Nét chữ này, nàng không thể quen thuộc hơn được, bởi vì Mã Phong Hầu từ nhỏ đã không cố gắng viết chữ, bị phụ thân đánh chừng mấy hồi lòng bàn tay đây, đáng tiếc vẫn không có tiến bộ

Ngô Mạc Sầu cánh tay run rẩy cầm một tờ giấy mỏng, lại nặng như thiên quân, Phong Hầu, con a, ngươi đến ở nơi nào ?

Thần tiên thật hiển linh lập —— Lâm Uyển Nhi ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn sang, cung phụng lại là Quan Âm Bồ Tát, không khỏi cảm giác có chút không được tự nhiên: Đây là Đạo Quan cũng, cũng không phải tự miếu lại cần thận nhìn một cái, nguyên lai phần dưới danh xưng là "Từ hàng phổ độ Thiên Tôn"

Có lẽ là nhìn quen đại từ đại bi Quan Âm Bồ Tát mặt mũi hiền lành, lại nhìn vị này từ hàng phổ độ Thiên Tôn, tạc tượng phong cách cổ xưa, Việt nhìn Việt không được tự nhiên, chút bất tri bất giác, một cổ cảm giác mát trào vào bên trong cơ thể, Lâm Uyển Nhi cuống quýt nâng Ngô Mạc Sầu thoát đi đại điện

Ở trong sương phòng, Mã Trung Đạt cầm tờ giấy kia, cánh tay cũng run nhè nhẹ, coi như là trọng yếu đi nữa văn kiện của Đảng, cũng không có làm hần khẩn trương như vậy quá

Trong giây lát, ngẩng đầu nhìn phía đối diện lão đạo sĩ, chỉ thấy lão đạo sĩ mặt như trẻ mới sinh, Ngân Tu tóc bạc, thoáng như thế ngoại chi tiên, Vì vậy theo bản năng nói một câu: "Mong rằng đạo trưởng chỉ điểm sai lầm "

Lão đạo sĩ se râu mỉm cười: "Dường khí quên đạo thủ, hàng tâm là không vì động tĩnh biết Tông Tổ, vô sự cang tìm ai? Mấy Cư Sĩ lại trở lại a! ——"

Mã Trung Đạt lại nhìn chăm chăm lão đạo sĩ xem một lát, lúc này mới đứng dậy rời đi, hần thấy, bình sinh lần đầu tiên gặp phải chân chính cao nhân

Người đi, Mã Phong Hầu rồi mới từ chính điện dưới bàn thờ chui ra ngoài, hần vừa rời kim lòng không đậu, viết hai câu tiểu học thời điểm học qua thơ cô, hy vọng cho phụ mẫu một ít thoải mái, cũng không biết mình làm như vậy, đến đúng hay không

Còn như đối đãi Lâm Uyển Nhi, hần lúc này chỉ còn lại có lòng tràn đầy hổ thẹn khi hần nghĩ đến, nhất định là phụ mẫu giận lây sang nàng, cho nên mới phải xuất hiện ở nơi này, còn không biết Lâm Uyển Nhi trong cơ thể, đã dựng dục hần cốt nhục

Bởi vì chuyện này, Mã Phong Hầu buồn vô cớ chừng mấy ngày, luyện quyền đều có điểm không yên lòng thẳng đến có một ngày, Đạo Quan lại tới nhất hóa nhân, mời lão đạo sĩ đi tỉnh thành Bạch Vân Quan Trụ Trì

Bạch Vân Quan cũng không phải là Thanh Vân quan như vậy Sơn Dã miếu nhỏ có thể sánh bằng, đó là ở quốc nội lên một lượt sổ đại đạo quan, lão đạo sĩ đây là một bước lên trời

Mã Phong Hầu còn muốn cùng lão đạo sĩ học quyền đây, đương nhiên không hy vọng hần rời đi đáng tiếc là, lão đạo sĩ còn chưa từng đạt được đạo gia Thanh Tĩnh Vô Vi cảnh giới, vừa nghe nói Bạch Vân Quan, liền tâm nóng không ngớt, đơn giản thu thập một chút đồ đạc, lửa cháy cái mộng một dạng cùng người ta chạy, cao nhân hình tượng trong nháy mắt đồ nát ai, đầu năm nay, người xuất gia cũng không có thể ngoại lệ a, không thấy Thiệu Lâm Tự buồn bán làm cớ nào hồng hòa

Bạch Vân một mảnh đi ung dung, lão đạo sĩ đi, còn như chỗ ngồi này Thanh Vân quan, lão đạo sĩ liền thoải mái chuyển tặng cho tiểu hầu tử, ngược lại hần là không tính đã về rồi hơn nữa hần tòa miếu nhỏ này, tại cạnh trên cũng cần bản không có đăng ký, coi như là tài sản riêng, xử lý như thế nào đều để nói cứ như vậy, Thanh Vân quan Quan Chủ, hiện tại chính là một con khi —— ha hả, Hầu chân nhân, dường như cũng không tệ cũng

Mã Phong Hầu mình cũng cảm thấy không sai, có nơi an thân, còn vô câu vô thúc, tiêu điều tự tại mình làm gia cùng ăn nhờ ở đậu cảm giác, vậy khẳng định là không giống với

Bất quá phiền phức cũng không ít, làm cơm tự thành quấy nhiễu Mã Phong Hầu nhất vấn đề khó khăn không nhỏ, hần là thật không biết a

Ngày này, Tiểu Thất lại dẫn đại hắc đến Thanh Vân quan trong khoảng thời gian này bởi vì là thu hoạch vụ thu, sở dĩ tiểu nha đầu cũng có một trận không có tới ở cửa miếu bên ngoài kêu vài tiếng Hầu Gia gia, nàng lúc này mới nhớ tới Hầu Gia gia dường như đi rất xa địa phương, cũng không biết Hầu ca còn ở đó hay không

Lòng như lửa đốt đất đẩy cửa ra, chứng kiến một con khi đang ở tình thai mức nước đây, tiểu nha đầu trên mặt lập tức toát ra hoa đại một dạng nụ cười, chạy chậm chậm đi qua, trong miệng còn la hét: "Hầu ca thật có thể làm, Tiểu Thất tới thăm người lạ nha ——"

Mã Phong Hầu vốn có đang nghe rống rọc trên tay cầm bật thời điểm, nghe được Tiểu Thất tiếng la, vừa phân thần, lực lượng cũng chia tán, kết quả, rống rọc kéo nước bị phản dưới thùng nước treo bắt đầu đau quặn bụng dưới, rống rọc kéo nước tay nắm cửa bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, Mã Phong Hầu khinh phiêu phiêu không có hai lạng thịt, trực tiếp bị quăng hơn nửa vô ích

Ngay hần vừa muốn hướng rống rọc kéo nước trên tay cầm bật thời điểm, nghe được Tiểu Thất tiếng la, vừa phân thần, lực lượng cũng chia tán, kết quả, rống rọc kéo nước bị phản dưới thùng nước treo bắt đầu đau quặn bụng dưới, rống rọc kéo nước tay nắm cửa bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, Mã Phong Hầu khinh phiêu phiêu không có hai lạng thịt, trực tiếp bị quăng hơn nửa vô ích

"Hầu ca ——" Tiểu Thất cũng mau chạy đến phụ cận, mở hai cái cánh tay nhỏ đi đón không trung tiểu hầu tử, kết quả, hai cái này trên mặt đất đều biến thành cổn địa hồ lô ngay tại lúc đó, cái giếng truyền đến đông nhất thanh muộn hưởng, thùng nước rút cục đến Mã Phong Hầu coi như may mắn đây, nếu như bị rống rọc kéo nước tay nắm cửa cho kén thượng, không phải đập nát đi không thể

May mà mấy tháng này cùng lão đạo sĩ luyện tập Hầu Quyền, Mã Phong Hầu thân thể tổ chất có rõ ràng đề thăng, lúc này mới không có ném hồng Tiểu Thất cũng rơi không nhẹ, cô hòng cổ hòng chít chít hảo hồi lâu không bỏ dậy nổi, chọc cho đại hắc hưởng Mã Phong Hầu một trận đồ chó sủa

Dùng móng vuốt nhỏ cho Tiểu Thất nhào nặn nửa ngày, Mã Phong Hầu lúc này mới nhớ tới trong phòng có lão đạo sĩ phối chế bị thương thuốc mỡ đây, Vì vậy lấy cái đồ hộp cái chai đi ra, múc ra đen thùi lù thuốc mỡ, cho Tiểu Thất về loạn

Vén lên tiểu nha đầu y phục, Mã Phong Hầu lập tức sùng sốt, chỉ thấy Tiểu Thất gầy yếu sau lưng đeo, thỉnh linh có mấy đạo chói mắt máu ứ đọng, giăng khắp nơi, nhìn thấy mà giật mình xem ra, là dùng cái mộc côn một loại rút ra in ra

Người nào, là ai! Mã Phong Hầu phẫn nộ, người nào ác tâm như vậy mấy tháng này ở chung xuống tới, hần và Tiểu Thất có thể nói là bạn cùng chung hoạn nạn, trong lòng, hần đã triệt coi Tiểu Thất là thành bản thân thân muội muội

A —— tiểu nha đầu cũng là cả kinh, hốt hoảng đem mặc áo đi xuống túm, lồi lồi, nước mắt liền ào ào chảy xuống đến, ôm tiểu hầu tru lớn đứng lên, dù sao mới thất, tám tuổi tiểu oa oa a, chịu khổ Sở, thâm nghĩ hưởng thân cận nhất người khóc lóc kể lể ở nàng lòng dạ hẹp hòi trong, Hầu ca thân nhất

Nếu là có một cái thân ca ca tốt biết bao nhiêu!

Mã Phong Hầu dùng móng vuốt nhỏ vuốt ve tiểu nha đầu khô cần Hoàng tiêu tiêu tóc, trong lòng tràn ngập trĩu mến, hơn nửa ngày, mới mang tới khăn mặt, đem Tiểu Thất trên mặt giọt nước mắt cùng nước mũi lau sạch, sau đó, lại bắt đầu cho trên người nàng lau sạch thuốc mỡ

Bắt đầu Tiểu Thất còn có chút xấu hổ, kết quả bị Mã Phong Hầu nhẹ nhàng ở vỗ lên mông lưng trào, lúc này mới thành thật, bắt quá khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn là hồng hồng

Chờ lộng xong sau, Tiểu Thất thể xác và tinh thần đều khôi phục rất nhiều, thì không có sao người lại tựa như, lôi kéo tiểu hầu đi lấy nước thật nàng so với Mã Phong Hầu cũng cao không bao nhiêu, Vì vậy, giếng duyên thượng tự ra hiện tại buồn cười một màn: Một tiểu nha đầu cùng một cái nhỏ Hầu đối diện mà đứng, đều siết ròng rọc kéo nước rung đem, tiểu hầu một phát miệng, dùng sức đem rung đem xoay qua chỗ khác, lên tới điểm cao nhất thời điểm, còn phải hai chân cách mặt đất bật một cái

Sau đó đối diện tiểu nha đầu tiếp quản rung đem, từ từ Hạ đem rung đem đẩy qua, từ tiểu hầu tiếp được như vậy, dẫn theo thùng nước sợi dây mới quấn một vòng mãi cho đến hai ba chục vòng mấy lúc sau, thùng nước mới từ miệng giếng lộ ra

Hợp lực đem thùng nước tăng lên, hai cái này liền cùng nhau lau mồ hôi trên ót châu lau lau, Tiểu Thất cười, tiểu hầu từ cũng liệt liệt chùi, cho đã mất tiểu ý

Đánh mấy thùng nước, đem thủy hang trang bị đầy đủ, mà bắt đầu làm cơm mấy tháng qua này, Mã Phong Hầu năng lực động thủ cũng coi như có tăng lên rất nhiều, hơn nữa Tiểu Thất hỗ trợ, tốt xấu xem như là đem cơm lộng thực: Co lại cây hồng trứng chiên, một nồi bánh nướng

Tiểu hầu từ hí ha hí hửng mang tới hai bộ chén đĩa, Tiểu Thất do dự một chút, cũng liền ui a! Khò khè đất ăn

Hào ăn no a, sau khi ăn xong, tiểu hầu cùng Tiểu Thất đều tự vuốt cái bụng, đều là vẻ mặt thỏa mãn đáng đáp

Thế nhưng ngoài phòng đại hắc mắt hứng đây, Uông gọi vài tiếng Mã Phong Hầu chớp vài cái con mắt, cũng cho nó nhưng cái bánh nướng đại hắc lang thôn hồ yết, vài hộp liền ăn sạch, sau đó hướng tiểu hầu thử thử nha lộ hung tướng: Đừng nghĩ dùng một cái bánh nướng hãy thu mua bản cầu!

"Hầu ca, ta nên trở về gia đây" Tiểu Thất có điểm lưu luyến, chỗ ngồi này Tiểu đạo quán nhỏ, thậm chí so với trong nhà càng làm nàng cảm thấy ấm áp

Chờ Tiểu Thất dẫn đại hắc tiêu thất ở trong rừng, Mã Phong Hầu cũng xuất đạo quan, theo đuôi phía sau hần ngược lại muốn nhìn một chút, đến lúc đó người nào đang khi dễ Tiểu Thất, nhất định phải gọi hần ném thử Hầu Quyền lợi hại!

Hiệp lấy Võ phạm Cẩm a, hầu từ cũng không ngoại lệ, mới vừa học một chút khoa chân múa tay, liền cấp thiết muốn muốn khoe khoang

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Ủng làm người phụ

Tiểu Thất đi ở quanh co khúc khuỷu trên sơn đạo, cầm trong tay cây nhĩ cảnh cây, dưới chân sỏi nổi, trên tay thỉnh thoảng quật vài cái, trong miệng còn hừ hừ nổi cười nhỏ đầy hết thấy đều biểu hiện, năng hiện tại tâm tình không sai

Quả thật, mỗi lần từ Hầu ca nơi đó trở về, tiểu nha đầu đều là thật cao hứng

Đại hắc ở Tiểu Thất trước người sau người hí ha hí hửng đất chạy, nhìn như không có tim không có phổi, trên thực tế lại tùy thời bảo trì cảnh giác, nó cũng là Tiểu Thất trung thành nhất đồng bọn

Hồng hồng hồng —— đại hắc xoay người lại rống vài tiếng: Bản cầu tại sao dường như ngủ được con kia thối hầu từ mùi vị?

Mã Phong Hầu vội vã lách vào lùm cây, sau đó vuron Tiểu trào, hướng chó sủa phương hướng gãi hai cái: Đản cầu còn vô cùng cơ linh nha

Tiết đã là cuối mùa thu, trong rừng đã có một ít lá rụng, đi ở phía trên sẽ có rất nhỏ tiếng xào xạc, còn phải lại bảo trì một cái khoảng cách mới tốt

Trong lúc rảnh rỗi, quan sát chung quanh, dĩ nhiên phát hiện mấy cây dã Hạch Đào Thụ, Mã Phong Hầu liền lên đến trên cây, cách chức vài cái, cạo sạch vỏ sau đó, bên trong cây hạch đào coi như dồi dào dùng móng vuốt nhỏ dùng sức bóp vài cái, chỉ có thể buông tha, không có công cụ là khó muốn mở ra

Mã Phong Hầu quyết định nhớ ở nơi này phương vị, trở lại thời điểm thu thập một ít cây hạch đào cuối cùng trong đạo quan ăn chay, trong miệng đều nhặt ra trứng dái

Cứ như vậy truy truy dừng một chút, xa xa trông thấy chân núi thôn nhỏ, có chừng năm sáu chục gia đình xu thế trong thôn cây cối bạc phơ, các gia các nhà phòng ở thấp thoáng ở trong cây cối, lộ ra một mảnh an nhàn tĩnh mịch

Tạm thời cũng chỉ có thể cùng đến nơi đây, ban ngày, hẳn một cái nhỏ hầu tử nghênh ngang vào thôn, đó không phải là muốn bị đánh sao?

Mắt nhìn thấy Tiểu Thất vào một gia đình, Mã Phong Hầu ghi lại vị trí, liền lên đến trên một cây đại thụ nghỉ ngơi cũng không tệ lắm, trải qua vài lần thí nghiệm, hẳn phát hiện mình trên tàng cây ngủ không thành vấn đề,... ít nhất ... Không biết ngủ xuống

Vào trong nhà, Tiểu Thất trên mặt tiếu ý liền biến mất, nằng tiếu tâm dục dục đẩy mở cửa sân, tận lực không làm ra âm thanh

Trước mặt đột nhiên vang lên tiếng quát mắng, vẫn là bị dọa sợ đến tiểu nha đầu run run một cái chỉ thấy một cái ngoài bốn mươi, râu ria xồm xàm nam nhân đang đứng ở trong sân, hung ba ba ánh mắt bắn tới, con ngươi vẫn vận tia máu, há miệng, mùi rượu huân huân: "Nha đầu chết tiệt kia, lại chết đi đâu á!"

Tiểu Thất sợ hãi nhìn cái này bị bản thân gọi cha nam nhân, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cỗ vốn có không nên thuộc về nằng cái tuổi này có khả năng có chua xót

"Học được trang phục cầm điếu đúng không!" Nam tử thuận lợi nhặt lên đứng ở bên tường cành cây, thật cao vung lên

Tiểu Thất im lặng ngồi chồm hổm xuống, nhỏ gầy thân thể co lại thành một đoàn dây hết thấy không thể quen thuộc hơn được: Uống rượu, mắng chửi người, đánh hải tử, chính là cái này nam nhân mỗi ngày muốn làm ba chuyện

Bất quá, cành cây cũng không có quật đến nằng lưng, mà là bị người nam nhân kia hung hăng ném xuống đất, trong miệng hẳn không sạch sẽ đất mắng, tấp lạp giày thụt tha thụt thều đi ra cửa: "Một hồi có khách nhân đến, ngày hôm nay tạm tha ngươi một hồi ah ha ha, rượu là lương thực Thủy nhi, say lòng người trước say chân —— "

Tiểu Thất vô thanh vô tức ngồi dậy, lúc này nằng giống như là một cái tượng gỗ, chỗ nào còn có ở Thanh Vân quan hoạt bát rục rở

Đương nhiên, đây hết thấy Mã Phong Hầu đều hoàn toàn không biết gì cả, ngủ một giấc đến thiên gần đen, hẳn lúc này mới tìm lưỡng khối đá lớn, đem mấy cái cây hạch đào đập, xem như là trấn an một chút cái bụng

Còn không có triệt phoi khô nhân hồ đào lộ ra một mùi thơm, mềm nhu ngon miệng, hơn nữa một điểm không hiện đầy mỡ, Mã Phong Hầu quyết định trở lại thu thập nhiều một ít khi ăn vặt

Nên làm việc rồi, Mã Phong Hầu hướng chân núi thôn nhỏ đi tới hẳn cũng không biết mình lúc này đáng đáp có điểm khô hải: Dáo dác, hãy cùng đi như làm trộm

Ai, không có cách nào a, ai bảo hẳn bây giờ là một con khi đây, vốn có đáng đáp liền không an phận

Thôn nhỏ trong, có vài gia đình đã sáng lên đèn điện, sờ dĩ cũng không hiện lên thấy qua hắc ám Mã Phong Hầu mới vừa mò lấy cửa thôn, liền vang lên 1 tiếng chó sủa, sau đó cũng cảm giác được một cái bóng đen hấp tấp hướng hẳn vọt tới —— trong thôn cầu, đều là thả rộng a hơn nữa có một nhà chó sủa, toàn thôn cầu đều có thể tham dự vào, cùng nhau báo động

May mắn Mã Phong Hầu sớm có chuẩn bị, suu một cái, ném qua nhất kiện ám khí đối diện con chó kia dừng bước lại, cúi đầu ngửi ngửi, sau đó liền hự hự đất nhai nôi bánh nướng, Mã Phong Hầu theo hẳn hai bên trái phải đi tới, con chó kia còn tượng trưng đất lay động hai cái đuôi

Giải quyết Mã Phong Hầu đều có điểm bội phục mình, còn chuẩn bị cẩn thận đầy đủ

Né tránh mò lấy Tiểu Thất cửa nhà, trực tiếp chui lên tường viện, trong viện đại hắc vừa muốn cắn, trước mặt lại là một cái bánh nướng bay tới, đại hắc nhìn sang thối hầu tử, cũng không có lại lộ ra chỉ bất quá, cái này sẽ đại hắc có điểm nôn nóng, ở trong sân qua lại bất an đi lòng vòng

Trong viện rất là hỗn loạn, không có chút nào lưu loát, hiển nhiên chủ nhân gia cũng không thể nào thu thập Mã Phong Hầu phỏng đoán, ước đoán Tiểu Thất mẫu thân khẳng định không ở nhà, bởi vì hẳn cho tới bây giờ cũng không còn nghe Tiểu Thất nhắc tới quá mẫu thân sự tình

Trong phòng đèn sáng, có mấy bóng người lay động, thế nhưng không có phát hiện Tiểu Thất, có thể là ở một cái khác trong phòng, bất quá không có sáng đèn, Mã Phong Hầu chỉ là suy đoán

Trong phòng mấy người kia hiển nhiên đang uống rượu, thanh âm vẫn còn lớn, yêu nữ hát lục uống đang nóng náo Mã Phong Hầu liền nhẹ nhàng từng bước tiến đến dưới cửa sổ, một đi cả nhắc vừa lúc có thể nhìn thấy trong phòng tình huống

"Triệu lão đệ, hai anh em chúng ta uống nửa một cái, ngươi yên tâm, nha đầu đến nhà của ta, chính là ta con gái ruột tới, cạn!" Nói là một cái nam tử gầy nhỏ, giữ lại lưỡng phiết con chuột Tu, đôi mắt nhỏ đảo quanh

Hai bên trái phải chính là hẳn thủ hạ, ý vị cầm đầu dùng bữa, tâm lý lại âm thầm khinh bỉ: Nhà ai con gái ruột có thể cam lòng cho lộng tàn, sau đó bò đường cái thảo tiền ?

Triệu Hữu Lương, cũng chính là Tiểu Thất cha mất say lờ dờ mông lung đất bùng ly rượu lên, lắc lư nửa ngày, lúc này mới thấy rõ Lão Thử Cường chén rượu ở vị trí nào, khi đụng một lúc sau, lại uống một hơi cạn sạch hình như là uống có điểm miệng tê dại, ngược lại có gần một nửa rượu đều theo khóe

miệng chảy vào trong lòng

Rượu không say người người tự say, Lão Thử Cường là vật gì, trong lòng hấn cùng gương sáng nhì lại tựa như có thể ở sâu trong nội tâm hấn, còn có như vậy một chút xú lương tri, khu sử hấn hiện tại thâm nghĩ dùng cón gây tê bản thân, quên mất đem nữ nhì bán cho bọn buôn người sự thật này

Thật có điểm uống say, Triệu Hữu Lương đem tửu ly nặng nề mà bỗng nhiên ở trên bàn, sau đó trong miệng liền mập mờ không rõ đất bắt đầu nói đầu đầu nói từ bản thân thê lương, lão bà liên tiếp sinh ba nha đầu, hấn Triệu gia là muốn tuyệt hậu a tìm người cho nhìn một cái, nói mạng hấn phạm Thất Tiên Nữ, mệnh trung chủ định có thất cô con gái đây Vì vậy liền đem lão tam gọi thành Tiểu Thất, kế tiếp nhất định có thể sinh nhì tử thê nhưng lão bà lại dẫn hai cái lớn một chút khuê nữ chạy, chỉ ném hấn dẫn Tiểu Thất sống qua, nói vừa nói, nước mắt nước mũi đều chảy ra đến, dường như hấn là thiên hạ đáng thương nhất nam nhân

Xèo xèo, người một cái ai thiên đảo! Dưới cửa sổ Mã Phong Hầu dùng sức cầm lấy quai hàm, hấn đều sắp tức nổ phổi, biến thành hầu tử sau đó, tính tình dường như cũng so với trước đây lớn dầy

Nghĩ không ra còn có ác tâm như vậy phụ thân, cư nhiên đem nữ nhì bán cho bọn buôn người, đây là người sao, ăn trước ta đây một quyền

Trong phòng đang uống rượu mấy người liền nghe được trên cửa sổ truyền đến phanh 1 tiếng, Triệu Hữu Lương nhưng thật ra không có gì phản ứng, hấn đã đắm chìm trong bản thân bị thâm trong thế giới không còn cách nào tự kiềm chế Lão Thử Cường tương đối cơ cảnh, Triều lấy thủ hạ nháy mắt: "Con trai thứ ba, nhìn một cái đi "

Cắm đầu ăn thanh niên nhân Hạ bàn, đến trong viện đi một vòng, chọc cho đại hắc một trận đồ chó sủa, hấn liền phản hồi phòng: "Cường Thúc, nhất định là cầu lộng "

Trong nhà có cầu là tốt rồi, khẳng định vào không được sinh ra Lão Thử Cường cũng liền yên lòng, hấn từ trong bóp da lấy ra mấy tờ giấy, lại lấy ra lưỡng xấp đồ rục tiền giấy, ở Triệu Hữu Lương trước mắt lác lác: "Triệu lão đệ, ký hiệp ước, tiền này chính là "

Triệu Hữu Lương cảm thấy có điểm chói mắt, đưa hai tay ra đoạt lấy tiền, sau đó ôm ở trong lòng ngực mình, hài lòng đánh ợ rượu: "Ta đây không biết viết chữ —— "

"Ấn Thủ Ấn cũng coi như" hai bên trái phải con trai thứ ba về mặt hèn mọn

Triệu Hữu Lương ở đối phương đưa tới mực đóng dấu trong hộp chấm chấm ngón tay, sau đó liền trên giấy nhấn xuống đi, còn như hiệp ước là nội dung gì, hấn hết thấy mặc kệ, cúi đầu toàn tâm toàn ý bắt đầu kiểm tiền

Lúc này, ngoài cửa sổ Mã Phong Hầu lại quay lại đến, vừa rồi ở đại hắc trong ổ tránh một cái, khiến cho hấn tích bất quá cũng lãnh tỉnh không ít, hấn muốn gọi điện thoại báo động, thế nhưng nào có điện thoại a; cũng nghĩ tới đi trong thôn kêu người hỗ trợ, thế nhưng ai có thể nghe hiểu hấn chỉ chỉ chi tiếng kêu là ý gì a

Thăng thần, trước lời kéo Tiểu Thất lên núi đi, đây là Mã Phong Hầu lúc này có thể duy nhất nghĩ ra được biện pháp thừa dịp trong phòng mấy người kia vội vàng giao dịch, Mã Phong Hầu lặng lẽ kéo ra một gian phòng khác cửa phòng, trong miệng xèo xèo kêu nhỏ hai tiếng

Trong phòng một mảnh đen nhánh, không có một chút động tĩnh Mã Phong Hầu dùng sức nháy mắt mấy cái, vẫn là nhìn không rõ ràng, tuy là biến thành hầu tử, hấn năng lực nhìn ban đêm có tăng lên, thế nhưng còn chưa đủ để lấy thấy rõ trong phòng tình huống Vì vậy mạo hiểm xoay mở đèn pin cái này đèn pin, trước đây cùng Hầu Vương đã đấu thời điểm cứu hấn một mạng, sở dĩ vẫn giữ lại đây, không nghĩ tới hôm nay lại phát huy được tác dụng

Đây chỉ là một chất đồng tạp vật gian phòng, không có ở vết chân voi Mã Phong Hầu tâm lý một trận ử oái: Tiểu Thất đây?

Chờ hấn chuyển ra khỏi phòng chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm thời điểm, giao dịch đã hoàn thành, Lão Thử Cường dẫn con trai thứ ba ra khỏi phòng, Triệu Hữu Lương nghiêng ngả cùng đi ra quát mắng Đại Hắc Cầu

Tiểu Thất người ở đâu đây? Mã Phong Hầu gấp đến độ một mạch cắn răng, sau đó liền thấy đại môn mở sau đó, đại hắc bỗng nhiên chui ra sân

Mã Phong Hầu động linh cơ một cái, cũng thừa dịp song phương hàn huyên chi tế, leo tường ra, đuổi đại hắc đi

Ở cửa thôn, đậu một xe MiniBus, đại hắc đứng thẳng người lên, ghé vào cửa sổ xe, móng vuốt dùng sức moi, trong miệng còn phát sinh cấp thiết rầm rì âm thanh

Nương yếu ớt tia sáng, Mã Phong Hầu rút cục chứng kiến Tiểu Thất, nàng tràn đầy lệ ngân khuôn mặt nhỏ nhắn dính sát cửa sổ thủy tinh, thế cho nên hai má bị ép tới xẹp lép một cái nhỏ bàn tay dùng sức vuốt cửa sổ thủy tinh

Tiểu nha đầu là như vậy bất lực!

Suru một cái, Mã Phong Hầu lên đến đại hắc phía sau lưng, cũng rút cục có thể cùng trong xe Tiểu Thất đối diện

Trong nháy mắt đó, Tiểu Thất trong ánh mắt bốc lên hy vọng quang mang, mỗi ý vị run Mã Phong Hầu không cần nghe cũng biết, đó là nàng ở thâm tình hô hoán "Hầu ca", "Hầu ca" !

Đại hắc đầu đầu đầu, cuối cùng vẫn không có đem tiểu hầu bỏ rơi đi làm Tiểu Thất trung thực đồng bọn, nó tựa hồ cũng dự cảm đến cái gì, sở dĩ tạm

thời cùng tiểu hầu từ kết thành mặt trận thống nhất

Thời gian cấp bách, Mã Phong Hầu cũng không kịp cùng Tiểu Thất giao lưu, hân hiện tại khẩn cấp muốn tìm được nhất kiện tiện tay công cụ, sau đó đập ra cửa sổ thủy tinh sớm biết rằng, đập cây hạch đào tảng đá không thể nhưng a!

Đáng tiếc không đợi hân tìm được đây, Lão Thử Cường cùng trợ thủ cũng đã đi tới, dùng chìa khoá vặn mở cửa xe, thô bạo mà sắp sửa giầy dựa ra Tiểu Thất đây mạnh trong xe, sau đó phát động điện bao xa, cuộn cuộn nổi lên nhất đạo bụi khói, bay đi

Đại hắc đuổi theo điện bao xa đồ chó sủa, mơ hồ, trong xe còn truyền ra Tiểu Thất kêu khóc: "Hầu —— Ca, —— "

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Hầu tử biết võ lưu manh đỡ không được

"Nghệp chương nha ——" tiểu sơn thôn trong, vang lên vài tiếng thờ dài

Triệu Hữu Lương bắt vi sở động, trên tay vuốt lưng xấp tiền mặt, trong miệng khê hát, cong vẹo về nhà chứng kiến trên bàn rượu và thức ăn, lại tự rót tự uống uống

Không biết lúc nào, Triệu Hữu Lương gục xuống bàn ngủ trong cổ họng hân phát sinh khò khè tiếng ngáy thanh âm, thân thể còn không tỉnh thoảng co quắp vài cái lúc này nếu có người đang, liền sẽ phát hiện, hân lỗ mũi cùng khoe miệng, đang có Tử vết máu màu đen chậm rãi chảy ra

Thẳng đến ngày thứ hai buổi chiều, hàng xóm mới phát hiện Triệu Hữu Lương chết tại chính mình trong phòng, gọi Thôn Thượng một vị lão thầy lang nhìn, hoài nghi là xuất huyết não

Triệu Hữu Lương khi chết sau khi, trên tay còn gát gao siết lưng xấp tiền mặt thôn dân phí thật lớn tinh thần, lúc này mới đem tiền từ chết trong tay người lấy xuống

Tốt xấu hương thân một hồi, đoàn người mua chiếc quan tài, đem Triệu Hữu Lương qua loa mai táng tuy nói người chết là lớn, thế nhưng thôn dân sau lưng vẫn là lấy này đến báo cho con cháu: Làm người không thể quá Triệu Hữu Lương, tự mình làm bậy thì không thể sống được a

Triệu Hữu Lương cuối cùng đem bản thân tìm đường chết, lão bà cùng hai cái lớn một chút nữ nhi sớm chạy, Tiểu Thất lại bị bán cho bọn buôn người, ngay cả Đại Hắc Cầu đều chẳng biết đi đâu, nhìn Triệu gia rách nát phòng nhỏ, thôn dân không gì sánh được lác đầu thờ dài: Một cái gia cứ như vậy hết

Dường như không để yên, còn có Tiểu Thất đây đêm đó ở trong xe tải, Tiểu Thất cũng không có quá nhiều khóc rống, một đôi mắt to chỉ là vô thần mà nhìn cửa sổ xe, bên ngoài, một mảnh đen nhánh

Lại cũng không nhìn thấy Hầu ca hồng nang lúc mặt quý rồi, lại cũng không nhìn thấy đại hắc khắp nơi trước mắt nàng rung đùi đắc ý vui chơi rồi —— nước mắt vô thanh vô tức từ tiểu nha đầu trên mặt chảy xuống đến

Điện bao xa lái qua hồi hương đường nhỏ, lái lên quốc lộ, rốt cục chẳng phải xóc nảy mà cả người thành mảnh nhỏ một dạng Mã Phong Hầu, cũng rốt cục thờ phào một cái, mở ra tứ chi, nằm giá đề hành lý trên nóc xe thượng bất quá vi lý do an toàn, hai cái cánh tay vẫn là cắm vào giá đề hành lý trong khe h, vững vàng đem thân thể cố định

Khi điện bao xa thúc đây thời điểm, Mã Phong Hầu đều nhanh cấp bách điên, hân đã chuẩn bị cùng bọn buôn người triển khai vật lộn Vì vậy đặt lên trần xe, chuẩn bị trên cao nhìn xuống, trước cho Lão Thử Cường mang đến ngoan

Lúc này hân mới phát hiện giá đề hành lý trên nóc xe, ép buộc bản thân lãnh tĩnh sau đó, Mã Phong Hầu cảm thấy ở trong thôn động thủ cũng không phải là lựa chọn tốt nhất, đơn giản liền vững vàng leo ở giá đề hành lý, cùng rời đi tiểu sơn thôn

Cái này có thể bị tội rồi, bắt hân cho điên a, cả người đầu khớp xương dường như đều toái nhờ có trong khoảng thời gian này cùng lão đạo sĩ học quyền, thân thể tố chất có rõ ràng đề thăng, bằng không thật không kiên trì nổi

Bất quá vì Tiểu Thất, tất cả cực khổ hân đều có thể chịu được điểm này, đặt ở trước kia còn là nhân loại Mã Phong Hầu trên người, là tuyệt đối không thể có thể phát sinh nhưng là bây giờ, hân lại làm được

Nghỉ ngơi hơn một giờ, Mã Phong Hầu lúc này mới cảm thấy tay và chân nhai rốt cục lại thuộc về hân bản thân trong lúc này, hân đầu óc cũng không nhàn

rồi, vẫn suy nghĩ đôi sách

Lúc này bầu trời tối đen còn dễ nói, nếu như hừng đông, còn muốn ẩn dấu tung tích liền khó, cho nên phải cứu trở về Tiểu Thất, tối nay là cơ hội tốt nhất

Mã Phong Hầu, người đi, người học được Hầu Quyền, chính là muốn trừ bạo an dân, người đi—— tâm lý không ngừng cho mình khuyến khích, Mã Phong Hầu tựa hồ cũng cảm giác lòng tin càng mở càng cường đại, trong cơ thể lực lượng cũng càng ngày càng chân

Một tiếng cọt kẹt, diện bao xa dựa vào ven đường dừng lại, đèn xe còn bám lấy, cửa xe vừa mở ra, hai người kia buồn lậu ngậm thuốc lá xuống tới, hồng hồng ngọn lửa lóe lên lóe lên, hai người này ở ven đường đáp án quần, xôn xao hoa hoa bắt đầu đi tiểu

Ngay tại lúc này! Trên mui xe Mã Phong Hầu thốt nhiên làm khó dễ

Lão Thử Cường chính đại giật mình đây, bỗng nhiên nghe đến đỉnh đầu vù vù gió vang, sau đó, cái ột bỗng nhiên tao đòn nghiêm trọng, không tự chủ được thân thể nhào tới trước một cái, cón vào ven đường trong rãnh

Nha xèo xèo—— Mã Phong Hầu trong miệng quái khiếu, lại Triều cái kia gọi con trai thứ ba đánh tới lúc này chính là nửa đêm càng sâu, Mã Phong Hầu tiếng kêu có vẻ phá lệ khiến người hơn nữa đen sì sì, con trai thứ ba cũng không biết đối diện là quái vật gì, lò mờ dòm tóc núc ních, khẳng định không phải người

Đại khái là chuyện trái lương tâm làm nhiều,

Con trai thứ ba thâm hào nhất thanh "Quý nha", sau đó nhanh chân chạy, rất nhanh thì biến mất ở nước son trong đêm tối

Mã Phong Hầu muốn chính là thứ hiệu quả này, thật muốn bằng nói chuyện, hẳn nhất định là đánh không lại hai cái này đại nhân hiện tại chỉ còn lại có tương đối gây yếu Lão Thử Cường, thì dễ làm nhiều

Theo Câu bên trượt chân xuống phía dưới, tìm một vòng cũng không thấy được Lão Thử Cường cái bóng, Mã Phong Hầu tâm lý nhớ Tiểu Thất, liền một lần nữa leo đến trên quốc lộ mới vừa muốn tới gần diện bao xa, đã cảm thấy trước mắt bóng đen lóe lên, trên người bị một đá, toàn bộ đều bị đập bay lên, lăn xuống trong rãnh

"Một con thối hầu tử, kém chút hư Lão Từ chuyện tốt!" Lão Thử Cường hung tợn chửi một câu, bởi vì vừa rồi địa điểm xảy ra chuyện là ở diện bao xa phía trước, có đèn xe lác, hẳn cũng thấy rõ Mã Phong Hầu chân thân

Hầu ca! Trong xe Tiểu Thất cũng đồng dạng thấy, thất thần mắt to lập tức thay đổi thần thái sáng láng đại khái ở nàng trong cảm giác, Hầu ca xuất hiện, giống như là Từ Hà Tiên Từ chứng kiến chân đạp Thất Thái Tường Vân Tề Thiên Đại Thánh xuất hiện ở trước mắt

Đáng tiếc, tiểu nha đầu đồng dạng đoán đúng mới đầu, không có đoán đúng kết cục, Hầu ca rất bi thảm đất bị người ta một cước cho đoán vào trong rãnh, nơi đó có một điểm cái thể anh hùng cái bóng

Tiểu Thất cấp bách, bắt đầu ở trong xe lục lọi, muốn muốn mở cửa xe có thể là tiểu nha đầu lần đầu tiên tiếp xúc ô tô, căn bản là sờ không được môn

Xèo xèo! Mã Phong Hầu trong miệng phát sinh hai tiếng tức giận hí, xuất hiện lần nữa ở Lão Thử Cường trước mặt, sau đó hai móng vuốt một cái một khúc, bày ra lão đạo sĩ dạy Hầu Quyền tư thế ngày hôm nay Hầu Gia gia gọi người biết rõ: Hầu tử biết võ, lưu manh đồ không được!

Chết hầu tử còn hăng hái hơn có phải hay không, ngày hôm nay không ra nhĩ hầu nào ném thử một chút, Lão Từ sẽ không gọi Lão Thử Cường! Lão Thử Cường cũng bắt đầu nảy sinh ác độc, trong mắt hẳn, còn không có cao hai thước tiểu hầu tử, có thể có cái gì tốt sợ

Thế nhưng hẳn rất nhanh thì ý thức được bản thân lệch lạc, chỉ thấy đối diện hầu tử động tác nhanh như thiểm điện, sừng sột một chút công phu, Lão Thử Cường đã cảm thấy trên mặt một trận đau đớn, còn có sền sệt dịch thể theo gò má chảy vào trong miệng chếp miệng một cái, nặn tí tách

Mã Phong Hầu Hầu móng vuốt cũng không phải là ăn chay, móng tay sắc bén như đao, hẳn một cái vuron Vuron lên cây, liền linh xảo leo tới Lão Thử Cường trên vai, sau đó huy vũ hai móng, chỉ phối trích đào, trước cho hẳn mang đến về mặt hoa hơn nữa

Lão Thử Cường giờ tay lên muốn bắt trên vai hầu tử, đã thấy Mã Phong Hầu lộn mèo một cái, rơi xuống Lão Thử Cường phía sau, sau đó thoáng hướng nôi nhảy một cái, móng vuốt nhỏ mau lẹ cùng từ hẳn trong đũng quần đưa tới, sử xuất nhất chiêu Hầu Tử Thâu Đào

Ai yêu u—— Lão Thử Cường tiếng kêu rên liên hồi, cái loại này đản ~ đản ưu thương, khiến cho hẳn tình không kèm chế được đất buông ra hầu

Liên tiếp bị thương, Lão Thử Cường cũng đổ mắt ở bên hông lục lọi hai cái, sau đó tay cánh tay bỗng nhiên hướng về sau vung đi

Mã Phong Hầu đánh lộn kinh nghiệm thiếu nghiêm trọng, hoặc có lẽ là căn bản cũng không có, mới vừa rồi còn cho rằng nắm chắc phần thắng đây nơi nào nghĩ đến, Lão Thử Cường chó cùng rứt gấu, móc ra dao găm bỗng nhiên chèo thuyền qua đây, ở ngọn đèn chiếu, trên chùy thủ u mịch hàn quang, gọi Mã Phong Hầu đều tựa hồ cảm giác được một chút hơi lạnh

A, hẳn không tự chủ được ngăn người tại đó, tro mắt nhìn dao găm từ đỉnh đầu hẳn xẹt qua, tước mắt mấy cây lông khi

Lão Thử Cường cũng có chút không rõ, quên phía sau là không đến cao hai thước hầu tử, sờ dĩ dao găm rất may mắn không có lau đi Mã Phong Hầu

Xèo xèo —— Mã Phong Hầu rút cục tỉnh táo lại, tăng tăng hai cái lại theo Lão Thử Cường phía sau lưng leo lên, Hầu trào tụ lại, bỗng nhiên hướng Lão Thử Cường trong mắt cảm tới

Rõ ràng có thể cảm giác được hữu trào đầu ngón tay chạm được một cổ ấm áp, lập tức Lão Thử Cường 1 tiếng tan nát tâm can kêu thảm thiết, che mắt, vội vàng thoát thân, ngay cả dao găm đều ném xuống đất lao đảo, Lão Thử Cường hoảng hốt chạy bừa, một đầu ngã vào trong rãnh sau đó liền lăn một vòng biến mất ở đèn xe chiếu xạ trong phạm vi

Mã Phong Hầu cũng không có đuổi kịp, giờ này khắc này, hấn cũng không tốt gì, sau khi rơi xuống đất cồn lưỡng biến, sau khi đứng dậy cảm thấy có điểm say xe, đem hữu trào thả ở trước mắt nhìn, liền khiến cho tinh thần vung lên đến, trong cổ họng cũng nôn nôn đất nôn ra một trận lớn như vậy, Mã Phong Hầu thật không có trải qua máu gì cùng hòa thành tẩy mới vừa rồi cùng Lão Thử Cường đánh lẫn nhau thời điểm Mã Phong Hầu, toàn bằng một bồn lửa giận, hiện tại thì chỉ còn lại có ác tâm

Ba ba ba, phát cửa sổ xe thanh âm truyền vào Mã Phong Hầu lỗ tai, hấn lúc này mới nhớ tới trong xe Tiểu Thất, Vì vậy trên mặt đất tìm kiếm một trận, tìm được thanh chủ thủ kia, bắt đầu tạc thủy tinh

Điện bao xa cũng không phải xe chống đạn, sở dĩ rất nhanh thì truyền đến rầm 1 tiếng, Tiểu Thất cái ột lộ ra đến, trong miệng không ngừng kêu Hầu ca Hầu ca lúc này nghe tới, thanh âm là tươi đẹp như vậy, lại cũng không cảm thấy dính nha

Giúp đỡ tiểu nha đầu từ trong xe bò ra ngoài, hai cái này liền chăm chú ôm cùng một chỗ, chỉ có trải qua ly biệt, mới biết được lúc này đáng quý Mã Phong Hầu mặc dù kích động, không hơn được nữa xèo xèo gọi hai tiếng, mà Tiểu Thất đây, thì oa oa khóc lớn, trong miệng còn mập mờ không rõ đất kêu: "Hầu ca, ô ô, ta cũng biết ngươi sẽ đến, ô oa oa —— "

Khóc đi khóc đi, thoả thích khóc đi, tối nay sau khi khóc, kiếp này lại không cực khổ —— các loại tiểu nha đầu khóc mệt, Mã Phong Hầu lúc này mới vỗ vỗ bả vai nâng, Tiểu Thất nương ngọn đèn, chứng kiến Hầu ca thân thiết mặt khi, sau đó lại phốc phốc một cái, Khai Tâm cười, lộ ra trong miệng Tiểu Khoát Nha Từ

Đây mới là ta thích Tiểu Thất đây —— Mã Phong Hầu Triệu tiểu nha đầu nháy nháy mắt, sau đó lại tiến vào trong xe, rất nhanh liền mang theo cái bao da đi ra, bên trong còn có một chồng nhân dân tệ đây mặc dù đối với một con khi mà nói, dường như tạm thời không có chỗ hữu dụng, thế nhưng đối với Tiểu Thất hữu dụng a

Mặc dù là nửa đêm, cũng chưa chừng trên quốc lộ có xe cộ trải qua, sở dĩ Mã Phong Hầu vẫn là lôi kéo Tiểu Thất tay nhỏ bé, cùng rời đi đất thị phi này ven đường chính là rừng cây, vừa lúc ở bên trong chậm rãi đi bộ

Cái này một trăm tỉnh lại, mới cảm giác lại khốn vừa mệt, đó là cực độ khẩn trương sau đó tất nhiên sẽ xuất hiện bệnh trạng, sở dĩ đang đi ra đi mấy sau đó, Mã Phong Hầu cùng Tiểu Thất không thể kiên trì được nữa, ngay trong rừng cây phui đi một đồng nhỏ lá cây, sau đó hấn hai cái bộ dạng ôi cùng một chỗ, hỗn loạn ngủ

Trong lúc ngủ mơ, Tiểu Thất đem Mã Phong Hầu lâu là chắc như vậy, tiểu nha đầu thân thể còn thỉnh thoảng run hai cái, trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng hiện lộ ra kinh khủng, ngay những lúc này, tiểu nha đầu liền đem Mã Phong Hầu lâu càng chắc hơn, có thể, là không bao giờ ... nữa muốn cùng Hầu ca xa nhau a !

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Gánh xiếc thú dọn nhà

Sáng sớm, chiêm chiêm tiếng chim hót ở trong rừng quanh quần cuối mùa thu rừng cây, lá rụng rục rờ, nhìn sang rất dễ dàng chọc người sản sinh hiu quạnh cảm giác

Mã Phong Hầu tỉnh, đầu đầu trên người lá rụng, lại đưa ra móng vuốt nhỏ, giúp đỡ Tiểu Thất trich trên đầu lá cây, kết quả Tiểu Thất cũng tỉnh, thấy rõ trước mắt Hầu ca sau đó, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức nụ cười nở rộ

Đứng lên hoạt động một phen, hai cái này cũng cảm giác cái bụng cô lỗ lỗ trực khiếu, rừng núi hoang vắng, Mã Phong Hầu xem như là không có cách hấn sẽ lên cây trich trái cây, đáng tiếc mảnh này cánh rừng đều không phải là cây ăn quả

Tiểu Thất liền mạnh hơn hấn nhiều, đến lúc đó nông gia búp bê, rất nhanh thì tìm được một khối tình cảnh, đó là đã dẹp xong khoai lang bắt quá lấy Tiểu Thất kinh nghiệm, trong đất nhất định sẽ có cá lọt lưới

Cước Thích thủ đào một trận sau đó, thật đúng là bị tiểu nha đầu tìm được hai cái quả đầm lớn nhỏ khoai lang, gặm đi vỏ ngoài sau đó, kết kết cắn một hơi, rất là thanh thúy, còn mang theo điểm điểm hương ngược lại Mã Phong Hầu cảm thấy, khoai lang sinh ăn, mùi vị cũng không tệ

Tốt xấu viết lấp bao tử, liền dắt tay đi về phía trước hiện tại, bọn họ chỉ có thể nhớ kỹ cái đại khái phương vị, tối hôm qua tối om, muốn nhớ kỹ đường là không có khả năng hơn nữa, Mã Phong Hầu bây giờ là một con khỉ, không có phương tiện xuất đầu lộ diện, chỉ có thể chậm rãi tìm về đi

Bi thảm nhất là, vô luận là Tiểu Thất vẫn là Mã Phong Hầu, cư nhiên cũng không biết ngọn núi kia cùng chân núi thôn nhỏ tên Tiểu Thất lớn như vậy, lần này vẫn là lần đầu tiên rời thôn đây, bình thường ở trong thôn, chỉ nghe nói chỗ kia gọi Triệu gia trang tên này chính là lớn lộ hàng, trong vòng phương viên trăm dặm, không chừng có bao nhiêu Triệu gia trang đây

Mã Phong Hầu ước đoán, tối hôm qua cười diện bao xa, chỉ ít chạy đến hai ba trăm dặm, dưới loại tình huống này muốn hỏi thăm ra cái gì Triệu gia trang, căn bản không khả năng

May mắn trong túi có tiền, tâm lý không hoảng hốt chỉ cần tìm được có nhân gia địa phương liền dễ nói, gọi Tiểu Thất mua chút ăn uống, sau đó hai người bọn họ chậm rãi trở về tìm, ngược lại trước theo quốc lộ đi trở về đi, luôn luôn lúc về nhà sau khi

"Hầu ca Hầu ca, ngươi thật không phải ——" Tiểu Thất hiện tại tâm tình không sai, trong miệng hừ hừ Khỏi nhi bài hát, thỉnh thoảng còn bình đáp hai cái, sau đó quay đầu dòm tiểu hầu cười

Mã Phong Hầu tâm tình cũng không sai, hần bây giờ là một con khỉ, thích ứng trong mọi tình cảnh lạ thân mật nhất người chính là Tiểu Thất, hiện tại lại cùng với Tiểu Thất, vừa mới cùng nhau kiếp sau trọng sinh, còn có cái gì hy vọng xa vời đây?

Đi đại khái hơn hai giờ, ước chừng hơn mười dặm ánh địa quang cảnh, phía trước rốt cục trông thấy một chỗ thôn trấn Mã Phong Hầu từ trong bóp da rút ra hiện trăm nguyên tiền giả trị lớn đưa cho Tiểu Thất, tiểu hài tử mọi nhà, nếu như lấy tiền nhiều lắm, có thể chọc người nhìn trộm

Thế nhưng Tiểu Thất lại khó khăn, lại nói tiếp có điểm mất mặt, tiểu nha đầu vẫn là lần đầu tiên lấy tiền mua đồ đây

Cũng không thể gọi một cái nhỏ hầu tử cầm trăm nguyên tiền giả trị lớn đi mua đồ chứ ? Mã Phong Hầu nhiều lần hoa hoa hảo một trận cổ vũ, Tiểu Thất lúc này mới do do dự dự ra đi, ba bước lưỡng quay đầu Mã Phong Hầu phát phát móng vuốt nhỏ, thúc giục nàng nhanh đi, dù sao cũng được không tiền, tùy tiện xài Mã Phong Hầu trước đây xài tiền như nước, hiện tại biến thành một con khỉ, tiền với hần mà nói càng không gì ý nghĩa

Nhìn Tiểu Thất thân ảnh gầy nhỏ tiểu thất ở trong rừng, Mã Phong Hầu bỗng nhiên ý thức được: Xem ra sau này cũng phải kiếm một ít tiền, còn có Tiểu Thất phải nuôi đây!

Leo tới trên một cây đại thụ nghỉ ngơi, bên trái các loại Tiểu Thất cũng không trở lại, bên phải các loại cũng không thấy Tiểu Thất hình bóng, Mã Phong Hầu cũng không khỏi Hầu cấp bách đứng lên, trên tàng cây tới tới lui lui dật nhìn xung quanh

Buổi sáng ánh mặt trời còn rất chói mắt, sở dĩ Mã Phong Hầu phải thủ dụng mái che nắng, hiện tại hần, thật là có vài phần Mỹ Hầu Vương dò đường phong thái đây

Trông mòn con mắt a, đây đối với trước đây Mã Phong Hầu mà nói, quả thực không dám tưởng tượng, dường như chỉ có người khác chờ hần phần nhưng là bây giờ đây, chỉ vì tâm lý nhiều một loại ràng buộc

Rốt cục chứng kiến Tiểu Thất hình bóng, thế nhưng bên người nàng hai cái tiểu Nam oa là chuyện gì, một người trong còn thúc vóc đồng xe đạp, thật can đảm, dám khi dễ nhà của chúng ta Tiểu Thất

Mã Phong Hầu cọ một cái từ trên cây nhảy xuống, một đường chạy gấp tới chứng kiến hần thân ảnh, Tiểu Thất lúc này mới Triệu bên người hai cái tiểu oa oa rên một tiếng: "Ta mới không gạt người đây,

Hần chính là ta Hầu ca!"

Hai tên tiểu tử kia nhìn Mã Phong Hầu, con mắt là tả chỉ sáng lên, cái này hỏi hầu tử đều ăn cái gì, cái kia hỏi hầu tử có thể hay không lộn nhào, đem Tiểu Thất cho phiên phải a: "Các ngươi đều sao chết rồi!"

Hai tiểu gia hỏa cũng ngoan ngoan cảm miệng, Mã Phong Hầu cũng chạy đến phụ cận, dường như với hần muốn có điểm không giống với, hai cái này đứa con trai một dạng cũng không có khi dễ Tiểu Thất, ngược lại thì bị Tiểu Thất cho đến kêu đi hết

Tiểu Thất đây, thì mỹ tư tư từ xe đạp xe đẩy trong sọt ra bên ngoài buôn bán đồ đặc, giò thật, có nước khoáng, có đồ uống, có xúc xích, còn có bao lớn bao nhỏ đồ ăn vặt, còn có mấy người đồ rục quả táo lớn lần đầu tiên mua đồ cảm giác quả thực quá kích thích, kết quả một trăm khối tốn một phần không dư thừa

Hay bởi vì quá nhỏ, sở dĩ điểm chủ còn phái con trai mình giúp nàng xách đồ đặc tiểu gia hỏa này lại gọi tới cỡi xe đạp tiểu đồng bọn, cứ như vậy theo Tiểu Thất đến

"Các ngươi có thể đi trở về lạ" Tiểu Thất cũng không phải khách khí, bắt đầu niệm người, chủ yếu là xem trên mặt đất một đồng lớn đồ ăn vặt, nàng âm thầm ý vị nuốt nước bọt đây

Còn không có xem đủ con khỉ đầu, hai thằng nhóc cũng không muốn đi mà Mã Phong Hầu cũng nhảy con nết, nhìn trúng chiếc xe đạp: Kỵ xa nói,

đường như làm sao cũng so với bước đi dùng ít sức a

Cân nhắc một trận sau đó, liền từ trong bao lấy ra năm sáu tấm tiền mặt, ở tiểu Nam oa trước mắt lác lác, nhét vào hần trong túi, sau đó tiếp quản xe đạp đây cũng là Mã Phong Hầu khi lớn nhỏ thời điểm đi phong, thích nhất sự tình, chính là dùng tiền đập người lạ

Tiểu nam hài quả nhiên bị đập ngất, lấy tay gút gao bụng túi áo, rất sợ Tiền hội trưởng cánh Phi lại tựa như

Một người tiểu gia hỏa nhìn quen mắt, nhìn phía Mã Phong Hầu ánh mắt càng thêm nóng căt: Hầu tử hấp dẫn người, có tiền hầu tử hấp dẫn hơn người đâu

Mã Phong Hầu đương nhiên cũng sẽ không gọi hần thất vọng, tiếp nhận Tiểu Thất đưa qua nước khoáng uống hai cửa, sau đó tiến đến tên tiểu tử kia trước mặt, vờn móng vuốt nhỏ, giật nhẹ hần y phục, xách xách hần quần, cuối cùng còn nắm hần mũ, đội lên đầu khi thượng

Nếu không tại sao nói tiền có thể Thông Thần đây, tiểu gia hỏa lập tức hiểu rõ con này tiểu hầu ý đồ, Vì vậy bắt đầu đi xuống cởi quần áo, cuối cùng ngay cả giày đều cởi ra, liền người mặc áo bố tuyến khô, ở trong gió thu lạnh run, cũng không biết là lạnh, vẫn là kích động

Mã Phong Hầu hướng hần thiêu giờ ngón tay cái, sau đó ở Tiểu Thất dưới sự trợ giúp bắt đầu mặc quần, đáng tiếc quá dài a, y phục cũng phì phì thật to, quá không vừa vặn, còn như giấy, liền càng không cần phải nói, xuyên tới Mã Phong Hầu trên chân đều nhanh vượt qua thuyền nhỏ

Chi chi chi, Mã Phong Hầu khí cấp bại phôi đem những này y phục cởi ra đến, khi hần nghĩ đến, mặc quần áo mang mũ sau đó, nhìn qua tất nhiên không thể chối mắt, đến lúc đó khiến Tiểu Thất kỳ xa vác hần, lui về phía sau trốn một chút, không dễ dàng bại lộ thân phận

"Đừng nóng giận đừng nóng giận, đừng như vậy đại khí tính mà, nhà ta còn có ta trước đây mặc quần áo đây!" Tiểu nam hài trong nhà không hổ là mở quầy bán quả vật, kế thừa ưu tú gen di truyền, là một việc buôn bán hạt giống tốt, trước tạm mượn một cái xe đạp, nhanh như chớp lại tựa như không còn bóng không lâu sau liền phản hồi, cầm một đại bao con nhộng phục bày trên mặt đất

Người rất có phát triển —— Mã Phong Hầu thỏa mãn gật đầu, cũng thuận tay túm một bả tiền giấy đưa cho hần, sau đó liền khom lưng chọn y phục Tiểu Thất cũng ở bên cạnh giúp đỡ tham mưu, từng cái từng cái đặt ở tiểu hầu trên người ước lượng nổi

Chờ đào sức hết vừa nhìn, Tiểu Thất đều vui: Không tệ không tệ, ngư tử đoán quần yếm, áo kiểu thể thao, mũ lưỡi trai, giày thể thao, Hầu ca thật là đẹp trai a!

Mã Phong Hầu bản thân đã có điểm không lớn thỏa mãn: Đây là sống trở lại, mặc tả!

Ước đoán cái này quần là Tiểu Oa Nhi ba bốn tuổi thời điểm xuyên đây, không có cách nào, đừng đều quá dài trước được thông qua đi, ngược lại bây giờ là một con khi, bất kể hần là cái gì hình tượng đây

Chờ bận việc xong, sẽ tìm hai cái tiểu Nam oa, cũng đã không còn bóng, đoán chừng là sợ đối ý, lấy trước tiền chạy trốn chạy càng bớt lo, trước tiên đem cái bụng lấp đầy a !

Hai cái này an vị ở trong rừng cây, một trận đồ ăn hải sản bỏ vào thật đúng là đừng nói, những con ngựa này Phong Hầu trước đây căn bản cũng không thêm một Cổ Tiểu đồ ăn vặt, ăn còn rất hương

Ăn uống no đủ, đem còn lại cái ăn cất vào xa giỏ, thúc nhi đồng xe đạp vòng qua phía trước trán nhỏ, liền Thượng Quốc đạo tuy là thỉnh thoảng có xe cộ trải qua, thế nhưng tất cả mọi người vội vàng vàng đất kiếm ăn, người nào lưu ý hai cái tiểu oa oa ở trên đường luyện xe đạp đâu —— không sai, liền Mã Phong Hầu hiện tại mặc đồ này, xem bóng lưng đều tưởng Tiểu Oa Tử đây

Đem xe đạp giao cho Tiểu Thất, Mã Phong Hầu chui lên xe phía sau tọa, thân hình hần so với Tiểu Thất còn nhỏ hai vòng đây, đương nhiên phải Tiểu Thất kỳ xa hơn nữa, nếu là hần kỳ xa nói, cũng có thể bại lộ thân phận, dù sao tầm kia mặt khi bây đây

Tiểu Thất chớp nửa ngày mắt to, cắn cắn môi, cởi xe đạp Mã Phong Hầu xèo xèo gọi hai tiếng: Về quê một dạo, xuất phát!

Xe đạp xiêu xiêu vẹo vẹo đi về phía trước vài mét, sau đó liền trực tiếp ghim vào bên đường trong rãnh bờ sau khi đi lên, Tiểu Thất xẹp lép nổi cái miệng nhỏ nhắn sắp khóc: Xe đạp cao như vậy cấp đồ đặc, năng thật không biết cười a!

Mã Phong Hầu có thể luyện tiếc oán giận Tiểu Thất, tâm lý chỉ còn lại có thương tiếc: Nếu như ở trong thành, lớn như vậy hải tử, đây còn không phải là muốn cái gì có cái đó, Tiểu Thất a Tiểu Thất ——

Một lần nữa cầm xiêu xiêu vẹo vẹo tay lái phù chính, Mã Phong Hầu đem vành nón dùng sức hạ thấp xuống áp, lúc này hần làm tài xế, ngược lại Tiểu Thất cũng không nặng bao nhiêu, hơn nữa từ cùng lão đạo sĩ học tập Hầu Quyền sau đó, tiểu hầu sức mạnh tăng mạnh, der cái tiểu nha đầu khẳng định không thành vấn đề

Trong lòng ngực có Hồng Nhật, dưới chân múa Đông Phong, Mã Phong Hầu một hơi thở kỳ đi ra ngoài hơn mười dặm, trên người mới hơi rướm mồ hôi Thu gió thổi qua, rất sáng khoái ừ, từ trước mở Ferrari thời điểm, cũng không có như thế sáng khoái!

"Hầu ca người có mệt hay không lạc~?"

"Hầu ca người khát không khát lạc~?"

"Hầu ca người —— "

Phía sau tiểu nha đầu còn rất dính nha, nàng Việt nói như vậy, Mã Phong Hầu càng thấy được cả người đều tràn đầy dùng không hết lực lượng

Tích tích —— trước mặt ra một chiếc xe buýt, Mã Phong Hầu nhanh lên sang bên, đang cùng xe buýt đổ vào thời điểm, một trận cuồng liệt khí lưu bắt đầu khởi động, lập tức đem Mã Phong Hầu trên đầu mũi lưỡi trai cho vén xuống phía dưới vốn có mà, mũi cũng thoáng có chút lớn

"Tiểu hầu kỵ xa!" Trong xe có một Tiểu Chính Thái mắt sắc, nắm cửa sổ xe kêu lên trong xe hành khách cũng đều xem ngạc nhiên

Mã Phong Hầu bóp một cái phanh lại, dừng lại xuống phía dưới, từ trong rãnh đem mũi nhặt lên một lần nữa mang được, sau đó hướng đi xa xe buýt Dương Dương móng vuốt nhỏ: Chưa có xem qua gánh xiếc thú dọn nhà a ——

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thần Hầu truyền thuyết

Mã Phong Hầu cùng Tiểu Thất đi ở về quê trên đường, đợi được sáng ngày thứ hai, Tiểu Thất cũng có thể xiêu xiêu vẹo vẹo cười xe đạp, bắt quá Mã Phong Hầu lo lắng, còn phải ở phía sau giúp nàng đỡ xe, ngay cả chạy mang điên, một mối hơn phải hoảng

Ngược lại là tiểu nha đầu bởi vì Tân Tiên mà có vẻ phá lệ hưng phấn, Tiểu mỗ hôi trên ột say sưa vui vẻ là tốt rồi, Mã Phong Hầu cũng liền thân nhiên xử chi

Kỵ đến buổi trưa, phía trước xa xa lại trông thấy một cái thôn trấn, Mã Phong Hầu vừa muốn gọi Tiểu Thất đi mua một ít ăn uống, liền thấy phía trước xa xa xông lại một đám người, trong tay dường như đều quơ gậy gỗ một loại đồ đặc, còn có một cái cười xe máy, trong miệng yêu yêu hát hát, kêu la om sòm

Xèo xèo, Mã Phong Hầu lấy tay chỉ một cái rừng cây nhỏ, ý bảo đi trước tí tí phong đầu cái này kêu đánh tiếng kêu giết, không đúng là chạy của bọn hắn đến đây

Tiểu Thất vừa muốn đẩy xe vào Cầu, chợt nghe phía trước mơ hồ truyền đến vài tiếng chó sủa Mã Phong Hầu cũng nghe đến, thủ dụng mái che nắng hướng bên kia quan sát, dường như nhóm người kia đang đang đuổi theo một cái Đại Hắc Cầu

Chẳng lẽ là —— không có khả năng, nơi này cách gia ít nhất trăm dặm, đại hắc đàn cầu làm sao có thể đuổi theo đây

Ngay sững sờ công phu, nhóm người kia cũng càng ngày càng gần, Tiểu Thất chợt quát to một tiếng: "Đại hắc —— "

Thật là lớn Hắc, nó như điên đã chạy tới, đứng thẳng người lên, lập tức cảm Tiểu Thất ngã nhào xuống đất, sau đó ngay Tiểu Thất trên mặt một trận cuồng liếm nhìn ra được, đại hắc hai ngày này khẳng định không dễ chịu, trên người bụi bẩn, kém chút biến thành bụi cầu, bộ lông cũng rối bời riêng là bốn cái móng vuốt, mơ hồ lộ ra vết máu, đoán chừng là bàn chân mài hồng da

Mã Phong Hầu vừa muốn đuổi trào đem Tiểu Thất kéo dậy, kết quả cũng bị không gì sánh được hưng phấn đại hắc dùng đầu lưỡi ở trên mặt xoát hai cái

Người một cái đàn cầu, bắt đi —— Mã Phong Hầu dùng tay áo dùng sức lau mặt bắt quá trong lòng vẫn là thật bội phục đại hắc trung thành: Cur nhiên có thể đuổi theo ra xa như vậy, không tệ không tệ, cũng liền so với bản Hầu hơi chút kém một tí tạo như thế

Lúc này, nhóm người kia cũng vọt tới phụ cận, đều dùng kinh ngạc ánh mắt đánh giá Tiểu Thất thì vội vã cuồng cuồng đất ôm đại hắc cái cổ: "Đây là nhà ta đại hắc, các người muốn làm gì ?" Đại hắc cũng chó cựa gần nhà, gà cựa gần chuồng, hồng hồng hồng về phía những người đó phát sinh gầm nhẹ, chi là thanh âm có chút khàn khàn

"Chúng ta cho là là chó điên đây, cái này mất chó đầm đầm, khóe miệng ứa ra bọt mép" trong đám người cười xe máy người kia trong miệng vừa nói, thật đấy, bọn họ phát hiện một cái chó lưu lạc, sau đó muốn đánh một chút nha tể thôi

"Đại hắc là tôi tìm ta!" Tiểu Thất lễ thẳng khí hùng, có đại hắc cùng Hầu ca bên người, nàng gì cũng không sợ

Nhóm người kia nhìn lên Hắc Cầu cùng tiểu nha đầu thân thiết như vậy, trong lòng cũng cơ bản nhận định sự thật này, bắt quá, cái kia tiểu hầu từ là chuyện gì xảy ra, đừng tưởng rằng người mặc xong quần áo đội mũ liền dám chứa người!

"Hầu ca là anh ta!" Tiểu Thất nói càng trượng nghĩa

Nhóm người kia cười ha ha một tiếng, cũng liền quay đầu đi, đầu năm nay nuôi miêu nuôi chó đều có là, nuôi hầu tử cũng không toán ngạc nhiên, nghe nói nước ngoài còn có nuôi đại lão hồ đây

Bọn người đi, đại hắc cũng thả lỏng cảnh giác, lại cùng Tiểu Thất thân thiết một trận, mà bắt đầu quỳ rạp trên mặt đất le lười Tiểu Thất ngồi xổm nó trước người, nhẹ nhàng vuốt ve nó chân chó, nước mắt cộp cộp đích rơi xuống

Mã Phong Hầu bay vùn vụt xa trong rõ, còn có lưỡng thịt đùi hun khói, liền bái cho đại hắc dứt đồ ăn trước đây hai cái này lẫn nhau nhìn không vừa mắt, thế nhưng lần này hoạn nạn sau đó, quan hệ rõ ràng cải thiện

Đại hắc ước đoán cũng là thật đói, xúc xích vào miệng, nhai cũng không nhai, trực tiếp nuốt xuống bụng Tiểu Thất sờ sờ nó ót, sau đó liền đặng đặng đặng hướng thôn trấn bên kia chạy, không lâu sau, liền ôm một đại túi ăn trở về

Nhìn đại hắc lang thôn hổ yết, Mã Phong Hầu trong lòng cũng muốn khóc loại tình cảm này, trước đây hẳn cho tới bây giờ cũng không từng lãnh hội qua, nghĩ không ra làm hầu tử sau đó, mới biết được cái gì là chân tình, không sàm tạp mấy may hiệu quả và lợi ích màu sắc, tình thuần phải gọi người xấu hổ

Là nhân thời điểm là mặt người dạ thú, thành Hầu thời điểm, đã có thú mặt lòng người xu thế, thực sự là tạo hóa trên người a!

"Hầu ca, người cũng ăn a!" Nhìn Tiểu Thất đưa tới trước mặt hẳn xúc xích,

Mã Phong Hầu cũng dùng sức cắn một hớp lớn

Phía sau đường về thì càng thêm tuyệt vời, tựa hồ bọn họ không phải lạc đường rời nhà, mà là đang tiến hành một hồi khoải trá du lịch mùa thu trải qua năm ngày năm đêm sau đó, rốt cục lại trông thấy chân núi cái kia thấp thoáng ở trong cây cối tiểu sơn thôn

Cái này ngũ ngày, Tiểu Thất dường như làm một giấc mộng, nhưng bây giờ thì sao, tỉnh mộng nặng nề cười trên mặt dần dần bị vẻ bi thương thay thế, cuối cùng ôm chặt lấy Mã Phong Hầu Tiểu cánh tay nhỏ: "Hầu ca, ta với người vào núi có được hay không?"

Cái nhà này, nàng là không bao giờ ... nữa muốn trở về!

"Tiểu, Tiểu Thất, thật là người nha!" Phía sau truyền đến một tiếng thét kinh hãi, một cái sáu bảy chục tuổi lão nông chạy tiến lên đây, lôi kéo Tiểu Thất trên dưới quan sát

"Ngài thôn trưởng" Tiểu Thất mắt to có điểm vụ mộng mộng, trong thôn này, đối với tốt nhất coi như là trước mắt cái này gầy ba ba lão nhân, có đôi khi bị phụ thân đánh ngoạn, đều là ngài thôn trưởng thu lưu năng

Lão đầu trần đầy nếp may mặt đen cũng cười nở hoa: "Trở về là tốt rồi, Tiểu Thất a, mấy ngày hôm trước gia gia vào thành, trở về mới nghe nói nhà người sự tình, kém chút cấp bách chết trở về là tốt rồi a, đại hắc cũng trở lại lạ —— còn có người tiểu đệ đệ này là ai?"

Gì nhân thân a —— Mã Phong Hầu vươn móng vuốt nhỏ đem mũi lưỡi trai hái xuống, sau đó Triều lão đầu thử thử nha

Kết quả đem trường thôn đại nhân cho dọa cho giật mình: "Nha địa phương đến mao Hầu?"

"Đây là ta Hầu ca lạ ——" Tiểu Thất tự hào kéo Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ, sau đó liền đem chuyện đã xảy ra nói một lần, mặc dù nói không có trật tự, còn gián đoạn, thế nhưng đại khái ý tứ không kém

Lão đầu càng nghe con mắt trừng càng lớn, kém chút đem tròng mắt trừng ra ngoài, cuối cùng vỗ đùi: "Con khi này nhà thông thái khí, đây là Thần Hầu a!"

Tiểu Thất cũng không phải cảm thấy có cái gì tốt ngạc nhiên: "Ngài thôn trưởng, Hầu ca liền ở trên núi Thanh Vân quan, Hầu Gia gia cũng khoe hẳn có tuệ căn đây, còn thu Hầu ca làm đồ đệ đây "

Trường thôn càng là kinh ngạc miệng đều bé không hơn, ở thôn dân trong mắt, lão đạo sĩ chính là thần tiên nhất lưu, ngay cả lão đạo sĩ đều thu cái này con khi làm đệ tử, làm sao càng nghe càng giống Tây Du Ký đây?

Thật cũng lạ Tiểu Thất tuổi tác quá nhỏ, không có nói rõ ràng, lão đạo sĩ chỉ là rồi rãnh vô cùng buồn chán, giáo tiểu hầu đánh quyền, cũng không phải nhập môn đệ tử a

Trường thôn càng nghĩ càng thấy phải chuyện này thần kỳ: Truy tung vài trăm dặm, đem Tiểu Thất từ người hai cái buồn lậu trong tay cứu được, còn một đường tìm về gia, cũng chính là Tôn Hầu Tử có bản sự này Thần Hầu, nhất định là Thần Hầu

Đều nói là người dày dặn kinh nghiệm, trường thôn Thúc càng xem tiểu hầu, ánh mắt càng là nóng bỏng: Thần Hầu a, đây nếu là có thể phù hộ Triệu gia trang, vậy sau này còn không hàng năm mưa thuận gió hoà!

Vì vậy, lão đầu phải đi phải đi trên người bùn đất, mờ làm ra một bộ trịnh trọng dáng dấp, cung cung kính kính cho Mã Phong Hầu cúc cái cung, tâm lý cân nhắc một phen lí do thoái thác, rồi mới lên tiếng: "Cảm tạ Thần Hầu xuất thủ tương trợ, làm ơn tắt quang lâm hàn xá, gọi lão hán biểu đạt một cái lòng

cảm kích "

Cùng hương trưởng nói chưa từng khách khí như vậy a, Triệu gia trang cái này thâm sơn cùng cốc, lại dân phong buru hân, tự thành một trường phái riêng, nuông chiều quá người nào ?

Mã Phong Hầu nháy nháy con mắt, sau đó nhìn phía Tiểu Thất lão thôn trưởng tâm lý còn có phở: Xem ra cái này Thần Hầu đối với Tiểu Thất tình hữu độc chung, nhất định phải nắm

Thế nhưng Tiểu Thất lại lắc đầu: "Ta không muốn về nhà, ta nghĩ lên núi cùng Hầu ca cùng một chỗ —— "

Tì —— trưởng thôn âm thầm hít một hơi khí lạnh, bỗng nhiên vang lên khi còn bé nãi nãi nói cho hắn một cái truyền thuyết: Nói là trong núi này có một hầu tử thành tinh, chạy vào trong thôn lưng đi một cái đại cô nương, trở lại trong sơn động khi vợ, sau lại hoàn sinh một tổ hầu tử Hầu Tôn kia mà

Dường như Tiểu Thất còn nhỏ đây —— dùng sức lắc lắc đầu, lão đầu đưa cái này tạp niệm ném rơi, sau đó sờ sờ Tiểu Thất đầu: "Người bị cướp đi đêm hôm đó, cha ngươi sẽ không, Trần Quang Cước nói là phải xuất huyết não "

Tiểu Thất nhất thời một dạng sững sờ, trong lúc nhất thời còn không thể nào tiếp thu được sự thật này

Bị chết được! Mã Phong Hầu thì Hầu tâm quá nhanh, loại này không bằng cảm thú đồ đặc, thật không cần phải ... Sống trên thế giới này

"Tiểu Thất, trước cùng gia gia về nhà đi" lão đầu dùng cánh tay nắm cả đàn độn Tiểu Thất hướng trong thôn đi, nhìn lên nhìn một cái, Thần Hầu quả nhiên theo ở phía sau, Vì vậy hoàn toàn yên tâm

Vào thôn một dạng, đứng tới người về mặt kinh dị, lão thôn trưởng cũng không chút nào giấu diếm, tràn đầy phấn khởi nói nỗi Thần Hầu quang huy sự tích, nghe được thôn dân đều tắc tắc kêu kỳ lạ rất nhanh, Thần Hầu truyền thuyết liền ở trong thôn nhỏ mặt truyền khắp

Lão thôn trưởng gia phòng ốc cũng với hắn thôn dân không sai biệt lắm, nhiều năm rồi, chỉ là trong viện tương đối rộng rãi sạch sẽ Trần gia thôn thâm sơn cùng cốc, duy nhất một điểm chính là cây ăn quả nhiều, thế nhưng đầu năm nay, hoa quả nấu như tiện, hướng ngoài thôn vận tải lại không có phương tiện, thật tình ra không vài đồng tiền, sờ đi trong thôn các gia các nhà thời gian đều không khác mấy, chặt căng thẳng không chết đói mà thôi

Vì khoản đãi Thần Hầu, lão thôn trưởng gọi con dâu cố ý sát một con gà mẹ giết gà thời điểm ngay trong sân, thậm chí Thần Hầu cũng tràn đầy phấn khởi dật ở bên cạnh tham quan, không có chút nào về sợ hãi, ai nói giết gà dọa khi kia mà ?

Thật, Mã Phong Hầu trong lòng là đang suy nghĩ đây: Đường như ở Thanh Vân quan chu vi nuôi chút ít kê cũng không tệ, có thể ăn trứng gà có thể hầm gà cách thủy nhục thân, thật sự cho rằng bản Hầu là ăn chay đây!

Có lẽ là từ người thay đổi qua đây, sờ đi Mã Phong Hầu tâm còn cất giữ nguyên lai ẩm thực tập quán cùng lão đạo sĩ thời điểm không có có điều kiện cũng liền thôi, hôm nay Thanh Vân quan là hắn đương gia làm chủ, cái này sách dạy nấu ăn cũng phải sửa đổi một chút

Lúc ăn cơm sau khi, nhìn Thần Hầu cùng Tiểu Thất đều đang cầm lớn đùi gà bỗng nhiên gặm, lão thôn trưởng hết sức hài lòng duy nhất không tràn đầy chính là hắn Tiểu Tôn Từ Tam câu từ: Trước đây đùi gà tất cả thuộc về ta đây!

Ăn uống no đủ, Mã Phong Hầu chúi chúi miệng đã đi, Tiểu Thất Tự Nhiên cũng theo sát mà, đại hắc đây, Tự Nhiên lại theo sát Tiểu Thất nhìn cái này một người lên núi, lão thôn trưởng cũng về mặt thỏa mãn: Có cái này hương hòa bình là tốt rồi ——

Vào núi Lâm, Mã Phong Hầu lại có một loại gần về nhà hưng phấn, ở sâu trong nội tâm hắn, bất tri bất giác đã đối với nơi này có cảm tình

Khi mặt trời lặn ánh chiều tà vắng đầy ngọn cây thời điểm, Mã Phong Hầu rốt cục trông thấy Thanh Vân quan, trong miệng cũng không nhịn được hưng phấn mà xèo xèo vài tiếng: Về nhà rồi!

Chi chi chi, Thanh Vân quan bên trong truyền ra một mảnh tiếng đáp lại sau đó, suu suu suu, trên đầu tường xuất hiện một loạt hầu tử, tham đầu tham não hướng bên này nhìn xung quanh, xèo xèo chít chít, vô cùng náo nhiệt

Thật can đảm, cũng dám xâm chiếm bản Hầu địa bàn, các ngươi đám này chết hầu tử!

Mã Phong Hầu nhổng lên thật cao cái đuôi ngắn, roi quá cái mõng Triều Hầu Vương xoay xoay, sau đó mới dương nanh múa vuốt hướng trên đầu tường Hầu Vương khiêu khích: Xích Khảo, ngươi đưa tới cửa, ngày hôm nay nếu không đem ngươi đánh ra Hầu đầu óc, ta thì không phải là người —— ừ, thật giống như ta hiện tại cũng là hầu tử

Thái Hà đầy trời, hoàng diệp khắp nơi trên đất, Hầu Vương tranh phách tái ở nơi này dạng một cái ngày mùa thu chạng vạng, chính thức mở màn ——

Chương 10: 1 chiến đấu xưng vương

Xích Khào, là Mã Phong Hầu đối với Hầu Vương xưng hô, thông tục cách gọi chính là "Hong cái mông", rõ ràng mang theo điểm kỳ thị màu sắc

Ở Mi Hầu quản lạc trong, Xích Khào nhóm người này vẫn tính là Tiểu, từ không đến ba mươi con hầu tử cấu thành, lớn Mi Hầu nhóm, số lượng thậm chí có thể hơn trăm

Còn như vậy làm sao bày vượn trong nhận Hầu Vương, vậy thì càng đơn giản: Nhìn hầu tử trong đồng thể nào chi hình thể nhất cường tráng, thể nào chi bộ lông nhất trơn trượt, khẳng định chính là Hầu Vương

Đây cũng là có nguyên nhân, Hầu Vương mà, có cái gì tốt ăn, đương nhiên trước vừa vừa Hầu Vương; Hầu Vương Tam Cung Lục Viện, Mẫu Hầu vi lấy lòng Hầu Vương, giúp nó trào ngứa lý do chíp bông gì, sờ dĩ trên người mặt một bả sáng loáng

Xích Khào cũng là như vậy, cuộc sống gia đình tạm ổn qua được thật dễ chịu, hơn nữa nó hiện tại chính là tráng niên, ước đoán lần kế còn có thể liên nhiệm Hầu Vương, cho nên đối với người khiêu khích, nó cho tới bây giờ đều là tàn bạo tiến hành vũ lực trấn áp

Đối diện cái bại tướng dưới tay cũng dám hướng nó xoay cái mông, đối với nó đơn giản là vô cùng nhục nhã, người cho rằng cùng ta đây thêm đèn đỏ đây, nói đừng là dừng, ngày hôm nay tuyệt đối sẽ không lại bỏ qua người

Xích Khào trong miệng phát sinh khanh khách gầm rú, hùng hổ thêm lòng tin mười phần Triều Mã Phong Hầu bỗng nhiên nhào qua, nó hình thể so với đối thủ một vòng to, thân thể cũng càng thêm cường tráng, mấu chốt nhất là, mấy tháng trước, nó đã thăm dò đối phương mảnh nhỏ, căn bản là không chịu nổi một kích nha

Còn như Hầu trong đám thành viên khác, đương nhiên là tọa khi ăn dưa quần chúng một dạng loại này vương vị tranh đoạt chiến đều theo chân chúng nó quan hệ không lớn, lớn không thay cái tân đầu lĩnh

Đối mặt cường địch, Mã Phong Hầu cũng không dám khinh thường, bày ra Hầu Quyền thức mở đầu sau lưng hấn không xa địa phương, Tiểu Thất cũng thiếu thốn đất siết quả đầm nhỏ: "Hầu ca nỗ lực lên!"

Trong chớp mắt, Hầu Vương chạy như bay tới, miệng rộng Trương thành O hình, sắc nhọn Hầu trào bỗng nhiên hướng Mã Phong Hầu trên mặt chụp tới

Nếu như đặt ở mấy tháng trước, Mã Phong Hầu chỉ có xoay người chạy trốn chết phần, bất quá bây giờ mà, hấn đã trải qua sơ bộ nắm giữ Hầu Quyền, thực lực và nhãn giới đã sớm xưa đâu bằng nay, Hồng cái mông cái loại này không có chương pháp gì Vương Bát quyền, đơn giản là sơ hở trăm chỗ

Chỉ thấy hấn đứng tại chỗ vị nhưng bất động, giờ lên song chưởng, che đỡ Hầu Vương lợi trào, mà phía dưới hai chân, đã bay bỗng lên, hung hăng đá vào Hồng cái mông trước ngực

Phanh, song phương vừa chạm vào gần mở, Mã Phong Hầu lộn mào một cái vũng vàng rơi xuống đất; mà Xích Khào liền thâm, bị Mã Phong Hầu bàn chân lớn đá ra thật xa, trên mặt đất còn nửa ngày mới dừng lại, ngồi ở đó có điểm say xe, còn kém trên đầu xoay quanh quay vòng

Quan chiến bày vượn rối loạn tung bùng, thì thầm một trận kêu loạn, móng vuốt vẫn còn so sánh khoa tay múa chân hoa, mấy con Mẫu Hầu đều ôm vào Hầu Oa Nhi không sai, Mi Hầu ngoại trừ dùng tiếng kêu giao lưu, cũng có thể sử dụng đơn giản một chút thủ thế các loại

Mã Phong Hầu cũng không có thừa thắng xông lên, mà là đứng ở tại chỗ, lẳng lặng nhìn Xích Khào, còn vượn Hầu trào, Triều Hồng cái mông ngoắc ngoắc tóc nức ních ngón tay

"Hầu ca quá tuần tú nha ——" Tiểu Thất chút nào không tiếc rẻ bản thân ca ngợi chi từ ngay cả đại hắc trong miệng cũng ô ô hai tiếng, tựa hồ đang cho tiểu hầu khuyến khích

Xích Khào lúc này thật là nộ: Làm trò ta đây vợ con mặt, người làm như vậy thật tốt sao?

Bất quá nó đến lúc đó thân kinh bách chiến Hầu Vương, biết trước mặt cái này tiểu hầu cùng mấy tháng trước không thể so sánh nổi, Vì vậy bỏ sau khi thức dậy, không có lại lỗ mắng đất phát động tiến công, mà là vây quanh Mã Phong Hầu lại gọi lại nháy, không ngừng biểu diễn bản thân bắp thịt và lực lượng, tìm kiếm một kích chiến thắng cơ hội tốt

Bản Hầu còn buồn ngủ đây, không nên lãng phí lẫn nhau thời gian có được hay không —— Mã Phong Hầu trong lòng bây giờ khí mười phần, sờ dĩ từng bước một hướng Hồng cái mông tới gần, Hầu Vương đây, thì từ chi chấm đất, chậm rãi lui lại hấn tựa buồn bực, đối diện cái tên kia vì sao hai cái đùi bước đi đây?

Bầy vượn xuất hiện lớn hơn nữa gây rối, chúng nó tựa hồ ý thức được, bày vượn có thể phải đối soát

Mã Phong Hầu thậm chí còn có tâm tư đùa bốn chơi, hấn dựng thẳng lên một ngón tay đặt ở ngoài miệng, ý bảo bày vượn bảo trì yên lặng

Ngay tại lúc này —— Xích Khào rốt cục tìm được cơ hội tốt, tứ chi cùng sử dụng, bỗng nhiên nhào tới, nó muốn đem trước mặt cái này từ đại gia hòa xé nát

Hầu Vương tranh đoạt chiến,

Từ trước đều là người chết ta sống chiến đấu, người thắng tiếp quản bảy vượn, sự thất bại ấy chỉ có thể buồn bã cách nhóm thông thường ở trong tranh đấu sẽ khiến cho vết thương chồng chất, rất ít có thể tiếp tục sống sót vì sanh tồn, Xích Khào cũng muốn liều mạng mệnh

Mã Phong Hầu dù sao vẫn là khiếm khuyết tranh đấu kinh nghiệm, đối mặt Hầu Vương cái này liều mạng một lần khí thế, thoáng sững sờ, kết quả là bị Hầu Vương gần người, liền níu mạng cào, vừa cắn vừa xé, vô cùng chặt vật mặc hấn Hầu Quyền như thế nào tinh diệu, cũng không thi triển được hơn nữa từ trên thực lực mà nói, Mã Phong Hầu tuy là sảo chiếm thượng phong, thế nhưng cũng không có cụ bị ưu thế áp đảo

Còn như đánh bại bọn buồn người Lão Thử Cường, ít nhiều có chút ngẫu nhiên, đêm tối đã đấu, Lão Thử Cường ánh mắt bất lợi, thế cho nên Mã Phong Hầu đem miễn tiếp ưu thế triệt phát huy thế nhưng đối mặt Hầu Vương cũng không giống nhau, đối phương linh miễn cùng lực lượng cũng sẽ không tiếp tục Mã Phong Hầu phía dưới

Hống hống hống —— Hầu trong đám những con khi kia đều Trương tròn miệng, trong miệng ooh ooh có tiếng, tựa hồ đang vì Hầu Vương trợ uy

Trong tiếng gào, Xích Khào càng chiến càng mạnh, gắt gao cùng Mã Phong Hầu quán quyết lấy nhau, không để cho đối phương cơ hội bỏ trốn dưới so sánh, Mã Phong Hầu vẫn là quá non, chỉ muốn mau sớm thoát khỏi Hầu Vương, kéo dài khoảng cách thi triển Hầu Quyền, ngược lại bị Xích Khào từ triển lạn đá, triệt rơi vào hạ phong

Một bên có thể cấp bách hư Tiểu Thất, tiểu nha đầu ý vị giậm chân, dùng sức vỗ đại hắc ót, gọi nó đi tới trợ chiến đại hắc đến lúc đó động vật, biết phương diện này quy tắc ngầm: Bọn ta vì cạnh tranh Mẫu Cầu, cũng đều là 1 vs 1!

Đại hắc không động đậy, Tiểu Thất có thể nhìn không được, trong miệng quát một tiếng: "Hầu ca, ta tới giúp người u —— "

Bảy vượn lại là rối loạn tung bùng, quái khiếu liên tục, đoán chừng là kêu "Phạm quy" đây

Hầu ca có thể làm! Thoáng nhìn Tiểu Thất hướng chiến trường vọt tới, Mã Phong Hầu trong lòng rất xấu hổ, trong giây lát, một cỗ lực lượng bạn con giận từ lồng ngực tuôn ra, một cái cảm Hầu Vương đẩy ra, lập tức, Hầu Quyền trúng chiêu thức liên tục thi triển ra, từng chiêu trong địch, từng cú đâm thấu thịt

Nếu như lão đạo sĩ ở đây, nhất định sẽ thượng se râu gặt đầu: Tiểu hầu từ quyền pháp có tiến bộ, đã có ta năm phần mười hóa hầu

Thông hiểu đạo lý bốn chữ này lại nói tiếp đơn giản, thế nhưng có bao nhiêu người tập võ, cả đời chưa từng mò lấy ngưỡng cửa này nếu không phải là Hầu Quyền cùng Mã Phong Hầu trời sinh phù hợp, lấy hấn ngộ tính, một chết cũng không đạt được trình độ này

Chiến trường thay đổi trong nháy mắt, mới vừa rồi còn chiếm thượng phong Hầu Vương bị đánh liên tục bại lui, không còn chút nào nữa sức đánh trả cuối cùng, Xích Khào cả người lại không có chút khí lực, nó cũng nhận mệnh, nằm khô vàng trên cỏ, lưu luyến liếc trên đầu tường bảy vượn liếc mắt, nó không cam lòng a

Ở nó chiến bại trước một đời Hầu Vương thời điểm, cũng biết mình chung quy sẽ có một ngày như thế, chỉ là không nghĩ tới sẽ đến nhanh như vậy đến như vậy trực tiếp

Trơ mắt nhìn chằm chằm Mã Phong Hầu đi tới trước mặt, Xích Khào trát hai cái con mắt, giùng giàng muốn đứng lên, tuy nhiên lại bất lực

Chứng kiến Mã Phong Hầu vung lên móng vuốt, Xích Khào đơn giản nhắm mắt lại, nó cũng biết, bản thân Hầu sinh gần kết thúc

Nhắm mắt các loại nửa ngày, vẫn như cũ không có cảm giác gì, Xích Khào nhìn không được trợn mắt nhìn lên, đã thấy Mã Phong Hầu lôi nó móng vuốt, đưa hấn từ dưới đất kéo lên, còn vỗ vỗ nó vai, vỗ Xích Khào sừng sột một chút

Đối với này ở trong mắt Xích Khào xinh đẹp như hoa Mẫu Hầu, Mã Phong Hầu thế nhưng một chút hứng thú cũng không có, cùng Xích Khào đánh một trận, cũng không phải là vì tranh đoạt bảy vượn lãnh đạo địa vị, chẳng qua là muốn trút giận một chút mà thôi nếu như bảy vượn cả ngày vây quanh hấn đi dạo, phiền đều phiền chết

"Hầu ca, ta cũng biết người lợi hại nhất lập ——" Tiểu Thất chạy tới, lôi kéo Mã Phong Hầu cánh tay vừa đi vừa nhảy chân sáo

Bên kia quan chiến bảy vượn chứng kiến bên này khói bụi tan hết, cũng cũng bắt đầu chậm rãi tụ lại qua đây chỉ bất quá, chúng nó đối với Tân Vương còn có chút sợ hãi, từng cái không khỏi sợ đầu sợ đuôi, lăm lăm lết lết, dường như một người trộm đào tặc

Vẫn là người không biết can đảm, một cái xem ra là năm đó sinh tiểu hầu từ từ Mẫu Hầu trên lưng nhảy xuống, leo đến Mã Phong Hầu trước mặt, vượn móng vuốt nhỏ, rất không có lễ phép ở Mã Phong Hầu trên bụng một cái sờ

Tiểu gia hỏa bao nhiêu tháng lớn, bộ lông thưa thớt, vẻ mặt béo mập, con mắt vu lớn, ngây thơ mà trong suốt, trên mặt còn có nếp uốn, cặp kia lớn tai chiêu phong, xuyên thấu qua quang ánh mặt trời, tựa hồ còn có thể thấy rõ bên trong hồng nhạt huyết mạch

Chứng kiến người này trên đầu một đầu Kim Mao trong, có một đồng Hắc Mao phá lệ đục lỗ, Mã Phong Hầu phía trong lòng cho nó lấy cái một đồng tóc danh hào đối mặt một đồng tóc nhỏ như vậy gia hỏa, Mã Phong Hầu bao nhiêu vẫn có chút thích, Vì vậy vỗ vỗ nó cái ót, sờ sờ nó cằm nhỏ, lại từ nhỏ thất nơi đó muốn một cái trở về trên đường ngắt lấy lớn cây hạch đào, nhét vào một đồng tóc móng vuốt nhỏ trong

Một đồng tóc còn là một ăn vật hàng, trực tiếp liền đem cây hạch đào nhét vào trong miệng, thế nhưng nó mới vừa răng dài, chỗ nào cần động cây hạch đào

Mã Phong Hầu Thấy vậy chơi thật khá, tìm lưỡng khối thạch đầu đập ra vài cái cây hạch đào, lại có hai tiểu khi gió bò qua đến, cùng một đồng tóc cùng nhau nhặt thực nhân hồ đào

Thấy như vậy một màn, này vội vã cuống cuống Mẩu Hầu liền triệt yên lòng, Vì vậy một cái hai cái đều tới Mã Phong Hầu bên người góp tữ, cái này giúp đỡ cù lét, cái kia giúp đỡ cầm con rắn còn có mấy người thành niên vị thành niên Công Hầu, cũng đứng lên vội tới Mã Phong Hầu bám đất

Thực sự là bám đất a, thiếu chút nữa hôn môi Mã Phong Hầu chân lạp

Đem Mã Phong Hầu cho phiền không được, trong miệng xuy xuy vài tiếng, cầm bày vượn quát lui, sau đó mở ra Thanh Vân quan đại môn: Hào một mảnh hỗn độn

Nguyên bản phơi nắng bắp bị nhưng đến khắp nơi đều là, còn có hầu tử không nói vệ sinh, ở trong sân loạn kéo loạn phát niệu, đem Mã Phong Hầu cho khí nha, thật muốn lần lượt cái chân đoán

Nhưng khi nhìn những con khi kia một cái hai cái đều nhẫn nhục chịu đựng xu thế, Mã Phong Hầu cũng lười trừng trị nó môn, cầm lấy cái chổi, cùng Tiểu Thất cùng nhau quét tước đình viện

Bầy vượn lại phảng phất nhận định hấn cái này Tân Vương, tuy là bị quát lớn sau đó, không dám vào viện, thế nhưng đều bò lên trên ngoài cửa vài cọng lớn cây đào, xem bộ dáng là chuẩn bị thường trú Sa gia banh

Chờ Mã Phong Hầu xuất môn ngược lại rác rưởi thời điểm, thấy như vậy một màn cũng rất có chút bất đắc dĩ vẫn là thuận Tự Nhiên đi, hơi lớn đèn miếu, không phải cũng có hầu tử sao?

Thậm chí hấn còn chứng kiến Xích Khào thân ảnh, người này nhưng thật ra không có tim không có phổi, dường như đã đi ra thất bại bóng ma, đang học Mã Phong Hầu vừa rồi xu thế, móng vuốt nhỏ cầm lấy một khối đá cuội, tại một cái hơi lớn hơn chút trên tảng đá đập cây hạch đào đây

Không phải không thừa nhận, hầu tử năng lực học tập chính là cường

Xèo xèo lưỡng tiếng kêu thảm thiết, Xích Khào kỹ thuật không thuần thực, tảng đá đập ngón tay, đau đến tại nơi nghe răng trợn mắt, vừa đi vừa nhảy chân sáo

Người rất có tiền đồ, ta phong người vì Nhị Đương Gia —— Mã Phong Hầu lắc đầu, trong lòng cũng triệt tiếp nhận bày khi này Hầu Tôn

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Trong bụng có hoa quả khô

Ngày mới mông mông lạng, Mã Phong Hầu liền từ trên giường đứng lên, nhìn bên người ngủ say Tiểu Thất, vẫn là không có nhẫn tâm đánh thức nàng

Đến tới đình viện, hơi có chút hàn ý lúc này đám sương chưa tan hết, chu vi son lâm như ẩn như hiện, thoáng như Tiên Cảnh, Mã Phong Hầu thu nhiếp tinh thần, từng chiêu từng thức cầm Hầu Quyền thi triển ra

Từng trải ngày hôm qua cùng Xích Khào chiến đấu kịch liệt, hấn xem như là thanh tỉnh nhận thức đến thực lực của chính mình, đừng nói Thập Nhân Dịch Bách Nhân Dịch, hấn hiện tại trình độ, nhiều lắm một người dịch, sơ dĩ, luyện quyền càng thêm khắc khổ, đây là hấn sau đó ở trong núi rừng sống yên phận tiền vốn đây

Mới vừa đùa giỡn vài cái, Tiểu Thất cũng đẩy cửa đi ra, cùng Hầu ca cùng nhau luyện quyền Mã Phong Hầu liền thích nàng cái này, một điểm không yếu ớt

Trong viện động tĩnh giật mình tỉnh giấc cây đào thượng sống ở bày vượn, mỗi một người đều trừng mắt tròn mắt nhìn Mã Phong Hầu cùng Tiểu Thất trò

khi quyền

Chi chi chi đều làm luyện! Mã Phong Hầu gọi hai tiếng, đáng tiếc nhạc cao ít người hoạ, không có hầu tử hưởng ứng cái này nhìn ra Mã Phong Hầu cùng nó hầu tử chênh lệch, hẳn có thể chủ động làm một sự tình, mà bây vượn thì toàn bằng bản năng

Nếu không tại sao nói búp bê từ nhỏ nắm lên đây, chỉ có một đồng tóc chạy vào trong viện, đi theo Mã Phong Hầu hai bên trái phải, cũng đuổi quyền đuổi chân, xem mèo vẽ hổ đáng tiếc ngay cả giống nhau đều không đạt được, cuối cùng dưới chân chuếnh choáng, lấy đầu đập đất

Trẻ nhỏ dễ dạy Mã Phong Hầu cơ bản cũng luyện xong, sau đó liền tay bắt tay đất giáo đứng lên, làm người sư cảm giác, vẫn không tệ nha

Bây vượn xem một hồi đã cảm thấy không thú vị, phản phạt một cái tán, đi trong rừng kiếm ăn, chỉ có ba, bốn con tiểu hầu, bị Mẩu Hầu rất không chịu trách nhiệm đất ném vào trong viện từ một điểm này, cũng đó có thể thấy được bây vượn đối với Mã Phong Hầu tín nhiệm

Dẫn vài cái đồ khi đùa giỡn một trận sau đó, trời sáng choang, sương mù sáng sớm tan hết, mặt trời mới mọc, vắng vẻ rừng cây cũng dần dần huyền ảo đứng lên sóc trên tàng cây nhảy về phía trước kiếm ăn, dành thời gian phong phú kho lúa; các loại loài chim lưu rú, thỉnh thoảng còn có thể chứng kiến thỏ rừng từ trong rừng hiện lên, Dã Kê ở trong rừng đất trống kiếm ăn, nhất phái sinh cơ bùng bùng cảnh tượng

Mã Phong Hầu còn nhớ rõ lão đạo sĩ tập quán, sớm muộn gì một lò hương, nếu nhân gia đem Đạo Quan ném cho hẳn, cũng không có thể hư quy củ Vi vậy đây ra đại diện cửa gỗ, chuẩn bị dâng hương

Nắm lấy ba cái tháp kém Đan Hương, sau khi đốt cắm vào cái kia gốm đen lư hương thượng, khói xanh lượn lờ tùy theo bốc lên trước đây lão đạo sĩ cũng là muốn hướng thần tượng lễ bái, bất quá đổi thành Mã Phong Hầu đương gia, liền đổi thành chấp tay

Vừa muốn hành lễ thời điểm, cảm giác dường như là lạ ở chỗ nào, nhìn chăm chú nhìn kỹ, được rồi, nguyên lai thần tượng không biết lúc nào bị đánh ngã, nằm nghiêng ở cung trên bàn, từ hàng phổ độ chân nhân, dĩ nhiên biến thành nhất tôn Phật nằm, ta nói kỳ cục như vậy đây

Càng bị thâm là, thần tượng vốn là tượng mộc, thêm nữa thâm niên lâu ngày, té như thế té lộn mèo một cái, dĩ nhiên từ cổ gãy, đầu đều cúi

Ai làm! Mã Phong Hầu cũng nộ, hẳn mặc dù không thư thần, thế nhưng lão đạo sĩ hảo ý đem cái này gia sản truyền cho hẳn, hẳn liền có nghĩa vụ hảo hảo bảo quản

Không cần phải nói, đầu sỏ gây nên nhất định là đám kia mao Hầu, vô pháp vô thiên, mấy ngày liền cung đồ đám náo, chân thần cũng dám đánh, đây ngã cái thần tượng còn không cùng chơi lại tựa như

Mã Phong Hầu khí cấp bại phôi lao ra đại điện, chuẩn bị tìm bây vượn lý luận vừa lúc, hầu tử môn cũng vừa mới vừa kiếm ăn trở về, đều ở đây cửa chính tham đầu tham não, không dám vào đền chứng kiến Mã Phong Hầu thân ảnh, lập tức có mấy con khi chạy tới, cảm móng vuốt nhỏ trong cây hạch đào hạt dẻ các loại trái cây rừng, kính trình diện miễn phí Hầu Vương

Nhìn đám người này mỗi một người đều biết vâng lời đáng đáp, Mã Phong Hầu con tức cũng tiêu tan, sau đó đem chúng nó hiếu kính hết thấy đây trở lại có mấy người cư nhiên đem cây hạch đào giấu ở nang cơ má bên trong, ra bên ngoài thổ thời điểm đều dính vào nước bọt, ai mà thêm!

Lúc này, trong chính điện truyền đến Tiểu Thất tiếng hô, Mã Phong Hầu lại quay người lại, bây vượn vừa muốn đuổi kịp, bị hẳn xuy xuy quát lớn hai tiếng, không thể làm gì khác hơn là ở cửa miếu bồi hồi

"Hầu ca, tượng đất bên trong có cái gì đây " Tiểu Thất leo đến bàn thờ thượng, đang đem tay nhỏ bé theo từ hàng phổ độ Thiên Tôn gậy cổ vói vào đi tiểu nha đầu cùng Mã Phong Hầu đều không khác mấy, thiếu khuyết đối với thần minh kính nể

Tàng Bào ? Mã Phong Hầu cũng tròn tròn một đôi mắt khi hẳn trước đây cũng đã nghe nói qua cùng loại cổ sự, trong bụng càn khôn, đem tài bảo giấu vào tượng đất bên trong các loại, nghĩ không ra như vậy trời sập sự tình cư nhiên cũng có thể rơi xuống trong miệng hẳn

Vì vậy cũng suu một cái nhảy lên hương án, nhìn một cái Tiểu Thất cánh tay cầm ở tượng đất nứt ra trong khe hở, rất là bất tiện; hơn nữa thần tượng gần hai mét cao đây, Tiểu Thất cũng không với tới bên trong Mã Phong Hầu sốt ruột, đơn giản trực tiếp đem từ hàng phổ độ Thiên Tôn đầu cho kéo xuống đến vốn có cũng không biết bao nhiêu địa phương hợp với

Lúc này liền thuận tiện nhiều, Tiểu Thất thẳng thắn trực tiếp chui vào, ở tượng đất trong bụng mân mê một trận, sau đó hôi đầu thổ kiếm chui ra ngoài, cầm trong tay một cái túi giấy dầu, hào hứng ở tiểu hầu trước mắt khoe khoang

Hai cái cái ột xúm lại, vừa động thủ một cái mở ra túi giấy dầu, bên trong là hơi mỏng hai quyển ó vàng sách, đều là đóng buộc chỉ, nhìn qua dường như nhiều năm rồi

Tiểu Thất tiện tay bay vùn vụt, lập tức không hứng thú lắm, nàng không có lên học, không biết chữ a

Mã Phong Hầu nhưng thật ra trong lòng mừng như điên: Không biết là Như Lai Thần Chương các loại Võ Công Bí tịch đi!

Mở ra trong một quyển, mặt trên thật là có một ít đồ hình, huy quyền múa chân thực sự là Võ Công Bí tịch, Mã Phong Hầu nhìn không được ngửa mặt lên trời phát sinh một trận cuồng khiếu, làm cho Đạo Quan bên ngoài bây vượn đều kinh hồn táng đảm: Hầu Vương chó không phải là muốn điên ?

Hưng phấn một hồi lâu, Mã Phong Hầu cái này mới một lần nữa lật thư trả lời da, đến lúc đó Cửu Âm Chân Kinh vẫn là Cửu Dương Thần Công đây, hy

vọng hay là Quỷ Hoa Bảo Điện mới tốt

Bìa sách trên viết hai cái chữ phồn thể, Mã Phong Hầu cân nhắc nửa ngày, hình như là "Hầu Quyền", lại cẩn thận nhìn một cái trong sách những người nhỏ này tư thế, từng chiêu từng thức có thể không phải là hán học tập Hầu Quyền sao, còn nhìn như thể nhìn quen mắt đây

Hai người bọn họ ở chính điện lần qua lần lại, đem đại hắc cũng đưa tới, hướng bàn thờ thượng sủa Mã Phong Hầu vuron móng vuốt nhỏ gãi gãi quai hàm: Chó cắn phát niệu ngâm nước không vui a

Lại bay vurun vut một quyển khác, mặt trên văn tự dĩ nhiên một cái cũng không biết, quả thực cùng xem thiên thư lại tựa như thắng thần lại dùng túi giấy dầu một lần nữa túi hay, hay ngạt sách này cũng nhiều năm rồi, trước giữ đi

Bận việc sáng sớm Thần, khiến cho đầy bụi đất, phải hai quyển vô dụng sách quý quái, Mã Phong Hầu rất thất vọng, đang chuẩn bị lôi kéo Tiểu Thất đi rửa mặt, kết quả là chứng kiến đầu tiểu nha đầu lại từ tượng đất trong lộ ra đến, mặt mày rạng rỡ, hai cái má lúm đồng tiền có vẻ phá lệ lớn

"Hầu ca, ta lại tìm đến bảo bối đây " giúp đỡ nàng từ tượng đất trong đi ra, Tiểu Thất một tay cầm một cái dài gần tấc đồ đặc, ở Mã Phong Hầu trước mắt lắc lư

Mã Phong Hầu duỗi trào lấy tới một cái, nguyên lai là một Tiểu Hồ Lô, cũng không biết là làm bằng vật liệu gì, như là tảng đá, đen kịt bóng loáng mài cũng rất giống tinh xảo, vuơ cả vật thể hắc sắc trong, còn có một lau tinh màu trắng loáng, sau đó bị thuận thế đánh bóng thành một cái Thái Cực Âm Dương Ngư đồ án, cũng coi như suy nghĩ lí thú độc cụ

Bất quá Mã Phong Hầu sanh ở nhà đại phú đại quý, trước đây gặp qua thứ tốt đi nhiều, Vì vậy liền thuận lợi trả lại cho Tiểu Thất, nếu tiểu nha đầu thích loại này sáng trông suốt đồ đặc, liền cho nàng chơi hảo

Tiểu Thất lại đem hồ lô đẩy trở về: "Hầu ca, gặp mặt phân phân nửa" nói xong, liền sôi nổi rửa mặt đi các loại ăn điểm tâm thời điểm, tiểu nha đầu còn vận hai cây hồng tuyến thừng, đem hai cái này hồ lô phân biệt xuyên miệng hồ lô bên trên có khắc cùng loại Hồ Lô Đăng trang sức, đang dễ dàng cài chặt thừng bằng sợi bông

Lưỡng cái hồ lô, đương nhiên là một người một cái tiểu nha đầu đều thích trang điểm, quai thượng hồ lô sau đó, đương nhiên là đẹp đến một ngày đêm cười toé toé; Mã Phong Hầu vốn có không muốn mang, lên cây leo cao còn vướng bận, bất quá ngẫm lại Tiểu Thất tâm ý, cũng không còn cam lòng cho cụ tuyệt hơn nữa hồ lô này đội sau đó, tuyệt không lạnh, cảm giác còn có một tia ấm áp khí lưu, dường như chảy nhỏ giọt dòng suối nhỏ, chảy vào bên trong cơ thể, rất nhanh cũng liền tập quán

Vừa ăn bữa sáng, Mã Phong Hầu một bên cân nhắc: Mỗi ngày ăn cháo cùng dưa muối cũng không phải có chuyện như vậy a, chất lượng sinh hoạt phải đề cao

Thu thập chén đĩa sau đó, nhìn thấy bên ngoài cây đào thượng bầy vuron không có việc gì, tại nơi nhàn nhã tróc con rận phơi nắng, Mã Phong Hầu liền có chút nhìn không được nhẫn: Điều học một ít nhân gia sóc, còn biết tồn lương đây, các ngươi đám người này được chẳng hay chớ a, nhanh lên điều đi làm việc

Bất quá hán cùng bầy vuron giao lưu rõ ràng tồn tại một ít cản trở, hầu tử trước đây cũng không có nghiêng rằng loại động vật tập tính, sở dĩ Mã Phong Hầu kêu la nửa ngày, bầy vuron đều không biết làm sao, về mặt mòng bức

Xem ra còn phải làm gương tốt a Mã Phong Hầu ở trong phòng kho tìm mấy con rắn túi da, sau đó dẫn bầy vuron tiến vào cánh rừng thảng này phân thu thập nhiều một ít quả hạch các loại, vẫn tốt hơn mùa đông nhai rẻ cỏ đi, các ngươi bầy khi này làm sao lại như thể không có tính kế đây

Có Hầu Vương dẫn dắt, bầy vuron lúc này mới chuyển nhà theo sát sau lưng Mã Phong Hầu, tiền hô hậu ủng, phía trước đại hắc dẫn đường, phía sau Tiểu Thất công một đồng tót, ngược lại cũng có chút náo nhiệt

Hầu tử phần lớn là tứ chi chấm đất, duy chỉ có Mã Phong Hầu cùng người khác bất đồng, thủy chung kiên trì hai cái đùi bước đi phương châm đi tới đi tới, Xích Khào tiến đến bên cạnh hán, nhiều lần hoa hoa nửa ngày, Mã Phong Hầu cũng không biết nó ý tứ

Cuối cùng Xích Khào đoạt lấy trong tay hán cuốn thành một quyển xà bì đại một dạng, ôm vào trong ngực, sau đó cũng học Mã Phong Hầu xu thế, chân sau chấm đất, lắc một cái một quai đất đi về phía trước

Còn rất sẽ lưu Tu đây Mã Phong Hầu nhìn Xích Khào không được tự nhiên tư thế liền muốn cười

Ngày mùa thu rừng cây, khắp nơi đều biểu diễn một loại thành thực khí tức, cái này mới chính thức thiên nhiên Đại Bảo Tăng đây rất nhanh, bầy vuron liền phát hiện một gốc cây lớn cây hồng, là cây cơ bản tan mất, khắp cây treo màu vỏ quýt lớn cây hồng, hãy cùng chọn từng cái ngon đèn nhỏ lồng lại tựa như

Bầy vuron lập tức xèo xèo quai khiếu lên đến trên cây, ngươi tranh ta đoạt , vừa ăn bên Họa Họa, chỉ còn lại có một đồng tót chúng nó mấy con tiểu hầu, dưới tầng cây gấp đến độ chít chít gọi

Các ngươi đám này hầu tử a, đều là hôm nay có rượu hôm nay say hưởng lạc người chủ nghĩa Mã Phong Hầu hét to vài tiếng, ghi lại cây này vị trí, các loại trở lại thời điểm lại trích chút mang về hiện tại cây hồng vẫn còn tương đối chất, trở lại phát thóc độn trong khôn ít ngày ăn mới ngon

Đại bộ đội tiếp tục hướng phía trước tiến lên, xuyên Lâm Việt Giản, tốc độ cũng không phải chậm trong rừng thức ăn coi như phong phú, Mã Phong

Hầu thậm chí trên mặt đất chứng kiến không ít cái nắm, chỉ là lấy hán Ngũ Cốc chẳng phân biệt được phẩm tính, cũng không biết gì là nắm độc, sở dĩ không dám ngắt lấy lúc này liền hiện ra Tiểu Thất bản lĩnh đến, ngồi chồm hổm dưới đất thái cái nắm, trong miệng còn khoái trá ngâm nga: "Thái cái nắm tiểu cô nương, cống một cái Đại Trúc giò "

Đáng tiếc đi ra thời điểm không mang giỏ làm bằng trúc, cái nắm không tốt gửi, Mã Phong Hầu liền không dám gọi nàng chọn thêm còn như nó hầu từ qua quyết đưa qua này cái nắm, cũng gọi Mã Phong Hầu cho nhưng một bên

Rốt cục, phía trước phát hiện mấy cây tóc cây dê, đều có cao mười mấy mét, cây tầng kế tiếp lá rụng, còn kèm theo rớt xuống một mui thuyền một mui thuyền tóc hạt dê, bị dây đặc Tiêm Thử bao vây lấy

Thứ này tốt, lại ăn ngon lại lợi cho bảo quản Mã Phong Hầu 1 tiếng hô lên, bắt chuyện bày vượn lên cây, ngắt lấy hạt dê kết quả đây, bởi vì khuyết thiếu công cụ, hầu tử môn bị hạt dê oanh thượng Tiêm Thử cho quần lại nắng nhức, đồ chơi này cho tới trên người, vừa tê dại vừa nhột a

Không có cách nào, Mã Phong Hầu lại lộng không ít Đoán Côn một dạng, Hầu tay một cây, binh binh bång bång đi xuống đập ào ào xôn xao, trên cây bạo liệt hạt dê oanh hầy cùng trời mưa lại tựa như đi xuống không tề không tề, bấy khi này sức chiến đấu hay là rất không sai nha

Dưới tàng cây, một đồng tóc chúng nó mấy con tiểu hầu, tận tình dùng móng vuốt nhỏ cầm lấy tán loạn trên mặt đất hạt dê thường thường, cái ót còn bị rơi xuống hạt dê đập truy cập, tiểu khi gió môn gãi gãi đầu khi, tiếp tục nhặt hạt dê, có còn hướng nang cơ má Riese sao trang phục vài cái a, có xà bì đại một dạng làm sao cũng không biết sử dụng đây, thông minh này, còn chờ đề cao a

Mã Phong Hầu đang nhìn đám này tiểu khi gió thượng hoà đây, chợt nghe dưới tàng cây đại hắc trong miệng phát sinh ô ô tiếng cảnh cáo Mã Phong Hầu đứng cao nhìn xa, liền nhìn thấy xa xa hự hự chạy tới một người đen thui lui đại gia hỏa, phía sau còn theo năm sáu thân khoác màu rậm nắng hoa văn Tiểu thẳng nhóc

Không được, nơi đây có lợn rừng thường lui tới!

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Bồi hài tử lại chiết Binh

Lợn rừng, trên căn bản là trong rừng nhất hoành động vật, không có trời địch không nói, hơn nữa sức ăn lớn, không kén ăn, năng lực sinh sản siêu cường, một tổ làm một năm sáu bào thai đều là Thiếu thêm nữa hiện tại lại thành bảo hộ động vật, ít có người đánh, từng nhóm một lợn rừng gào thét sơn lâm, đều nhanh cỡ đại lan tràn

Cái này một tổ hiển nhiên là một con lợn cái dẫn mấy con heo thẳng nhóc, lấy gia đình làm đơn vị, xem như là nhất heo rừng nhỏ nhóm trời thu, chính là lợn rừng vỗ béo thời điểm, các loại trái cây, không quan tâm là hoa quả quả hạch, hết thấy bị Đại Vị Vương thu vào bụng mảnh này hạt dê Lâm, chính là lợn rừng gần nhất thích quang cổ địa phương, nhặt nhặt trên mặt đất hạt dê trên mặt đất không có, liền trên tàng cây cọt một hồi, hạt dê liền bùm bùm đi xuống, lại hiểu rõ ngứa, lại đỡ thêm

Cách thật xa, lợn rừng liền ngửi được một cỗ không giống tầm thường khí tức, không khỏi bước nhanh hơn: Ai dám xâm chiếm Lão Trư địa bàn, hừ hừ

Lợn rừng khứu giác, thậm chí so với cẩu còn linh mãnh, nhân gia liền trông cậy vào mũi kiếm ăn đây

Rất nhanh, lợn rừng liền phát hiện trên cây bày vượn không cầm quyền heo trong mắt, đám này mao Hầu căn bản không tính là đối thủ lại nhìn lên trên mặt đất, lợn rừng vui: Giỏi thật, tất cả đều là hạt dê, đến lượt Lão Trư ngày hôm nay ăn no nê

Chờ chút, cái kia thổi hầu tử là chuyện gì, ôm cái thẳng khi gió, giờ gây gộc cùng ta đây khiêu khích đây có phải hay không, lớn hoa hai hoa tam hoa tứ hoa Ngũ Hoa, cùng lão nương cùng nhau xung phong!

Lợn rừng là có tên toàn cơ bắp, nếu như nộ, coi như phía trước có một đoàn tàu lửa, cũng dám cùng lật đương nhiên, kết quả thế nào liền không nói được thể nhưng đối mặt một cái nhỏ mao Hầu, lợn rừng tuyệt đối có ném đi đối phương quyết tâm cùng thực lực

Hai ba trăm cân đại dã heo vọt lên đến, thật có điểm duệ không thể đỡ khí thế, hướng chi, phía sau còn có mấy con tiểu trư thẳng nhóc cũng theo tập đoàn xung phong đây, nhìn thấy Mã Phong Hầu cũng chỉ có thể tránh mũi nhọn

Ở bày vượn phát hiện lợn rừng sau đó, lập tức tao loạn, bắt quá ngoại trừ xèo xèo quái khiếu ở ngoài, dĩ nhiên không có dám hạ cây, phải biết rằng, dưới tàng cây còn mấy con tiểu khi gió đây

Thời khắc mấu chốt, Mã Phong Hầu hiện ra Hầu Vương bản sắc, trong miệng gọi hai tiếng, vài cái liền lên đến trên mặt đất, vót lên một cái nhỏ Hầu, liền hướng trên cây dùng sức phát đi bên trên có Xích Khào nhất nhất tiếp được, kín đáo đưa cho Mẫu Hầu

Còn có Tiểu Thất, thấy tình thế không hay, cũng bắt đầu hướng trên cây bò Mã Phong Hầu liếc liếc mắt, tiểu nha đầu lên cây mặc dù không có hầu từ linh hoạt, thế nhưng leo lên là khẳng định không thành vấn đề, cũng yên lòng

Chờ Tiểu Thất leo đến trên cây, đại hắc cũng cup đuôi chạy muốn nói niệm cái Dã Kê thò rừng gì, đại hắc khẳng định dừng cảm tiến tới, cùng lộn rừng chính diện cứng đối cứng, vẫn là tỉnh lại đi

Mã Phong Hầu đem tiểu khí gió đều vút đến trên cây, mình cũng vừa muốn lên cây, sau đó liền nghe được một trận chít chít âm thanh, theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy một cái xà bị đại một dạng đang trên mặt đất vận vẹo, miệng túi còn lộ ra một đoạn cái đuôi nhỏ: Người cứu mạng a, ngẫu ra không được á!

Là một đồng tóc! Mã Phong Hầu lúc này mới nhớ tới, vừa rồi còn giống như thiếu một đúm tóc đây, cái này tiểu khí gió có khả năng nhất làm yếu, chui xà trong túi da tránh Miêu Miêu đi

Mới vừa đem một đồng tóc từ xà trong túi da móc ra, lộn rừng liền đến Mã Phong Hầu thuận lợi từ dưới đất nhặt lên một đoạn cái vỏ, trận địa sẵn sàng đón quân địch

Lộn rừng trước mặt, một đồng tóc sợ đến nhéo cái miệng nhỏ nhắn ý vị gọi Mã Phong Hầu nhìn phê chuẩn trên cây Xích Khào, song chương dùng sức vung, muốn đem một đồng tóc ném tới trên cây hết lần này tới lần khác một đồng tóc cũng dọa phát sợ quay vòng, chết sống ôm Mã Phong Hầu cái cổ, trên không trung chuyển nửa vòng, liền đối Mã Phong Hầu đều đứng không vững, cùng nhau tè ngã xuống đất

Mà đúng lúc này sau khi, lộn rừng cũng khởi xướng xung phong, to bằng miệng chén chân đạp lên mặt đất, quyền lá khô phi dương, tiếng ầm ầm vang, thậm chí quỳ rạp trên mặt đất Mã Phong Hầu cũng có thể cảm giác được mặt đất rung động

Đừng nói bị lộn rừng đụng một cái, coi như là bị lớn chân thái một cước, cần phải đứt gân gãy xương tràn xuyên bể bụng không thể nếu như đổi thành đừng hầu tử, khẳng định dọa sợ hoàn hảo Mã Phong Hầu có một viên nguyên vốn thuộc về nhân đại trái tim, ôm một đồng tóc dùng sức trên mặt đất cuộn cuộn một chiều này, Hầu Quyền bên trong thì có

Mất nhìn thấy muốn đụng trên cây, lộn rừng quẹo thật nhanh, thân hình không lộ dị thường linh hoạt lộn lại, lại hướng Mã Phong Hầu phủ tiến lên

Ai nói lộn rừng đàn a, động tác này so với phanh lại đều tốt làm cho

Mã Phong Hầu tốt xấu xem như là đứng lên, trong tay mọc côn sớm cũng không biết nhưng cái nào, kết quả là chứng kiến một đoàn bóng đen vọt tới trước người, mang theo nỗi một cổ thổi hoặc Ác Phong, rất kinh người

Lại muốn tránh thiêm đã tới không kịp, Mã Phong Hầu vô ý thức hai chân dùng sức đạp đất, thân thể bay lên trời, dĩ nhiên vọt lên cao hơn một thước, đại dã heo từ dưới chân hấn quen quá khứ, sau đó, Mã Phong Hầu đã cảm thấy cái mông khẽ vấp, mới phát hiện rơi xuống heo trên lưng

Nghe nói qua Trương Quả Lão ngược lại cỡi lừa, ngày hôm nay Mã Phong Hầu mang đến ngược lại kỵ heo

Đại dã heo cũng không làm, trong miệng kêu gào một tiếng nói, tại chỗ bắt đầu lăn qua lăn lại, lại lùi lại bật, còn đá hậu, cú sốc múa thoát y

Cái này có thể khổ Mã Phong Hầu, kém chút đem mật đắng cho điên đi ra thế nhưng hấn cũng biết tình cảnh hung hiểm, nếu như bị đại dã heo cho vén xuống tới, không chừng thái bao nhiêu chân đây, sợ đi chi dưới vùng vàng kẹp lấy lộn rừng tương đối gây chút phía sau khó, một tay gắt gao núm lấy lộn rừng đuôi, thân thể giống như là kinh đào hải lăng thuyền nhỏ, ở heo trên lưng khởi khởi phục phục, qua lại xóc nảy

Oh oh oh, trên cây hầu tử cũng loạn thành nhất đoàn lúc này thật không phải là ồn ào, mà là đối với đại vương lo lắng đây

Tiểu Thất tâm lý nhất cấp bách, thế nhưng cũng không dám Hạ đi hỗ trợ, khẳng định như vậy là Việt bang Việt vợi vàng, đại dã heo thế nhưng ai cũng không quen nổi chủ với là tiểu nha đầu chỉ có thể xả lớn giọng gọi, hy vọng đem lộn rừng sợ quá chạy mất thế nhưng, lộn rừng nếu như phát điên lên đến, ngay cả sư tử cũng dám đĩnh, còn đi quan tâm người một cái tiểu phiến từ nha đầu a

Lộn rừng trên mặt đất bật ◆Q một trận, dĩ nhiên không đem Mã Phong Hầu lộn xuống phía dưới, không khỏi càng ngày càng bạo, bỗng nhiên hướng một gốc cây cây dẽ đụng tới dùng tưởng rằng lộn rừng thật khờ, nó là nghiêng người đụng, trên tàng cây cọ một chuyển, nhất định có thể đem Mã Phong Hầu cho cạo xuống đi

Mã Phong Hầu cũng minh bạch lộn rừng ý đồ, chờ đúng thời cơ, bỗng nhiên từ heo lưng lên đến trên cây, trên cổ treo một đồng tóc, dụng cả tay chân, bò lên trên cây dẽ phía dưới cùng rũ xuống đến một cây cành cây

Phù phù phù phù, trái tim nhảy lên kịch liệt, có một loại muốn từ trong cổ họng đụng tới xung động

"Hầu ca, nhanh leo lên!" Tiểu Thất tiếng la từ bên trên truyền đến, Mã Phong Hầu cúi đầu nhìn lên, giỏi thật, đại dã heo không tha thứ, hai móng trước dựng trên tàng cây, to mồm đang hướng hấn cắn tới

Cái này chặc cách mặt đất vẫn chưa tới hai thước, lộn rừng làm cho dùng sức thật có thể đến sợ đến Mã Phong Hầu treo ở giữa không trung, hai cái

móng vuốt nhỏ nắm cành cây tăng cường đi lên buồn bán thế nhưng, tại sao dường như càng lên cao bò ngược lại cách mặt đất càng gần đây?

Không sai, càng là ngọn cây lại càng mảnh nhỏ, đương nhiên nhìn không được Mã Phong Hầu, huống còn treo cái một đồng tóc đây, tiểu khi gió trở thành đề gây cành cây cuối cùng một cổ trợ lực răng rắc một cái, cành cây bẻ gãy, thật vất vả thoát ly hiểm cảnh Mã Phong Hầu lại té xuống đất

Đại dã heo ngược lại bị sợ sững sờ, lập tức mới phản ứng được, trong miệng hừ hừ hai tiếng liền hướng đối phương phóng đi Mã Phong Hầu ngã đầu óc choáng váng, muốn né tránh, lại hữu tâm vô lực, chỉ có thể trở mắt nhìn hung thần ác sát một dạng đại dã heo càng ngày càng gần

Nghĩ không ra a, ngăn Hầu sinh dĩ nhiên bị mất ở một con lợn rừng đề Hạ

Mã Phong Hầu trong lòng dâng lên một cổ bi thương, ở sinh mệnh cuối cùng trong nháy mắt, nó giương mắt nhìn ngắm trên cây Tiểu Thất, kết quả lại chứng kiến làm hân tuyệt vọng một màn: Tiểu Thất cũng đang ra sức từ trên cây nhảy xuống

"Hầu ca " chứng kiến Hầu ca tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, Tiểu Thất cũng mất lý trí, bản năng khu sử năng, thăm nghĩ từ trên cây nhảy xuống, cùng Hầu ca cùng đi thừa nhận tất cả cực khổ

Mã Phong Hầu tim như bị đao cắt, hân ngày hôm nay rốt cục cảm nhận được, Chí Tôn Bảo cầm lấy Tử Hà Tiên Tử tay, muốn không buông tha, cuối cùng rồi lại phải buông tay thống khổ, loại đau khổ này, thực sự là lòng đang đau a

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, người nào cũng không có thể ngăn cản lợn rừng đi tới cước bộ, ngay đại dã heo vung lên chân, sắp sửa đem địch nhân hung hăng trúng tên thời điểm, phía trước lại phảng phất xuất hiện nhất đạo tường đồng vách sắt, cũng cảm giác đụng vào trên miếng sắt lại tựa như, cực đại thân thể lập tức bị bắn trở về đến, bay lên thật cao hơn hai thước, sau đó âm âm rơi xuống đất, đập đến lá khô bay loạn đại dã heo nằm trên mặt đất, chân co quắp vài cái, liền vẫn không nhúc nhích

Cùng lúc đó, Tiểu Thất cũng từ trên cây rơi xuống, cùng tiếp năng Mã Phong Hầu trở thành một đoàn hoàn hảo trên mặt đất ngoại trừ cỏ khô chính là lá cây, vẫn chưa thụ thương

Nhìn thẳng tập đại dã heo, Mã Phong Hầu cũng có chút không rõ, tròn vo mắt khi tìm khắp tứ phía: Có phải hay không người nào tránh ở bên cạnh cho đại dã heo một phát súng, thế nhưng không nghe được súng vang lên à?

Tiểu tâm dục dục tiến đến đại dã heo trước người, dường như trên người không có gì vết thương, kỳ cũng lạ tai, thật chẳng lẽ là Thanh Vân Quan Tổ Sư Gia hiển linh ?

Nếu không nghĩ ra, hay là trước thu thập lúc này cục diện rồi rấm a ! Mã Phong Hầu huyết 1 tiếng, đem bảy vượn gọi Hạ cây hầu từ môn đều xa xa vây quanh ở đại dã heo chu vi, nhéo miệng nga nga kêu, đại khái chúng nó cũng không hiểu, một cái như vậy to con, tại sao lại bị chúng nó Hầu Vương đánh bại đây?

Còn có năm con heo rừng nhỏ trắng nhóc, hiện tại cũng nằm ở trạng thái hỗn loạn, trốn ở cách đó không xa cổ họng kỳ, trong lúc nhất thời không biết nên đi nơi nào

Mã Phong Hầu nhưng thật ra nhãn tình sáng lên: Dường như nuôi mấy con lợn rừng trắng nhóc cũng không tệ, sau khi lớn lên sát ăn thịt, cái này gọi là mẫu khoản nợ một dạng còn

Vì vậy quát một tiếng, tổ chức bảy vượn bắt đầu bắt heo đối phó đại dã heo, hầu từ môn thúc thủ vô sách, thiên thấy sợ hãi nhưng là đối với thước đem trường heo rừng nhỏ trắng nhóc, chúng nó lại trọn vẹn phát triển bắt nạt kẻ yếu tác phong, hợp nhau tấn công, bao vây chặn đánh, mấy con heo trắng nhóc một cái chưa từng chạy, cuối cùng đều bị nhét vào xà bì đại một dạng

Kết thúc công việc Mã Phong Hầu thấy tốt thì lấy, vừa rồi hân tới gần con kia đại dã heo thăm dò một cái, còn có khí nhĩ đây, ước đoán chính là tạm thời té ngất, một hồi tỉnh lại, phát hiện heo bảo bối bị bắt đi, vẫn không thể liều mạng a

Ở Mã Phong Hầu dưới sự chỉ huy, hầu từ môn ba chân bốn cẳng mang xà bì đại một dạng đám người này cũng chưa từng làm gì việc nặng, mỗi một người đều nhẹ nhàng trọn mắt, một bộ không chịu nổi gánh nặng hùng dạng

Gâu gâu gâu đại hắc không biết từ đâu chui ra ngoài, nhìn lên trên mặt đất nằm đại dã heo sẽ tinh thần, đồ chó sủa vài tiếng, sau đó nhào tới, hướng heo cái cổ bỗng nhiên cắn một cái

Đáng tiếc, ngoại trừ cắn đến một hơi bùn ở ngoài, cũng liền mới vừa cho lợn rừng rách da ngược lại đem lợn rừng cho cắn tỉnh người này bỏ sau khi thức dậy hừ hừ hai tiếng, dạt ra bốn vó bỏ chạy, trong chớp mắt liền chui vào cánh rừng biến mất, xem bộ dáng là triệt dọa sợ

Mã Phong Hầu ngược lại thì sợ bóng sợ gió một hồi, nhìn ở bên trong túi giấy dựa lợn rừng trắng nhóc, Mã Phong Hầu liền đem hai cái miệng túi trát cùng một chỗ, cùng Xích Khào mang, phóng tới đại hắc sau lưng đeo, sau đó hân công móng vuốt nhỏ, chậm rãi hướng Thanh Vân Quan đi bộ trở lại , vừa tẩu biên cân nhắc: Đại dã heo hảo hảo, làm sao lại ngất xỉu đây

Chương 13: Khai sơn đại đệ tử

Chờ trở lại Thanh Vân Quan, đã là buổi trưa chỉ thấy Đạo Quan phía trước có mấy người đang ở tham đầu tham não nhìn xung quanh, Tiểu Thất chứng kiến trong một ông lão, liền hưng cao thái liệt nói một tiếng "Ngài thôn trưởng!"

Đến chính là lão thôn trưởng, còn mang theo lưỡng người thôn dân, một người trong là thanh niên, cao lớn vạm vỡ, lẳng đầu lẳng não, lộ ra một cổ hàm hậu, là trưởng thôn lớn Tôn Từ Trần Nhị Cầu; một người tuổi tác cùng trưởng thôn không sai biệt lắm, mang kính viễn thị, béo đầu béo não, tai to mặt lớn, chân kiễng lại là dùng thanh sắt loan vị này cũng không, đại danh không được biết, thôn dân cũng gọi hắn Trần Quang Cước, trước kia là thầy lang, thích mân mê điểm mới mẻ ngoạn ý, ở trong thôn tính là phần tử trí thức cao cấp

Chứng kiến hô lap lap một đoàn hầu tử, lão thôn trưởng cũng ăn hù dọa một cái những năm trước đây, trên núi hầu tử thường thường xuống núi gây họa hoa màu, thôn dân không ít đánh hầu tử hai năm qua bên trên có yêu cầu, bảo là muốn bảo hộ hầu tử, kết quả hầu tử ngược lại thì Việt bảo hộ càng ít

Chờ nghe được Tiểu Thất chào hỏi, lão thôn trưởng lúc này mới âm thầm thở phào một cái: "Tiểu Thất a, gia gia nhớ các người ở trên núi thiếu ăn uống ít, đưa chút gạo và mì trứng gà Thần Hầu đây?"

Tiểu Thất lời kéo Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ đi tới, Mã Phong Hầu theo lão thôn trưởng một chút đầu khi, xem như là chào hỏi, sau đó liền tức tức oai oai đất thét bầy vượn đem xà bì đại một dạng đều mang tới trong viện

Trưởng thôn mấy người trợn cả mắt lên: Bên trong nha đồ đạc, còn động đây?

Rất nhanh, Tiểu Thất tìm đến sợi dây, chậm rãi đem trong túi lợn rừng thẳng nhóc lấy ra đến, sau đó trói gô, khiến cho heo thẳng nhóc xả tiếng nói dùng sức gào, hãy cùng muốn bị chém lại tựa như

Lợn rừng thẳng nhóc, đây chính là hiếm lạ ngoạn ý! Lão thôn trưởng nhìn phía Mã Phong Hầu ánh mắt tràn ngập kính phục: Không hổ là Thần Hầu a, lợn rừng thẳng nhóc đều một tổ một tổ trao

Đừng nói lợn rừng thẳng nhóc, coi như là nuôi trong nhà tiểu trư thẳng nhóc, muốn tóm lấy cũng không dễ dàng, cơ trí đây; mấu chốt nhất là, muốn bắt heo thẳng nhóc, trước tiên cần phải quá lợn mẹ của ả này, mấu lợn rừng là tốt như vậy nhạ ?

"Lợn rừng là bảo vệ động vật, bên trên dường như không cho phép tùy tiện đánh đi ?" Trần Nhị Cầu ứng thanh ứng khí nói rằng, hắn ở trấn trên trải qua THCS, ở Trần gia thôn coi như là văn bằng tương đối cao, sở dĩ biết còn hơi chút nhiều hơn chút

Lão thôn trưởng nguyền hán một cái: Bảo hộ động vật đó là đối với người nói, đối với Thần Hầu có thể dễ sử dụng sao?

Nhị Cầu về mặt không phục, nhỏ giọng lầm bầm: "Cái gì Thần Hầu, lão mê tín " giống bọn họ những thứ này tiểu niên khinh, đối với Thần Hầu các loại đương nhiên là cười nhạo

"Bằng vào ta nhiều năm ở trong núi hái thuốc từng trải đến xem, con khi này quả thực cùng người khác bất đồng" Trần Quang Cước đã nhìn chăm chăm Mã Phong Hầu nhìn nửa ngày, tuy là hắn không biết lão đạo sĩ chút gì khai linh trí các loại thuyết pháp, thế nhưng cũng hiểu được con khi này tương đối khác loại đối thành dường hầu tử cũng sẽ không bắt heo, hơn nữa nhìn như vậy, hình như là chuẩn bị nuôi

"Chân trần gia, liền ngài ánh mắt kia, có thể thấy rõ ràng sao?" Trần Nhị Cầu trong miệng tiếp tục nhỏ giọng lầm bầm, nghe được phiền, đơn giản đem thiêu đến gạo bạch diện các loại, đưa vào sương phòng

Trần Quang Cước cùng lão thôn trưởng thì đi tới chỉ đạo trói heo, giống hầu tử môn như vậy đồ trói thì không được, tiểu trư thẳng nhóc đều nhanh ghim chết, cái này không thể lặc cái bụng cũng không có thể lặc cái cổ, ngay heo thẳng nhóc hai cái chân trước vị trí đem sợi dây vòng qua phía sau lưng là được, vẫn không thể hệ phải thật chặt

Hành gia vừa ra tay, quả nhiên cùng người khác bất đồng, năm con heo rừng nhỏ thẳng nhóc lập tức đều ngoan không ít, có hai còn bắt đầu lục tìm trên mặt đất bấp hạt, quả nhiên từ nhỏ đã là kẻ tham ăn

Thật lợn rừng thẳng nhóc vẫn đủ được người ta yêu thích, không giống heo lớn vừa dơ vừa thúi, ngược lại thì trên người bóng loáng thủy trợt, còn có nhất đạo nhất đạo màu rậm nắng hoa văn, động tác cũng ầu trĩ buồn cười sở dĩ Tiểu Thất liền ngồi xổm một con heo thẳng nhóc phía trước, đưa tay nhỏ bé gãi nôi nó bụng nhỏ

Heo thẳng nhóc thoải mái một mạch cổ họng kỹ, ôn nhuận cái mũi nhỏ đầu còn chấp chấp Tiểu Thất mu bàn tay, cuối cùng thẳng thán hai mắt nhắm lại, phịch một cái nằm trên mặt đất, mặc cho Tiểu Thất cho nó cù lét

Ngẫu cũng thử xem kết quả dẫn tới một đồng tóc cũng tham đầu tham não lại gần, tiểu khi gió, lòng hiếu kỳ tương đối thịnh vượng, cũng học Tiểu Thất

xu thế, cho heo thăng nhóc trào ngửa Thấy vậy Mã Phong Hầu trực điểm đầu: Có tiền đồ, tương lai là cái khi người chăn nuôi heo đoán

Trần Quang Cước ở bên cạnh cũng nhìn thấy quen mắt, chằm chước một trận sau đó nói với Tiểu Thất: "Bán cho Trần gia gia một con như thế nào đây?" Hần nhưng thật ra nghe một ít tin tức, nói là ngoài núi mặt có dựa vào nuôi lợn rừng phát tài, thịt heo rừng so với heo nhà thịt mắc không chỉ gấp đôi, Vì vậy cũng động tâm

Tiểu Thất ngồi xồm theo Hầu ca nhìn sang, nhìn hần cũng không gât đầu, cũng liếc ý vị theo Trần Quang Cước cười, chưa nói đáp lại cũng không nói không đáp ứng, khiến cho Trần Quang Cước lòng ngứa ngáy khó nhịn, tâm lý ý vị tính toán, đánh như thế nào động cái tiểu nha đầu này, thực sự không được nói, mượn tôn nữ vừa mua món đồ quần áo vài hoa để đổi

"Quyền Phở, nơi đây lại có Quyền Phở!" Trần Nhị Cầu từ sương phòng xông tới, trong tay hưng phấn mà giờ hai quyền vàng ó tập thanh niên nhân mà, người nào không có một mộng võ hiệp

Hần vừa rời vào nhà, phát hiện trên đầu giường bày đặt túi giấy dầu, lòng hiếu kỳ quấy phá, liền mở ra bay vùn vụt, nghĩ không ra là Quyền Phở cái này hai quyền thư, Mã Phong Hầu cũng không còn cảm khi thứ tốt, sờ đi lại thuận tay ném một cái

Tiểu Thất vừa thấy có thể cấp bách, đi tới tranh đoạt: "Là ta cùng Hầu ca tìm được, cho ta cho ta "

Trần Nhị Cầu đem Quyền Phở cao giọng cao khỏi đỉnh đầu, Tiểu Thất coi như dặm chân cũng không với tới bọn họ cái này nháo trò, lão thôn trưởng cùng Trần Quang Cước Tự Nhiên cũng xông tới, Trần Quang Cước bóng loáng trên mặt lộ ra vẻ suy tư: "Năm đó ta còn giống Nhị Cầu lớn như vậy thời điểm, vượt qua quét ngang tất cả nguoi quý xà thần thời đại, một đám cách mạng tiểu tướng lên núi muốn đập Thanh Vân Quan, giỏi thật, hai mươi, ba mươi người, tình kỳ pháp phối, cảm thương cảm gậy, sợ đến ngọn núi đã già sức đều quá sợ hãi "

"Lúc đó ta đang cùng cha ở trên núi hái thuốc, cũng theo xem náo nhiệt kết quả dù thế nào, hơn mấy chục người đầu, bị lão đạo trưởng một người cho lực nằm xuống đúng lúc đó lão đạo trưởng vẫn là tuổi trẻ Tiểu Đạo Sĩ đây "

Lão thôn trưởng cũng liên tiếp gât đầu: "Hình như là có có chuyện như vậy, ta đây cũng người ta nói quá, lão đạo trưởng luyện hình như là Hầu Quyền năm ngoài ta tới Thanh Vân Quan giúp đỡ lão đạo trưởng trông trọt, còn nhìn thấy hần đùa giỡn quyền đây, già như vậy đồ sợ cây, suu một cái liền lên đi, so với hầu tử còn nhanh chóng đây "

Trần Nhị Cầu nghe được ngẩn người mê mẩn, trong miệng ý vị cùng Tiểu Thất thương lượng: "Thật nhỏ thất, ngoan Tiểu Thất, Quyền Phở trước cho mượn Nhị Cầu Ca, nhìn, các loại nhìn xong sẽ trả nguoi nguoi muốn gì hãy cùng Nhị Cầu Ca, nói, vô điều kiện thỏa mãn!"

"Quyền Phở là Hầu ca!" Tiểu Thất không nghe theo, động ở Trần Nhị Cầu trên cánh tay một mạch đuổi chân, tuy là Trần Nhị Cầu nói ra điều kiện cũng gọi là nằng có điểm tâm động

Mã Phong Hầu ở bên cạnh mắt lạnh quan sát, tâm lý sớm đã có tính toán Vì vậy oai phong lẫm liệt đi tới Trần Nhị Cầu trước mặt, vươn móng vuốt nhỏ muốn vỗ vỗ thanh niên nhân vai, kết quả đây, chỉ có thể mò lấy Trần Nhị Cầu cái bụng

Cần gì phải Trần Nhị Cầu cảnh giác nhìn tiểu hầu

Vào mắt! Mã Phong Hầu theo Tiểu Thất vẫy tay, Tiểu Thất tâm hữu linh tê, hai cái này liền bày ra Hầu Quyền tư thế, nguoi tới ta đi đánh tới một chỗ dĩ nhiên không phải thật đánh, biểu diễn thành phần chiếm đa số, sờ dĩ cũng càng thêm cuốn hút nhìn thấy Trần Nhị Cầu trông mắt kém chút rơi trên mặt đất: Cái này tiểu hầu tử đánh Hầu Quyền quả thực quá tuần tú á!

Thu chiều sau đó, Tiểu Thất hai má đỏ bừng, cũng hơi có chút thở hổn hển, tiểu nha đầu bây giờ còn chỉ là động tác võ thuật đẹp, các loại đem khí nhi thờ gấp chia, lúc này mới theo Trần Nhị Cầu rên một tiếng: "Là Hầu Gia gia dạy chúng ta, Hầu Gia gia còn thu Hầu ca cùng ta làm đồ đệ đây, Hầu Gia gia còn nói, Hầu ca đã kế thừa hần y phục "

Lão đạo sĩ trước đây thu đồ đệ chỉ là tâm huyết dâng trào, thế nhưng Tiểu Thất cho là thật a

"Y phục ? Y bát đúng không!" Trần Nhị Cầu vẫn có chút văn hóa, càng nghe càng là lòng ngứa ngáy khó nhịn, cuối cùng thẳng thắn phù phù 1 tiếng quỳ trên mặt đất: "Ta muốn báisư, Hầu sư phụ, xin nhận ta cúi đầu!"

Cho hầu tử làm đồ đệ, dường như có điểm kỳ cục lão thôn trưởng vừa muốn đá Tồn Tử hai chân, người cháu này khờ đầu khờ não, cũng không có kế thừa lão nhân gia ông ta bao nhiêu gien di truyền lại chuyển niệm tương nghĩ, đó là Thần Hầu a, Vì vậy cũng liền ngầm đồng ý Nhị Cầu Tử hành vi

Mã Phong Hầu trong lòng cũng rất hài lòng, hần chủ yếu là nhìn trúng Trần Nhị Cầu thân thể khỏe mạnh, khỏe mạnh kháu khỉnh là một lãg đầu thanh, sau đó hần ở trên núi phát triển, cũng cần người giúp đỡ Tiểu Thất tuổi tác dù sao còn quá nhỏ, không thể trọng dụng, hơn nữa cũng đến đến trường tuổi tác

Ngắm lại Trần Nhị Cầu dựa hề hề khiêng cái lá cờ nhỏ, ở trong rừng chuyển động, trong miệng hừ hừ nói "Đại vương phái ta đi tuần sơn a" Mã Phong Hầu đã cảm thấy rất có hài hước cảm, Vì vậy điểm gât đầu, vươn móng vuốt nhỏ, ở Trần Nhị Cầu trên đầu phách ba cái, xem như là nhận thức Hạ tên đồ đệ này

Sau đó ta cũng là người trong võ lâm á! Trần Nhị Cầu hoan hỉ phải nước mắt kém chút ngã xuống, lại cung kính cho tiểu hầu tử dập đầu ba cái, lúc này mới đứng lên, hai tay đem Quyền Phở trao đổi cho sư phụ

Mã Phong Hầu đối với cái này đại đệ tử biểu hiện coi như thoả mãn, vỗ vỗ Nhị Cửu cái bụng, vượn móng vuốt nhỏ theo giềng duyên chỉ chỉ dừng đều để nói, chính là mức nước quá lao lực, không với tới rồng rọc kéo nước rung đem cái này không, mới vừa thu đồ đệ hay dừng thượng, có việc đệ tử trả lao nhà

Trần Nhị Cửu là nông thôn oa xuất thân, gì sống chưa từng làm, không nói hai lời, dẫn theo thùng nước ra trận, đem rồng rọc kéo nước lắc cùng giống như quạt gió, kém chút thành mảnh nhỏ

Lão thôn trưởng cũng vui vẻ về mặt nếp may nở rộ, sau đó liền đề nghị lên trên hương bát quá bị Mã Phong Hầu duỗi trào ngăn lại, bên trong thần tượng còn nằm úp sấp ở đây, cũng không thể gọi ngoại nhân chứng kiến vì vậy chỉ chỉ mình ngực, ý bảo tâm đến thần biết là tốt rồi

Thỉnh hai cái lão đầu đến nhà kẻ ngồi chơi, lão thôn trưởng còn cùng Tiểu Thất thông báo một chút nhà nàng sự tình: Nguyên bản có hai vạn đồng tiền, cho nàng cha làm tang sự hoa mấy ngàn, cuối cùng còn dư lại hơn 15,000 mặt khác chính là trong nhà hơn mười mẫu đất cùng một con trâu già, đoàn người cũng hỗ trợ trước chuẩn bị đại thể lại góp đủ hai vạn đồng tiền, lão thôn trưởng tạm thời cho bảo quản

Vẫn là nông thôn người giản dị a, Mã Phong Hầu tâm tình thật tốt, càng cao hứng là đùa giỡn hai chuyển quyền liền lừa dối tới một người đại đệ tử, Vì vậy đối với quyền quyền phổ này cũng càng thêm coi trọng hơn nữa mới vừa rồi cùng lộn rừng đã đấu, hắn cũng thật sâu ý thức được thực lực khiêm khuyết, quyền pháp còn cần mau sớm đề thăng... ít nhất ... Không cảm quyền heo trước mặt, phải có năng lực tự vệ a

Hết lần này tới lần khác lão đạo sĩ còn tham luyện hồng trần chạy, không có dạy hắn luyện quyền, chỉ có thể trông cậy vào bộ quyền phổ này, hiện tại nhất đại phiên toái chính là: Mặt trên rất nhiều câu chữ, hắn không làm - rõ được a

Đi dạo mất khi, hắn lại đem chủ ý đánh tới Trần Quang Cước trên người, lão nhân này nhìn giống người làm công tác văn hoá,... ít nhất ... Là đeo mắt kiếng Vì vậy đem Quyền Phổ mở ra, mở đến Trần Quang Cước trước mặt, hướng mặt trên văn tự chỉ trở

Đây là để cho ta cho người học bài ? Trần Quang Cước lấy tay phù nâng kính mắt, liền lời kéo thét dài, trầm bổng du dương đất đứng lên gia đình hắn cũng có hai quyển cổ đại Dược thư, sơ dĩ chữ phồn thể cũng khó không được hắn

Mã Phong Hầu thì càng nghe càng sợ, đi qua Quyền Phổ giản lược bài tựa, hắn liền có thể kết luận, quyền quyền phổ này, phải là lão đạo sĩ giảng thuật vị kia Hầu đạo nhân tự viết không chỉ có cụ thể chiêu thức, còn có một bộ đặc biệt hô hấp phát lực bí quyết, có quyền có công, rất giống hoàn bị

Cùng lão đạo sĩ học quyền thời điểm, này mơ hồ phương, đang nghe Trần Quang Cước tụng Quyền Phổ sau đó, lập tức có rộng mở trong sáng cảm giác nghĩ đến, coi như là lão đạo sĩ, tập luyện Hầu Quyền cũng là đồ có biểu hiện, không được tinh tú a

Bảo bối, đây mới thực sự là bảo bối! Mã Phong Hầu ngồi ở đó nghe được vò đầu bứt tai, chính như Tôn Ngộ Không nghe Bồ Đề tổ sư giảng kinh đến diệu dụng

Đến lúc đó dứt khi, ngồi không yên bằng ghế a lão thôn trưởng cùng Trần Quang Cước len lén đối với Hạ nhãn thần, trong lòng cười trộm

Ở quyền xong phổ sau đó, Trần Quang Cước lại tràn đầy phấn khởi đất cầm lấy một quyển khác ó vàng sách vở

Mã Phong Hầu mặt khi thượng cũng tràn ngập chờ đợi: Quyền Phổ đều lợi hại như vậy, quyền sách này có thể lại càng không phải! Thế nhưng Trần Quang Cước đem kính mắt tới lui lui trích mang, mang trích, cuối cùng chỉ có thể buông kiếng lão, bắt đắc dĩ xoa xoa con mắt: "Sách này quái lạ, một chữ to cũng không thương thức "

Ai, Bạch khăn trương nửa ngày Mã Phong Hầu cũng triệt thất vọng, hay là trước luyện thật giỏi quyền a !

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đến từ bảy vượn quà tặng

Trần Nhị Cửu thanh niên nhân tham ngủ, còn làm tốt mộng, mơ tới bản thân Thần Quyền vô địch, xưng bá thiên hạ, dẫn được vô số mỹ nữ yêu thương nhưng nhớ, ngủ được nha, chảy nước miếng đều chảy ra đến

Kết quả là cảm thấy lỗ tai đau, mơ mơ màng màng mở mắt ra, chỉ thấy tiểu hầu đang dùng móng vuốt nhỏ dằm lỗ tai hắn, dùng sức vặn đây

"Hầu sư phụ, cần gì phải ?" Trần Nhị Cửu nhanh lên đứng lên nếu bá sư học quyền, hắn đương nhiên cũng ở tạm Thanh Vân Quan

Mã Phong Hầu đi ra ngoài chỉ chỉ, sau đó liền công móng vuốt nhỏ ra khỏi phòng Trần Nhị Cầu ra bên ngoài nhìn một cái, trời mới vừa tờ mờ sáng đây, đang ngồi ở trên giường sững sờ, liền thấy Tiểu Thất cũng đã quần áo nón này chỉnh tề, dùng tay nhỏ bé vỗ vỗ đỉnh đầu hắn: "Nhị Cầu Sư Diệt, đi ra ngoài luyện công"

Hắc, Trần Nhị Cầu lúc này triệt thanh tĩnh suy nghĩ một chút cũng phải cái lý này nhì, không ăn khổ cực, sao học được Tuyệt Thế Vô Công

Vì vậy cũng tỉnh thần phần chần mặc quần áo tử tế, đi ra bên ngoài trong nắng sớm, chỉ thấy trong viện Hầu ảnh phiêu hốt, hoa cả mắt, Trần Nhị Cầu nhân thân căn bản là theo không kịp Hầu sư phụ động tác

Một bộ Hầu Quyền xuống tới, Mã Phong Hầu cũng thần thanh khí sảng chính hắn cũng có thể cảm giác được rõ ràng đề cao, chỉ cần tích lũy tháng ngày, ước đoán rất nhanh thì có thể đuổi qua lão đạo sĩ mà lão đạo sĩ tuổi già khí suy, nhất định là không tiến ngược lại thật lùi, sở dĩ trở giỏi hơn thầy là sớm muộn sự tình

Oh oh oh Mã Phong Hầu ngửa mặt lên trời Hầu Khiếu, hôm nay Sơ Khuy Môn Kính vậy!

Trần Nhị Cầu càng là nhìn thấy tâm trí hướng về, liền vội vàng tiến lên thỉnh giáo, Mã Phong Hầu cũng không tàng tư, so với hắn hoa Tiểu Thất nói, chính thức cho Trần Nhị Cầu vỡ lòng bất quá Mã Phong Hầu ước đoán, hàng này thân thể đã cơ bản phát dục hoàn thành, tương lai thành tựu chỉ sợ hữu hạn, nhất định là so ra kém Tiểu Thất, thậm chí có thể vượt qua hay không hắn sư đệ cũng khó nói

Ừ, Trần Nhị Cầu sư đệ, đương nhiên là vẫn liền hồn ở bên cạnh một đồng tộc muốn nói Trần Nhị Cầu làm một đại sư huynh làm trò cũng không tệ, nếu như theo nhập môn trước sau, không làm được còn phải quản một đồng tộc gọi Tiểu sư huynh đây

Thần luyện hoàn tất, liền mỗi người bận rộn, Tiểu Thất phụ trách điểm tâm, ở chảo loãng đưa muối trên căn bản, lại thêm mấy viên trứng gà luộc, ngay cả một đồng tộc cũng có phần còn như nó hầu tử, chỉ có thể mất ba ba nhìn

Trần Nhị Cầu hiện tại chủ yếu là phụ trách cho mấy con lợn rừng thẳng nhóc đút đồ ăn, trước bắt bọn nó khiến đến Thanh Vân Quan bên ngoài, sau đó tìm mấy cây cây tùy tiện một buộc, sợi dây đại khái lưu dài hơn hai trượng, cũng đủ heo thẳng nhóc hoạt động mỗi ngày uống nước uống, tát điểm bắp hạt, hầu tử môn còn giúp nổi Uy điểm trái cây các loại, ước đoán quá một đoạn thời gian nói, coi như là dạt ra sợi dây, lợn rừng thẳng nhóc cũng không có chạy trốn

Mã Phong Hầu cũng không nhàn rỗi, dẫn Xích Khào các loại vại cái lớn hầu tử quét tước rất xa, trong trong ngoài ngoài đều dọn dẹp phải sạch sẽ, bằng không nói, cứ heo Hầu phát niệu các loại khắp nơi đều là, nhìn thực sự nháo tâm

Hầu tử làm việc, người cũng đừng theo chân chúng nó tích cực, vớt bữa bãi, vừa làm vừa chơi, lúc bắt đầu sau khi, như vậy thì không sai, còn nhiều thời gian, chậm rãi điều giáo thôi

Còn có sụp đổ thần tượng, đã ở Trần Nhị Cầu dưới sự hỗ trợ một lần nữa đứng lên, đầu cũng một lần nữa gấn, mặc dù nói có một đạo xô xuyên qua cả người cái khe, có trường ngại bộ mặt, thể nhưng tạm thời cũng chỉ có thể như vậy, Mã Phong Hầu cũng không có số tiền kia tiền cùng tâm ý bang lão nhân gia ông ta trọng tổ Kim Thân

Còn lại sự tình, chính là dẫn bầy vượn đầy khắp núi đòi thu thập thức ăn bầy vượn đương nhiên tức tức oai oai không vui, có thời gian như vậy, phơi nắng phơi nắng tróc tróc con rận thật tốt bất quá ở Mã Phong Hầu cao áp chính sách phía dưới, bầy vượn căn bản không có cò kè mặc cả quyền lợi

Còn không phải là vì các ngươi khỏe, miễn cho mùa đông khổ sở Mã Phong Hầu biết cùng hầu tử cũng nói không xuất đạo lý do, đơn giản liền thực hành Hầu Vương Bá Quyền chủ nghĩa, không nghe lời hầu tử, hết thầy giao cho Xích Khào xử lý

Xích Khào hiện tại cũng thành Mã Phong Hầu trung thành nhất tay chân, mặc dù bây giờ trở thành nhị bà thủ, nhưng lúc trước đãi ngộ một chút cũng không thay đổi, Tam Cung Lục Viện đều vẫn là nó, cho nên đối với Mã Phong Hầu mang ơn

Mã Phong Hầu mới sẽ không phản ứng những Mẫu Hầu đó đây, câu dẫn hắn cũng vô dụng, quan niệm thẩm mỹ bất đồng, một bên hóng mát đi

Thu thập vùng núi quả đại bộ đội hạo hạo đặng đặng vào núi, ngoại trừ cảm xạ bị đại ở ngoài, Trần Nhị Cầu còn chọn cái trọng trách, Tiểu Thất cùng mấy con lớn hầu tử còn khoác Tiểu giới

Lấy một đồng tộc dẫn đầu vại cái tiểu khí gió nghịch ngợm, nẩy tư tư ngồi ở trong sọt, còn tiếp tục giở Lương nhảy dây đây, liền không có một đàn hoàng ngây ngô, tất cả đều là đa động chứng người bệnh

Thẳng đường đi tới, Mã Phong Hầu ở Tiểu Thất cùng Nhị Cầu dưới sự chỉ đạo, thỉnh thoảng thái mấy đóa cái nấm, lão thôn trưởng ngày hôm qua linh thượng đến hai cân thịt khô, vừa lúc xào cái nấm mùa màng này cái nấm, chính là mùa thịnh vượng, cũng là vị ngon nhất thời điểm

Chi chi chi Xích Khào bỗng nhiên kêu to Tiểu Thất chặt chạy hai bước, cùng Xích Khào song song ngồi xổm một góc cây Tùng Thụ Hạ: "Oa, Hầu ca mau tới, thật lớn cái nấm nha!"

Ở nàng phía trước, là một cây lớn cái nấm, lộ ra cành khô lá héo úa bộ phận đều có cao hơn ba tấc, Nấm chuôi so với Tiểu Thất Tiểu cánh tay nhỏ còn to đây

Mã Phong Hầu cùng Trần Nhị Cầu cũng đều tiến lên trước, cái này cái nấm rất có điểm dọa người, Trần Nhị Cầu cũng là lần đầu gặp phải, tâm lý có điểm không có yên lòng: "Chưa ăn qua, có phải hay không là nấm độc?"

Tiểu Thất hướng hần bữu môi: "Hầu tử có thể ăn cái nấm khẳng định không có độc!"

Tựa hồ là đối với Tiểu Thất phần này tín nhiệm cảm động, Xích Khảo móng vuốt nhỏ rút lên cái kia lớn cái nấm, sau đó đưa đến Tiểu Thất dưới mũi mặt tiểu nha đầu dùng sức rút ra hút không khí, sau đó mặt nhăn mặt nhăn cái mũi nhỏ, không dễ ngửi, một cổ tân tinh mùi lạ, hảo xông

Xích Khảo cũng không Cố Tiểu Thất phản ứng, móng vuốt nhỏ ở lớn cái nấm thượng lau hai cái, cầm mặt trên tông vậy màu xám một vật cọ sát, sau đó liền đưa đến bên mép, cắn một hớp lớn, nhô ra Hầu miệng mà bắt đầu cực nhanh nhúc nhích

Thực có can đảm ăn à? Trần Nhị Cầu khỏe mắt quát thẳng tới rút ra hần xem như là sợ cái này cái nấm, vừa thô lại trắng không nói, cái nấm trên đầu bên tán cái còn không có mở ra, thoáng có một nhô ra, hợp với phía dưới Nấm chuôi, hình dạng, cực giống hần trong đống quần đồ chơi kia, chỉ bắt quá đường như so với hần còn muốn cường tráng

Thứ tốt a! Mã Phong Hầu mắt tròn con ngươi cũng là tả sáng lên, đừng cái nấm hần có thể không biết, thế nhưng thứ này quá quen thuộc, đang không có biến thành hầu tử trước khi, hàng năm cuối mùa hè đầu mùa thu chỉ tế, đều có thể chuyên môn thưởng thức vài lần thả lỏng nhưng

Không sai, chính là thả lỏng nhưng Mã Phong Hầu còn tưởng rằng, chỉ có Shangrila bên kia mới sinh đây, nghĩ không ra mảnh rừng núi này trong dĩ nhiên cũng có thả lỏng nhưng tung tích hơn nữa nhìn Xích Khảo bộ dáng kia, trước đây hiển nhiên cũng là ăn xong

Thả lỏng nhưng loại này loài nấm, sinh trưởng điều kiện là rất nghiêm khắc, phải là tinh khiết thiên nhiên sơn lâm, hơn nữa, thông thường ký sinh ở có tuổi thả lỏng lịch các loại cây cối hệ rễ, sinh trưởng chu kỳ lại trường dọa người, từ hệ sợi bay xuống đến thả lỏng nhưng chui từ dưới đất lên, không làm được muốn thời gian năm, sáu năm

Xem qua đầu lưỡi khẳng định đều có thể đối với thả lỏng nhưng lưu lại ấn tượng sâu sắc, đây là thiên nhiên tốt nhất quà tặng riêng là ở Đông Dương Đảo Quốc, nhất tôn sùng thả lỏng nhưng, được xưng là "Thần Nấm", bội thụ truy phùng đương nhiên, lấy Mã Phong Hầu nghĩ đến, trong lúc này rất lớn một bộ phận nguyên nhân, có thể là Đảo Quốc người nhìn trúng là thả lỏng nhưng hình tu bổ công hiệu, hắc hắc

Vì vậy, Mã Phong Hầu vội vã phui đi điểm cảnh khô, đem Xích Khảo vừa rồi nhỏ thả lỏng nhưng mang ra ngoài hồ nhỏ một lần nữa điền xong bên trong còn có hệ sợi, mấy ngày nữa khả năng còn sẽ có thả lỏng nhưng nhô ra đây

Cho dù như vậy, Mã Phong Hầu vẫn là không quá yên tâm, các loại người khác đều đi, hần lại tại chỗ tạt đi tiểu, lúc này mới đạm nhiên đuổi theo đại bộ đội

Có lẽ là hai ngày trước cuộc kế tiếp mưa duyên có, lục tục, lại phát hiện mấy cây thả lỏng nhưng Mã Phong Hầu cũng thái lưỡng khóa, đều là mới vừa có ngọn, không có chút nào mục nát đương nhiên, vẫn không quên thuận tiện giúp nôi Thi Thi mập còn như còn lại, sẽ chờ chúng nó Tự Nhiên rơi vào ô sinh sôi nảy nở biến thành hầu tử sau đó, Mã Phong Hầu tâm tính cũng phát sinh vô cùng biến hóa lớn, dần dần hiểu ra một ít Tự Nhiên Chi Đạo, quyết không thể một mặt đòi lấy, nói như vậy, sớm muộn phải vì tham lam trả giá giá quá cao

Một lần nữa tìm được ngày hôm qua mảnh nhỏ cây dẻ, phụ cận cũng không có phát hiện lộn rừng tung tích, Vì vậy lại dẫn bảy vợ lên cây, bùm bùm một trận quật, bao vây lấy hạt dẻ ám sát cầu đều bạo liệt, trên mặt đất tràn đầy đồ thối nát hạt dẻ

Nhìn hầu tử môn đều thật nhanh dùng móng vuốt nhỏ nắm lên hạt dẻ, sau đó nhét vào xà bì đại, Trần Nhị Cầu cũng phục: Ai nói hầu tử không thể làm sống kia mà ?

Cái này buổi sáng thu hoạch tràn đầy, ngoại trừ mấy túi một dạng hạt dẻ ở ngoài, còn có lưỡng giỏ vàng óng ánh lớn cây hồng, một giỏ son trà thoáng đáng tiếc chính là, những thứ này trái cây rừng phần lớn là chìm xuống mang tới mầm móng sở sinh sôi nảy nở, không có nhân chiều cố, sở dĩ quả thực từ về ngoài mà nói kém hơn một chút, đầu cũng phổ biến nhỏ lại, thế nhưng thắng ở thiên nhiên, tuyệt đối không có ô nhiễm thật, Mã Phong Hầu cắn mở một cái son trà, ở son trà từ hai bên trái phải, còn chứng kiến bên trong có Tiểu Bạch trùng nhúc nhích đây, sau đó, đã bị Xích Khảo Liền Sơn tra mạng tiểu trùng cùng nhau ném vào trong miệng

Nghiêm chỉnh mà nói, Mi Hầu là động vật ăn vật, thế nhưng lấy thiên thức ăn chay làm chủ thế nhưng cũng cần bổ sung một ít Tiểu côn trùng, như là con kiến các loại, mặt khác chúng nó cũng ưa lên cây đào trứng chim, đó là một thói xấu, Mã Phong Hầu cảm thấy có cần phải sửa đúng, trong rừng chim, vẫn là quá ít

Trần Nhị Cầu chọn lưỡng túi lớn nặng trĩu hạt dẻ, hầu tử môn hoặc là mạng xà bì đại, hoặc là đánh giỏ, cãi nhau, không có khoảnh khắc yên tĩnh, tiểu khi gió còn cười ở giò lương thượng lần qua lần lại, toàn bộ đội ngũ đều tràn đầy sinh cơ cùng sung sướng

Mã Phong Hầu nhìn như thanh nhàn, kì thực đang ở kiểm kê hầu tử số lượng, đám người kia quá bất hảo, có khác bọn người buôn nước bọt chạy mất hầu tử môn không yên ổn, thoán lai thoán khứ, Mã Phong Hầu đếm nửa ngày, đếm tới đếm lui đều là 32 con hầu tử, buổi sáng xuất phát thời điểm vẫn là ba mươi ba đây, một con cũng không thể Thiếu a!

Vì vậy ngay cả vợ vàng kêu ngừng đội ngũ, một lần nữa kiểm kê vẫn là Tiểu Thất tương đối có tình, lần lượt đem hầu tử xem một lần, nói là thiếu một chỉ lão Hầu, con kia lão Hầu trên cảm có một vết sẹo, sở dĩ Tiểu Thất bình thường đều quần nó gọi lão sẹo một dạng mỗi con khi, Tiểu Thất đều cho chúng nó gọi là đây

Mã Phong Hầu cũng có chút phát sầu: Lớn như vậy cánh rừng, đi đâu đi tìm, chỉ có thể trước tiên đem đại hắc rài ra thử thời vận

Lúc này, Xích Khảo bỗng nhiên thét chói tai hai tiếng, sau đó, Mã Phong Hầu liền thấy từ trong rừng chui ra ngoài một con lão Hầu, bước đi lạch một cái

một tà, bốn chân chấm đất đều cảm giác không chắc chắn

Con này lão Hầu ước đoán sắp hai mươi tuổi, đổi lại thành nhân loại tuổi tác,... ít nhất ... Vượt lên trước tám mươi tuổi, đi đứng không tiện lợi cũng là bình thường

Thế nhưng đến gần nhìn nữa, đã cảm thấy không bình thường, hàng này hiện mặt khi so với cái miệng còn Hồng đây, thế cho nên trên cảm vết sẹo càng thêm thấy được

Chứng kiến Mã Phong Hầu, lão Hầu cũng không có giống bình thường như vậy sợ hãi, ngược lại nhân thần mê ly đất giăng hai cánh tay, xem bộ dáng là nghĩ đến cái ôm ôm lấy Mã Phong Hầu sau đó, còn ợ, phun ra một cổ mạng theo điềm hương mùi rượu

Lão Tửu Quỷ ? Mã Phong Hầu cũng không cảm giác buồn cười: Nguyên lai hầu tử bên trong cũng có yêu mến trong chén vật bất quá, cái này thâm son đã lĩnh, không nên rượu đây?

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Thiên nhiên ra mỹ vị

Rượu tráng kinh sợ người đắm, điều này định luật đối với hầu tử mà nói đồng dạng áp dụng ai bảo Mi Hầu tử về sinh lý mà nói, cùng nhân loại rất là tiếp cận, sở dĩ thường bị dùng để tiến hành các loại y học thực nghiệm, vậy đại khái cũng là Mi Hầu số lượng càng ngày càng ít một trong những nguyên nhân a ! Ở những năm trước đây, Mi Hầu vì xuất khẩu tạo ngoại hối làm ra rất công hiến lớn

Đặt ở bình thường, tuổi già lực già yếu sẹo một dạng, chứng kiến Hầu Vương, chỉ có nằm rạp trên mặt đất bám đất phần, nhưng là hôm nay rõ ràng uống say, về say rượu có thể cục đất ôm Mã Phong Hầu cái cổ, mang đến hai anh em hảo

Nhìn lên giá thể này, chu vi hầu tử đều khẩn trương: Chọc giận Hầu Vương, chúng nó không làm được cũng ăn theo dưa roi vào

Xích Khào bây giờ đối với Mã Phong Hầu trung thành và tận tâm, sở dĩ người thứ nhất lùi qua đây, muốn cho lão sẹo một dạng điềm nhan sắc nhìn bất quá bị Mã Phong Hầu ngăn cản, còn rất giống kiên nhẫn dùng móng vuốt nhỏ cùng lão sẹo một dạng bi hoa

Cùng bây vượn tiếp xúc lâu, hần cũng học biết một chút hầu tử làm cho dùng thủ thế bất quá lão sẹo một dạng lúc này còn cấp trên, ý thức có chút hỗn loạn, chỉ là ôm Mã Phong Hầu cười khúc khích

Ngươi một cái Lão Bang Tử, mượn rượu làm càn đây đúng hay không? Mã Phong Hầu cũng không phải tính khí tốt, nhấc chân ở lão sẹo một dạng Hồng trên miệng đoán đến mấy lần, đương nhiên, cũng không còn dám dùng quá sức bằng không nói, lấy hần thực lực bây giờ, trực tiếp liền cho lão sẹo một dạng chăm sóc người thân trước lúc lâm chung

Ngồi dưới đất lắc lư nửa ngày đầu, lão sẹo một dạng rốt cục có điềm tinh rượu, nhân thần thanh minh nhiều, xem ra vừa rồi không uống nhỏ nhặt nhai, lập tức ý thức được mình tới phạm nhiều tội lỗi lớn nhai, Vì vậy té đi tới Mã Phong Hầu trước người, ôm lấy hần chân sẽ hôn môi

Mã Phong Hầu vẫn tương đối làm cho ghét loại này lễ tiết, Vì vậy hướng hai bên trái phải tránh một chút, sau đó vượn móng vuốt nhỏ, vỗ vỗ lão sẹo một dạng vai, lại khoa tay múa chân một trận

Chứng kiến Hầu Vương vẫn chưa tức giận, lão sẹo một dạng cái này mới an tâm nhưng là đối với Hầu Vương đề nghị, nó còn là tâm tình có chút mâu thuẫn, giả cầm vò điềm không lên đường

Còn muốn mai phục, đừng tưởng rằng ngươi cúi đầu, ta liền nhìn không thấy ngươi con ngươi loạn chuyển đúng hay không? Mã Phong Hầu trong đầu toát ra "Cáo già" cái từ này, bất quá đối với hần cái này đã từng nhân loại mà nói, đều là trò vật

Vì vậy mở làm ra một bộ hung tướng, từ dưới đất nhặt lên một đoạn cành cây, nhìn nghiêng răng nghiêng lợi tư thế, nhất định là cấp cho lão sẹo một dạng mở da từ diễn kỹ đi lên nói, Mã Phong Hầu có thể vãi ra lão sẹo một dạng hảo mấy con phở đây

Lão sẹo một dạng rốt cục sợ, đập lạp đầu ở phía trước dẫn đường, đi ra ngoài cách xa hai, ba dặm, lúc này mới ở một gốc cây già phía trước đứng vững, vung lên móng vuốt, chỉ vào thân cây xèo xèo gọi

Mã Phong Hầu đi tới gần, nhin không được dùng sức rút ra khuyệt, nồng đậm mùi rượu xông vào mũi, trong lòng không khỏi mừng như điên: Cái này nhất định là trong truyền thuyết Hầu Nhi Tửu á!

Vẫn là khi lớn nhỏ thời điểm, hẳn cũng thường thức qua cái gọi là Hầu Nhi Tửu, mùi vị cùng hiện tại ngửi được căn bản là không có cách so với, ước đoán chính là đem vài loại trái cây nát bấy sau đó sản xuất giả mạo Hầu Nhi Tửu, chuyên môn lừa dối này coi tiền như rác chính tông Hầu Nhi Tửu, là hầu tửu môn đem thu thập trăm quả giấu ở hốc cây, để phòng nạn đói hốc cây bịt kín tốt, ôn độ cái gì cũng thích hợp, mấu chốt nhất vẫn là hầu tửu đem giấu ở trong thụ động trái cây quên ăn, các loại dưới cơ duyên, mới được thiên nhiên Hầu Nhi Tửu, di túc trân quý

Suy nghĩ một chút cũng phải cái lý này nhì: Hiện tại ngay cả hầu tửu đều càng ngày càng ít, Hầu Nhi Tửu loại này có thể gặp mà không thể cầu đồ đặc chẳng phải càng là hiếm lạ ?

Vòng quanh đại thụ chuyển hai vòng, Mã Phong Hầu lúc này mới phát hiện mảnh khóc nguyên lai trên tàng cây cao hơn một trượng địa phương, có một to bằng miệng chén lỗ thủng leo lên dùng Tiểu thảo đi xuống thăm dò một chút, xem ra phần dưới nguyên lai là một hốc cây, mà cái loại này mùi rượu càng thêm nồng nặc

Hoa quả lên men sau đó cái loại này hương vị ngọt ngào, đối với hầu tửu mà nói, ừng có mặc đại lực hấp dẫn sở dĩ bầy vượn đều vây quanh đại thụ chít chít gọi, một cái hai cái đều dùng sức hấp lưu mũi, theo Ma lại tựa như, đều có tửu quý tiềm chất a

Bẹp bẹp hầu tửu môn bỗng nhiên đều an tĩnh, lông tai nghe cái này mê người thanh âm chỉ thấy một đồng tóc ghé vào rễ cây vậy, quyết cái móng nhỏ, cái ót dùng sức chen vào hệ rễ một chỗ vững, đầu lưỡi cố gắng liếm

Mã Phong Hầu trên dưới nhìn một cái,

Trong lòng nhưng: Hốc cây phần dưới có một phi thường mảnh nhỏ lỗ thủng nhỏ, rượu chậm rãi nhỏ giọt xuống, rơi vào đến phía dưới vũng, ước đoán lão sẹo một dạng cũng là như thế uống

Đến lúc này, hẳn cũng không khỏi không tán thán thiên nhiên kỳ diệu, nếu như không phải thần kỳ như vậy hình dạng và cấu tạo, cần gì phải đến thần kỳ như vậy Hầu Nhi Tửu ?

Khi hẳn cảm thán thời điểm, bầy vượn có thể không đậm định, chỉ thấy Xích Khào đi tới đem một đồng tóc cho xốc lên đến, tiểu gia hỏa tham ăn, còn đập móng vuốt nhỏ gãy dựa đây, sau đó bị Xích Khào không khách khí chút nào cho ném tới trên cỏ

Bầy vượn chế độ cấp bậc vẫn là rất nghiêm ngặt, thứ tốt đương nhiên trước vừa vừa Hầu Vương sở dĩ những con khi kia tuy là mỗi một người đều thêm muốn chảy chảy nước miếng, thế nhưng cũng chỉ có thể đôi mắt - trông mong dòm

Mã Phong Hầu cũng không khách khí, đứng lên đi dùng móng vuốt nhỏ tiếp một giọt Hầu Nhi Tửu, đặt ở bên mép liếm liếm, chộp miệng một cái, về mặt về thỏa mãn: Ủ, quả nhiên danh bất hư truyền, diễm hương trong dung hợp nhân nhậ mùi rượu, nói không nên lời mùi vị, nói không nên lời tuyệt vời, hẳn trước đây uống qua coi như là nếm khắp thiên hạ trung ngoại rượu ngon, nhưng xưa nay chưa từng hưởng qua này vị!

Điều diệu hay Mã Phong Hầu kém chút biến thành Đại Hoa Miêu, không nên còn nhớ được Hầu Vương hình tượng, cũng học vừa rồi một đồng tóc đáng đáp, nằm ở đó dùng miệng tiếp rượu thật cấp bách người a, rượu một giọt một giọt, mấy giây mới có thể hạ xuống một giọt, có thể hết lần này tới lần khác gọi người muốn ngừng mà không được

"Hầu ca, ngươi mau nhìn tiểu hầu làm sao ?" Tiểu Thất tiếng kêu cắt đứt Mã Phong Hầu tuyệt vời thể nghiệm, từ dưới đất bò dậy, vẫn chặc lưỡi dư vị, sau đó liền thấy một đồng tóc trên mặt đất chơi đùa đang vui mừng, tiểu gia hỏa cước bộ lão đảo, dường như đánh Hầu Quyền đây, thế nhưng từng chiêu từng thức hoàn toàn không có cách thức, không giống Hầu Quyền, trái ngược với Tùy Quyền

Uống nhiều đùa giỡn rượu điên đây thôi Mã Phong Hầu gãi gãi quai hàm, muốn từ bản thân khi còn bé trộm cha dương tửu uống, sau khi uống xong sẽ không phục Trung Quốc quán, hưng phấn bắt đầu lần qua lần lại, ai nói cũng không nghe, cùng trước mắt một đồng tóc cần gì phải tương tự, ai, chuyện cũ chỉ có thể dư vị a

Thừa dịp Hầu Vương không có chú ý, bầy vượn cũng bắt đầu tiến đến dưới tàng cây thưởng thức Hầu Nhi Tửu, không uống thượng một hai tích, khẳng định đã bị hầu tửu ba chân bốn cẳng kéo dậy, sau đó đổi thành kẻ tiếp

Mã Phong Hầu thấy thế, cũng lười để ý chúng nó, ánh mắt ngược lại ở lão sẹo một dạng trên người đảo quanh: Cái này lão hầu tửu lúc tới sau khi, ước đoán phần dưới trong chỗ lõm mặt tích trần đây Hầu Nhi Tửu, cho nên mới phải uống say người này ngược lại là nhân tài a, có nhất nghệ tinh, đáng giá bồi dưỡng

Ở Mã Phong Hầu nghĩ đến, một cái như vậy hốc cây, coi như là sinh rượu cũng khẳng định có giới hạn, nếu như ở Thanh Vân Quan bên trong nhiều lộng vài cái vạc lớn, sau đó gọi lão sẹo một dạng thu thập trăm quả, chẳng phải là có thể uống tự nhiên Hầu Nhi Tửu ?

Ý tưởng tuy là tuyệt vời, đáng tiếc năm nay đã qua quá kỳ, chỉ có thể chờ đợi đến năm lại thực hiện cái này chưng cất rượu kế hoạch

Hầu Nhi Tửu trân quý, ngoại trừ tinh khiết thiên nhiên ở ngoài, chính là phối phương, dùng những trái cây kia, tỉ trọng chiếm nhiều thiếu, nghĩ đến đều có quan hệ hiện nay đến xem, cái này bí phương, dường như chỉ có lão sẹo một dạng nắm giữ, Mã Phong Hầu cảm thấy, có cần phải đem lão sẹo một dạng thăng lên làm bầy vượn tam bà thủ

Một đồng tóc lần qua lần lại một, liền nằm trên mặt đất khò khò ngủ say xem ra trong cổ thư ghi chép không sai, tróc nã hầu tửu, dùng rượu làm làm mồi, là cái rất hữu hiệu biện pháp Vì vậy Mã Phong Hầu đem một đồng tóc ôm vào trong ngực, dẫn hầu tửu thu bình hồi doanh lúc sắp đi, không ít hầu tửu đều ba bước lưỡng quay đầu liên tiếp nhìn xung quanh, con người cũng có lỗ lỗ trực đã chuyển, đoán chừng là suy nghĩ trở về sau trộm uống rượu đây Mã

Phong Hầu thấy thế, trong miệng lập tức gào thét một phen, đưa chúng nó ý đồ bắt lương bớp chết ở trong trứng nước

Chờ đến Thanh Vân Quan, đã qua buổi trưa, làm nhanh lên com hán cái nắm trác Thủy chi sử dụng sau này thịt khô xào một đại mâm, quả nhiên là trong rừng tươi mới thành phẩm, nhập khẩu thoải mái trượt, miệng đầy mùi thơm

Hay nhất vẫn là hai cái trắng kiện thả lỏng nhưng, quét rửa đi bên trên miếng vảy trắng đồ đặc sau đó, theo Năm chuỗi cùng tán cái phương hướng cắt thành mảnh nhỏ, bên trong thịt trắng noãn tí mĩ, óánh óánh như ngọc

Càng là trân quý nguyên liệu nấu ăn, phương pháp nấu càng thêm đơn giản, như vậy mới có thể trình độ lớn nhất bảo trì nguyên liệu nấu ăn nguyên chất mùi vị rất nhiều nơi người dùng ăn thả lỏng nhưng, đều là ăn sống bắt quá không ăn qua thịt người, khẳng định chịu không cái mùi kia

Mã Phong Hầu nhưng thật ra ở Đại Tửu Điểm đã biết liệu lý thả lỏng nhưng phương pháp, Vì vậy cũng học ở oa thả một khối heo mỡ lợn thả lỏng nhưng là lớn làm, phải dùng lớn luân động vật tính mỡ đến tổng hợp lại, mới có thể hình thành mỹ vị các loại dầu tan ra sau đó, liền đem thả lỏng nhưng chặt chém mang lên đi, làm tí tách nhẹ - vang lên, một cỗ nồng nặc hương khí liền phát ra, phảng phất toàn bộ trong núi rừng tinh hoa nhất khí tức, đều vào giờ khắc này nở rộ

Nhìn trắng muốt thả lỏng nhưng chặt chém ở oa chậm rãi quyền khúc biến thành hơi vàng, lại dùng chiếc đũa bay lên, các loại hai mặt đều rán thành hơi vàng sau đó, có thể khai cất

Mã Phong Hầu trước cho Tiểu Thất kẹp hai mảnh, tiểu nha đầu ăn ý vị gật đầu: "Hầu ca, cái này cái nắm so với thịt hoàn hảo ăn đây "

Đó là đương nhiên, thịt mới bao nhiêu tiền một cân, thả lỏng nhưng đều là luận khác, liền cái này vài miếng, nếu như đặt tới quán rượu cao cấp, không có 2000~3000 khối khẳng định sượng mặt

Kẹp một mảnh đặt ở trong miệng tinh tế thưởng thức, kinh đạo mười phần, hương khí dài, Mã Phong Hầu cũng gật đầu không ngớt: Cảm giác không thể so Shangrila sản xuất thả lỏng nhưng kén

Thả lỏng nhưng nơi sản xuất rất trọng yếu, nơi sản xuất bất đồng, giá cả cũng chênh lệch thập bội thậm chí gấp trăm lần, xem ra, vùng núi này trong thả lỏng nhưng, phẩm chất vẫn còn rất cao,... có tương lai

Mã Phong Hầu tâm lý càng là nhiều hơn vài phần chờ đợi: Bị bản thân thôi hóa thay đổi quá thả lỏng nhưng, không biết phẩm chất có thể hay không càng cao đây?

Tuy là biến thân thành hầu tử, tiền tài sức dụ dỗ đối với hán giảm xuống rất nhiều nhưng là thông qua trong khoảng thời gian này sinh hoạt, Mã Phong Hầu cũng muốn cho Tiểu Thất toàn ít tiền, mặt khác cũng có thể thích hợp cải thiện cải thiện sinh hoạt ngay cả một máy tính bảng cũng không có, đều nhanh cùng ngăn cách ngoại giới đây

Muốn phát tài, chỉ có thể khảo sơn cắt sơn, hơn nữa, hiện tại hán nước tiểu ủng có hiệu quả, không lợi dụng một chút chẳng phải là lãng phí ?

Vì nghiệm chứng một chút Hầu phát niệu ở thả lỏng nhưng thượng hiệu quả, khi lại Hạ một cơn mưa nhỏ sau đó, Mã Phong Hầu liền đơn độc lôi kéo Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất, lên núi thái thả lỏng nhưng còn như hầu tử, Mã Phong Hầu lo lắng chúng nó động tay động chân, phá hư thả lỏng nhưng phẩm tương, liền đành hoàng tại gia ngày ngộ a !

Men theo ký ức tìm đi qua, biến thành hầu tử sau đó, Mã Phong Hầu cảm giác mình đối với vùng núi lớn này cũng càng thêm quen thuộc cùng thân thiết, chỉ cần đi qua địa phương, từng ngọn cây cọng cỏ tựa hồ cũng có loại thân kỳ liên hệ, sở dĩ cơ bản không biết đi nhầm lộ

Chính là chỗ này Mã Phong Hầu dừng bước, bắt quá theo Trần Nhị Cầu, trên mặt đất tất cả đều là thật dày cành khô lá héo úa, căn bản không có cái loại này ăn ngon lớn cái nắm hán lần trước cũng ném hai mảnh, kết quả kém chút đem đầu lưỡi cho cắn đến, sở dĩ lần này cũng tương đối dễ bụng

Mã Phong Hầu thì ngồi xổm người xuống, nhẹ nhàng đẩy ra lá khô, một cái cực đại cái nắm đầu liền hiển lộ ra các loại Mã Phong Hầu dùng khúc côn đem cái này cây thả lỏng nhưng đào, hai người một khi liền ngồi xổm nhìn cái này cây đầy đủ dài một thước, đã lớn nắm tay phẩm chất thả lỏng nhưng chờ ra: Đây là cái nắm sao, chọn đến cũng có thể làm cùng Đại Bồng Chùy có được hay không ?

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Vô Ảnh Cước

"Nhị Cầu Sư Diệt, Hầu ca gọi người vào thành đi đem cái này hai cây lớn cái năm bán đây." Tiểu Thất đem hai cây thuốc đem thờ dài nhưng đưa cho Trần Nhị Cầu. Vừa rồi, Mã Phong Hầu cùng đại đệ tử khoa tay múa chân nửa ngày, cái này dần dần đệ cũng không biết sư phụ muốn làm gì, vẫn là Tiểu Thất thông minh.

Trần Nhị Cầu tiếp nhận thả lỏng nhưng, trên mặt có chút quẫn quýt: Quá trắng kiện, ta lờ kia nhi nếu như cũng có thể trưởng thành như vậy tốt biết bao nhiêu a! Ta đây Trần Nhị Cầu có thể cải danh Trần hai Lừa. Trước đây lúc đi học, xem Thủy Hử trong Vương bà cho Tây Môn Khánh truyền thụ kinh nghiệm, bảo là muốn ngũ dục sự tình đều chiếm, nam nhân liền mọi việc đều thuận lợi, quy nạp đứng lên chính là năm chữ: Phan Lừa Đặng Tiểu Nhân. Trong Lừa Tự Quyết, khi lại chính là khí lớn như Lừa, phương diện kia năng lực vượt qua thử thách.

Đang suy nghĩ đây, cũng cảm giác cái bụng bị đâm một cái, cúi đầu nhìn lên, Hầu sư phụ đang hướng hân vung Tiểu trào: Nhanh đi nhanh đi.

Vội vã đáp đáp một tiếng, ôm hai cây lớn thả lỏng nhưng bỏ chạy, chạy mấy bước vừa quay đầu hỏi 1 tiếng: "Bán bao nhiêu tiền à?"

Tiểu Thất nào biết bán bao nhiêu tiền, quay đầu nhìn một cái Hầu ca, Mã Phong Hầu là lớn nhỏ xuất thân, cái nào đã làm mua bán nhỏ, Vì vậy lại không nhận được phát phát móng vuốt nhỏ. Kết quả Trần Nhị Cầu hiểu lầm: Một cây bán năm mươi, dường như đắt một chút chứ?

Chờ hân chạy mất tăm, Mã Phong Hầu lúc này mới lại tìm một gốc cây thả lỏng nhưng, mang về Thanh Vân Quan trong hường dụng. Nghĩ không ra thả lỏng nhưng có thể dài tốt như vậy, xem ra hiệu quả không sai,... có tương lai. Đáng tiếc duy nhất chính là thả lỏng nhưng giữ tươi kỳ quá ngắn, dưới tình huống bình thường, cực hạn là bốn mươi tám giờ.

Lần này thả lỏng nhưng dầu rán sau đó, hương khí càng thêm nồng nặc, trong phòng thật lâu không tiêu tan. Ăn được trong miệng, vô luận là co giãn vẫn là mùi vị, đều đề thăng nhiều cái đẳng cấp, Mã Phong Hầu lén lút cảm thấy, đây nhất định là nhất là thượng phẩm thả lỏng nhưng.

Hắn cái hoa hoa đại thiếu cũng không biết, thả lỏng nhưng trường độ có thể vượt lên trước hai mươi centimet, đã cực nhỏ, ba mươi cm, chỉ sợ là tuyệt vô cận hữu. Thả lỏng nhưng phẩm cấp nghiêm ngặt, tế phân thành hơn mấy chục các loại. Thế nhưng định các loại nguyên tắc căn bản, vẫn là lấy cao thấp phẩm chất mà nói. Dù sao, thả lỏng nhưng đáng đáp càng lớn, nói rõ chất dinh dưỡng Việt chân, thả lỏng nhưng bên trong hữu ích vật chất cũng càng nhiều.

Toàn thế giới, hàng năm thả lỏng nhưng có thể sản sinh lợi nhuận có mấy chục tỉ USD, như thế một khối bánh ngọt lớn, nếu thật là cắt đi một khối nhỏ, đều có thể đem người chống đỡ cái tốt xấu.

Buổi chiều, tiếp tục dẫn bảy vượn đi hái tập thức ăn. Hai ngày trước Mã Phong Hầu chứng kiến một con Mẫu Hầu ở cửa đập thả lỏng từ, cái này cũng là đồ tốt a, quyết định đi thử thời vận.

Tốt nhất thả lỏng từ, đương nhiên là Đông Bắc kết đạt đến, cao thấp hưng an lĩnh từng đồ sản xuất thả lỏng từ, đương chúc quốc nội đệ nhất.

Bên này trên núi thả lỏng từ khẳng định kém hơn một chút, có chút ít còn hơn không đi, ngược lại nhàn rồi chính là nhàn rồi, coi như là thao luyện bảy vượn.

Đại bộ đội lần thứ hai ở Đạo Quan phía trước tập hợp, hầu tử môn so với trước đây nhiều quy củ,... ít nhất ... Biết nghiêng ngã đứng hai đội, Mã Phong Hầu quát một tiếng sau đó, đại bộ đội liền hạo hạo dang dăng hướng ngọn núi xuất phát.

Mùa này cánh rừng là đẹp nhất, Phong Diệp như lửa, lá khô lại tựa như kim, còn có một chút thường xanh Tùng Bách các loại, đem cánh rừng thời phong Ngũ Thái Ban Lan, đẹp không sao tả xiết. Chân không hiểu nổi lão đạo sĩ xuống núi cần gì phải, trong núi này phong cảnh tươi đẹp, không khí trong lành,... ít nhất ... Có thể sống lâu cái mười năm tám năm. Ai, vừa vào hồng trần chung thân lâm a

Mã Phong Hầu tuy là Ngũ Cốc chẳng phân biệt được, thế nhưng... ít nhất ... Nhận thức Tùng Thụ, chỉ là không hiểu được đây là cái gì giống. Phương diện này còn không bằng Tiểu Thất đây,... ít nhất ... Tiểu Thất biết trên vỏ cây có bạch sắc lốm đốm là thông trắng, năm cái lá thông đâm sinh cùng một chỗ gọi Hoa Sơn thả lỏng.

Tùng Thụ thả lỏng trong tháp muốn kết hạt, một dạng đều cần vài thập niên quang cảnh, hơn nữa kết hạt bao nhiêu còn phân đầu năm. Những con ngựa này Phong Hầu hết thấy không hiểu, cho nên chủ yếu vẫn là Xích Khảo vị này có kinh nghiệm Hầu Vương đến chủ đạo việc này.

Trong rừng Tùng Thụ đều đủ đầu năm, bắt quả thả lỏng tháp kết tuyệt không kỹ càng, bảy vượn bò lên trên một gốc cây Hoa Sơn thả lỏng thượng, rất nhanh thì ném đến vài cái lớn cỡ bàn tay thả lỏng tháp đối với.

Thật, ngắt lấy thả lỏng tháp đối với người mà nói, là hạng nhất gian khổ thêm nặng nề lao động. Hơn mười thước, cao mấy chục mét cây tùng lớn, thả lỏng tháp treo thật cao như Lục Lạc Chuông, cần giờ thật dài cây gỗ, cao tới đâu còn muốn leo đến trên cây,

Lão Phí tinh thần.

Nhưng là đối với hầu tử mà nói, mấy vấn đề này đều không tồn tại, chúng nó linh hoạt leo trèo ở cành cây chính giữa, hãy cùng chơi lại tựa như. Mã Phong Hầu đối với bọn nó biểu hiện cũng hết sức hài lòng: Xem ra sau này nhiều loại chút cây ăn quả là không có sai,... ít nhất ... Không cần cố nhân trích trái cây.

Suy nghĩ một chút cũng phải say, trên núi nhiều chèn cây ăn quả, đến lúc đó không phải chân thành Hoa Quả Sơn à. Đúng sau đó liền đem nơi đây gọi Hoa Quả Sơn!

Làm lập chí trở thành Sơn Đại Vương Mã Phong Hầu mà nói, quả thật có cho ngon núi này mệnh danh quyền lợi, tuy là Hoa Quả Sơn tên này có sao chép hiềm nghi, thế nhưng hẳn thích a, hơn nữa cũng rất hợp với tình hình không phải: Hoa Quả Sơn trên có Mỹ Hầu Vương, nơi này có Mã Phong Hầu a .

Vì vậy mỹ tư tư nhặt lên một cái lớn thả lỏng thấp, đẩy ra sau đó mới phát hiện bên trong thả lỏng từ quá nhỏ, so với bắp hạt còn nhỏ tầm vài vòng đây. Đập ra bên ngoài vỏ cứng, bên trong nhân hạt thông hầy cùng hạt mè lại tựa như, dùng ăn giá trị không lớn, ước đoán cũng chính là sóc có thể lấy nó đổi .

Đội khi tìm được một gốc cây thông trắng sau đó mới tốt chút,... ít nhất ... Đập ra thả lỏng từ sau đó, bên trong nhân hạt thông cùng hạt dưa Nhân không sai biệt lắm, có thể miễn cưỡng nhập khẩu . Vì vậy Mã Phong Hầu ra lệnh một tiếng, trên cây thả lỏng thấp liền bùm bùm đi xuống .

Hầu tử môn làm việc liền có một khuyết điểm, quá náo sáo, trong miệng yêu yêu hát hát đất cãi lộn không ngừng . Cuối cùng đem trong hốc cây một con lớn sóc cho kinh động ra, nhanh chóng chạy trốn .

Cùng hầu tử so sánh với, sóc chính là Tiểu Bất Điểm, bình thừa bất nạt kẻ yếu truyền thống, hầu tử môn đuổi theo sóc khắp cây chạy . Nếu không phải là sóc ý vào thân thể linh xảo, không làm được chân bị hầu tử cho bắt được đây.

Một hồi trào chuồn chuồn, một hồi đi bắt bướm, hiện tại lại trào sóc, các người đều học Tiểu Miêu Điều Ngự đây có phải hay không, còn có thể hay không thể ngoan ngoãn làm việc ?

Mã Phong Hầu dưới tàng cây tức giận đến một trận quái khiếu, bày vườn lúc này mới buông tha con kia không may sóc . Ngẫm lại sóc cũng không dễ dàng, Mã Phong Hầu cũng không có đem trên cây thả lỏng thấp đảo qua quang, lưu lại một gần một nửa, sau đó liền dời đi trận địa . Chờ chúng nó triệt sau khi đi, con tằm thử lại nhảy trở về, đứng ở trên chạc cây, hướng bày vườn đi xa bóng lưng huy vũ chân trước, quai hàm còn một cổ một cổ, ước đoán đang ở chờ bởi cái này đám lưu manh cùng cường đạo đây.

Đang sinh khí đây, bỗng nhiên cảm giác trên đỉnh đầu xẹt qua nhất đạo bóng ma, sợ đến con sóc nhỏ chỉ lưu một cái chui trở về trong động . Rất sợ đó a, hai ngày này phụ cận đến một con Đại lão Ưng, đã có vài con tằm thử chôn vùi ở nó lợi trào phía dưới . Hàng năm đến tháng này phần cũng không tốt quá a, những thứ này Ác Điều cũng sẽ ở phương bắc hoàn thành sinh sôi nảy nở nhiệm vụ, sau đó bay đến bên này qua đông .

Mã Phong Hầu vẫn chưa lưu ý bay trên trời cảm, hẳn đang chỉ huy hầu tử đem hái xuống thả lỏng thấp cất vào xà trong túi da, trở lại cần phơi nắng vài ngày, sau đó mới tiện đem thả lỏng từ đập đánh xuống, còn như còn lại thả lỏng thấp, nhóm lửa là tốt rồi, giàu có dầu trơn, đó mới nóng quá đây.

An bài thỏa đáng sau đó, Mã Phong Hầu liền một mình chạy ra, lên trên lần phát hiện Hầu Nhi Từ địa phương . Máy ngày trước, làm một vỏ chai rượu ở tiếp rượu, không biết tràn đầy không có .

Quen việc dễ làm tìm được gốc đại thụ, không sai, đã tích hơn phân nửa chai, quả nhiên là khe nhỏ sông dài . Vì vậy dùng cái chai không đem nguyên là cái chai bị thay thế, đem miệng bình đề sát vào mũi người một cái, Mã Phong Hầu lập tức liền có một loại say sưa cảm giác .

Đơn giản là có thể gặp mà không thể cầu vật báu vô giá! Mã Phong Hầu lướt qua một hộp nhỏ, sau đó liền đem miệng bình dùng một nút phong được, mang theo bình rượu chạy trở về đạt đến .

Sắp tiếp cận bày vườn thời điểm, xa xa liền nghe được hầu tử môn hét chói tai liên tục, đó là bị kinh sợ đi sau ra đe dọa đối thủ thanh âm, xem bộ dáng là gặp phải phiền phức .

Hầu tử bởi vì leo cây bản lĩnh siêu cường, cho nên đại đa số mãnh thú đều lấy chúng nó không có quá biện pháp tốt, bất quá lần này địch nhân là phát động không tập, hầu tử không có năng lực phòng không, lúc này mới bốn phía chạy trốn, cây đổ bấy khi tan .

Chờ Mã Phong Hầu chạy gấp tới thời điểm, đứng dịp thấy không trung một đạo hắc ảnh cấp tốc rơi, mục tiêu chính là ở trên đất trống chơi đùa mấy con thẳng khí gió .

Loại cảnh tượng này, gọi Mã Phong Hầu nhớ tới điều hầu tước con gà con, chỉ bắt quá, Đại Ưng mục tiêu đối thành tiểu hầu tử .

Còn như một đồng tóc chúng nó vài cái thẳng khí gió, đã sớm dọa sợ . Cái loại này bẩm sinh với thiên địch sợ hãi, làm cho cho chúng nó ngay cả chạy trốn đều quên, chỉ còn lại có ở lạnh run . Cái gọi là sợ tê đại trào, liền là như thế .

Oh oh oh hơn 10m ở ngoài Tiểu Thất giờ lên cánh tay , vừa chạy qua bên này bên ra sức la lên, bất quá bởi vì khoảng cách khá xa, cho nên căn bản là không tạo thành uy hiếp . Đại Ưng nhảy cảm ánh mắt đã tập trung một đồng tóc, cái này tiểu hầu tử lại non lại béo, đối với vừa mới trải qua lặn lội đường xa nó mà nói, xem như là một trận không sai bữa ăn ngon . Nếu không phải là cực đối, nó cũng sẽ không theo tiểu hầu tử hạ thủ, dù sao loại này đi săn vẫn có phiếu lưu, gãi gãi chim trĩ thổ rừng cái gì thì ung dung nhiều.

Ngay Đại Ưng cách xa mặt đất còn sót lại vài mét xa thời điểm, nó mới có ý thức đất thu nạp hai cánh, lộ ra một đôi lợi trào, sắc bén như đao đầu ngón tay, lóe ra trí mạng hàn quang .

Chi kèm theo một tiếng rít, Đại Ưng đã cảm thấy một nguồn sức mạnh bỗng nhiên kéo tới, trùng điệp đánh vào thân thể hẳn mặt bên, lập tức tựa như gặp Trọng Chùy một dạng, trên không trung cuộn cuộn hai cái, sau đó ghim vào khô vàng trong bụi cỏ .

Mã Phong Hầu vững vàng rơi xuống đất, Hầu ngựa đầu lên, nhất phái phong phạm cao thủ: Dám khi dễ ta hầu tử Hầu Tôn, ném trước ném Vô Ảnh Cước lợi hại!

Từ tập được Quyền Phò thượng tinh tủy sau đó, mấy ngày nay Mã Phong Hầu chuyên cần luyện không nghỉ, tiến cảnh chính là tiến triển cực nhanh . Bằng không nói, thật không dễ dàng đối phó con kia Đại Ứng .

"Hầu ca, thật là giỏi nha!" Tiểu Thất cũng đã chạy tới, ở tiểu hầu tử béo mập trên mặt hôn một cái . Đại hắc cũng tới tinh thần, điên cuồng la hướng con kia Đại Ứng nhào qua, có điểm bỏ đá xuống giếng tư thế .

Đại Ứng sinh mệnh lực thực sự cường hãn, vỗ hai cánh, giương giăng bay lên . Ngẩng đầu ngưỡng mộ, lúc này mới thấy rõ Đại Ứng toàn cảnh, thật lớn Ứng, dực triển tiếp cận một thước, trên người lông vũ hắc sắc cùng nâu đan vào, tựa như khoác một thân uy vũ áo giáp . Riêng là phía trước Ứng Chủy, sắc bén như câu; con mắt màu vàng óng, chớp động chính giữa lộ ra một cô sát khí, thấy mà sợ .

Không hổ là Ác Điều a, thật là dữ nhần thần Mã Phong Hầu vừa lúc cùng Đại Ứng đối diện, từ ánh mắt đối phương trong, hần tựa hồ còn cảm giác được phần nộ cùng không cam lòng .

Ai sợ ai nha, có bản lĩnh trở lại Mã Phong Hầu hướng lên trời thượng Đại Ứng câu câu mang tóc móng vuốt nhỏ, đáng tiếc Đại Ứng đoán chừng là bị vừa rồi hần một cước kia cho đoán sợ, xoay quanh một vòng mấy lúc sau, rất nhanh thì biến mất ở rừng cây bầu trời .

"Thật lớn điều hầu, Hầu Gia gia nói điều hầu thù dai nhất, Hầu ca ngươi sau đó phải cẩn thận a ." Tiểu Thất từ dưới đất ôm lấy dọa sợ một đồng tóc, vẫn không quên cho Mã Phong Hầu đề tỉnh .

Mã Phong Hầu cũng không phải sợ, nếu muốn làm mảnh rừng núi này Hầu đại vương, mạnh mẽ hơn điều hầu đối thủ khá, cần hần từng bước từng bước đi chinh phục .

Một ngày sau, Trần Nhị Cầu hào hứng trở lại Thanh Vân Quan, sau đó móc ra hiện trăm nguyên tiền giá trị lớn ở Mã Phong Hầu trước mắt lay động: "Hầu sư phụ, hai cây nhà ra ma chân bán một trăm khối!"

Mã Phong Hầu gãi gãi cái ót: Một trăm khối ? Quá tiện nghi đi, theo lý thuyết như vậy cực phẩm thả lỏng nhưng, một nghìn khối cũng không dùng à?

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Nhã ~ miệt ~ điệp

Trần Nhị Cầu ôm thả lỏng nhưng trở về Thôn, chớ nhìn hần đáng đáp khoẻ mạnh kháu khỉnh, thể nhưng tuyệt không ngốc . Đi trước Trần Quang Cước trong nhà, gọi sơn lâm kinh nghiệm phong phú người cho chừng chừng nhần .

Chờ Trần Quang Cước lấy ra kính mắt nhìn nửa ngày, cuối cùng lại đem mũi đụng lên đi văn một trận mới nói hình như là nhà ra ma, cũng chính là thả lỏng nhưng tục xưng, Trần Quang Cước trước đây cũng ở trong núi hái được quá . Bất quá hần cũng gọi là không chính xác, lớn như vậy nhà ra ma cũng là lần đầu tiên gặp qua, mùi vị cũng quá nùng, có điểm không dám xác định .

Biết tên liền dễ nói, Trần Nhị Cầu đem trong thôn duy nhất một chiếc xe gắn máy cho mượn đến, đoán mấy đá, thỉnh thoảng đột càn chạy thị trấn . Đầu tiên là hai mươi dặm đường đất, lúc này mới Thượng Quốc đạo, lại chạy thắt, tám mươi dặm, cái này mới đi tới thị trấn . Sau đó liền lại phạm sào: Thứ này đi đâu bán đi đây?

Cân nhắc một phen, vẫn là thượng chợ bán thức ăn tương đối khá . Chợ bán thức ăn quả thực rất náo nhiệt, Trần Nhị Cầu giờ hai cây lớn cái nắm cũng rất đáng chú ý, vây quanh xem không ít người, thể nhưng không ai mua .

Có hai cái hội giá, vừa nghe nói muốn ngũ mười đồng tiền một cái, cũng hoài nghi cái này tiểu niên khinh có phải hay không nghèo điên, làm hại Trần Nhị Cầu gặp nhiều cái bạch nhần .

Phải biết rằng, bây giờ là sản xuất cái nắm mùa thịnh vượng, nhiều lắm một cân cũng liền mười khối tám khối, nào có như thế Sư Từ mở rộng miệng . Thật cũng không trách những thứ này khách hàng, trong huyện thành nhỏ, chân không ăn được thả lỏng nhưng như vậy đứng đầu nguyên liệu nấu ăn, coi như một dạng trong thành thị cũng không thông thường, cho nên không biết hàng .

Trần Nhị Cầu cũng gấp a, muốn bán vài, nhưng là muốn muốn Hầu sư phụ móng vuốt nhỏ, vẫn là không có dám . Hần chính là tận mắt nhìn thấy, Hầu sư phụ nhìn như tinh tế móng vuốt nhỏ, đem vỏ cây từng đều có thể lấy ra nắm động, giỏi thật, không phải Hầu trảo, quả thực so với Ứng Trảo còn lợi hại hơn .

Thăng đến bầu trời tối đen cũng không còn bán đi, không có cách nào, Trần Nhị Cầu chỉ phải đi huyện lý một cái bà con xa Biểu Cửu trong nhà ở nhờ một đêm, hần đi ra thời điểm trong túi liền cất ngũ mười đồng tiền, cũng đều cho mô-tơ nỗ lực lên, hiện tại cái bụng đã sớm đói xẹp .

Giống hần nghèo như vậy thân thích, đương nhiên không nhận tội đãi kiến, tốt xấu xem như là có cà lăm, Trần Nhị Cầu cũng bất chấp tất cả, ăn no trước hơn nữa . Sớm biết rằng Biểu Cửu mẩu lời nói lạnh nhạt, liền mang một ít ngọn núi đặc sản được, đều do đến quá vội vàng .

Đang suy nghĩ đây, Biểu Cửu mẩu cảm lấy một gốc cây thả lỏng nhưng: "Nhị Cầu ngươi là cho chúng ta lấy chút hạt dẻ gì, lỏng cây đồ chơi này cũng không biết có thể ăn được hay không ?"

"Có thể hương rồi mợ, cái này là bán, ngũ mười đồng tiền một cây đây." Trần Nhị Cầu cái này mới phản ứng được, Biểu Cửu mẩu nếu như đem cái này hai cây nhả ra ma tịch thu, hần trở lại cũng không pháp cùng Hầu sư phụ báo cáo kết quả công tác .

Cái này nhân gia sắc mặt lạnh hơn, trong miệng ục ục thì thầm nói đầu đầu nổi một ít nghe không trúng nói . Trần Nhị Cầu cũng không có cách nào, ăn nhờ ở đậu, chỉ có thể nhịn .

Vừa may lúc này, hành lang cửa đồ điện trung niên phụ nữ bắt chuyện Biểu Cửu mẩu đi nhảy sân rộng múa, vào nhà liền thấy cái này hai cây nhả ra ma, đồ chơi này thực sự quá đáng chú ý .

"Hình như là thả lỏng nhưng ?" Vị này hàng xóm là thị trấn học sinh trung học đệ nhị cấp vật giáo sư, hơn nữa cũng xem qua đầu lưỡi, kiến thức vẫn có một ít . Thế nhưng ở năng trong nhận thức, chỉ có Shangrila thả lỏng nhưng mới đáng giá, địa phương khác, chỉ là hàng thông thường .

Lúc nghe lưỡng khóa thả lỏng nhưng muốn một trăm khối sau đó, vị kia Hàn lão sư liền trực tiếp mua lại, lớn như vậy thả lỏng nhưng tương đối hiếm thấy, chế thành làm thành phẩm, thả ở trường học phòng thí nghiệm sinh vật khi tiêu bản cũng tốt . Ngược lại lại không cần năng bỏ tiền, có trường học chỉ trả, ai bảo hần người yêu là hiệu trưởng trường học đây.

Cứ như vậy, Trần Nhị Cầu phi thường ngoài ý muốn đem thả lỏng nhưng bán đi, sau đó liền khoanh khác cũng không muốn ở lâu, cùng Biểu Cửu cùng Biểu Cửu mụ chào hỏi, cười mô-tơ trở về Thôn, tham Hắc Về đến nhà, ở một đêm sau đó, ngày thứ hai liền sớm lên núi, cùng Hầu sư phụ hội báo .

Mã Phong Hầu chớp nửa ngày đôi mắt nhỏ: Khử trừ nhân công cùng lộ phí các loại, hình như là thâm hụt tiền sinh ý a, xem ra còn phải khai thác đường giấy tiêu thụ, nếu có thể mở rộng điểm là tốt rồi rồi, đáng tiếc trên núi tạm thời không có điều kiện này .

Một trăm đồng tiền hần có thể không lạ gì, Vì vậy lúc lắc móng vuốt nhỏ, Trần Nhị Cầu liền vui tươi hơn hờ mà đem tiền nhét vào túi tiền mình, tâm lý âm thầm thở phào một cái: Tốt xấu xem như là không có bồi thượng, còn kiếm năm mươi, năm mươi sẽ không Thiếu đây.

Chuyện này cũng liền tạm thời bị gác lại, khí trời cũng càng ngày càng ... hơn lạnh, thả lỏng nhưng cũng không còn vài ngày trường đầu, tất cả chỉ có thể chờ đợi đến năm hơn nữa .

Vì vậy tiếp tục dẫn bày vườn thu thập qua mùa đông lương, giáo dạy đồ đệ luyện một chút quyền, mỗi ngày mang mang lục lục, ngược lại cũng phong phú . Còn có ở phát hiện thả lỏng nhưng thời điểm, thuận tiện giúp chúng nó Thi Thi mập .

Bọn họ ở trên núi thông thả tự đắc, cũng không biết, bởi vì ... này lưỡng khóa thả lỏng nhưng, thị trấn vị kia Hàn lão sư đã sút đầu mẻ trán . Nói mua thả lỏng nhưng ngày thứ hai, Hàn lão sư liền đem cái này hai cây Đại Bồng Chùy cầm tới trường học, thả lỏng nhưng quá lớn, năng hay dùng báo chí túi, sau đó dùng túi ny lon lớn chứa .

Tới trường học phòng thí nghiệm sinh vật, thực nghiệm viên chính là tuổi tác cùng với năng không sai biệt lắm trung niên phụ nữ, gặp mặt trước nói chuyện phiếm một trận, kết quả có người gọi Hàn lão sư đi họp, nói là bên trên muốn tới kiểm tra, năng liền vội vã đi, quên thả lỏng nhưng cái này tra .

Trung lão niên phụ nữ, rồi rành đến phát chán, nhất là Bát Quái, chứng kiến Hàn lão sư trong túi nhựa căng phồng, chi phối không người, liền nhúng tay đi sờ . Cách báo chí sờ nửa ngày, cái này hình dạng Việt sờ càng là quen thuộc, cuối cùng, vị này thực nghiệm viên hưng phấn khuôn mặt đều đỏ lên nóng lên, hỏa hỏa đất tìm bản thân hào tử muội đi rải Bát Quái tin tức .

"Các ngươi biết không, đừng xem Hàn Tuyết ô mai mỗi ngày già già vờ đứng đắn, thật a " làm thâm niên Bát Quái nhân sĩ, chừng mực cái gì vậy khẳng định là dẫn đo đạc vừa đúng .

Đồng sự cũng đồng dạng vừa đúng đất cho lời giới thiệu: "Thật thế nào, ngươi nói mau, đừng treo người khẩu vị ."

Thực nghiệm viên tận lực hạ giọng, nhưng là đồng thời cũng có thể bảo đảm chu vi mỗi người đều có thể nghe được: "Ta và các ngươi nói, có thể ngăn vạ lần chớ ngoại truyện, Hàn lão sư a, thật là một muộn tao, hi hi, ngày hôm nay ta xem năng cầm cái túi, các ngươi đoán bên trong là cái gì, lại là * dùng khí cụ, cái kia to cái kia lớn a, hù chết cá nhân liệt "

Chu vi đồng sự cũng lập tức đều trở nên hưng phấn, đều là suốt đời tận sức với chuyện bát quái nghiệp phụ nữ đồng chí, cho nên không dùng hai tiết học thời gian, tin tức liền ở trường học truyền ra, truyền tới truyền lui, lại truyền quay lại Hàn lão sư lỗ tai .

Làm hiệu trưởng phu nhân, bình thường ở trong trường học chính là tương đối cường thế, rất nhanh thì tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc, khí thế hung hăng đi tìm thực nghiệm viên tính sổ, sau đó liền cãi vả . Đừng xem đều là nhân dân giáo sư, cãi nhau cũng cùng người đàn bà chanh chua không sai biệt lắm, châm chọc chống lại rầu, vậy một vòng lớn người nhìn nào nhiệt .

Không quan hệ, đều là sa trường lão tướng, tràng diện càng lớn càng mạnh hơn . Đòi đòi, Hàn lão sư bỗng nhiên ở trong đám người chứng kiến trượng

phụ thân ảnh, Vì vậy khí càng nhiều, trực tiếp cánh trên, muốn cho đối phương mang đến mặt mũi bầm dập .

"Hàn Tuyết ô mai, ngươi làm cái gì, có còn hay không tổ chức tính kỷ luật!" Hiệu trưởng gầm lên giận dữ, mặc dù đang gia hấn là cái viêm khí quản, nhưng là hôm nay không giống ngày xưa, huyện lý vài vị đại lãnh đạo cùng khảo sát đoàn đang theo ở phía sau biên kiểm tra đây, cái nào nghĩ đến vượt qua như thế chó má sụp đổ sự tình, không làm được trên đầu hấn nón quan đều muốn chịu ảnh hưởng, dù sao trong khảo sát đoàn có ngoại tân đây.

Hàn lão sư sát đỏ mắt, đầu thềm như vậy rất nhiều, chỉ vào hiệu trưởng liền mắng lên: "Ngươi một cái kẻ bất lực, nhân gia nói ta dùng * còn nói ngươi không được, ngươi phải hay không phải người đàn ông!"

Cùng sau lưng hiệu trưởng mấy lãnh đạo khuôn mặt đều lục, huyện trưởng đại nhân càng là trong lòng tà hỏa tán loạn: Thật vất vả mới tới ngoại tân, khảo sát đầu tư . Ban đầu ngươi cái này thâm sơn cùng cốc, nhân gia liền không muốn đến, bị các ngươi như thế một trộn lẫn, không trộn lẫn Hoàng mới là lạ chứ .

Vì vậy hung hăng trừng liếc mắt hiệu trưởng: "Lão Vương đồng chí, ngươi quản lý trình độ còn có đội đề thăng a "

Một câu nói, trên cơ bản liền cho hiệu trưởng tiền đồ xử tử hình, hiệu trưởng đồng chí đã cảm thấy hai chân có điểm như nhũn ra, trong đầu ông ông trực hướng .

Hàn lão sư cũng ngốc, đến bây giờ nàng cũng nhận ra huyện trưởng đến, lập tức khóc tâm đều có: "Huyện trưởng, ngài nghe ta giải thích, vốn là có chuyện như vậy "

Huyện trưởng không gì sánh được phiền chán ngẩng lên gờ tay lên, nào có lòng thanh thản nghe nàng mả kỳ . Hàn lão sư là thật cấp bách, đưa qua cái kia túi ny lon, xé mở báo chí, nắm lên một cây thả lông nhưng liền hướng trên đầu mình dùng sức đập: "Đều là ngươi gây, đều là ngươi gây "

"Ápme De" khảo sát đoàn trong một vị tuổi trẻ nữ sĩ, dùng ôn nhu thanh âm vừa nói, còn hướng Hàn lão sư cúi cung đây.

Huyện trưởng không khỏi sùng sốt: Đều nói Đào Quốc người sùng bái cường giả, lẽ nào cứ như vậy cái sùng bái pháp nhi, sùng bái người đàn bà chanh chua sao?

Nghe thế âm thanh có chút quen thuộc nhả ~ miệt ~ điệp ~, chu vi này quốc sắc mặt người đều có điểm cổ quái . Thật bọn họ suy nghĩ nhiều, giá từ ở tiếng Nhật bên trong, nữ sĩ dùng cái từ này tương đối nhiều, là mời dùng tay ý tứ .

"Ápmero" lại một người trung niên nam nhân mở miệng nói, hấn vóc dáng không cao, người mặc trắng tây trang, tóc hơi cong, vẻ mặt kiêu căng, nói khẩu khí cũng vô cùng gượng gạo, phảng phất đang ra lệnh thủ hạ công nhân .

Ngay đoàn người đều mong quay vòng chi tế, phiên dịch rốt cục gặt hái: "Chim ở tiên sinh gọi ngươi dùng tay đây!"

Hàn lão sư đang đắm chìm trong không gì sánh được tự trách cùng ảo não trong, cho nên không có quá nghe rõ, sững sờ một lúc sau hỏi: "Gì chim ?"

Phiên dịch tâm lý âm thầm hấn một cái: "Vị này chính là Anh Hoa Chu Thức Hội Xã Torii Tiểu Tùng tiên sinh, hấn hy vọng nhìn trong tay ngươi thả lông nhưng ."

Sau đó, trong khảo sát đoàn mặt hai người nhân vật chủ yếu liền hết sức chuyên chú đất nghiên cứu thả lông nhưng đến, Torii Tiểu Tùng ôm cái kia đã bị đập dắc chặt đầu nhả thả lông nhưng lật qua lật lại xem, trong mắt tràn đầy đều là tham lam; vị kia Yamaguchi Junko tiểu thư còn vài lần đem thả lông nhưng đặt dưới lỗ mũi mặt thâm tình ngửi, vẻ mặt say sưa . Suy nghĩ đến thả lông nhưng hình thái, Yamaguchi Junko lại vẻ nùng trang, tranh này gió thực sự thật đẹp .

Huyện trưởng thấy thế, không khỏi hai mắt tỏa sáng, hai ngày này đã lục tục khảo sát huyện lý mấy hạng cây trụ sản nghiệp, có thể là căn bản liền vào không nhân gia nhân . Vẫn là lần đầu tiên chứng kiến có thể gọi ngoại thương cảm thấy hứng thú như vậy đồ đặc, nhất định có thể làm hành động lớn

Tốt nửa ngày trời sau, Torii Tiểu Tùng mới cùng phiên dịch xâu xâu nói một đại Thông, bảo là muốn đem cái này lưỡng khóa thả lông nhưng mang về nước bên trong tiến hành kiểm tra đo lường . Suy nghĩ đến thả lông nhưng giữ tươi kỳ tương đối ngắn, chim ở tiên sinh lập tức phải lên đường, lưu lại Yamaguchi Junko tiểu thư chờ ở nơi này tin tức .

U tây hấp dẫn! Huyện trưởng đại nhân hai ngày này cùng đi ngày thương, cũng bắt tri bắt giác đi bộ ra một câu tiếng Nhật . Vì vậy lập tức hành động đứng lên, truy tra thả lông nhưng lai lịch .

Sự tình xoay ngược lại đặc quá lợi hại, Hàn Tuyết ô mai cùng nàng hiệu trưởng lão công ngược lại nhân họa đắc phúc, thành hương bột bột . Nhiều lần trần trọc, tìm được Trần Nhị Cầu Biếu Cữu gia, sau đó mục tiêu lại chỉ hướng Trần Nhị Cầu cùng hấn hiện đang ở Trần gia thôn . Huyện lãnh đạo cảm toàn huyện địa đồ một trận nghiên cứu, chỉ hướng cái kia gọi hầu tử lĩnh địa phương: Chính là chỗ này!

Chương 18: Không phải người tốt

Mã Phong Hầu cũng không biết, bản thân tổ chim đã bị người già cho điểm ký thượng, giờ này khắc này, đang mơ tư tư ở Thanh Vân Quan bên ngoài nhấc lên một cái nồi sắt lớn, trong nồi vù vù bốc hơi nóng, sẽ chờ Dã Kê vào nồi đây.

Trần Nhị Cầu trước mặt bày đặt cái đại bồn một dạng, trong chậu chứa nửa lần một dạng nước nóng, chính nhất đem một bả hao lông gà đây. Nhắc tới cái đại đệ tử chân không thu không, lại còn sẽ điểm sẵn thú tay nghề.

Ngày hôm qua ban ngày ở trong rừng đi bộ, Trần Nhị Cầu liền phát hiện một chỗ Dã Kê chỗ ẩn thân. Ngược lại Mã Phong Hầu cái này chày gỗ là gì cũng không nhìn ra được, bất quá Trần Nhị Cầu lời thề son sắt, nói cây này xoa phần dưới có Tân Tiên kê phân, hơn nữa đừng chặc đều là tà thượng dài, giá căn cơ vốn là bình, hiển nhiên là buổi tối có đại hình Phi Cầm nằm úp sấp tại cạnh trên đề. Vì vậy ngủ thẳng nửa đêm, cần phải trương la đi chơi gái.

Vùng núi ở tịch tịch, Mã Phong Hầu cũng liền tràn đầy phấn khởi theo sát đi. Ở trong rừng hãy cùng tự mình gia hậu hoa viên lại tựa như, quen việc dễ làm, rất nhanh thì tìm tới chỗ.

Trần Nhị Cầu hóp lưng lại như mèo, rón ra rón rén hướng dưới tàng cây hoạt động, bỗng nhiên mở ra cường quang đèn pin, chỉ thấy trên cành cây một loạt đều là sáng trắng suốt đôi mắt nhỏ.

Cầm đèn pin kín đáo đưa cho Hầu sư phụ tiếp tục chiếu, Trần Nhị Cầu cảm lên cung, trang bị một viên đá tròn một dạng, song chuông kéo ra cung, suu một cái liền liếc con kia hình thể lớn nhất, màu sắc nhất điểm Đại Công Kê đánh tới.

Chặc cũng liền cách mặt đất cao hơn ba mét xu thế, coi như Trần Nhị Cầu đứng lệch một chút, khoảng cách thẳng tắp cũng bất quá chừng năm thước, khoảng cách gần như vậy, nếu như còn đánh nửa thôi phê chuẩn, hẳn nhiều năm như vậy cung liền luyện không. Cục đá công bằng, ở giữa Dã Kê đầu. Chính là thượng đánh hồng đầu Hạ lượn vòng, không sợ Dã Kê chạy vui mừng, Trần Nhị Cầu am hiểu sâu đạo này.

Phốc 1 tiếng, Dã Kê một cái ngửa ra sau từ trên cây ngã xuống, té xuống đất lao thẳng tới đằng. Trần Nhị Cầu vội vã lại đi cung phía sau trong túi quần trang phục cục đá. Tối hôm nay dạ hắc phong cao, không có trăng lượn, Dã Kê vốn chính là chìm bịt mắt, lại bị đèn pin cường quang lặc, chỉ còn lại có lui cô phản, căn bản cũng không biết Phi.

Trên cây Dã Kê đoán chừng là toàn gia, một con công Dã Kê, còn lại đều là mẫu Dã Kê, Trần Nhị Cầu không phát nào trượt, lại đánh xuống một con, trong lòng thầm vui: Ngày hôm nay cho các ngươi mang đến một tổ bụng!

Kết quả lại bị Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ vỗ vỗ cái bụng, cả kinh Trần Nhị Cầu trên tay run run một cái, cục đá bay lên giữa không trung. Chứng kiến Hầu sư phụ ý vị hướng hấn xua tay, Trần Nhị Cầu nhìn không được trào vãi cái cái ót: Vẫn là sư phụ cao a, biết khe nhỏ sông dài đạo lý. Ngày hôm nay tạm tha quá các ngươi cái này mấy con hoa Dã Kê, chờ sau này muốn đỡ thêm thời điểm trở lại.

Cho Dã Kê lấy máu sau đó, thầy trò hai cái liền thẳng lợi trở về. Cái này không, ngày thứ hai liền ba ba chuẩn bị cách thủy Dã Kê.

Dù sao cũng là Đạo Quan, không cũng may bên trong khai trai. Tuy là Mã Phong Hầu không tin những thứ này, thế nhưng xuất phát từ tôn trọng, vẫn là sai khiến nôi Trần Nhị Cầu ở bên ngoài dựng một gian bếp một dạng.

Bọn họ nơi đây thu thập Dã Kê, bày vượn đều lần tránh xa xa, chỉ có một đồng tóc người không biết can đảm, ngồi xổm Trần Nhị Cầu bên người nhìn náo nhiệt, một đôi mắt tròn đảo quanh qua lại chuyển. Thành linh nắm lên một cây Dã Kê thật dài vĩ linh, nhanh chân chạy.

Xú tiểu tử, cầm lông gà đương lệnh tiền đây Mã Phong Hầu nhìn một đồng tóc vũ động Dã Kê linh, dẫn tới mấy cái khác thẳng khi gió một trận tranh đoạt, cũng rất là Khai Tâm, như vậy thời gian dường như cũng không tệ.

Cho Dã Kê mổ bụng các loại việc nặng, Tự Nhiên không cần Mã Phong Hầu nhúng tay, hơn nữa hẳn cũng sẽ không. Trần Nhị Cầu thật có thể làm, hơn nữa người nhà nghèo hải tử còn phi thường tiết kiệm, cho Dã Kê mổ bụng sau đó, tâm can các loại đều trích đi ra giữ lại, ngay cả kê trườn cũng tróc sạch sẽ. Cái này lưỡng con gà rừng không phải độc chết, cho nên nội tạng hoàn toàn có thể ăn, nếu như là trên thị trường mua được liền phải cẩn thận.

Răng rắc răng rắc đem Dã Kê băm thành khối, sau đó đánh thủy trác sau đó, để lại đến trong nồi, nhiều hơn heo mỡ bắt đầu trộn xào. Dã Kê tương đối sái, mùi cũng trọng, cho nên cách thủy nấu thời điểm tiện dụng nhất dầu mỡ heo nổ xuống.

Người được trong nồi phát ra hương khí, hầu tử môn cái này mới dần dần tụ lại qua đây. Trần Nhị Cầu một bên đem muống lớn một dạng lật đỉnh đương loạn hưởng một bên thét to: "Đối với ngươi môn phần, lưu chày nước miếng cũng không dùng"

Bày vượn hiện tại cũng với hẳn quen thuộc,

Cho nên đều hướng hấn nhấn mặt, sau đó liền tán. Khó có được ngày hôm nay Hầu Vương chưa cho phân công nhiệm vụ, bày vượn có thể tự do hoạt động. Xích Khảo chơi tốt nhất, cũng từ dưới đất nhặt hai cây Dã Kê linh, ở trên người khoa tay múa chân một trận, cuối cùng thực sự không có đĩa

phương sấp, trực tiếp đuôi vênh lên, sấp Mông đít con mắt trong .

Xích Khào cao vót cái mông, phía sau Dã Kê linh theo chiều gió phát phới, tốt không phong cách, chọc cho mấy con ở lại cửa miếu Mẫu Hầu quái khiếu liên tục .

Ta đi, các người ngọn núi hầu tử chân biết chơi Mã Phong Hầu triệt không nói gì, cái này Xích Khào còn thật thích sái bảo, ban đầu lần gặp gỡ, liền làm một quần xì líp đeo vào trên đầu, ai, chuyện cũ nghĩ lại mà kinh a

Ép buộc bản thân không thêm nghĩ nữa này hồi ức, Mã Phong Hầu lại đi trong nồi gọt một gốc cây lớn thả lỏng nhưng đi vào, hương khí chậm rãi tỏa ra lái đi, ngay cả xa xa mấy con lợn rừng thẳng nhóc đều thẳng đứng lơ tai tròn đôi mắt nhỏ một mạch cổ họng kỹ .

Tiểu Thất cũng bận trước bận sau, dời ra ngoài bàn đấng chén đĩa, ngồi đợi ăn cơm . Mấy ngày nay, nằng và Mã Phong Hầu thật đúng là làm đắc quá, cuối cùng là có thể ăn thịt . Tiểu hài tử mà, đều thêm ăn, Tiểu Thất coi như tốt lắm, còn tuổi nhỏ, hãy cùng hầu tử ở trên núi ở .

Trong nồi sùng sục hơn một giờ, Dã Kê sắp thực thời điểm, một người khách không mời mà đến, xuất hiện ở Thanh Vân Quan cửa . Đoàn người hạo hạo đàng đàng, đầy đủ sắp tới hai mươi người, lão thôn trưởng tâm tư phức tạp đi tuốt ở đằng trước .

Nhiều như vậy ngoại nhân, còn có người ngoại quốc, vạn nhất Thần Hầu mất hứng trách bạn, người nói đám người này có phải hay không ăn no chóng đói, trên núi này có gì chuyển biến tốt đẹp, khắp núi quả gặp nát một dạng cũng không đáng giá tiền .

Thế nhưng có người nói đầu lĩnh là huyện trưởng đây, hẳn người thôn trưởng này tuy nói cùng người ta trung gian liền cách hương trưởng nhất cấp, thế nhưng chức quyền kém cách xa vạn dặm, không có cách nào, thượng chỉ xuống phải, kiên trì cũng phải đến .

"Gia gia, người người đến đây, vừa lúc vừa muốn cách thủy tốt Dã Kê, ta theo Hầu sư phụ chúng ta đang muốn ăn đây." Trần Nhị Cầu còn rất hiếu tâm, hôn nhẹ hâm nóng một chút đỡ lấy lão thôn trưởng cánh tay .

Lão thôn trưởng trước hướng Thần Hầu bên kia nhìn sang, chỉ thấy Thần Hầu đang bình chân như vại đất nhìn nhóm người kia, dường như không có tức giận xu thế, Vì vậy trong lòng sảo định, vỗ vỗ Nhị Cầu cánh tay: "Các vị lãnh đạo, hẳn chính là Trần Nhị Cầu, cháu của ta, các người tìm cái kia bán cái nấm chính là hắn ."

Sau đó vừa nhỏ tiếng cùng Trần Nhị Cầu nói thầm: "Cũng là lớn quan nhĩ, nói cẩn thận một chút ."

Trần Nhị Cầu lẳng đầu lẳng não, thêm nữa trẻ tuổi nóng tính, thật đúng là không sợ những thứ này làm quan, Vì vậy theo nhóm người kia gạt đầu . Sau đó liền thấy một trung niên nhân trước mặt qua đây, thân thiết với hắn nắm tay: "Tiểu đồng chí, cửu ngưỡng đại danh a ."

"Ta có gì tên con a . " Trần Nhị Cầu ha hả cười hai tiếng, "Ta biết người, người là Hồ chủ tịch huyện, ở huyện lý mới có tên đây."

Hồ chủ tịch huyện cũng mặt mày hớn hờ, mấy ngày nay hắn nằm mơ đều có thể cười tỉnh . Cái kia ngày thương Torii Tiểu Tùng khoảng chừng ba ngày sau liền gặp trở về, sau đó liền đề nghị vào núi khảo sát, nếu như hợp nói, sẽ ở huyện lý đầu tư xây dựng thả lỏng nhưng hằng chế biến, tuy là trước đầu nhập không nhiều lắm, mới vừa siêu nghìn vạn lần, thế nhưng phía sau chưa chừng còn có hắn hạng mục, tràn đầy đều là chính tích a .

Tuy là chim ở tiên sinh không hề không đề cập tới lưỡng khóa thả lỏng nhưng kiểm nghiệm kết quả, thế nhưng làm một tên kinh nghiệm khảo nghiệm thành thực cán bộ, Hồ chủ tịch huyện cũng có thể đại thể đoán ra, nhất định là thả lỏng nhưng phẩm chất nhất lưu, lúc này mới khiến cho đối phương hứng thú . Chính là thương nhân trực lợi, không lợi lộc không dậy sớm a .

Kết quả này thực sự có điểm mừng rỡ, nghĩ không ra bản thân quân hạt trên địa bàn lại có cái này các loại tư nguyên, sớm làm sao không biết, nếu như sớm mở rộng hai năm, không đúng đã sớm lên chức đây.

Hiện tại cũng không chậm, cái này không, Hồ chủ tịch huyện sẽ không Từ lao khổ, phong trần phó phó dẫn theo nỗi khảo sát đoàn đến . Đương nhiên là trước tiên ở Trần gia trang tìm tới nhất cơ sở lão thôn trưởng, sau đó lúc này mới lên núi .

Một đường đi tới mặc dù có chút khổ cực, thế nhưng trong núi này cảnh sắc quả thật không tệ, nhất phái nguyên sinh thái cảnh tượng, coi như là một hồi du lịch mùa thu .

Người thường xem náo nhiệt, giống Torii Tiểu Tùng như vậy trong nghề, thì thôi Kinh âm thầm bắt đầu bản thân khảo sát hạng mục . Từ ôn độ độ ẩm đến khí hậu, rồi đến cây cối chủng loại cùng sinh trưởng niên hạn, còn bao gồm trên mặt đất mùn tầng độ dày, Torii Tiểu Tùng đều không khác mấy trong lòng nhưng .

Tổng thể đến xem, nơi đây môi trường coi như bảo trì nguyên thủy môi trường sinh thái . Thế nhưng độ cao so với mặt biển cao độ quá thấp một ít, tổng hợp lại điều kiện còn không bằng bốn quốc một ít thả lỏng nhưng sản khu, cùng Shangrila bên kia càng không cách nào so sánh được . Cái này kêu là hắn cảm thấy có điểm bất khả tư nghị: Theo lý thuyết, như vậy môi trường dựng dục không được cái loại này thần cấp thả lỏng nhưng a, lẽ nào hai cái chỉ là trường hợp đặc biệt ?

Hồ chủ tịch huyện cũng không biết, Torii Tiểu Tùng sau khi về nước, lưỡng khóa thả lỏng nhưng mang đến cho hắn thể nào chấn động . Kiểm tra đo lường kết quả biểu hiện, thả lỏng nhưng bên trong ẩn chứa hữu ích vật chất, xa cao hơn nhiều nó thả lỏng nhưng, riêng là thả lỏng nhưng thuần hàm lượng, càng là kinh người . Mà thả lỏng nhưng thuần lớn nhất công hiệu, chính là khiêng nham khiêng u .

Thần kỳ nhất là, thẳng đến hoàn thành toàn bộ kiểm tra đo lường, đã lại quá hai ngày thời gian, hơn nữa hắn vào tay trước đoạn thời gian đó, cái này

lượng khóa thả lỏng nhưng giữ tươi kỳ đã vượt qua xa 72 giờ đồng hồ . Thả lỏng nhưng sản nghiệp khó nhất làm đây là cái gì, chính là giữ tươi vấn đề a .

Cứ như vậy, Torii Tiểu Tùng không bao giờ ... nữa bình tĩnh, bất chấp làm bộ làm tịch, lừa thiêu mông một dạng gấp trở về, phải biết rằng, Đảo Quốc là thế giới đối với thả lỏng nhưng nhất tôn sùng quốc gia . Nghe nói là Hiroshima bị nhưng bom nguyên tử sau đó, thả lỏng nhưng là duy nhất có thể trong phế tích mọc ra giống, thể hiện thả lỏng nhưng cường đại khiêng phóng xạ tính, mà Đảo Quốc người nhất sợ cái gì, sợ nhất bức xạ hạt nhân a, cho nên bị Đảo Quốc người tôn sùng là thần Nấm .

Trần Nhị Cầu đang theo huyện trưởng trò chuyện khoải trá, liền thấy quá tới một người tên nhỏ thó, hướng hẳn cúi người chào thật sâu, biên độ rất lớn, trong miệng còn huyền thuyên nói hẳn nghe không hiểu chìm hót .

Nhà ý tứ ? Trần Nhị Cầu có chút mơ hồ .

Hồ chủ tịch huyện hỏi một chút phiên dịch sau đó, liền mở lời đạo: "Tiểu đồng chí, chim ở tiên sinh muốn mời người dẫn dắt chúng ta đi trong rừng thái thả lỏng nhưng, chính là lần trước bán ra cái loại này thả lỏng nhưng . Chim ở tiên sinh muốn ở huyện lý đầu tư thả lỏng nhưng sản nghiệp, đến lúc đó, thôn các người người bên trong đều có thể thái thả lỏng nhưng kiếm tiền, sớm ngày chạy thường thường bậc trung ."

"Thật!" Trần Nhị Cầu nhảy một cái tám cao, hai ngày này ở trong núi chuyển động, cũng không ít nhìn thấy thả lỏng nhưng, một gốc cây năm mươi, thập khóa chính là năm trăm, một trăm khóa chính là năm nghìn, phát tài rồi phát tài rồi

Đột nhiên cảm giác cái bụng bị phách hai cái, Trần Nhị Cầu cái này mới tỉnh ngộ, cúi đầu hướng Mã Phong Hầu nhếch miệng cười: "Hầu sư phụ, chúng ta muốn phát tài rồi!"

Tránh qua một bên đi Mã Phong Hầu rất là không kiên nhẫn hướng hẳn phát phát móng vuốt nhỏ, sau đó ngẩng đầu nhìn vị kia Torii Tiểu Tùng: Nghĩ không ra vẫn là quen biết đã lâu, người này có thể không phải là cái gì hảo hảo a!

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Chua xót khuôn mặt hầu tử

Con khi này là chuyện gì xảy ra, nhân thần là lạ Torii Tiểu Tùng đôi mắt nhỏ cùng Mã Phong Hầu đối diện một trận sau đó, tâm lý bỗng nhiên chíp bông, có một loại chột dạ cảm giác .

Sau đó liền thấy con khi kia trên tay nhiều lần hoa hoa, hai bên trái phải một tiểu nha đầu lập tức cho hầu tử bới một chén cơm, còn có cái cốc kia nức ních Trần Nhị Cầu, cũng vén oa thịnh đồ ăn, thượng tiêm một mâm lớn béo ngậy thịt gà, bên trong còn có một từng mảnh tron mượt thả lỏng nhưng, hương khí ý vị hướng mũi trong mắt chui, làm hại Torii Tiểu Tùng âm thầm nuốt nước miếng .

Dã Kê cách thủy thả lỏng nhưng, đơn giản là tuyệt phối Mã Phong Hầu trước cho Tiểu Thất trong bát kẹp mấy khối thịt gà, sau đó lúc này mới gặm khối thịt gà, nhai mảnh nhỏ thả lỏng nhưng, đầu nhỏ liền điểm không ngừng: Tuyệt không thể tả đây.

Tiểu Thất cũng mỹ tư tư ăn: Thật là thơm a, thứ mùi này, dường như chính là nàng vừa mới Ký Sự thời điểm, mụ mụ mùi vị . Thế nhưng, khi đó nàng còn quá nhỏ, mụ mụ ấn tượng đều không rõ . Suy nghĩ một chút, nước mắt không khỏi cộp cộp rơi vào trong bát cơm .

Mã Phong Hầu thấy thế không khỏi để đưa xuống, vươn móng vuốt nhỏ, nhẹ khẽ vuốt vuốt Tiểu Thất khô cần tóc: Ăn nhiều một chút, nuôi béo trắng mới tốt .

Hắn biết, Tiểu Thất là một kiên cường khổ hài tử, rất ít sẽ rơi nước mắt, chỉ có đang suy nghĩ mụ mụ thời điểm mới khóc .

Cảm thụ được đến từ Hầu ca âu yếm, Tiểu Thất bỗng nhiên cười, trong đôi mắt to còn có trong suốt nước mắt lưng tròng thiêm nha thiêm, tiểu nha đầu bắt đầu cố gắng hưởng trong miệng nuốt cơm: Còn có Hầu ca ở bên cạnh ta đây

Trần Nhị Cầu cũng thêm ăn sớm muốn động đưa, bất quá chứng kiến gia gia còn đứng ở bên cạnh đây, Vì vậy vỗ vỗ Hầu sư phụ móng vuốt nhỏ, cười ngây ngô nói hướng lão thôn trưởng chỉ chỉ . Khi lấy được Mã Phong Hầu gật đầu cho phép sau đó, lúc này mới đem lão thôn trưởng cũng tạo nên bàn . Về phần người khác, quá xem qua ghen là tốt rồi, lượng con gà rừng cũng chính là một mâm lớn, người một nhà còn chưa đủ ăn đây.

Đại khái là người được hương vị, một đồng tóc cũng tiến đến Mã Phong Hầu dưới chân, ngược béo mập khuôn mặt nhỏ hẳn nhìn hẳn rắc miệng, mắt không hề nháy một cái: Ngẫu nhất định .

Người một cái Tiểu Quỷ tham ăn, chớ ăn xong tiêu chảy Mã Phong Hầu kẹp một khối thịt gà, ở com tẻ thượng cộ nửa ngày, tận lực đem mặt trên đầu tron dính vào com tẻ thượng, sau đó mới nhét vào một đồng tóc móng vuốt nhỏ trong . Hầu tử bình thường lấy thức ăn chay làm chủ, thỉnh thoảng ăn một bữa thức ăn mặn, chỉ sợ Dạ Dầy chịu không .

Mà Mã Phong Hầu lại không có gì lo lắng, không cần lo lắng Hầu tiêu chảy hư ruột, có lẽ là hắn còn cất giữ thói quen về ăn đi.

Bọn họ mấy cái này không coi ai ra gì tọng, khảo sát đoàn người đứng ở bên cạnh không khỏi có điểm xấu hổ: Người sống trên núi chính là không có quy củ, cũng không biết gọi lãnh đạo ném thử, nói cái mâm kia Dã Kê cách thủy thả lỏng nhưng, dường như chân rất mê người

Lấy Hồ chủ tịch huyện dẫn đầu huyện lãnh đạo cũng nhìn Mã Phong Hầu lăm bằm: Làm sao cảm giác kỳ cục như vậy, dường như con khi này mới là chân chính lãnh đạo lại tựa như ?

Thậm chí bọn họ có một loại ảo giác, ở giữa mà ngồi con khi kia, thuần thục khiến cho chiếc đĩa, nhất cử nhất động, càng giống như là một người tọa ở nơi đó ăn com .

Thật đúng là một con đặc lập độc hành hầu tử, hảo hảo leo cây trích trái cây mới là người nên làm việc, ngồi ở đây giả trang cái gì người đâu ?

"Các vị lãnh đạo đừng thấy lạ, đây là Thần Hầu, trải qua Thanh Vân Quan lão đạo sĩ làm phép, hiểu tính người ." Ăn người ta nhu nhược, lão thôn trưởng vừa ăn còn vừa khen Mã Phong Hầu vài câu . Trong mắt hắn, hầu tử những cử động này đều rất bình thường, Thần Hầu sao, đương nhiên là có chỗ thần kỳ .

Cái này dính điểm phong kiến mê tín màu sắc, huyện lãnh đạo cũng không dám gạt bừa, nhìn người Hầu bên kia còn giống như muốn ăn một hồi, cùng mắt lom lom nhìn, còn không bằng đến trong đạo quan nghỉ chân một chút đây.

Một vị tuổi trẻ bí thư mà bắt đầu thu xếp, Mã Phong Hầu hoành liếc mắt, liền vỗ vỗ Trần Nhị Cầu vai . Trần Nhị Cầu thấy thế vội vã để đĩa xuống, đứng dậy, trong miệng còn nhai một khối thịt gà liền tiến lên: "Trước chớ vào, không có Hầu sư phụ cho phép, người nào cũng không thể đi vào!"

Bí thư phát phì cười . Lấy tay chỉ một cái Mã Phong Hầu: "Người nói con khi kia a, Yamanaka không lão hồ, nó tiểu hầu tử còn muốn xưng đại vương đây."

Phía sau lãnh đạo nhìn nhau mỉm cười: Chúng ta là quan phụ mẫu,

Mặc cho người cái tiểu hầu tử làm sao bắt Q, cũng bắt Q không ra chúng ta Ngũ Chi Sơn!

Trần Nhị Cầu cũng không làm, hắn luôn luôn tôn sư trọng đạo, đương nhiên cũng không cho phép người khác châm chọc Hầu sư phụ, Vì vậy cứng cổ rống một tiếng nói: "Thanh Vân Quan chính là Hầu sư phụ, đương nhiên nói tính!"

Tiểu Thất cũng chống nạnh theo hát đệm: "Hầu Gia gia lúc đi, liền đáp ứng Thanh Vân Quan lưu cho Hầu ca đây!"

Mọi người không khỏi hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Hồ chủ tịch huyện đánh vỡ xấu hổ: "Vậy chúng ta là không phải đắc xưng hô con kia tiểu hầu làm Hầu đạo trưởng "

Thù hạ góp vui dất cười vài tiếng, ngược lại thì Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất, rất nghiêm túc cùng nhau gặt đầu sau đó, lại trở lại tiếp tục ăn thịt gà . Ngay cả lão thôn trưởng, hiển nhiên cũng tán thành loại thuyết pháp này: "Các vị lãnh đạo, Thanh Vân Quan bây giờ là Thần Hầu sản nghiệp, thật đúng là hắn nói tính ."

Nói xong, lại kẹp một mảnh thả lỏng nhưng dùng sức nhai, đồ chơi này vẫn rất có tính dai, bất quá mùi vị thực là không tồi, sớm biết rằng hàm gà con cái nắm ăn ngon như vậy, liền mang một bình rượu tốt rồi .

Khảo sát đoàn cả đám người liền xấu hổ, tiền cũng không được, thói cũng không xong . Riêng là Torii Tiểu Tùng, trong lòng dữ phát nôn nóng, hắn hận không thể điểm tâm sáng khảo sát tài nguyên sau đó ký tên hợp đồng, nào có nhiều như vậy nước Mỹ thời gian lãng phí ở người một cái thói hầu tử trên người .

Vì vậy đi nhanh đến trước bàn com, từ mang theo người trong bao lấy ra một bả sao phiếu, ba đặc một cái vỗ vào Trần Nhị Cầu trước mặt . Lấy hắn và người Trung Quốc giao tiếp kinh nghiệm, nhất phương pháp hữu hiệu chính là tiền tài mở đường, đều là thấy tiền sáng mắt mặt hàng .

Quả nhiên, Trần Nhị Cầu hai nhãn là tả sáng lên, chiếc đĩa ném một cái, nắm lên tiền mặt, ngón tay đưa vào trong miệng chấm điểm nước bọt, liền từng tờ từng tờ đếm . Torii Tiểu Tùng cho hắn là hối đoái hậu nhân Dân tiền, đều là trăm nguyên tiền giá trị lớn, Hồng lập lòe rất là thảo vui .

Torii Tiểu Tùng có nhiều hứng thú nhìn chằm chằm Trần Nhị Cầu kiểm tiền, trong mắt nhỏ còn hiện lên từng đợt hèn mọn . Hắn rất thích hiện tại cảm giác, có một loại chinh phục vui vẻ .

"Hầu sư phụ, một ngàn hai trăm khối đây!" Trần Nhị Cầu lưu luyến mà đem một xấp tiền mặt phóng tới Mã Phong Hầu trước mặt, hắn tuy là thích tiền hơn nữa cũng thiếu tiền, thế nhưng sư phụ ở trên, hắn phải nộp lên trên .

Dùng tiền đập người sao, hình như là ta trước đây thích nhất sử dụng phương thức, bây giờ nhìn một chút, thật đúng là đủ hai Mã Phong Hầu vườn móng vuốt nhỏ nắm lên tiền mặt, còn ở trên bàn té hai cái, phát sinh đùng đùng giòn vang .

Hắn thấy, tên tiểu quỷ này một dạng quả thực không phải là cái gì hảo hảo, năm đó, cha còn đang Đông Bắc cát thiếu khi tình trường thời điểm, người này phải đi địa phương đầu tư thu mua Sơn Dã đồ ăn, sai người tìm đến lúc đó vẫn là nha nội Mã Phong Hầu. Mã Phong Hầu cũng liền thuận miệng cùng cha bí thư chào hỏi, kết quả sự tình tự thành, hắn còn được mời đến Đông Kinh chơi một chuyến.

Ai biết còn không có chơi chán đây, đã bị cha một chiếc điện thoại cho gọi về đi, đổ ập xuống một trận giáo huấn, cuối cùng còn bị cầm tù một đoạn thời gian. Nguyên lai, cái này Torii Tiểu Tùng cùng địa phương chính phủ ký tên thu mua trên hợp đồng, làm rau đại giá cả cực thấp, qua tay đến Đảo Quốc sau đó, lại có gấp mấy chục lần lợi nhuận. Hết lần này tới lần khác chuyện này còn bị truyền thông cho công bố ra, khiến cho cha rất là bị động.

Cho nên, Mã Phong Hầu cũng liền đem tên điều nhân này cho hận tới. Hiện tại cư nhiên ở đây gặp mặt, ước đoán người chim này còn muốn chơi từ trước sáo lộ, hắn Hầu bà ngoại, không biết này tòa đỉnh núi về ta quản sao, không biết những thứ này thả lỏng nhưng đều là ta sao?

Mã Phong Hầu càng nghĩ càng giận, nếu như cùng chân núi Trần Gia Câu thôn dân cộng đồng mở rộng thả lỏng nhưng tài nguyên, hắn vẫn là có thể tiếp thu, dù sao cũng là lần cư trú, hắn thân phận bây giờ lại đặc thù, không tốt khiến cho phô trương quá mức. Thế nhưng người một cái lương tâm thật to hư tiểu quỷ từ cư nhiên cũng muốn đến chia một chén súp, có thể nhẫn nại Hầu không thể nhẫn!

Bỗng dưng, Mã Phong Hầu cánh tay giương lên, tiền mặt liền hướng nổi Torii Tiểu Tùng trên mặt bay đi, bay là tả trên không trung bay xuống, cuối cùng tán lạc tại Torii Tiểu Tùng dưới chân địa mặt, đồ ăn rất là đáng chú ý. Theo lý thuyết, bức tranh này mặt vẫn là rất có mỹ cảm, chỉ là làm đương sự, Torii Tiểu Tùng cảm giác lại thật không tốt: Sĩ nhục, bị một con khi cho khinh bỉ, đơn giản là thật to sĩ nhục!

Giận không kềm được phía dưới, Torii Tiểu Tùng đưa hai tay ra, rất mạnh vô cùng hướng con kia ghê tởm hầu tử chộp tới. Hắn lúc còn trẻ luyện qua Nhu Đạo, nhiều năm như vậy cũng không còn làm sao ném, một cái nhỏ mao Hầu mà thôi, trước tới đầu kỹ năng, gọi nó chịu khổ một chút đầu.

Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất đồng thời đứng lên triệt thoái phía sau, sau đó đều đem một loại quái dị nhãn thần nhìn về phía Torii Tiểu Tùng: Cùng Hầu sư phụ (Hầu ca) động thủ, người bao lớn tâm à?

Mã Phong Hầu gần nhất chung quy cảm giác mình Hầu Quyền dần dần gần như đại thành, chỉ là khổ nỗi không có đối thủ đến kiểm nghiệm. Dù sao Tiểu Thất quá nhỏ, Trần Nhị Cầu lại mới vừa mới nhập môn, võ thuật còn thấp. Cái gọi là cao thủ tịch mịch, đã là như thế.

Nghĩ không ra a, lại có thể có người ba ba đưa tới cửa, hơn nữa nhìn người chim kia thân thủ, giống như cũng là luyện qua, chánh hợp Hầu ý.

Vì vậy một cái lộn ngược ra sau từ trên cái băng rơi xuống đất, lác mình lên đến một chỗ đất trống đứng thẳng, còn rất là phách lối theo Torii Tiểu Tùng câu câu tóc nức ních ngón tay.

Torii Tiểu Tùng con tức xem như là triệt bị hầu tử cho khơi mào đến, hắn bỏ rơi trên người áo gió, lại cởi tây trang, vén lên áo somi tay áo, tại chỗ hoạt động vài cái, liền từng bước theo Mã Phong Hầu tới gần.

"Chim ở tiền sinh, cùng một con chưa xốt khuôn mặt hầu tử động thủ, thắng không anh hùng a" vị kia tuổi trẻ bí thư còn thật lo lắng quý khách gọi hầu tử cho cáo rồi, luyện bước lên phía trước ngăn cản. Kết quả câu này chưa xốt khuôn mặt hầu tử cũng thành công làm tức giận Mã Phong Hầu, trực tiếp chui lên đi, Hầu móng vuốt ở trên cổ hắn cào một bà, sợ đến đồng chí bí thư kinh hô liên tục: Quả nhiên là chưa xốt khuôn mặt hầu tử, nói trò mặt liền trở mặt.

Thật, Mã Phong Hầu chỉ là hù dọa hắn một cái, nếu thật là động thủ nói, trực tiếp sẽ đưa hắn đi Hàn Quốc phẫu thuật thẩm mỹ.

Mà đúng lúc này sau khi, ở một bên vận sức chờ phát động Torii Tiểu Tùng cũng thốt nhiên làm khó dễ, lác mình tới Mã Phong Hầu bên trái, ra chân như điện, trực tiếp một cước đạp hướng tiểu hầu đầu gối phải. Có điểm Nhu Đạo đầu gối xa chiêu số, chỉ là bởi vì tiểu hầu tử quá thấp, đơn giản trực tiếp đoán. Phải biết rằng, Torii Tiểu Tùng lúc này cũng không phải là Nhu Đạo trận đấu lúc Xích Cước, mà là mang giày da đây, nếu như bị hắn đoán thật, Mã Phong Hầu này Hầu chân khẳng định phế.

Được! Mã Phong Hầu trong miệng chỉ 1 tiếng, chỉ thấy hắn thân như lá rụng, theo đối phương Thối Thế mà phát động, mặc cho người thiên quân lực, cũng khó mà cùng thân. Nhìn thấy một bên quan chiến Trần Nhị Cầu ngăn người mê mẩn, Tiểu Thất càng là dùng sức vỗ Tiểu bàn tay.

Cho Mã Phong Hầu bám đất còn có một dùm tóc, cũng học Tiểu Thất xu thế, bốp bốp bốp bốp đất vỗ móng vuốt nhỏ, phách hai cái, liền khom lưng từ dưới đất nhật lên hiện tiền mặt, phách hai cái, lại nhật hiện, lưỡng không làm lờ.

Không đợi một đồng tóc đem trên mặt đất tiền mặt nhật xong, bên kia Mã Phong Hầu đã triển khai phản kích, song chương khóa lại Torii Tiểu Tùng mắt cá chân, theo hắn đá vào cẳng chân phương hướng lác một cái. Torii Tiểu Tùng thu thế không kịp, trực tiếp bị vận ngã xuống đất.

Cái này đem hắn có thể té mông: Làm sao có thể, Tiểu Tiểu mao Hầu, lực đạo sao sẽ to lớn như thế, hơn nữa lại còn sẽ mượn lực?

Ngã sấp xuống một khắc kia, Torii Tiểu Tùng phảng phất lại nhớ tới mới học Nhu Đạo thời điểm, mặt đối với mình lão sư cái loại cảm giác này, cường đại như ngưỡng mộ núi cao, không thể chiến thắng.

Mã Phong Hầu đầu chịu đơn giản tha cho hắn, phi thân nhào tới. Lợi trào như câu, từ Torii Tiểu Tùng bên trái trên má nắm, nhìn nửa lúc, Torii Tiểu Tùng bên trái trên gương mặt xuất hiện một cái thích nhãn "Xuyên" chữ.

"Không được tổn thương ngoại tân!" Hồ chủ tịch huyện gấp đến độ kêu to, hắn là chân sợ cái này so với sinh ý bị quấy nhiễu rồi a.

Mã Phong Hầu hướng hắn thử thử nha, lại một lần nữa vung trào, ở Torii Tiểu Tùng má phải trên gò má lại tới một cái, như vậy mới có Hoa Hạ truyền

thống đối xứng mỹ chữ sao.

Torii Tiểu Tùng trên mặt đất co lại thành một đoàn, hai tay ôm lấy đầu, trong miệng oa oa kêu thảm thiết, tiếng như giết lợn .

Người điều nhân, sau đó thấy người một lần đánh một lần Mã Phong Hầu theo hai bên trái phải xem náo nhiệt Xích Khào ngoắc ngoắc tay: Nhị Đường Gia, hai ngày trước ta dạy cho người Hầu Tử Thâu Đào, người luôn luôn không học được, ngày hôm nay tiện nghi người, có mục tiêu sống cho người luyện .

Xích Khào chứng kiến Hầu Vương đại phát thần uy, trong thân thể bạo lực ước số cũng bị triệt kích phát, đã sớm nhiệt huyết sôi trào, suru một cái lủi qua đây, nhìn Hầu Vương theo chân nó khoa tay múa chân hai cái, liền ngậm hiểu, giữ ra * một cột nước phun mạnh ra đi, ào ào xông vào, tất cả đều xối tại Torii Tiểu Tùng trên đầu .

Lâm, ta là gọi người trộm hân quả đào Mã Phong Hầu buồn gãi gãi cái ót, bất quá bây giờ hiệu quả tốt giống cũng không tệ cũng, có muốn hay không đem mấy con khi cũng gọi đến đây?

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Chia của đại hội

Bầy vợ là rất giỏi về bám đất, mặc dù phần lớn hầu tử ngày hôm nay đều tự do hoạt động, chạy ngọn núi đùa giỡn đi, thế nhưng già trẻ lớn bé cũng còn lại sắp tới mười con đây. Chúng nó chứng kiến Hầu Vương đem đối thủ đánh cho tề ra quần, lập tức đều đứng lên đến xem, bang Hầu Vương lý do tót, bang Hầu Vương cầm con rắn, còn có cầu giao phối .

Động tác này đang động vật giới không thể bình thường hơn được, càng là cường đại Hùng Tinh, mới Việt khả năng hấp dẫn Thư Tinh .

Bất quá Mã Phong Hầu đối với Mẫu Hầu có thể không có hứng thú gì, không nhìn được phát phát móng vuốt nhỏ . Bầy vợ liền tiến đến Torii Tiểu Tùng chu vi, động tay động chân bắt đầu cướp giật trên người hân đồ đặc . Không sai, ở bầy vợ trong nhận thức, Hầu Vương đánh xong thắng trận, nên chúng nó đoạt lại chiến lợi phẩm thời gian .

Sáng trông suốt đồng hồ đeo tay không sai, thu; trên đầu ngón tay mang vật này ánh vàng rực rỡ, cũng thu; trong túi giấy rách mảnh nhỏ đồ au, dường như không có gì dùng, cũng được thông qua thu a !

Mà một đồng tót các loại vài cái tiểu hầu, càng là không khách khí đem Torii Tiểu Tùng dây lưng đều kéo xuống đến, cuối cùng ngay cả một tứ giác quần xi-lip chưa từng buông tha, đem Torii Tiểu Tùng cho bóc trần truồng .

Torii Tiểu Tùng cũng muốn giãy dụa phản kháng, thế nhưng Xích Khào đem hân xem đến sát sao, chỉ cần sáo có động tác, móng vuốt nhỏ ngay lập tức sẽ hướng trên mặt hân bắt chuyện, sợ đến Torii Tiểu Tùng chỉ có thể đành hoàng gắng gượng, ngay cả hết hy vọng đều có .

Mã Phong Hầu thì nhìn thấy tâm hoa nộ phóng: Tam Quang chính sách a, các người bây giờ ngoan độc, khi nào học được lấy đạo của người trả lại cho người đây?

Mà huyện lãnh đạo bên kia thì kêu khổ liên tục, muốn lên trước ngăn cản, thế nhưng hầu tử quá hung tàn . Gấp đến độ Hồ chủ tịch huyện trên người vì vũ đồ mồ hôi, thật muốn hét lớn một tiếng: Nhanh đi thỉnh Như Lai Phật Tổ!

Máy mấn ở trong khảo sát đoàn mặt, còn có bốn vị phụ trách an ninh cảnh sát, nguyên bản vẫn rất không có có tồn tại cảm giác, cái này sẽ rốt cục bị huyện trưởng đại nhân cho nhớ tới, gặp nguy hiểm tìm cảnh sát a: "Ấu đả ngoại tân, bắt bọn nó tất cả đều còng!"

Một gã cảnh sát thâm niên tăng hắng một cái, nhỏ giọng nhắc nhở: "Huyện trưởng, đó là hầu tử, không phải người!"

Cảnh sát đồng chí cũng là lần đầu tiên gặp phải loại này vương tay chân tình huống, người đánh lợn có thể tạm giữ vì lý do trị an còn có phạt tiền, chân đem một bầy khi cho tới cục công an tính chuyện gì xảy ra mà, cục công an cũng không phải vườn bách thú

Mấu chốt nhất là, không nhất định có thể lộng quá bây giờ a!

"Đeo thương sao?" Hồ chủ tịch huyện cũng thực sự là cấp bách .

Cảnh sát cùng nhau lắc đầu, loại này cùng đi ngoại tân hoạt động, chủ yếu là mở làm ra vẻ, ai dám sủng lục a .

"Vây các ngươi cũng phải đi tới đem ngoại tân trước cứu trở về!" Hồ chủ tịch huyện mắt nhìn thấy chim ở tiền sinh ngay cả chim nhỏ đều lộ ra đến, đang bị một cái nhỏ Hầu dùng móng vuốt đàn nôi, quả thực quá không ra gì!

Mấy cảnh sát đồng chí lẫn nhau nhìn một chút, ngay cả côn cảnh sát chưa từng mang a, không khỏi trong lòng thầm mắng: Ngươi tại sao không đi đây!

Bất quá chỗ chức trách, cũng không phải do bọn họ lùi bước, từ tên cảnh sát không thể làm gì khác hơn là kiên trì, từng điểm từng điểm dịch chuyển về phía trước họ, trong lòng âm thầm cầu khẩn: Hầu đại ca, hi nhìn các ngươi có thể giờ cao đất trào, thả chúng ta một con ngựa .

Cũng không biết là trong lòng bọn họ cầu khẩn sản sinh hiệu quả, vẫn là bầy vượn đem Torii Tiểu Tùng lấy hết sau đó, lại không giới lợi dụng, cư nhiên rầm một cái bỏ chạy .

Bọn cảnh sát đều âm thầm lau một vệt mồ hôi lạnh, vội vã đem tôn quý ngoại tân cho đánh trở về . Từ ngoại tân đi tới bọn họ huyện thành nhỏ sau đó, vẫn cùng tổ tông lại tựa như cung, ngày hôm nay khen ngược, gọi một bầy khi dĩ nhiên cho chuyển chính . Tên kia cảnh sát thâm niên đời ông nội thì có năm đó bị xâm Hoa Nhật Quân cho sát hại thân nhân, tâm lý còn âm thầm cho bầy vượn kêu một tiếng được!

"Chim ở tiền sinh, ngài " Hồ chủ tịch huyện cũng không biết nên điểm mà, thẳng thắn đem trên người áo gió cởi ra, cho chim ở thôn nhỏ trước phủ thêm .

Thoát ly hiểm cảnh, chim ở thôn nhỏ cũng rất cục hoàn dương, đôi mắt nhỏ bắn ra không gì sánh được cừu hận ánh mắt, dường như muốn cắn người khác, cả kinh Hồ chủ tịch huyện cũng lui ra phía sau mấy bước .

Vẫn tương đối lạnh nhạt Yamaguchi Junko lúc này đi tới, cùng Torii Tiểu Tùng quang quác quang quác nói vài lời . Torii Tiểu Tùng liền tràn đầy không cam lòng trừng bên kia bầy vượn liếc mắt, sau đó liền muốn câu họ tổng hãn đi bệnh viện, lần này không làm được trực tiếp hủy dung .

Một bên khác,

Mã Phong Hầu rửa tay một cái, lại nhớ tới bên bàn cơm tiếp tục ăn . Hưởng dụng hết ăn trưa, Mã Phong Hầu liền phơi nắng một hồi thái dương . Ngày mùa thu ánh mặt trời vẩy lên người, ấm áp rất thích ý . Cách đó không xa những quan viên kia cũng đều có chút chột: Chúng ta mang mang lục lục đến lúc đó vì sao, còn không bằng một con khi thanh nhân tự tại đây

"Vô ích ngươi thất oa " Mã Phong Hầu đang phơi thoải mái đây, liền nghe được bên người truyền tới một ôn nhu giọng nữ, đồng thời, một cổ nước hoa gọi hân mũi ngứa, nhìn không được một cái hắt hơi .

Giương mắt nhìn một cái trước mặt đang hướng hân cục cùng Yamaguchi Junko, Mã Phong Hầu không khỏi liệt liệt chửi sừng: Còn giống như là từ trước sáo lộ sao

Lần kia Đông Kinh cuộc hành trình, chính là chỗ này vị Yamaguchi Junko toàn bộ hành trình cùng đi Mã Phong Hầu, nhưng lại cung cấp phi thường toàn diện phục vụ, ừ, phi thường toàn diện . Mã Phong Hầu lúc đó vẫn là hoa hoa đại thiếu, tự nhiên là ai đến cũng không - cự tuyệt . Qua đi mới hiểu rõ, nguyên lai Yamaguchi Junko, thật chính là Anh Hoa Chu Thức Hội Xã chuyên môn bồi dưỡng quan hệ xã hội nhân tài, chuyên môn dùng thân thể trao đổi lợi ích .

Vì thế, Mã Phong Hầu cũng có chút cảm tức, còn cho là mình mị lực vô hạn, quốc nội nước ngoài thông cật đây, nguyên lai tất cả chỉ là giao dịch một bộ phận . Vị này Yamaguchi Junko tiểu thư, có thể tuyệt không tình khiết đây!

Đứng ở trước mặt con khi, Yamaguchi Junko bỗng nhiên có một loại ảo giác: Vừa rồi con này tiểu hầu xem ta nhãn thần, làm sao là lạ, dường như có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác ?

Bất quá chuyện liên quan đến phát tài Đại Kế, Torii Tiểu Tùng đã thua trận, Yamaguchi Junko phải đảm đương nổi phần này trọng trách, thế nhưng trong lòng nàng cũng không còn a: Quan hệ xã hội đối tượng là hầu tử, thật đúng là là lần đầu tiên .

Vốn là có thể không cần xem một con khi sắc mặt, thế nhưng loại này rừng sâu núi thẳm rất là nguy hiểm, không có làm hướng đạo dẫn đường, không làm được vậy ở trong núi lớn ra không được, vạn nhất gặp lại dã thú gì đây. Cho nên, ở tuyệt đại đa số thời điểm, Yamaguchi Junko vẫn sẽ bằng vào người đầu tư thân phận, hướng địa phương Chính Phủ Quan Viên tìm xin giúp đỡ, hơn nữa một chiều này còn trăm lần hiệu quả cả trăm .

Nhưng là hôm nay trường hợp này có chút đặc thù, ở trong núi, này làm quan cũng muốn ý lại địa phương lão bách tính . Hết lần này tới lần khác bất luận là Trần Nhị Cầu vị này đương sự vẫn là lão thôn trưởng, đối với con khi này đều kính như thần rõ ràng . Cho nên Yamaguchi Junko rất nhanh Lý Thanh mạch suy nghĩ, đem con khi này trở thành đột phá khâu .

Vì vậy ý vào lá gan, Yamaguchi Junko xuất ra một khối Nãi kẹo, đẩy ra sau đó, từng điểm từng điểm đưa về phía Mã Phong Hầu . Nàng động tác rất giống mềm nhẹ, miễn cho kích thích đến con này tính tình không được tốt hầu tử . Ở nàng gia hương Hokkaido, cũng không có thiếu Mi Hầu, khi còn bé, Yamaguchi Junko còn cùng hầu tử cùng nhau phao ôn tuyền đây, cho nên đối với Mi Hầu tập tính coi như hiểu rõ .

Không chuẩn bị sử dụng ngươi am hiểu nhất thịt người lựu đạn sao Mã Phong Hầu nháy nháy con mắt, sau đó vượn móng vuốt nhỏ nắm tới, bất quá không có trào khối kia kẹo

Sắc hầu một dạng Yamaguchi Junko trong miệng kinh hô 1 tiếng, ở trong lòng cho Mã Phong Hầu thiệp cái tân nhãn hiệu .

Lại nói tiếp, hầu tử quả thực cũng rất sắc, nhân rồi không chuyện gì, thích nhất vận động chính là giao phối, thậm chí là đồng tính hầu tử chính giữa cũng

lâm loạn .

Nhưng mà, Mã Phong Hầu ngược lại thấy sắc này lòng tham, chỉ là muốn trả thù một chút mà thôi . Dù sao nội tâm hắn còn thuộc về nhân loại, cho nên cũng không tiện làm được thấy qua làm càn, liền hướng Xích Khào vẫy tay, khoa tay múa chân hai cái sau đó, móng vuốt nhỏ lên núi lễ Phật khẩu Junko một ngón tay .

Yamaguchi Junko có thể dọa hồng, tuy là trước đây cũng bởi khách nhân chơi đùa một ít tương đối kích thích tiết mục, thế nhưng nếu như bị một con khi mạnh mẽ gạch chéo, còn có mặt mũi sống mạ ?

Vì vậy nhanh chân trở về bỏ chạy, trong miệng càng là thét chói tai liên tục . Xích Khào ở phía sau còn không tha thứ đây, theo đuổi không bỏ, một bộ sắc đảm ngập trời đáng đáp .

Mấy cảnh sát đồng chí lại bị ép lên sân khấu, tốt xấu xem như là đem Yamaguchi tiểu thư đoạt cứu trở về . Đến lúc này, nào còn có tâm tư khảo sát, chạy trước đi . Vì vậy khảo sát đoàn thành viên hãy cùng chạy trốn chết lại tựa như, chạy xuống núi .

Cái này có thể khổ những quan lão gia này, bọn họ những người này đều tọa quen phòng làm việc, sơ vu đúc luyện, trèo non lội suối, cái nào gặp quá cái này tội a . Thế nhưng tính mệnh du quan, theo không kịp cũng phải liều mạng a . Kết quả mỗi một người đều cắn chặt răng, xuyên Lâm Việt Giản, còn kém té .

Thật vất vả chứng kiến phía trước Trần gia thôn, khảo sát đoàn thành viên cũng không kịp hình tượng, phù phù Thông ngồi dưới đất bắt đầu thở mạnh, có hai người đem qua bồi ngoại tân uống rượu uống nhiều một chút, chống cây cạy một cái tinh thần nôn khan .

Liền đang khảo sát một dạng đi ô-tô ly khai hẻo lánh Trần gia thôn sau đó, lại có nhất hóa nhân quý quý túy túy đi tới Trần gia thôn vùng, bọn họ mục tiêu, chính là một con khi

Cuối cùng là thanh tịnh rồi . Mã Phong Hầu đem Xích Khào cho thét to trở về, sau đó liền chỉ chỉ trên mặt đất đồng gia chiến lợi phẩm . Nhị Dương Gia ngày hôm nay biểu hiện không tệ, giá trị được thưởng .

Xích Khào lật một trận, nắm lên Torii Tiểu Tùng điện thoại di động bài ra . Kết quả Thấy vậy Trần Nhị Cầu rất quen mắt: Hoa quả cơ a, so với gia gia ta cái kia lão niên cơ có thể mạnh hơn!

Hắn cũng biết hầu tử chưa từng kiên nhẫn, ước đoán không dùng được một hồi liền chơi chán, cho nên liền chăm chú nhìn Xích Khào, tùy thời chuẩn bị tiếp nhận .

Nhìn người về điểm này tiền đồ Mã Phong Hầu lại từ dưới đất nắm lên cái kia dính vết máu nhẫn, trực tiếp ném cho Trần Nhị Cầu . Bởi vì nhẫn mang trên ngón tay thượng tương đối chặt, cho nên hầu tử ở hải thời điểm khó tránh khỏi có chút thô bạo .

Kim! Trần Nhị Cầu kích động cục nổi hai tay, đem nhẫn vững vàng tiếp ở lòng bàn tay, sau đó ở trên quần cạp vài cái, liền hỏa hỏa mà chụp vào trên ngón tay, thật đúng là dùng nói, cao thấp chánh hợp thích, bắt hắn cho vui về a: Còn là theo chân Hầu sư phụ hỗn có tiền đồ!

Nó hầu tử cũng đều đứng lên đến, trong miệng thì thầm đất kêu, Mã Phong Hầu có thể chứng mất Torii Tiểu Tùng này đồ nhi, Vì vậy phát phát móng vuốt nhỏ, bày vườn liền chen nhau lên, người tranh ta đoạt, bộ âu phục đều xé thành vãi .

Chia của hoàn tất sau đó, Mã Phong Hầu liền đem khối kia đồng hồ vàng ném cho Tiểu Thất, giữ lại nhìn thời gian một chút cũng tốt . Tiểu Thất cũng muốn mang, đáng tiếc cổ tay quá nhỏ, chỉ có thể trở lại Thanh Vân Quan trong giấu kỹ . Không giấu không được a, hầu tử môn mỗi người đều là lật đồ tốt tay .

Cuối cùng, ngay cả lão thôn trưởng xuống núi thời điểm, đều vui tươi hớn hở đất mang theo một đôi giày da đi . Hắn có thể bắt kẻ có phải hay không là tang vật, còn đây là cái gì ngoại tân mặc thứ gì . hai oai hạt đều thâm như vậy, không tin còn có mặt mũi trở lại ?

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Tiền tài vô địch

Thừa dịp Thiên nhi được, dẫn bày vườn đem thu thập đến hạt dẻ đều phơi một chút . Chủ yếu là những vùng núi đó cây hạch đào, lột da rất là phiền phức, lột hầu tử hiểu móng vuốt nhỏ đều đen sì . Bất quá bọn người kia cũng đều hưởng qua nhân hồ đào mỹ vị, cho nên làm được cũng coi như chuyên tâm .

Thèm ăn thời điểm, cho tặc mi thử nhân dùng Thạch Đầu đập hai cái, đem mềm nhu nhân hồ đào nhét vào trong miệng, nhắm cái miệng nhỏ nhắn ý vị nổ động . Ở Mã Phong Hầu dưới ảnh hưởng, hầu tử hiểu cũng đều học biết sử dụng nhất công cụ đơn giản Thạch Đầu, ước đoán chẳng mấy chốc sẽ tiến nhập thời kì đồ đá .

Đến chạng vạng kết thúc công việc thời điểm, đi ra ngoài dạo chơi hầu tử cũng lục tục đều trở lại . Đám người này hiện tại cũng coi Thanh Vân Quan là Thành lão ô, tuy là tạm thời không thể vào đến bên trong, thế nhưng Mã Phong Hầu cũng đang từ từ tiến hành phương diện này huấn luyện, chỉ cần không tùy chỗ đại tiểu tiện, bất loạn làm phá hư, đến mùa đông thời điểm, hay là chuẩn bị cho bày vườn một cái đất dung thân .

Tiểu Thất đứng ở Đạo Quan cửa, đốt ngón tay tra số, đây cũng là nàng mỗi ngày đều phải tiến hành hạng nhất công tác, đồng thời làm không biết mệt, cứ thế mãi, Tiểu Thất đều sắp biến thành Hầu oa .

"Hầu ca, còn thiếu lão sẹo một dạng cùng bệnh chốc đầu đầu đây, thiên đô sắp tới nha ." Tiểu Thất chạy về trong viện, hướng Hầu ca hội báo tình huống .

Mã Phong Hầu ngẩng đầu nhìn sang thiên, quả thực sắp tới, hướng thiên đến lúc này, bày vườn đã sớm về tổ . Hơn nữa, lão sẹo một dạng là bày vườn trong khó có được nhân tài, nắm giữ Hầu Nhi Tửu kỹ thuật, không cho sơ thất a .

Vì vậy cũng liền vội vàng đi Đạo Quan bên ngoài, liền thấy xa xa chạy tới một đạo hắc ảnh, chứng kiến bày vườn sau đó, trong miệng xèo xèo kêu to, tiếng kêu tốt không thể thâm .

Bày vườn cũng rối loạn lên, các loại cái bóng đen kia nhún nhảy đến trước mặt nhìn lên, hình như là đầu chốc đi. Rất nhanh Mã Phong Hầu ngay Tiểu Thất đạt được đến xác nhận, chính là đầu chốc, không đáng xem trên đỉnh cổ vài chỗ không có lông địa phương sao, thế nhưng, lão sẹo một dạng đây?

Trở về bày vườn sau đó, đầu chốc có vẻ rất là hưng phấn, trong miệng phát sinh gấp xèo xèo âm thanh, đại khái là muốn biểu đạt: Cuối cùng cũng chứng kiến thân nhân a!

Tình huống gì ? Mã Phong Hầu đi tới vỗ một cái nó vai, đầu chốc liền ngay cả gọi mang khoa tay múa chân, Mã Phong Hầu coi như là hiểu rõ một thứ đại khái . Hiện tại hẳn cùng Hầu trong đám hầu tử, đã có thể thực hiện cơ bản nhất câu thông .

Theo đầu chốc thuyết minh, ngày hôm nay khó có được thả lỏng, lão sẹo một dạng liền dẫn nó đi hái một loại ăn ngon trái cây . Bởi vì ở bày vườn bên trong tuổi không sai biệt lắm xem như là lớn nhất, Hầu dày dặn kinh nghiệm, cho nên đoàn người vẫn tương đối nguyên ý cùng lão sẹo một dạng hỗn, chung quy có thể lấy được điểm sành ăn .

Vì vậy đầu chốc liền cao hứng theo lão sẹo một dạng đi, ở hái trái cây giờ tý sau khi phát sinh một ít tình huống, đưa tới lão sẹo một dạng gặp phải nguy hiểm, đầu chốc chỉ có thể chạy trở lại báo tin .

Hiểu rõ tình huống sau đó, Mã Phong Hầu quyết định lập tức trước đi cứu viện, đừng nói là bày vườn trong tương đối trọng yếu lão sẹo một dạng, coi như là bất luận cái gì một con khi gặp phải nguy hiểm, hẳn cũng có đứng ra, nếu làm khi Vương, thì có phần này nghĩa vụ .

Mất thấy thiên đô sắp tới, cho nên liền lưu lại Tiểu Thất ở Thanh Vân Quan giữ nhà, chỉ đem lĩnh Trần Nhị Cầu, đầu chốc cùng Xích Khào, còn có giới về truy tung đại hắc, cùng nhau cân chạy nơi khởi nguồn . Ngược lại có nhiều như vậy hầu tử cùng Tiểu Thất làm bạn, cũng sẽ không có nguy hiểm gì .

Buổi tối rừng cây càng lộ vẻ sâu thẳm vắng vẻ, thu trùng cũng đã ngủ đông, xuyên thấu qua loang lổ bóng cây, có thể chứng kiến một cột sáng ở trong rừng nhanh chóng di động, chính là đi nhanh Mã Phong Hầu một nhóm .

Sa Sa, Sa Sa, giẫm ở lá rụng mặt trên, tiếng bước chân không gì sánh được nhẹ nhàng . Thành thạo đạp lên rơi xuống cành khô, cũng sẽ phát sinh rắc rắc thanh thúy hưởng .

Cô meo, cô meo thê lương tiếng kêu chọt trên tàng cây vang lên, dồn sức đánh phá yên lặng buổi tối, sợ đến Trần Nhị Cầu run run một cái, trên tay đèn pin rơi xuống trên mặt đất .

"Đáng chết con cú, hù chết loại người!" Trần Nhị Cầu chứng kiến tà phía trên trên nhánh cây cặp kia xanh mượt con mắt, cũng biết gặp gỡ buổi tối đi ra vào Cú Mèo . Tiếng thét này là đủ } người, còn Cú Mèo như vậy không thảo vui .

Mã Phong Hầu vừa rồi cũng dọa cho giật mình, chói tai tiếng kêu gọi hẳn có một loại trên đầu lông khi đều đứng lên cảm giác, nghe được Trần Nhị Cầu lầm bầm, lúc này mới thở phào một cái: Sợ bóng sợ gió một hồi a .

Thật, dạ hành rừng rậm là vô cùng nguy hiểm, bởi vì có thật nhiều dã thú, đều thích ở buổi tối kiếm ăn hoạt động . Cho nên Mã Phong Hầu bao quát toàn bộ bày vườn, đều rất ít ở ban đêm hoạt động . Ngày hôm nay lão sẹo một dạng gặp nạn, Mã Phong Hầu cũng chỉ đành liều mạng .

Cú Mèo tiếng kêu, đại khái cũng khiến cho đặt ở đầu chốc tâm lý sợ hãi, người này sợ đầu sợ đuôi đất không dám đi về phía trước . Người còn phải phụ trách dẫn đường đây, không đi làm sao thành ? Dưới so sánh, Xích Khào là tốt rồi nhiều, dù sao cũng là đã từng Hầu Vương, cũng không thiếu khuyết dũng khí .

Không biết là bởi vì sợ, hay là bởi vì sau khi trời tối không được nhìn, nói chung đầu chốc dẫn đoàn người ở trong rừng chuyển một trận, liền bắt đầu tại chỗ xoay quanh, móng vuốt nhỏ lên đỉnh đầu kết kết kết kết dùng sức gãi, đoán chừng là triệt mông quay vòng, tìm không được lộ .

Lại cào liền sớm muộn gì cào thành trục đầu Mã Phong Hầu tâm lý vừa vội vừa tức, vuron móng vuốt nhỏ, gãi gãi đại hắc cái cổ, sau đó xoay người ky đến lớn Hắc sau lưng đeo . Đại hắc liền gầm nhẹ hai tiếng, vọt lên phía trước đi . Đầu chốc hiển nhiên không trông cậy nổi, chỉ có thể nhìn đại hắc .

Từ lần trước cộng đồng trải qua đau khổ sau đó, đại hắc coi như là triệt tiếp nhận Mã Phong Hầu, trừ Tiểu Thất ở ngoài, liền đối với Mã Phong Hầu thân cận nhất, có điểm thành Mã Phong Hầu vật cưỡi chuyên dụng tư thế .

Đuổi kịp Trần Nhị Cầu thấy thế, trực tiếp đem đầu chốc ném tới trên bả vai mình, quả thực mang một trời buộc nha còn như Xích Khào, thì vọt một cái giật mình đất xông vào Trần Nhị Cầu trước người, vừa lúc có thể nương đèn pin sáng .

Đại hắc chạy ở phía trước bên trên một đoạn, sẽ dừng lại trên mặt đất ngửi một trận, phân rõ lão sẹo một dạng cùng đầu chốc lưu lại khí tức, cho nên vừa đi vừa nghỉ, tốc độ thủy chung không nhắc nổi .

Lúc ban ngày sau khi, lão sẹo một dạng cùng đầu chốc hiển nhiên đi ra ngoài rất xa, Mã Phong Hầu bọn họ đều ở đây trong rừng ghé qua hơn một giờ, đại hắc còn không có dừng lại ý tứ . Tính một chút khoảng cách, làm sao cũng có hơn mười dặm .

Mảnh này cánh rừng, coi như đối với Mã Phong Hầu mà nói, chính là thuộc về chưa dò xét qua khu vực, đã chân chính xem như là sâu trong núi lớn, nghĩ không ra lão sẹo một dạng chạy thật đúng là xa.

Tiến vào xa lạ khu vực, Mã Phong Hầu cũng càng cẩn thận hơn, nỗ lực dựng thẳng lên một đôi tai chiêu phong, lắng nghe chu vi tất cả gió thổi cỏ lay . Trần Nhị Cầu từng lâm kinh nghiệm cũng rất phong phú, cho nên đồng dạng nắm chặt trong tay cái vỏ, chút bất tri bất giác, lòng bàn tay đã bắt đầu đổ mồ hôi .

Ô Uông đại hắc bỗng nhiên dừng bước lại, hướng phía trước tới như mực trong rừng phệ kêu .

Mã Phong Hầu vội vã vỗ vỗ nó đầu chó, ý bảo đại hắc an tĩnh lại, bởi vì tiếng chó sủa đối với rất nhiều dã thú đều là một loại cường liệt kích thích, Mã Phong Hầu vẫn là lớn nhỏ thời điểm, thích kích thích, cũng qua một ít cùng bằng hữu săn thú kinh nghiệm .

Trần Nhị Cầu kinh nghiệm hiển nhiên càng thêm phong phú, hẳn tựa hồ cảm ứng được cái gì, đèn pin bỗng nhiên giơ lên, từ phía trước trên cây to đảo qua .

Ở Quang Trụ quét qua một cái chạc thời điểm, bỗng nhiên thấp sáng hai cái xanh mượt quang điểm, nói như vậy, có nhìn ban đêm động vật, đang bị cường quang chiếu xạ thời điểm, con mắt thông thường đều là tình hình như thế .

Tiếng gầm nhỏ lập tức vang lên, Trần Nhị Cầu theo bản năng run run, tuy là vừa rồi đèn pin Quang Trụ chỉ là vượt qua, thế nhưng hẳn cũng lớn bạng châu thấy rõ trên cây con kia mảnh thú, bộ lông màu vàng óng cùng với mặt trên không gì sánh được bắt mắt hắc sắc lâm lâm, trạng thái như từng viên đồng tiền, không phải Kim Tiền Báo vậy là cái gì ?

Bởi vì Yamanaka không lão hồ, sờ lấy tiền Báo mấy có lẽ đã là mảnh rừng núi này trong nằm ở chuỗi thực vật đỉnh cao nhất mảnh thú, Trần Nhị Cầu cũng chỉ là nghe nói qua hầu từ trên núi có con báo thường lui tới, vẫn là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy tiếp xúc .

Bản năng muốn nhanh chân chạy mau, nhưng khi hẳn chứng kiến phía trước Hầu sư phụ động cũng không động sau đó, cũng liền khó khăn đè xuống về này chạy trốn xung động .

Đầu chốc thì càng thêm không chịu nổi, thét chói tai hai tiếng sau đó, đơn giản đem đầu nhỏ hướng Trần Nhị Cầu nách khoan một cái, gì cũng không để ý; Xích Khào mặc dù so sánh lại nó đỡ hơn một chút, thế nhưng thiên địch mang đến uy thế như vậy, tuyệt đối là một loại đến từ sâu trong linh hồn sợ run , khiến cho Xích Khào thân bất do kỷ nằm rạp trên mặt đất, không dám chút nào nhúc nhích .

Mã Phong Hầu đương nhiên cũng ngay đầu tiên nhận ra đó là một con Kim Tiền Báo, hơn nữa hẳn nhãn thần so với Trần Nhị Cầu hoàn hảo, nhìn ra con báo đang ở ăn com, ở con báo dưới thân trên cành cây, cho đập lạp một con máu thịt be bét con mồi, chắc là một đầu rười rượi đã heo .

Cùng Xích Khào bản năng phản ứng giống nhau, đang bị Kim Tiền Báo con mắt quét một lúc sau, Mã Phong Hầu chính là cả người tạc mao, muốn quỳ rạp trên mặt đất . Thế nhưng hẳn dù sao có một cái thuộc về linh hồn nhân loại, rất nhanh liền ép buộc bản thân trấn định lại, mắt khi tròn tròn, nhìn chăm chăm Kim Tiền Báo ẩn thân vị trí, tuy là thấy không rõ lắm cái gì, thế nhưng trong ánh mắt cái loại này kiên định cùng can đảm, lại phá tan hắc ám, rõ ràng bị trên cây Kim Tiền Báo cảm thụ được .

Có uy hiếp làm động vật họ mèo trong cảm giác nhất nhạy cảm Kim Tiền Báo, người này lập tức trở nên không gì sánh được cảnh giác, chút nào không một tia sẹo lòi thân thể chợt Cung chặt, mỗi một cái bắp thịt đều vận sức chờ phát động . Làm Trần Nhị Cầu đèn pin quang lần thứ hai quét qua là thời điểm, hoảng sợ phát hiện, con báo đã từ trên người biến mất, chỉ còn lại có lộn rừng tui ngưu xuống đầu, trên tàng cây hơi đọng đưa .

"Hầu sư phụ " Trần Nhị Cầu cũng hoảng tay chân, ả núp ở trong đêm tối mảnh thú là đáng sợ nhất, bởi vì người không biết công kích sẽ ở khi nào đất chợt bạo phát .

Mã Phong Hầu cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ a, vừa rồi con báo tiêu thất thời điểm, thậm chí chưa từng làm sao phát ra tiếng hơi thở, hết lần này tới lần khác Kim Tiền Báo lại là am hiểu nhất đánh lên mảnh thú, thường thường cắn một cái ở con mồi cổ, một kích trí mạng .

Coi như lên cây cũng không thể được, con báo không giống công kênh lộn rừng, loại này liệt thực giả có thể leo cây, sẽ độ thủy, là toàn năng hình tay thợ săn, còn kém không biết bay .

Giờ này khắc này, Thâm Lâm càng lộ vẻ tĩnh mịch, bốn phía chỉ có gió thổi lá rụng phát sinh nhẹ - vang lên, lay động đắc thần kinh bực phát khẩn trương, như vậy kiềm nén bầu không khí, chân có thể đem người bức điên .

Nghe Trần Nhị Cầu tiếng hít thở càng ngày càng ồ ồ, không biết lúc nào thì sẽ tan vỡ . Mã Phong Hầu biết không có thể còn như vậy chờ đợi, bởi vì khi đó chính là Kim Tiền Báo thốt nhiên làm khó dễ chi tế, giữa núi rừng chân chính mãnh thú, bằng vào bản năng có thể chuẩn xác nắm chặt thời cơ tốt nhất, điểm này không thể nghi ngờ, tuyệt đối không thể tồn tại may mắn tâm lý .

Nga oh Mã Phong Hầu thân thể bỗng nhiên từ đại hắc sau lưng đeo bay lên, nhảy hướng hai bên trái phải một gốc cây Tùng Thụ . Chỉ thấy hán quyền cước sinh gió, bùm bùm nện ở trên cây khô, vỏ cây từng đều rạn nứt, rầm rền phát đi xuống, cỡ khoảng cái chén ăn cơm Tùng Thụ, lại bị hán đánh cho liên tục lắc lư, hơn nữa biên độ càng lúc càng lớn .

Lúc đầu, Trần Nhị Cầu còn tưởng rằng Hầu sư phụ phát hiện con báo tung tích, xông lên liều mạng đây, kết quả đèn pin thoảng qua đi mới nhìn rõ, nguyên lai tại nơi đánh đại thụ đây, cho đánh cho rất ra sức . Hầu sư phụ a, đều lúc này á..., tình chúng ta chút khí lực giữ lại đối phó con báo không tốt sao ?

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Đoạn nhai

Mã Phong Hầu cho là một gã lớn nhỏ thời điểm, không có việc gì thích tìm một chút kích thích, mà có khả năng nhất khiến nam tính huyết mạch sôi sục, không ai bằng săn bắn, cho nên hắn cũng tham dự qua một ít nói lý ra tổ chức bí mật hoạt động săn thú, ở một ít cao đoạn câu lạc bộ, những thứ này cũng đều là không tính là bí mật bí mật đi.

Mặc dù đang trong săn thú chỉ là Tiểu người hầu nhân vật, nhưng cũng ít nhiều hiểu được một ít thường thức . Nói thí dụ như, trong câu lạc bộ tồn tại "Tiền Thân" danh xưng là hảo huynh đệ liền nói cho hắn qua: Đối mặt mãnh thú, thông thường có lưỡng chủng phương pháp có thể lần tránh nguy hiểm . Một loại chính là không được biểu hiện ra cái gì uy hiếp, triệt thuận theo; mặt khác chính là biểu diễn thực lực, làm cho đối phương thấy được người cường đại .

Người trước có tỷ lệ nhất định Đào Thoát, chủ yếu quyết định bởi với mãnh thú trạng thái cùng tâm tình, tỷ như ở vừa mới sau khi ăn xong, hoặc là tâm tình tương đối khá thời điểm, có lẽ sẽ đối với người bỏ mặc, tha cho người một cái mạng ; còn người sau, chỉ cần người bày ra thực lực có thể làm mãnh thú có chỗ cố kỵ, như vậy chúng nó thông thường sẽ lặng yên trở ra, tránh cho chính diện xung đột .

Hết thấy đều là vì sanh tồn, Tùng Lâm Pháp Tắc, liền là tàn khốc như vậy cùng công bằng . Nếu như có thể tránh cho chiến đấu cuối cùng, mặc dù là nhất dã thú hung mãnh cũng không muốn ở trong chiến đấu thụ thương, do đó rơi chậm lại xác xuất sinh tồn .

Mã Phong Hầu làm tất cả, chính là muốn biểu diễn thực lực của chính mình, gọi con kia ần núp trong bóng đêm Kim Tiền Báo biết khó mà lui . Còn như có thể hay không có hiệu quả, hắn cũng không có qua kinh nghiệm thực tiễn, tâm lý đương nhiên cũng không có .

Một trận Hầu Quyền đánh xong, dưới tàng cây tràn đầy vỏ cây cùng bẻ gãy cành cây, hảo hảo một cây tùng lớn, bị hắn cho chơi đùa da tróc thịt bong, chỉ lá rách bại, chút nào vô sinh cơ .

Xin lỗi, thăng thần cho người ăn lót dạ thường tốt rồi Mã Phong Hầu bây giờ đối với trên núi từng ngọn cây cộng có đều có một loại đặc thù tình cảm, đơn giản ngay rẽ cây vung vẩy đi tiểu . Cứ như vậy, cái này khóa cây tùng lớn ngược lại nhân họa đắc phúc .

Bất quá ở Xích Khạo cùng đầu chốc xem ra, lại vui lòng phục tùng Đại vương quả nhiên lợi hại, dám ở con báo lãnh địa phân chia địa bàn!

Động vật hoang dã thông thường đều là dùng bài tiết vật đến quy hoạch lãnh địa, Mã Phong Hầu cử động lần này đánh bại đánh bại, trong lúc vô ý biểu diễn bản thân khí phách một mặt .

Phải biết rằng, đại hắc vừa rồi cũng kéo kéo phát niệu, bất quá là bị sợ, không phải có ý định a!

Lại các loại mấy phút, bình tĩnh như trước, chứng kiến đại hắc đứng lên cụp đuôi đi về phía trước, Mã Phong Hầu cũng ý thức được con kia Kim Tiền Báo không có tuyển chọn chiến đấu, vì vậy một lần nữa nhảy đến đại hắc trên lưng, hướng về sau bên Trần Nhị Cầu bọn họ từng chiều móng vuốt nhỏ .

Ừm ừm một cái, đại hắc thân thể chìm xuống, lại quỳ rạp trên mặt đất, Mã Phong Hầu cho buồn bực đây: Ta có nặng như vậy sao? Hắn nào biết, đại hắc là sợ đến tứ chi vô lực, có thể đứng lên đến cũng không tệ .

Đội ngũ tiếp tục đi tới, sau khi đi xa, con kia Kim Tiền Báo lại một lần nữa xuất hiện, nó chiều cao tiếp cận 1m5, trong lúc đi, dáng đi mềm mại, lạng yên không một tiếng động, trên người Báo Văn đều tựa hồ được trao cho loại vận luật, mỹ rung động lòng người .

Đi tới tràn đầy vỏ cây cùng lá rụng Tùng Thụ xuống, Kim Tiền Báo cúi đầu ngửi ngửi, sau đó trong miệng phát sinh ô nói nhiều ô nói nhiều gầm nhẹ, nó nhớ kỹ cái mùi này nhĩ á!

Mã Phong Hầu một nhóm lại ghé qua hơn một giờ, vẫn núp ở Trần Nhị Cầu trong lòng đầu chốc bỗng nhiên chi chi chi kêu, còn mạnh hơn lên đến trên mặt đất, đặt lên hai bên trái phải trên một thân cây, chờ nó thành công sau đó, đem móng vuốt nhỏ bên trong cầm lấy đồ đặc, đưa cho Mã Phong Hầu .

Nương đèn pin sáng chiếu một cái, hình như là vài cái màu xanh biếc tảo ta một dạng, Mã Phong Hầu liền không nhìn được ở đầu chốc trên đầu dùng sức đập hai cái: Mặc dù không biết trên tay là quả gì, thế nhưng này cũng khi nào á..., cho có tâm tư tìm ăn!

"Tròn quả tảo, thứ tốt, hay là ta khi còn bé ăn xong đây!" Trần Nhị Cầu nhưng thật ra nhận ra thứ này, dài gần tấc, hình trứng, xanh đậm lục, quả thực giống Đại Thanh cây tảo.

Bắt quả cắn ra bên ngoài vỏ trái cây sau đó, liền sẽ phát hiện bên trong cùng cây sỏ không sai biệt lắm, cũng có từng hàng thật nhỏ kết cấu chặt Hắc tử, tên khoa học gọi hoang đại cây sỏ . Tuy là phân bố rộng khắp, thế nhưng năm gần đây lại càng ngày càng ít . Mặc dù là cho có thể tìm tới một ít, nhưng là bởi vì sinh trưởng môi trường càng ngày càng ác liệt, cho nên quả thực cũng càng ngày càng nhỏ .

Hơn nữa tròn quả tảo vẫn là thuần khiết trái cây rừng,

Bởi vì vật này là không lồ cây mây, dây leo một hai mươi, ba mươi mét đều là chút lòng thành, phải là đất đai phì nhiêu nguyên sinh thái rừng rậm khả năng sống trường, nhân công tài bồi thành phẩm rất cao .

Đang khi nói chuyện, Trần Nhị Cầu đã cắn mở một cái tròn quả tảo, nhẹ nhàng hút một cái, bên trong thịt quả nước liền chảy vào trong miệng . Nhìn hấn ăn khẩu trượt, Mã Phong Hầu cũng không nhìn được bóp một cái vòng tròn quả tảo ném thử, cắn một đường, thật là có ăn đồ đói khát . Mùi ngon giống cùng cây sỏ không sai biệt lắm, thế nhưng không có cây sỏ về này chua xót tinh thần, Cam Điền trong lộ ra một cổ trái cây rừng đặc biệt hương khí, không tẻ không tẻ .

Này cổ hương khí, Mã Phong Hầu gần đây cũng hơi có chút thể ngộ, chắc là thiên nhiên giao cho trái cây rừng đặc hữu, là những người đó ngành nghề thực hoa quả không cụ bị . Hấn cũng không biết là, loại này hoang đại cây sỏ, thành phần dinh dưỡng rất cho cực kỳ phong phú, riêng là Vitamin C hàm lượng, là nó hoa quả gấp mấy chục lần mấy trăm lần, cực kỳ khó được .

Chi chi chi chứng kiến bọn họ ăn vui mừng, đầu chốc liền xoa bị đập đắc làm đau sọ não phát sinh ừy khuất tiếng kêu . Liền kêu mang khoa tay múa chân một trận sau đó, Mã Phong Hầu giờ mới hiểu được, nguyên lai, lão sẹo một dạng chính là dẫn đầu chốc đến nơi này thái tròn quả tảo .

Ở đầu chốc dưới sự hướng dẫn, đi về phía trước hơn mười trượng, địa hình đột nhiên biến đổi, sơn thế ở chỗ này dĩ nhiên hình thành một chỗ đoạn nhai, giống như là bị phách vùng núi cứu mẹ Trầm Hương cho phách một bữa giống như, vách đá không gì sánh được đầu tiểu .

Lấy đèn pin hướng đối diện chiếu chiếu, chỉ thấy đoạn nhai hẹp địa phương bất quá hơn một trượng, chiều rộng địa phương, mấy trăm mét đều đi ra ngoài, cái gọi là sơn băng địa liệt, vừa là như thế, không biết là vỏ quả đất vận động hay là bởi vì địa chấn các loại, mới đưa đến đạo này không lồ cái khe xuất hiện .

Xuống chút nữa chiếu chiếu, đen nhánh, sâu không gặp; trên vách đá cho ngoạn cường nổi sinh trưởng một ít thực vật, chiếu đi tới cành lá lòa xòa, gọi người không khỏi không cảm khái sinh mệnh lực ngoạn cường .

"Nguy hiểm thật, đây nếu là sờ soạng đi tới, không phải rơi vào không thể con kia lão hầu tử không dám liền rơi đến cái này bên chứ ?" Trần Nhị Cầu đại kinh tiểu quái gọi lưỡng tiếng nói, sau đó liền nghe được bên dưới vách núi bên vang lên một trận cấp thiết xèo xèo âm thanh, xem như là nghiệm chứng hấn suy đoán .

Men theo tiếng kêu lấy đèn pin chiếu một trận, cũng không còn phát hiện lão sẹo một dạng Hầu Ảnh nhĩ, đoán chừng là rơi xuống vị trí tương đối sâu, hơn nữa đèn pin dùng lâu, sáng cũng càng ngày càng mờ .

Mã Phong Hầu nghiêng tai lắng nghe một trận, lão sẹo một dạng tiếng kêu hay là tức mười phần, hấn không có trở ngại . Cái này tối om, xuống vách đá nói thực sự quá nguy hiểm . Vì vậy theo trong cái khe rộng lưỡng tiếng nói, xem như là thông tri lão sẹo một dạng không nên nóng lòng, các loại sau khi trời sáng xuống lần nữa đi đem lấy tới .

Tuy nói Hầu dày dặn kinh nghiệm, thế nhưng lão sẹo một dạng gặp nạn, đôi mắt - trông mong các loại thời gian thật dài, đã sớm nóng lòng khó nhịn . Có thể xem nghe được thân nhân thanh âm, vì vậy chi chi chi réo lên không ngừng .

Gọi rách cổ họng cũng không còn người quản, ai bảo người không biết cẩn thận ngược lại cũng không kém cái này nửa đêm, Mã Phong Hầu đơn giản đi trở về đi hơn 10m, tìm cây đại thụ leo lên ngủ . Trần Nhị Cầu cái này không có tìm không có phôi, lại còn đánh đèn pin, tìm kiếm khắp nơi tròn quả tảo ăn đây.

Dưới cái khe mặt, thỉnh thoảng truyền ra vài tiếng thể thâm xèo xèo âm thanh, ước đoán lão sẹo một dạng đều nhanh thương tâm gần chết: Thấy chết mà không cứu được, ta đây thật đáng thương a

Ngủ ngon, vừa cảm giác đến hùng đông, Mã Phong Hầu mở mắt, lên đến dưới tàng cây, theo thói quen đánh một chuyến quyền . Chính là khúc không

rời khẩu, quyền không rời tay, không thể một ngày rồi rảnh qua .

Riêng là ở buổi sáng, vạn vật thời phát, sinh cơ nòng nhất, luyện quyền hiệu quả điều kiện tốt nhất . Đáng tiếc là, Quyền Phổ trong ghi chép loại quyền ý đó tùy tâm động cảnh giới, hẳn cho sờ môn không . Ngẫm lại đã bảo Mã Phong Hầu kích động, càng trở thành hẳn chăm học khổ luyện động lực: Quyền ý tùy tâm động, nhuận vật mảnh nhỏ không tiếng động, đó không phải là trong tiểu thuyết nguy hiểm nội lực nha!

Trần Nhị Cầu cũng không tệ, nín thở ngưng thần, theo sư phụ cùng nhau luyện tập . Xích Khào cùng đầu chốc cũng không còn nhàn rồi, leo tới trên cây, trích không ít tròn quả táo thành công, có tiến bộ, đều biết chuẩn bị bữa sáng .

Mãi cho đến thiên gần trưa, Mã Phong Hầu lúc này mới tỉnh thần phần chân, chuẩn bị đi cứu lão sẹo một dạng . Trong cái khe tia sáng âm đạm, chỉ có chính ngọ như vậy hơn một giờ thời gian, mới có thể có ánh mặt trời bắn thẳng đến đi vào . Nếu như tuyển chọn hẳn thời gian nói, ánh mắt khó coi, vạn nhất lại có nguy hiểm gì nói, liền cái được không bù đắp đủ cái mất .

Giữ lại Trần Nhị Cầu cùng đại hắc tại cạnh trên tiếp ứng, Mã Phong Hầu theo Xích Khào cùng đầu chốc từng chiều móng vuốt nhỏ, Xích Khào liền anh đứng trước, vịn trong khe sinh trưởng cây cỏ cùng xông ra hòn đá, chậm rãi leo xuống Thạch Bích; đầu chốc gan Tiểu, tiến đến cái khe vậy, thăm dò đi xuống một nhìn, liền lửa thiêu mông một dạng lùi trở về, nhắm chặt hai mắt co lại thành một đoàn, nói gì cũng không dám xuống phía dưới .

Người không phải chúc hầu, hẳn là chúc Hùng mới đúng, người một cái túng hóa Mã Phong Hầu ở đầu chốc đồ rục trên mông đoán một cước, đơn giản cũng sẽ không quản hẳn, như vậy mặt hàng xuống phía dưới chính là trời buộc .

Leo đến bên vách đá, thăm dò nhìn lên, Mã Phong Hầu cũng hiểu được có điểm quay cuồng trời đất . Nếu như đổi thành lấy trước kia cái vẫn là lớn nhỏ hẳn, ước đoán so với đầu chốc cho kinh sợ đây, chỉ có nằm ở đó vẫn không nhúc nhích hô cứu mạng phần .

Bất quá bây giờ mà, Mã Phong Hầu thể xác và tinh thần đều phát thành vô cùng biến hóa lớn, nếu không tại sao nói, trong cuộc sống ma luyện, mới là tiến bộ giai thạch đây.

Cũng học vừa rồi Xích Khào đáng đáp, leo ở này sinh trưởng ở Nhai hờ ra cây cỏ, thân thể chậm rãi biến mất ở trong cái khe .

"Hầu sư phụ, cẩn thận a!" Trần Nhị Cầu ở phía trên cho hét to đây, kêu xong sau, lại đem một viên tròn quả táo ném vào trong miệng .

Trên thạch bích tràn đầy rêu xanh các loại, Mã Phong Hầu trượt chân một cái, cả thân thể liền treo ở giữa không trung . Hoàn hảo, hai cánh tay hẳn hôm nay vô cùng có sức mạnh, tóm chặt lấy một cây uốn lượn cây nhỏ . Mà có thể ở trên vách đá dựng đứng sinh trưởng thực vật, không khỏi là dùng cảm rể vì sanh tồn yếu vụ, hầu tử lại thể nhẹ, còn ở trong giới hạn chịu đựng .

Lần này, Mã Phong Hầu càng là cẩn thận, dụng cả tay chân, không hề ham muốn tốc độ, vững bước giảm xuống, rất nhanh thì vượt qua Xích Khào . Nhìn ra được, Xích Khào cũng rất là khổ cực, bởi vì nó thân thù, dù sao so với Mã Phong Hầu kém một mảng lớn . Bất quá tốt xấu là đã từng Hầu Vương, Xích Khào vô luận là ở thân thể tổ chất vẫn là ý chí về phẩm chất, đều cũng không đầu chốc chỉ lưu có thể sánh bằng, vẫn luôn cắn chặt Hầu nha kiên trì .

Ở tiêu trừ nội tâm khẩn trương và sợ hãi sau đó, Mã Phong Hầu thì bộc phát ung dung, dần dần đem Hầu Quyền trong phương pháp hô hấp thở nạp vận chuyển, chợt cảm thấy người nhẹ như Yển, tự hồ chỉ muốn song chương rung lên, có thể giương cánh phi hành . Ở trên vách đá dựng đứng leo trèo, càng lộ vẻ thành thạo .

Thậm chí còn có dư lực cho Xích Khào phụ một tay, vì vậy xuống bò tốc độ đột nhiên tăng không ít, sau mười mấy phút, xuyên thấu qua cây cỏ khe, rút cục chứng kiến lão sẹo một dạng thân ảnh . thân nâu nhạt bộ lông, ở đen thùi lùi vách đá gian vẫn là hết sức đáng chú ý .

Chứng kiến Mã Phong Hầu cùng Xích Khào thân ảnh sau đó, lão sẹo Tử Trương miệng phát sinh cấp thiết cạc cạc âm thanh . Mã Phong Hầu dẫn đầu nhảy lên lão sẹo một dạng nấu thân khối kia đột xuất nham thạch, sau đó vươn móng vuốt nhỏ, sờ sờ nó đầu khi, tỏ vẻ thoải mái .

Đại khái chính là hoan hỉ chặt, lão sẹo một dạng ôm Mã Phong Hầu cái cổ xèo xèo gọi, miệng ý vị hướng Mã Phong Hầu trên mặt bắt chuyện, chọc cho Mã Phong Hầu rất không cao hứng, trong miệng uy hiếp vài tiếng: Có tin hay không Lão Tử một cước đem ngươi đập xuống!

Lão sẹo một dạng lúc này mới nhớ tới tôn ti chi tranh, cúi đầu khom lưng đất đưa qua vài cái trái cây, chính là tròn quả táo, bất quá vỏ trái cây từ hồng, lộ ra một cổ trong suốt, phẳng phát là dùng hồng sắc mã não điêu khắc mà thành .

Nhìn nhìn lại trên tảng đá cũng không thiếu loại này tròn quả táo vỏ trái cây, Mã Phong Hầu nhìn không được đập đập lão sẹo một dạng sọ não: Có ăn có uống, cuộc sống gia đình tạm ổn thật dễ chịu mà, sớm biết rằng cũng không cần ba ba cần tới cứu người rồi ừ, không tệ không tệ, loại này tròn quả táo mùi vị càng thêm hương nồng, không hề là lão Hầu, tốt như vậy cái gì cũng có thể tìm tới, không biết thêm đến Hầu Nhi Tử trong, có thể hay không càng càng mỹ vị ?

Chương 23: Cấp độ sử thi

Cho lão sẹo một dạng kiểm tra một chút, lão Hầu vẫn là chịu một ít tổn thương, phần lớn là trầy da Tiểu ngoại thương, chỉ có phía sau lưng vạch ra một đạo thật sâu vết thương, đầy đủ dài hơn nửa thước, dòng máu màu tím đen cùng lông khi dính chung một chỗ, nhìn rất dữ tợn đáng sợ. Vết thương mặc dù sâu, thế nhưng đã cầm máu.

Ước đoán nó cái dạng này, nhất định là bò không vạch núi, Mã Phong Hầu liền dứt khoát gọi lão sẹo một dạng vắng thân thương một lưng, chuẩn bị der nó đi tới.

Chít chít lão sẹo một dạng trong miệng gọi hai tiếng, một cái móng vuốt nhỏ nắm ở đại vương cái cổ, mặt khác một con ra sức hướng phía trước bên vách đá với tới.

Mã Phong Hầu cũng liền thuận thế dịch chuyển về phía trước chuyển, con nhìn thấy lão sẹo một dạng móng vuốt nhỏ ở đen sì trên vách đá dựng đứng nắm, sau đó đem một đoàn đồng dạng đen thùi lùi đồ đặc giờ lên Mã Phong Hầu trước mắt.

Đây là à? Nhìn có điểm giống mộc nhĩ, mặt ngoài bày biện ra màu nâu xám, mặt trái còn có tinh tế lông tơ.

Vì vậy Mã Phong Hầu liền mông quay vòng: Không nghe nói mộc nhĩ sinh trưởng ở trên tảng đá à?

Quy căn kết, hẳn bản chất vẫn là một cái nhà giàu lớn nhỏ, từng lâm kinh nghiệm cơ bản là số không, bị lão sẹo một dạng bức này lão Hầu hắt ra không biết bao nhiêu đạo đường phổ đây.

Chúng kiến đại vương không có gì phản ứng, lão sẹo một dạng cũng liền không khách khí đem đoàn kia đồ đặc hướng trong miệng nhét vào, lớn nhai. Vật kia hiển nhiên tương đối giòn, giao chất phong phú, nhai đặc kết kết kết kết.

Thật đúng là có thể ăn a Mã Phong Hầu nương loang lỗ ánh mặt trời tí mĩ nhìn một cái, trên vách đá dựng đứng cũng không thiếu này chủng loại giống như mộc nhĩ đồ đặc, một đoàn một đoàn, ương ngạnh sinh trưởng ở trên thạch bích. Vì vậy cũng bóp thành công một đoàn, xúc tua co dãn mười phần, run rẩy vài cái, chấn động rớt xuống bên trên mảnh vụn, mới dùng miệng nhẹ nhàng cắn một cái lỗ tai nhỏ.

Nhập khẩu thoải mái trượt, nhai lại rất kinh đạo, mùi vị không thể nói rõ thật tốt, chỉ là lộ ra một cổ đặc thù khí tức. Trải qua trong khoảng thời gian này sơn lâm sinh hoạt, Mã Phong Hầu cũng đại khái biết đây chính là thiên nhiên khí tức cùng mùi vị, là những người đó công phu tài bồi cùng trồng trọt giống bên trong không cụ bị.

Thứ tốt, nhất định là quý báu sơn trân! Mã Phong Hầu tuy là kiến thức hữu hạn, còn không biết thứ này cụ thể tên cùng công hiệu, thế nhưng ngẫm lại lão sẹo một dạng trên người đạo kia sâu đủ thấy xương vết thương, coi như là chảy máu cũng lưu chết, nhưng bây giờ đã vậy, không đúng chính là chỗ này đồ đặc công hiệu đây.

Vì vậy lại thiêu một đoàn lớn lên, đầy đủ bàn khẩu cao thấp, gọi lão sẹo một dạng cầm, các loại sau khi đi lên, đại đệ tử Trần Nhị Cầu nhất định có thể nói ra cái một ... hai ...

Xèo xèo, đi nổi! Mã Phong Hầu ý bảo lão sẹo một dạng ôm chặt hần, chuẩn bị leo lên.

Chít chít lão sẹo một dạng trong miệng lại kêu lên.

Cho có bảo bối gì sao? Mã Phong Hầu hiện tại xem như là thật sâu lĩnh ngộ một câu lời lẽ chí lý: Gia có một lão, như có một bảo.

Theo lão sẹo từ thủ ngón tay phương hướng tiến tới, Mã Phong Hầu lúc này mới chú ý tới, ở nơi này Tiểu bệ đá nhỏ sát biên giới, cư nhiên còn có một đạo dọc cái khe, đại khái chỉ có hơn hai thước chiều rộng xu thế, bên trong tối om, căn bản khán bất chân thiết.

Xèo xèo, người trước đây đi vào? Mã Phong Hầu bắt đầu cùng lão sẹo một dạng giao lưu.

Lão sẹo một dạng tiếng kêu rõ ràng mang theo điểm kích động, móng vuốt nhỏ đã ở Mã Phong Hầu trước mắt nhiều lần hoa hoa, chỉ là nó Việt khoa tay múa chân Mã Phong Hầu Việt hồ đồ, con mắt cũng tổn. Thăng thần đem phía sau lão sẹo một dạng một lần nữa phóng tới trên thạch đài, sau đó thò người ra kích động tiến lên đạo kia khe đá.

Nhị Đương Gia Xích Khảo cũng nóng lòng muốn thử, theo sát mà nhảy vào đi. Người này nhưng thật ra trung thành và tận tâm, theo sát đại vương bước tiến.

Tại hạ lúc tới sau khi, Trần Nhị Cầu lo lắng phần dưới không đủ ánh sáng, cho nên một cây đèn pin cũng buộc ở Mã Phong Hầu trên cổ, lúc này nhưng thật ra phát huy được tác dụng. Mã Phong Hầu xoay lưng đèn pin, đi phía trước chiếu chiếu, Sơn Thạch đá lờm chờm, hiển nhiên là thiên nhiên hình thành, rất có thể là cùng bên ngoài đoạn nhai cùng nhau hình thành cái khe nhỏ.

Nếu tiến đến, liền đi về phía trước đi thôi. Mã Phong Hầu mang theo Xích Khảo, ở tràn đầy toái thạch cái khe đi về phía trước. Hơn 10m sau đó, phía

trước rộng mở trong sáng, dĩ nhiên hiện ra một cái rất rộng mở son động .

Cái khe xuất khẩu là ở cái son động này tà phía trên vị trí, Mã Phong Hầu lấy đèn pin đi xuống chiếu chiếu, trong miệng nhin không được phát sinh chỉ một tiếng thét chói tai .

Phản dưới cảnh tượng thực sự bất ngờ,

Đèn pin Quang Trụ chiếu xạ tới chỗ, dĩ nhiên có là từng cái màu xanh lá mạ lớn tấm bạt đầy hàng, từ tấm bạt đầy hàng ngấn nắp tứ giác đến xem, phần dưới hiển nhiên cho che lại vật gì vậy .

Đây là bảo tàng! Mã Phong Hầu trái tim rất không có ý chí tiến thủ phải gấp tốc độ nhảy lên vài cái, bỗng nhiên nhớ tới một đoạn chuyện cũ năm xưa . Hắn vẫn nghe vào đương án cục gánh Nhâm cục trưởng thúc thúc ngẫu nhiên nói về, tại giải phóng trước, kháng chiến thắng lợi thời điểm, làm lúc quân Nhật có một nhóm vật tư không kịp dời đi, liền giấu kín đến trong núi lớn . Mà trừ quân dụng vật tư ở ngoài, rất có thể còn có cướp đoạt đến vàng bạc châu báu đồ cổ tranh chữ các loại .

Chỉ là bởi vì vẫn không có bị phát hiện, cho nên cho chỉ giới hạn ở truyền thuyết . Lẽ nào, truyền thuyết đang ở trước mắt ?

Mã Phong Hầu thật muốn trực tiếp nhảy xuống đi, xốc lên lớn tấm bạt đầy hàng hảo hảo nhìn một cái . Đáng tiếc a, hắn vị trí chỗ ở khoảng cách phần dưới hơn mấy chục mét đây, trừ phi cánh dài bay xuống đi .

Lần này vì tìm kiếm lão sẹo một dạng, thương xúc mà đến, không có gì chuẩn bị, xem ra chỉ có thể lần sau, ngược lại đã để ở chỗ này hơn mấy chục năm, cũng không gấp ở một hai ngày .

Tính toán tốt sau đó, Mã Phong Hầu lúc này mới bình phục một cái tâm tình kích động, lưu luyến đất thu tay về đèn pin chùm tia sáng, dẫn Xích Khào đường cũ trở về . Xích Khào trong miệng còn thì thầm, móng vuốt nhỏ ý vị hướng về sau bên bi hoa . Cái này cái tràn đầy lòng hiếu kỳ gia hóa, ước đoán so với Mã Phong Hầu cho nghĩ tiếp nhìn một cái đây.

Một lần nữa trở lại bãi đá, công lên lão sẹo một dạng, hữu kinh vô hiểm bò lên trên đoạn nhai, thật xa liền thấy Trần Nhị Cầu tại nơi tham đầu tham não về phía xuống nhìn xung quanh . Cho đến nhìn thấy Mã Phong Hầu thân ảnh, lúc này mới như trút được gánh nặng, về mặt hoan hỉ .

Bất quá người này đến lúc đó kinh nghiệm phong phú, cố đề xuống trong lòng mừng như điên, cũng không có la hét kêu to kinh động Hầu sư phụ . Phải biết rằng, người thành linh một tiếng nói, đối với phần dưới hết sức chăm chú leo lên Thạch Bích người mà nói là rất nguy hiểm, một cái phân thân, không làm được liền ngã xuống .

Chờ đến Mã Phong Hầu công lên lão sẹo một dạng leo đến vách đá, Trần Nhị Cầu lúc này mới quỳ rạp trên mặt đất, nhúng tay mò xuống đi . Các loại Hầu sư phụ cảm tay hắn cổ tay sau đó, cái này mới đem bọn hắn túm đi lên . Trong miệng kèm nén không được nữa kêu la om sòm: "Hầu sư phụ, thật lợi hại!"

Mã Phong Hầu đương nhiên có thể nhìn ra tiểu tử ngốc này cái loại này xuất phát từ nội tâm hoan hỉ, vì vậy vron móng vuốt nhỏ sờ sờ đỉnh đầu hắn, sau đó liền từ ngưỡng bát xoa nằm trên mặt đất . Vừa rồi dù sao công lên lão sẹo một dạng đây, một mối toàn thân cùng tán giá nhất dạng . Lợi hại hơn là ở tinh thần khẩn trương cao độ sau đó, lại chợt thả lỏng, có một loại cường liệt không trọng cảm giác .

Chứng kiến lão sẹo một dạng, đầu chốc lúc này mới xèo xèo kêu đựng lên đến, móng vuốt nhỏ động tay đông chân đất ở lão sẹo một dạng trên người sờ loạn, Mã Phong Hầu rất ác ý đấy suy đoán, cái này hai không đúng là một đôi tốt ~ gay ~ hữu .

Làm lão sẹo một dạng cảm trong tay này chủng loại giống như mộc nhĩ đồ đặc cho đầu chốc thời điểm, Mã Phong Hầu mới nhớ cái này tra, vội vã đoạt lại một đoàn, ném cho Trần Nhị Cầu .

"Thạch tai, phía dưới lại có thạch tai!" Trần Nhị Cầu hét lớn một tiếng, trực tiếp động thủ đem đầu chốc móng vuốt nhỏ trong thạch tai cũng đều giành lại đến, chọc cho đầu chốc hướng hắn ý vị nhè rằng .

Quả nhiên nhận thức Mã Phong Hầu chớp chớp mắt tròn con ngươi: Nguyên lai đồ chơi này gọi thạch tai, sinh trưởng ở trên tảng đá mà, gọi thạch tai cũng coi như chuẩn xác . Tốt như nhớ tới đến, lần trước đi Hoàng Sơn, ăn xong "Hoàng Sơn ba thạch", bên trong thì có cái này thạch tai .

Mã Phong Hầu không biết là, cùng mộc nhĩ, ngân nhĩ các loại so sánh với, thạch tai càng trân quý . Một là ở dinh dưỡng bên trên không thể so sánh nổi, thứ hai mà, thạch tai trường vô cùng thông thả, thông thường thời gian năm, sáu năm mới có thể dài thành to bằng miệng chén, hơn nữa bao nhiêu sinh trưởng ở đầu tiểu Thạch Bích, ngắt lấy thủ vi bất dịch (rất là khác nhau), là cực kỳ khó được son trần .

"Đá này tai có thể là đồ tốt, đại bổ a, riêng là cảm máu công hiệu rất thần kỳ . Có người nói mẹ ta sinh ta thời điểm kém chút rong huyết, chính là ăn thứ này mới bảo trụ mệnh ." Trần Nhị Cầu hiển nhiên đối với thạch tai tình hữu độc chung, lải nhải một lúc lâu . Nhìn thời gian một chút đã là buổi chiều, suy nghĩ đến nhà Tiểu Thất khẳng định gấp đến độ cùng rằm hầu nhĩ giống như, cho nên Mã Phong Hầu liền suất đội phản hồi .

Mà thừa dịp hắn nghỉ xả hơi công phu, Xích Khào cùng đầu chốc đã trích không ít tròn quả táo, cầm ở trong tay vừa đi vừa ăn .

Quá không ra gì, có thứ tốt dĩ nhiên trước không hiểu kính Hầu Vương Mã Phong Hầu trước đây từ Xích Khào giành được hai cái, hắn hiện tại cũng thích loại này trái cây rừng, hít một hơi nước thịt, tràn đầy đều là son lâm mùi thơm ngát .

Còn có Trần Nhị Cầu, đương nhiên cũng không nhàn rồi, trên bả vai hắn khiêng lão sẹo một dạng, túi áo bên trong tràn đầy tròn quả táo, cái này là

chuẩn bị đi trở về lấy lòng Tiểu Thất . Hắn cũng không ngờ, đã sớm ngộ ra một cái đạo lý: Chỉ cần đem Tiểu Thất lưu Tu được, Hầu sư phụ chắc chắn sẽ không tác mao .

Đi xuyên qua trong rừng, tốc độ so với đêm qua nhanh không biết gấp bao nhiêu lần, riêng là đại hắc, trở về nhà sốt ruột, nhanh như chớp chạy trước tiên .

Ngươi một cái ngốc cầu chậm một chút, cho dựa vào ngươi dẫn đường đây! Mã Phong Hầu chít chít gọi hai tiếng, sau đó liền nghe được đại hắc hét thảm một tiếng, cụp đuôi, liều mạng một dạng chạy trở lại . Chạy đến Mã Phong Hầu trước người, thân thể cho lạnh run .

Kinh sợ dạng! Mã Phong Hầu quan sát một cái phía trước rừng cây, cũng biết là đến ngày hôm qua cùng Kim Tiền Báo không thể buông tha địa phương, đại hắc không bị sợ phát niệu mới là lạ chứ .

Vương không gặp Vương, ngươi đi đường vòng . Mã Phong Hầu cũng không muốn cùng con báo phát sinh chính diện xung đột, làm ra sáng suốt tuyển chọn .

Thế nhưng không đợi hắn ra lệnh đây, chợt nghe phía trước rừng cây truyền đến một trận hi lý hoa lạp thanh âm, một cái đại gia hỏa bạt núi ngược lại cây mà tới.

Tỉ mỉ nhìn một chút, mới nhìn ra tên kia nguyên lai là một đầu đại dã heo . Trách chỉ trách người này đầu thực sự quá lớn á..., toàn thân liệt tóc cao vót, thân thể cùng cánh cửa một dạng, xe hơi nhỏ giống như, ở trong rừng đầu đá lung tung, nơi đi qua, cây cỏ tất cả đều đoạn tuyệt . Ở đại dã heo bên trái con mắt vị trí, cho cắm một mũi tên, theo lộn rừng chạy động, cây tiến thình thịch trực chiến .

Người này chỉ sợ có một nghìn cân, tuyệt đối là cấp độ sù thi! Mã Phong Hầu cũng không dám cùng phát cuồng lộn rừng chính diện cứng rắn thép, bị nó đụng một cái không phải thành mảnh nhỏ không thể . Phải biết rằng, bình thường lộn rừng, có thể dài đến năm sáu trăm cân coi như khổng lồ, thế nhưng tên trước mắt này, trực tiếp liền chạy nghìn cân đi .

Vì vậy trong miệng cuống quát xèo xèo hai tiếng, Xích Khào chúng nó liền đều leo đến trên cây . Ngay cả Trần Nhị Cầu bò lên cây đến, không có chút nào so với lão sẹo một dạng chậm . Lòi vô ích, khổng lồ lộn rừng trước mặt, ngươi lại chậm quá không phải tìm đường chết sao?

Chứng kiến đồng bạn đều an toàn, Mã Phong Hầu lúc này mới lên đến trên cây, trước né qua đại dã heo danh tiếng hơn nữa . Đầu kia đại dã heo hiển nhiên là bị người bắn bị thương, cũng dám ở Bán Đại Vương Hoa Quả Sơn trong săn thú, bản Hầu các ngươi phải đẹp!

Hiện tại, Mã Phong Hầu đã đem ngọn núi lớn này trở thành nhà mình, trong núi từng ngọn cây cọng cỏ một chim một thú đương nhiên cũng là hắn tài sản tư hữu, cho nên nhìn thấy đầu kia đại dã heo thụ thương, hắn trong lòng vẫn là tương đối tức giận .

Đại dã heo ừng ừng mà đến, lúc này nó đã sớm đỏ mắt, liếc thấy phía trước có người, cừu hận giá trị trong nháy mắt tràn đầy Cách, đụng đầu đi . Chỉ nghe rằng rắc 1 tiếng, Mã Phong Hầu dung thân cây kia cỡ khoảng cái chén ăn cơm đại thụ, liền giống cây diêm cái nhĩ giống như cắt thành hai đoạn, mặt trên tán cây chậm rãi thùy tới mặt đất .

Sau đó, ôm chặc cùng nhau rơi xuống đất Mã Phong Hầu, liền chứng kiến đại dã heo con kia lộ ra vô biên sát khí cực đại đỏ mắt

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Thạch Đầu mỹ nhân

Thạch Lương một thân lá khô nhiều màu sắc, tay cầm săn bắn Cung, ở trong rừng nhanh chóng ghé qua . Hắn thân cao còn chưa đủ để 1m7, tuy nhiên lại cực kỳ tinh tráng, vai so với cái kia 1m8, cừu tráng hán cho chiều rộng . Bắt đầu chạy, toàn thân không mấy may sẹo lòi, biểu diễn rồi một cổ bạo tạc tính chất lực lượng .

Ba gã đồng bạn sớm đã bị hắn xa xa lắc tại phía sau, Từ Mỹ Nhân, cũng chính là vị kia tướng mạo tuấn mỹ dường như nữ tử một dạng nam tử, hiển nhiên đã sớm quen thuộc Thạch Lương phong cách, biết đuổi không kịp, cho nên không nhanh không chậm chạy, vẫn không quên rất có phong độ đặt giúp đỡ một cái chạy bên người hai người nữ sĩ .

Tuy là đều là một thân bên ngoài trang bị, nhưng vô luận từ vóc người vẫn là trên gò má, đều có thể nhìn ra, hai vị này trẻ nữ sĩ đều tuyệt đối viễn siêu tiêu chuẩn tuyến . Vưu khó được là, hai người giữa hai lông mày đều rất có anh khí . Chỉ bằng các nàng dám gia nhập vào lộn rừng săn bắn đội dũng khí, cũng rất khiến Từ Mỹ Nhân thương thức .

Chỉ là thoáng khiến Từ Mỹ Nhân tiếc nuối là, giờ này khắc này, hai vị mỹ nữ hạng nặng tâm tư đều hệ với Thạch Lương cái kia kẻ cơ bắp . Có thể làm Thạch Lương một mũi tên bắn trúng con kia khổng lồ lợn rừng con người một khắc kia, hai người mỹ nữ này đem hẳn trở thành trong lòng Xạ Điều Anh Hùng .

Tiền nghi cái kia pháo cỡ nhỏ rồi . Ha ha, pháo cỡ nhỏ cũng, hi ngắm hai người các người tiểu nữ từ xem đến lúc đó không nên quá kinh ngạc Từ Mỹ Nhân tâm lý vừa mới đủ ác ý đất cười xấu xa vài tiếng, liền bị chính hắn mạnh mẽ bóp, làm một tên thời thời khắc khắc dùng "Khiêm tốn Mỹ Quân một dạng" mà tự xưng là người mà nói, là tuyệt đối không thể có loại tư tưởng này . Sau đó liền chú ý tới phía trước truy đuổi lợn rừng Thạch Lương bỗng nhiên tại chỗ dừng lại .

Nhìn ngưng giống như núi cao bóng lưng, hạ Tiểu Vũ cùng hạ Tiểu Tuyết trên mặt không tự chủ được hiện ra mê say: Đây mới thực sự là nam tử hán, so với hắn, khác nam nhân hết thấy đều là gỏi thêu hoa .

Nghĩ đến rúc vào lớn như vậy vùng núi vậy phóng khoáng lồng ngực cảm giác, hai nữ nhân không khỏi mặt cười ửng hồng . Đương nhiên, cũng có thể là vừa mới một đường chạy vội kết quả .

Không tự chủ được, Tiểu Vũ Tiểu Tuyết đều bước nhanh hơn, thậm chí Tiểu Vũ cho đối với phía sau vị kia gỏi thêu hoa bất mãn nói một tiếng "Nhờ người có thể hay không nhanh lên một chút".

Bất tri bất giác nằm cũng trúng đạn Từ Mỹ Nhân bắt đắc dĩ sờ mũi một cái, tâm lý mặc niệm 1 tiếng: Quân tử bất khí, là vì không cạnh tranh

Chờ ba người chạy đến Thạch Lương phía sau, ánh mắt rất nhanh liền bị phía trước chiến trường hấp dẫn, ngay cả Tiểu Vũ Tiểu Tuyết tỷ muội, cũng tạm thời thoát khỏi Thạch Lương dẫn lực, cho đã mất kinh hãi ngẩng lên trước mắt một màn .

Là con kia thụ thương khổng lồ lợn rừng, làm người ta chấn động thân hình lúc này đang ở trong rừng đất trống đầu đá lung tung, gào thét trận trận, bốn vó vung lên lá rụng đều, lại hợp với trong mắt cảm mũi tên kia vũ, ngưng ra một cổ nguyên thủy, dã man, Huyết tinh trộn chung mỹ cảm, thế cho nên, nhìn thấy hai vị này thâm mỹ cùng người khác bất đồng nữ sĩ, ở trong thân thể nguyên thủy nhất dục vọng đều bị kích thích ra, cái bộ vị bí ẩn đều có tron trọt cảm giác .

Mà Từ Mỹ Nhân ánh mắt, thì càng nhiều chú ý tới con kia cùng khổng lồ lợn rừng chu toàn tiểu hầu tử trên người, điểm này nhưng thật ra cùng Thạch Lương nhất trí . Nếu như nói lợn rừng xông tới đường như kinh đào hải lãng một dạng nói, con kia tiểu hầu chính là ưu tú nhất lướt sóng tay, mặc cho người gió mạnh lãng lớn, ta từ đạp ở dưới chân .

Mã Phong Hầu lúc này cảm giác cũng quả thực như vậy, thân thể lui nhảy về phía trước nhảy, thiểm triển khai xê dịch, Quyền Phô trong ghi chép Tâm Pháp Tự Nhiên lưu chuyển, nhất cử nhất động, từng chiêu từng thức, tùy ý mà phát, rồi lại hay tới đỉnh phong, luôn có thể khó khăn lắm tránh thoát khổng lồ lợn rừng lôi đình vạn quân trùng kích, mà không lãng phí mấy may khí lực . Mặc cho lợn rừng ôn ào, lại khó làm thương tổn hắn mấy may . Đương nhiên, hắn muốn tay không đánh bại da dày thịt béo khổng lồ lợn rừng, cũng nằm mộng .

Giờ khắc này, hẳn rồi cuộc tìm được cái loại này nước chảy mây trôi cảm giác . Thậm chí còn cảm giác được một cách rõ ràng: Ở trong thân thể tựa hồ có loại sức mạnh đang không ngừng tích súc, tích súc, chỉ thiếu một chút điểm, có thể đột phá, đột phá đến Quyền Phô ghi chép cái loại này lòng dạ hợp nhất cảnh giới .

"Đây thật là một con khi ?" Từ Mỹ Nhân trong miệng tự lẩm bẩm, hắn phảng phất có một loại ảo giác: Đang xem Tây Du Ký, Vân Sạn Động bên ngoài, Tề Thiên Đại Thánh hàng phục Trư Yêu

Thạch Lương hiển nhiên cũng nghe đến bạn thân ngôn ngữ,

Cũng trở về một câu: "Rất mạnh, chân rất mạnh!"

Từ Mỹ Nhân quá hiểu rõ người bạn thân này, xưa nay tích tụ như kim, có thể từ trong miệng hắn phun ra đánh giá như thế, như vậy con này tiểu hầu chân rất không bình thường .

"Thạch đầu ca Ca,, chúng ta đi bên kia có được hay không " mỹ nhân như ngọc, một tả một hữu leo ở Thạch Lương vai, ầm áp khí tức tỏa tại hắn cổ . Hai người mỹ nữ này lúc này thâm nghĩ đỡ trong lòng chân chính Nam Thần, cũng đi trong rừng đến một hồi niềm vui tràn trề chiến đấu .

Thạch Lương tất cả tâm thần đều bị chiến trường hấp dẫn, không nhúc nhích chút nào, thậm chí còn về phía trước bước ra mấy bước, nhằm gần gũi tham quan trận này heo trên lưng vũ đạo . Nếu không phải là phía sau Từ Mỹ Nhân bộ dạng phù, kiều mềm vô lực tỷ muội hoa chỉ sợ khó tránh khỏi ngã nhào trên đất vận mệnh .

"Ai cần người lo "

Thu được những lời này Từ Mỹ Nhân chỉ có thể tiếp tục sờ mũi .

Trong giây lát, một đạo bén nhọn tiếng huyết gió phóng lên cao, ở trong núi rừng quanh quẩn, thật lâu không đi .

Tiểu Vũ Tiểu Tuyết theo bản năng che lỗ tai, Dục Niệm như nước thủy triều thoái lui, tâm tư dần dần quy về thanh minh . Đối với loại kết quả này, hai vị mỹ nữ hiển nhiên rất không hài lòng, cùng nhau thấp giọng chửi một câu "Thối hầu tử".

Sau đó liền đã gặp các nàng trong miệng thối hầu tử, không biết rõ làm sao liền xuất hiện ở khổng lồ lợn rừng phía sau lưng, Hầu trảo trong nắm một chi

đính vết máu tên .

Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ vỗ vỗ đầu heo, cảm giác có điểm đâm tay, trong miệng chít chít hai tiếng: Đi thôi đi thôi, người sư giữa huynh đệ, cũng không cần lẫn nhau thương tổn .

Chờ nó nhảy xuống heo lưng, đại dã heo liền quay đầu hướng hấn hự hai tiếng, sau đó nhanh như chớp biến mất ở rừng cây ở chỗ sâu trong .

"Thạch Đầu, truy không truy ?" Mắt thấy tới tay con mèo muốn bay, Từ Mỹ Nhân không khỏi nắm lấy súng săn móc treo . Đối với bọn hấn người như thế mà nói, đừng nói súng săn, coi như chế thức vũ khí, làm theo có thể lấy ra .

Thạch Lương dựng thẳng tay phải lên, hấn vừa rồi chú ý tới một chi tiết, con khỉ kia dĩ nhiên phách ba cái lộn rừng sọ não, không biết là muốn biểu đạt ý gì . Thế nhưng có một chút Thạch Lương có thể nhìn ra: Hầu tử cũng không muốn thương tổn đối phương .

Ngắm lại vừa rồi không lồ lộn rừng biểu hiện ra sức bật cùng hầu tử biểu diễn nhẹ nhàng, Thạch Lương có thể không có lòng tin có thể ứng với đối với bọn họ liên thủ . Hầu tử cùng lộn rừng liên thủ, chân bắt hấn làm Ngưu Ma Vương sao?

Cường chế di dời không lồ lộn rừng, đồng thời thuận lợi giúp nó rút ra có thể trí mạng tên, dùng lộn rừng ngoan cường sinh mệnh lực, sống sót cũng không thành vấn đề . Ở một chớp mắt kia, Mã Phong Hầu thậm chí còn từ không lồ lộn rừng hự trong tiếng, nghe ra cảm kích, cũng không biết có phải là ảo giác hay không .

Tận đến giờ phút này, Mã Phong Hầu mới chú ý tới đuôi theo bốn người, quan sát một phen sau khi, hấn móng vuốt nhỏ nhin không được ở quai hàm gãi vài cái: Thạch Đầu và mỹ nhân, nghĩ không ra ở nơi này đều có thể gặp được huynh đệ

Vẫn là lớn nhỏ thời điểm, Mã Phong Hầu bằng hữu không nhiều lắm, Thạch Đầu và mỹ nhân xem như là không số không nhiều hai cái . Lẫn nhau gia thế không sai biệt lắm, lại là từ nhỏ chơi lớn, có thể về đến phát tiểu nhi bên trong .

Tuy là lẫn nhau truy cầu cùng chí thú ưa thích cũng không giống nhau, nói thí dụ như Thạch Đầu thích nhất dã ngoại sinh tồn, đang khiêu chiến trong tự nhiên thu được vô cùng lạc thú; mà Từ Mỹ Nhân thì truy cầu phần kia hư vô phiêu miểu quân tử ôm ấp tình cảm; mà Mã Phong Hầu thì càng muốn ở sống phóng túng trong tiêu xài tuổi thanh xuân, thế nhưng những thứ này, cũng không ảnh hưởng bọn họ là huynh đệ .

Nhất thất tức thành thiên cổ hận, trở lại từ đầu dã người Hầu khác biệt . Bạn thân đã khuất gặp lại, hơn nữa còn là dùng một loại phương thức như vậy gặp mặt, Mã Phong Hầu trong lòng cũng là thổn thức không ngớt, nguyên lai, trừ thân tình, trên cái thế giới này, còn có một loại là tình hữu nghị đồ đặc, đồng dạng sẽ ở trong lòng người cảm rĩ cả đời . . .

Cũng may mấy tháng thành công, hấn tâm tính đã sớm bãi chánh, rất nhanh liền thu thập xong ôm ấp tình cảm, lừa gạt đến hai người trước mặt, hướng bọn họ vron móng vuốt nhỏ .

Đây là phải cùng chúng ta nắm tay ? Thạch Đầu cùng Từ Mỹ Nhân có chút không rõ .

Lúc này, Trần Nhị Cầu chứng kiến nguy cơ giải trừ, cũng từ trên cây leo xuống, đặng đặng đặng đã chạy tới: "Nắm tay a, Hầu sư phụ có thể lọt nổi vào mắt xanh các người, là các người vinh hạnh ."

Ở nơi này hàng trong lòng, Hầu sư phụ địa vị không gì sánh được cao thượng, riêng là mới vừa mới đùa giỡn đại dã heo một đoạn kia, nhìn thấy Trần Nhị Cầu quả thực nhiệt huyết sôi trào, ngay cả hấn nhìn phía Hầu sư phụ nhân thân đều tràn đầy sùng bái, thậm chí đều sản sinh sùng bái vàng sáng . Trên tàng cây quan chiến, Hầu sư phụ ngửa mặt lên trời tiếng rít thời điểm, Trần Nhị Cầu đều sản sinh ảo giác, dường như Hầu sư phụ trên người sẽ phát quang giống như .

Nếu như đổi thành đừng trường hợp, một cái lẳng đầu lẳng não thổ lí thổ khí gia hòa dám nói với Thạch Lương lời như vậy, đã sớm một cái lớn tát tai đập tới đi, gọi hấn rằng rơi đầy đất . Bất quá hôm nay có chút đặc thù, cái này con khỉ đã bị Thạch Lương trở thành đồng nhất cấp quan trọng đối thủ, đáng giá tôn trọng .

Cho nên hấn rất nghe lời vron tay, mặt không thay đổi cảm còm nhom Hầu trào rung ba cái, trong miệng phun ra một câu: "Có thời gian chúng ta luyện một chút ."

Quả nhiên vẫn là cái kia bạo lực cuồng Từ Mỹ Nhân theo bản năng sờ mũi một cái, sau đó cũng hướng tiểu hầu vron tay .

Mã Phong Hầu chớp chớp nhãn, rất muốn nói một câu: Mỹ nhân người cả ngày sờ mũi, làm sao trên lỗ mũi da thịt cho tốt như vậy, theo lý thuyết sớm hấn là khoan khoái da đây.

Lời này lúc trước cùng Từ Mỹ Nhân gặp mặt thời điểm, chào hỏi dùng, ngày hôm nay lại chỉ có thể ở trong lòng nghĩ nghĩ .

"Dám theo ta Hầu sư phụ khiêu chiến, ta rất bội phục người dũng khí ." Trần Nhị Cầu nhìn diện vô biểu tình Thạch Đầu một dạng Thạch Lương cũng có chút không cam lòng, ứng thanh ứng khí bố trí đối phương một câu, kết quả chọc cho hai vị mỹ nữ kia hướng hấn vút bỏ vài khóa bạch nhãn .

Tiểu Vũ Tiểu Tuyết song song khoác ở Thạch Lương cánh tay, hạ Tiểu Vũ làm nũng nói: "Thạch đầu ca Ca,, chúng ta không cần để ý con khỉ này á. Tiểu Mao Hầu một cái, thật đúng là coi mình là Tề Thiên Đại Thánh đây."

Xuy xuy, Mã Phong Hầu hung nằng hai cái: Cùng Thạch Đầu đính là không có kết quả, bí mật này, chỉ có Thạch Đầu chân chính bằng hữu mới biết

được, nhưng lại phải là từ nhỏ chơi lớn bằng hữu .

Đang khi nói chuyện, Xích Khào cùng lão sẹo một dạng chúng nó cũng xuống cây, ở Mã Phong Hầu bên người không xa địa phương tham đầu tham não . Trong Xích Khào nhất gan lớn, nhin không được đưng lên đến cùng Mã Phong Hầu chút chút vài tiếng, móng vuốt nhỏ theo mấy người kia không ngừng bị hoa cái gì .

Mã Phong Hầu gãi gãi trên ót lông khi Ngươi cái tên này còn lên nghiện đây, còn muốn làm chiến lợi phẩm, hai vị này là bằng hữu ta biết không ?

Đi tới Trần Nhị Cầu trước mặt sờ sờ hấn cái bụng, lại theo Thạch Đầu ngoắc ngoắc tay, Trần Nhị Cầu liền ở chính giữa phục vụ Nhị Cầu Từ quan phiên dịch: "Hầu sư phụ mời các ngươi đi Thanh Vân Quan ngồi một chút, đi rồi đi rồi đi, đại hắc, vừa rồi làm sao không gặp ngươi Ảnh nhi ?"

Đại hắc không biết lại từ đâu chui ra ngoài, Mã Phong Hầu cũng nhìn nó vận khí: Ngươi một cái đàn cẩu ngược lại sẽ xu cát tị hung (theo cái lợi, tránh cái hại), vừa rồi lần tránh xa xa, cái này sẽ ra tới ngoắc đuôi ba là vài cái ý tứ ?

Vì vậy suu một cái nhảy đến đại hắc trên lưng, vẫn còn ở nó sau khi Mông đit thượng phách mấy bàn tay . Đại hắc cũng không giận, điều đầu hoảng não từ bốn người kia trước mặt chạy qua, hơi có chút chó cậ Hầu thế .

Có đi không ? Từ Mỹ Nhân tìm kiếm ánh mắt nhìn phía Thạch Lương, chứng kiến Thạch Lương gật đầu sau đó, liền theo sát đi tới . Kết quả đây, phía sau truyền đến vài tiếng bất mãn chút chút, mấy con khi rất nhanh siêu vượt bọn họ, theo sát Hầu Vương phía sau, Xích Khào thậm chí còn hướng bọn họ lắc lắc đồ rục đit khi: Các ngươi chỉ có ở phía sau bên theo phàn .

Dường như bị hầu tử cho khinh bỉ đây Từ Mỹ Nhân lắc đầu, lại sờ mũi một cái, tâm lý mặc niệm một câu: Quân tử thân đẳng đẳng, tiểu hầu lộ ~ kê ~ kê .

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Rượu này con uống với có ở trên trời

"Hầu ca nhi trở về rồi " Tiểu Thất nhẹ đất từ một gốc cây lớn cây đào bên trên trượt chân thành công, đặt ra hai tiểu cước nha, một hơi thở vọt tới Mã Phong Hầu trước mặt, ôm tiểu hầu dùng sức xoay quanh, rất có một ngày không gặp như tam thu này tư thế .

Ban đầu mà, tiểu nha đầu chờ nóng ruột, từ sáng sớm bắt đầu liền trên tàng cây nhìn ra xa .

Tiểu Chủ Nhân, còn có ngẫu đây đại hắc buồn bức lè lưỡi, nó rung đùi đắc ý nửa ngày, Tiểu Chủ Nhân dĩ nhiên không có nhìn thấy, gọi bản câu thật đau lòng nha.

Vườn móng vuốt nhỏ, đem Tiểu Thất đỉnh vào trên tóc một mảnh cây khô điệp lấy xuống, Mã Phong Hầu lúc này mới giùng giởng thành công, hướng Tiểu Thất trong tay bỏ vào mây viên tròn quả táo .

Quay đầu nhìn một cái Từ Mỹ Nhân cùng Thạch Đầu nhìn phía hấn hấn thần đều mang theo một tia nghiền ngẫm, Mã Phong Hầu Kaba Kaba con mắt: Bản Đại Vương hình tượng huy hoàng đều bị Tiểu Thất nha đầu cho hủy đây.

Hủy liền hủy đi, còn có cái gì có thể so với cái này hạnh phúc hơn sao: Thủy chung có người ở kiển chân chờ đợi, chờ người bình an trở về ?

Lôi kéo Tiểu Thất tay, vào Thanh Vân Quan . Phía sau mấy người kia đều nhìn thấy sừng sốt một chút: Tiểu Thất vốn là không cao, tiểu hầu nhi so với nàng cho thấp hai cái đầu, hai cái này tay nắm, hình ảnh lâm sao lại cổ quái như vậy đây?

Trên cây bày vườn đại khái là chứng kiến lão sẹo một dạng trở về, cũng đều cổ vũ, yêu yêu hát hát rất náo sáo . Còn có mấy con đại công hầu tử, đối với mấy vị kia người xa lạ biểu hiện ra cảnh giác, trong miệng bất an kêu .

Đây là hầu tử ỏ sao? Tiểu Vũ cùng Tiểu Tuyết chứng kiến này thượng thoan hạ khiêu hầu tử, có chút ngần ngại .

Bất quá cái này hai đại a đầu có thể tạm thời vào Thạch Lương nhần, theo vào núi săn thú, dù sao vẫn là có chút bất đồng, rất nhanh liền mỗi người ôm một con béo mập tiểu khi gió, vào trong ngực khiêu khích .

"Nó cho không dứt sữa chứ ?" Tiểu Tuyết cười khanh khách, cái này tiểu hầu tử chơi thật vui, cư nhiên đem lạnh hê hê móng vuốt nhỏ từ nàng áo vói vào đi, âm thầm vào phong cốc giải đất .

"VẬY NGƯỜI LIỀN UY NÓ NHA!" Tiểu Vũ cũng không chút kiêng kỵ trêu đùa muội muội, chỉ là các nàng tỷ muội tuy là ủng hộ tương ứng công cụ, lại tạm thời không có cái kia công năng .

Bầy vườn từ đầu tới cuối duy trì cảnh giác, riêng là mấy con Mẩu Hẩu, trừng mắt tròn vo con mắt nhìn chăm chăm đây đối với hoa tỷ muội . Nhìn thấy một màn này, Thạch Lương cũng âm thầm buồn bực, hẳn vừa rồi vốn là muốn ngăn cản Tiểu Vũ Tiểu Tuyết: Đối với bất kỳ động vật gì mà nói, động chúng nó con non cũng dễ dàng dẫn phát chúng nó định ý cùng công kích . Bất quá bây giờ này có điểm khác thường, chẳng lẽ là tiếp xúc người tương đối nhiều ?

Nha! Tiểu Tuyết bỗng nhiên một tiếng thét chói tai .

Chỉ thấy trong ngực nàng tiểu hầu đang dùng móng vuốt nhỏ cầm hạng liên rốt, dùng sức dất . Hiển nhiên, nhân gia không phải mới vừa muốn ăn Nãi, mà là nhìn trúng sợi giây chuyền này .

Việc này chủ yếu cho trách chúng nó đại vương, trên cổ cả ngày treo cái điều trụ, hơn nữa Tiểu Thất cũng có một, chộc cho những thứ này mí mắt mù cạm hủ tử rất trông mà thêm .

Chứng kiến Tiểu Tuyết vung lên bàn tay muốn rút ra tiểu hầu nhi, Thạch Lương vội vã hét lớn: "Đừng nhúc nhích!"

Tiểu Tuyết bàn tay bỗng nhiên ở giữa không trung, ở nơi này ngăn ngừi trong nháy mắt, đã có năm, sáu con khi xông tới, từng cái móng vuốt nhỏ rục rịch, ước đoán vừa rồi nàng ấy bàn tay nếu như vỗ xuống đi, hầu tử đều cho nàng hủy dung .

"Đơn giản là cường đạo mà, tuyệt không khả ái!" Tiểu Tuyết tâm lý tốt ỳi khuất, nhìn tiểu hầu trứ trứ ba ba khuôn mặt nhỏ nhắn, cảm giác rất đáng ghét: Nhỏ như vậy đi học nhân gia cướp đồ, lẽ nào trời sinh chính là thổ phỉ bại hoại ?

Tiểu Thất nghe tiếng chạy đến, ôm qua tiểu hầu, còn nhẹ khê búng nỏ nó trên ót dùm Hắc Mao: "Một đồng tóc nha, ta đã nói với người, người đoạt đại tỷ tỷ đồ đặc phải không đối với người nếu như chân thích, có thể dùng đồ đặc đổi lại mà, còn có thể dùng tiền mua oh, thì là không thể động thủ đoạt biết chưa ?"

Một đồng tóc khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm rút ra ba, mắt to chuyền hai cái sau đó, liền từ Tiểu Thất trong lòng kiểm đâm xuống, rất nhanh liền đang cầm một đem đồ vật trở về .

Tiểu Tuyết bị nó làm cho dở khóc dở cười: "Bị người đánh bại, dùng vài cái hạt dẻ đã nghĩ đến lượt ta hạng liên ?"

"Cho nó!" Thạch Lương bỗng nhiên lên tiếng .

Nhìn lên muội tử muốn ăn thua thiệt, hạ Tiểu Vũ vội vã hoà giải, nàng cũng biết Thạch Lương tính tình, xưa nay tích tụ như kim,

Thế nhưng nói là làm, vì vậy cũng không cùng Thạch Lương làm nũng bán manh, mà là một mạch hỏi: "Thạch đầu ca Ca,, cái này không đồng giá "

"Các người có thể đi!" Thạch Lương bước nhanh chân, đặng đặng đặng đi vào Thanh Vân Quan, không bao giờ ... nữa xem hai vị mỹ nữ liếc mắt .

Chứng kiến Tiểu Vũ Tiểu Tuyết sững sờ tại chỗ, Từ Mỹ Nhân cũng sinh lòng ý nghĩ - thương xót: "Bên trong không khi đã, bên ngoài không đối gạt người, bên trên không khi thiên, quân tử cho nên thận độc ."

Hai nữ nhân cùng nhau lắc đầu, hiển nhiên nghe không rõ, Từ Mỹ Nhân không thể làm gì khác hơn là lại sờ mũi một cái: "Cái gọi là giá trị, là nhân loại chúng ta so sánh tiêu chuẩn . Theo chúng ta, cái này mấy viên hạt dẻ không bao nhiêu tiền, có thể là đối với tiểu hầu mà nói, cũng là trên người bọn họ lớn nhất tài phú, cho nên từ điểm đó mà xem, hoàn toàn là đồng giá, có thể trao đổi ."

Tiểu Tuyết cũng bị hấn cho nói mông, mơ mơ màng màng gọi tỷ tỷ hỗ trợ tháo xuống hạng liên, cho một dùm tóc đội, sau đó nắm Hẩu trao trong hạt dẻ, cắn ra cẩn thận tỉ mỉ: Ủ, dường như còn giống như là hạt dẻ vị ?

Từ Mỹ Nhân thì mỉm cười dẫn dắt hai nữ nhân vào Thanh Vân Quan, tiến nhập sương phòng . Rất nhanh, liền có một con mao Hẩu bùng bùng rửa mặt tiến đến, sau đó lại có mấy con khi văng lai xuyên toa, đem co lại mầm thả lỏng từ, hạt dẻ, táo đỏ bày trên bàn, gọi người tắc tắc kêu kỳ lạ .

Còn như Mã Phong Hẩu, thì dẫn Trần Nhị Cầu bọn họ làm cơm, từ tối hôm qua đến bây giờ, cho không có ăn một miếng nóng hổi đây.

Nếu là cố nhân ở xa tới, Mã Phong Hẩu đương nhiên phải thật tốt chiêu đãi . Các loại cơm nước mang lên bàn, mặc dù là kiến thức rộng rãi Từ Mỹ Nhân, cũng không miễn có chút lưu lưôi: Cái này đầu nỏ con kiến chân có thể ăn không ?

Đó thăm con kiến, đầu đầy đủ một cm, tràn đầy một năm, người xem tê cả da đầu . Bụng thức ăn Trần Nhị Cầu vẫn không quên khiến khách: "Ném thử, đây là ngọn núi bảo bối, ăn tráng lực . Biết thân thể ta vì nha như thế tráng sao, từ nhỏ đã ăn sống thứ này ."

Nhất hỏa nhân hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Thạch Lương dùng chiếc đũa kẹp một con, chậm rãi phóng tới trong miệng . Nhai vài cái sau đó, gật đầu nói 1 tiếng "Tốt".

Còn lại ba người sớm có chung nhận thức, Thạch Lương nói xong chính là thật tốt, vì vậy ngay cả Tiểu Vũ Tiểu Tuyết tỷ muội cũng nỗ lực khắc phục chương ngại tâm lý, kẹp một con lớn con kiến, nhắm mắt lại nhét vào trong miệng .

Nhập khẩu tô hương, hơi hơi có chút chua xót giòn, cũng không như trong tưởng tượng khó ăn như vậy, cho lẫn vào một cổ Kỳ Dị hương khí, gọi người có một loại muốn ngừng mà không được cảm giác .

Rất nhanh, dầu nổ con kiến chỉ còn lại gần một nửa mâm, sau đó, mấy người ánh mắt lại được bung lên đến co lại thức ăn hấp dẫn . Từng mảnh từng mảnh, mỗi một mảnh nhỏ đều có to bằng miệng chén, hai mặt đều rán đặc hơi ố vàng .

Cái này lại là vật gì ?

Theo lẽ thường thì Thạch Đầu ném trước, nhai một mảnh sau đó, Thạch Lương trong miệng phun ra hai chữ "Thả lỏng nhưng".

Thật lớn thả lỏng nhưng! Thật món ăn này bung lên thời điểm, mấy người liền hoài nghi là thả lỏng nhưng, chỉ là chặt chém thực sự có chút lớn, cho nên không dám khẳng định .

Kẹp một mảnh đặt ở trong miệng chậm rãi nhấm nuốt, mấy người không khỏi đối diện một trận: "Cái này đến là phẩm cấp gì thả lỏng nhưng?"

Lục tục trong thức ăn đủ, mấy người nhận biết co lại một nhĩ trướng chiến . Kết quả kẹp mảnh nhỏ một nhĩ thử một cái, cảm giác không hề cùng dạng, hỏi một chút Trần Nhị Cầu mới biết được, nguyên lai là chân chính hoang đại thạch tai .

Mã Phong Hầu lại gọi Tiểu Thất mở ra ngăn tủ, từ bên trong lấy ra một cái chai nước suối, bên trong chứa gần một nửa xuống ố vàng dịch thể .

Cái này là rượu sao ? Mấy người lại bắt đầu hai mặt nhìn nhau, bữa cơm này mang cho bọn hắn kinh ngạc thực sự nhiều lắm .

Nhẹ lay động vài cái, Mã Phong Hầu mới cho Thạch Đầu cùng Từ Mỹ Nhân mỗi người ngược lại một chén . Bằng hữu đến có hảo tửu, chỉ còn lại nhiều như vậy rồi . Còn như hai vị kia nữ sĩ, ta và các người không quen có được hay không .

"Hầu sư phụ " Trần Nhị Cầu tội nghiệp đất kêu một tiếng, chảy nước miếng đều nhanh chảy trong bát cơm á.

Không có tiền đồ gia hỏa! Mã Phong Hầu cũng cho hắn trong bát ngược lại một hóp nhỏ, sau đó tiếc nuốt lắc lắc chai nước suối, chỉ còn lại một cái bình rồi .

Thực sự là rượu! Mấy người đều không tự chủ được hít mũi, trong bát ố vàng dịch thể tựa hồ có Chủng Ma lực, dẫn dắt bọn họ ánh mắt, hấp dẫn bọn họ mũi, câu dẫn bọn họ tâm linh . Giờ này khắc này, vô luận là thân thể vẫn là tâm tư, đều triệt rơi vào tay giặc .

Táp Mã Phong Hầu hướng về phía chai nước suối uống một hóp nhỏ, hắn phát sinh chắc lưỡi âm thanh, lúc này có vẻ như vậy đột ngột .

"Lẽ nào đây mới thực là Hầu Nhi Tửu?" Từ Mỹ Nhân cũng không kịp sờ mũi, trình trọng bung lên thô ráp chén kiêu, về mặt thành kính lấy môi dính dính, sau đó lè lưỡi, nhẹ nhàng liếm liếm, liền cảm giác cả người trong nháy mắt bay lên .

Tuyệt không thể tả!

Thạch Lương còn lại là bung lên bát, uống một hơi cạn sạch . Thế nhưng nhập khẩu sau đó, cũng rất cuộc luyện tiếu nuốt xuống, không thể làm gì khác hơn là lật qua lật lại ở trong miệng qua lại cô lỗ .

Cửa, gạt ra vài cái đầu khí, cho truyền ra một trận chắc lưỡi âm thanh, hiển nhiên đều là bị Hầu Nhi Tửu cho thu hút qua đây .

Làm non nốt chít chít âm thanh, một đồng tóc ngược mặt khi nhi, nất to chăm chú nhìn Mã Phong Hầu chai nước suối: Ngẫu nhất định, nhìn

"Một đồng tóc người không thể uống u, uống lại nên mượn rượu làm càn ." Tiểu Thất đem một đồng tóc ôm tới, sau đó hướng trong miệng nó gấp thức ăn, nàng cũng không muốn bồi dưỡng được một cái nhỏ tửu quý .

Trong lúc nhất thời, trên bàn rượu vắng vẻ không tiếng động, mỗi người đều đang lẳng lẳng Địa phẩm vị . Một lúc lâu, Từ Mỹ Nhân lúc này mới buông chén không: "Rượu này con ứng với có ở trên trời, Dao Trì Tiên Nương, đại khái như vậy ."

Thạch Đầu con là theo chân gạt đầu, trong miệng rượu còn chưa nuốt xuống .

Chúng ta còn không có ném được đây Tiểu Vũ Tiểu Tuyết trong ánh mắt không khỏi có chút u oán, hai người bọn họ đáng thương nhất, con từng người được, chưa từng ném được .

Từ Mỹ Nhân cũng chỉ có thể áy náy sờ mũi một cái, dùng hắn nhất quán tác phong làm việc, là chắc chắn sẽ không đối xử như thế nữ sĩ . Con là hôm nay rượu này mị lực quá lớn, gọi người vong tình .

Một bữa cơm cứ như vậy ở vô thanh vô tức kết thúc, mấy vị khách nhân đều có chút ăn không ngon, xem ra, bọn họ tâm tư, một chốc chuyển không trở lại rồi .

Mã Phong Hầu cũng chỉ có thể biểu thị xin lỗi, bởi vì Hầu Nhi Tửu thật không có .

Làm Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất thu thập chén đĩa thời điểm, vẫn Trầm Mặc Thạch Lương bỗng nhiên lên tiếng: "Các người cần gì, chúng ta đều có

thể thỏa mãn."

Đang uống Hàu Nhi Từu sau đó, Thạch Lương tâm lý cũng rất quán quýt: Nếu như bình thường rượu và thức ăn, trực tiếp lưu lại tiền mặt là được, chẳng qua là tiền mặt dày cùng mỏng khác nhau. Hần cái này nhân loại rất có nguyên tắc, tuyệt đối sẽ không thua thiệt thiếu người, lại không biết thua thiệt một con khi. Nhưng là hôm nay bữa này không thể tầm thường so sánh, thậm chí không thể dùng tiền tài để cân nhắc.

Đối với Thạch Đầu tính xấu, Mã Phong Hàu lại quá là rõ ràng, hẳn vuron móng vuốt nhỏ lúc lắc, chỉ chỉ Thạch Lương, lại chỉ chỉ Từ Mỹ Nhân, sau đó lại tại chính mình ngực nhỏ chỉ chỉ.

Trần Nhị Cầu tại sao phải sợ bọn hắn không rõ, ở bên cạnh phục vụ phiên dịch: "Hầu sư phụ nói, bữa này coi như hẳn thính, bởi vì các người là bằng hữu!"

"Được, ta Thạch Lương nhận thức người người bạn này!" Thạch Đầu cọ một cái đứng lên, vọt tới Mã Phong Hàu trước người, sau đó ngồi xổm người xuống, dựng thẳng tay phải lên, cùng Hàu móng vuốt ở giữa không trung nắm chặt, cất tiếng cười to.

"Ta cũng nhận thức." Từ Mỹ Nhân tinh tế như nữ tử một dạng bàn tay cũng nắm lấy đi.

Cảm giác được lẫn nhau bàn tay truyền đến ôn độ, Mã Phong Hàu trong lòng bắt đầu khởi động một dòng nước ấm, đó là một loại là tình hữu nghị đặc, lại bị hắn một lần nữa thu hồi.

Nhẹ nhàng vui vẻ cười to sau đó, Thạch Lương cánh tay vung lên, hào tình vạn trượng: "Nếu là bằng hữu, chúng ta tự ra đi độ sức một hồi!"

Hắn có thể quên, cho nắm Mã Phong Hàu Hàu trao đây, kết quả, Mã Phong Hàu đều bị cái kia Thiết Bồng chùy một dạng cánh tay cho mang tới giữa không trung, hai cái tinh tế Hàu chân qua lại đập bên trên đập xuống cái này còn có tỷ thí cần phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Mầm hạt đậu

"Đại ca ca, người là đánh không lại Hàu ca, cũng không cần so với lập nha." Tiểu Thất đi tới Thạch Lương đối diện, ngược khuôn mặt nhỏ nhắn, hết sức trịnh trọng đất vừa nói, cũng không biết tiểu nha đầu lấy ở đâu tự tin.

Thạch Lương hờn đá kia một dạng trên mặt khó có được lộ ra nụ cười, vuron quạt hương bồ to bằng tay, nắm cái thanh thép một dạng đầu ngón tay ở Tiểu Thất tóc sừng dê bên trên sờ sờ: "Không vì thắng bại, chỉ vì chiến thắng bản thân."

Tiểu Thất cái hiểu cái không địa điểm gật đầu: "Vậy được rồi, ta nói cho Hàu ca 1 tiếng, gọi hắn thủ hạ lưu tình."

Đối với Thạch Lương đề nghị, Mã Phong Hàu cũng có chút tâm động. Trước đây chơi chung đùa giỡn thời điểm, hắn là trăm triệu không dám cùng Thạch Đầu động thủ, bởi vì đã từng thấy tận mắt, Thạch Đầu một quyền đem cái tên côn đồ cắt đứt ba cái xương sườn.

Bất quá bây giờ mà, hắn cũng không phải chú ý cùng Thạch Đầu đùa giỡn một chút, vừa lúc nghiệm chứng một chút mình bây giờ thực lực, coi như là thử một chút từ trước muốn làm mà không dám làm sự tình, dùng thường tâm nguyện.

Vì vậy đi tới trong viện, Thạch Lương vững như bàn thạch, hướng về tiểu hầu nhi ôm quyền chấp tay: "Xin mời!"

Mã Phong Hàu thì tùy tiện phát phát móng vuốt nhỏ: "Tức!"

Không riêng gì người khác đi ra nhìn náo nhiệt, phần phát một cái, hầu tử hiểu cũng đều tụ lại qua đây, vây một vòng lớn, trong miệng còn yêu yêu hát hát, hiển nhiên là ở cho chúng nó đại vương bom hơi đây.

"Dùng võ đồng nghiệp, bắt đầu!" Từ Mỹ Nhân 1 tiếng hiệu lệnh, Thạch Lương liền nín thở về phía trước bước ra một bước, sau đó song chưởng lăng không nện xuống, như hai cây Thiết Bồng, treo động vu vu gió vang, đập về phía dưới tiểu hầu. Song phương thân cao tồn tại chênh lệch thật lớn, cho nên ở những người đứng xem xem ra, giống như là một cái đại nhân cùng trẻ em ở nhà trẻ đón chác giống như.

Chỉ thấy tiểu hầu không chút hoang mang, cho đến song chưởng trước mắt, lúc này mới thân thể vọt về phía trước, trực tiếp từ Thạch Lương trong quần đi qua, sau đó lăng không hướng về sau cuốn, một hơi thở lăng không ở Thạch Lương ngang lưng nhãn đoán vài chân, lúc này mới rơi xuống đất.

Thạch Lương thể trọng tuyệt đối vượt qua một trăm tám mươi cân, nhưng lại đều là Thiên Chuy Bách Luyện đi ra bắp thịt, kết quả dĩ nhiên bị tiểu hầu cho đập đặng đặng đặng xong về phía trước hết mấy bước, kém chút đoạt cái ngã gục .

Oh oh oh, bầy vượn tất cả đều điên .

Tiểu hầu tốt đại khí lực! Từ Mỹ Nhân trong lòng cũng kinh thần không thôi, hấn rõ ràng nhất Thạch Đầu võ thuật, hạ bàn thật vững vàng . Bọn họ một nhóm bằng hữu từng làm qua thực nghiệm, dùng sợi dây ở Thạch Đầu cổ chân, sau đó bốn người kéo co một dạng dùng sức kéo, kết quả dĩ nhiên kéo không nhúc nhích .

"Được !" Thạch Lương trong miệng hét lớn một tiếng, ngược lại bị kích khởi tâm huyết, hấn vừa rồi liền không chút nào tồn tại lòng khinh thị, hiện tại xem ra, tiểu hầu nhĩ so với hấn tưởng tượng trong còn mạnh hơn .

Ngay sau đó không nóng không vội, đem Bát Cực Quyền thi triển ra, từng chiêu từng thức, hồ hồ sanh phong, dừng không mà khi . Chính là vẫn có Thái Cực cảnh thiên hạ, võ có Bát Cực định căn khôn, Bát Cực Quyền Cương Mãnh bá đạo, ở Thạch Lương trong tay hiển lộ không thể nghi ngờ .

Nhìn nữa tiểu hầu, nhưng lại là một loại khác đầu pháp, vóc người Tiểu, động tác xảo, dĩ xảo vượt ngàn quân, mặc cho người quyền cước như sấm, ta từ bất động thanh sắc .

Hai cái này đánh cho trông rất đẹp mắt, một cương một nhu, Cương Nhu Tương Tề, trong lúc nhất thời dĩ nhiên khó phân cao thấp .

Liền ngay cả này thích kêu loạn nhảy loạn hầu tử, lúc này đều an tĩnh lại, con người theo hai bóng người qua lại đóng đưa, ước đoán chúng nó cũng nhìn ra đại vương gặp phải nanh tra tử .

Còn có Tiểu Vũ Tiểu Tuyết cũng rất nhanh đổi bàn tay trắng như phấn, im lặng vì Thạch đầu ca Ca, nỗ lực lên, phía trong lòng không biết kêu bao nhiêu lần "Đem tiểu hầu đánh bay".

Hết lần này tới lần khác không như mong muốn, tiểu hầu chính là không được Phi, tuy là có khá nhiều lần, Thạch Lương quyền cước khoảng cách tiểu hầu chỉ có mấy tấc, nhưng thì là không thể cùng thân, đem hai cái đại a đầu cho gấp đến độ a .

Quan chiến Từ Mỹ Nhân thì dùng sức xoa mũi, trên tay hấn võ thuật mặc dù bất thành, thế nhưng nhãn giới vẫn có, biết cứng quá dễ gãy đạo lý, cứ theo đà này, Thạch Đầu tất bại .

Làm đương sự một trong Thạch Lương, cảm giác thì lại là mặt khác một mã sự tình . Hấn sức lực toàn thân, thiếu lần lượt nện ở cây bông trong đoàn, loại này mạnh mẽ không sử dụng ra được cảm giác, thiếu chút nữa để cho hấn thổ huyết .

Mà làm giao chiến một phương khác, Mã Phong Hầu cảm thụ nhưng lại bất đồng: Ung dung a ung dung, đã từng không thể chiến thắng Thạch Đầu,

Nguyên lai cũng cũng không như trong tưởng tượng mạnh như vậy.

Sử dụng lão đạo sĩ một câu nói: Ta lấy ra một hai phần võ thuật, người có thể theo ta bất phân thắng bại, không tệ không tệ .

Không sai, Mã Phong Hầu căn bản là không có phát lực đây. Theo lý thuyết, lẫn nhau chính giữa chênh lệch tuyệt đối không có lớn như vậy . Thế nhưng ai kêu Mã Phong Hầu đang cùng không lồ lộn rừng ác chiến thời điểm, rốt cục thu được đột phá đây.

Lúc đó, Mã Phong Hầu liền có một loại tùy thời có thể đột phá dự cảm, tuy nhiên lại chậm chạp không đến, tựa hồ chung quy có một vô hình gông xiềng, giam cầm thân thể hấn .

Loại cảm giác này rất khó chịu, tựa như người lập tức muốn cất cánh, đã thoát khỏi Trái Đất lực hấp dẫn, tuy nhiên lại lại một sợi dây thừng, cuối cùng thời khắc mấu chốt lại đem người kéo xuống .

Dưới tình thế cấp bách, Mã Phong Hầu nhin không được phát sinh tiếng kia tiếng rít . Sau đó lại đột nhiên cảm giác được, một dòng nước ấm từ trước ngực hấn treo cái viên này không biết làm bằng vật liệu gì trong hồ lô phát ra, giống như là một giọt Cam Lâm, tích lặc đến hấn trong bụng .

Bình tĩnh bên trong đan điền rốt cục kích khởi rung động, sau đó một loạt phản ứng, thậm chí gọi Mã Phong Hầu vội vàng không kịp chuẩn bị, liền tất cả nước chảy thành sông . Mã Phong Hầu cũng không biết, hấn là có gì may mắn, cứ như vậy một tầng cửa sổ, ở xã hội hiện nay, đã Thiếu có người có thể đâm .

Tựa như là con nít đạt được nhất kiện mới mẻ món đồ chơi, trở về một đường, Mã Phong Hầu đều ở đây tò mò thăm dò ở trong thân thể biến hóa . Nhất biến hóa lớn đến từ dưới bụng một bên, Quyền Phô trong ghi chép là Đan Điền địa phương, một đoàn âm áp khí tức đang từ từ vận chuyển, từ thành thiên địa.

Ở biết được Quyền Phô lợi hại sau đó, Mã Phong Hầu đã sớm đem trong sách nội dung đều nhớ kỹ trong lòng, thậm chí tám kia ghi lại nhân thể kinh lạc Huyệt Mạch tập tranh ảnh tư liệu đều nhớ xuống . Trước đây cảnh giới không tới, Tự Nhiên cũng chưa dùng tới, lập tức thì vừa đi vừa chải vuốt sợi thân thể kinh mạch, dùng trong đan điền âm áp khí tức chạy kinh mạch toàn thân, đi một vòng sau đó, chợt cảm thấy thân thanh khí sáng, rất thoải mái, lại có một loại nghiện cảm giác .

Đang bởi vì lần này bay vọt, đang đối với trận Thạch Đầu thời điểm, hấn mới sẽ trở nên thành thạo, bởi vì song phương đã không được ở một cái mặt bên trên .

"Có dám tiếp ta một quyền!" Thạch Đầu càng đánh càng là bị đè nén, rốt cục nhện không được chột quát một tiếng .

Mã Phong Hầu gãi gãi trên ót lông khi, sau đó nhìn phê chuẩn đối phương Quyền Thế, cũng nắm lại móng vuốt nhỏ nghênh đón .

"Không thể " Từ Mỹ Nhân kinh hô 1 tiếng, tiểu hầu khinh phiêu phiêu không có hai lạng thịt, chỉ sợ ở bị đánh bay . Con này tiểu hầu cho hắn cảm giác rất thân thiết, giống như là quen biết nhiều năm lão hữu, bị đã thương tốt như vậy ?

Thế nhưng Thạch Lương ra quyền như điện, nếu như nước đổ khó hốt, kết quả là nghe phốc nhất thanh muộn hưởng, một lớn một nhỏ, chênh lệch rất cách xa hai cái nắm tay đụng vào nhau, sau đó, một thân ảnh liền bay lên giữa không trung .

Bay ra ngoài cũng không phải tiểu hầu, mà là Thạch Lương cường tráng thân thể . Hắn từ chi mở ra, ở mấy người cùng một bầy khi nhìn soi mói, phi hành trên không trung xa hơn hai mét, sau đó ồm ồm 1 tiếng, té xuống đất . Đám kia quan chiến hầu tử, còn đồng loạt che mắt, một bộ vô cùng thâm đáng đáp .

"Đại ca ca, ta nói ngươi đánh không lại Hầu ca!" Tiểu Thất bước hai cái chân nhỏ ngắn chạy tới, trong miệng còn không quên oán giận, "Hầu ca nha, vừa rồi ta gọi ngươi thủ hạ lưu tình "

Mã Phong Hầu đem mình Hầu Quyền giơ lên trước mắt nhìn một cái, hắn thật không phải cố ý, nghĩ không ra vận chuyển trong đan điền khí tức sau đó Toàn Lực Nhất Kích, uy lực yên nhiên như thế vĩ đại .

Vì vậy cùng Tiểu Thất cùng nhau chạy đến Thạch Lương trước mặt, mới phát hiện Thạch Đầu đã ngất đi . Theo lý thuyết Thạch Đầu toàn thân Gân Cốt Bì cũng đánh bóng thập đã nhiều năm, không đến mức yếu ớt như vậy. Thế nhưng ai kêu vừa rồi Mã Phong Hầu ngoại lực chột thâm nhập vào trong cơ thể hắn, trong nháy mắt phong bế thân thể hắn cơ năng, thế cho nên đại não rơi vào tự bảo vệ mình trạng thái .

Chít chít Mã Phong Hầu trong miệng vội vàng kêu, Thạch Đầu là hắn hai đời bằng hữu, nhưng tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì a .

Hầu tử hiểu cũng xông tới, động tay động chân đất ở Thạch Lương trên người tìm tòi, ước đoán chúng nó còn tưởng rằng có thể đoạt lại chiến lợi phẩm đây.

Không có ánh mắt đồ đạc, một bên hóng mát đi Mã Phong Hầu xuy xuy hai tiếng, đem bầy vượn quát lui, sau đó vượn Hầu trào, thăm dò một chút Thạch Đầu trái tim, tim đập Hồng trắng, hắn không có trở ngại . Vì vậy hướng đồng dạng về mặt thân thiết Từ Mỹ Nhân thử thử nha, lúc lắc móng vuốt nhỏ ý bảo không cần phải lo lắng .

"Thạch đầu ca Ca, " Tiểu Vũ Tiểu Tuyết trong miệng bị thương bị thiết cắt đất kêu, nước mắt tất cả xuống . Nhìn ra được, cái này hai nha đầu đối với Thạch Lương tuyệt đối là thật tình . Cho nên ở thỉnh thoảng nhìn phía tiểu hầu tử thời điểm, nhãn quang Tự Nhiên cùng cây đào nhỏ giống như .

Nha! Tiểu Vũ cất tiếng đau buồn bỗng nhiên chuyển thành kinh thanh, lấy tay chạm thử muối muối Tiểu Tuyết, sau đó hướng Thạch Lương thân thể chỗ một ngón tay . Tiểu Tuyết men theo tý tý ngón tay nhìn lại, hai mắt đầm lệ mong lung khán bất chân thiết, vì vậy chúi chúi con mắt, nhìn chăm chú nhìn kỹ . Kết quả đáng đất một cái, mặt cười trong nháy mắt thay đổi đến đỏ bừng .

Tỷ, thật là mắc cỡ, dĩ nhiên gọi nhân gia xem nam sinh cái bộ vị đó .

Tiểu Vũ biết mình cô muối muối này bình thường liền tương đối là đơn thuần, thế nhưng người phải bắt được chủ yếu vấn đề có được hay không, bây giờ không phải là có xấu hổ hay không sự tình, lẽ nào người không có phát hiện, Thạch đầu ca Ca, cái vật kia thực sự quá tình tế sao, cùng Thạch Lương cường tráng thân thể so sánh với, quả thực chính là một cây nấm hạt đậu nha!

Hai nữ nhân dĩ thường đương nhiên cũng khiến cho Mã Phong Hầu chú ý, vội vã vượn móng vuốt nhỏ, đem Thạch Đầu quần đi lên che lấp một phen . Vừa rồi Thạch Lương bị đánh bay thời điểm, thân thể dùng sức phản kháng, kết quả đem đai lưng đứt đoạn .

Bí mật này, vẫn luôn chỉ có Thạch Lương từ nhỏ mấy cái bạn chơi mới hiểu . Làm đừng nam hài tử tiến nhập thời kỳ trưởng thành bắt đầu phát dục thời điểm, Thạch Lương không chút nào không chịu lớn lên, có đôi khi Mã Phong Hầu đã nghĩ: Có phải hay không đem này bấp thịt gì đều dài hơn đến thân thể đừng bộ vị ?

Tuy là trong ngoài nước đều nhìn một lần, thế nhưng Thạch Lương vấn đề lại không có được căn bản giải quyết, cũng thành người Thạch gia một cái tâm bệnh . Thạch Lương trầm mặc ít nói lại bản thân si mê với võ đạo cùng thám hiểm, có thể cũng có yếu tố này ở bên trong, nội tâm hắn, khẳng định cũng chịu đựng nỗi không gì sánh được vĩ đại thống khổ và dày vò .

Trong lúc nhất thời, trong đình viện bầu không khí có chút xấu hổ, cuối cùng vẫn là Tiểu Thất đề nghị: Trên mặt đất quá lạnh, cũng đừng khiến đại ca ca ở nơi này nằm .

Vì vậy ba chân bốn cẳng đem Thạch Lương mang tới sương phòng, mà Tiểu Vũ thì lôi kéo muối muối đi ra bên ngoài nói lạng lẽ nói, nói xong Tiểu Tuyết sắc mặt đại biến, cắn chặt môi, yên lặng không nói gì .

Từ Mỹ Nhân thì yêu cầu đi trên chính điện hương, vì vậy Tiểu Thất liền dẫn hắn đi, trong phòng, chỉ còn lại có Mã Phong Hầu cùng hôn mê Thạch Đầu . Mã Phong Hầu trong lòng hơi động, liền đem móng vuốt nhỏ khoát lên Thạch Đầu Đan Điền vị trí, một đạo nhiệt lưu lặng yên không một tiếng động lên vào đối phương trong cơ thể, ở kinh lạc vùng trung du đi .

Dựa theo Quyền Phở trong ghi chép, Thập Nhị Chính Kinh không thông, sẽ dẫn phát bên ngoài thân thể ở không được phản ứng bình thường, mà Quyền Phở trong liền ghi lại một cái trợ giúp người khác sơ thông Kinh Mạch pháp môn . Mã Phong Hầu bây giờ có thể lực đã đạt được, cho nên muốn ở thạch trên đầu người thử xem . Không đúng thật có thể bang trợ một cái cái này người bạn tốt đây.

Bằng hữu a bằng hữu, Mã Phong Hầu đang biến thành hầu tử sau đó, mới càng phát ra hiểu được hai chữ này đáng quý, có ít thứ, càng là thiếu sót, mới càng là hướng tới

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Vương bát hộp

Ngoài phòng, mơ hồ truyền đến vậy đối với tỷ muội hoa tiếng cái và thanh âm, hơn nữa Tiểu Vũ thanh âm còn Việt rút càng cao: "Nha đầu ngọc, người thật khờ hoặc ngọc a, hần cái đáng về kia, khẳng định không thể nhân sự, thì tương đương với thù sống quả người biết không!"

"Ta bất kể, ngược lại ta chính là thích Thạch đầu ca Ca, " Tiểu Tuyết thanh âm mặc dù không có tỷ tỷ cao, thế nhưng lộ ra vô cùng kiên định .

Trong đại điện, Từ Mỹ Nhân hi vọng lên trước mắt lượn lờ yên vụ sờ mũi một cái, trong lòng chỉ còn lại có một tiếng thở dài: Quân tử hảo cầu

Bỗng dưng, trong sương phòng vang lên hét thảm một tiếng, là Thạch Lương thanh âm, lộ ra một cổ tan nát tâm can, cả kinh ngoài miếu kiếm ăn mấy con heo rừng nhỏ đều vênh tai, thỉnh thỉnh một mạch chạy, cho là sắp lễ mừng năm mới đây.

Mọi người vội vã trước đi kiểm tra, kết quả là chứng kiến Thạch Lương ôm bụng vọt tới trong viện, bình thường Thạch Đầu một dạng không có bất kỳ biểu tình ngũ quan đều vận vẹo, trong miệng càng là xèo xèo đất kêu la: "WC WC "

Trần Nhị Cầu vội vã hướng ngoài miếu chỉ chỉ: "Đi ra ngoài đều là thiên nhiên lớn nhà xí!"

Thạch Lương ôm bụng chạy như điên, lưu lại mọi người hai mắt nhìn nhau . Sau đó liền thấy tiểu hầu đạm nhiên đi tới, sai sử Trần Nhị Cầu giả vờ nửa túi một dạng thả lỏng từ hạt dẻ các loại, chônng chất tại Từ Mỹ Nhân trước mặt, xem bộ dáng là không chuẩn bị lại lưu khách .

Quá bán thường, Thạch Lương mới phản hồi, hần dùng phức tạp nhãn thần hi vọng tiểu hầu một trận, ném câu tiếp theo "Ngày khác tạm biệt", sau đó liền dẫn theo lường cái túi đi .

Mã Phong Hầu vỗ vỗ Trần Nhị Cầu cái bụng, gọi Tiểu Thất từ trong ngăn kéo cho hần cầm một xấp tiền mặt, Tiểu Thất hiện tại đã là Tiểu bà quản gia đây. Tiểu Thất lại cùng Nhị Cầu Sư Điện thông báo một chút cần muốn mua vật phẩm, Trần Nhị Cầu liền đuổi sát theo, lên tàu đi nhờ xe đi thị trấn .

Người đi, trời cũng Hắc, Thanh Vân Quan yên tĩnh như cũ . Các loại Tiểu Thất ngủ, Mã Phong Hầu lúc này mới ngồi xếp bằng dựng lên, lạng lẽ vận chuyển bên trong đan điền khí lưu, ở kinh lạc trong chạy . Dựa theo Quyền Phở bên trên ghi chép, hần hiện tại tính là mới vừa nhập môn, lúc nào đạt được khí tức không cần chỉ huy, Tự Nhiên lưu chuyển, mới xem như đại thành .

Về phần chỗ tốt gì, không biết trợ giúp Thạch Đầu đã thông tắc nghẽn Nhâm Mạch có tính không ?

Dựa theo Quyền Phở bên trên từng nói, Nhâm Mạch là thân người "Âm Mạch chi hải", bắt nguồn từ Hội Âm, theo mặt lọt vào trong tâm mắt, là trong cơ thể trọng yếu nhất hai cái kinh mạch một trong, cũng chính là thường nói Nhâm Đốc Nhị Mạch .

Thạch Đầu vấn đề liền xuất hiện ở Nhâm Mạch bên trên, Nhâm Mạch trong vô cùng Huyệt không khoái, huyệt này chủ sinh sản, huyệt này không thông, Tự Nhiên khó có thể phát dục .

Sự tình kiểu này Mã Phong Hầu cũng là lần đầu tiên, trên cơ bản giống như là vượt Thạch Đầu qua sông, kết quả giúp đỡ Thạch Đầu trùng kích Huyệt Vị thời điểm, lực đạo có chút lớn, cũng không biết có thể hay không cho Thạch Đầu lưu lại cái gì di chứng .

Đêm dài đằng đẵng, Mã Phong Hầu tĩnh tọa mà qua . Sáng sớm đứng lên luyện quyền, dĩ nhiên không có chút cảm giác nào mệt mỏi, thậm chí cảm giác so với nằm ngủ còn tỉnh thần sung mãn đây.

Một tận tới đêm khuya, Trần Nhị Cầu lúc này mới hào hứng trở về, chọn hai cái bao tải to, bên trong đều là co lại co lại sợi dây, còn có thép câu đèn pin các loại . Hần còn tưởng rằng là Hầu sư phụ muốn khai thác đá tại đây, cố ý còn hỏi thăm một chút giá cả, ai nha má ơi, lão đất á!

Nghe đại đệ tử nói lời nhại nổi phát tài Đại Kế, Mã Phong Hầu cũng không nói ra, coi như hần muốn vạch trần, thế nhưng cũng nói không rõ a . Trong

khoảng thời gian này, hẳn cũng thử học nói, đáng tiếc bị quản chế với miệng mũi hầu cấu tạo hạn chế, hiệu quả không lớn. Ngẫm lại cũng có thể lý giải, nhân loại từ chỉ biết thủ hống phát triển đến ẽ a học ngữ, không biết từng trải mấy triệu niên phát triển diễn biến đây.

Sáng sớm ngày thứ hai, sớm dùng qua cơm tối, liền chờ xuất phát. Suy nghĩ đến Tiểu Thất niên kỷ tương đối nhỏ, cho nên đang ở Thanh Vân Quan lưu thủ, Mã Phong Hầu còn cố ý gọi đại hắc cũng lưu lại theo nàng, hơn nữa già trẻ lớn bé mười mấy con hầu tử, nói vậy Tiểu Thất cũng sẽ không tịch mịch.

Trừ mang theo Xích Khảo cùng Trần Nhị Cầu ở ngoài, Mã Phong Hầu còn chọn hơn mười con hình thể cường tráng hầu tử. Cái này sáng suốt tuyển chọn khiến Trần Nhị Cầu đối với Hầu sư phụ càng thêm kính phục: Bò vách núi khai thác đá tai, còn có so với hầu tử càng thí sinh thích hợp sao?

Đại bộ đội có thể nói hạo hạo đặng đặng ly khai Thanh Vân Quan, thế nhưng đang lúc bọn hắn ly khai không lâu sau,

Lại có nhất hóa nhân vào núi, mục tiêu chính là Thanh Vân Quan ngọn núi này đã miếu nhỏ.

Đầu lĩnh là một vóc người nhỏ gầy, đầu trâu mặt ngựa gia hỏa, còn mang một cái bao mắt, rõ ràng là cái độc nhãn long. Mà từ cái kia con hoàn hảo bên trong đôi mắt, thỉnh thoảng bắn ra quang mang, thì tràn ngập thù hận.

Nếu như Mã Phong Hầu chứng kiến hắn, nhất định sẽ nhận ra người này chính là đã từng muốn lừa bán Tiểu Thất bọn buôn người Lão Thử Cường.

Lão Thử Cường lần trước có thể nói tổn thất nặng nề, không chỉ có chạy sinh ý, tổn thất một số tiền lớn, hơn nữa con mắt còn bị con kia chết hầu tử luống cuống, lại hoa một số lớn tiền thuốc men. Làm cho này Đệ nhất tiếng tăm lưng lầy Cường ca, chưa bao giờ từng ăn cái này thua thiệt, cho nên ở sau khi thương thế lành, ngay lập tức sẽ tìm đến bãi.

Chờ đến Trần gia thôn phái người sau khi nghe ngóng, cái kia đáng chết gia hỏa cư nhiên chết thật, cái này gọi là Cường ca đi tìm ai đòi tiền. Lại sau khi nghe ngóng, lần trước mua được tiểu nha đầu dĩ nhiên lên núi. Lão Thử Cường không khỏi mừng rỡ: Chạy hòa thượng chạy không được Miếu, lên trước vùng núi bắt được tiểu nha đầu, cứu giúp điểm tổn thất. Thuận tiện sẽ đem con kia chết hầu tử liệu lý, báo thù rửa hận. Người nói hầu tử trong buổi họp cây không tốt bắt, thật sự cho rằng ta đây trong tay thổ thương chỉ có thể đánh thổ khả lạp đây!

Đối với trả thù mà đến Lão Thử Cường, Mã Phong Hầu đương nhiên chút nào không biết, hắn dẫn đội một đường đi nhanh, đi tới lần trước đoạn nhai. Trần Nhị Cầu không cần sư phụ phân phó, liền giũ ra co lại mâm sợi dây, ở bên vách đá tìm mấy khối đột ngột Sơn Thạch, cầm dây trói vững vàng trói lên trên tảng đá, còn lại bộ phận đều thùy xuống vách đá.

Hơn nữa hàng này còn rất có kinh nghiệm, dây thừng vừa mới thùy vào núi Nhai địa phương, bởi vì có thể cùng Sơn Thạch ma sát phát sinh gãy, cho nên cũng đều trên nệm mấy khối lại quang lại nhận cây.

Sau khi chuẩn bị xong, Trần Nhị Cầu liền xoa xoa bàn tay to: "Sư phụ, có việc đệ tử trả lao, người liền tại cạnh trên nhìn được rồi!"

Mã Phong Hầu nháy nháy con mắt, cảm thấy Trần Nhị Cầu xuống phía dưới cũng rất có cần phải, dù sao còn phải dẫn theo không ít thứ đây, không chừng, lúc trở về, đồ đạc sẽ càng thêm phong phú.

Vì vậy một chút đầu khí, Trần Nhị Cầu liền hào hứng ở một trên sợi dây thừng hệ bảo hiểm thừng, trôi giạt từ từ, bắt đầu hướng vách núi chày xuống. Người này thân thể tổ chất thật không sai, cùng một hàng da Hầu giống như, rất linh hoạt.

Bất quá cùng sư phụ hắn so sánh với còn kém xa, Mã Phong Hầu thậm chí ngay cả dây thừng cũng không cần, trực tiếp tay không xuống phía dưới leo mỏm đá. Cùng lần đầu tiên so sánh với, lúc này đây càng thêm ung dung khoáng trá, quả thực như giẫm trên đất bằng.

"Sư phụ, thật nhiều thạch tai!" Trần Nhị Cầu rất nhanh thì có phát hiện, trong miệng kêu la om sòm.

Suru suru, Mã Phong Hầu từ bên cạnh hắn nhảy xuống, không ngừng chạy chút nào. Trần Nhị Cầu cũng chỉ đành theo tiếp tục trượt: Không biết là phía dưới thạch tai càng nhiều chứ?

Đi thẳng tới lần trước ngôi cao, Mã Phong Hầu lúc này mới dừng lại thân hình. Xích Khảo hàng này càng nóng lòng, chỉ lưu một cái tiến vào đạo kia cái khe nhỏ, nhìn thấy Trần Nhị Cầu sững sốt một chút: Chẳng lẽ không đúng khai thác đá tai?

Giúp đỡ Trần Nhị Cầu đang rơi xuống trên bình đài sau đó, Mã Phong Hầu cũng lấy đèn pin kích động tiến lên cái khe, Trần Nhị Cầu tuy là tâm lý buồn bực, thế nhưng cũng chỉ có thể theo. So với hắn vóc người khô ngô mà nói, chui cái này chật hẹp cái khe vẫn là rất khó cực, phía dưới thâm nhất cước thiên nhất cước, còn phải cẩn thận đề phòng này nhô ra Sơn Thạch. Không có đi ra bao xa, liền đem bên trên quần quất khai mấy đường vết rạch, đem Trần Nhị Cầu không nở quá, tâm lý không khỏi oán giận nổi Hầu sư phụ đến.

Thật vất vả chứng kiến phía trước Hầu sư phụ dừng lại, Trần Nhị Cầu bên trên tham đầu tham não nhìn qua, phần dưới dĩ nhiên là treo trên bầu trời, nhìn không được má ơi 1 tiếng, đây nếu là lỗ măng một cước đập xuống đi, không được té ra cứt đến mới là lạ chứ.

Chờ chút, đó là nha ngoạn ý? Lại lấy đèn pin hướng xuống dưới lác lác, Trần Nhị Cầu trong nháy mắt kích động: "Trong sơn động còn cất giấu đồ đạc, đây là muốn phát đại tài a Hầu sư phụ, người sớm biết rằng đúng hay không?"

Cầu cái bụng giả vờ một lòng lưỡng đầu vùng, Mã Phong Hầu cũng không thêm để ý người này, giũ ra dây thừng, tìm kiếm lực điểm. Kết quả Trần Nhị Cầu so với hắn còn cấp bách đây, hơn nữa ở phương diện này kinh nghiệm hiển nhiên càng thêm phong phú, rất nhanh thì cột chắc dây thừng, ngay cả giây an toàn cũng không trói, trực tiếp liền theo dây thừng trượt chân xuống phía dưới.

Khẩn sau đó là Xích Khào, người này chính là Hầu cấp bách, cầm lấy sợi dây trực tiếp đi xuống nhảy dây, so với Trần Nhị Cầu còn trước tiên rơi vào xuống phía dưới vài bạt trên đỉnh .

Phốc, bụi nổi lên bốn phía, đèn pin Quang Trụ cũng chỉ còn lại có mơ hồ một tầng . Lập tức, Xích Khào tiếng ho khan liền nổi thành một mảnh .

Một cái hai cái đều là không có định lực các loại bụi tiêu tán, Mã Phong Hầu lúc này mới khinh phiêu phiêu hạ xuống . Cùng Xích Khào như vậy hầu từ nói định lực, dường như cùng đàn gảy tai trâu cũng không kém .

Thế nhưng Trần Nhị Cầu người cũng gấp gáp, vén vài bạt thời điểm thì không thể chậm một chút, khiến cho bụi nổi lên bốn phía . Mã Phong Hầu xem như là thấy rõ, người này ước đoán nghèo sọ, toàn bộ một tham tiền .

Bốn phía trên kệ mấy nhánh đèn pin, trong sơn động nhất thời sáng như tuyết . Xốc lên vài bạt sau đó, phần dưới liền hiện ra là từng cái hòm gỗ lớn . Sương trên nền còn có ngoắc ngoắc ba ba chữ viết, mơ hồ còn có một cái cái Hán Tự hỗn loạn trong . Trần Nhị Cầu nhìn nửa ngày, rốt cục nhìn ra điểm danh Đường: "Hầu sư phụ, hình như là Tiểu RB giấu đồ!"

Cái này càng nghiệm chứng Mã Phong Hầu trước đây phỏng đoán, hẳn cũng có chút ức chế không được nội tâm kích động, cùng Trần Nhị Cầu cùng nhau, bình bình bâng bâng cạy ra một con hòm gỗ lớn .

Một cỗ dày đặc dầu máy vị đập vào mặt, Trần Nhị Cầu khom lưng ở trong rương lật một trận, liền 1 tiếng hoan hô: "Ba tám cái lớn, tất cả đều là nhà mới hỏa!"

Sau đó chỉ thấy người này hai tay mang một thanh súng trường đi ra, rắc...rắc... Đất nắm chặt lấy thương xuyên, chung quanh nhắm vào, trong miệng còn phát sinh piapia thanh âm . Người nam nhân kia không thương thương đây, hơn nữa Trần Nhị Cầu chính là chơi đùa cái loại này tự chế thô Dương pháo, chứng kiến ba tám cái lớn, quả thực giống như đắc thần binh lợi khí . Cuối cùng còn khẩu súng (thương) khẩu đâm ở Xích Khào trên bụng: "Người chết lạp chết rồi tích "

Người nha có bệnh a Xích Khào vươn móng vuốt nhỏ lay một cái, dĩ nhiên không có lay động, vì vậy cũng xông vào rương gỗ, nghe răng trợn mắt đất ôm lấy một chỉ, thất, nặng tám cân đây, đối với một cái nhỏ hầu tử mà nói, có điểm lao lực .

Mã Phong Hầu cũng dễ dàng bưng lên một chỉ, hẳn lực lượng không phải Xích Khào có thể so sánh . Mã Phong Hầu đã ở xạ kích câu lạc bộ chơi đùa thương, bất quá đối với loại này kiểu cũ súng trường hứng thú không lớn, rất nhanh thì lại trả về, tiếp tục khiêu nó rương gỗ .

"Viên đạn, viên đạn!" Trần Nhị Cầu cao hứng đều nhanh điên, xuất ra một hộp vàng óng viên đạn, liền hướng súng trường bên trong nhồi đạn, hận không thể lập tức thả mấy thương thỏa nguyện một chút .

Mã Phong Hầu bật bên trên rương gỗ, tại hẳn sọ não bên trên đập vài cái, thanh tỉnh một chút, thương không phải món đồ chơi, cẩn thận Tẩu Hỏa .

Cạc cạc cạc Xích Khào đắc ý gọi tiếng vang lên, chỉ thấy người này suu một cái lúi qua đây, hai tay giờ một cây súng lục, nhắm ngay Trần Nhị Cầu . Cây súng lục này không thể quen thuộc hơn được, chính là Đại Giang Nam Bắc Hoàng Hà hai bờ sông không người không biết không người không hiểu "Vương Bát hộp".

Nghĩ không ra báo ứng đến như vậy nhanh, Trần Nhị Cầu theo bản năng giờ hai tay lên, sau đó lại nứt ra miệng rộng vui: Chỉ thấy Xích Khào móng vuốt nhỏ cầm súng lục, thế nhưng nòng súng cũng là ngược, đối với mình cái ót . Đây nếu là bên trong thật có viên đạn nói, trước tiên cho nó tự mình bẻ đầu .

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Giết người diệt khẩu

Từng cái rương gỗ bị cạy ra, bên trong vật phẩm thật đúng là phong phú, cái gì quân trang nón lính các loại, thậm chí ngay cả inox cả mền đều có . Đặc biệt súng đạn chiếm đa số, thậm chí còn có lựu đạn . Chính là tục xưng "48 biện" cái loại này . Xem chiếu bóng thời điểm thì có một cái như vậy kinh điển động tác: Tiểu quý tử cầm 48 biện hướng mũi sắt bên trên một đập đầu, sau đó suu một cái ném ra ngoài .

Chứng kiến Trần Nhị Cầu trên lưng quần treo hai cái, Xích Khào cũng ôm lấy một cái lựu đạn, hơi tròng xuống, hơn nữa trên người nó tron cũng không còn địa phương treo a .

Những thứ này đều không làm khó được sức sang tạo phong phú Nhị Đường Gia, rất nhanh thì từ trong rương nhảy ra một cây vũ trang mạng, ở chỗ hông quần tầm vài vòng, sau đó đem lựu đạn treo lên, thuận lợi còn cắm vào một bả Vương Bát hộp, điều võ dương oai đất ở Trần Nhị Cầu tới trước

mặt trở về đi bộ .

Trần Nhị Cầu thuận lợi đem cái loại này tục xưng "Cái mông liêm" nón lính đội lên Xích Khào trên đầu, lại hợp với Xích Khào quai lai quai khứ bát tự chân, hãy cùng giờ tay lên bên trong, Phan cười ngôi sao biểu diễn cái kia khôi hài tiểu quỷ từ .

Bọn họ bên này làm âm ỉ, Mã Phong Hầu cũng tương đối nháo tâm, trong sơn động vật tư tuy là phong phú, nhưng là lại không có trong truyền thuyết bảo tàng . Chẳng lẽ muốn đem những này súng đạn trở thành phế liệu bán, cái nào thu phá lạn dám thu à?

Đang phiên đây, chợt nghe đỉnh đầu truyền đến một trận thì thầm thanh âm, ngẩng đầu nhìn lên, giỏi thật, hơn mười con khiêu nhảy dây một dạng đất khua xuống đến, một cái hai cái đều gia nhập vào tranh đoạt chiến lợi phẩm trong hàng ngũ .

Đám người này lòng hiếu kỳ đặc biệt thịnh vượng, cũng đặc biệt có thể dày vò, có gỗ cà mèn đỉnh đương vang, có cầm viên đạn hướng không trung nhưng, còn có đem những quân phục đó văng thân thượng bộ, không gì sánh được lại mập lại lớn, bước đi đều một mạch té té ngã, hết lần này tới lần khác chúng nó còn làm không biết mệt . Cảnh tượng, thật giống như Mỹ Hầu Vương dẫn dắt bầy vượn, lần đầu tiên phát hiện Thủy Liêm Động bên trong này trời đất tạo nên gia sản .

Tốt rất sung sướng Mã Phong Hầu cũng chịu một ít cảm hoá . Riêng là xã hội bây giờ, sinh hoạt tiết tấu càng lúc càng nhanh, mọi người từ sáng sớm đến tối mù vội vàng, bận rộn đều quên bản thân ước nguyện ban đầu, bận rộn hơn vứt bỏ bản thân sung sướng bên trên, phản chẳng bấy khi này .

Đến cuối cùng, vẫn là Xích Khào Nhị Đương Gia trang phục tương đối được hoan nghênh, đại đa số hầu tử đều cột lên vũ trang mang, chó Vương Bát hộp, chính là lựu đạn hơi trùng xuống, đại đa số hầu tử chưa từng văng thân thượng treo .

Mã Phong Hầu còn thật lo lắng cái nào con khiêu tay thiếu, té cái lựu đạn nghe vang . Vì vậy liền vội vàng đem chúng nó cũng gọi đến trước mặt, lựu đạn hết thầy tịch thu, còn như Vương Bát hộp, ngược lại bên trong cũng không còn viên đạn, trước đeo nổi chơi đi.

Thực sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, lưỡng con khiêu không biết bởi vì đoạt vật gì vậy phát sinh tranh chấp, trong kết quả một cái tính tình khá lớn, liền ôm lấy lựu đạn ba đặc một cái ngã trên mặt đất .

Chứng kiến mặt khác một con khiêu còn dùng Cước Thích bắt tay vào làm sét trên mặt đất xoay tròn chơi, Mã Phong Hầu cả kinh lòng khiêu đều dựng thẳng lên đến: Đây là tìm đường chết tiết tấu a!

Vội vã chạy tới nắm lên lựu đạn, xa xa văng ra . Chợt nghe một tiếng ầm vang nổ, hãy cùng đánh sấm rền giống như, chấn đắc hầu tử hiểu ngã trái ngã phải, con mắt một mạch Họa quay vòng .

Sơn động tập hợp âm thanh lại, lựu đạn nổ âm thanh còn thật không phải chúng nó có thể chống đỡ được, từng cái kém chút dọa sợ, chỉ còn lại có quỷ rập trên mặt đất bịt tai đóa phần .

Mã Phong Hầu cũng không còn tốt đi đâu, trong lỗ tai chỉ còn lại tiếng ông ông, đừng gì cũng không nghe thấy, một hồi lâu mới quá mức . Hận đến hần lần lượt đoán hầu tử hiểu mẩn mê Hồng cái mông: Gặp các người sau đó còn dám thương đồ đặc!

Trần Nhị Cầu cũng đào nửa ngày lỗ tai, đợi được khói bụi tan hết, lúc này mới lòng vẫn còn sợ hãi tiến đến hiện trường nổ nhìn, liền đã chạy tới cùng Hầu sư phụ hội báo: Uy lực còn lớn hơn, trên thạch bích dĩ nhiên bị tạc ra một cái vài mét sâu lỗ lớn!

Không thể đi, lựu đạn ước đoán chưa từng lớn như vậy kính nhi Mã Phong Hầu trước đây nhìn lên, nguyên lai là đem một cái giấu điểm cửa đá cho nổ tung, bên trong còn có một chỗ tương đối nhỏ hẹp không gian độc lập .

Chứng kiến bên trong để vài cái lớn nhỏ không đều cái rương, Mã Phong Hầu không khỏi hai mắt tỏa sáng: Không đúng nơi đây mới là chân chính hang bảo tàng!

Trần Nhị Cầu cũng tựa hồ ý thức được cái gì, đánh đèn pin xông vào đi, vô cùng kích động đất đánh mở một cái rương gỗ, bên trong là mã là thật chính tề hộp,

Mặt trên còn có mấy hàng chữ như gà bới văn tự, ngược lại Trần Nhị Cầu là không biết . Mới vừa muốn mở hộp ra trong nhìn một cái có bảo bối gì, thể nhưng Trần Nhị Cầu nào có hầu tử hiểu nhanh tay a, không chờ hần hạ thủ đây, đã bị Xích Khào giành trước, ôm ra một cái hộp mẩn mê hai cái liền mở ra .

Ở soi đèn pin xuống, trong hộp là lập tức trắng bóng bột phấn, Xích Khào còn tưởng rằng là ăn ngon đây, hốt lên một nắm liền dòn vào trong miệng, dày vò đến bây giờ, hầu tử hiểu thật đúng là đối . Lại xông lên vài cái người tranh ta đoạt, cuối cùng răng rắc một cái, hộp rơi trên mặt đất, bột phấn cũng vung vẩy đầy đất .

Cái này loạn ăn cái gì khuyết điểm đặc đối a, cũng không sợ ăn hư cái bụng Mã Phong Hầu vội vã xèo xèo vài tiếng, đám này hầu tử xem như là chịu bó tay, mới vừa ai hết giáo huấn, một roi cái mông liền lại hiện ra nguyên hình .

Phi phi phi hầu tử hiểu lại bắt đầu ra bên ngoài thổ trong miệng đồ đặc, hiển nhiên thứ này không hợp khẩu vị .

Lúc này Luân Đáo Trần Nhị Cầu nhìn có chút hả hê: "Nhanh tay đúng không, một hồi các người liền Hầu tiêu chảy hư ruột!"

Mở ra mấy cái hộp, bên trong đều là loại này bột màu trắng, Trần Nhị Cầu lại không khỏi có chút thất vọng: "Hầu sư phụ, cái này Tiểu RB giấu là thứ

quý gì, ta còn tưởng rằng là bảo bối đây!"

Mã Phong Hầu cũng có chút mong quay vòng, tỉ mỉ nghiên cứu một chút trên hộp những văn tự đó, ngay cả mong mang đoán được ra kết luận: Đường như giả vờ là tro cốt chứ ?

Lại nhìn một cái vừa rồi ăn tro cốt Xích Khào chúng nó, Mã Phong Hầu tâm lý bắt đầu vì chúng nó mặc niệm: Coi như là tu bổ Canxi .

Bất quá cái này cũng thật là ử rử, còn tưởng rằng bí ẩn như vậy địa phương, khẳng định có bảo bối đây.

Còn lại cái này cái rương, Mã Phong Hầu cũng lười từng bước từng bước mở ra, theo Trần Nhị Cầu vẫy tay, một lần nữa đi ra bên ngoài Đại Sơn động, hủ tro cốt có cái gì tốt nhìn .

Trần Nhị Cầu vẫn tương đối thoải mái, nhảy ra đến nhất kiện hoàng sắc vải ni áo khoác ngoài khoác lên người: "Hầu sư phụ, có cái này năm nay mùa đông sẽ không sợ ai đông nếu như có thêm đem Chiến Dao thì càng tốt hơn "

Mã Phong Hầu lúc này tâm tính cũng đảo ngược: Có ta mệnh, vốn là không thuộc về mình đồ đặc, có cái gì tốt thất vọng . Đường như, không có con khi phát một inox cả mền cũng không tệ, đương đương đương vừa gỡ liền ăn cơm .

Vì vậy đem hầu tử hiểu đều triệu tập qua đây, chuẩn bị đi lên trước lộng ăn chút gì đó, thuận tiện đem cả mền gì trước tiên vận đi tới . Bất quá trước đó, rất có cần phải đối với hầu tử hiểu tiến hành kiểm tra một chút, ai biết đám này tay chân không lớn sạch sẽ gia hỏa, có thể hay không lại tư tàng lư đạn gì ?

Sự thực chứng minh, cái này cử động rất có cần phải, hầu tử hiểu vũ trang mang hết thấy đều bị dỡ xuống . Còn có đầu chóc, người móng vuốt nhỏ công lên sau lưng là chuyện gì, giấu đầu lòi đuôi có phải hay không .

Mã Phong Hầu trước đây từ đầu chóc trong móng vuốt rút ra một bả Vương Bát hộp, tư tàng súng ống, người muốn tạo phản a!

Đầu chóc phồng lên miệng không lên tiếng, đôi mắt nhỏ châu qua lại loạn chuyển, một bộ có tật giật mình đáng ghét .

Chứng kiến đại vương tức giận, Xích Khào cũng không phải là tính khí tốt, lên đến đầu chóc trước người, vung lên bàn tay sẽ phiền nó lỗ tai, ở Xích Khào vẫn là tiền nhiệm Hầu Vương thời điểm, việc này làm không ít .

Dư uy vẫn còn, đầu chóc nhưng dọa hồng, liên tục xin khoan dung, còn vươn móng vuốt nhỏ vói vào trong miệng, từ gò má trong túi móc ra một vật, cúi đầu khom lưng đất đưa tới Xích Khào trước mắt .

Nhìn thấy Mã Phong Hầu sừng sốt một chút: Còn chưa thấy qua như thế giấu đồ đây đó là cái gì, hình như là viên đại đầu!

Trần Nhị Cầu hiển nhiên cũng phát hiện, một tay lấy cái viên này đồng bạc đoạt lại, dùng ngón cái cùng ngón trỏ nắm bắt đồng bạc sát biên giới, đặt ở bên mép dùng sức thổi một cái, sau đó lại thả ở bên tai nghe một chút: "Hầu sư phụ, là thật viên đại đầu!"

Lời vô ích, gửi ở nơi này hơn mấy chục niên, có thể là giả mới là lạ chứ Mã Phong Hầu trừng liếc mắt cái này không có tiền đồ, một viên viên đại đầu thiếu chút nữa đem người mỹ ra bong bóng nước mũi, quá cho Hầu sư phụ mất mặt á.

Vì vậy đi tới đầu chóc trước mặt, móng vuốt nhỏ khoa tay múa chân vài cái, hẩn quan tâm hơn là, đầu chóc từ nơi nào được này cái đồng bạc .

Cùng đầu chóc một lần nữa trở lại vừa rồi lỗ nhỏ, nhìn người này nhe răng trợn mắt đất vén mở một cái nắp rương, đèn pin Quang Trụ chiếu đi tới, trắng bóng một mạch chói mắt, bên trong rương, tràn đầy đều là trắng loá viên đại đầu!

Xoạch, Trần Nhị Cầu trên tay đèn pin rơi trên mặt đất, hẩn đều xem ngốc!

Cũng đừng trách Nhị Cầu, ngay cả nhìn quen tiền lớn Mã Phong Hầu, hiện tại cũng có chút tinh thần ngẩn ngơ, như trong mộng . Hoàng Bạch vật, nhất động lòng người .

"Phát tài rồi, phát tài rồi!" Trần Nhị Cầu nhào tới trên cái rương, đang cầm đồng bạc, rắc...rắc... Vãi, thanh âm này là tuyệt vời như vậy , khiến cho hẩn muốn ngừng mà không được .

Tiền đồ Mã Phong Hầu thì khôi phục bình tĩnh, lại đem nó cái rương trục vừa mở ra, trừ bên cạnh một hàng kia rương lớn để đặt là tro cốt ở ngoài, bên trong cái này năm, sáu khẩu rương nhỏ, bên trong mới là chân chính bảo bối .

Mở rương một dạng quá trình, tựa thành Trần Nhị Cầu mộng ảo cuộc hành trình, hẩn tựa như vứt bỏ Hồn giống như, chỉ còn lại có trong miệng kêu la om sòm: "Phát tài rồi, đều là vàng thời, vàng thời a, lão đáng giá á!"

"Phát tài rồi, đều là đồ trang sức, đồ trang sức a, lão đáng giá á!"

"Phát tài rồi, những thứ này đều là đồ cổ đi, đồ cổ a, hiện tại lão đáng giá á!"

"Phát tài rồi, những thứ này đều là Thạch Đầu, Thạch Đầu a, lão Hầu sư phụ, Thạch Đầu dường như không bao nhiêu tiền chứ ?"

Chứng kiến hàng này rớt cục không tái phát thần kinh, Mã Phong Hầu xuy 1 tiếng: Không biết hàng, đây là Phi Thúy Nguyên Thạch có được hay không . Không làm được những thứ này trong rương một bên, có giá trị nhất chính là chỗ này mấy khối thạch đầu đây.

Đáng tiếc a, cái rương đều quá nhỏ, đồng bạc đừng nói, không đáng giá mấy đồng tiền, vàng thỏi cũng chính là trên dưới một trăm cây xu thế, cũng đều là cái loại này cái gọi là "Cá chiên bé", một hai một cây, một cây 30 khắc chỉ phổi, giá trị hữu hạn; đồ cổ mười món tám món, còn không biết đẳng cấp như thế nào . Tho sơ giản lược ước đoán, tổng giá trị cũng liền mấy triệu, có thể đối với người bình thường mà nói, xem như là một khoản thiên hàng hoành tài, thế nhưng đối với Mã Phong Hầu mà nói, cơ bản tương đương với trước đây mỗi tháng tiền tiêu vặt, chớ đừng nói chi là những thứ này tài bảo cùng với năng mụ mụ nắm giữ tài phú so sánh với, càng là chín trâu mất sợi lông .

Khả năng, rất nhiều bảo tàng đều đã bị dời đi, chỉ còn lại có như thế điểm số lẻ, có chút ít còn hơn không đi.

"Hầu sư phụ, chúng ta vội vàng đem mấy thứ này dọn ra ngoài, đều đổi thành tiền, người cũng lên đại thành thị đi mua phòng ốc, mua xe con, ném thứ làm người thành phố tư vị!" Trần Nhị Cầu còn không có từ trong vui mừng triệt tình tảo lại, trong miệng kêu la om sòm . Hần giá trị quan, cùng Mã Phong Hầu vẫn có chênh lệch rất lớn .

Ba, cái móng bị Mã Phong Hầu cho hung hăng phách một cái tát, hỏa thiêu hỏa liệu thật đau a: Xú tiểu tử, mới vừa có hai tiền cũng không biết Đông Nam Tây Bắc đứng không, người nói thế nào loại người thành phố sinh hoạt, lực hấp dẫn liền thật lớn như vậy ?

Một tát này cũng coi như triệt đem Trần Nhị Cầu cho đánh tỉnh, cúi đầu nhìn thử phì phì Hầu sư phụ, hàng này ghen nửa ngày mới ấp úng nói: "Sư, sư phụ, người, người người không biết là muốn giết người diệt khẩu chứ ?"

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Đánh tới cửa

Diệt cái đầu người Mã Phong Hầu nhảy lên, hung hăng ở Trần Nhị Cầu trên ót đập một cái, một cái mụn nhỏ dùng mắt trần có thể thấy tốc độ trường đứng lên, có thể thấy được Hầu sư phụ đứng là tức giận .

Trần Nhị Cầu tâm lý cảm giác có điểm ủy khuất: Huyền nghi một hồi đều không thể mà, ta chính là ngấm lại

Chinh hợp tốt đội ngũ sau đó, liền chuẩn bị phản hồi . Còn như những thứ này tài bảo, tạm thời vẫn là để ở chỗ này tương đối an toàn . Lúc cần sau khi lại đến lấy mà, còn có so với cái này trong an toàn hơn kho hàng lớn sao?

Đi ra bên ngoài Tiểu Bình đài, vừa lúc có ánh mặt trời bắn thẳng đến thành công, cũng đã là buổi trưa . Chứng kiến trên vách đá dựng đứng thạch tai, Mã Phong Hầu lại ngắt lấy một ít, phóng tới tạp vật trong túi, hơ khô sau đó, muốn ăn thời điểm lấy ra ngâm nước điểm, vẫn không tệ .

Những thứ này tạp vật túi, chính là từ trong sơn động thuận đi ra, xem như là chiến lợi phẩm một trong, năm đó chính là Nhật Khẩu tiêu phổi . Lớn nhất có điểm là rắn chắc dùng bền, khuyết điểm chính là hình thức xấu xí, thô lí thô khí . Bất quá những thứ này đối với bảy vượn mà nói đều không là vấn đề, hầu từ cần chạy theo mô đen sao?

Tạm thời nhất định là không cần, cho nên mỗi con khi trên người đều khoá một cái tạp vật túi, giống Xích Khào như vậy Nhị Đương Gia, càng là làm nhiều việc cùng lúc khoá hai cái .

Không chỉ có như vậy, Xích Khào chính là trừ Trần Nhị Cầu ở ngoài, duy hai món vũ khí mang ra ngoài, vũ trang mang theo cấm một bà Vương Bát hộp, đem hầu từ trông mà thêm hư .

Suy nghĩ đến nó Nhị Đương Gia thân phận, hơn nữa trong súng cũng không có viên đạn, Mã Phong Hầu sẽ không có đoạt lại . Còn như Trần Nhị Cầu, người này quá tham lam, lưng một chi ba tám cái lớn không nói, tạp vật trong bao còn giả vờ hai khóa 48 biện, cùng với vài hộp đạn .

Ngược lại Thanh Vân Quan như vậy yên lặng địa phương cũng ít có người tới, Mã Phong Hầu liền mở một mắt nhắm một mắt .

Theo dây thừng, lục tục leo lên . Mã Phong Hầu vẫn là chỉ dùng tay chân, cưỡi xe nhẹ đi đường quen đất ở Thạch Bích leo lên, thậm chí còn đem loại chuyện lật vật này động trở thành đối với tự rèn luyện .

Trên vách đá dựng đứng nhô ra hòn đá, còn có Nhai trong khe sinh trưởng cây cỏ, đều được Mã Phong Hầu đá kê chân cùng lợi dụng công cụ, hần dụng cả tay chân, thân hình cũng không chỉ chốc lát dừng lại, nhất kỳ tuyệt trần, bỏ tới trước mặt nhất, nó hầu từ, chỉ có đi theo phía sau ăn đất phần .

Hoa lạp lạp đỉnh đầu truyền đến Thạch Đầu lần xuống âm thanh, Mã Phong Hầu bỗng nhiên ngừng đầu, chỉ thấy một khối to bằng đầu nắm tay Thạch Đầu trước mặt lần xuống. Đứng xem Thạch Đầu không lớn, thể nhưng càng lần càng nhanh, lực đạo cũng từ từ tích sức, càng chết người là, ven đường còn mang theo trên vách đá dựng đứng toái thạch, theo cùng nhau tuôn rơi mà xuống, hãy cùng cuộc kế tiếp mưa đá giống như, khí thể hết sức kinh người.

Mã Phong Hầu cũng giật mình không nhỏ, vừa muốn phi thân né tránh, mới nhớ tới là ở trên vách núi, bay ra ngoài kết quả nhất định là rơi xuống vách núi. Vì vậy nín thở ngưng thần, nằm ở vách đá Dĩ Tinh Chế Động. Một khối lớn lên Thạch Đầu đều từ bên người lần xuống, chỉ có một chút khối vụn văng đến Mã Phong Hầu trên người, thượng khả cần răng chịu đựng.

Phân dưới bày vượn sẽ không có đại vương trấn định như vậy, từng cái trong miệng oa oa kêu loạn, trong tay sợi dây dùng sức đông đưa. Đầu chốc lá gan nhỏ nhất, trực tiếp dạt ra trong tay sợi dây, mang đến rơi tự do.

"Người muốn chết a, nhảy núi còn kéo ta làm đệm lưng!" May mắn Trần Nhị Cầu đang ở nó phía dưới xa mấy mét địa phương, nhưng tay kiểm ở đầu chốc.

Thời khắc mấu chốt, Xích Khảo hiện ra Nhị Đương Gia bản sắc, trong miệng một trận xèo xèo kêu to, rất nhanh liền ổn định bày vượn tâm tình, lúc này mới không có ra cái gì nhiễu loạn lớn.

Êm đẹp lấy ở đâu Thạch Đầu? Mã Phong Hầu ngửa đầu hướng về phía trước quan sát, bỗng dưng thoáng nhìn một đạo vĩ đại Hồi Ảnh từ trên vách đá phương thiên không xẹt qua.

Thương Ưng, là con kia Thương Ưng! Mã Phong Hầu rất nhanh nhận ra cái thân ảnh kia bản tôn, nghĩ không ra người này còn rất mang thù, dĩ nhiên tại thời khắc mấu chốt này triển khai hành động trả thù, không phải là đánh người một cước, còn như trả thù tâm mãnh liệt như vậy sao?

Mã Phong Hầu cảm thấy lấy trước có điểm đánh giá thấp những động vật này chỉ số IQ, tựa như con này Thương Ưng đi, thời cơ tuyển chọn là như thế khiến Mã Phong Hầu khó chịu.

Tốt người một cái làm thịt tốc, không phải gọi người biến thành trụ lông kê không thể Mã Phong Hầu trong lòng âm thầm này sinh ác độc, trên tay nhanh hơn leo lên tốc độ. Hiện ở nơi này trên không ra trên dưới không ra dưới hoàn cảnh, thực sự xấu hổ,

Không có toàn thân bản lĩnh không sử ra được. Nếu như con kia Thương Ưng trở lại mấy vòng nhảy dù, Mã Phong Hầu hầu từ Hầu Tôn không phải toàn quân bị diệt không thể.

Thu bén nhọn Ưng gây ở phía trên vách núi cheo leo vang lên, Thương Ưng thân hình lần thứ hai hiển hiện. Lần này dĩ nhiên dùng lợi trào nắm một cây rừ xuống dây thừng, trên mặt đất vụng về nhúc nhích.

Cái này nhưng hư đồ ăn, dưới sợi dây bên còn tuyết nổi hai tiểu hầu đây, bên trên nhẹ nhàng khẽ động, phản ứng đến phía dưới, đó chính là vùng núi rung địa chấn a. lưỡng con khi tựa như trên sợi dây đôi hai châu châu, chỉ có thể mặc cho băng bài bỏ.

Con này Thương Ưng thành tinh dùng có dùng miệng mổ a, đem sợi dây mổ đoạn nhưng tốt như vậy! Lúc này Mã Phong Hầu đã hỗn hển, lại lại bắt lực cái biến hiện trạng. Coi như khoảng cách đỉnh núi gần nhất hẳn, còn có cao hơn hai mươi thước đây, trừ phi biến thân thành Tề Thiên Đại Thánh, suu một cái bay lên.

Thê lương Ưng gây âm thanh thường thường vang lên, hiện lên con này Thương Ưng tâm tình rất tốt, bởi vì từ hót trong tiếng, Mã Phong Hầu ngầm trộm nghe đến một tia nhìn có chút hả hê cảm giác.

Đang ở thời khắc nguy cấp, trên đỉnh núi bỗng nhiên vang lên một trận chó sủa. Mã Phong Hầu không khỏi nhãn tình sáng lên: Đại hắc!

Chờ hẳn người thứ nhất leo lên vách đá sau đó, Thương Ưng đã sớm tung tích không gặp, chỉ có đại hắc tại nơi là lưỡi trực chuyển quay vòng, mặt chó trên viết tràn đầy hoảng loạn. Có lẽ là biến thân thành hầu từ duyên cớ, Mã Phong Hầu hiện tại tương đối giỏi về quan sát động vật biểu tình.

Chứng kiến Mã Phong Hầu, đại hắc lập tức quay đầu trở về chạy. Mã Phong Hầu tâm lý hơi hồi hộp một chút một dạng: Trong nhà có tình huống, Tiểu Thất gặp nguy hiểm!

Bằng không nói, đại hắc khẳng định trước tiên cùng Hầu ca thân thiết một phen, tỷ như dùng đầu lưỡi giúp hẳn rửa mặt một chút gì.

Vốn định bắt người truy cấp bách theo sát đại hắc về nhà, thể nhưng lại lo lắng Thương Ưng đi mà quay lại, Mã Phong Hầu không thể làm gì khác hơn là chịu nhịn tính tình, các loại Trần Nhị Cầu cùng cầu nhóm đều bỏ sau khi đi lên, liền ngay cả vội vàng dẹp đường hồi phủ, ngay cả trên vách đá dựng đứng dây thừng chưa từng công phu thu.

Một đường chạy như bay, cái này nhưng đau khổ hầu từ hiểu, trừ Xích Khảo ở ngoài, dần dần đều bị rơi vào phía sau.

Trần Nhị Cầu cũng tựa hồ cảm giác được cái gì nguy cơ, thẳng thắn đem trên người cả mền đều vứt, quần áo nhẹ đi tới. Vừa chạy một bên vuốt phía sau ba tám cái lớn: Ai dám đến trên núi gây sự, Lão Tử trước tiên băng hàn!

Thanh Vân Quan trong, quả thực xuất hiện biến cố. Ở Mã Phong Hầu bọn họ đại bộ đội sau khi xuất phát, Tiểu Thất nhàn rồi không chuyện gì, như trước dẫn còn lại lão hầu từ ở trong sân chà xát bắp. Đại khái chín giờ sáng bao nhiêu đồng hồ quang cảnh, một đồng tóc các loại mấy con ở bên ngoài chơi đùa tiểu hầu xèo xèo thét lên chạy trở lại.

Có sống người đến đây Tiểu Thất liền xuất môn kiểm tra, thỉnh thoảng, trong thôn cũng có người đến Thanh Vân Quan dâng hương lễ tạ thần các loại .

Ra đại môn, hướng trên đường nhỏ nhìn xung quanh, ở ngoài mấy chục thước, Tiểu Thất bỗng nhiên thấy một cái người quen biết ảnh . Đối với bóng người này, Tiểu Thất chỉ sợ đời này cũng sẽ không quên, bởi vì chính là hắn, kém chút đem Tiểu Thất đẩy mạnh không vực sâu .

"Nha!" Tiểu nha đầu theo bản năng kinh hô một tiếng, sau đó liền gắt gao bưng cái miệng nhỏ nhắn chạy về trong viện .

"Đại hắc, nhanh đi tìm Hắc ca!" Tiểu Thất vỗ một cái Đại Hắc Cầu ót, sau đó lại quơ song chưởng, bắt đầu bị xua tan bầy vượn .

Lão Hắc hiệu ứng đối cơ linh, lập tức cây đuề bấy khi tan, cuối cùng chỉ còn lại có một đồng tóc như trước không có việc gì Hắc giống như, còn dùng móng vuốt nhỏ hướng trong miệng trào bọt hạt đầy, người nha dài đủ sao?

Thanh Vân Quan bên ngoài truyền đến Lão Thử Cường tiếng âm i: "Chính là vừa rồi tên tiểu nha đầu kia sang, Lão Từ dùng tiền, ngàn vạn lần chờ gọi nàng chạy mất "

Sau lưng hắn, còn lại là con trai thứ ba dẫn mặt khác lưỡng tên côn đồ, một cái Hồng Mao một cái Hoàng Mao, trên tay đều cầm gậy gỗ . Bọn họ sớm muốn hỏi thăm tốt trên núi chính là một tiểu nha đầu, nhiều lắm còn có mấy con mao Hắc một dạng, căn bản cũng không chân gậy cho sợ hãi .

Riêng là lưỡng tên côn đồ, chính là Lão Thử Cường ở trên trên lâm thời kéo tới, xưa nay bắt nạt kẻ yếu, thích nhất như vậy không có gió hiềm lại có tiền kiếm sinh ý . Cho nên trong miệng kêu la om sòm, khí ồn ào nâng cao gậy gỗ, vọt vào Thanh Vân Quan, rất có quét ngang tất cả ngu quỳ xa thần thể .

Xong vào trong viện, lại bốn bề vắng lặng, trước sau bất quá hơn mười giây thời gian, Lão Thử Cường dùng Độc Nhân quét quét thật cao tường viện, ước đoán tiểu nha đầu cũng chạy không ra được, vì vậy cánh tay vung lên: "Lục soát!"

Cái này lục soát một chút thật là có thu hoạch, bỏ ra sương phòng ngăn tử, con trai thứ ba vui tươi hơn hờ đất lấy ra một xấp tiền mặt, xem ra làm sao cũng có 18000 . Bất quá không chờ hắn cảm nóng hồi đây, đã bị Lão Thử Cường chớp đoạt được: "Đây chính là lần trước ta ném trong xe, vật quý nguyên chủ!"

hai côn đồ nhìn lên giá thể này là muốn xét nhà a, lúc này đến tinh thần, xông vào trong nhà một trận lật lung tung, khoan hãy nói, thật có thu hoạch, Hồng Mao lại ở trong ngăn kéo tìm được một khối đồng hồ vàng, Hoàng Mao cũng đi đoạt . Hai người lập tức vì cạnh tranh làm đồng hồ vàng chủ nhân vung tay .

Duy chỉ có không có tìm thấy tiểu nha đầu , khiến cho Lão Thử Cường hận đến hàm răng ngứa: "Lật, coi như là đào sâu ba thước cũng phải đem người tìm ra!"

Một trận rối loạn sau đó, như trước không thấy bóng dáng, Lão Thử Cường cũng có chút lẩm bầm: Lẽ nào tiểu nha đầu thật leo tường chạy, ừ, chạy hòa thượng chạy không được Miếu, Lão Từ với người tiêu hao!

Nhìn thời gian một chút đã đến buổi trưa, cái bụng thật là có điểm đói, đơn giản nơi đây nổi chén bầu chậu tương đối đầy đủ hết, Lão Thử Cường liền thét to con trai thứ ba làm cơm .

hai côn đồ lúc này cũng đạt thành nhất trí, các loại đồng hồ vàng bán lấy tiền sau đó một người một nửa, cho nên lại bắt tay thân thiện, trong trong ngoài ngoài tìm kiếm một trận sau đó, liền nắm một đầu heo rừng nhỏ trở về: "Tế bì nộn nhục, vừa lúc nướng ăn!"

Vì vậy Hồng Mao đi tìm Đào Từ giết lợn, Hoàng Mao tắc khư giếng duyên mức nước, rung vài cái ròng rọc kéo nước, người này liền ồn ào bên trên: "Mau tới, phía dưới có cái gì!"

Lão Thử Cường được nghe đại hi, vội vã chạy tới, thăm dò hướng cái giếng nhìn lên, cười ha ha: "Nha đầu chết tiết kia, nguyên lai giấu cái giếng, lúc này nhìn người chạy đằng nào!"

Chờ đem phần dưới thùng nước rung sau khi đi lên, chỉ thấy Tiểu Thất ôm một đồng tóc, đang đứng ở trong thùng, trên người ướt sũng, mắt to dùng sức trừng mắt Lão Thử Cường, trong ánh mắt tràn ngập cừ hận .

"Ta gọi người chạy!" Lão Thử Cường một bạt tai tát trước đây, Tiểu Thất khòe miệng lập tức chảy ra vết máu, bất quá tiểu nha đầu cũng thật có Cường Kinh, gắt gao cắn môi, trong đôi mắt to sắp phun lửa .

Chít chít chít một đồng tóc cũng hướng Lão Thử Cường nhe răng trợn mắt phản hung tướng, nó cùng Tiểu Thất quan hệ vô cùng tốt, cảm thụ được Lão Thử Cường tràn đầy ác ý, cho nên tiểu gia hỏa cũng rất phản nộ .

Kết quả đây, bị Lão Thử Cường vượn một tay liền xách tới giữa không trung: "Tiểu khi gió, đang một hồi lâu ăn Hắc nào!"

Hồng Mao cũng ở bên cạnh hát đệm, hắc lắc lắc trên cổ tay đồng hồ vàng: "Ta ở trên ti vi xem qua, Hắc nào nhất định phải tươi mới . Trực tiếp đem não cái nhai cạy ra, tước lên dầu sôi, dùng muỗng nhỏ mức nổi ăn ."

Vừa nói còn một bên lè lưỡi ở trên môi liếm một vòng, dường như vô hạn dư vị xu thế .

Một đồng tóc đã sớm sợ đến co lại thành một đoàn, chỉ có xèo xèo đuổi chân phần

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Ngọn núi hầu tử quá hung tàn

Mã Phong Hầu bay vượt qua đất chạy về Thanh Vân Quan, trên đường còn gặp phải một bầy khi, xèo xèo kêu loạn cùng đại vương cáo trạng. Loại tình huống này, gọi Mã Phong Hầu càng là nóng lòng: Trong nhà khẳng định phát sinh biến cố!

Vì vậy cũng không cùng bầy vườn dây dưa, dưới chân tốc độ nhanh hơn, xuyên Lâm Việt Giản, ngay cả đại hắc đều bị bỏ lại đằng sau.

Một mạch nhí vọt vào Thanh Vân Quan, chỉ thấy một cái xa lạ gia hỏa đang ở trên đồng lửa nướng cái gì, từ đưa ra bốn cái chân đến xem, chắc là một con heo rừng nhỏ. Mà một người đồng dạng xa lạ gia hỏa, trong tay đang cầm cái búa, theo một đồng tóc trên đầu bi hoa, tựa hồ đang tìm một chút tay địa phương. Mà bị trói ở ghế trên một đồng tóc, chỉ còn lại có run run.

Xèo xèo Mã Phong Hầu trong miệng phát sinh hai tiếng phản nộ hi: Tiểu Thất, Tiểu Thất đây, làm sao không phát hiện Tiểu Thất!

Lão Thử Cường nghe tiếng từ trong sương phòng lao tới, trong tay còn lôi Tiểu Thất tóc, chứng kiến Mã Phong Hầu, Lão Thử Cường con mắt thỉnh thoảng nhảy vài cái: "Chính là chỗ này con chết hầu tử đem Lão Tử con mắt lộng mù, ngày hôm nay phải giết chết nó!"

Nguyên lai là người cái này nhân loại cận bã! Mã Phong Hầu không cần suy nghĩ cũng minh bạch chuyện đã xảy ra. Liếc mắt nhìn qua, chỉ thấy Tiểu Thất bị cái này nhân loại buồn lậu nửa tha nửa túm trên mặt đất, trên mặt dấu bàn tay và khoe miệng vết máu, không khỏi khiến Mã Phong Hầu nghiêng răng nghiêng lợi, lông khi đảo thụ.

"Hầu ca, ta cũng biết người sẽ trở về!" Tiểu Thất rốt cục nhếch miệng cười, tác động trong miệng bị đánh ra vết thương, có đau một chút, thể nhưng nụ cười như trước Xán Lạn.

"Bên trên, chó để cho chết hầu tử chạy rồi!" Lão Thử Cường cũng dạt ra Tiểu Thất, sao sau khi đứng dậy công thổ thương, bưng ở trên tay. Loại súng này vẫn là kiểu cũ Sa thương, trong nòng súng hận nỗi Millie một dạng bi thép, phóng ra sau đó, một đại một mảng lớn. Uy lực mặc dù không như con đạn, thể nhưng thẳng đang công kích diện tích lớn, đối phó tiểu hình đã thú vu hữu hiệu.

Con trai thứ ba cùng hai gã còn đồ nhặt lên gây gỗ, chuyển tam giác thể hướng tiểu hầu tử hơi đi tới. Bỗng nghe bên ngoài một trận hỗn loạn tiếng bước chân, sau đó, một cái trắng hán bỗng nhiên xông vào. Hắn chạy thử không được nhí: "Hầu, Hầu sư phụ, các loại, chờ ta một chút a."

Theo sát sau khi, đại hắc cùng Xích Khảo cũng xông vào. Xích Khảo mất sắc, một cái liền nhìn thấy trời lên ghế trên một đồng tóc, nhất thời liền buồn bực, trong miệng hú lên quái dị, suu từ bên hông rút ra một vật, nhắm ngay ba người trước mặt, rõ ràng là một bả Vương Bát hợp.

Thương! Con trai thứ ba cùng lưỡng tên còn đồ trong tay gây gỗ keng lang lang ném xuống đất, theo bản năng giờ hai tay lên, bọn họ liền không nghĩ ra: Đầu năm nay hầu tử đều khoá thương sao?

Ngu ngốc, không thấy hầu tử súng lục kia đều cầm phản sao, nhất định là xu thế hàng, không đúng là súng đồ chơi đây Lão Thử Cường lúc đầu cũng dọa cho giật mình, bất quá cứ như vậy súng sót một chút công phu, đã nhìn thấy xông vào đại hán kia đã đem nòng súng nhắm ngay hắn.

Ba tám cái lớn, đầu năm nay súng đồ chơi đều khiến cho như thể phảng chần, thoát nhìn cùng thật giống nhau Lão Thử Cường giờ một tay lên trong thổ thương: "Lão Tử cái này mới là thật gia hỏa!"

Ầm! Một tiếng súng vang, Lão Thử Cường lùn người xuống, quỳ trên mặt đất, bên trái bắp đùi quần bị tạc Phi bên cạnh, trên đùi máu thịt be bét. Đau đến trong tay hắn Dương pháo cũng ném, hai tay khấp bắp đùi gào khóc kêu thảm thiết.

Trần Nhị Cầu mặt già đỏ lên: "Hầu sư phụ, đánh vạt ra, ban đầu ta là miếu hán sọ não, các loại quay đầu hảo hảo luyện luyện, ném đầu năm hơi nhiều."

Một thương này, đem con trai thứ ba ba người kia cũng dọa sợ. Riêng là hai cái tên còn đồ, bình thường chó một bả Tây Qua Dao liền có thể hoành hành trấn lý, nghĩ không ra cái này chim không ỉa phân Thanh Vân Quan thật không ngờ nguy hiểm, trực tiếp chơi dao thật thương thật a.

"Cùng tiến lên!" Con trai thứ ba tuy là nhát gan, thể nhưng dù sao cùng Lão Thử Cường gặp qua chút cảnh tượng hoành tráng, biết ngày hôm nay nếu là không liều mạng nói, phải ăn nói nơi đây. Thừa dịp nhiều người tiên hạ thủ vi cường, khẩu súng (thương) giành lại đến thì dễ làm.

Trần Nhị Cầu cũng hét lớn một tiếng: "Có gan sẽ!"

Đối diện ba người xông về phía trước hai bước, lại đồng loạt dừng bước lại, quay đầu trở về chạy . Trần Nhị Cầu đem trong tay 48 biện trên không trung ném hai cái, mũi rên một tiếng "Quý nhất gan".

Đồ chơi này dễ sử dụng a Xích Khào nhìn lên, đã ở bên hông tạp vật trong túi tìm kiếm một trận,

Đáng tiếc lựu đạn đều bị đại vương cho tịch thu .

Con trai thứ ba bọn họ kém chút sợ tè ra quần: Quá đkm hung tàn, liên thủ sét đều có . Đầu năm nay không có cách nào khác hồn, người sống trên núi đều chơi nôi đao thương pháo nhĩ, cái này còn kêu mang theo Tây Qua Đao còn đồ làm sao hồn ?

"Đứng lại, chạy nữa Lão Tử nổ súng á!" Trần Nhị Cầu lại là hét lớn một tiếng, ba người kia lập tức giống như bị thi định thân pháp một dạng, tại chỗ một cử động nhỏ cũng không dám . Trần Nhị Cầu thì chạy vội tới Lão Thử Cường trước người, nhắc chân đạp mạnh: "Dám đến Thanh Vân Quan đến làm yêu, chán sống đúng không!"

Thống khoái a thống khoái, lớn như vậy, Trần Nhị Cầu chưa từng như thế thoải mái qua, lớn thương nơi tay, địch nhân cũng không mất quá một hiệp, loại cảm giác này, quả thực muốn bay trời ạ .

"Hầu ca " Tiểu Thất theo Mã Phong Hầu chạy tới, vừa rồi một mực yên lặng mặc thừa nhận tất cả tiểu nha đầu, lúc này rốt cục kèm nén không được nữa nước mắt chảy xuôi .

Mã Phong Hầu bị tiểu nha đầu ôm vào trong ngực, trong lòng chỉ còn lại có nòng đậm tự trách: Bản Hầu phát thệ không gọi Tiểu Thất chịu đến bất cứ thương tổn gì

Một bên khác Xích Khào thì đi giải cứu một đồng tử, cuối cùng là thấy thân nhân, một đồng tử xèo xèo rỏ lên không ngừng . Chi là Xích Khào bây giờ còn không dám giải tỏa, cũng gấp đến nỗi ngay cả tiếng rống giận .

Vẫn là Trần Nhị Cầu đi qua hỗ trợ, lúc này mới đem một đồng tử lấy ra . Hàng này hiện tại đang sít khí, đang nghe Tiểu Thất nói đại khái sau đó, càng thêm giận không kèm được, bùng lên ba tám cái lớn: "Lão Tử bằng các ngươi cái này bọn tạp chủng!"

Ùm ùm ùm ùm, con trai thứ ba cùng lưỡng tên còn đồ đều sợ đến quỳ trên mặt đất, lúc này là thật phát niệu

Trần Nhị Cầu cũng giết đỏ mắt, lúc này hấn, thật dám giết người a!

Bất quá cái bụng bị một cái móng vuốt nhỏ cho vỗ vỗ, chứng kiến Hầu sư phụ với hấn xua tay, Trần Nhị Cầu lúc này mới thu hồi ba tám cái lớn, nhiệt huyết dâng lên đầu óc cũng chậm chậm bắt đầu làm lạnh .

Mã Phong Hầu chắc là sẽ không gọi đại đệ tử trên tay dính máu, chứng kiến hầu tử hiểu lực tục trở về, liền xèo xèo gọi hai tiếng, ở Xích Khào dưới sự hướng dẫn, bảy vượn lập tức đối với trong viện bốn người triển khai vây công . Ngươi bắt ta cào, khu con mắt khoét lỗ mũi kẻ tai nói nhỏ bóp quả đào, các loại thấp hèn thủ đoạn ùn ùn .

Hầu tử đánh người lại không phạm pháp, có sao mà không làm đây? Trần Nhị Cầu rốt cục lại từ Hầu sư phụ nơi đó học thủ đoạn . Vì vậy cúi đầu khom lưng Nhị Cầu Từ một dạng ở bên cạnh nhìn hót: "Cao, thật sự là cao "

Trong hỗn loạn, còn kèm theo Tiểu Thất tiếng la: "Đồng hồ vàng, khối kia đồng hồ vàng là bọn hấn trộm . Còn có tiền, cũng là bọn hấn vừa rồi trộm "

Hầu tử hiểu nhưng không phân rõ những thứ này, yêu người nào người nào, hiện tại cũng là ngẫu nhiên chiến lợi phẩm . Móng vuốt nhỏ cùng lên, trong trong ngoài ngoài đem bốn người đều lục soát một lần, cuối cùng mỗi người chỉ còn lại có một cái quần cộc, ở lạnh rung trong gió thu run .

Đầu chốc lợi hại nhất, dùng mình đẩy người, còn lần lượt tạo ra mấy người này miệng đi vào trong nhin, rất sợ giấu đồ . Ngươi một cái không học vấn không nghề nghiệp đồ đạc, nhân loại không có nang cơ mà có được hay không ?

Bất quá thật là có thu hoạch, chứng kiến đầu chốc bài một tên lưu manh miệng xèo xèo gọi, Mã Phong Hầu tiến tới nhìn lên, nguyên lai người này khám một viên Đại Kim nha . Nhìn đầu chốc giá thể kia, không đúng là muốn đưa cái này cũng gõ xuống đến .

Có phát triển, đều nhanh vượt qua nạp ~ tủy lập Mã Phong Hầu trước đây nghe qua thứ nhất tân văn: Có người nói World War II, nạp ~ tủy tàn sát người Do Thái, ngay cả chết giả khám nạm răng vàng đều không buông tha . Trên tay nhẫn không tốt lấy xuống, thẳng thắn cả ngón tay đầu cùng nhau chặt xuống, cuối cùng thu tập được cùng nhau, giả vờ hơn mấy chục rương . . .

"Hầu Gia, ta đây cái này răng giả là màu đồng " Hoàng Mao khóc hết hy vọng đều có, con khi này nguyên lai so với Hắc Sáp Hội còn ngoan đây.

Chờ hầu tử hiểu đùa giỡn mệt, bốn người kia toàn thân cũng không có một khối địa phương tốt, đều bị Hầu móng vuốt cho trao nở hoa . Hoàn hảo, trừ Lão Thử Cường ở ngoài, còn lại ba người kia, đều là bị thương ngoài da .

Lưỡng tên còn đồ trong lòng đã sớm phát thệ độc: Hầu tử quá hung tàn, nơi đây quá nguy hiểm, đkm sau đó Lão Tử nếu như lại vào vùng núi, liền chặt bản thân hai chân!

Rốt cục, còn kia xuất hiện trước nhất hầu tử lúc lác móng vuốt nhỏ, sau đó bọn họ bị to con đoán một cước, 1 tiếng thô bạo "Cút đi", ở còn đồ nghe tới giống như tiên nhạc .

Con trai thứ ba cùng lưỡng tên côn đồ té chạy ra Thanh Vân Quan, ăn mặc quần cộc một dạng chân trần nha tử ở trong rừng bay đi . Lúc này mặt trời chiều ngã về tây, Hoàng Mao chợt nhớ tới một câu rất văn nghệ từ: Ngày đó chiều tà chạy trốn, là ta mất đi thanh xuân

Gì ngoạn ý, thiếu một cái Lão Thử Cường . Đầu lúc này, có thể bảo trụ mạng nhỏ mình liền đốt nhang rồi, còn có tâm tư quản người khác chết sống ?

Đối với Lão Thử Cường cái này đầu sỏ gây nên, Mã Phong Hầu là tuyệt đối sẽ không buông tha . Đây là tử thù, không chết không ngót cái loại này . Bất quá muốn thật giết Lão Thử Cường, Mã Phong Hầu thật đúng là xuống không được tay, dù sao cũng là rõ ràng mạng người .

Cần nhắc một trận sau đó, Mã Phong Hầu cùng Trần Nhị Cầu khoa tay múa chân một trận, hàng này liền xóc lên hấp hối Lão Thử Cường, ra Thanh Vân Quan, tìm một khe núi ném một cái, tự sinh tự diệt tính .

Cuối cùng là thanh tịnh, Mã Phong Hầu đem Lão Thử Cường toàn thân đồ cũng đều ném vào đồng lửa, lúc này mới phát hiện, heo sữa quay đã nướng cháy đen, chọc cho Tiểu Thất lại không nở một hồi lâu . Cái này mấy con tiểu trư thẳng nhóc, vẫn luôn là tiểu nha đầu chiêu cổ .

Suy nghĩ đến bầy vượn lần này biểu hiện không tệ, Mã Phong Hầu liền nấu một đại oa hạt dẻ . Hầu tử hiểu xếp thành một đội, móng vuốt nhỏ trong đều mang theo cái inox cà mèn, cảnh tượng, có chút lớn học trong thành, nhà ăn ăn cơm tư thế .

Một trường phong ba cứ như vậy bình tức, Thanh Vân Quan một lần nữa trở nên tĩnh lặng, dần dần đến mười hai tháng phần, mà theo khí trời càng ngày càng lạnh, trận tuyết rơi đầu tiên cũng rốt cục đúng hạn tới, chính thức tuyên cáo mùa đông đến .

Ngon núi không giống đô thị, tuyết rơi sau đó cơ bản đều hòa tan . Ở trong rừng, riêng là cái bóng sườn núi đất rừng, tuyết đọng vẫn là rất dày. Hàng năm lúc này, cũng đều là ngon núi đã thú gian nan nhất hai tháng .

Cùng năm rồi so sánh với, bầy vượn tiểu tử ngày liền thoải mái nhiều. Thứ nhất, Mã Phong Hầu đem đại điện dọn ra, tốt xấu xem như là có một chốn gió nơi ở . Hơn nữa hầu tử hiểu tùy chỗ đại tiểu tiện khuyết điểm ở khiến trách mấy con khỉ, giết gà dọa khỉ sau đó, cũng triệt trừ tận gốc, không cần lo lắng làm bẩn thân mình . Nói vậy có đám này ngoạn Hầu làm bạn, thân mình cũng sẽ không tịch mịch .

Thứ hai mà, liền nhìn ra Mã Phong Hầu đoán trước tính, thức ăn dự trữ phong phú, bầy vượn không cần lại chia vào gió lạnh kiếm ăn, mỗi ngày ở dưới cửa sổ phơi nắng phơi nắng, cầm cầm con rắn, rất thông thả .

Mã Phong Hầu cũng đành chỉ đối với sơn lâm thăm dò, mỗi ngày đánh một chút tọa, luyện một chút quyền, trốn ở Thanh Vân Quan trong miếu Đông .

Thế nhưng trên núi một ít dã gia súc thời gian liền không dễ chịu, vì ăn một miếng, thậm chí đem chủ ý đều đánh tới Thanh Vân Quan .

Bầu trời này trưa, mấy con khỉ cách cửa sổ ở bên ngoài xèo xèo gọi, hiển nhiên phát hiện cái gì địch tình . Mã Phong Hầu cùng Trần Nhị Cầu xuất môn vừa nhìn, chỉ thấy ở Thanh Vân Quan cách đó không xa cái kia gần dị bên cạnh chuồng heo một bên, xuất hiện như một tòa núi nhỏ thân ảnh, rõ ràng là một đầu khổng lồ lợn rừng .

Cái này ỏ heo là thêm mấy ngày Mã Phong Hầu cùng Trần Nhị Cầu bọn họ dựng, trong ổ cửa hàng thảo, mấy con heo rừng nhỏ ban ngày dạt ra đi bộ, cũng không chạy xa, buổi tối trở về trong ổ nằm ngủ . Mỗi ngày sớm muộn gì, Tiểu Thất còn cho chúng nó vung vẩy điểm lương thực .

Con kia đại dã heo, hiển nhiên là qua đây thẳng cật thẳng hát, vừa to vừa dài chũy ba tử trên mặt đất nhún nhún, lục tìm một viên một viên bắp, ánh vàng rực rỡ Tiểu bắp hạt cùng nó đen sì đại thể ô vuông đặt chung một chỗ, làm sao nhìn đều có một loại cường liệt vi hòa cảm .

Còn như còn lại bốn con choai choai lợn rừng thẳng nhai con, thấy đến lão tổ Tông đã trư vương, khẳng định đã sớm sợ đến chạy mất tăm .

Gần nhất trong khoảng thời gian này, Trần Nhị Cầu trong cơ thể bạo lực ước số rõ ràng có tăng xu thế . Chứng kiến đại dã heo, lập tức hú lên quái dị: "Biết mau hơn niên đừng không, tự mình đưa tới cửa, Lão Tử phần thưởng ngươi một cái 48 biện trước tiên!"

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Hoa Quả Sơn Đội Du Kích

Giết lợn lễ mừng năm mới, ở rất nhiều nơi đều là rất đã lâu tập tục . Bất quá Trần Nhị Cầu đề nghị rất nhanh bị Mã Phong Hầu vượn móng vuốt nhỏ cho phủ quyết, ngay cả Tiểu Thất cũng nghiêm trang cùng Nhị Cầu Sư Diệt toái toái niệm: "Đại Dã Trư lớn như vậy, liền coi như chúng ta ăn một năm cũng không ăn hết đây."

Trần Nhị Cầu phiền muộn a: Đây không phải là then chốt có được hay không, con này Đại Dã Trư xuất hiện ở nơi này, là một cái rất lớn an toàn tai hoạ ngầm có được hay không. Có tin hay không người này bảo nổi, có thể đem Thanh Vân Quan đều san thành bình địa?

Bên kia Đại Dã Trư hiển nhiên cũng sớm liền phát hiện bên này động tĩnh, ngẩng đầu dùng đôi mắt nhỏ hướng bên này nhìn xung quanh nhìn xung quanh, trong lỗ mũi phát sinh nặng nề vài tiếng hừ hừ, giời thật, thật cùng sét đánh giống như.

Sau đó, cái này tên ngốc cứ tiếp tục lục tìm trên mặt đất bắp hạt. Thật đúng là đừng nói, nhìn như ngốc miệng rộng cùng đầu lưỡi, liếm ăn Tiểu Tiểu bắp hạt dĩ nhiên cũng linh hoạt kỳ cục.

Chứng kiến con này Đại Dã Trư chỉ còn lại có chỉ có một con mắt, Mã Phong Hầu liền càng thêm xác định nó chính là lần trước bị Thạch Đầu bọn họ đuổi bắt một con kia. Xem ra, tên ngu này đối với hắn không có địch ý gì.

Cũng không dễ dàng a Mã Phong Hầu chớp chớp chớp đôi mắt nhỏ, sau đó phản hồi Thanh Vân Quan, kêu lên mấy con khi, đánh một giò bắp cây gây đi ra. Từ biến thành hầu tử, hẳn đối với ngọn núi sinh linh cũng có nhận thức mới.

Hầu thảo giương lên, một cây cây gây lớn theo Đại Dã Trư bay qua, nện ở nó sọ não thượng. Đại Dã Trư dọa cho giật mình, hự 1 tiếng nhảy đến hai bên trái phải. Đầu một phục, mở làm ra một bộ tiến công tư thế. Trong môi đánh bạc đến lớn răng nanh, trắng hếu rất dọa người.

Đã bảo ngươi răng hàm tính răng hàm, trở lại một tuệ bắp. Mã Phong Hầu lại suu ném qua một cái cây gây.

Đại Dã Trư hiển nhiên cũng ngửi được thức ăn mùi vị, hự một hơi, trực tiếp tương nghênh diện bay tới bắp cắn, cự to mồm trên dưới mấp máy vài cái, một tuệ bắp đã đi xuống bụng, liên liền bên trong bắp ruột đều chiếu ăn không lầm.

Kẻ tham ăn! Trần Nhị Cầu trong miệng lầm bầm 1 tiếng, cũng nhặt lên bắp cây gây ném qua.

"Răng heo ghê gớm thật a, sau đó đã bảo ngươi răng hàm có được hay không?" Tiểu Thất một bên ném còn vừa cùng đối phương câu thông, tên đầu lấy tốt gọi Mã Phong Hầu hơi có chút cảm thán: Nhìn một cái, đây mới gọi là Tâm Hữu Linh Tê Nhất Điểm Thông đây.

Răng hàm ai đến cũng không - cự tuyệt, đối với nó bụng bự mà nói, điểm ấy ăn đều là chút lòng thành, ba cái ruột còn rồi rãnh hai cây nửa đây. Hơn nữa người này đừng xem hình thể to lớn, thể nhưng động tác tuyệt không dãn, đa số bắp cây gây đều bị nó trên không trung chặn lại. Hận đến đại hắc ở bên cạnh Ưông trực khiếu: Đây là bản cầu độc quyền có được hay không?

Cuối cùng liền ngay cả những con khi kia cũng đều chạy tới vô giúp vui, một trận bắp cây gây trời mưa đến, đập đến răng hàm một mạch hừ hừ: Khiến bắp cây gây đến mảnh liệt hơn chút đi!

Chi chi chi Mã Phong Hầu rất đúng lúc đất ngăn cản bầy vượn điên cuồng: Ngốc nha, chỉ các ngươi toàn về điểm này khẩu phần lương thực, nếu như gọi răng hàm mở rộng cái bụng ăn, ba ngày khẳng định ăn sạch, các ngươi ăn không khi đi a!

Chính là cứu cấp không cứu nghèo, ngọn núi sinh linh, chủ yếu còn phải dựa vào chúng nó tự mình đi kiếm ăn. Cả ngày dứt đồ ăn nói, không được bị cầm tù nha

Đem trên mặt đất roi bắp hạt nhặt sạch sau đó, răng hàm hướng bên này hự hai tiếng, liền bỏ rơi cái đuôi nhỏ, nhanh như chớp chạy mất tăm. Không tệ không tệ, ăn xong đã đi, quả nhiên là một ăn quít.

Từ nay về sau, ba ngày hai đầu liền có thể chứng kiến hàng này vĩ ngạn thân thể ở Thanh Vân Quan phụ cận xuất hiện, Mã Phong Hầu cũng thỉnh thoảng cho nó ném ăn chút gì đó, tin tưởng lẫn nhau cảm giác cũng bộc phát nồng hậu. Nửa tháng sau, Tiểu Thất đều có thể tiến đến răng hàm trước mặt, đưa tay đem bắp cây gây nhét vào trong miệng nó.

Thậm chí, một đồng tóc cái này tiểu khi gió, cũng dám leo đến răng hàm sau lưng đeo, đứng ở đó mang đến tay dựng mái che nắng phóng nhãn thể giới, răng hàm chưa từng hé răng.

Đừng nói tiểu khi gió khinh phiêu phiêu không có hai lạng thịt, coi như Trần Nhị Cầu như vậy trắng hán, kỳ đến lớn nha trên người, ước đoán cũng liền cùng der cái cây bông túi giống như. Tiếc nuôi là, Trần Nhị Cầu hiện nay còn không có gan này.

Tiểu Thất nhưng thật ra gan lớn, cười đi lên thử một chút, sau đó rất nhanh đã bung cái mũi nhỏ trượt chân thành công: "Thối răng hàm, ngươi nên tắm chứ"

Yêu cầu này đối với răng hàm mà nói có điểm làm khó heo,

Kết quả là chỉ có hầu tử môn thỉnh thoảng nhảy đến răng hàm trên lưng đùa giỡn một đùa giỡn, răng hàm kém chút thành bầy vượn công cộng tọa kỵ. Người này cũng không giận, bởi vì hầu tử đều quý linh quý linh, kỳ heo thời điểm, đều lấy chút hạt dẻ các loại dứt cho răng hàm, song phương thuộc về hữu hảo quan hệ hợp tác.

Nói đến tắm, Mã Phong Hầu chính là một trán quan tòa. Mùa hè thời điểm ngược lại cũng dễ nói, tìm một khe núi ao nước gì đều có thể giải quyết. Hiện tại trời đông giá rét, tắm thực sự không có phương tiện, hơn nữa cả ngày cùng hầu tử tiếp xúc, hẳn đều hoài nghi mình trên người có phải hay không trường con rận, muốn không thể nào luôn muốn cù lét đây?

Cuối cùng thực sự nhin không được, không thể làm gì khác hơn là gọi Trần Nhị Cầu đốt một nồi nước nóng, rót vào trong vại một hơi tiếp nước mưa vạc lớn, cái này ngâm quả nhiên thoải mái, Mã Phong Hầu tay tiếp tục vại duyên nhl, đều nhanh ngủ .

Hầu tử môn thích nhất náo nhiệt, đương nhiên muốn vây xem . Lão sẹo một dạng còn vuron móng vuốt nhỏ, ở trên mặt nước bóp một vật, thử nỏi nha nhét vào trong miệng, kết thôi khai ra nhất thanh thúy hưởng .

Kháo trên người quả nhiên sinh con rắn á! Mã Phong Hầu không khỏi một trận ác hàn, muốn nói thế kỷ trước 70-80 niên đại trước khi, sinh con rắn cũng thuộc về bình thường, thế nhưng Mã Phong Hầu bọn họ thế hệ này, đại đa số thậm chí cũng chưa từng thấy con rắn, không biết thứ này trường dạng gì đây.

Thật đặt ở hầu tử trên người, có con rắn không thể bình thường hơn được, hơn nữa phải có a . Bình thường phơi nắng cầm con rắn, là hầu tử môn tối trọng yếu xã giao thủ đoạn, cho đồng bọn lạp phổi ngẫu lạp Hầu Vương lạp tróc tróc con rắn, xúc tiến một cái tình cảm lẫn nhau giao lưu, đều cần con rắn cái này cái trọng yếu môi giới .

Thế nhưng Mã Phong Hầu mặc kệ a, hần bình thường cùng hầu tử cũng không cần loại này giao lưu, vì vậy vội vã ở trên người khoa tay múa chân hai cái, Tiểu Thất rất nhanh đã đem ra một bả lược, tinh tề giúp hần chải vuốt sợi bộ lông, trong miệng còn nhắc tới đây: "Hầu ca, một hồi nước lạnh liền nhanh lên vào nhà, cẩn thận cảm mạo nga "

Nàng vừa nói như thế, Mã Phong Hầu thật là có điểm lạnh lẽo cảm giác, không thể làm gì khác hơn là trùm lên Trần Nhị Cầu quần áo khoác ngoài, khiến hần ôm trở về trong phòng . Liền cái này, còn đánh nhiều cái nhảy mũi, nếu không phải là thân thể tổ chất tốt không đúng thật cảm lạnh đây.

Vừa nghe Hầu ca nhảy mũi, Tiểu Thất liền một trận lục tung, đem Mã Phong Hầu trước đây xuyên nhất thân hành đầu nhảy ra đến . Ban đầu, Mã Phong Hầu là không cần xuyên, thế nhưng lại không đành lòng phát Tiểu Thất tâm ý, cũng liền mặc quần áo mang mũ, cuối cùng lại đem cái kia quần yếm cho mặc bộ, nhìn thấy Trần Nhị Cầu ý vị che miệng vui .

Vừa ra khỏi cửa, liền chọc cho bầy vuron rối loạn tung bưng, đều xông tới xem ngạc nhiên, nếu không phải là có kỵ Hầu Vương uy nghiêm, có kỵ đã sớm thượng móng vuốt nhỏ, không lột sạch sành sinh mới là lạ chứ .

Nó hầu tử không dám lên trước, thế nhưng một đồng tóc cái này tiểu khi gió cũng không có gì kiêng kỵ, leo đến Mã Phong Hầu trong lòng, nắm dính bông cầu mạo liền hướng trên đầu mình trừ . Cũng, từ nhỏ oai chụp mũ, cái này là chuẩn bị không học giỏi đúng không ?

Chứng kiến hầu tử môn mỗi một người đều đôi mắt - trông mong, Tiểu Thất cũng hiểu được chúng nó quá đáng thương . Vì vậy trở lại trong phòng, nhảy ra không ít tờ son động mạng về quần phục, đem mặc áo thêm chút sửa chữa, cũng chính là kéo nửa đoạn tay áo, xa hơn l trong vá một vá, quá khó khăn tiểu nha đầu cũng sẽ không .

Đổi xong y phục, trực tiếp hướng hầu tử trên người một bộ, từng cái hầy cùng ăn mặc trường bào giống như, bao nhiêu cũng có thể ngăn cản điểm phong hàn .

Hầu tử môn nhưng hoan hi hự, một cái hai cái đều dùng móng vuốt nhỏ mang theo y phục, bước đi thời điểm đều nỗ lực thẳng người cái, rất sợ y phục kéo tới trên mặt đất . Bất quá dùng chúng nó ba phút nhiệt huyết tính tình, ước đoán không dùng được nửa ngày liền toàn bộ được làm dơ .

Tiểu Thất cũng nhìn vui vẻ: "Coi như lễ mừng năm mới làm quần áo mới đây!"

Mã Phong Hầu nghe không khỏi trong lòng hơi động: Kém chút quên, phải qua năm đấy, ngày nào đó gọi Nhị Cầu dẫn Tiểu Thất vào thành đi dạo một chút, mua thân quần áo mới mua nửa điểm hàng tết .

Hần cái này Hầu ca nên có điểm không hợp cách, không có cách nào, trước kia là bị người hầu hạ quen lớn nhỏ, hiện tại bao nhiêu còn biết thương người nhl đây, từ từ sẽ đến đi, hết thay đều sẽ cải biến .

Rầm l tiếng, lão sẹo một dạng từ trong chum nước xông tới, cũng lura gạt đến Tiểu Thất trước mặt thỉnh cầu quần áo mới . Hàng này nhìn thấy Mã Phong Hầu tắm, cũng xuống thủy, cả người lông khi đều ướt đầm, gọi Mã Phong Hầu một cước cho đoán trong phòng đi .

Một tận tới đêm khuya, Tiểu Thất còn dưới ánh đèn xe chỉ luân kim . Tiểu nha đầu kỹ thuật không được, cũng may hầu tử môn cũng không còn thiếu . Chỉ là Mã Phong Hầu nhìn có chút đau lòng: Không có được hay không, nói gì cũng phải đem giặt tiếp nỏi, tổng điểm cái ngọn đèn cũng không phải sự tình a, sẽ đem con mắt nấu hư, Tiểu Thất năm sau thì cũng nên đến trường đây.

Cái này một cân nhắc, cần cải thiện địa phương là hơn: WC muốn xây, phòng tắm cũng muốn xây, tốt nhất còn phải xả một cây giây điện lên núi, cũng không thể ngăn cách đi. Hơn nữa Mã Phong Hầu còn có kế hoạch khác, phải lên mạng a .

Thế nhưng hần thật không hiểu, khoảng cách xa như vậy, trên núi nếu là không xây tín hiệu tháp, nhất định là thông không vòng .

Tính được, cần dùng Tiển Địa phương còn thật không ít . cũng may son động bên kia còn có chút trữ hàng, hy vọng đủ mới tốt .

Có lẽ là tấm chuyện này câu dẫn ra lão sẹo một dạng loại hồi ức, sáng ngày thứ hai, người này liền tiến đến Mã Phong Hầu trước mặt, nhiều lần hoa hoa một hồi lâu, cũng không biết muốn biểu đạt ý gì . Nó hầu tử cũng xúm lại ở bên cạnh, một cái hai cái đều rất là hưng phấn đáng đáp .

Mã Phong Hầu đối với lão sẹo một dạng vẫn tương đối tin đảm nhiệm, bản về kinh nghiệm, tuyệt đối là bầy vuron đệ nhất . Vì vậy cũng liền gọi nó ở phía trước dẫn đường, Thanh Vân Quan trong có một cái tính một cái, toàn bộ đều đi theo, coi như là đi bộ . Có lần trước giáo huấn, Mã Phong Hầu cũng

không dám sẽ đem Tiểu Thất ném ở gia .

Gần nhất rất ít hơn vùng núi, Trần Nhị Cầu cũng biệt phôi, cho nên có vẻ đặc biệt hưng phấn, trong miệng yêu yêu hát hát: "Nghiêm, nghiêm, Hoa Quả Sơn Đội Du Kích tập hợp hoàn tất, chạy bộ tới trước!"

Hầu tử môn từng cái ăn mặc lớn trường quái một dạng, vừa nhảy vừa nhót đất chạy về phía trước, lúc không thường còn có đập lên bản thân trước vạt áo trên, một cái ngã lộn nhào cướp được trong tuyết, nhìn lên chính là chưa huấn luyện tập bài quân .

Chỉ này tập bài quân đánh vỡ vào đông vắng vẻ sơn lâm, thỉnh thoảng giật mình một đám Dã Kê, hoặc là một con nhanh chóng chạy trốn thỏ rừng, thậm chí, Mã Phong Hầu còn chứng kiến một ít nhóm Lộc hình bóng, chỉ là hắn không biết đây là cái gì giống .

Gặp phải tối đa chính là lợn rừng, kết bè kết đội ở đất rừng trong cùng thực, rất có cổ đại lan tràn tư thế, Trần Nhị Cầu nóng lòng muốn thử, nói nhao nhao nổi muốn đánh hai ăn thịt .

Ở lão sẹ một dạng dưới sự hướng dẫn, đi thẳng hơn nửa ngày, nhìn một cái thái dương đều lên đỉnh đầu ngã về tây, lúc này mới vào một cái sơn cốc, trong cốc cây rừng rậm rạp, đặc biệt sâu thẳm . Lão sẹ một dạng trong miệng bắt đầu xèo xèo kêu to, xem ra chắc là đến mất .

Đây là đâu à? Mã Phong Hầu đang quan sát chung quanh đây, liền thấy bầy vượn ở lão sẹ một dạng dưới sự hướng dẫn, xèo xèo kêu to chạy như bay về phía trước, trước phương, dĩ nhiên mơ hồ có hơi nước bốc hơi .

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Hoàng kim Giáp trong bạch ngọc quả

Đi qua một mảnh tre nương, phía trước rộng mở trong sáng, đó là trong sơn cốc một cái chậu nhỏ, bốn phía trúc cây vây quanh, trung gian thì Thủy Khí sương mù, quả nhiên là một chỗ thiên nhiên ôn tuyền .

Ôn nhuận khí Vụ không ngừng bốc lên, treo lên chu vi cây cối cùng trên gây trúc, liền ngưng kết thành một mảnh trắng xóa, thừa dịp thường xanh Tùng Bách cùng rừng trúc, giống như Tiên Cảnh .

"Oa!" Tiểu Thất nhin không được thần phục .

Ngay cả kiến thức rộng rãi Mã Phong Hầu cũng liên gật liên tục nổi đầu khi: Chỗ này thiên nhiên ôn tuyền, so với hắn đi qua này còn muốn càng tốt hơn, bởi vì thắng ở thiên nhiên, cũng không nhân công tạo hình vết tích .

Cái gọi là Thiên Nhiên Khử Điều Sức, Thanh Thủy Xuất Phù Dung, đại khái như vậy . Chỉ là ra Phù Dung là không có có, trên mặt nước đều là từng cái đồ rục mặt khi .

Hầu tử biết hưởng thụ, mùa đông phao ôn tuyền, một cái hai cái đều đem thân thể ngâm vào ấm áp trong nước, chỉ lộ ra cái cái ột . Thích ý hí mất, thoải mái ngáp, từ gò má trong túi đào ăn . Phao ôn tuyền ăn quả quả, cuộc sống gia đình tạm ổn không nên quá thích ý nga ?

Cái này còn được! Mã Phong Hầu đem trên người y phục vung, cũng theo bên cạnh ao tuột xuống, còn theo Tiểu Thất vẫy tay . Tiểu Thất lúc đầu còn có chút do dự, tựa hồ xấu hổ có muốn hay không cởi quần áo, bất quá nhìn một cái chu vi đều là quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa bằng hữu, cũng liền không có gì cổ kị .

Mới vừa vào thủy địa phương còn có chút lạnh, đại khái là nằm ở ôn tuyền sát biên giới, bất quá đi về phía trước vài chục bước, nước ấm cũng đã rất hợp, cả người từng cái lỗ chân lông đều bị nhiệt khí huân khai, lại có một loại Phiêu Phiêu muốn bay cảm giác, còn có cái gì so với trong ngày mùa đông phao ôn tuyền càng thoải mái hơn sao?

Bầy vượn vị trí thủy vực, chỉ là chiếm ôn tuyền Tây Bắc chỗ một góc, khắp thủy vực, ước đoán có hơn mấy chục mẫu . Hơn nữa Tuyền Thủy rất trong suốt, dưới nhất dùng cát đá làm chủ, mặc cho hầu tử du đãng, cũng không chút nào khăn khăn dấu hiệu . Ở bên bờ, thì vây quanh một vòng Thạch Đầu, cài răng lược, vừa nhìn chính là ít có dấu tích người .

Bất quá cũng có một chút tương đối bằng phẳng Thạch Đầu, mấy con tiểu hầu không có kiên nhẫn, đều leo đến trên tảng đá chơi đùa . Trong cốc khí hậu ướt át, cũng không cảm thấy hàn lãnh .

Địa phương tốt, sau đó luôn luôn sẽ bong bóng! Mã Phong Hầu cũng thoải mái muốn buồn ngủ, khó có được lão sọ một dạng có thể tìm tới tốt như vậy nơi đi, quả nhiên là gia có một lão, chiều theo có một bảo, quay đầu phần thưởng nó lưỡng một trái táo

Trần Nhị Cầu rất không có có hình tượng đất nằm úp sấp ở trong nước, tron cái mông to mơ hồ có thể thấy được, cánh tay hấn vỗ một tảng đá, thoải mái trong miệng một mạch hừ hừ: "Hầu sư phụ, người nói Vương Mẫu Nương Nương Dao Trì, nhiều lắm cũng là như vậy thôi "

Ta lại không đã tham gia Bàn Đào Hội nào hôm khác Cung, nào biết đâu rằng Mã Phong Hầu không thèm để ý hàng này, cũng ôm bên bờ một tảng đá, bắt tri bất giác, dĩ nhiên ngủ .

Biến thân thành Hầu sau đó, hấn tính cảnh giác đề thăng rất nhiều, như hôm nay loại này thể xác và tinh thần triệt thả lỏng thời điểm còn thật không nhiều, cái này ôn tuyên tựa hồ có một loại ma lực, có thể làm người yên tâm đầu sở hữu ràng buộc, tâm thần đều lãnh lặn dung nhập vào trong tự nhiên .

Này tuyên có thể nói "Vong Ưu". Mã Phong Hầu tỉnh dậy, thần thanh khí sảng, vì vậy ngay cả ôn tuyên tên đều muốn tốt.

Hầu tử môn cũng đều ngâm nước mỹ, lúc này đang ghé vào trên tảng đá lượng tóc đầy, móng vuốt nhỏ ở lẫn nhau trong lông tóc lật tới lật lui, một bên tróc con rận còn vừa có trợ giúp điểm tâm sáng làm khô cạn .

Tiểu Thất đã mặc quần áo tử tế, cầm một cây cành trúc bom nước chơi đây, ba ba ba phát sinh từng tiếng giòn vang, văng lên nhiều đóa bọt nước, trong miệng còn dạy dỗ Nhị Cầu Sư Diệt: "Lớn đồ lười, đứng lên về nhà lạp "

Chứng kiến Trần Nhị Cầu tiếp tục giả vờ chó chết, một đồng tóc cũng cầm cùng tế trúc chi, ba được rút ra xuống. Tiểu hầu tử hạ thủ không có nặng nhẹ, thật văng thân thượng rút ra a, Trần Nhị Cầu trên mông đều phát hiện ra một đạo hồng ấn một dạng .

Hấn gào một tiếng nói nhảy lên, nâng lên Tuyên Thủy, cho một dúm tóc lại thêm thành roi vào Thang Hầu . Cái này nhưng chọc tức bầy vượn, lớn Hầu lão Hầu Công Hầu Mẫu Hầu đều đối với Trần Nhị Cầu triển khai vây công, móng vuốt nhỏ nhanh chóng liêu thủy, triển khai một hồi thủy chiến .

Chơi đùa là hầu tử thiên tính, cho nên Mã Phong Hầu cũng không đi ngăn lại, ngược lại trừng mắt mắt to xem Trần Nhị Cầu bị một đám hầu tử khi dễ . Trong giây lát, một cột nước phun đến trên mặt hấn, lau một bả mặt khi sau đó,

Phát hiện Tiểu Thất đang cười tùm tùm nhìn sang, một đôi tay nhỏ bé còn làm liêu tiêu chuẩn Bị .

Vì vậy, Mã Phong Hầu cũng giả nhập vào chiến đoàn . Văng vè trong son cốc, tiếng ồn ào cùng tiếng cười vang vọng thật lâu

Đã từng Mã Phong Hầu cho là, ăn chơi đảng điểm ngâm nước mỹ nữ mới là cuộc sống lớn nhất hưởng thụ; nhưng là bây giờ hấn, lại có thể cùng một bầy khi mức nước ý vào đánh cho khí thể ngát trời, hấn thể xác và tinh thần, dần dần quy về tự nhiên . . .

Hảo hán cũng không chịu nổi nhóm Hầu, Trần Nhị Cầu chỉ có thể chặt vật chạy đến trên bờ, hấn xem như là sợ bầy khi này, trên người đều bị mấy chi không biết sâu cạn tiểu hầu cho rút ra Hồng đường .

Chờ mặc quần áo tử tế, Trần Nhị Cầu lúc này mới chú ý tới phía trước không xa rừng trúc, lại ngạc nhiên đứng lên: "Một mảnh lớn trúc hải, không biết phần dưới có hay không măng mùa đông ?"

Trên núi nó phương cũng có một chút trúc tùng, bất quá cũng không được quy mô, giống cũng không phải loại này vừa cao vừa lớn tre bương . Có lẽ là ôn tuyên bên này tương đối âm áp ướt át, cho nên rừng trúc thành biển, rất khó có được .

Quả nhiên là kẻ tham ăn, bất quá, dường như có thể đào được măng mùa đông cũng không tệ Mã Phong Hầu cũng có chút tâm động, bên trong son cốc khí hậu đặc biệt, tạo ra măng mùa đông, khẳng định càng ưu dị .

Vì vậy lưu lại bầy vượn ở bên cạnh lượng tóc, chỉ đem Tiểu Thất cùng Xích Khảo, theo Trần Nhị Cầu tiến vào rừng trúc .

Mảnh này rừng trúc chính là thâm niên lâu ngày, dưới chân là thật dày cành khô lá héo úa, đập lên mềm nhũn . Mà gãy trúc phát ra mùi thơm ngát, tiến vào lỗ mũi sau đó, càng là dễ cho người lần thấy nhẹ nhàng khoan khoái .

Bởi vì ... này bên không sinh gãy trúc, cho nên Trần Nhị Cầu cũng không có đào móc măng mùa đông kinh nghiệm, chỉ là cầm trong tay cây cây gãy trúc, nơi đây bay vùn vụt, nơi đó thọc một chút, tìm vận may thành phần chiếm đa số . Bởi vì măng mùa đông giấu ở bề mặt - quả đất trở xuống, muốn tìm chúng nó cũng không dễ dàng .

Mã Phong Hầu thì càng cho không, măng mùa đông hấn nhưng thật ra không ăn ít, bất quá móc măng mùa đông cũng là đại cô nương lên kiệu lần đầu tiên .

Thật, móc măng mùa đông không chỉ là việc tốn sức, càng nhiều là trong kỹ thuật hàm lượng . Nếu như là thường dân, đào buổi sáng cũng không nhất định có thể bịt kín một cái; mà trong tay hành gia nói, trên cơ bản đào một cái liền một cái, tám chín phần mười .

"Chẳng lẽ là người cái này quá lãnh, không có măng mùa đông ?" Trần Nhị Cầu cũng buồn bực lắm lắm, trong tay cây gãy trúc như trước như có như không thoáng chút đất thọt .

Rầm 1 tiếng, trên mặt đất lá khô bỗng nhiên một phen, một cái bóng đen bỗng nhiên thoan khỏi đến, sợ đến Trần Nhị Cầu nhảy một cái: "Đây ngoạn ý ?"

Tại hân chân trước xa một mét địa phương, là một con dài hơn một thước gia hỏa, tròn tròn mập mập cùng một quả cầu thịt giống như, trên người chủ yếu màu xám màu da tóc mặt một bả sáng loáng, đôi mắt nhỏ chiều theo đầu, đang nói chuyện phát sinh hô tiếng hô . Giỏi thật, miệng môi trên lưỡng cái răng cửa, vừa rộng lại lớn, trắng muốt lóe sáng, hãy cùng dựng thẳng hai mắt tám chắn nhỏ giống như . Tuy là nó nỗ lực mở làm ra một bộ hung tướng, thế nhưng tướng mạo đặt vậy, làm cho cảm giác, như trước xuân minh xuân minh .

"Tốt Đại Lão Thủ!" Trần Nhị Cầu với cây gậy trúc đâm một cái, chỉ thấy tên tiểu tử kia trong miệng phần nộ được xuy xuy hai tiếng, cắn một cái ở cây gậy trúc, răng rắc một cái, cây gậy trúc đầu vị trí liền tứ phân ngũ liệt .

"Nguyên lai là vùng núi con chuột, tháng này phần không phải hân là tháng bên trong động ngũ đông sao?" Trần Nhị Cầu cả kinh liên tục rút lui mấy bước, dùng sức giẫm vài cái chân: Thật là lợi hại răng cửa, đây nếu là ở cổ chân thương cần một cái còn phải ?

Đây là trúc thủ chứ ? Mã Phong Hầu nhưng thật ra nhận ra trước mặt cái này béo ị tiểu gia hỏa, bởi vì hân đã từng ăn xong vài lần hoang đại trúc thủ . Làm lớn nhỏ thời điểm, cả ngày sống phóng túng, xác thực ăn xong không ít ly kỳ cổ quái đồ đặc . Còn như trúc thủ có hay không ngũ đông vấn đề này, hân cũng không biết, có thể trong sơn cốc khí hậu ẩm áp nhuận thấp, trúc thủ không lo ăn uống, người nào ngũ đông à?

Bất quá giờ này khắc này, chứng kiến con này mập mập trúc thủ, hân lại sinh không dậy nổi ăn thịt tâm tư, loại chuyển biến này, ngay cả chính hân đều có điểm không hiểu . Có thể hân biến thành một con khi, toàn bộ lập trường đứng đến động vật hoang dã bên này, đứng thành hàng bất đồng, quan niệm tự nhiên cũng theo đó biến hóa . Vốn là đồng căn sinh, bộ dạng rán có gì quá mau nha

Cho nên hi vọng lên trước mắt con này một mặt quát tháo trúc thủ, hân phần lại cảm thấy rất có thú: Nếu là có một con béo ị trúc thủ làm bạn, Tiểu Thất phải rất cao hưng thịnh chứ ?

Mã Phong Hầu đối với Tiểu Thất quả thực quá hiểu rõ, giờ này khắc này, tiểu nha đầu mắt to đều tròn tròn, nhìn chăm chăm con kia trúc thủ, cũng lại luyến tiếc lấy ra .

Đáng tiếc là, con kia trúc thủ hung một lúc sau, liền suu một cái tiến vào rừng trúc, bỏ trốn mất dạng . Rừng trúc là nó thiên hạ, muốn bắt được cũng quá khó .

Tiểu Thất không khỏi có chút thất vọng, khuôn mặt nhỏ nhắn đều rút ra ba đến cùng nhau . Mã Phong Hầu vội vã trước đây kéo kéo nàng tay nhỏ bé, tỏ vẻ thoải mái . Con này trúc thủ xem ra đã thành niên, đã tính nan tuần . Tiểu Thất muốn nuôi trúc thủ, sau đó tìm cơ hội lộng hai cái trúc thủ con non, từ nhỏ nuôi đứng lên mới phục tùng, hơn nữa càng có cảm tình không phải .

Ngược lại vùng núi lớn này đã bị Mã Phong Hầu trở thành bản thân, trúc thủ sinh hoạt tại chỗ này lại chạy không thoát, sau đó đều có là cơ hội .

Tiểu Thất cũng không phải là anh dũng tinh tình không hiểu chuyện tiểu nha đầu, rất nhanh đã thoát khỏi thất vọng tâm tình, chỉ vào phía trước một cái hồ nhỏ kêu là: "Mãng, chỗ có đào đi ra măng!"

Mới vừa rồi trúc thủ moi ra địa phương, quả nhiên lộ ra vàng óng măng mùa đông, giống như là khoác từng mảnh một hoàng kim Giáp, thoát nhìn là như vậy cảnh đẹp ý vui .

Nhất hỏa nhân tìm nửa ngày không tìm được măng mùa đông, cuối cùng còn phải chiếm lấy trúc thủ phát hiện thành quả, xem tới vẫn là địa đầu xà lợi hại .

Trần Nhị Cầu không nói lời gì, dùng Sài Dao đem măng mùa đông chặt xuống, lấy tay suy nghĩ một cái, nặng trịch, cái này một cái đã đủ ăn một bữa .

Vì vậy thấy tốt thì lấy, triệu tập bảy vượn đập lá trở về đường cũ . Đại khái là phao ôn tuyền duyên cớ, hầu từ môn từng cái đều phần chấn tinh thần, theo Trần Nhị Cầu "Một ... hai ... Một" khẩu lệnh, xếp hàng xiêu xiêu vẹo vẹo đội ngũ, cao thấp không đều đất bỏ rơi cánh tay, thấp trong đó, ngược lại có tám đi thuận quai .

Trở lại Thanh Vân Quan, thật xa liền thấy rằng hàm thân hình khổng lồ ở bên ngoài chuyển động, chứng kiến bảy vượn, vui vẻ hự vài tiếng . Ước đoán tên ngu này đã sớm sớm ruột chờ: Ngày hôm nay người không cười ta đây đây?

Hầu từ kỳ heo, bao nhiêu đều phải cho ăn chút gì đó, rằng hàm đều hình thành phản xạ có điều kiện .

Cơm tối tự nhiên là muốn xào măng mùa đông, tước mắt kim hoàng sắc vỏ ngoài sau đó, bên trong trắng muốt như ngọc, hoàng kim vị y, Bạch Ngọc vị thịt, dùng để hình dung măng mùa đông lại thỏa đáng bất quá .

Mặc dù không có gia công măng mùa đông kinh nghiệm, thế nhưng Trần Nhị Cầu còn là dựa theo xử lý đại bộ phận sơn trần phương pháp, cho măng mùa đông đánh thủy trắc, con sau đó mới dùng thịt khô xào . Trừ nhìn qua ánh sáng màu không được tốt ở ngoài, hương khí cùng mùi vị đều hết sức mê người .

Kẹp một mảnh măng mùa đông đặt ở trong miệng, Mã Phong Hầu cũng điểm gậy đầu: Một hơi măng, ném ra rừng trúc mùi vị, so với hân trước đây ăn xong măng mùa đông muốn càng thêm ngon, có lẽ là ôn tuyền cốc bên kia gặp may mắn khí hậu điều kiện sở trí . Nếu như ở đây trên căn bản, Mã Phong Hầu cho thêm cái rừng trúc kia thích hợp nhiều thủy đây?

... có tương lai a!

Sáng sớm hôm sau, không đợi Mã Phong Hầu rời giường luyện quyền đây, chợt nghe phòng ngoài truyền tới phù phù 1 tiếng, sau đó chính là bầy vượn một trận tranh cãi ầm ĩ, đẩy cửa nhìn lên, Mã Phong Hầu nhìn không được phát sinh vui sướng xèo xèo âm thanh: Tốt, người một cái làm thịt tóc cũng có ngày hôm nay

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Thuần Ưng nhớ

Thanh Vân Quan trong viện, bầy vượn đang đang vây xem, mỗi một người đều đưa cổ ra, nhìn trong vòng con chim to . Đại điều người khoác màu xám xanh lông vũ, mỏ nhọn lợi trào, bất ngờ chính là con kia Thương Ưng .

Chỉ bất quá, con này Thương Ưng không có ngày xưa thần tuấn, rụt cổ lại, một cái cánh cúi tới đất thượng, trên cánh vết thương mơ hồ có thể thấy được, còn ngưng Tử vết máu màu đen . Con này Thương Ưng, hiển nhiên thụ thương không nhẹ . Thương Ưng mặc dù là không trung Vương Giả, thế nhưng ở đi săn thời điểm, không nghĩ qua là cũng sẽ thụ thương, quy căn kết, động vật giới dù sao cũng là một cái tàn khốc thế giới .

Nghèo túng Phượng Hoàng không bằng kê, huống hồ Thương Ưng từ!

"Hảo điều, lão tử hôm nay đem người rút thành trụi lông kê, nhìn người còn dám hay không vút nữa Thạch Đầu!" Trần Nhị Cầu trả thù tâm chính là rất mạnh, ở vách núi lần kia, trên không chạm trời dưới không chạm đất, bị con này Thương Ưng tốt một trận khi dễ, ai không mang thù a .

Cầm lên một cây côn gỗ, hướng Thương Ưng trên người liên đâm . Trong miệng còn kêu gào: "Người nhưng thật ra phi a "

Một khắc trước còn sương đánh một dạng Thương Ưng, lập tức mắt vàng tròn tròn, nổi gân phồng phồng, trên cổ lông vũ đều oành đứng lên, thép câu một dạng sắc bén mỏ nhọn liên hướng trên côn gỗ bắt chuyện, mỏ được ới chao có tiếng .

Dù sao cũng là đã từng Thiên Không Vương giả, không thể khinh nhục .

Như thế quần quai, Thương Ưng trên cánh vết thương lần thứ hai văng tung tóe, lại bắt đầu ra bên ngoài rướm máu . Mã Phong Hầu vốn cũng muốn từ nơi này con Thương Ưng trên người thu chút lợi tức, hiện tại nhìn lên nó cái này hình dạng, cũng không có tâm tư . Đều ở một cái trong núi lớn kiếm ăn, có điểm tranh đấu không thể tránh né, đây đều là thuộc về bên trong mâu thuẫn, có thể điều hòa .

Là vì Thương Ưng mạnh như vậy cảm, không có Hùng Ưng Cao Tường Thiên Không, tuyệt đối là tịch mịch .

Hơn nữa người này ở sau khi bị thương, địa phương khác không đi, hết lần này tới lần khác giùng giàng bay xuống Thanh Vân Quan, lộ về lại chính là có tìm kiếm chờ tâm tư, Mã Phong Hầu đương nhiên không thể bỏ đá xuống giếng . Ngàn vạn lần không nên bị Thương Ưng vũ dũng bề ngoài lừa gạt, cho là đó là một nét phác thảo gia hóa, có thể trở thành là cao đẳng liệt thực giả cái nào có một là đơn giản .

Khi này con Thương Ưng từ vách núi ném Thạch Đầu thời điểm, Mã Phong Hầu coi như là thấy rõ nó bản chất: Điều hiểu được nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của đây, không phải tên giảo hoạt vậy là cái gì ?

Vì vậy, Mã Phong Hầu ngăn cản Trần Nhị Cầu tiếp tục đâm kích Thương Ưng, sau đó tiểu tâm dục dục theo Thương Ưng ngang nhiên xông qua, nó vết thương trên người phải xử lý một chút, may mắn, lão đạo sĩ lưu lại thuốc mỡ còn có một chút .

Thương Ưng tràn ngập cảnh giác nhãn thần chết nhìn chăm chăm Mã Phong Hầu, lúc này đây, Mã Phong Hầu rốt cục lĩnh giáo đến cái gì mới gọi sắc bén nhãn thần đây, không khỏi hơi lên móng vuốt nhỏ lúc lắc, trong miệng xèo xèo hai tiếng, ý bảo bản thân không có ác ý .

Hồ một cái, Thương Ưng ra miệng như điện, trực tiếp mở về Mã Phong Hầu ót, tốc độ cực nhanh, viễn siêu người bình thường tốc độ phản ứng .

May mắn Mã Phong Hầu gần nhất luyện quyền thành công, đứng lên đi thời điểm lại càng cẩn thận, bỗng nhiên rụt đầu một cái, lúc này mới khó khăn lắm tránh thoát Thương Ưng công kích . Bất quá khi Thương Ưng thu hồi khéo mồm khéo miệng sau đó, Mã Phong Hầu vẫn là chứng kiến có mấy cây tinh tế lông khi ở trước mắt khinh phiêu phiêu bay xuống .

Chó cắn Lã Động Tân Mã Phong Hầu tâm lý mắng 1 tiếng, hần cũng biết Ác Điều thiên tính như vậy, rất nhanh liền thoải mái .

"Hầu ca, ta đi thử một chút ?" Tiểu Thất nhưng thật ra gan lớn, ở bên cạnh nóng lòng muốn thử . Thế nhưng Mã Phong Hầu làm sao có thể gọi nàng mạo

hiểm đây, bị Thương Ưng khéo mồm khéo miệng mổ một cái, cũng không phải là đùa giỡn .

Đang tìm cách đây, liền thấy Xích Khào dáo dác đất từ Thương Ưng phía sau sờ lên, móng vuốt nhỏ còn giờ cái xà bì đại một dạng . Mã Phong Hầu đại hỉ, vội vã ở Thương Ưng phía trước khoa tay múa chân, hấp dẫn nó lực chú ý .

Dù sao cũng là thụ thương, tình lực bất lực, Thương Ưng thỉnh linh bị Xích Khào từ sau bên bao lại đầu, không chờ nó gãy dựa đây, Mã Phong Hầu liền chui lên đi đưa nó ôm lấy, Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất cũng lên đến giúp đỡ, tốt một trận bận việc, lúc này mới đem Thương Ưng chế trụ .

Ở Tiểu Thất cho Thương Ưng kiểm tra vết thương về loạn thuốc mỡ thời điểm, Mã Phong Hầu theo Xích Khào dựng thẳng giờ ngón tay cái: Không hồ là Nhị Đương Gia, bộ túi tiền đánh hôn mê chiêu này với ai học, rất có trở thành lưu ~ manh Hầu tiềm chất đây?

Đã bị đại vương biểu dương, Xích Khào cũng có vẻ rất là đắc ý, lại nhặt lên một cái xà bì đại một dạng đem một đồng tóc bao lại,

Sau đó liền thấy xà bì đại một dạng một trận vụn vụn, nghiêng ngã hoạt động hai bước, rốt cục rầm một cái ngã quỵ, chọc cho bầy vượn một trận quái khiếu . Cảm tình nhân gia không có việc gì liền chơi cái này, còn cười xe nhẹ đi đường quen đây.

Tốt chính là muốn ở trên thực tế không ngừng tăng lên năng lực đây Mã Phong Hầu tâm an lòng .

Chờ Tiểu Thất cho Thương Ưng rịt thuốc hoàn tất, đi tới giặt nhẹ Mã Phong Hầu quần yếm, khuôn mặt nhỏ nhắn rất là nhức nhối hình dạng . Mới vừa rồi bị móng ung cho đập vài cái, trên quần xé mở nhiều cái chỗ rách .

Mặc quần áo này, đối với Tiểu Thất mà nói rất có kỷ niệm ý nghĩa, tiểu nha đầu đương nhiên không nỡ .

Mã Phong Hầu nhưng thật ra không thể nói là, thành hầu tử sau đó, mặc quần áo ngược lại cảm giác có điểm vương bận . Thế nhưng Tiểu Thất không nghĩ như vậy a, mùa đông quái lạnh, đem Hầu ca đông lạnh nổi làm sao bây giờ ?

Vì vậy vào nhà một trận lục tung, lấy trước ra nhất kiện quần phục cấp cho Mã Phong Hầu sửa đổi một chút, bất quá tiểu hầu tử tâm lý đối với Nhật Quân quần phục có chống lại tâm tình, nói cái gì cũng không xuyên .

"Hầu ca là Hầu Vương đây, đương nhiên không thể theo chân nó hầu tử xuyên giống nhau y phục!" Tiểu Thất lại có khác một phen ý tưởng, cuối cùng lại tìm ra Hầu Gia gia trước đây đi qua nhất kiện đạo bào cũ kỹ, hi tư tư cho Hầu ca tu bổ đi: Lúc này, Hầu ca tính là chân chính kế thừa Hầu Gia gia y phục a

Còn như con kia thụ thương Thương Ưng, tạm thời đang ở sài phòng an cư, người này chính là đầu đầu, người nào tới gần nó đều tặc mao, mở làm ra một bộ công kích tư thế . Hết lần này tới lần khác những con khi kia lại không một cái sống yên ổn, luôn luôn dáo dác tiến tới nhìn hiềm lạ, chọc cho Thương Ưng phát sinh từng đợt cảnh giác tiếng kêu, mà hầu tử môn càng thêm làm không biết mệt, đùa người chơi đây.

Sẽ không một người tên là người bớt lo Mã Phong Hầu thét to vài lần, cũng lười quản . Thương Ưng thụ thương, không còn cách nào liệt thực, người này cũng không phải ăn chay, cho nên còn phải vì nó thức ăn quan tâm .

Không có cách nào, chỉ có thể gọi là Trần Nhị Cầu xuống núi một chuyến, đi trong thôn lộng điểm thịt heo . Lập tức lễ mừng năm mới, phải có nhân gia giết năm heo .

Nhị Cầu quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, lúc trở về lưng một cước heo con thịt, còn hướng Hầu sư phụ báo cáo một cái tin tốt: Ngày mai gia gia hần gia giết năm heo, mời Thần Hầu quang lâm .

Mã Phong Hầu Tĩnh Cực nghĩ động, cũng muốn xuống núi đi dạo, tự nhiên gật đầu đáp lại . Sau đó liền dùng đao mổ một cân tinh thịt, ném vào sài phòng . Dựa theo hần ước đoán, con kia Thương Ưng khẳng định đều đói chết, vẫn không thể lang thôn hổ yết a .

Kết quả cũng rất là ngoài ý hần đoán, Thương Ưng chứng kiến thịt heo, trông mắt màu vàng óng đầu tiên là sáng ngời, sau đó dĩ nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, nếu không nhìn thịt tức mất .

Đều bộ dáng này người nha còn chơi cao ngạo Mã Phong Hầu xem như là đối với con này Thương Ưng không có cách, không ăn liền bị đói, các loại cực đối nhìn người có ăn hay không!

Hần còn chưa hiểu Ác Điều tập tính, đó là chân chính có thể đem mình tươi sống chết đói một loại sinh vật .

"Đại điều người ăn a, không ăn cái bụng sẽ đói, ăn no mới nguyện ý tốt bệnh đây. Tiểu Thất trước đây sinh bệnh thời điểm, mụ mụ liền cho Tiểu Thất mua đồ ăn ngon " Tiểu Thất cũng ngồi chồm hòm dưới đất, dùng mảnh nhỏ mộc còn đâm nổi một miếng thịt, sau đó đưa tới Thương Ưng bên mép . Trong miệng nhắc tới một trận, mắt to liền có chút vụ mông mông .

Đốt Thương Ưng khéo mồm khéo miệng hung hăng mổ ở gáy gộc thượng, khối thịt kia lập tức bay ra ngoài . Tiểu Thất trong miệng a 1 tiếng, thân thể lui về phía sau lóc lên, kết quả một cái Móng dít ngồi bẹp xuống đất: "Đại điều người không được dừ dọi như vậy có được hay không?"

Cái này ngay cả Mã Phong Hầu đều không hợp mắt, tức giận đến ý vị trào quai hàm: Tốt người một cái làm thịt tặc, hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú, khi phụ chúng ta Tiểu Thất, chết đói người được rồi!

Thế nhưng Tiểu Thất nhưng không nghĩ như thế, tiểu gia hỏa trong xương chính là rất bướng bỉnh, lại đâm một miếng thịt, hướng Thương Ưng bên mép

đưa tới: "Đại điều người liền ăn đi, ta biết sinh bệnh khó chịu, đều có thể phát giận "

Thật tốt Tiểu Thất a, nếu đổi lại là ai cũng nên ăn a! Mã Phong Hầu nhìn Tiểu Thất không gì sánh được chuyên chú khuôn mặt nhỏ nhắn, trong lòng tràn đầy trù mến .

Thế nhưng, Thương Ưng chính là không cho mặt mũi như vậy, lại một khẩu mỡ ở một cơn vẫn không tính là, lại vẫn hung ba ba một hơi hướng Tiểu Thất trên người mỡ đi .

Mã Phong Hầu vừa rồi hơi có chút xuất thần, sừng sốt một chút công phu, đã tới không kịp ngăn cản,

Làm nhất thanh thúy hưởng, chiều theo đánh Kim Ngọc . Tiểu Thất lần thứ hai ngã ngồi trên mặt đất, cho đã mất uy khuất nhìn đại điều . Mã Phong Hầu vội vã bảo hộ ở trước người của nàng, chỉ thấy tiểu nha đầu áo hai lớp đều bị mỡ được rạn nứt, lộ ra trên cổ treo Tiểu Hồ Lô, hoàn hảo, mới vừa rồi là cái hồ lô này thay Tiểu Thất ngăn cản một cái, bằng không nói, cần phải da tróc thịt bong không thể .

Hơn nữa ngay mới vừa rồi, Mã Phong Hầu còn ngần ngại thấy, tựa hồ có một hắc bạch xoay tròn Thái Cực Đồ Án quang mang, ở Tiểu Thất trước người lóe lên .

Hồ lô này là bùa hộ mệnh sao? Mã Phong Hầu như có sở ngộ .

Tiểu Thất lại từ dưới đất bò dậy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn có chút ủy khuất, nhưng càng nhiều là chấp nhất, lại đâm nổi một miếng thịt, lần thứ ba đưa đến Thương Ưng bên mép .

Không biết là duyên cớ gì, Thương Ưng lần này không có cự tuyệt, mỡ qua cục thịt ấn ở dưới vuốt, từng ngậm từng ngậm xé rách đứng lên, lang thôn hổ yết.

Người cái này làm thịt tóc vẫn không tính là không có thuốc chữa, sau đó đã bảo người làm thịt tóc tốt rồi Mã Phong Hầu bắt đầu còn tưởng rằng là Tiểu Thất chân thành sờ chỉ, kiên định đây, bất quá khi lão sẹo một dạng động tay động chân đất qua đây cũng cầm một miếng thịt Uy Ưng thời điểm, trên mặt thiếu chút nữa bị bẹp tóc cho lưu lại một đạo sẹo . Mã Phong Hầu không tin Tà, lại gọi Trần Nhị Cầu tới thử một chút, kết quả cũng bị làm thịt tóc cho khinh bỉ .

Duy chỉ có Tiểu Thất cho nó dứt đồ ăn thời điểm, làm thịt tóc mới có thể ai đến cũng không - cự tuyệt . Thậm chí, làm Tiểu Thất vươn tay nhỏ bé, nhẹ nhàng xoa nó trên cổ lông vũ thời điểm, hàng này cũng không có chút nào công kích dấu hiệu .

Xích Khảo học theo, cũng muốn với móng vuốt nhỏ, kết quả bị bẹp tóc một hơi mỡ ở trảo trên lưng, Xích Khảo gào hét thảm một tiếng, chỉ còn lại có tại chỗ bật cao phần .

Vậy đại khái chính là duyên phận đi, người khác ước ao không đến Mã Phong Hầu cũng chỉ có thể tính ra cái này hư vô phiêu miểu kết luận . Hắn cũng không biết, là cái kia lóe lên một cái rồi biến mất quá cực quang một dạng, mới có thể khiến làm thịt tóc đối với Tiểu Thất lại không may mắn cảnh giác .

Chờ cho ăn no làm thịt tóc sau đó, Tiểu Thất lúc này mới hài lòng đi làm cơm . Bởi vì Trần Nhị Cầu mang về không ít thịt, cho nên tiểu nha đầu quyết định cải thiện thức ăn: Làm vằn thắn .

Ở Mã Phong Hầu trong trí nhớ, cái này còn là lần đầu tiên ở Thanh Vân Quan trong ăn sủi cào đây, cho nên cũng rất là dễ bụng, đứng ở trên cái băng chọn dao bầu, đương đương đương chặt thịt nhân bánh .

Bất quá các loại bắt đầu làm vằn thắn thời điểm, vẫn là gặp phải một chút phiền toái nhỏ: Không ai sẽ can da a .

Tiểu Thất tuổi tác quá nhỏ, còn không có học biết cái này; Mã Phong Hầu thì càng không cần nói, đối với từ trước cái kia tay chân không chăm chỉ lớn nhỏ mà nói, có thể sẽ can bánh chèo da mới là lạ chứ .

Cuối cùng Trần Nhị Cầu chỉ có thể nhắm mắt lại trợn, can mặt còn nhĩ lẫn lông lóc nửa ngày, mới có thể lấy ra một cái ba làm thịt tứ không tròn bánh chèo da đến .

Mã Phong Hầu cánh trên túi một cái bánh chèo, đã bị Tiểu Thất cho nện đi nấu nước, bánh chèo đáng dấp xấu xí không nói, then chốt còn bẻ bụng một dạng, không đợi nấu đây liền hư .

Mã Phong Hầu một bên hướng bếp một dạng ngay cả viết cùi lửa một bên phạm sâu: Đây là hai nửa đêm mới có thể đem bánh chèo ăn vào trong miệng tiết tấu a

Cửa phòng vừa vang lên, một đồng tóc chỉ lưu một cái chui vào, móng vuốt nhỏ còn đang cầm inox cà mền . Lui về phía sau nửa bên nhìn lên, hầu từ môn đều mang cà mền, xếp thành thật dài nhất lưu, còn theo đại vương nháy mắt ra hiệu lấy lòng, xem ra cũng chờ ăn sủi cào đây.

Mỗi một người đều là hầu tinh hầu tinh, biết chuẩn bị cho tốt ăn có phải hay không Mã Phong Hầu thấy thế giận dữ, xèo xèo kêu to hai tiếng: Hết thấy cút đi, muốn ăn sủi cào, tự mình túi đi!

Câu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Say rượu thổ Chân Ngôn

Mỗi con khi cuối cùng vẫn là mò được một viên bánh sùi cào, không có cách nào, đều không phải là thuần thực công phu, có thể ném thử một chút đã biết chân đi. Đây là Tiểu Thất không nỡ những thứ này hầu tử, nếu như theo Mã Phong Hầu nói, ước đoán uống chút bánh chèo Thang cũng không tệ .

Sáng sớm hôm sau, luyện quyền hoàn tất sau đó, Tiểu Thất đem tân thay đổi tuyến đường bảo cho Hầu ca bộ đến trên người . Không tệ không tệ, tay áo bào rộng, phì phì thật to, ăn mặc tuyệt không chịu câu thúc, tuyệt không ảnh hưởng hoạt động, so với kia kiện khai ngăn hồ sơ quần yếm mạnh hơn . Dù sao cũng là Thanh Vân Quan thế hệ này Quan Chủ, mặc tả có điểm kỳ cục .

Hầu ca nhi là cái rất soái Tiểu Đạo Sĩ đây Tiểu Thất trong đôi mắt to cũng đầy là tiểu ý, năng đối với mình tác phẩm cũng tương đối hài lòng .

Ở Tiểu Thất cho ăn no Thương Ưng sau đó, đoàn người xuất phát xuống núi. Bầy vượn còn dính sên sệt theo sát ở phía sau một bên, kết quả bị Mã Phong Hầu cho niệm đi làm việc .

Vì vậy ở trong núi rừng, tự ra hiện một bầy khi nhật thả lỏng thả, nhật cảnh cây khô cảnh tượng . Vào đông không có quá nhiều việc, vậy nhật sai chứ sao. Trần Nhị Cầu đã sớm thu xếp, nói là trên núi lạnh, lần này xuống núi, vừa lúc làm một hỏa lò một dạng trở về .

Đến Trần gia thôn không sai biệt lắm đã là buổi trưa, thật xa thì có hai cái đại cầu theo Mã Phong Hầu sửa, kết quả đại hắc tựa như Hắc như gió lốc xông lên, sợ đến hai cái cầu cụp đuôi chạy mất tăm . Đại hắc hướng chúng nó bóng lưng rỗng rỗng tiếng nói: Bản cầu không ở nhà, các ngươi đã nghĩ xưng vương xưng bá đúng hay không?

Lão thôn trưởng trong nhà đang có không ít người bận việc đây, làm giết lợn chuẩn bị trước, chứng kiến Tiểu Thất cùng Mã Phong Hầu bọn họ cái này đặc thù tổ hợp, đều quang tới ánh mắt khác thường .

"Thần Hầu đến liệt, hoan nghênh hoan nghênh a Tiểu Thất, dường như béo đây " lão thôn trưởng trước tiên khách khí với Mã Phong Hầu hai câu, sau đó xoa bóp Tiểu Thất khuôn mặt, thịt ục ục, tiểu nha đầu quả thực béo, ở trên núi vô ưu vô lự, ăn được ngủ được, không mập mới là lạ chứ . Đường nhiên, trước đây Tiểu Thất chính là quá gầy, cho nên bây giờ đối lập hết sức rõ ràng .

Nếu là đáp ứng lời mời đến đây, Mã Phong Hầu cũng rất chính thức theo sát lão thôn trưởng nắm chắc tay, sau đó từng chiêu móng vuốt nhỏ, Trần Nhị Cầu liền ngoan ngoãn qua đây, đem một cái hộp bằng giấy đưa tới Hầu sư phụ trong tay, sau đó bị Mã Phong Hầu biểu tặng cho lão thôn trưởng .

"Đây là ? Tới thì tới chứ, còn mang lễ vật gì ." Lão thôn trưởng đầu tiên là sững sờ, sau đó mới phản ứng được, Thần Hầu lại có lễ vật đưa tiễn, đây quả thực quá có mặt mũi . Nhìn nhìn lại Thần Hầu hôm nay mặc một bộ đạo bào, trong lòng như có sở ngộ .

Chu vi thôn dân cũng tắc tắc kêu kỳ lạ: Đầu năm nay, ngay cả hầu tử đều học được tặng lễ sao?

Tự nhiên có người giựt giây lão thôn trưởng mở hộp ra nhìn một cái là lễ vật gì, lão thôn trưởng người dày dặn kinh nghiệm, sợ là sau khi mở ra, phát hiện là một hộp hạt dẻ các loại, Thần Hầu nét mặt không ánh sáng . Vì vậy vội vã nói sang chuyện khác: "Thần Hầu kế thừa lão đạo trưởng y bát, sau đó trong thôn có cái gì hôn tang gả cưới các loại, còn muốn thỉnh Thần Hầu chủ trì cầu phúc, hết thảy đều cùng lão đạo trưởng khi đó giống nhau ."

Ở lão đạo sĩ không có đi trong thành trước khi, trong thôn có đại sự gì tiểu tình, đều phải thỉnh lão nhân gia ông ta, thuận tiện uống vài chén rượu, lão đạo sĩ vùng núi ở tịch tịch, mỗi một lần đều đáp ứng lời mời mà đến, say khướt đi .

Vừa nghe lão thôn trưởng nói như vậy, đoàn người cũng không khỏi đối với cái này tiểu Mao Hầu mắt khác đối đãi, dù sao, lão đạo sĩ ở trong thôn uy vọng vẫn còn rất cao, hiện tại cũng cho làm con thừa tự đến Mã Phong Hầu trên người .

Đoàn người đang thất chủ bát thiết đàm luận đây, bên kia Trần Nhị Cầu đệ đệ, lão thôn trưởng bảo bồi Tiểu Tôn Tử Tam cầu tử thì thừa dịp người không chú ý, mở hộp ra . Tiểu hầu tử nha, tổng lo lắng ăn ngon .

Kết quả bị hấn Ca, phát hiện ra, Trần Nhị Cầu hô quát một tiếng, sợ đến Tam cầu tử trên tay run run một cái, trong hộp đồ đạc toàn bộ vung vẩy tới đất thượng, bụi cháo một mảnh .

Nguyên lai hầu tử tặng quà là mộc nhĩ a các thôn dân lòng hiếu kỳ cũng rốt cuộc đến thỏa mãn .

Chỉ có một người, ngồi chồm hóm dưới đất, nhặt lên một viên làm cái tai, đặt ở kính mắt trước nhìn kỹ . Thành linh quát to một tiếng: "Thạch tai, đây là thạch tai a!"

Trần Quang Cước ở nơi này là to, tai to mặt lớn trên viết trần đầy hưng phấn . Trần Nhị Cầu cũng có rất là tự hào giúp đỡ Hầu sư phụ nói khoác: "Hầu sư phụ xuất thủ đương nhiên là đồ tốt, loại này hoang đại thạch tại,

Quen mặt trên đều bán lão quý đây!"

Trần Quang Cước cũng đột lớn đầu biểu thị tán thành, còn lén lút đem Trần Nhị Cầu lôi qua một bên, cũng muốn lộng điểm thạch tại bồi bổ thân thể . Bởi vì đều là mình đời ông nội nhĩ, cho nên Trần Nhị Cầu nhìn Trần Quang Cước mặt một bả đầy mặt khuôn mặt to béo cũng không còn không biết xấu hổ nói: Liền ngài như vậy, còn cần tu bổ sao?

Thạch tại thể nhưng bảo bối tốt, lão thôn trưởng trước tiên ở Tiểu Tôn Tử cổ ngạnh một dạng thượng vén một cái tát, sau đó khom lưng đem nhiều đá làm thạch tại nhặt lên, một bên nhặt còn một bên nhắc tới: "Thần Hầu tiền quý trọng như vậy lễ vật, thực sự quá khách khí ."

Các thôn dân nhìn về phía tiểu hầu tử nhân thần lại có chút bất đồng, chí ít, không hề coi hấn là thành một con phổ thông mao Hầu đến chăm chọc .

Tiếp đãi hết Thần Hầu, đoàn người tiếp tục làm việc nổi giết lợn . Mã Phong Hầu thì lôi kéo Tiểu Thất tay, hướng nàng gia phương hướng chi chi, đại hắc vừa rồi đều hí ha hí hửng đất chạy về gia đi một vòng đây.

Tiểu Thất biết Hầu ca là muốn hỏi nàng về nhà không, cái nhà kia đối với nàng mà nói, bây giờ không có cái gì thấy qua mỹ hảo hồi ức, cho nên tiểu nha đầu mới không muốn trở về đây. Đối với nàng mà nói, Thanh Vân Quan mới là chân chính gia .

Đúng lúc này, lão thôn trưởng gia trong viện truyền đến 1 tiếng vang tận mây xanh heo gào, đại khái là cũng biết mình muốn kẻ đến vận mệnh, đầu kia heo lớn liều mạng giãy dụa, vài cái trắng hăn không cầm được, lại bị nó tránh thoát, như điên lao ra sân, người nào cũng không thể ngăn cản nó hướng tới sinh mệnh cùng tự do chí tâm .

Động vật bị kinh sợ sau đó đều là rất nguy hiểm, nói thí dụ như trâu ngựa nếu như kinh sợ sau đó, đều có thể gây ra một ít nhiễu loạn . Con heo này Uy đã hơn một năm, hơn ba trăm cân đây. Hơn nữa vẫn là nằm ở thả rông trạng thái, cho nên năng lực vận động siêu cường, nhiều cái hấn tử ở phía sau liều mạng chạy, dĩ nhiên không đuổi nổi nó, khiến cho một hồi náo loạn .

Thật vừa đúng lúc, con heo này chạy thẳng tới Mã Phong Hầu bọn họ phương hướng đã chạy tới, gấp đến độ lão thôn trưởng ở phía sau bên một mạch kêu: "Thần Hầu mau tránh "

Nếu thật là bị mấy trăm cân heo lớn cho đụng một cái, Thần Hầu ước đoán thì trở nên chết Hầu .

Thế nhưng sau một khắc, Thần Hầu bày ra hấn thần kỳ một mặt, chỉ thấy hấn đón heo lớn tiến lên, đột ngột từ mặt đất mọc lên, một cái phi chân đá vào đầu heo mặt bên, heo lớn lao đảo một cái, một đầu ngã vào ven đường trong rãnh .

Chờ đoàn người hồng học chạy đi tới nhìn một chút, được rồi, con heo này dĩ nhiên ngắt, đánh trở lại giết, Bạch Đao Tử đi vào Hồng Đao Tử đi ra, dĩ nhiên hừ chưa từng rên một tiếng, cứ như vậy hoàn thành sinh mệnh lịch trình .

Lợi hại a! Các thôn dân nhìn phía Mã Phong Hầu trong ánh mắt lại nhiều mấy phần kính nể: Coi như là cho người một cây cây gãy lớn, cũng không có thể một cái đem ba trăm cân có hơn heo lớn đập ngắt a, Thần Hầu quả nhiên là Thần Hầu!

Cực kỳ có quang thái đương nhiên là Trần Nhị Cầu, lúc đầu, còn có mấy người tuổi tác với hấn không sai biệt lắm tiểu đồng bọn pha trò đây, nói hấn không nên bán một cái tiểu Mao Hầu làm sư phụ, kết quả ở nhìn thấy một màn này sau đó, chỉ còn lại có đối với Trần Nhị Cầu ước ao: Đây là muốn trở thành Võ Lâm Cao Thủ tiết tấu a .

Còn có mấy người gọi Trần Nhị Cầu đùa giỡn một chút quyền, mặc dù có chút lằng lằng, thế nhưng Trần Nhị Cầu cũng biết mình cân lượng, mới học sạ luyện, đều là động tác võ thuật đẹp, so với Hầu sư phụ nhưng kém xa.

Cho nên hấn cũng không dám rụt rè, chỉ là từ chối Hầu sư phụ đã từng giáo dục hấn nói, quyền cước là dùng để đối địch, không là dùng để khoe khoang, biểu diễn này công phu quyền cước đều là động tác võ thuật đẹp vân vân, chọc cho đồng bạn chỉ có ước ao phần .

Ước chừng bận việc một ít ngày, lúc này mới ăn cơm, vô cùng - náo nhiệt ngồi xong mấy bàn . Địa phương đều là vào tháng chạp mới giết lợn, tìm thân bằng hảo hữu ăn uống một châu, còn lại thịt heo đều biến thành thịt khô, năm sau cả năm đỡ thèm toàn dựa vào nó á.

Chính là mặc tiểu nông gia tịch tửu hồn, phong niên lưu khách túc kê đồn, tiểu tiểu sơn thôn, rất có Cổ Phong .

Mã Phong Hầu son trần hải vị ăn xong vô số, thế nhưng bữa này nông thôn đơn giản giết lợn tiệc rượu, cũng là làm hấn nhất dư vị một lần . Thật, ăn cái này tự, có đôi khi không chỉ là ăn mùi vị, còn có bên trong bao hàm tình nghĩa .

Thậm chí, ở lão thôn trưởng hướng Thần Hầu mời rượu thời điểm, Mã Phong Hầu thật đúng là uống hai chén thổ rượu trắng . Kết quả nha, tự nhiên là say đến rồi tỉnh rồi mù . Nguyên bản Mã Phong Hầu từ lượng là có thể, thế nhưng thay này là hầu tử tiểu thân bản, thật sự là không thắng tửu lực .

Sang sớm ngày thứ hai, mới phát hiện nguyên lai là ở lão thôn trưởng nhà ở một đêm . Xuống đất sau đó, Mã Phong Hầu bước đi còn có chút say, đón Triều Dương luyện một chuyến quyền, cảm giác mới khôi phục bình thường .

Tiểu Thất cùng Trần Nhị Cầu cũng đều dưỡng thành tập quán, mỗi ngày theo Mã Phong Hầu luyện quyền, các loại thần luyện kết thúc, Tiểu Thất lúc này mới cười hi hi vuốt Mã Phong Hầu cái ót: "Hầu ca, người ngày hôm qua uống nhiều, trong miệng còn biết nói chuyện đây!"

Mã Phong Hầu sững sờ, chớp vài cái đôi mắt nhỏ, ở trên núi thời điểm, hắn cũng thử tìm không ai địa phương luyện tập phát âm, đáng tiếc không hiệu quả rõ rệt, nghĩ không ra ngày hôm qua dĩ nhiên say rượu thổ Chân Ngôn, Mã Phong Hầu thật tò mò, mình cũng nói cái gì đó .

Chứng kiến Hầu ca tìm kiếm ánh mắt, Tiểu Thất trên mặt bày biện ra hai cái thật to má lúm đồng tiền trên gò má tràn ngập tự hào: "Hầu ca, người nói chuyện hăm hăm hồ hồ không rõ lắm, phần lớn thời gian đều giống như ở gọi tên ta đây!"

"Hầu sư phụ, người thật giống như còn nhắc tới đại mã hầu cái gì, ngược lại không nghe quá rõ ." Trần Nhị Cầu cũng ở một bên bổ sung, trong miệng hắn đại mã hầu, đoán chừng là Mã Phong Hầu ở nhắc tới tên mình đi.

Cái này một lớn một nhỏ mỗi ngày đi theo Mã Phong Hầu bên người, đã sớm không coi hắn là thành hầu tử đối đãi . Thế nhưng trong mắt người ngoài, nhưng cũng không giống nhau, lão thôn trưởng đang ở trong sân chặt cây đầu đây, nghe được bọn họ đàm luận, cả kinh kém chút một búa chém tới chân mình thương .

Động vật có thể miệng nói tiếng người, đây là muốn thành tinh tiết tấu a, không nói kiến quốc sau khi không cho phép thành tinh sao?

Tiểu Thất vẫn tương đối dính nha, phải lấy Hầu ca gọi thêm mấy tiếng Tiểu Thất tới nghe một chút, kết quả Mã Phong Hầu trong miệng xèo xèo chút chút nửa ngày, còn không thành, làm sao nghe đều là hầu tử gọi . Lão thôn trưởng lúc này mới thoáng an tâm: Hầu tử nếu thật là có thể nói tiếng người, Thần Hầu nên sớm gọi Yêu Hầu rồi .

Ăn xong điểm tâm, Trần Nhị Cầu mượn tới xe máy, muốn vác Tiểu Thất đi trên tập hợp, kết quả đây, Hầu sư phụ cũng lên đến trên xe . Ban đầu ngồi ở Trần Nhị Cầu phía trước Tiểu Thất vừa thấy, nói cái gì cũng dời được phía sau, bị Hầu ca móng vuốt nhỏ ôm eo, nỡ tư tư hướng thôn trấn đi .

Tình hình giao thông không được, vui vẻ lộc lộc, Tiểu Thất cũng lúi Nhị Cầu Sư Diệt vật áo, sợ bị bỏ rơi xe máy . Đột nhiên, nàng vang lên bên tai Hầu ca mập mờ không rõ tiếng kêu: "Tiểu khí "

Nha, Tiểu Thất thân thể run lên, nàng biết Hầu ca là đang gọi nàng tên đây, tuy là phát âm còn không đúng tiêu chuẩn, nàng mới không keo kiệt đây, thế nhưng tâm lý lại cùng ăn giống như mật đường .

Lái xe Trần Nhị Cầu cũng là sững sờ, xe máy bay thẳng đến ven đường chiến hào tiến lên

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Ăn trộm khó nhất phòng

"Kém cầu " Mã Phong Hầu hét lên một tiếng, nhắc nhở Trần Nhị Cầu chú ý lái xe .

Đại khái là bình thường bị Hầu sư phụ cho thết to quên, Trần Nhị Cầu rất nhanh đã tỉnh táo lại, đem xe máy một lần nữa lái vào chính đạo . Sau đó mới cảm thấy có điểm cảm giác khó chịu: "Hầu sư phụ, người khỏi gọi kém cầu a, nghe còn giống như không bằng đại hắc đây!"

Tiểu Thất cười khanh khách, Hầu ca rốt cục bắt đầu có thể nói, sau đó liền có thể cùng với nàng hướng về phía dinh nha rồi .

Mã Phong Hầu cũng vui vẻ không thôi, tốt một trận vô đầu bút tai . Ngôn ngữ học tập nha, nói khó cũng khó, nói Đơn giản cũng Đơn giản . Dù sao ý hắn thường thức vẫn là thuộc về nhân loại, ngôn ngữ ban đầu đều nắm giữ, duy nhất cản trở chính là thân thể cấu tạo phương diện . Ngày hôm qua uống rượu uống say, cũng không biết đã thông cái nào cái Mạch .

Thực sự dậy sớm thời điểm, là hắn có thể nói, chỉ bất quá hầu tử tiếng người nói, thực sự có điểm kinh thế hãi tục, trừ Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất hai cái này người trong nhà ở ngoài, tạm thời còn không nên kêu bên ngoài người biết được tương đối khá, vạn nhất bị chộp tới làm mất miếng đây?

Dọc theo con đường này, Tiểu Thất mà bắt đầu không ngừng cùng Hầu ca triển khai đối thoại, đợi được trấn trên thời điểm, Tiểu Thất rốt cục không còn là keo kiệt; thế nhưng Nhị Cầu Ca, liền phiên muộn, kém cầu vẫn là kém cầu, cũng không biết là Hầu sư phụ đầu lưỡi không dễ xài đây, hay là cố ý .

Trên Tam Lục Cửu phiên chợ, ngày hôm nay chính là tháng chạp mừng sáu, hơn nữa gần sát lễ mừng năm mới, cho nên trên chợ người người nhộn nhạo, vô cùng náo nhiệt .

Trần Nhị Cầu tìm địa phương đi định xe máy, Tiểu Thất cùng tiểu hầu dắt tay tại chỗ chờ . Lại nói tiếp, đây là Tiểu Thất lần đầu tiên tập hợp đây, lại kích động vừa khản trương, nhìn này bán ra hàng sạp, con mắt cũng không đủ sử dụng đây . Hôn nữa quá nhiều người quá chen, Tiểu Thất chăm chú lôi kéo Hầu ca móng vuốt nhỏ, Mã Phong Hầu cũng có thể cảm giác được nặng trong lòng bàn tay ướt sũng ứa ra hân .

"Tiểu hầu, tiểu hầu mặc quần áo chứa người đây!" Không biết là người nào nhưng 1 tiếng, kết quả người chung quanh càng nhiều, đều đứng lên đến xem ngạc nhiên . Còn có người vẫn đây: "Tiểu cô nương, người cái này con khi bán thế nào ?"

Tục ngữ nói, bán nhà cửa mua Hầu, chính là chơi nha

Tiểu Thất vừa nghe nhưng không vui: "Đây là ta Hầu ca, cho bao nhiêu tiền cũng không bán, Hừ!"

Mã Phong Hầu cũng theo tên kia thử thử nha: Có tin ta hay không đem trên núi hầu tử đều lộng nhà người đi tạo phản ?

Đang náo động đây, chợt nghe phía ngoài đoàn người bên có người chửi bậy, thanh âm lộ ra một cổ xúc phạm . Tập hợp hương dân biết là trấn trên lưu manh giá lâm, không tự chủ được mau tránh ra một con đường .

Năm sáu cái tên côn đồ lác lư tiến đến, dẫn đầu hai cái, một cái nhuộm tóc đỏ, một người là Hoàng Mao, phía sau vây quanh vài cái tiểu đệ . Từng cái trẻ măng không học vấn không nghề nghiệp, cả ngày đông du tây đi dạo, dùng lưu manh làm vinh, ở trong trấn nhỏ, không ai dám trêu chọc .

Hồng Mao cùng Hoàng Mao trong miệng ngâm xéo điều thuốc, một bộ Thiên Lão Đại Địa Lão Nhị hai anh em chúng ta chính là lão tam tư thế . Bất quá các loại liếc thấy giữa đám người tiểu nha đầu cùng tiểu hầu tử sau đó, hai anh em này liền giống bị Tôn Hầu Tử cho thi định thân pháp một dạng, sững sờ ở vẫn không nhúc nhích, Hồng Mao trong miệng điều thuốc ngã xuống cũng không biết .

"Hầu, Hầu " Hoàng Mao gian nan nuốt lượng nước bọt: "Hầu Ca, "

Trên người bọn họ vết sẹo mặc dù tốt, thế nhưng đau còn không có quên đây, lần trước bị bày vườn chà đạp, được kêu là một cái thảm a, thế cho nên hai anh em xem ti vì thời điểm, chỉ cần thấy được cái nào cái đài diễn thế giới động vật, liền trực tiếp đổi kênh .

Nghĩ không ra a, thật là có duyên, dĩ nhiên lại một lần nữa gặp nhau . Hai anh em hồi hận phát điên: Xuất môn làm sao không nhìn Hoàng Lịch đây!

Tiểu Thất cũng nhận ra hai người này, lần trước theo Lão Thử Cường đi Thanh Vân Quan quét tháo thì có bọn họ, cho nên Tiểu Thất mới không cho bọn họ sắc mặt tốt đây: "Hầu ca cũng là các người có thể gọi ?"

Hoàng Mao không dám cãi lại, trong miệng hắc hắc vài tiếng: "Hầu gia, Hầu Gia a, ngài xuống núi vì đây không nói một tiếng, chúng ta lái xe đón ngài a!"

Mã Phong Hầu lúc lác móng vuốt nhỏ, ý bảo cái này hai khôn kiếp mau cút, hần thật không nghĩ cùng hai Tiểu Lưu Manh kết giao tình . Thế nhưng này xem náo nhiệt ăn dưa quần chúng đều há hốc mồm Đây là đầu cái trên dưới núi đến hầu tử xấu như vậy khí, Hoa Quả Sơn sao?

Lúc này,

Trần Nhị Cầu cũng dừng lại xong xe máy phản hồi, chứng kiến Hồng Mao cùng Hoàng Mao cũng là sững sờ, lập tức Dương Dương nắm tay: Đánh lộn sợ qua người nào, nhớ năm đó Trần gia thôn cùng thôn lân cận cạnh tranh đất, vẫn là Tị Thế Oa Trần Nhị Cầu liền khiêng còn cao hơn hần một đầu xềng trải qua trận . Chớ đừng nói chi là, bây giờ cùng Hầu sư phụ luyện quyền, hần nắm tay đã sớm đói khát khó nhịn .

Hồng Mao Hoàng Mao ngược ngừng đi, Trần Nhị Cầu lúc này mới dẫn Tiểu Thất cùng Hầu sư phụ đi dạo chợ . Nhìn trúng vật gì vậy, còn phải ưỡn mặt cùng Tiểu Thất đòi tiền đài thọ . Đừng xem Tiểu Thất nhỏ tuổi, lại chấp chương Thanh Vân Quan quyền tài chính .

Một vòng, Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất đều trộn lẫn thân quần áo mới . Mặt khác còn bổ sung một ít dầu muối tương dấm các loại . Tiểu Thất còn bán khoản ngon núi hầu tử, cho chúng nó mua hai cân Nải kẹo .

Nhưng thật ra Mã Phong Hầu bây giờ đối với vật chất yêu cầu tương đối thấp, gì chưa từng mua, chuyên môn phụ trách cho Tiểu Thất giỏ xách .

Đừng xem Tiểu Thất tuổi còn nhỏ, đi dạo nổi đường phố đến đó là tương đương có sức chiến đấu: Lớn đến sườn ảm dùng lò sắt, nhỏ đến lễ mừng năm mới dùng đến câu đối chữ Phúc pháo các loại, chu đáo, quả thực giống như một tiểu bà quản gia . Xuống núi một chuyến không dễ dàng, nên đặt mua hàng tết thuận tiện liền lộng đủ .

Nhìn ra được, tiểu nha đầu trên mặt vẫn mỹ tư tư, vì Thanh Vân Quan đại gia đình này bốn tâu bận rộn, một cũng vui sướng nổi . Đây là thật đem Thanh Vân Quan, trở thành gia đây.

Thăng đến chợ tán, Tiểu Thất còn tại đằng kia giậm chân đây: "Ai nha, quên cho đại điều mua thịt đây "

Nhất hòa nhân thăng lợi trở về, sau xe gắn máy bên hoành một cây côn gỗ, lúc này mới đem mua được cái gì cũng thiêu ở phía trên . Liền cái này, Mã Phong Hầu cũng không còn chỗ ngồi, dọc theo đường đi đều là ngòi xỏm Trần Nhị Cầu trên vai .

Chờ trở lại trong thôn, lại đổi lại một cây đòn gánh chọn trọng trách lên núi . Lão thôn trưởng còn muốn giữ lại đây, kết quả Mã Phong Hầu cùng Tiểu Thất quy tâm giống như tiền, cuối cùng cũng ở trước khi trời tối trở về Thanh Vân Quan .

Phản phạt một cái, bày vườn xong tới, trong miệng thì thầm kêu loạn, một đôi đôi mắt nhỏ đều nhanh như chớp chuyển, liếc trọng trách thượng hàng .

"Đều đi sang một bên, không cho phép lật lung tung đồ đạc . Một đồng tóc, người lại sờ loạn, có tin hay không đem người móng vuốt nhỏ chọt xuống " Trần Nhị Cầu trong miệng yêu yêu hát hát, bị một đám mao Hầu vây quanh vào viện .

Tiểu Thất đây, thì cười ha hả xuất ra kẹo đến . Trần Nhị Cầu 1 tiếng "Xếp hàng, nghiêm" sau đó, bày vượn liền xếp thành xiêu xiêu vẹo vẹo một đường cánh quân, đưa móng vuốt nhỏ, lần lượt đến Tiểu Thất lĩnh kẹo .

"Từng một khối kẹo, ăn nhiều cần thận có răng sâu u " Tiểu Thất rất nghiêm túc hướng hầu tử môn móng vuốt nhỏ Riese một khối kẹo . Đây lãnh được kẹo hầu tử liền lĩnh xào lột ra giấy gói kẹo, đem Nải kẹo nhét vào trong miệng, sau đó dùng sức bẹp miệng . Thèm còn xếp hàng những con khi kia dậm chân .

Trần Nhị Cầu đem trọng trách thượng cái gì cũng buôn bán sau khi vào phòng, đi ra lại quát một tiếng: "Giấy gói kẹo đều không cho hướng trên mặt đất ném!"

Sân trong góc phòng chuyên môn có một chất đồng rác rưởi phá thùng, hầu tử môn đều rất tự giác đem giấy gói kẹo ném vào . Đương nhiên cũng có nhìn màu sắc rực rỡ giấy gói kẹo đẹp, trộm đạo nắm chặt đến móng vuốt nhỏ trong .

Nhìn Tiểu Thất cho hầu tử môn phân kẹo, Mã Phong Hầu cũng nhìn thấy thú vị: Vui vẻ là được rồi .

"Đầu chóc, vừa rồi người thật giống như linh qua kẹo đây?" Tiểu Thất cúi đầu nhìn trước người đầu chóc, nháy mắt to . Tiểu nha đầu cũng có chút không rõ, hầu tử nhiều lắm .

Đầu chóc hé miệng theo Tiểu Thất lác lác, ý bảo trong miệng không có kẹo . Điểm nhỏ này xiếc nhưng không gạt được Tiểu Thất, tiến đến nó bên mép vừa nghe, đã nghe đến nồng đậm mùi sữa thơm, vì vậy đưa tay đem đầu chóc lay qua một bên, đầu chóc không thể làm gì khác hơn là buồn bực đi chơi giấy gói kẹo .

Người nói người đình cái đặc thù rõ ràng như vậy đầu khi, còn muốn lừa dối Vượt qua Mã Phong Hầu cũng không nhìn được liệt liệt chửi . Bất quá đám này thẳng khi gió cũng càng ngày càng khó đầu, đều học được giả bộ ngơ ngẩn để lừa đảo, nếu như đổi thành mặt khác một con khi, không đúng liền thật có thể bao nhiêu lừa gạt một khối kẹo ăn đây.

Chờ phát xong kẹo, Tiểu Thất lúc này mới cướp hai khối kẹo, một khối nhét vào Hầu ca trong miệng, một khối khác bản thân thưởng thức, còn về mặt say sưa đất khen một câu: "Thật ngọt a!"

Mã Phong Hầu cũng điểm gật đầu: Ngày tháng sau đó, khẳng định càng ngày càng ngọt

Đuổi xong bày vượn, Tiểu Thất vừa vội Diễm Diễm đất đi đứt làm thịt tóc . Vào sai phòng, thấy thượng tán rơi vào mấy khối thịt, cũng biết đại điều khẳng định vẫn bị đối đây.

Xích Khảo cũng lại gần, trong miệng tức tức oai oai, đoán chừng là cùng Tiểu Thất cáo trạng đây: Cái này con chim to không biết tốt xấu, Uy thịt đều không ăn .

Tiểu Thất sờ sờ Xích Khảo đầu đầu, sau đó lại trộm đạo kín đáo đưa cho nó một khối kẹo . Nhị Đương Gia nha, bao nhiêu cũng là có chút điểm phúc lợi . Hơn nữa nó đối với Tiểu Thất bố trí đến nhiệm vụ hoàn thành rất khá, trách chỉ trách đại điều tính tình quá Ngao .

Lâm hạ vùng núi thời điểm, Tiểu Thất nói cho Xích Khảo cho đại điều đứt đồ ăn .

Chờ cho đại điều làm thịt tóc đứt hết thực, Tiểu Thất lại tra nhìn một chút nó thụ thương cánh, dường như không nghiêm trọng như vậy, Hầu Gia gia phối chế thuốc mỡ, Tiểu Thất vẫn có lòng tin .

Ở bên ngoài dày vò như thế nửa ngày, trời cũng hắc thấu, Tiểu Thất trên người cũng mau đông lạnh xuyên thấu qua, nàng rút tiểu bàn nhĩ, xoa xoa hai bàn tay vào nhà, lại cảm giác một cỗ nhiệt khí đập vào mặt . Hướng đất ở giữa vừa nhìn, tân mưa về hòa lò một dạng đã dùng tới . Hầu ca đang hướng bếp lò trong ném thả lông tháp đây, cháy sạch vù vù vang lên . Bên trong phòng, còn tràn ngập nhật chất benzine mùi thơm ngát .

"Có thể khoai lang nướng rồi " Tiểu Thất 1 tiếng hoan hô, hướng lò phía dưới bỏ vào vài cái khoai lang đi vào .

Kết quả đây, hầu tử môn rất nhanh đã mò lấy phương pháp, mỗi ngày luôn luôn hầu tử hướng trong lò bỏ vào khoai lang, cũng chỉ có dáo dác chạy vào sương phòng trộm khoai lang, đầu chóc đã bị Tiểu Thất cho bắt được hiện hành đây.

Đầu chóc chắc là mới vừa đem khoai lang từ lò phía dưới móc ra ngoài, lúc này khoai lang vẫn tương đối nóng, hàng này cũng không kịp nóng, móng vuốt nhỏ ôm khoai lang nướng tự văng ngoại bào, trực tiếp từ đang mở cửa Tiểu Thất khó đi ra ngoài .

Khoai lang quá nóng, đầu chóc nóng nhe răng trợn mắt, không thể làm gì khác hơn là đem khoai lang ném xuống đất, sau đó bị đã sớm chờ ở bên ngoài lão sẹ một dạng thuận lợi kiếm đi .

Nếu không tại sao nói Hầu cùng Hầu chính giữa chênh lệch cũng thật lớn đây, lão sẹ một dạng cầm khoai lang liền tuyệt không nóng . Đầu chóc tự buồn bực, đứng lên đi nhìn kỹ, nguyên lai lão sẹ một dạng Hầu trong móng vuốt nắm hai cây tiểu côn, tiểu côn một điểm khác thì cầm ở khoai lang thượng .

Sau đó, cái này một đôi tốt gay ~ hữu liền chạy tới bên ngoài viện phân địa đưa đi .

Đám này thăng khi gió muốn thành tinh a Mã Phong Hầu sớm đem đây hết thấy nhìn ở trong mắt, thậm chí lúc bắt đầu sau khi, lão sẹo một dạng cùng đầu chốc xúm lại thì thăm, cũng biết chuẩn không có chuyện tốt, lão sẹo một dạng nhất định là kẻ xúi giục .

Dùng Mã Phong Hầu bây giờ đối với hầu tử hiểu rõ, vậy thì thật là vênh lên Hầu đuôi, cũng biết người muốn Rush sao cứt đây.

Đương nhiên, nói như vậy quá tuyệt đối, nói thí dụ như, nhìn Tiểu Thất trong lúc vô tình từ lão sẹo Từ Y trong túi quần lục soát ra một viên viên đại đầu, Mã Phong Hầu liền có chút không rõ: Đây cũng là khi nào cầm trở về ?

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Heo cùng Năm

Sáng sớm, Mã Phong Hầu liền lĩnh đội đuổi chạy lên lần ở vách núi phát hiện hang bảo tàng . Đến nhìn lên, ai u, sợi dây còn tại đằng kia đối đây. Nguyên lai là lần trước đồ bót việc, tịch thu sợi dây .

Chờ đến cái kia Tàng Bảo bối trong lỗ nhỏ nhìn lên, rốt cục có phát hiện: Một cái rương đồng bạc, vài món đồ cổ, mấy khối Phi Thúy Nguyên Thạch đều ở đây, duy chỉ có một rương nhỏ cá chiên bé, dĩ nhiên không cánh mà bay .

"Lão sẹo một dạng, người đem vàng thời đều giấu đầu đó á..., hảo oa, còn chuyên môn thiêu đáng giá cảm, người đây là muốn Thượng Thiên a!" Trần Nhị Cầu tiếng rống giận dữ ở trong sơn động tiếng vọng .

Cái này sẽ lão sẹo một dạng cũng ừ rừ đi, cùng một gặp cảnh khốn cùng giống như đập lạp đầu khi . Nó tâm lý có nỗi khổ không nói được a: Mấy ngày hôm trước không có việc gì thời điểm nhưng thật ra dần đầu chốc đã trở lại một chuyên, thế nhưng mượn vài cái đồng bạc chơi, thật không có cảm cái gì cá chiên bé, cũng không phải có thể ăn thật cá, còn chết Trầm chết Trầm, không có thể ăn không thể chơi, đưa ngọc mới chịu đây?

Mã Phong Hầu đối với bày vườn vẫn tương đối hiểu rõ, đám người này nhưng không có nhân loại giá trị quan, cho nên vàng thời không thể nào là chúng nó cầm đi ra ngoài chơi . Còn như Trần Nhị Cầu, cái này đại đệ tử tuy là khờ đầu khờ não, thế nhưng độ trung thành vẫn là không có vấn đề . Rồi hãy nói ngày ngày đều ở tại Thanh Vân Quan trong pha trộn, cũng không còn cái kia gây thời gian .

Xem ra, cái sơn động này có người ngoài đã tới, hơn nữa nhân số hữu hạn, cho nên mới phải còn lại một bộ phận, nếu không thì trực tiếp một tổ bùng .

Trên dưới một trăm căn kim điều, Mã Phong Hầu còn không có làm sao để ở trong lòng . Cá chiên bé 30 khác chi phối một cái, 100 cây cũng liền Lục cân đa dạng một dạng, đổi thành tiền cũng liền 180 vạn, chút tiền ấy còn không đáng được đã từng Mã đại thiếu sót ruột bóc lửa. Mấu chốt là có người lén lút ở trong núi gây sự, đây là Mã Phong Hầu phải biết rõ ràng .

Càng nghĩ, như vậy địa phương bí mật, người bình thường khẳng định phát hiện không . Bằng không nói, cái sơn động này cũng không thể bảo tồn đến bây giờ .

Đem sơn động tỉ mỉ lục soát một lần, cũng không còn gì phát hiện . Bất quá nếu đến, cũng không thể tay không trở lại, còn lại những bảo bối kia, để ở chỗ này đã không an toàn nữa, vẫn là mang về Thanh Vân Quan cất dấu tương đối khá .

Hướng trên vách đá buôn bán đồ đặc thời điểm, Trần Nhị Cầu bỗng nhiên vỗ đùi: "Nhớ ra rồi, Hầu sư phụ, lần trước cái kia Lão Thử Cường, đã bị ta ném tới bên dưới vách núi một bên, có phải hay không là cái kia lão tiểu tử không chết à?"

Chính là hần á! Mã Phong Hầu nháy nháy mắt, sau đó gật đầu . Cái này chỗ vách đá trên vách đá dựng đứng dài không ít cây cỏ, lần trước lão sẹo một dạng ngã xuống chưa từng ngã chết, giả như vậy thử cường đã tồn ở loại khả năng này .

Xem ra sơn động bí mật là không thủ được rồi, trong sơn động vũ khí đạn dược còn rất nhiều, quả thực chính là bom hẹn giờ Mã Phong Hầu vỗ vỗ Trần Nhị Cầu cái bụng: "Kém cầu, xuống núi, tìm gia gia người, báo cáo chính phủ ."

Hần bây giờ nói chuyện còn không đại lợi tâm, bất quá cơ bản biểu tình diễn ý là không thành vấn đề . Đương nhiên, việc này giới hạn Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất biết .

"Dạ, sư phụ à? Đều giao cho thượng, như thế nhiều đồ tốt đây!" Ở Trần Nhị Cầu trong mắt, này súng đạn cũng đều là bảo bối, coi như là có tiền cũng đào lộng không được.

Tiểu tử nguoi thật chuẩn bị lôi ra một bầy khi đánh du kích a, còn múa thương lộng pháo ? Bây giờ là hòa bình xã hội có được hay không, phát triển kinh tế mới là đạo lý cứng rắn Mã Phong Hầu Hầu trừng mắt, Trần Nhị Cầu không dám lên tiếng nữa . Bất quá hàng này vẫn là thu được đi mấy cảm ba tám cái lớn cùng không ít viên đạn, cũng không biết giấu đâu đó, ngược lại chỉ cần không cho tới Thanh Vân Quan là tốt rồi .

Trần Nhị Cầu đương Thiên Hạ vùng núi, giữa trưa ngày thứ hai, liền mang về một đám đông người, bên trong thậm chí còn có Huyện ký giả đài truyền hình, trên cổ treo cameras, trong tay còn mang theo camera .

Rất nhanh, một cái tin tức kinh người chỉ thấy Chư các loại truyền thông: Trung Nguyên hầu tử vùng núi kinh hiện Nhật Quân vật tư kho, xâm Hoa hành vi phạm tội bằng chứng như núi .

Hiện nay là tin tức xã hội, cho nên cái tin tức này rất nhanh đã truyền khắp các nơi . Dù loại đến tiếp sau đưa tin cũng chiều theo nắm mọc sau mưa Măng một dạng nhô ra, xác thực hấp dẫn người môn một đoạn thời gian nhần cầu .

Trần Nhị Cầu cũng nhân cơ hội hóa một bả, hẳn đã ở Mã Phong Hầu bày mưu tính kế, khai thông vi bột, mấy ngày, người ái mộ hơn vạn, bị bạn trên mạng thân thiết xưng là "Cầu ca".

Đều nói cầu ca mũi nhất linh, ngay cả tiểu RB ẩn dấu bí mật gay ~ đất đều có thể tìm tới . Còn có khác các loại đủ loại nhần lại, thiếu chút nữa thì đem Trần Nhị Cầu đẩy lên Dân Tộc Anh Hùng Thần Đàn .

Còn như tỉnh mịch Thanh Vân Quan, trong khoảng thời gian này cũng càng ngày càng náo nhiệt, dòng người không ngừng, thậm chí còn xuất hiện mũi to ngoài nghề thân ảnh, nói là thế giới phản Phát Xít đồng minh cái gì tổ chức quan viên, không ít người cùng, tiền hô hậu ủng . Cuối cùng ngay cả tiểu quý tử người xuất hiện, chủ nếu là bởi vì này hủ tro cốt . Khắp nơi người các loại giấu trong lòng các loại ý nghĩ, tề tụ Tiểu Tiểu Thanh Vân Quan, khiến cho Mã Phong Hầu không thắng phiền, thẳng thắn dẫn hầu tử môn chạy ra, phao ôn tuyền đi .

Thuận tiện cũng cho nhóm cảnh sát chữa chút cơ hội, cũng tốt đem Thanh Vân Quan trong trong ngoài ngoài cũng biết tra một lần . Từ những người đó trong ánh mắt, Mã Phong Hầu đều có thể đi ra: Nhân gia khẳng định cho là tàng tư đây.

Sự thực cũng quả thực như vậy, không phát hiện những con khi kia đều mặc năm đó quân trang, ăn cơm thời điểm đều cầm inox cả mền đây. Cũng may mấy thứ này đều không đáng tiền, nhưng lại đều ở đây hầu tử trên người hoặc là trong tay, cũng cũng không cần phải cường chế nộp của phi pháp . Còn như có hay không vật khác thành phẩm, cảnh sát đương nhiên biểu thị hoài nghi . Chỉ bất quá Mã Phong Hầu bọn họ có ngu đi nữa, cũng không thể đem đồ vật đặt ở Thanh Vân Quan a, cảnh sát nhất định là bạch mang hoạt một hồi .

Tiến nhập ôn tuyền cốc, Mã Phong Hầu tâm tình lập tức tốt . Nơi đây cùng bên ngoài trời đông giá rét so sánh với, quả thực ấm áp như xuân . Hầu tử môn càng là không khách khí, tích trong phù phù nhảy vào trong ôn tuyền liền ngâm, ai nói động vật không biết hưởng thụ à?

Mã Phong Hầu ngâm nước một lúc sau, liền kêu lên Tiểu Thất, hướng ôn tuyền trong cốc bên đi bộ, từ địa hình đến xem, bên trong hẳn là còn rất rộng rãi đây.

Sự thực cũng chứng minh Mã Phong Hầu suy đoán, Việt đi vào trong, càng là sâu thẳm, hơn nữa ôn tuyền còn không ngừng một chỗ, thậm chí Mã Phong Hầu còn chứng kiến sùng sục sùng sục nhấm bên ngoài mạo phao Tuyền Nhân .

Bọn họ ban đầu vào phương, phải là cốc khẩu, cho nên có vẻ tương đối chật hẹp . Đợi được bên trong, rộng mở trong sáng, gọi Mã Phong Hầu có một loại lâm vào Đào Nguyên ảo giác .

Một nơi tốt đẹp đáng để đến, quả nhiên là một nơi tốt đẹp đáng để đến! Nếu không phải là luyện tiếu Thanh Vân Quan gia sản, Mã Phong Hầu đều muốn mang đến nơi đây ở lại .

Bất quá, các loại năm sau ở chỗ này xây cái biệt thự nhỏ cũng không tệ, mùa đông có thể dời tới ở lại Mã Phong Hầu tâm lý đánh thẳng nỗi tính toán đây, chợt nghe bên người Tiểu Thất kinh hô một tiếng: "Lợn rừng!"

Không có cách nào, hai năm qua ngon núi lợn rừng rất có cò đại lan tràn xu thế, đi đến chỗ nào đều có thể chứng kiến đám này Đại Nhĩ Tặc .

Mã Phong Hầu đưa mắt nhìn lại, xuyên thấu qua tạp rừng cây, có thể chứng kiến một con lợn rừng đang ở trong rừng cùng thực . Nghe được Tiểu Thất tiếng kêu, đầu kia Đại Dã Trư đôi mắt nhỏ cũng đang hướng bên này trông lại .

Lập tức vang lên gào hét thảm một tiếng, Đại Dã Trư liền chạy như điên, bộ dáng kia, hãy cùng gặp quỷ giống như . Mã Phong Hầu gãi gãi đầu phía sau lưng khi: Xem ra Tây Du Ký vẫn là không có sai, Nhị Sư Huynh không giữ quy tắc nên bị đại sư huynh khi dễ, loại quan hệ này đều ghi vào ghen di truyền trong .

"Hầu ca, là lần trước bị nguoi cho mê đi con heo rừng kia a, ta nhận được nó lỗi tai, bên trên có một lỗ thủng đây." Tiểu Thất con mắt thật tốt sù, hơn nữa đối với động vật còn có đặc thù ký ức bản lĩnh . Điểm ấy liền mạnh hơn Mã Phong Hầu nhiều, cái kia bầy khi bình, bây giờ còn nhận thức không được đầy đủ đây.

Nếu như tên kia liền có thể chống lại hào, đoán chừng là lần trước bị Mã Phong Hầu hi lý hò đồ thất bại, cái này tên gốc lưu lại bóng ma trong lòng diện tích khá lớn, cho nên sợ đến trực tiếp chạy trốn, nguoi liền không chuẩn bị báo đoạt một dạng mỗi hạn sao?

Mã Phong Hầu tiếp tục ở trong rừng đi bộ, mảnh này tạp rừng cây nói vậy nhiều năm rồi, thân cây đều tương đối to, trên mặt đất cũng chất đầy thật đầy lá rụng . con lợn rừng càng sẽ tìm địa phương, biết nơi đây thức ăn đầy đủ, cho nên thật xa chạy tới kiếm ăn .

"Hầu ca, người xem một chút đây là cái gì, vừa rồi Đại Dã Trư mọc ra đến, không đợi ăn đây đã bị người dọa cho chạy " Tiểu Thất không cầm quyền heo mọc ra hổ đất trong lấy tay lay vài cái, liền bung ra đến một đoàn đen thui lù đồ đặc, đầu so với người trưởng thành nắm tay còn lớn hơn, không trôi chảy, mặt ngoài còn dính bùn đất .

Nhìn khá quen Mã Phong Hầu nhận lấy, cảm giác nặng trĩu, không cần đem mũi đụng lên đi, liền ngửi được một cỗ hết sức cổ quái mùi vị, nói hương không phải hương khí, nói tinh cũng không phải mùi .

"Tùng Lộ ." Mã Phong Hầu bừng tỉnh đại ngộ: Cái mùi này, không phải là Châu Âu người bên kia yêu thích nhất cùng truy phùng Tùng Lộ mùi vị sao!

Tiểu Thất chớp chớp mắt to: "Hầu ca, Tùng Lộ tên này rất êm tai đây, chính là mùi vị có chút quái quái, có thể ăn không ?"

Nào chỉ là là lạ, người Âu châu đã từng dùng hết các loại mùi để hình dung Tùng Lộ, cái gì xạ hươn, đã nhiều năm chưa giặt sàng đan, thậm chí là * lạp các loại, cuối cùng cũng không cách nào hình dung ra Tùng Lộ loại này đặc biệt khí tức . Ngược lại Mã Phong Hầu là không thích lắm, nếm qua một lần cũng không dám gặp mặt .

Thế nhưng không chịu nổi ngoài nghề truy phùng a, còn như có thể ăn được hay không vấn đề này, đương nhiên có thể ăn, chỉ là hiện tại người bình thường đều không ăn nổi rồi .

Có thể nói, Tùng Lộ là trên thế giới đất tiền nhất nguyên liệu nấu ăn một trong . Là vì nước Pháp sinh Hắc Tùng Lộ cùng Italy sinh Bạch Tùng Lộ, phân biệt được xưng là "Hắc hoàng kim" cùng "Kim cương trắng", giới bi hoàng kim, đều là có thể ở trên đấu giá hội thượng phẩm .

Thật cũng không chỉ là hai quốc gia này sinh Tùng Lộ, chỉ bất quá cái này hai nơi Tùng Lộ nơi sản xuất phẩm chất tối cao . Cũng tỷ như nói ở quốc gia của ta YNSC các loại tinh, cũng sản xuất Tùng Lộ, còn có một về quê mùa hơi thờ phi thường nồng nặc tên "Heo cùng Nấm".

Tùng Lộ tên này vừa nghe chính là rất cao thượng, còn giàu ... Nghệ thuật khí tức, không biết vài ra heo cùng Nấm tên này bao nhiêu đạo đường phố, thế nhưng heo cùng Nấm nói cũng tuyệt đối là thứ này . Bởi vì Tùng Lộ phát ra mùi, đối với lợn mẹ tồn tại lớn lao lực hấp dẫn, tương tự với động dục heo nọc tán mát ra hormone khí tức, cho nên lợn mẹ ngửi được cái này, sẽ điên cuồng đem Tùng Lộ mọc ra ăn tươi, heo cùng Nấm cũng vì vậy được gọi là . Thế nhưng, hormone thật có mùi vị sao?

Có thể người Âu châu mê luyện Tùng Lộ mùi vị, cũng chính bởi vì Tùng Lộ đây ấp "Tinh" khí tức chứ ?

Có người nói ở ban đầu đào móc thu thập Tùng Lộ thời điểm, đều phải nắm lợn mẹ, mặc dù là mặt trên cách mấy mươi phân thổ nhưỡng, lợn mẹ vẫn như cũ có thể chuẩn xác ngửi được chôn đầu dưới đất Tùng Lộ .

Chỉ là heo loại thấy qua tham ăn, nếu như hạ thủ muộn, Tùng Lộ liền vào mồm heo, cho nên sau lại lại huấn luyện dùng Mẩu Cầu đi tìm một chút Tùng Lộ, hiệu quả cũng không tệ .

Tuy là Mã Phong Hầu đối với Tùng Lộ hứng thú không lớn, thế nhưng không chịu nổi đồ chơi này đáng giá a . Là vì ôn tuyền cốc nơi đây, môi trường khí hậu gặp may mắn, tạo ra đến Tùng Lộ, phẩm cấp làm sao có thể kém ?

Lại một cái con đường phát tài, ở tiểu hầu tử trước mắt triển khai .

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 37: Gia hương mùi vị

Ở đem lợn mẹ mọc ra đến hổ đất một lần nữa chôn xong sau đó, Mã Phong Hầu cũng liền suất lĩnh bảy vợ bước trên đường về . Mặc dù không có Trần Nhị Cầu ở đây tổ chức, bảy vợ vẫn là xếp hàng cong vẹo đội ngũ chạy trở về đạt đến, còn kém trong miệng hô "Một ... hai ... Một".

Giờ này khắc này, ở Thanh Vân Quan bên ngoài, cái vĩ một ngày đêm mọi người cũng đều thu dọn đồ đạc xuống núi, có nhu cầu ở Trần gia thôn dừng chân, ngày mai trở lên vùng núi tiếp tục công việc, có đây, thì trực tiếp rời đi, hơn nữa ước đoán đời này cũng sẽ không bao giờ trở lại cái này cùng sơn

Câu . Thiên hạ rộn ràng, đều vì lợi lai, ai có thể ngoại lệ đây?

Lô Toa tiên sinh chính là chỗ này chúng sinh một người trong, hẳn là cái thành thành thật thật người Pháp, chịu tổ chức cắt cử, tới nơi này đi một vòng, nhiệm vụ hoàn thành viên mãn, đang ở một ít quan phương nhân viên cùng đi chuẩn bị ly khai .

Bỗng nhiên, trước mặt một cái đen thùi lù đồ đặc hốt một cái bay tới, Lô Toa trung niên mập ra, đỉnh cái bụng bự, vốn là hành động bất tiện, lại chỗ nào có thể tránh thoát được, kết quả ba một cái liền tát trên ót .

Cái này có thể đập được không nhẹ, Lô Toa bùng Địa Trung Hải thức đầu tại chỗ trực chuyển quay vòng . Cùng đi nhân viên nhất thời một trận rối loạn, đây nếu là đem ngoại tân đập ra cái nào chấn động cái gì, người nào trả nổi trách nhiệm a!

Có người nâng Lô Toa tiên sinh, cũng có người phát hiện đầu sỏ gây nên, lập tức chỉ vào cách đó không xa con kia nhe răng trợn mắt hầu tử kêu la: "Bắt lại, vừa rồi chính là con khi này ném đồ đặc!"

Trần Nhị Cầu cũng đang trong đám người bên cùng một đám ký giả bạch thoại đây, chủ yếu là giảng thuật hẳn phát hiện trụ sở bí mật trải qua, vừa nghe bên này gặp chuyện không may, cũng không kịp khoác lác, vội vã chạy vội tới Mã Phong Hầu bên người: "Hầu sư phụ a, nói cho người biết không được ném đồ đặc, vạn nhất đập phải tiểu bằng hữu làm sao bây giờ vạn nhất đập phải ngoại tân chính là không tốt tích?"

Mã Phong Hầu hướng hẳn phát phát móng vuốt nhỏ, ý kia là: Nhanh lên một bên hóng mát đi .

Đứng ở Mã Phong Hầu bên cạnh Tiểu Thất, còn oai phong lẫm liệt đất vì Hầu ca hát đệm: "Đây là Hầu ca đưa cho oai hạt lễ vật!"

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó a, trong đạo quan này hầu tử, so với trong Thiểu lâm tự hòa thượng còn lợi hại hơn đây trong đám người, một vị cảnh sát thâm niên tâm lý vừa kéo rút ra, hẳn chính là lần trước cùng đi Torii Tiểu Tùng cái kia khảo sát đoàn đến cảnh sát thâm niên, thật sâu lĩnh giáo qua nơi đây hầu tử đã man phong cách .

Ban ngày gió êm sóng lặng, nhìn không thấy hầu tử thân ảnh, hẳn còn tưởng rằng không có việc gì, âm thầm vui vẻ một hồi lâu, nghĩ không ra hầu tử môn nín đại chiêu chờ ở đây đây.

Là vì đập ngoại tân hung khí, đen thùi lù một đoàn, nhìn hầy cùng thổ địa lòi giống như, may mắn không nổ nổ, đây nếu là đem phản Phát Xít đồng minh trong tổ chức nhân vật cho nổ chết, khẳng định lại là oanh động thế giới khủng bố ~ tập kích sự kiện .

Nhớ năm đó, ở Tát Lạp Nhiệt Oa, Phò Lâm tây phổ một viên đạn dẫn phát Chiến Tranh Thế Giới Lần Thứ Nhất . Trên núi này hầu tử lẽ nào cũng muốn dùng loại này hành động đến giống tiền bối chào sao?

Cảnh sát thâm niên tâm loạn như ma, nghĩ đến rất nhiều rất nhiều, nhưng không có nghe theo mệnh lệnh mạnh mẽ xuất đầu: Ngọn núi hầu tử không dễ chọc, ai nguyện ý thượng người nào bên trên!

Lúc này, Lô Toa tiên sinh cũng từ mộng trong vòng thanh tỉnh, trong miệng lập tức bắt đầu tức giận la to, cái gì chó má thân sĩ phong độ, hết thấy gặp quỷ đi thôi .

Tai nghe nổi sự kiện tính chất ngã lộn nhào càng ngày càng nghiêm trọng, phiên dịch chính là sút đầu mẻ trán, cuối cùng cũng không để ý cái gì ngoại giao lễ tiết, hướng Lô Toa rống 1 tiếng: "Mới vừa rồi là con khi kia hướng người ném đồ đặc!"

Lô Toa tiên sinh lập tức đình chỉ kêu la, rõ ràng ngăn người một chút: Trước đây diễn thuyết thời điểm, phía dưới ngược lại là có người ném quá giày da, lẽ nào ngay cả nơi đây hầu tử đều biết thanh danh của ta à nha?

Hi vọng con khi kia liếc mắt sau đó, lập tức cảm giác có điểm cùng người khác bất đồng: Dĩ nhiên mặc một bộ rộng thùng thình áo choàng, mẩu chốt nhất là, đang cùng hầu tử đối diện trong nháy mắt, hẳn dĩ nhiên sản sinh ảo giác, thật giống như ở trao đổi với người giống nhau, thậm chí từ đối phương trong ánh mắt ra một cỗ trò đùa dai mùi vị .

Quái, Lô Toa không khỏi gãi gãi đỉnh đầu tron địa phương, nơi đó tóc ước đoán đều là bị hẳn cho trảo không có: Đầu nói Cổ lão Đông Phương là một thần kỳ phương, trước đây xem qua một quyển Đông Phương trứ tác The MonkeyKin G,

Bên trong liền có một con thần thông quảng đại Hầu Vương, còn não hóm khác Đường đuổi kịp Đế đánh một trận đây.

Lúc này, Tiểu Thất bước chân nhỏ gần đi tới, chu vi nhân viên công tác thấy nàng là một tiểu cô nương, cũng không có ngăn cản . Thẳng đến Tiểu Thất từ dưới đất ôm lấy một cái đen thùi lù tròn trịa đồ đặc, người này mới khẩn trương: Không phải là lại chuẩn bị cho ngoại tân đến một chút đi ?

Động vật cùng tiểu hải tử, là ngay cả Hollywood Đại Đạo Diễn đều thật sâu kính nể tồn tại a!

"Đây là Hầu ca tặng cho người lễ vật ." Tiểu Thất trong miệng giong già đất vừa nói, còn cau cau cái mũi nhỏ, đại khái là có điểm chịu không thứ này phát ra giận hơi thở .

Nguyên lai là cho ngoại quốc bạn bè tặng quà những công việc kia nhân viên đều âm thầm thờ phào một cái, bắt quá cái này tặng lễ phương thức nha, có phải hay không quá thô bạo một ít .

Suy nghĩ lại một chút tặng quà là một con khi, cũng liền có thể lý giải .

Nghe phiên dịch thuật lại Tiểu Thất nói sau đó, Lô Toa tiên sinh trên mặt cũng hiện lên tiểu ý . Người Pháp đối với động vật là rất yêu thích, điểm này từ bọn họ quay chụp trong phim ảnh cũng có thể thấy được, có rất nhiều kinh điển động vật điện ảnh .

Vì vậy đưa hai tay ra, khom lưng tiếp được Tiểu Thất đưa qua đồng đồ đặc: "Cám ơn người còn người nữa động vật đồng bọn, con kia thần kỳ hầu từ ."

Tại hán nghĩ đến, một con khi có thể đưa cái gì, hương tiêu sao? Trước mắt thứ này, ngay cả hương tiêu đều không phải là các loại, tại sao dường như người được một cổ kỳ diệu mùi vị

Đang lúc mọi người nhìn soi mói, chỉ thấy Lô Toa tiên sinh khép hờ hai mắt, cầm trong tay đồng đen thui lúi đồ đặc đặt dưới lỗ mũi một bên, thâm tình người, hán là như vậy đầu nhập, như vậy mê say, thật giống như ong mật người được mùi hoa, lại thích giống Đại Cầu Hùng người được tổ ong . . .

Bên cạnh bên nhân viên công tác cũng không kèm chế được lòng hiếu kỳ, lặng lẽ đem đầu đưa tới, sau đó thật sâu hấp một cái mũi . Kết quả, về này như xạ hương mà lại không phải, giống như mật không phải mật, cực kỳ cổ quái mùi , khiến cho hán một thời có chút không khỏe, dùng sức đánh lộn hất xỉ .

Lô Toa tiên sinh cũng từ trong mê say giật mình tỉnh giấc, bắt đầu quan sát tỉ mỉ trong tay cái này đồng đồ đặc: Sẽ không sai, mùi này, còn có bề ngoài quen thuộc miến vậy, thậm chí không cần mở ra, hán đều biết đây là một viên Hắc Tùng Lộ . Theo hán bên trên còn dính ướt át bùn đất đến xem, chắc là mới vừa từ trên mặt đất đào, tuyệt đối Tân Tiên .

Nơi đây cũng sản xuất Tùng Lộ sao, nhất định phải ném thử, Lô Toa tiên sinh trong lòng đã có quyết định . Được rồi, chủ yếu là cái này một viên Tùng Lộ nồng đậm hương khí, đã câu dẫn cho hán lòng ngứa ngáy khó nhịn .

Bất quá Tùng Lộ thế nhưng trân quý nhất nguyên liệu nấu ăn, phần lễ vật này quả thực quá quý trọng . Lô Toa ở suy tư một chút sau đó, hay là từ trong túi móc ra bộp tiền, rút ra hai tờ tiền giấy, vỗ vào Tiểu Thất lòng bàn tay: "Đây là người cùng bằng hữu người nên được ."

Người chung quanh không khỏi tròn to hai mắt: Euro, vẫn là lớn nhất mặt giá trị 500 Âu một trương, hai tờ chính là một nghìn Euro, người ngoại quốc này thật đkm có tiền!

Sự thực tình huống đây nhưng cũng không phải là như vậy, đối với Tùng Lộ như vậy giới bi hoàng kim cao đẳng nguyên liệu nấu ăn mà nói, phách mấy trăm Âu, mấy ngàn Âu, không thể bình thường hơn được .

Không thể tùy tiện muốn ngoại tân tiền a, như vậy rất mất mặt, hơn nữa còn là vứt bỏ cả quốc gia khuôn mặt nhân viên công tác trong, có không ít người đều muốn cho Tiểu Thất hảo hảo thượng một Đường chủ nghĩa yêu nước giáo dục giờ học .

Ở tại bọn hán cấp thiết trong ánh mắt, Tiểu Thất lắc lắc tóc sừng dê: "Tiền này ta cũng không nên "

Tốt lắm! Những công việc kia nhân viên càng xem càng cảm thấy cái tiểu nha đầu này khả ái: Có thể trải qua ở Euro mê hoặc, ý chí cỡ nào kiên định hào hân từ a!

Kết quả Tiểu Thất còn chưa nói hết đây, nàng lại mại khai chân nhỏ ngắn, chạy đến con khi kia trước mặt: "Hầu ca, tiền này là người!"

Nói xong, còn chỉ vào bên trên 500 con số kia, nhỏ giọng thăm thĩ: "Hầu ca con a, ta cho người biết nói oh, dường như lớn nhất tiền mặt là 100 nguyên, cái này hai tờ có phải hay không là giả đây?"

Mã Phong Hầu đương nhiên nhận thức Euro, vì vậy vỗ vỗ tiểu nha đầu mu bàn tay, sau đó hướng Lô Toa bên kia đi qua . Không sai, chính là đi tới, hai chân sau đứng trên mặt đất, tuy là chân thấp chân cao, nhìn có chút gọi người muốn cười .

"Lô Toa tiên sinh " nhân viên công tác lại khẩn trương, vạn nhất đem ngoại tân cho cào làm sao bây giờ ?

Nhưng thật ra Lô Toa một điểm không để bụng, còn chính trang sự tình đất giang hai cánh tay: "Cần ôm sao, ta động vật đồng bọn ?"

Người cho ta bầm đít cũng tạm được Mã Phong Hầu liệt liệt chửi, sau đó theo Lô Toa vrom móng vuốt nhỏ .

"Oh, nắm tay mới là trên thế giới nhất thông dụng lễ tiết, biểu thị trong tay chúng ta cũng không có vũ khí, là bằng hữu ." Lô Toa cố ý đại kinh tiểu quái hồ to, biểu tình rất là khoa trương, thật này đây này để che giấu trong lòng khủng hoảng: Vạn nhất thật bị hầu từ cào vài cái, tìm được Liên Hợp Quốc chưa từng người làm cho người chủ!

Mã Phong Hầu nhìn người này phù khoa diễn kỹ liền phiên, nhảy dựng lên đem hai tờ tiền mặt bỏ vào trở về đối phương túi tiền, sau đó theo Trần Nhị Cầu từng chiều móng vuốt nhỏ . Vừa rồi lúc đó, Tiểu Thất đã lời Trần Nhị Cầu đang nói thăm đây, đem Hầu ca đại thể ý tứ chuyển đạt trước đây .

Đây ngoạn ý ? Đưa cái này thổ trướng trướng bán cho oai hạt Trần Nhị Cầu đầu một thời có điểm không đủ dùng, bất quá sự mệnh khó vì phạm, hán vẫn đi theo Lô Toa tiên sinh trao đổi một chút, lẫn nhau lưu lại phương thức liên lạc .

Trong khoảng thời gian này, Nhị Cầu Ca, mơ hồ có trở thành võng Hồng xu thế, cho nên Mã Phong Hầu liền đem từ Torii Tiểu Tùng làm ra hoa quả cơ giao cho Trần Nhị Cầu sử dụng . Duy một điều phiền toái địa phương chính là, mỗi lần thời gian sử dụng sau khi, cũng phải đi một chuyến Trần gia trang ngọn núi là thật không tin hào a!

Ở nói chuyện với nhau trong lúc, Lô Toa tiên sinh rõ ràng có điểm không yên lòng, nhãn quang tổng hướng con khi kia trên người liếc, thế cho nên Trần Nhị Cầu với hắn nói cái gì đó, chưa từng làm sao để ở trong lòng.

Rốt cục, Thanh Vân Quan lại lần nữa trở nên thanh tịnh, Mã Phong Hầu trong miệng tức tức oai oai đất chỉ huy bày vườn, lục tìm trên mặt đất rác rưởi, tâm lý một mạch mẫn: Một đám rác rưởi người chế tạo, còn cho chúng ta ngọn núi hầu tử giúp các người chùi dít

Kết quả một màn này, bị một cái chậm chạp không có rồi đi ký giả cho chụp được đến, sau đó truyền tới online, dẫn phát kịch liệt thảo luận, còn đây là nói sau, tạm thời không nhắc tới.

Rồi hãy nói Lô Toa đêm đó trở lại tỉnh thành sau đó, cố ý cho ở chỗ này khai nước Pháp nhà hàng một vị bằng hữu gọi điện thoại, sau đó đi vào bãi phóng.

Nhà hàng là rất cao đẳng lần, có chút chính tông, ngay tại chỗ danh khí không nhỏ, đương nhiên, danh khí cũng chỉ ở một phần nhỏ người ở giữa truyền lưu, bởi vì đối với phổ thông đại chúng mà nói, nhà này nhà hàng tiêu phí đẳng cấp có điểm cao.

Ở thư giãn tiếng đàn dương cầm trong, hai vị lão hữu ngồi đối diện nhau, một chai rượu chất, một phần nga can, tức hỉ. Nga, còn chưa đủ, trên bàn còn có hai cái đĩa vô ích bàn ăn.

Lô Toa tiên sinh lão hữu họ Mã đình, hắn xoa một chút khóe miệng, sau đó nâng chén theo Lô Toa ý chào một cái: "Ta thân ái bằng hữu, cảm ơn người chuyên mang đến cho ta Tùng Lộ. Nó mang theo gia hương mùi vị, khiến cho ta nghĩ tới Perry Gore nông thôn sinh hoạt điền tình"

Ở nước Pháp, lớn nhất Tùng Lộ nơi sản xuất là Provence, thế nhưng nước Pháp lão thao nhất tôn sùng vẫn là Perry Gore Tùng Lộ. Martin gia hương chính là chỗ này đây đất khu, tại hắn nghĩ đến, là lão hữu không xa vạn dặm, cố ý mang đến cho hắn gia hương Tùng Lộ, phần tình nghĩa này, thật làm cho hắn rất cảm động.

"Không, lão bằng hữu, viên này Tùng Lộ, là ta ngày hôm nay đi một người tên là hầu tử sơn địa phương, một con khi tặng cho ta." Lô Toa khóe miệng mang theo một tia cười xấu xa, hắn trước đó cũng không có nói phá, chính là muốn nhìn một chút lão hữu chê cười, thuận tiện gọi đối phương giúp hắn nghiệm chứng một chút Tùng Lộ đẳng cấp, hiện tại xem ra, hai thứ này hiệu quả đều rất tốt.

Làm Martin trong tay chén rượu, roi xuống bàn ăn.

Câu đề cử truyện <http://truyenv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Kỳ heo khó xuống

Sáng sớm, Mã Phong Hầu một nhóm đang ở trong đình viện luyện quyền. Chính là Đông luyện Tam Cửu hạ luyện Tam Phục, tuy là hàn khí tập nhân, thế nhưng tuyệt đối không thể một ngày giải đãi. Cái gọi là quyền không rời tay, khúc không rời khẩu, chính là đạo lý này.

Nhẹ nhàng Viên Tĩ, Dĩ Ý Dẫn Khí, trong đàn điền lường khí kia giống như giòng suối róc rách, ở Mã Phong Hầu trong cơ thể lưu chuyển, đến mức, thân thể ẩm ẩm áp áp, giống như ngâm ở ôn tuyền.

Dưới so sánh, Tiểu Thất, Trần Nhị Cầu cùng một đồng tộc còn kém rất nhiều, Mã Phong Hầu cái loại này Nội Ngoại Hợp Nhất cảnh giới, bọn họ còn không có mò lấy cánh cửa, từng chiều từng thức, vẫn như cũ dừng lại ở quyền trên chân. Không qua một cái cái luyện được nhưng thật ra rất đầu nhập, đây là hết sức công phu, cần thời gian từ từ tích lũy. Chỉ cần võ thuật đến, tia nước nhỏ cũng sẽ xếp thành đại giang đại hà.

Thu to rõ Ưng gáy chợt vang lên, sợ đến một đồng tộc trực tiếp quỳ rạp trên mặt đất, ngay cả Mã Phong Hầu chính là run run một cái, ngực bụng chính giữa khí tức không khoái, một hơi lão huyết kém chút phun ra ngoài, suýt nữa tẩu hỏa nhập ma.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thương Ưng làm thịt tóc đã giương cánh lên không, hướng về sáng sớm xanh thẳm Thiên Không bay đi, rất nhanh đã hóa thành một cái điểm đen nhỏ, từ trong tầm mắt tiêu thất.

"Không có lương tâm, hết bệnh bỏ chạy, súc sinh chính là súc sinh!" Trần Nhị Cầu vừa rồi cũng ăn hù dọa một cái, trong miệng nhin không được mẫn lên. Các loại mẫn xong mới phản ứng được, lại ngưng ngưng cùng Mã Phong Hầu giải thích: "Hầu sư phụ, ta nói thật không bao gồm người"

Tiểu Thất cũng nhìn Tình Không dò ra, trong lòng một trận thất vọng mất mát: Hơn nửa tháng đây, mỗi ngày cho đại điều đứt đồ ăn, lẽ nào một điểm tình

cảm cũng không có ?

Thương Ưng vốn là hán là thuộc về Thiên Không chỉ có Mã Phong Hầu nhất là bình tĩnh, lúc lác móng vuốt nhỏ tiếp tục luyện quyền: Tất cả thuận dĩ nhiên là tốt đến lại đến, đi lại đi, nếu như đòi hỏi hồi báo, như vậy người trả giá cũng liền dính vào hiệu quả và lợi ích màu sắc . Đạo gia Tự Nhiên Chi Đạo, dần dần ở một cái nhỏ hầu từ bắt đầu thể hiện ra .

Chờ ăn điểm tâm thời điểm, bên ngoài bày vườn bỗng nhiên một trận xèo xèo quái khiếu, trong viện cũng vang lên phốc 1 tiếng . Mã Phong Hầu xuất môn vừa nhìn, chỉ thấy trong đình viện nhiều hơn một con dài rộng thỏ rừng, trên người, buồn thiu vết cào vẫn còn .

Ngẩng đầu nhìn sang thiên, chỉ thấy làm thịt tóc xoay quanh một vòng, sau đó rơi vào tới cửa cây đào thượng, xem ra, là chuẩn bị ở an cư .

Mã Phong Hầu trong mắt tràn đầy tiểu ý, tuy là hán không chỗ nào cầu, thế nhưng làm thịt tóc sờ tác sờ vì, vẫn là vô cùng làm người ta vui mừng .

"Tốt mập thỏ, ha ha, đại điều ta trách oan người á!" Trần Nhị Cầu cộc lốc đất cười, thuận thực cho thỏ rừng lột da, ngày hôm nay lại có thể cải thiện thức ăn rồi, đáng tiếc duy nhất chính là thỏ da bị đại điều cho lấy ra vài cái phá động, vốn còn muốn cho Tiểu Thất làm thỏ mũ da đây.

Thu thập xong thỏ rừng liền ngâm vào lớn trong chậu, giữ lại buổi tối ăn nữa, bởi vì thỏ rừng quanh năm dưới đất huyết động ở lại, cho nên mùi bùn đất tương đối trọng, cần dùng nước muối hảo hảo ngâm xuống.

Chờ bận việc xong, Trần Nhị Cầu lại bị Hầu sư phụ gọi đi tuần sơn, mục tiêu chính là tìm kiếm lợn rừng . Chuyện xui xẻo này Trần Nhị Cầu nhưng thật ra cam tâm tình nguyện: Hầu sư phụ cái này là chuẩn bị giết lợn lễ mừng năm mới đây, thế nhưng vì sao hết lần này tới lần khác muốn tìm lợn mẹ đây?

Không chỉ là hán, Mã Phong Hầu đối với lần này bắt lợn rừng hoạt động hiển nhiên vô cùng coi trọng, thậm chí ngay cả răng hàm đều xuất động, cái này tên ngọc bị Xích Khảo cho cười, đầu lớn phía trước rừ nửa khoai lang, khoai lang dùng thùng đổi, trối lên một cây còn nhỏ thượng, còn nhỏ một đầu khác thì nắm ở Xích Khảo móng vuốt nhỏ trong .

Khoai lang đang ở răng hàm trước mắt loạn thoáng qua, muốn ăn được trong miệng liền phải nỗ lực về phía trước . Thế nhưng răng hàm óc heo liền không nghĩ ra: Vì đây ta đây Lão Trư đều cũng không ăn được đây?

Chiều này đương nhiên là Mã Phong Hầu nghĩ ra được, răng hàm tuy là có thể cùng bày vườn sống chung hòa bình, thế nhưng hầu từ nhưng chỉ huy không động này gia hỏa, cho nên chỉ có thể dùng thức ăn dụ dỗ .

Nếu răng hàm là trên ngọn núi này Trư Vương, dùng Nhị Sư Huỳnh bản tính háo sắc, phải có qua không thiếu nữ bằng hữu, cho nên Mã Phong Hầu muốn trao lợn mẹ, liền đem nó cũng mang theo, còn như cụ thể hiệu quả như thế nào, hiện nay vẫn không thể vì biết .

Cũng khó vì Hầu ca, vì bắt heo, ngay cả Mỹ Nam Kế đều dùng tới . Đây cũng là không có cách nào sự tình, nếu ở ôn tuyền cốc bên kia phát hiện Tùng Lộ,

Hơn nữa mỗi cũng đập phải Lô Toa sọ não thượng, ước đoán chẳng mấy chốc sẽ có tin tức . Đến lúc đó, đào bới Tùng Lộ công việc hạng này phải triển khai . Phải biết rằng, mùa này, chính là Tùng Lộ thu hoạch cuối kỳ .

Tùng Lộ thông thường chôn ở bề mặt - quả đất dưới hơn một thước sâu, nếu như mèo mù đụng con chuột chết như vậy loạn bào nói, hiệu suất thấp không nói, phá hư tính cũng quá lớn, Mã Phong Hầu là Vạn Vạn sẽ không như thế làm . Duy nhất có thể hành pháp một dạng, chính là lợi dụng lợn mẹ tìm kiếm Tùng Lộ nhất phương pháp nguyên thủy .

Then chốt đại hắc là đực cầu, không chịu nổi này dùng a!

Đoàn người mục tiêu chủ yếu là ôn tuyền cốc, bởi vì lần trước, Mã Phong Hầu chính là ở nơi đó phát hiện con kia mẫu lợn rừng, đồng thời chính là Thanh Văn Quan tứ con lợn rừng thăng nhóc mẹ ruột, thật muốn có thể bắt lấy thành công nói, mẹ con đoàn tụ, coi như là một đoạn giai thoại đây.

Dùng lợn rừng tham ăn tính tình đến xem, con lợn cái dùng lại ở ôn tuyền cốc có khả năng vẫn là rất lớn, ôn tuyền cốc lúc này mới bị trở thành trạm thứ nhất .

Chỉ là đoạn đường này phí không thiếu thời gian, mấu chốt là răng hàm không cố gắng phối hợp, động một chút là đùa giỡn tính tình, quỳ rạp trên mặt đất không đi . Ở trong Tây Du kí, Nhị Sư Huỳnh động một chút là quăng cái cào không hầu hạ, con cháu đời sau cũng có thể di truyền cái này Đặc Tính .

Cũng khó trách răng hàm tức giận: Ban đầu ta đây Lão Trư nhân thần sẽ không thật sao!

Ngay những lúc này, chỉ có thể cho nó Uy nửa khoai lang giải giải sảm, câu dẫn ra con sâu thềm ăn sau đó, lại dùng biện pháp cũ tiếp tục lên đường . May mà Mã Phong Hầu có dự kiến trước, Trần Nhị Cầu trên vai khiêng nửa túi một dạng khoai lang đây.

Vừa đi vừa nghỉ, rốt cục đến ôn tuyền cốc, chứng kiến ôn tuyền, răng hàm cũng không kịp khoai lang, phù phù một cái ghim vào trong nước . Thật, heo là thích nhất tắm động vật, là vì mùa hè thời điểm, tắm cái bùn nhão tắm, lại hạ nhiệt độ lại chống nắng, lão hường thụ .

Dường như linh tên ngu này tới là sai lầm nhìn lập tức trở nên khàn khàn ôn tuyền, Mã Phong Hầu nhìn không được gãi gãi quai hàm . Nhưng là bây giờ muốn cầu cạnh heo, cũng chỉ có chịu nhịn tính tình, các loại răng hàm ngâm nước mỹ sau đó, lúc này mới tiếp tục hướng trong cốc xuất phát .

Xa xa trông thấy mảnh nhỏ tạp rừng cây, Mã Phong Hầu liền khiến cho tinh thần ném một chỗ dưa trước đây . Khoai lang trên mặt đất lợn ra thật xa,

răng hàm hự hự đuổi theo . Còn lại, chính là các loại heo xuất động .

Người khác ở bên cạnh tĩnh hậu, Mã Phong Hầu ý vào thân thể linh hoạt, lặng lẽ theo sau, xa xa xuyên ở răng hàm phía sau .

Răng hàm đầu tiên là nhai hết khoai lang, sau đó mang đầu heo, mũi to trên không trung tựa hồ ngửi một trận, liền lại cùng đánh thuốc kích thích giống như, hướng hướng ba giờ chạy như điên .

Quả nhiên có phát hiện! Mã Phong Hầu cũng không dám thờ ơ, tiếp tục theo đuôi . Rất nhanh, trong rừng trên đất trống, xuất hiện mặt khác một con lợn cái thân ảnh, quả nhiên đang trên mặt đất cùng thực .

Có lẽ là mất ổ heo thăng nhóc duyên cớ, lợn mẹ lại tiến nhập thời kỳ động dục, kết quả cùng răng hàm là cùi khô gấp liệt hỏa, rất nhanh đã làm được cùng nơi . Mã Phong Hầu ngồi chồm hổm trên tảng cây, nhằm chán các loại một hồi lâu, mới nhìn đến răng hàm đạm nhiên trở về, phía sau còn theo con lợn cái, xem ra rất có tổ kiến gia đình thế .

Không so không biết, lưỡng con lợn rừng tiến đến một khối, mới nhìn có sai lệch đến . Răng hàm dẫn lợn mẹ, hãy cùng lợn mẹ dẫn heo thăng nhóc giống như . Mã Phong Hầu rất ác ý đặt suy đoán: Vừa rồi không đem lợn mẹ đẻ hư, liền đã coi như là kỳ tích chứ ?

Chờ cái này một đôi cổ họng hự xích đất từ dưới tàng cây trải qua, Mã Phong Hầu lẳng không bay xuống, dây thừng trực tiếp bộ đến lợn mẹ trên cổ, hấn cũng xoay người sai bước heo lưng .

Cái này đem lợn mẹ nhưng dọa hòng, một bên kêu thảm thiết vừa giãy giụa, thế nhưng sau lưng đeo Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ siết sợi dây này, vững như bàn thạch .

Rất nhanh, đem Tiểu Thất bọn hấn cũng đều đưa tới, nhìn Hầu ca heo lưng chỉ múa . Trần Nhị Cầu còn vừa nhìn vừa khen: "Hầu sư phụ chính là lợi hại, nhân gia đánh bại Long, hấn cũng có thể hàng heo ."

Lời này liền có chút bảo hấn một dạng không biết đàn ông đối một dạng cơ mùi vị, Mã Phong Hầu hiện tại cũng rất phát sầu . Điều nói thâm lao phải theo lao, hấn bây giờ là kỳ heo khó xuống . Lợn rừng nhất định là kiên cường khó thuần, rất khó phục tùng . Mượn răng hàm mà nói đi, thời gian dài như vậy, nhiều lắm hấn cái quen mặt, căn bản không gì giao tình . Chứng kiến tân sủng chịu khổ, cũng ở một bên hướng Mã Phong Hầu phát sinh uy hiếp tiếng hừ hừ .

Thế nhưng nếu như thành công nói, liền kiếm cùi ba năm thiêu một giờ, dùng Mã Phong Hầu khí lực, tuy là viễn siêu một dạng hầu tử, thế nhưng cùng Đại Dã Trư vẫn là không thể so sánh, bản thân cũng không phải một cái Hạng cân nặng a .

Lại đây vò mấy phút, răng hàm rốt cục không kèm chế được, hự hự đất tiến tới, chúi ba từ liền hướng Mã Phong Hầu trên người một trận loạn cùng .

Mã Phong Hầu cũng chỉ có thể rơi xuống trên mặt đất, móng vuốt nhỏ trong sợi dây còn luyến tiếc buông tay, kết quả bị lợn rừng lôi kéo suu suu một mạch chạy . Mắt nhìn thấy theo không kịp lợn rừng tốc độ, Mã Phong Hầu chỉ có thể bắt đắc dĩ tuyển chọn buông tay .

"Hầu ca, ta tới giúp ngươi!" Là tiểu thất giòn giã tiếng la, chỉ thấy tiểu nha đầu ngẩn ở lợn mẹ trước người, mở hai cánh tay nhỏ .

"Tiểu Thất mau tránh!" Mã Phong Hầu cũng thật cấp bách, nói so với bình thường lưu loát rất nhiều . Lợn mẹ cũng không kém có ba trăm cân đây, bị nó đụng một cái, thật cùng bị chạy như bay xe hơi nhỏ đụng một cái không sai biệt lắm .

Trong thoáng chốc, Mã Phong Hầu tựa hồ lại chứng kiến hắc bạch quang mạng cấu thành Thái Cực Đồ Án lóe lên, sau đó, con lợn cái liền dừng lại vọt tới trước thân thể, lúc này, khoảng cách Tiểu Thất kiều thân thể nhỏ, còn không đủ một thước .

"Chúng ta bắt ngươi cũng không phải là muốn thương tổn ngươi u " Tiểu Thất vươn tay, thử thăm dò sờ sờ lợn rừng mũi . Một khắc trước còn hoảng sợ cuồng bạo lợn rừng, giờ khắc này so với nuôi trong nhà lợn mẹ thấy chủ nhân còn ngoan, trong lỗ mũi phát sinh rất nhỏ tiếng hừ hừ, còn dùng ẩm ướt ục ục mũi chấp chấp Tiểu Thất bàn tay .

Thần, cái này con heo rừng, không có bị Mã Phong Hầu bạo lực phục tùng, lại bị Tiểu Thất tiểu bàn tay cho hàng phục được!

Mã Phong Hầu lại không chút nào cảm giác bị thất bại, ngược lại cảm thấy không gì sánh được vui mừng, bởi vì Tiểu Thất thành tựu, chính là hấn hạnh phúc nhất .

Chuyện còn lại thì đơn giản nhiều, Tiểu Thất cho răng hàm cùng Bàn Nha Uy vùi cái khoai lang, cái này hai hãy cùng ở tiểu nha đầu phía sau phục vụ Hanh Cấp nhị tướng . Thực sự là Hanh Cấp nhị tướng, trong lỗ mũi tổng hừ hừ . Còn như Bàn Nha cái danh hiệu này, chính là Tiểu Thất cho đầu kia lợn mẹ cưới tên .

Hàng phục lợn rừng quá trình vượt quá tưởng tượng thuận lợi, Mã Phong Hầu cũng liền không kịp chờ đợi muốn nghiệm chứng một chút, gọi Tiểu Thất dẫn Bàn Nha ở trong rừng đi bộ . Còn như hiệu quả nha, hiện nay còn không có gì hiệu quả thực tế .

Không nên à? Mã Phong Hầu dùng sức cầm lấy sau đầu lông khi, có điểm không nghĩ ra: Lẽ nào dùng lợn mẹ tìm Tùng Lộ, đều là ngoài nghề nghe nhầm đồn bậy ?

Câu đề cử truyện <http://truyen.v.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Chính xác mở ra phương thức

Trở lại thời điểm so với lúc tới thông thuận rất nhiều, cũng không cần Xích Khào khoai lang câu dẫn, lưỡng con lợn rừng hãy cùng sau lưng Tiểu Thất, tiếp tục phục vụ Hanh Cấp nhị tướng.

Nhưng Mã Phong Hầu liền là không cao hứng nổi, lãng phí thời giờ, đổi thành ai cũng phiền muộn không phải.

Chờ trở lại Thanh Vân Quan thời điểm, Thiên đã sắp tối. Chờ đợi trong mẹ con quen biết nhau cảm động tràng cảnh vẫn chưa xuất hiện, Bàn Nha một lần nữa động dục, tự nhiên không tiếp thu trước đây heo oa. Loại này Đặc Tính, ở trên thân động vật là hết sức phổ biến.

Mượn gà mẹ mà nói, vì bảo vệ kê thẳng nhóc, ngay cả điều hâu cũng dám đấu; thế nhưng các loại kê thẳng nhóc cánh chim tiệm phong sau đó, sẽ khu trục chúng nó ly khai. Không đi đúng không, xem lão nương mổ không chết được người.

Mà bốn con tiểu trư thẳng nhóc, ước đoán cũng quên lão nương trên người mùi, chỉ còn lại có đối với thành niên đồng loại sợ hãi. Từ một điểm này nhìn lên, động vật bản năng cùng Nhân loại tình cảm phức tạp, còn kém cách xa vạn dặm đây.

Thanh Vân Quan bên này cũng an tĩnh nhiều, vách núi sơn động bên kia chỉ có một ít đội chiến sĩ vũ cảnh đóng ở, đều là dựng trường bông. Các chiến sĩ vẫn là rất tự hạn chế, cho tới bây giờ cũng chưa tới Thanh Vân Quan bên này quấy rầy.

Còn như trong sơn động vật tư, đại bộ phận nhất định phải chuyên chở ra ngoài. Bất quá cũng có một loại tiếng hô, chính là đem sơn động cải tạo thành một cái quán triển lãm, dùng cái này hấp dẫn du khách. Đề nghị này nghe nói là Hồ chủ tịch huyện nói ra. Ở phía trên xem ra có điểm ý nghĩ kỳ lạ: Người một cái khe suối trong khe, chim không ỉa phân địa phương, khả năng hấp dẫn bao nhiêu du khách?

Bất quá, cũng không phải toàn bộ phủ định, dù sao, làm một chỗ chủ nghĩa yêu nước giáo dục căn cứ, làm triển lãm cá nhân quán vẫn có nhất định ý nghĩa.

Loại chuyện này cùng Mã Phong Hầu đương nhiên không quan hệ, hơn nữa hắn cũng ít nhiều sạch một chút phương diện này môn đạo: Khắp nơi đấu sức, cuối cùng vẫn là xem ai quyền phát biểu lớn hơn nữa.

Hắn hiện tại đang phát sầu đây, rằng hàm mỗi ngày đều dẫn Bàn Nha thượng Thanh Vân Quan thảo thực, không để cho ăn liền cống vòm. Liền Thanh Vân Quan cửa hư kia, có thể trải qua ở mới là lạ chứ, hiện tại chỉ còn lại một vòng khung cửa.

"Bên trong có ai không?" Thanh Vân Quan ngoài truyền tới 1 tiếng thét to.

Trần Nhị Cầu đáp 1 tiếng: "Vào đi, cửa không khóa ừ, hiện tại không có cửa đâu."

Quá bán thiên ngoại mặt cũng không có động tĩnh, trong viện cũng không nhìn được ra đi kiểm tra, chỉ thấy ở xa mười mấy mét địa phương đứng mấy người, trước mặt nhất một cái Hồng Mao một cái Hoàng Mao, chứng kiến ăn mặc tiểu đạo bào Mã Phong Hầu, một hồi lâu cúi đầu khom lưng.

Ở hai cái này tên côn đồ phía sau, còn lại là một người trung niên ngoại nghề, hai bên trái phải kéo hắn cánh tay, thì là một vị tuổi còn nhỏ nữ sĩ, xem dáng dấp không phải oai hạt.

"Hầu Gia, phải qua năm, hai anh em chúng ta đưa chút hàng tết qua đây, bắt thành kính ý, bắt thành kính ý!" Hoàng Mao giờ một tay lên trong hộp quà tặng, Hồng Mao bên kia còn mang theo cái lồng sắt, bên trong mấy con gà.

Mã Phong Hầu điểm gật đầu, hắn biết cái kia ngoại nghề mới là chính chủ, cái này hai tên côn đồ, ước đoán chính là lĩnh cái lộ. Tặng lễ cái gì, đều là nguy trang a. Hơn nữa Mã Phong Hầu ước đoán, cái này hai tiểu tử, khẳng định không ít từ ngoại nghề lấy tiền. Bằng không nói, cũng sẽ không ý vào lá gan đến Thanh Vân Quan.

"Nê hào, các người có thể gọi Martin." Ngoại nghề tháo xuống trên đầu mũ dạ, không nhanh không chậm hơi khom người, hắn vóc người hơi có chút mập ra, thế nhưng không nghiêm trọng lắm, chính thể mà nói, còn là một tương đối soái lão nam nhân. Hơn nữa, Quốc Ngữ nói cũng tạm được,... ít nhất ... Có thể nghe hiểu.

Hoàng Mao lại đi trước góp góp: "Martin tiên sinh là ở tỉnh thành khai lớn tiệm cơm, nghe bạn hắn nói trên núi có cái gì lộ, cho nên chuyên môn tới bái phỏng Hồng Mao, cái kia tên gì lộ kia mà?"

Hồng Mao với hần đều là kẻ giống nhau, cũng đưa tay gãi gãi cái ót, một đầu sương sớm hình dạng .

"Tùng Lộ ." Vẫn là Martin tiên sinh nói rõ ý đồ đến, sau đó về mặt tiếc nuối loạng choạng đầu: "Thế nhưng, vừa rồi vị tiên sinh kia nói không có cửa đâu, đây là cự tuyệt hợp tác ý tứ, thực sự quá tiếc nuối "

Mã Phong Hầu ngăn người một chút mới phản ứng được, tâm lý không khỏi nén cười: Người nói thế nào cái là không có lối thoát, đường này không thông ý tứ; ta chỗ này là thật không có cửa đâu có được hay không, ngoài nghề một chai bất mãn nửa chai một dạng dạo chơi, liền có thể làm ra loại này hiểu lắm .

Vì vậy theo Trần Nhị Cầu lúc lắc móng vuốt nhỏ,

Sau đó chấp tay sau đít vào viện . Martin tiên sinh cũng rút cuộc biết Hoàng Mao không nói giả: Con khi này mới là nơi đây chân chính chủ nhân .

"Đầu năm nay tiểu hầu từ đều biết bày phổ nhi à nha?" Martin nữ nhân bên cạnh lời nói nói vậy, sau đó đã bị Martin giơ tay lên cắt đứt, cũng liền thức thời ngậm miệng . Thật vất vả bằng thượng cái này người có tiền có phẩm vị ngoài nghề, nữ nhân người vẫn rất có ánh mắt .

Vào viện sau đó, chứng kiến không ít hầu tử ở dưới cửa sổ phơi nắng, Hồng Mao Hoàng Mao liền có chút run run, bọn họ từng đích thân thể nghiệm qua Hầu móng vuốt lợi hại, bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi đây.

Nhưng thật ra Martin một bộ tràn đầy phấn khởi tư thế, có thể người Hầu cùng tồn tại, nói rõ những thứ này hầu tử chắc chắn sẽ không tùy tiện đã thương người . Đang đối với đời động vật quan niệm thượng, ngoài nghề cùng quốc nhân hay là có bất đồng rất lớn .

Vào sương phòng ngồi xuống, làm đương nhiên là đơn sơ tám ván gỗ đáng, Martin liền đi thẳng vào vấn đề, nói với Trần Nhị Cầu rõ ràng chuyện đã xảy ra . Đồng thời biểu thị, hần nhà hàng nguyện ý giá cao thu mua Tùng Lộ, thậm chí giới thiệu cho hần đồng loại nhà hàng cũng có thể . Dù sao có thể tràn đầy đến Đông Phương mời ăn Sảnh, ít nhiều đều có chút liên hệ .

Trần Nhị Cầu không lịch sự lừa dối, tròn mắt lập tức tròn: "Giá cao, đến là bao cao ?"

Cùng tham tiền thì không thể nói tiền a .

"Cái này phải xem Tùng Lộ phẩm cấp đến định giá . Phải biết rằng, coi như là Perry Gore Tùng Lộ, về giá cả cũng tồn tại rất lớn khác biệt ." Martin bình chân như vại đất uống một hớp trà, mới phát hiện ca trong lá trà mảnh nhỏ có chút lớn, phân biệt rõ phân biệt rõ, rốt cục phân biệt rõ ra điểm lá trúc mùi vị đến, nguyên lai là dùng lá trúc pha trà .

Trần Nhị Cầu hóa hóa đất ồn ào: "Nói trắng ra, chính là một đầu càn lớn Tùng Lộ Việt đáng giá thôi ?"

Martin mỉm cười, chứng kiến đối diện cái này lẳng đầu thanh, trong lòng hần xem như là có: Cuộc trao đổi này xem ra có kiếm

Trước đó, Martin cũng khảo sát qua quốc gia này Tùng Lộ tài nguyên, tuy là cũng sản xuất Tùng Lộ, thế nhưng Tùng Lộ cái loại này đặc biệt hương khí lại nhạt rất nhiều, hồ lộng hồ lộng người thường hoàn thành, nếu như mang về Pháp bản thổ tiêu thụ nói, đầu biến thành Tùng Lộ không trôi chảy ngoại hình như vậy đều xem như là khinh .

Bất quá mấy ngày hôm trước đang thưởng thức lão bằng hữu rồi đi Tùng Lộ sau đó, Martin triệt xoay bản thân quan niệm . Tùng Lộ là hần tự mình động thủ gia công, không nhìn ra và tập quốc sản xuất cao cấp nhất Hắc Tùng Lộ khác nhau ở chỗ nào, thậm chí hương khí càng thêm mùi thơm ngào ngạt . Chính vì vậy, hần một người ngoại quốc, mới có thể không xa vạn dặm đi tới ngọn núi nhỏ này Cầu, vì sao, còn không phải là vì lợi ích sao?

Thanh niên nhân quả nhiên thiếu kiên nhẫn, Trần Nhị Cầu ngay lập tức sẽ trương la muốn lên vùng núi hái Tùng Lộ . Mã Phong Hầu nhưng thật ra nhìn ra Martin lão hồ ly này bản chất, vì vậy đưa tay vỗ vỗ Trần Nhị Cầu cái bụng, sau đó hướng Martin phát phát móng vuốt nhỏ, ý bảo đối phương cái nào hóng mát cái nào đợi đi .

Lúc này, Hồng Mao cùng Hoàng Mao nhưng thật ra đến cơ linh tinh thần, Hoàng Mao tại chỗ biểu thị: Bọn họ hai anh em đang ở Thanh Vân Quan trong đảng hoàng ngồi, tuyệt đối không đi rình coi cái gì Tùng Lộ tài nguyên .

Coi như biết cũng vô dụng, mượn mấy người bọn hần lá gan, cũng không dám cùng ngọn núi hầu tử giành ăn, lên lút đào bới Tùng Lộ a .

Martin thấy thế, lúc này mới làm bộ bùng tỉnh đại ngộ đáng đáp, cũng biểu thị nguyện ý ngồi ở chỗ này uống trà, nhưng trong lòng không biết mắng bao nhiêu lần chết hầu tử .

Nhắc tới cái lão nam nhân coi như là Trung Quốc thông, biết rõ người trong nước phát niệm tính: Chi cần là có thể kiếm tiền sản vật, nhất định sẽ điên cuồng đào bới, đến lúc đó, hần có thể Là Vọng buông cần, thao túng giá cả . Hiện ở cái kế hoạch này liền không thể thực hiện được, bị độc nhất vô nhị lũng đoạn, chỉ có thể ở phương diện giá cả lừa dối những thứ này không có từng va chạm xã hội nhà quê .

Mã Phong Hầu lúc này mới đứng lên, xem bộ dáng là chuẩn bị xuất phát . Martin tuy là biểu thị sẽ không theo đi móc Tùng Lộ, nhưng vẫn tương đối quan tâm người này mang theo mang thiết bị, chứng kiến Trần Nhị Cầu trên vai khiêng lớn ? Đầu, Martin liền khoát tay lia lịa, hảo hảo cho tên nhà quê này học một khóa .

"Nào có phiền toái như vậy?" Trần Nhị Cầu có điểm không nhìn được, cái gì còn phải dùng tiểu cái cào chậm rãi kéo, còn muốn cái gì bảo hộ Tùng Lộ

phần dưới sinh trưởng rễ cây, tránh cho phá hư tài nguyên các loại, tề đại không phiền phức a!

Chuyên nghiệp đến không giống nhau Mã Phong Hầu thì tương đối tán thành Martin chủ trương, quốc nội rất nhiều tài nguyên, chính là chỗ này sao bị người trong nước cho Họa Họa xong đời .

Cứ gọi Trần Nhị Cầu giữ lại giữ nhà, không mang theo hấn chơi . Đem cái tham tiền Nhị Cầu cho cấp bách a, kém chút cầm đầu gặp trở ngại .

Chờ chứng kiến Tiểu Thất đất gọi tới hai heo lớn sau đó, Martin cũng bị hù dọa: Đây là lợn rừng a, hơn nữa con kia công lợn rừng cá nhân thực sự quá dọa người .

Chứng kiến cái tiểu cô nương kia cho lưỡng con lợn rừng đầu Uy vài cái khoai lang, còn dùng tay nhỏ bé vuốt chứng nó mũi sau đó, Martin lúc này mới hoàn toàn yên tâm, cũng suy nghĩ cẩn thận ý đồ đối phương: Xem ra là muốn dùng lợn mẹ đến phụ đào móc Tùng Lộ a .

Chỉ là, dẫn một đầu đại công heo tính chuyện gì xảy ra ?

Đối với cái này loại vô cùng không chuyên nghiệp cách làm, Martin cực kỳ khinh bỉ, vì vậy gọi bọn họ lại: "Lợn mẹ có thể phát hiện Tùng Lộ, là bởi vì Tùng Lộ toả ra mùi, gọi nó tưởng lầm là heo nọc động dục thời điểm khí tức, các người bây giờ còn dẫn một đầu đại công heo, gọi lợn mẹ làm sao đi nhận Tùng Lộ mùi ?"

Thì ra là thế Mã Phong Hầu cũng bưng bình đại ngộ, không phải lợn mẹ xuất công không xuất lực, là mở ra phương thức không đúng, vì vậy đoán rằng hàm một cước: Cút!

Răng hàm cổ họng cổ họng chít chít đất còn không muốn chứ, cuối cùng vẫn là bị Tiểu Thất trấn an một phen, còn có mấy con khi đụng lên đến kỳ heo, lúc này mới dòi đi răng hàm lực chú ý, gọi Tiểu Thất đem lão bà cho thành công lừa chạy .

"Mong ước các người may mắn!" Martin phát tay ý bảo, ở thương nói thương, hấn mặc dù là một gã thương nhân, háms lợi; thế nhưng chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày không cho làm bần .

Đưa mắt nhìn Mã Phong Hầu cùng Tiểu Thất thân ảnh biến mất, Martin cái này mới có nhiều hứng thú nhìn bầy khi kỳ heo, là vì công lợn rừng này một đôi răng nanh, hấp dẫn sâu đậm ánh mắt của hấn: Nếu có như thế một đôi răng heo làm trang sức nói, tin tưởng ở Pháp có thể mê đảo rất nhiều nữ sĩ chứ ?

Lợn rừng nha bị coi là dũng khí tượng trưng, bởi vì chỉ có cường tráng nhất tay thợ săn, mới có thể bắt được cường tráng nhất công lợn rừng, từ mà thu được răng heo .

Nhìn lên Martin toát ra loại ánh mắt này, hấn mang đến nữ bằng hữu lập tức liền kéo cánh tay hấn đi vào trong rừng . Chọc cho Hoàng Mao cùng Hồng Mao một trận cười trộm: "Nghe nói ngoài nghề thích nhất đánh ~ dã ~ chiến đấu "

Thuần khiết câu ca cái này mới phản ứng được, theo của bọn hấn đi phương hướng nhỏ một bãi nước miếng: "Cầu nam nữ, trong rừng chính là ai cũng có thể đi vào, cẩn thận gọi con báo đem người đóng sập lòi cắn đến thành thái giám "

Câu đề cử truyện <http://truyenCV.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tầm Bảo Trư

Tiểu Thất dẫn lợn rừng, Mã Phong Hầu theo, lần thứ hai trở lại ôn tuyền cốc . Có lẽ là bên ngoài khí trời lạnh hơn, ôn tuyền cốc khẩu Thủy Khí đại lượng bốc hơi lên tái ngưng kết, biến thành một mảnh Ngọc Thụ Quỳnh Hoa, khắp cây đều ngưng thật dày Vụ Tùng, giống như đi vào một cái Tuyết Điều ngọc thể thế giới .

Mà ở Tiểu Thất trong mắt, cái này sợ rằng càng giống như là một cái thế giới nhi đồng đi, không biết, nàng có thể trở thành thế giới nhi đồng trong công chúa Bạch Tuyết ?

Thậm chí, Mã Phong Hầu cùng Tiểu Thất đều không tự chủ được đều thả nhẹ cước bộ, luyện tiếu phá hư phần này tinh mịch . Mà ở lợn mẹ Bàn Nha trong mắt, thức ăn số một, mỹ cảnh cái gì lại không thể ăn . Ngược lại bước nhanh hơn, chạy chậm chậm hướng tạp rừng cây bên kia phóng đi .

Như vậy không được a, coi như mọc ra đến Tùng Lô, cũng phải trước tiên bị người này cho ăn rồi Mã Phong Hầu vội vã đuổi theo, lại bắt đầu hướng Bàn Nha trên cổ sáo thẳng một dạng . Nhưng là cứ như vậy, Bàn Nha lại sản sinh tâm tình mâu thuẫn, thẳng thắn hướng trên mặt đất một nằm, đôi mắt nhỏ nhìn chăm chăm Mã Phong Hầu, trong lỗ mũi hừ hừ không ngừng, một bộ không phục không cam lòng tư thế: Lão nương là không kèm chế được phóng túng yêu tự do heo, muốn cho lão nương mặc bộ gông xiềng, ta đây còn không hầu hạ đây!

Đều cùng Nhị Sur Huỳnh một cái tính tình, động một chút là quăng cái cào không hầu hạ, Mã Phong Hầu thật muốn ở nó trên móng vuốt hai chân, bắt quá ngấm lại lúc này chính là dùng heo chỉ tế, chỉ có thể hy vọng Tiểu Thất có thể đem nó bãi bình .

Tiểu Thất thật đúng là có khả năng, ngồi xôm cho Bàn Nha trào một trận ngứa, Lão Trư cái này mới một lần nữa đứng lên, theo Tiểu Thất hướng bên kia đi bộ .

Không có đi ra bao xa, Bàn Nha lỗ tai chớp động hai cái, trong lỗ mũi hừ hừ hai tiếng, quay đầu lại liền chạy ngược về, tốc độ còn rất nhanh, hãy cùng chạy trốn chết giống như .

Như thế nào à nha? Mã Phong Hầu tâm lý thầm hạ quyết tâm: Trở về thì đem cái phiền toái này gia hỏa làm thịt ăn thịt!

"Hầu ca, người xem!" Tiểu Thất giật nhẹ Mã Phong Hầu cánh tay, theo tay nàng ngón tay phương hướng nhìn lại, liền thấy một con người khoác huyền lệ tiền tài bị vắn, dáng đi ưu nhã Kim Tiền Báo, lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở dưới tàng cây, đang ngửa đầu hướng bên này nhìn xung quanh đây.

Lần nhau nhãn thần giáp nhau, Mã Phong Hầu tâm lý máy động, một chớp mắt kia, hần phảng phát cảm giác được Từ Thần ngưng mắt nhìn .

Đại hình động vật họ mèo nhãn thần, tuyệt đối có thể sát nhãn đấy.

Bất quá, lúc này Mã Phong Hầu cũng không phải mặc người chém giết cừu con, theo Hầu Quyền từ từ tinh thần, tinh thần hần cũng bộc phát cường đại, mặc dù là đôi mắt Kim Tiền Báo tràn ngập sát khí nhãn thần, hần cũng không yếu thế chút nào, trừng lớn mắt khi, chính diện đối diện . Chân chính dừng sĩ, phải trực diện nhân sinh!

Quá trình này duy trì liên tục đại khái mười mấy giây, cảm giác so với mười phút còn muốn lâu dài dằng dặc . Cuối cùng, Kim Tiền Báo xoè ra kích thước lưng áo, thân cái thật dài lớn vươn người, sau đó tiêu thất ở trong rừng cây .

Theo hần hơi hờ ra phần bụng đến xem, người này hần là vừa mới bữa ăn ngon một trận, cho nên cũng không có nhếch lên chiến đấu .

Mã Phong Hầu thì hơi lay động hai cái đầu khi, nó thật đúng là muốn cùng con này Kim Tiền Báo đấu một trận, so sánh mình một chút chiến lực .

Tiểu Thất cũng đồng dạng tâm tư, ở tiểu nha đầu tâm lý, xinh đẹp như vậy Đại Miêu, kéo lông xù, nhất định rất thoải mái .

Chờ đến Kim Tiền Báo mang đến sát khí triệt sau khi biến mất, Mã Phong Hầu lúc này mới phát hiện, lợn rừng Bàn Nha đã sớm chạy mất tăm . Không phải không thừa nhận, đang tránh né thiên địch phương diện này, mặc dù là lợn rừng óc heo, cũng đột nhiên lập tức trở nên dễ sử dụng đây.

Không có cách nào, đường về thượng tìm đi . Tiểu Thất trong miệng đất gọi hơn nửa ngày, mới nhìn đến Bàn Nha thân ảnh từ trong bụi cỏ chui ra ngoài, chúi ba từ còn nhai cái gì . Kiểm ăn, là động vật hoang dã sinh tồn đòi hỏi thứ nhất .

Lại lần nữa lợn trở lại ôn tuyền cốc, này vừa đến vừa đi, làm lỡ không thiếu thời gian, Bàn Nha lúc này ngược lại không nóng nảy, cái đuôi nhỏ nhàn nhả thêm có dư tiết tấu đất quất cái móng vuốt, bỏ rơi Mã Phong Hầu tâm lý cái này cấp bách a .

Ôn tuyền trong cốc, động vật tung tích rõ ràng tăng nhanh . Nghĩ đến bên ngoài trời đông giá rét, động vật hoang dã cũng đều thích ở nơi này ấm áp như xuân Tiểu Sơn Cốc trong tự nhiên . Chỉ là như vậy thứ nhất, khó tránh khỏi đem Kim Tiền Báo như vậy liệt thực giả cũng hấp dẫn qua đây . Sinh tồn liền là gian nan như vậy, chỗ nào cũng không phải Nhạc Thổ .

Dùng hết sức, rốt cục đi tới mảnh nhỏ tạp rừng cây,

Mã Phong Hầu ánh mắt đi qua cây vô ích, dĩ nhiên phát hiện một đầu khác lợn rừng thân ảnh .

Cái này còn, người là ở ăn tiền biết không ? Mã Phong Hầu nhất thời liền buồn bực, gào khóc quái khiếu xông về phía trước .

Đầu kia chính là một con lợn cái, ngẩng đầu dùng đôi mắt nhỏ nhìn một chút đã chạy tới tiểu khi ồm, không có gì nguy hiểm, ta đây tiếp tục cùng .

Người một cái kẻ tham ăn, lần Mã Phong Hầu bay lên Vô Ảnh Cước, một cái đá vào lợn rừng trắng kiện trên cổ . Thật đối với lợn rừng mà nói, trên cơ bản cái cổ đầu một bên to .

Đại Dã Trư đánh lão đảo, trong miệng gào 1 tiếng quái khiếu, cầm đầu hướng Mã Phong Hầu xông lại .

Ban đầu nha, ta đây đang hoảng ở nơi này cùng thực, không trên ai không chọc ai, người một cái tiểu Mao hầu từ bằng gì theo ta đây động thủ động cước .

Mã Phong Hầu một cước này cũng thừa ra bản thân khí lực, đối phó lợn rừng loại này da dày thịt béo gia hỏa thiếu chút nữa . Chớ nhìn hần ở lão thôn trưởng gia đã từng đem heo lớn đoán vào chiến hào, bất quá đó là mượn heo lớn bản thân chạy trốn lực đạo, thuộc về mượn lực sử dụng . Giống bây giờ

cái này con heo rừng, đứng tại chỗ gọi người đoán, một chết tiểu hầu tử cũng đoán không nằm xuống nhân gia .

Động liền để nói Mã Phong Hầu am hiểu nhất là Du Kích Chiến a, hiện lên lộn rừng vài lần xung phong, loại này đã mạn xông tới, ở Mã Phong Hầu trong mắt hãy cùng động tác chậm giống như, không hề uy hiếp .

Nhìn chuẩn lộn rừng thế tới, Vô Ảnh Cước lần thứ hai thoáng hiện, Đại Dã Trư khí thế lao tới trước liền càng thêm rất mạnh, trực tiếp một đầu đụng vào phía trước trên một cây đại thụ, đụng phải đại thụ cũng vì đó run lên, ào ào ngã xuống mấy cành cây khô .

Đại Dã Trư ước đoán cũng đụng phải có điểm say xe, tại chỗ thoáng qua mấy cú đầu, lúc này mới hự hai tiếng, nhanh chân chạy . Vừa rồi xuống đụng phải khả năng có điểm trọng, lộn rừng bốn vó như nhũn ra, không có chạy hai bước liền dưới chân chúi chaoáng, ồm ồm ngã sấp xuống, sau đó đứng lên tiếp tục chạy .

Sợ đi! Mã Phong Hầu lấy tay phui một chút nói bảo thượng cũng không tồn tại bụi, sau đó thu hoạch Tiểu Thất ca ngợi: "Hầu ca người giỏi quá!"

Ngay cả Bàn Nha, nhìn về phía tiểu hầu tử nhân thần đều mang theo mấy phần kính nể: Vừa rồi con lộn rừng, hình thể so với nó còn lớn hơn một cỡ đây.

Làm việc, Mã Phong Hầu vươn móng vuốt nhỏ, vỗ vỗ Bàn Nha cái mõng trứng, người này liền hóa thiêu hỏa liệu hướng phía trước bên bỗng nhiên lùi, ai nói heo đều là nhớ ăn không nhớ đánh a, vậy phải xem đánh tới trình độ nào .

Bàn Nha ở phía trước rất tùy tính đất đi bộ, Mã Phong Hầu cùng Tiểu Thất hãy cùng sau lưng nó xa mấy bước địa phương, mật thiết chú ý lộn rừng chui ba từ .

Rất nhanh, Bàn Nha thì tựa hồ phát hiện mục tiêu, mũi dài rất vui sướng ở tràn đầy lá rụng trên mặt đất cùng .

Có môn! Mã Phong Hầu vội vã chui lên đi đem Bàn Nha xua đuổi qua một bên, sau đó ngồi chồm hổm dưới đất, dùng thanh sắt loan thành tiểu cái cào, chậm rãi đem cành khô lá héo úa từng tầng một dọn dẹp sạch sẽ . Quá trình này phải rất chính xác, không thể lộng thương Tùng Lộ mặt ngoài, cũng không thể phá hư nó sống ở rễ cây, năm sau hoặc là sau đó rất nhiều năm, nơi đây đều có thể thoát ra Tùng Lộ .

Có người nói ở Pháp, chuyên môn có Tùng Lộ thợ săn, tới nay tập Tùng Lộ mưu sinh . Mỗi một vị Tùng Lộ thợ săn, trừ chó săn ở ngoài, còn có một Trương tổ tông truyền xuống tới Tàng Bảo Đồ, mặt trên lít nhít ghi lại tổ tông khai quật ra Tùng Lộ địa điểm, đó là tổ tiên lưu lại tài phú .

Mã Phong Hầu bây giờ là mới vừa khai trương, tất cả chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu, từ từ tích lũy .

Tiểu cái cào kéo nửa thước bao sâu, liền có một quả đám lớn nhỏ đồ đặc hiển lộ ra . Mã Phong Hầu cẩn thận đem từ trong đất lấy ra, mắt tròn con người chớp vài cái: Đây là Tùng Lộ sao?

Hiển nhiên, thứ này không có Tùng Lộ bên ngoài tới như mực miến vậy, cũng không có Tùng Lộ cái loại này Kỳ Dị mùi, mặt ngoài màu nâu đỏ, hãy cùng đỏ thẫm khoai giống như, thoạt nhìn chắc là trồng trọt vật rễ củ các loại, bất quá Mã Phong Hầu kiến thức hữu hạn, không biết .

Bàn Nha đây, người cái này Tầm Bảo Trư không hợp cách a không hợp cách! Mã Phong Hầu không vui một hồi, quay đầu tìm lộn rừng tính sổ .

Vẫn là Tiểu Thất hiểu chuyện, đem đào thực vật rễ củ ném cho Bàn Nha, hàng này liền nhai được xèo xèo có tiếng . Cũng không trách nhân gia, thứ này xem ra cũng thuộc về lộn rừng thức ăn a .

Mã Phong Hầu hiện tại nhất phục có lưỡng loại, một là tham tiền một là kẻ tham ăn, người trước dùng Trần Nhị Cầu làm đại biểu, người sau, trước mắt cái này con lộn rừng chính là tốt nhất ví dụ .

Chỉ có thể chờ đợi lộn rừng cùng ăn hoàn tất, lúc này mới tiếp tục bắt đầu Tầm Bảo cuộc hành trình . Hừ hừ, Bàn Nha rất nhanh lại có phát hiện mới, lúc này đây có vẻ càng thêm hưng phấn, cùng địa lúc cũng càng thêm ra sức .

Dùng một chút đỉnh Mã Phong Hầu tiến lên ngăn cản, đều ngăn không được lộn rừng chui ba từ, cuối cùng vẫn là Tiểu Thất liều mình ôm lấy đầu heo, ngồi ở nó mọc ra đến hố nhỏ trong, Bàn Nha cái này mới ngưng miệng .

Xem ra người này đối với Tiểu Thất là thật không sai, nếu như đổi thành Mã Phong Hầu, khẳng định trước tiên một mũi cùng lật rồi hãy nói .

Chờ Tiểu Thất đem lộn rừng hồng qua một bên sau đó, Mã Phong Hầu cũng lau một bá mồ hôi hột: Nếu không phải là Tiểu Thất, thật đúng là loay hoay không cái này đầu con heo đây, liền trường cái ngờ vực nhãn .

Lại một lần nữa ngồi xổm xuống chậm rãi đào móc, nơi này là một gốc cây lão cây Sồi dưới tầng cây, trừ cành cây lá cây ở ngoài, còn nhảy ra đến mấy viên cây Sồi mầm móng xác ngoài .

Ước chừng móc một thước nửa chi phổi, Mã Phong Hầu nhân tình sáng lên, một viên quen thuộc Tùng Lộ lộ đầu ra nhĩ đến .

Mã Phong Hầu chớp vài cái con mắt, lại đem hủ thổ cùng lá khô các loại viết chôn trở lại, cũng không có tuyển chọn đem viên này Tùng Lộ đào .

Hai bên trái phải toàn bộ hành trình tham quan Tiểu Thất có điểm mơ hồ: "Hầu ca, chúng ta không phải đến móc Tùng Lộ sao?"

"Tiểu Thất, chúng ta, muốn hiểu rõ, Tùng Lộ số lượng ." Nơi đây không người, Mã Phong Hầu đương nhiên không ngại dùng ngôn ngữ câu thông, thủ thế

cái gì quá lao lực .

Tiểu Thất chớp chớp mắt to, trên mặt lộ ra hai cái thật to má lúm đồng tiền: "Minh bạch, nói nhiều liền móc một ít, nếu như quá ít trước hết nuôi đúng hay không, Hầu ca ?"

Mã Phong Hầu liệt liệt chủy gật đầu, Tùng Lộ giá trị tuy cao, nhưng là không thể làm làm một cú, phải hợp lý mở rộng có thứ tự lợi dụng, đây mới là Tự Nhiên Chi Đạo . Ngẫm lại liền khó chịu, tham lam mọi người phản chưởng hấn một con tóc cảnh giới cao đây. Thật, chân chính hiểu được thiên nhiên chắc là động vật mới đúng, nhân loại dù sao đang ở từng bước rời xa thiên nhiên, hơn nữa nhân tính trong ban đầu sở có tham lam, khó nhất mặt sát .

Tiếp tục cùng nổi Bàn Nha đi bộ, rất nhanh lại có thu hoạch, Mã Phong Hầu lo lắng có chút hơi thừa, nơi đây Tùng Lộ tài nguyên dĩ nhiên rất là phong phú, đi đại khái 100m xa, liền phát hiện bốn viên Tùng Lộ tung tích .

Một nửa hải. Mã Phong Hầu rất nhanh đã định ra phương châm, cao hứng bùng bùng đào hai khóa Tùng Lộ, đầu dĩ nhiên có không nhỏ, một cái to cỡ nắm tay tiểu, một người, so với người trưởng thành nắm tay còn lớn hơn ra hai vòng .

Còn như còn lại hai cái không có thu thập, Mã Phong Hầu thì trực tiếp tại cạnh trên vung vẩy điểm phát niệu, đảm nhiệm tự nhiên sinh trưởng sinh sôi nảy nở là tốt rồi . Vạn vật hưng suy, Thảo Mộc Khô Vinh, tự có thiên đạo, Mã Phong Hầu chẳng qua là ở trong thoáng đánh vào một chút mà thôi . Cùng vĩ thiên nhiên lực so sánh với, hấn chung quy là nhỏ bé như vậy . Chúng ta mỗi người, làm sao không phải là như vậy đây?

Câu đề cử truyện <http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41:

Ở Thanh Vân Quan trong, Trần Nhị Cầu đứng ngồi không yên, so với những con khi kia còn gấp gáp đây. Nhân gia hầu tử đều lười biếng phơi nắng, du du nhiên địa cảm con rận, lần thứ hai nghiệm chứng "Tính ra danh lợi không bằng rồi rãnh" câu này danh ngôn .

Mất nhìn thấy qua buổi trưa, Hoàng Mao cùng Hồng Mao cái bụng thăm thì gọi, đang cùng cầu ca xin phép một chút sau đó, hai anh em này mà bắt đầu động thủ làm cơm .

Nguyên bản mang đến kê muốn làm thịt ăn thịt, bắt quá Mã Phong Hầu lúc đi, chứng kiến cái này mấy con gà có công hữu mẩu, liền chuẩn bị nuôi, hạ lệnh không cho phép giết .

Hồng Mao Hoàng Mao còn tưởng rằng là lo lắng giết gà dọa khỉ, dọa hồng tiểu hầu tử đây, cũng may Thanh Vân Quan trong có một chút thịt khô, xào lưỡng mâm cũng là không tệ thức ăn . Còn như vài đầu heo rừng nhỏ, bọn họ là Vạn Vạn không dám lại đánh heo sữa quay chủ ý .

Hai vị này tay nghề người cũng dừng chọn, có thể đem thức ăn lộng thực cũng không tệ . Các loại đến hơn hai giờ chiều, Hoàng Mao liền lại qua đến xin chỉ thị: "Nhị Cầu Ca,, nên gọi ngoài nghề ăn cơm đi ?"

Trần Nhị Cầu đang tự nôn nóng, tức giận phát tay một cái, gọi Hoàng Mao tự xem an bài . Không lâu sau, Hoàng Mao không có trở về, liền thấy theo ngoài nghề nữ nhân kia trước tiên chạy trở lại, quần áo mất trật tự, trong miệng kêu la om sòm: "Cứu người a, nhanh đi cứu Martin tiên sinh!"

"Ta nói cái gì kia mà, trong rừng gặp nguy hiểm, là gặp phải con báo vẫn là gặp phải lợn rừng ?" Trần Nhị Cầu thẳng đến đại điện, ôm lên đồng giống suy nghĩ, từ bên trong lôi ra một chi ba tám cái lớn, nguyên lai nơi này mặt còn cất giấu súng đây.

Quá mạnh lạp —— Hồng Mao không gì sánh được súng bái mà nhìn cầu ca, đơn giản là hấn thần tượng a .

Nữ nhân kia liên tục xua tay, vẻ mặt hoảng loạn: "Không đúng không đúng gặp phải mãnh thú, là ta cùng Martin tiên sinh thân thiết thời gian, hấn đột nhiên phát bệnh —— "

Đến lúc này, cũng không thể quan tâm cái gì cảm thấy thẹn hai chữ, cái kia Martin nếu thật là kiêu, nằng can hệ trọng đại, không làm được đòi này liền triệt hủy .

Trần Nhị Cầu không hiểu rõ nghiêm ngặt, Hồng Mao nhưng thật ra kiến thức bất phàm, hắc hắc cười bỉ ổi hai tiếng: "Nói như vậy nhất định là được Mã Thượng Phong, Mã Thượng Phong, Mã Hạ Phong, gió gió Truy Mệnh, hết rồi hết rồi, coi như là Đại La Kim Tiên tới cũng không cứu sống . Cái này lớn

mùa đông, Tiểu Phong nhí suru suru thối, các người ở bên ngoài làm bữa, không có chuyện mới là lạ!"

Nghe hần vừa nói như thế, nữ nhân kia nước mắt tất cả xuống .

"Còn không trước tiên đi cứu người!" Trần Nhị Cầu bản chất bất phôi, đoán Hồng Mao một cước . Hai người ở nữ nhân dưới sự hướng dẫn, chạy ra Thanh Vân Quan .

Đương nhiên không thể thiếu này thích xem nào nhiệt hầu tử, ở phía sau bên vừa nhảy vừa nhót, diu già dất trẻ, như ong vờ tỏ theo sát đi .

Nửa đường, Hoàng Mao cũng gia nhập vào đại bộ đội, một hơi thở đi ra ngoài hai, ba dặm, chứng kiến đại thụ bốn năm khóa, hầu tử sáu bảy, trên mặt đất nằm Martin Ca, .

Hần áo gió trải trên mặt đất, cả người thẳng tắp cạnh trên vẫn không nhúc nhích, quần tuột đến đầu gối, lộ ra tóc núc ních bấp đui .

Xích Khào móng vuốt nhỏ nhanh, người thứ nhất chạy tới, móng vuốt nhỏ ở Martin lờn kia nhí lay một vòng, ai kêu đồ chơi kia nhất hiện hiện đây: Gọi người không quần được chim nhỏ, cái này thăm đi. Người cho rằng là ngẫu hai đại vương đây, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể chơi đùa ?

Martin như trước thẳng tắp nằm, một điểm phản ứng cũng không có . Còn có mấy con không có ánh mắt hầu tử, cho là lại đã chia cắt chiến lợi phẩm thời khắc, đi tới sẽ tranh mua, bị Trần Nhị Cầu cho quất lui .

Bất quá loại tình huống này ai cũng không có gặp qua, một chút kinh nghiệm cũng không có, thúc thủ vô sách a . Hồng Mao đi tới lấy tay thăm dò một chút Martin hơi thở: "Đều không khí nhí á!"

Hoàng Mao cũng đưa tay sờ sờ Martin mạch đập: "Tim đập dường như cũng không còn!" Sau đó, lại nương thân thể che, lặng yên không một tiếng động đem ngựa đình trên cổ tay đồng hồ vàng đem xuống, cất vào túi mình trong túi .

Trong lúc nhất thời, trong rừng chỉ còn lại có nữ nhân tiếng khóc lóc ——

Rắc...rắc..., trong rừng truyền đến một loạt tiếng bước chân, Tiểu Thất cùng Mã Phong Hầu thân ảnh xuất hiện, phía sau còn theo rung đùi đắc ý lộn rừng . Hầu tử môn nhất thời chi oa kêu loạn nảy lên đi, triều kiến đại vương, còn có danh dự đại vương Tiểu Thất .

Gặp chuyện không may —— Mã Phong Hầu nhìn lên đều ở đây bên chạy quanh, cũng không kịp phản ứng bầy vượn, nhanh như chớp đã chạy tới, thoáng nhìn trên mặt đất nằm Martin,

Cơ bản liền biết đại khái . Bất quá hần đối với y thuật dốt đặc cán mai, giờ này khắc này, không gì sánh được nhớ tới lão đạo sĩ đến .

Mã Phong Hầu cũng không nghĩ ra xuất hiện loại này chó má sụp đổ sự tình, vốn còn muốn cùng Martin hảo hảo nói nói chuyện làm ăn đây. Nhân gia dù sao cũng là đánh chạy Thanh Vân Quan đến, mặc dù không có trách nhiệm chủ yếu, dù sao dính điểm một bên, Mã Phong Hầu cũng không muốn xuất hiện cái gì ngoài ý muốn .

Lúc này, Hoàng Mao bỗng nhiên chen vào nói: "Ta trước đây nghe nãi nãi nói qua, cổ đại phụ nữ lấy chồng, trên đầu cây trám không hề chỉ là trang sức tác dụng, thời khắc máu chốt, nếu như nam tử được Mã Thượng Phong, còn có thể dùng cây trám trát đuôi nguồn gốc, liền có thể cứu tình, nếu không người thứ xem ?"

Ngựa chết thành ngựa sống đi! Mã Phong Hầu hồi ức một cái Quyền Phở trong ghi chép nhân thể Huyết Vị đồ, Hoàng Mao theo như lời đuôi nguồn gốc, phải là xương cụt cuối cùng, nơi đây chính yếu Huyết Đạo, phải là Đốc Mạch mở đầu Vị Lư huyết . Còn như ngoài nghề cái gì, Huyết Đạo hần là đều giống nhau chứ ?

Vì vậy gọi Hoàng Mao Hồng Mao đẩy ra Martin hai chân, tìm được ở vào xương cùng cùng * trung gian Vị Lư huyết . Được rồi, Martin không có có ý thức, dĩ nhiên đại tiện không khống chế, thối hoắc bắn thui một mảng lớn, thực sự vô cùng thể thảm .

Lúc này cũng không kịp nhiều như vậy, cũng tìm không được Ngân Trâm một dạng cái gì, Mã Phong Hầu không thể làm gì khác hơn là tìm cây cứng rắn cành cây, lồi vào thoáng vót nhọn, sau đó đưa cho Trần Nhị Cầu: Người đâm .

Trần Nhị Cầu một mạch cau mày, thực sự có điểm vô tòng hạ thủ cảm giác, vừa lúc thoáng nhìn Xích Khào ngồi chồm hóm ở bên cạnh hần nhìn nào nhiệt đây, vì vậy liền đem mộc côn nhét vào Hầu trong móng vuốt .

Xích Khào mới là đồng chí tốt đây, không sợ bẩn không sợ mệt, nắm côn nhỏ dùng sức đâm một cái, trực tiếp đâm đi vào hơn một tấc sâu . Mới vừa rồi còn vẫn không nhúc nhích Martin đều thân thể ưỡn lên, bất quá sau đó lại không phản ứng .

Ai bảo người cho ngoài nghề kia mà —— Mã Phong Hầu che nhãn, bất quá Martin có phản ứng là tốt rồi, chứng minh còn có thể cứu, chẳng qua là kích thích cường độ còn chưa đủ . Nhưng là phải hần hạ thủ, hiện tại quả là không thể đi xuống, không thể làm gì khác hơn là nắm Xích Khào móng vuốt nhỏ, ở Martin Vị Lư huyết chỉ chỉ trở .

Xích Khào lực lĩnh ngộ vẫn không tệ, điểm gặt đầu, nhìn chuẩn vị trí, một gậy đâm xuống đi . Chỉ nghe phốc 1 tiếng, nơi đó da thịt vốn là non mịn, trực tiếp cho đâm thủng da .

A —— Martin trong miệng hét thảm một tiếng, hai mắt bỗng nhiên mở, dĩ nhiên tỉnh .

Tĩnh là tĩnh, ý thức còn có chút không rõ, trong miệng ục ục thì thầm nổi tiếng Pháp, ai cũng nghe không hiểu hẳn nói cái gì đó .

Xích Khào còn đắm nghiên đây, nhiều lần hoa hoa, tiểu gây gộc còn muốn đi lên đám . Bị Mã Phong Hầu đoạt trong tay một cơn, xa xa ném ra, Giáo Thi Côn còn cầm chơi, bản không bản à?

"Phát sinh cái gì ?" Martin xem bộ dáng là triệt thanh tĩnh, hữu khí vô lực dùng tiếng Hán hỏi một câu .

"Người được Mã Thượng Phong, vừa rồi kém chút đi gặp thượng đế biết không!" Hoàng Mao vẫn không quên cùng ngoài nghề u một mặc, tiểu tử này mồm mép có điểm thiếu .

Martin hiển nhiên cũng hồi tưởng lại, lúc này, vị nữ sĩ kia cũng đứng lên đi khóc, Martin cũng rất có sống sót sau tai nạn cảm giác .

"Người trước tiên đem quần đưa lên có được hay không ?" Trần Nhị Cầu làm bầm 1 tiếng .

Nơi đây cũng không còn thủy, chỉ có thể trở lại Thanh Vân Quan lại sức . Vì vậy, Hoàng Mao cùng Hồng Mao đỡ Martin, đoạn đường này đem hai anh em cho huân, nôn khan chừng mấy hồi .

Thật vất vả kẻ đến Thanh Vân Quan, ở bên ngoài đem ngựa đình y phục đều ném, từ nữ nhân kia giúp hắn lau thân thể . Phiên động y phục thời gian, từ trong túi rơi ra tới một người bình thuốc nhỏ, bị nhanh tay một đồng tóc cho bắt tới, rắc...rắc... Lắc vang lên .

Lay động vài cái xoay mở bình che, bên trong là lam sắc tiểu viên thuốc . Hầu tử thêm ăn, một đồng tóc bốc lên đến liền dòn vào trong miệng, còn tưởng rằng là cục đường đây.

Kết quả bị Mã Phong Hầu chop đoạt được: Tìm đường chết có phải hay không, cái này đại danh đình đình Tiểu Lam mảnh nhỏ người cũng dám ăn ?

Thứ này Mã Phong Hầu nhưng nhận thức, trước đây thậm chí còn dùng qua hai lần, tên khoa học Viagra, tục xưng vĩ ~ Ca,, bây giờ nghĩ lại, thực sự là hại người rất nặng a .

Chờ đem ngựa đình rửa sạch, hàng này đã cống đến lạnh run, hơn nữa tinh thần uể oải, một cơn bệnh nặng hiển nhiên là không thể tránh . Bất quá có thể nhất cái mạng trở về, cũng phải cảm ơn Xích Khào rồi .

Ở trong sương phòng che chắn bông sau đó, Martin nghe nữ nhân học một cái toàn bộ trải qua, tại chỗ biểu thị, sau khi trở về, cho ân nhân cứu mạng mua mấy rượu quả táo lớn .

Tiểu khu —— Mã Phong Hầu đối với lần này không thêm quan tâm . Nhưng thật ra Hoàng Mao ngượng ngùng móc ra đồng hồ vàng trả cho ngựa đình, nói là trên mặt đất nhất lên, hiện tại vật quy nguyên chủ .

Martin cũng không so đo những chuyện nhỏ nhặt này, trái lại nằm ở bạn gái trong lòng, hỏi đào Tùng Lộ sự tình .

Thấy tinh thần hắn thượng khả, Mã Phong Hầu cũng liền đem mang về hai khóa Tùng Lộ đưa cho hắn xem, Martin đối với Tùng Lộ trọng lượng cùng hương khí đều hết sức hài lòng, như loại này trọng lượng vượt qua một kg Tùng Lộ, tuyệt đối đều có thể thượng pháp .

Martin tiên sinh còn biểu thị, lần này nhờ có mọi người hỗ trợ, cho nên ở phương diện giá cả dành cho rất lớn ưu đãi, cho ra một kg một ngàn người Dân tiền giá cao .

Một nghìn! Trần Nhị Cầu cái này tham tiền kim lòng không đành bật ? Q đứng lên, ngay cả Hồng Mao Hoàng Mao cũng truyền hình trực tiếp sừng sờ: Cái này đen thui đồ đặc đã vậy còn quá đáng giá, có phải hay không ngoài nghề trong Mã Thượng Phong, có điểm thần chí không rõ à?

Người nói là Euro sao? Chỉ có Mã Phong Hầu thờ ơ, nếu như phổ thông quốc sản Tùng Lộ, một nghìn khối cũng được thông qua, bất quá ôn tuyên cáo xuất hiện Tùng Lộ tuyệt đối có thể sánh ngang cao cấp nhất Pháp Hắc Tùng Lộ, cái giá tiền này người cũng không cảm thấy ngại nói ra khỏi miệng ?

Cái gì ân cứu mạng, ở sinh ý trên trận, chỉ có lợi ích trên hết . Mã Phong Hầu xem như là nhìn thấu Martin trục lợi bản chất, bất quá từ một góc độ khác mà nói, cái này cũng bình thường, là vì phù hợp Âu Mỹ người giá trị quan, sinh ý cùng giao tình là hai chuyện khác nhau .

Chứng kiến Trần Nhị Cầu hiện tại khẳng định đều quên bản thân họ gì, Martin trong lòng cười thầm: Xem ra lần này thu hoạch sẽ rất tốt, đất nước này câu có danh ngôn, dường như gọi đại nạn không chết, tất có hạnh phúc cuối đời đúng hay không?

Khoa tay múa chân Trần Nhị Cầu vui vẻ nửa ngày, lúc này mới phát hiện Hầu sư phụ bình chân như vại địa ngồi ở chỗ kia thờ ơ, vì vậy cũng yên tĩnh: "Martin tiên sinh, người cái giá tiền này chúng ta không thể tiếp thu, xem ở Xích Khào giúp người * chữa bệnh phản thượng, có phải hay không lại bỏ qua ?"

Đây không phải là na hồ bất khai đề na hồ nha, hiện tại, Martin tiên sinh nơi nào còn mơ hồ làm đau đây. Vì vậy giả ý do dự nửa ngày, lúc này mới mở làm ra một bộ nhức nhối dáng dấp: "Vây 1500 khối Nhân Dân Tệ, như vậy ta đã không có gì lợi nhuận ."

Trần Nhị Cầu ý vị theo Hầu sư phụ nháy mắt ra hiệu: Mau trả lời ứng với, mau trả lời ứng với a, Hầu sư phụ người muốn gấp chết ta à ?

Lúc này, chợt nghe Thanh Vân Quan bên ngoài truyền đến gào 1 tiếng quái khiếu, là răng hàm, bất quá tiếng kêu so với bình thường to rõ không chỉ gấp

mười, chấn đắc lỗ tai trực ông ông .

Ai có thể cho rằng hàm mang đến như vậy đại thương hại ? Suu một cái, Mã Phong Hầu thân hình từ trong nhà biến mất .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Trần Nhị Cầu vào thành

Thanh Vân Quan bên ngoài, răng hàm đang như điên đuổi theo Bàn Nha, người này đôi mắt nhỏ đỏ bừng, khoe miệng ứa ra bọt mép, nhìn ? } người .

Nguyên lai không phải răng hàm tao ngộ địch nhân, nhìn nó thân sắc, chẳng lẽ là đột nhiên được heo điên gió ? Mã Phong Hầu cũng có chút không hiểu hay .

Ai nha, Trần Nhị Cầu vỗ cái ót: "Hầu sư phụ, vừa rồi ngươi cho bình thuốc nhỏ, gọi thuận lợi ném ngoài tường đi, có phải hay không gọi răng hàm đều cho nhai ?"

Đồ chơi kia làm sao có thể ném loạn đây? Mã Phong Hầu cũng bị tức không có chiêu không có chiêu, còn có nửa chai một dạng đây, đến bao lớn sức thuốc con a, vật ấy hại người rất nặng, hại heo không cạn .

Ban đầu, Bàn Nha ngày hôm nay biểu hiện không tệ, cũng coi như bề tôi có công, Mã Phong Hầu còn chuẩn bị khao thưởng khao thưởng đây, hiện tại, hy vọng nó có thể chống đỡ răng hàm khao thưởng mới tốt .

Vì vậy ở cửa cùng Trần Nhị Cầu nói thăm một trận, cái này mới một lần nữa công móng vuốt nhỏ vào nhà . Răng hàm tình huống hẳn cũng giải quyết không, chỉ có thể chờ đợi nó phát tiết xong rồi hãy nói, hy vọng đừng lưu xuống cái gì đi chứng mới tốt .

Trần Nhị Cầu há to miệng, ở đại môn sững sờ hơn nửa ngày, gió có chút lớn, đầu lưỡi đều nhanh thiem . Hơn nửa ngày mới chóng mặt địa đi trở về đi, trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: Hắc, thật Hắc!

Chờ hẳn đi tới trong phòng, Martin đang ở nhắm mắt dưỡng thần đây, vừa rồi, Hoàng Mao cho hắn nấu một chén canh gừng, mới vừa uống vào đồ mồ hôi đây.

"Giá tổng cộng, mỗi kg 1 vạn tệ Nhân Dân Tệ, mặc kệ liền là xong." Trần Nhị Cầu rất không có khí địa báo giá, Hoàng Mao chính đoan nổi chén canh đi ra ngoài đây, leng keng một cái rơi trên mặt đất, quảng thành vài biện: Khá lắm Sư Tử mở rộng miệng!

Martin cũng bỗng nhiên mở mắt ra, tâm niệm cấp chuyển: Đối phương là nói giá không hạn độ, hay là thật có hành gia ở sau lưng chỉ điểm ?

Nhìn Trần Nhị Cầu một bộ sinh không thể yêu đáng đáp, Martin lắc đầu: "Trần tiên sinh, nếu như ở ta tổ quốc, như vậy giá cả coi như có thể làm người tiếp thu, thế nhưng nơi này là Đông Phương, sản xuất Tùng Lộ phẩm chất khẳng định kém hơn một chút . Giống như là lá trà, quốc gia các người sản xuất trà, giá cả nhất định phải cao nha "

Trần Nhị Cầu cũng theo lay động suy nghĩ: "Dù sao thì cái giá này, người nếu là không đồng ý, hiện tại đã đi người ."

"Các người Đông Phương có câu ngạn ngữ, buôn bán không xả thân Nghĩa ở nha, chúng ta có thể nói lại ——" lúc này đến phiên Martin sốt ruột, đáng tiếc là, Trần Nhị Cầu hàng này căn bản là khó chơi, Martin dĩ nhiên với hắn mà kỳ đến bầu trời tối đen, vẫn không có một chút hiệu quả .

Dùng Martin hiện ở tình trạng cơ thể, nhất định là không còn cách nào xuống núi, đơn giản liền lưu lại ở một đêm . Người này thân thể một dạng không sai, ngày thứ hai rời giường, hãy cùng người bình thường giống nhau .

Chẳng qua là Hoàng Mao đã chạy tới với hắn oán giận, yêu cầu thêm tiền . Hai anh em này tới hôm qua không có địa phương ngủ, ở chính điện nhẩn một đêm . Giỏi thật, trong chính điện đều là hầu tử, đêm hai anh em này sợ đến, một đêm không ngủ .

Martin cũng không ở từ chút tiền lẻ này, miệng đầy đáp lại, ăn điểm tâm thời gian, lại cùng Trần Nhị Cầu tranh thủ một cái, trả giá cũng còn đến năm nghìn nguyên một kg, nghe được Hoàng Mao Hồng Mao khoe miệng quát thẳng tới rút ra, thế nhưng Trần Nhị Cầu vẫn như cũ thờ ơ . Không có cách nào a, chỉ cần hắn gạt đầu một cái, lập tức bị trục xuất sư môn .

"Ta chỉ có thể nói thật đáng tiếc ." Martin nhún vai một cái, quần áo nón này chỉnh tề, ly khai Thanh Vân Quan . Bởi vì y phục quần đều bản không có cách nào khác tẩm, cho nên thay Tiểu Thất từ trong rương nhảy ra đến lão đạo sĩ y phục, bên ngoài trên mặt nạ một bộ đạo bào, lắc mình biến thành dương hòa thượng .

Mã Phong Hầu cũng không còn phản ứng đến hấn, chuyển tới sau nhà, chỉ có Bàn Nha trên mặt đất nằm đây. Cái này cũng lệnh Mã Phong Hầu có chút lo lắng: Răng hàm ngàn vạn lần chó tinh tấn heo vong mới tốt .

Ở Mã Phong Hầu bên cạnh, Trần Nhị Cầu có vẻ bệnh địa không đề được tinh thần: Đối với hấn cái này tham tiền mà nói, lần đả kích này có chút lớn, mắt nhìn thấy một xấp xỉ tiền từ trước mắt thối qua, hấn tự tay đi kiểm, chung quy lại cũng không vớt được . Đêm qua, giấc mộng này vẫn dẫn vật Trần Nhị Cầu nửa đêm .

"Trở về rồi ——" Mã Phong Hầu chứng kiến răng hàm kéo uể oải thân thể đi bộ trở về, trực tiếp hướng trên mặt đất một chuyển, liền khò khò ngủ say, hấn cái này mới yên tâm địa chuyển tới Thanh Vân Quan phía trước .

Thật đúng là đã về rồi! Trần Nhị Cầu nhãn tình sáng lên, chỉ thấy mới vừa mới rời khỏi Martin lại đi mà quay lại .

Đồng thời hướng hấn giang hai cánh tay: "Thân ái bằng hữu, ngươi thắng ."

Thật gọi Hầu sư phụ cho đoán đúng —— Trần Nhị Cầu ác như sói vậy nhào tới, ôm Martin tại chỗ chuyển tằm vài vòng, hấn hiện tại xem như là đối với Hầu sư phụ bội phục phục sát đất .

Chuyện còn lại thì đơn giản, song phương rất nhanh đạt thành hiệp nghị: Ở Tùng Lộ thu thập trong lúc, Thanh Vân Quan nhất phương mỗi tuần phụ trách cung cấp chỉ ít hai khóa ở trên Tùng Lộ, sau đó từ Hoàng Mao cùng Hồng Mao đưa đến tỉnh thành . Còn như tiền hàng, thì từ Martin nhất phương trực tiếp đánh tới Trần Nhị Cầu trong trương mục . Không có cách nào a, Mã Phong Hầu làm không thể, Tiểu Thất tuổi tác cũng quá nhỏ, chỉ có Trần Nhị Cầu là có thân phận chứng nhân .

Cụ thể hợp đồng, thì cần muốn Trần Nhị Cầu đi tỉnh thành, cùng Martin cùng nhau công việc . Hơn nữa, hấn còn phải làm một tấm thẻ ngân hàng, bởi vì cho tới bây giờ, cầu ca còn chưa dùng qua loại này cao cấp ngoạn ý đây.

Đối với cái này cái hiệp ước, Mã Phong Hầu cũng có thể miễn cưỡng tiếp thu . Dù sao cũng là năm thứ nhất bán ra Tùng Lộ, không thích hợp số lượng nhiều, cần thời gian đến thắng được tiếng tăm . Rồi hãy nói, năm nay Tùng Lộ thu thập mùa cũng lập tức đi tới . Nếu không phải là ôn tuyên cốc đặc biệt địa hình cùng khí hậu, chỉ sợ ngay cả một viên Tùng Lộ cũng không đào được đây.

Lo lắng duy nhất chính là Trần Nhị Cầu, hàng này vốn chính là không có từng va chạm xã hội nhà quê, vạn nhất Martin ở trên hợp đồng lộng điểm bày rập các loại liên phiền phức .

Cân nhắc nửa ngày, mới trở về nhà mang tới một tờ giấy, nhét vào Trần Nhị Cầu trong túi . Mặt trên chỉ nhớ một số điện thoại, muốn Nhị Cầu đến tỉnh thành gọi .

Hầu sư phụ quả nhiên lợi hại, ở tỉnh thành đều có bằng hữu! Trần Nhị Cầu cố ý phủ thêm Hoàng vải ni quần áo khoác ngoài, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang cùng Martin xuống núi.

Martin xe liền đứng ở Trần gia trang, đợi được trấn trên, Hồng Mao Hoàng Mao xuống xe, mở chính bọn nó một chiếc tiểu xe rồm đi theo phía sau, sau đó phải được thường hai bên chạy, cho nên cũng phải đi nhận thức nhận thức lộ .

Xuyên thành qua Huyện, tận tới đêm khuya mới tiến nhập tỉnh thành . Ngũ Quang Thập Sắc đèn nê ông nhoáng lên, Trần Nhị Cầu đã cảm thấy trước mắt ý vị mao kim quang, trong đầu rầm rập ý vị vang, triệt mông .

Mau đánh xin giúp đỡ điện thoại —— hoàn hảo hấn nhớ kỹ Hầu sư phụ kín đáo đưa cho hấn tờ giấy, dựa theo mặt trên viết số điện thoại đi động dạt đánh ra . Rất nhanh, đối diện truyền tới một ngắn gọn mạnh mẽ thanh âm: "Người nào ?"

"Ta Trần Nhị Cầu a, ngươi là ai ?" Trần Nhị Cầu si si sách sách hỏi một câu, chọc cho lái xe nữ nhân và ngồi ghế cạnh tài xế lên ngựa đĩnh một hồi lâu hèn mọn: Không biết là người nào ngươi mà gọi điện thoại gì ?

Bên đầu điện thoại kia bỗng nhiên mấy giây, sau đó lại hỏi một câu: "Thanh Vân Quan, Trần Nhị Cầu ?"

"Là ta là ta!" Nghe được quen thuộc Thanh Vân Quan ba chữ, Trần Nhị Cầu lập tức từ xe trên nệm nhảy lên, kết quả suy nghĩ ở trần nhà đụng phải phanh, 1 tiếng .

"Chuyện gì ?" Đối phương như trước tích tỵ như kim .

Trần Nhị Cầu liền ? N ba ? N ba nói một trận, cuối cùng nói ra mộng Paris phòng ăn tây tên, đối phương nói một câu "Lập tức đến", liền để điện thoại xuống .

"Thạch đầu ca Ca,, là ai à?" Hạ Tiểu Tuyết đem song chương hoàn ở Thạch Lương trên cổ, kiêu gương mặt non nót dán tại Thạch Lương góc cạnh rõ ràng trên gương mặt . Trong khoảng thời gian này, nàng vẫn cùng Thạch Lương sinh hoạt chung một chỗ, biết rõ vị này Thạch đầu ca Ca, tính tình, người bình thường đừng nghĩ mời dạng hấn .

Thạch Lương tấm kia rất ít lưu lộ biểu tình khuôn mặt bỗng nhiên co rúm hai cái: "Là Thanh Vân Quan người."

Oh ? Hạ Tiểu Tuyết cũng không nhìn được 1 tiếng khẽ hô, ngọn núi nhỏ kia trong rãnh cũ nát Đạo Quan, cũng cho nàng lưu lại khó có thể ma diệt ấn tượng. Là vì con kia đáng chết hầu tử, lại đem trong mắt của nàng Đại Anh Hùng đã đảo.

Cũng chính là kể từ lúc đó bắt đầu, tỷ tỷ nàng Tiểu Vũ mới có thể nhẹ lướt đi, cũng có thể dùng nàng có thể độc hưởng Thạch đầu ca Ca, . Cho nên nói, đối với Thanh Vân Quan cái kia xa xôi địa phương, nàng thật đúng là vừa yêu vừa hận đây.

Tại nội tâm gây dựa một phen sau đó, Hạ Tiểu Tuyết lại làm nũng đứng lên: "Thạch đầu ca Ca,, chúng ta không nên đi có được hay không, tối hôm nay ta còn muốn muốn đây ——"

Mỹ nhân như ngọc, mê hoặc nhiều tiếng, có rất ít nam nhân có thể cự tuyệt. Thế nhưng Thạch Đầu dù sao cũng là Thạch Đầu, nói hán có chủ kiến cũng tốt, không hiểu phong tình cũng tốt, vẫn là vươn bàn tay vỗ nhẹ nhẹ một cái Tiểu Tuyết kiều đỉnh cái mông: "Phải đi, trở về sẽ cho người!"

Dứt lời, hung hăng ở bạn gái trên môi hôn một cái, thẳng đến hôn Hạ Tiểu Tuyết hít thở không thông, lúc này mới thôi. Vừa hướng cái gương quần áo nón này, Hạ Tiểu Tuyết một bên đỏ mặt suy nghĩ: Tỷ tỷ a tỷ tỷ, người tại sao muốn gạt ta, Thạch đầu ca Ca, mới không phải mầm hạt đậu đây ——

Mộng Paris phòng ăn tây ở vào tỉnh thành hoàng kim đoạn đường, Trần Nhị Cầu theo Martin vào điểm, đập vào mặt xa hoa lãng mạn khí tức, thổi trúng hán chóng mặt, hãy cùng lưu mỡ mỡ vào đại quan viên giống như, con mắt cũng biết xem cái gì đó, chân cũng không biết đi như thế nào. Nếu không có Martin dẫn dắt, là hán mặc đồ này, nhất định sẽ bị bồi bàn rất khách khí thỉnh đi ra bên ngoài, liên tiếp đi tư cách cũng không có.

Có thể tới cái này, bao nhiêu là có chút thân phận cái gọi là xã hội thượng lưu nhân sĩ. Bất quá lệnh Martin khẽ nhún mày là, ở nhà hàng một góc, đang có một vị khách nhân cùng bồi bàn tranh chấp nổi cái gì, phá hư trong phòng ăn cao nhã u tĩnh bầu không khí, dẫn tới không ít thực khách cũng hơi nhìn quanh.

Không đợi Martin qua đi kiểm tra đây, bên kia liền truyền đến 1 tiếng hô to: "Lão Mã —— ta tới người đây chính là nể tình, người người dĩ nhiên nói với ta không có vị trí, người làm như thế nào sinh ý!"

Loại này ngả ngón mà lại mang chất văn khẩu khí, cùng với cái kia loè loẹt thanh niên nhân, khiến cho Martin rất là đau đầu xuống. Dừng quốc gia này người mà nói, vị này chính là một không biết trời cao đất rộng ăn chơi trác táng, hết lần này tới lần khác lại là hán không thể trên vào nhân vật.

"Hà Tiên Sinh, chúng ta đi bên kia nói, không được ảnh hưởng khách nhân dùng cơm." Martin không dám dùng sức mạnh, còn phải khuôn mặt tươi cười tương bồi, hán là như vậy cái cáo già thương nhân, biết rõ cái gì là Hoa Hạ đặc sắc, không dám thờ ơ vị công tử này Ca, .

Nhưng là đối phương vừa rồi ồ tức cảnh hông, thuận tâm đập phá, liếc liếc mắt lảng đầu lảng não Trần Nhị Cầu, vị này những người nào tiên sinh khỏe miệng không chỉ có lộ ra tà tà tiểu ý: "U ah, lão Mã, tiền đồ, cái gì mặt hàng đều có thể vào mộng Paris, ngày mai ta cũng xuyên cái lớn quần cộc, lại khiến con chó tới cho người cổ động."

Người cái này rõ ràng là đập phá quán có được hay không?

Trần Nhị Cầu mặc dù khờ, cũng biết đối diện cái đầu kia phát cùng Ngưu Độc Từ liếm một dạng thanh niên nhân nói không phải lời hữu ích, vì vậy cái cổ cứng lên, đem trong tay xà bì đại một dạng ném xuống đất, ồm ồm nói một câu: "Người có phải hay không mắng ta ư?"

Người —— những người nào lấy tay điểm chỉ nổi Trần Nhị Cầu, cười ngả nghiêng ngả ngửa, đây là từ đâu xuất hiện kẻ ngu si.

Hô, trước mặt chỉ một quả đấm nhanh chóng ở trước mắt hán mở rộng, những người nào tiếng cười hơi ngừng, sau đó thân thể ngã về sau một cái, trùng điệp ngã trên mặt đất, cái ót phát sinh làm nhất thanh muện hưởng, trực tiếp đập đầu ngất.

"Nguyên lai người thành phố như thế không lịch sự đánh." Trần Nhị Cầu thu hồi nắm tay, còn thả ở trước mắt nhìn một chút, xác nhận một chút là quả đấm mình, mà không phải thiết chùy cái gì.

Nga, ta Thượng Đế! Martin suy nghĩ ông một cái, kém chút cũng té xỉu. Nhìn về mặt như vô sự Trần Nhị Cầu, hán khóc không ra nước mắt: Người là không biết một quyền này chọc bao lớn Họa a ——

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Sớm lập một dạng

Ta bị người đánh, ta đặc biệt mã cư nhiên bị người đánh nữa! Những người nào khôi phục thần trí sau đó, người thứ nhất nhô ra ý niệm trong đầu chính là cái này, có điểm làm hấn khó có thể tin, hết lần này tới lần khác đang ở trước mắt phát sinh .

"Tiểu tặc, ngươi chết định á!" Những người nào lấy tay điểm chỉ Trần Nhị Cầu, ngón tay run lẩy bẩy: Hơn nữa còn là bị kẻ vô lại Thổ Sơn pháo cho đánh!

Trần Nhị Cầu nhưng thật ra không có quá để ý, ở nông thôn đánh lộn ầu đã gì quá bình thường, đánh xong đánh liền xong, không đứng mấy ngày nữa còn có thể tiến đến một bàn uống rượu đây. Lúc này hấn nhưng thật ra nhớ tới chính sự đến, đưa tay kéo ngựa đình cánh tay: "Khi nào ký hợp đồng?"

Còn ký hợp đồng, ta cái tiệm này ước đoán đều không lái xuống, không làm được phải cuốn gói trở về Pháp . Oh, Thượng Đế, tha thứ những thứ này vô tri người a ! —— Martin chỉ còn lại có cầu khẩn Thượng Đế phù hộ, xuất hiện kỳ tích .

Còn lại liền là người ra sao biểu diễn thời khắc, hấn đánh mấy điện thoại, ngay lập tức sẽ đến vài xe người, từng cái thái độ hung dữ, vén cánh tay vãn tay áo, chỉ cần những người nào ra lệnh một tiếng, ngay cả người mang tiệm cùng nhau đập .

"Tôn tặc, đấu với ngươi ta đều cảm thấy có điểm mất mặt. Ta cho ngươi vạch ra nói tới, ngươi vừa rồi thế nào chỉ thủ đã ta, liền đem cái tay kia ngón tay út chặt xuống, ngày hôm nay nên tha cho ngươi một mạng ." Những người nào trong tay vuốt vuốt một bả dao ăn, về mặt đều viết kiểu ngạo, bắt quá, hấn cũng quả thật có kiểu ngạo tư bản .

Trần Nhị Cầu vẫn là chẳng hề để ý dánh đáp, ở nông thôn đánh lộn thời gian, so với cái này ngoan gấp mười lần nói hấn đều nghe qua . Nhất làm giận là, hấn còn nâng tay phải lên, bài ngón tay út đoạn trang một cái, sau đó nói: "Được a, bắt quá ngươi được cho ta lấy chút nước tương, chờ một lát chặt xuống, ta trực tiếp chấm nước tương ăn rồi ."

Hắc, phân cao thấp đúng không —— những người nào đều bị cái này đầu đất cho tức điên, vung tay lên, hơn mười tên đại hấn mà bắt đầu hướng Trần Nhị Cầu dựa vào, từng cái trong tay gỗ bình rượu, một trận đại chiến, sắp ở mộng Paris bạo phát .

Những khách nhân nhìn lên trận thế này, đều chạy ra . Có hai vị tương đối thân sĩ, còn chủ động trước đây tính tiền . Kết quả những người nào không kiên nhẫn phát tay một cái: "Ngày hôm nay ta toàn bộ xin mời!"

Mọi người hô hô lạp lạp đi ra ngoài, bọn người đi hết, nhưng lại có hai người đi tới . Những người nào càng hòa, người nào như thế không có ánh mắt, vì vậy trực tiếp rống! 1 tiếng: "Lăn —— "

Rống! Xong sau, mới thấy rõ người tới, nhìn cái kia mặc dù không cao, nhưng là lại giống như Thạch Đầu một dạng cứng cỏi cường tráng gia hỏa, những người nào cuồng bạo trên mặt cố gắng bài trừ nụ cười, so với khốc còn khó coi hơn đây: "Thạch đầu ca ngươi tới, ta cũng không rống! Ngươi —— đều là bị cái này tiểu tử ngốc cho khi!"

Bọn họ coi như là một cái trong đại viện bạn chơi, không quá phận chúc lưỡng loại, phát niệu không đến một cái trong bầu . Tiểu hài tử cùng một chỗ, khó tránh khỏi đánh lộn ầu đã, những người nào đều bị Thạch Lương cho đánh ra bóng ma trong lòng đến, chứng kiến hấn liền run run, giống như là chuột gặp mèo .

Thạch Lương ánh mắt quét đến Trần Nhị Cầu, sau đó trực tiếp đi tới, cứng rắn địa hỏi một câu: "Trên núi được không?"

"Tốt rất, Hầu sư phụ mỗi ngày lĩnh ta luyện quyền ." Trần Nhị Cầu lắc lắc quả đảm to, sau đó từ dưới đất nhật lên xà bì đại một dạng: "Đây là Hầu sư phụ gọi cho các ngươi sao đến thổ sản vùng núi, bên trong còn có một phần, là cho cái gì Mã gia . Trời thu thời gian, gia nhân kia đi Thanh Vân Quan trải qua hương, cũng coi như kết thiện duyên ."

Mã gia ? Thạch Lương rất nhanh liền biết, vì vậy gật đầu: "Có rượu ?"

Trần Nhị Cầu lắc lắc suy nghĩ, sau đó chép miệng một cái: "Cái này chỉ có thể chờ đợi đến sang năm, trên núi quả đại thành công mới có thể có đây."

Từ Thạch Lương đi tới sau đó, những người nào liền trở thành quần chúng, chứng kiến Thạch Đầu cùng cái này đầu đất cho tới cùng nhau, những người nào trong lòng liền có một loại cảm giác không ổn . Quả nhiên, Thạch Lương lạnh lùng ánh mắt hướng hấn quét tới: "Ngươi có thể đi ."

Tuy là về mặt không cam lòng, tuy là lòng tràn đầy ủy khuất, nhưng là người ra sao dĩ nhiên không nói tiếng nào, trực tiếp rời đi . Thủ hạ có cái không biết Thạch Lương, còn nói với hấn mấy câu gì . Kết quả, bị những người nào một cái vạ miệng một dạng đập tới đi, lập tức cảm miệng .

Người đi, to như vậy phòng ăn tây, lập tức rơi vào mênh mông cùng trong yên tĩnh .

"Thạch tiên sinh ——" Martin qua đây cúi đầu,

Hấn đương nhiên nhận thức Thạch Lương, nghĩ không ra là, cái này thổ lí thổ khí Trần Nhị Cầu, lại còn có thể đưa đến tôn đại thần này, chẳng lẽ là hấn cầu khẩn phát huy tác dụng, Bàn tay của Chúa nhẹ nhàng vung lên, khắp bầu trời Vân Thái liền tán .

"Các ngươi nói ." Thạch Lương dẫn Hạ Tiểu Tuyết tùy tiện tìm một cái bàn ngồi, rất nhanh đã có bồi bàn bung qua đây mấy ly cà phê, ngay cả Trần Nhị Cầu cũng có phần .

Chẳng qua là người này uống một hóp sau đó, gương mặt liền xoay thành một đoàn, quai hàm thật cao gồ lên, một hóp lớn cây cà phê không nuốt trôi phun không ra, đến mức thật là khó chịu đây.

Sau đó sự tình liền tương đối thuận lợi, Martin vốn đang ôm chút tiểu tâm tư, hôm nay có Thạch Lương tôn đại thần này tọa trấn, hẳn còn nào dám a, trừ phi đem Napoléon Bệ Hạ là gan cho hắn mượn .

Ký xong hợp đồng, Thạch Lương liền đứng dậy rồi đi . Trần Nhị Cầu còn cùng người ta rất thân cận, ý vị phát tay: "Tiểu Thạch, khi nào đi chúng ta chơi, gần nhất phát hiện ôn tuyến, ngâm Lão Thư phục lap —— "

Nhân gia Thạch Lương đã đi ra đại môn, cũng không quay đầu lại địa giới một tay lên, cũng không biết là đáp lại vẫn là không có đáp lại .

Còn như mang tới hai khóa Tùng Lộ, cân nặng sau đó, Martin trực tiếp đem tiền giao cho Trần Nhị Cầu trong tay, chi phiếu làm sao cũng phải ngày mai mới có thể công việc đây.

Hơn hai vạn khối tới tay, Trần Nhị Cầu cả người đều kém chút phiêu, vẫn choáng hai ngày, thẳng đến trở về Thanh Vân Quan sau đó, bị Hậu sư phụ đập ba cái sọ não, lúc này mới biến trở về bình thường, ngốc cười ha hả bắt đầu chuẩn bị lễ mừng năm mới .

Gần sát tết âm lịch, ở nông thôn trong thành đều ở đây vì tân niên bận rộn . Ở nhìn thấy Trần Nhị Cầu ngày thứ hai, Thạch Lương liền hẹn Từ Mỹ Nhân . Hai người chính giữa cũng không có gì cố kỵ, cho nên địa điểm gặp mặt đang ở Thạch Lương nơi ở —— chỗ vùng ngoại ô một chỗ tầng hai biệt thự .

Làm tuần mỷ Từ Mỹ Nhân nhìn thấy mở cửa cho hắn Hạ Tiểu Tuyết sau đó, nhất quán tuân theo khiêm tốn chỉ lễ hắn lại sững sờ ở cửa, chỉ còn lại có sờ mũi .

Đi vào trong phòng, Hạ Tiểu Tuyết đi pha trà, Từ Mỹ Nhân nhìn trên bàn một đồng hồ sản vùng núi, không khỏi nhần tình sáng lên: "Đây là con khi kia đưa tới ?"

Con khi kia, đương nhiên ngón tay là Mã Phong Hầu . Từ lần kia gặp nhau, con khi kia cho hai người mang đến cực kỳ chấn động mạnh hám, muốn quên rồi cũng khó .

Đổi mặt huynh đệ, Thạch Đầu nói cũng so với bình thường nhiều hơn chút, hắn gật đầu: "Còn bảo chúng ta đi trên núi phao ôn tuyến, ta chuẩn bị qua hết năm đi xem đi ."

Từ Mỹ Nhân đương nhiên minh bạch, phao ôn tuyến chỉ là một có, Thạch Đầu chỉ sợ là ý không ở trong lời . Tâm tư khác Thông Linh, hơi đổi ý một cái, liền đoán ra đại khái, vì vậy trong miệng nhẹ giọng nói: "Phao ôn tuyến hảo oa, xuân hàn ban thường tắm hoa thanh trì, nước suối trở thành tắm bồn nà . Thị nhi nâng dậy kiều vô lực, thủy là tân Thừa Ân Trạch lúc . Thạch Đầu a Thạch Đầu, người còn không từ thực chiều đến!"

Cái này công phu, vừa lúc Hạ Tiểu Tuyết mang trà tràn đi ra, nghe Từ Mỹ Nhân nói, không khỏi đỏ bừng khuôn mặt, buông trà cụ, vội vã lại đi ra ngoài .

Ba, Thạch Lương nặng nề bàn tay rơi xuống Từ Mỹ Nhân đầu vai: "Từ hôm nay sau khi, ta Thạch Đầu mới là Đình Thiên Lập Địa nam nhân . Người nói, có phải hay không con khi kia ở trên người ta động tay chân gì ?"

Vấn đề này, vẫn quanh quẩn ở Thạch Lương trong lòng, lái đi không được, hắn biết Từ Mỹ Nhân chỉ số IQ cực cao, cho nên trầm trở khen ngợi hữu giúp đỡ phân tích một chút .

Trầm ngâm một trận, Từ Mỹ Nhân buồn bã nói: "Ta cũng không hy vọng là con khi kia, thế nhưng sự thực hết lần này tới lần khác lại chỉ hướng con khi kia, đây hết thầy, chỉ có thể dùng thần kỳ để hình dung, quả nhiên Thần Hầu vậy!"

Huynh đệ hai người bốn mắt nhìn nhau, sau đó đồng thời gật đầu . Trong lòng bọn họ đã có quyết đoán: Vô luận như thế nào, sau đó cũng muốn giao hảo con khi thần kỳ hầu tử .

"Còn có một sự tình, mặt khác có một phần đặc sản địa phương, là đưa cho Mã thúc thúc gia ." Thạch Đầu lật tìm một cái một lần nữa đóng gói lễ nạp thái vật, bên trong có một túi thạch tai, còn có một túi thả lông tử, một túi táo khô, mặt khác chính là một túi hạt dẻ, cuối cùng còn lại chính là một ít quả lăm, hiện ra hình trứng hình, cũng không biết là quả gì chế thành .

Từ Mỹ Nhân đương nhiên biết Mã thúc thúc ngón tay là ai, tuần mỷ trên mặt hiện làm ra một bộ vẻ cô đơn: "Khi ốm gặp chuyện không may sau đó, Mã thúc thúc lập tức lão Hứa nhiều. Nói chung năm trước cũng muốn đi chúc tết, chúng ta liền cùng đi một chuyến đi, có một số việc, không phải muốn trốn tránh liền có thể thoát được ."

Thạch Đầu trong lòng cũng buồn bã, ngấm lại nguyên bản ba cái đồng bọn, mỗi ngày Thạch Đầu, khi ốm, mỷ nhân kêu, nghĩ không ra khi ốm hôm nay yểu không có tung tích, sao không làm người ta thần thương ?

Ngày thứ hai, hai người liền nói lễ vật, đi Mã gia chúc tết . Thạch Đầu suy tính một chút sau đó, vẫn là mang theo Hạ Tiểu Tuyết . Mặc dù nhiên nha đầu này gia cảnh bình thường, thế nhưng Thạch Đầu tâm lý đã triệt tiếp nhận nằng, bởi vì, bọn họ lẫn nhau đều là người trọng tình trọng nghĩa .

Hai vị này đi trụ sở Tỉnh ủy thật chính là về nhà, cho nên cửa võ cảnh căn bản sẽ không ngăn cản . Trực tiếp đi tới Mã gia, sau khi gõ cửa, bảo mẫu vừa nhìn là hai anh em này, lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn đón chào .

"Là Thạch Đầu cùng Tiểu Mỹ a ——" bởi vì lập tức lễ mừng năm mới, trong nhà khách nhân nhiều, cho nên nữ chủ nhân Hà Mạc Sầu sẽ không có đi công ty . Chứng kiến hai người vẫn bối, trên mặt hiện ra từ ái nụ cười . Chỉ bất quá, cẩn thận tỉ mỉ Từ Mỹ Nhân phát hiện, Mã thẩm thím trong con mắt, cất dấu một cổ lau không đi sâu bì .

Bởi vì từ nhỏ đã dấn dập tuần mỹ như nữ hài tử, cho nên liền cho Từ Mỹ Nhân lấy Tiểu Mỹ cái này Nick Name, chỉ có thân cận nhất trường bởi mới sẽ như vậy gọi . Đối với Mã thẩm thím tâm tình, Từ Mỹ Nhân nhất quá là rõ ràng: Chứng kiến bọn họ Tiểu Ca hai, tự nhiên sẽ nhớ tới khi ốm ——

Đang khi nói chuyện, đình bụng bụng Lâm Uyên Nhi cũng đi ra gặp khách, Thạch Lương cùng Từ Mỹ Nhân cũng liền vội vàng đứng lên chào hỏi, Từ Mỹ Nhân kêu một tiếng "Tẩu tử", Thạch Lương thì gọi nàng đệ muội . Đối với nữ tử này, Tiểu Ca hai tình cảm cũng tương đối phức tạp . Thế nhưng nếu hừ khi ốm cốt nhục, như vậy thì phải đích thân người đối đãi .

Hạ Tiểu Tuyết thì đỏ mặt kêu một tiếng tẩu tử, sau đó, Thạch Lương liền đem nàng giới thiệu cho Mã thẩm thím cùng Lâm Uyên Nhi .

Từ trên xuống dưới quan sát Hạ Tiểu Tuyết một phen, Hà Mạc Sầu con mắt đột nhiên sáng ngời, tựa hồ cảm giác được cái gì .

Thạch Đầu thì đem Thanh Vân Quan bên kia đưa tới lễ vật trình lên, nghe phần lễ vật này lai lịch sau đó, Hà Mạc Sầu cùng Lâm Uyên Nhi đều là sững sờ, trước mắt chưa phát giác ra hiện ra ở Thanh Vân Quan dâng hương thời gian, con kia nhìn qua cùng người khác bất đồng hầu tử, trong lòng không khỏi tắc tắc kêu kỳ lạ .

"Nếu như không phải Uyên nhi mang bầu, hành động bất tiện, chúng ta khẳng định còn muốn đi nơi nào ——" Hà Mạc Sầu tràn đầy phản khởi địa lật xem lễ vật này . Nằm ở nàng vị trí, lại có cái gì dạng lễ vật chưa thấy qua đây?

Thế nhưng hầu tử đưa tới lễ vật, thật đúng là là lần đầu tiên thu được, nàng càng xem nụ cười trên mặt vượt qua thịnh: "Không tệ không tệ, hoang đại thạch tai, Uyên nhi người ăn nhiều một chút, rất tu bổ; còn có táo ta cùng hạt dẻ, phương diện này ngụ ý thì càng tốt, cây táo hạt dẻ, sớm lập một dạng a!"

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 44: Trong tiếng pháo 1 ngày 30 tết

"Lễ mừng năm mới rồi, lễ mừng năm mới rồi ——" Tiểu Thất thanh thúy thanh thanh âm ở Thanh Vân Quan trong tiếng vọng, tiểu hài tử cái gì, nhất phần lễ mừng năm mới . Là vì đối với Tiểu Thất mà nói, cái này năm lại là như thế cùng người khác bất đồng .

Nhìn Tiểu Thất trong phòng ngoài phòng địa vội vàng, Mã Phong Hầu bởi vì Tư Niệm cha mẹ mà sản sinh thương cảm cũng rất cực biến mất . Mỗi ngày hội lần nghỉ thân nhà, hẳn cũng không thể ngoại lệ . Nhưng là bây giờ là một con khi, từ trước tất cả, chỉ coi là Hoàng Lương nhất mộng tốt.

Tân niên tân khí tượng, hầu tử môn cũng đều ? Ý yêu môi sàng hủy hoán hù ? Chúng nó tựa hồ cũng cảm thụ được lễ mừng năm mới bầu không khí, mỗi một người đều lộ ra đặc biệt hưng phấn, bởi vì sáng sớm dậy, Tiểu Thất liền lần lượt cho chúng nó phát ăn ngon, còn thay tân giặt quần áo . Lễ mừng năm mới nha, không phải là ngóng trông người mặc quần áo mới, lại ăn nhiều một chút ăn ngon không ?

Ở trong sân, Trần Nhị Cầu quát một tiếng "Đứng thành hàng, nghiêm, nghiêm" sau đó, hầu tử môn liền xếp thành cong vẹo đội ngũ, mỗi một người đều giơ móng vuốt nhỏ, sau đó Tiểu Thất liền hi tư tư lần lượt cho chúng nó phát tiền mừng tuổi: Mỗi con khi mười đồng tiền .

Mã Phong Hầu liền vui tươi hơn hờ địa ở bên cạnh nhìn, nhìn Tiểu Thất đem từng cái tiền mặt nhét vào tiểu hầu trong móng vuốt, nhìn một chút, tâm lý bỗng nhiên đau xót: Có thể, Tiểu Thất lớn như vậy, còn chưa lấy được qua tiền mừng tuổi đi, cho nên mới phải hứng thú với việc này!

Tiểu Thất phụ trách phát hồng bao, Trần Nhị Cầu thì ở bên cạnh giúp đỡ tổ chức kỷ luật . Không có cách nào, đám này thằng khi gió quá náo, Trần Nhị Cầu thường thường phải gào lên một tiếng nói: "Lão sẹo một dạng, người cử hai cái móng vuốt là vài cái ý tứ!"

Không thể không nói, lão gia hỏa chính là tương đối tặc, lại còn muốn lừa dối Vượt qua bao nhiêu linh một phần . Thật coi như là cho hầu tử tiền, cũng không còn địa phương đi tìm . Cho nên Tiểu Thất phía trước bên phát, Trần Nhị Cầu đang ở phía sau thu . Hầu tử môn trong tay tiền mặt không đợi ở nóng hổi đây, liền lại vào Trần Nhị Cầu hầu bao . Người này còn đại ngôn bất tâm lảm bảm: "Trước tiên đều thả ta cái này tồn —— tiểu Nhất dùm tóc, người buông tay a, tiền này ta cho người tồn cưới vợ —— "

Nói chính người đây chứ ? Mã Phong Hầu nhìn Trần Nhị Cầu bộ kia tham tiền bộ dạng đã nổi giận . Kết quả, Tiểu Thất rất nhanh đã giúp hắn hết giận .

"Nhị Cầu Sư Diệt, còn người nữa tiền mừng tuổi đây." Tiểu Thất đem một trương trăm nguyên tiền giá trị lớn nhất vào Trần Nhị Cầu trong tay, khiến cho hàng này sừng sốt . Đều là lớn tuổi trưởng bối cho vẫn bối tiền mừng tuổi, thế nhưng Tiểu Thất lễ mừng năm mới mới bảy tuổi a .

Cái này tiền mừng tuổi thu làm sao kỳ cục như vậy đây? Trần Nhị Cầu giãy dụa một phen, vẫn là đem tiền mặt cất vào trong túi, không được tự nhiên điểm liền khó chịu điểm đi, lấy tiền mới là đạo lý cứng rắn .

Nhìn Trần Nhị Cầu kinh sợ dạng, Mã Phong Hầu cũng nói một tiếng: "Kém cầu ."

Trần Nhị Cầu nhân tình sáng lên: "Hầu sư phụ, người cũng phải cấp ta phát hồng bao a ——"

Hắn biết, năm trước bán Tùng Lộ, Hầu sư phụ trong tay có không ít tiền mặt đây, hơn nữa, chi phiếu trong còn có thể liên tục không ngừng địa có tiền khoản đánh vào . Đáng tiếc a, cái kia chi phiếu mặc dù là tên hắn, cũng không về hắn chi phối .

Mã Phong Hầu hai móng vuốt nhỏ kháp một xấp một dạng Đại Hồng Bao, mỗi trong đó đều căng phồng, xem ra khẳng định có một nghìn khối, nhìn thấy Trần Nhị Cầu quen mắt không ngớt . Sau đó, liền mất ba ba nhìn Hầu sư phụ đem hồng bao từng cái đưa tới Tiểu Thất trên tay, trong miệng còn nói lảm bảm: "Một tuổi, hai tuổi, ba tuổi . . . Cuối cùng, cái này, bảy tuổi ——"

Lúc bắt đầu sau khi, Tiểu Thất trên mặt còn cười khanh khách, đếm đếm, tiểu nha đầu nước mắt liền cộp cộp ngã xuống . Thế nhưng rơi nổi rơi nổi, lại hàm chứa lệ nở rộ nụ cười .

Giờ khắc này, Tiểu Thất sở có khúc mắc, đều ở đây cái gọi giao thừa trong cuộc sống theo vãng tích năm tháng cùng nhau trừ đi .

Phát xong bao tiền lì xì, Mã Phong Hầu nhẹ nhàng vuốt Tiểu Thất tóc sừng dê, sau đó ở phía trên quần lên dây buộc tóc màu hồng, một vòng một vòng, không gì sánh được cẩn thận . Tiểu Thất thì nhắm mắt lại, khoe mắt còn treo móc một viên thật to giọt nước mắt, thế nhưng nhếch lên môi cùng trên mặt lớn má lúm đồng tiền, hiện lên lúc này nằng, nội tâm là hạnh phúc dường nào .

"Sư phụ, ta, ta hiện năm hết tết đến cũng hai mươi tuổi đây ——" Trần Nhị Cầu rốt cục nhìn không được . Loại này phát hồng bao phương thức, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp phải, nguyên lai là một tuổi một cái Đại Hồng Bao a, quả thực không nên quá tuyệt vời nha.

Mã Phong Hầu nguyệt hắn một cái, lại từ trong đạo bào mặt túi áo trong lấy ra một cái hồng bao, tiện tay ném cho Trần Nhị Cầu .

Đến ta vậy làm sao thì trở thành một cái đây? Trần Nhị Cầu không khỏi có chút ừ ừ . Bất quá cảm giác hồng bao nặng trĩu, mở ra nhìn lên, miệng rộng nha từ kém chút ngoác đến mang tai một dạng: Thật đấy một xấp, ước đoán làm sao cũng có hai nghìn khối . Ha ha, đoán chừng là Hầu sư phụ ngại hai mươi hồng bao quá phiền phức, sẽ cái duy nhất .

Khều một cái hồng bao Vũ chi sau khi, Mã Phong Hầu trong lòng cũng có loại cảm giác khác thường: Năm rồi lễ mừng năm mới thời gian, đều là người khác cho hắn tiền mừng tuổi, thu hồng bao thu đến mỏi tay . Mà khi đích thân hắn ra bên ngoài phát phát bao lì xì thời gian, mới cảm giác mình nguyên lai cũng đã lớn lên, bên người có ràng buộc người, cần hắn đi gánh chịu trách nhiệm .

Nhân sinh đời đời vô cùng đã, biến thành hầu tử sau đó, Mã Phong Hầu rốt cục bắt đầu trở nên thành thực .

Oh oh oh —— mấy con tiểu khí gió cũng đụng lên đến, nhìn Tiểu Thất trên đầu dây buộc tóc màu hồng chỉ chỉ trỏ trỏ, đối với cái này chút mí mắt tương đối cận tiểu gia hóa mà nói, liền không nhìn nổi người khác có Tần Tiên đồ đặc .

"Đến đến, ta cho các người cũng trát dây buộc tóc màu hồng nga!" Tiểu Thất cười híp mắt đem dây buộc tóc màu hồng cắt thành một đoạn một đoạn, cho mỗi chi tiểu hầu tử đều trát cái ngắn ngủi bím tóc hướng lên trời, lần này, một đồng tóc rốt cục thay đổi thành chân chính một đồng tóc rồi .

Cuối cùng liền ngay cả này lớn hầu tử cũng đều đụng lên đến, lần lượt ở Tiểu Thất trước mặt xếp hàng . Tiểu Thất cũng không ngại phiền, đều cho chúng nó mang đến hướng lên trời một đồng tóc tạo hình, mừng rỡ hầu tử môn mỗi một người đều nhe răng trợn mắt .

"Đại điều, người có muốn hay không cũng tới một người đây?" Tiểu Thất còn không có quên ngồi xổm cây đào trời xanh Ưng, ngấm lại uy phong lẫm lẫm Thương Ưng trên đầu nếu như trát cái dây buộc tóc màu hồng, cũng là say .

Sau đó, Tiểu Thất lại dẫn bảy vượn bắt đầu bận việc, mua được câu đối chữ Phúc các loại đều phải dán . Làm Thanh Vân Quan thế hệ này Quan Chủ, Mã Phong Hầu đã ở đại diện trước tượng thần mặt trưng bày Cổng Phàm, dâng hương tế bái . Cụ thể nghi thức hắn cũng không hiểu, dù sao thì mở mấy đồng trái cây rừng các loại, sau đó điểm hương chấp tay, nghi thức coi như kết thúc, sớm ngay ở bên cạnh tha thiết mong chờ các loại nửa ngày bảy vượn liền chen nhau lên, đem trái cây cúng tranh mua sạch sẽ .

Bên ngoài, lại vang lên Tiểu Thất giòn già tiếng la: "Đầu chó, người làm sao đem ta đánh hồ hồ đều cho ăn đây ——"

Tự chế tương hồ là dùng bạch diện trộn lẫn nước nóng, sền sệt hầy cùng nước nóng rửa mặt giống như, đoán chừng là hầu tử thèm ăn, trực tiếp trao ăn, đám này vô liêm sỉ, cả ngày không để cho người làm chút phiền toái liền không yên ổn . Bất quá, vô luận là Mã Phong Hầu vẫn là Tiểu Thất, đều không theo chân chúng nó tích cực, coi như là xem vui cảnh .

Chờ câu đối cái gì đều dán hoàn tất, Thanh Vân Quan trong năm chút - ý vị lập tức trở nên càng đậm . Trần Nhị Cầu quét dọn xong đình viện sau đó, liền đem mua về treo năm nghìn vang pháo ôm ra, chuẩn bị đến cửa chính châm ngòi . Trong tiếng pháo một tuổi trừ nha, lễ mừng năm mới không thả

pháo sao được .

Thật, Trần Nhị Cầu bao nhiêu còn có chút tính trẻ con . Từ nhỏ đến lớn, đốt pháo pháo sẽ không đã nghiền, cho nên lần này trực tiếp mua năm nghìn vang, lão trường một đại mâm .

Trừ cái đó ra, còn có một chút linh linh tán tán, hai trăm vang, năm trăm vang không giống nhau. Thậm chí còn cho Tiểu Thất mua mấy treo nhỏ nhất cái loại này tiểu pháo, diêm cái giống như, cho nàng bày đặt chơi .

Đồ lập lờ một đại đồng pháo, tự nhiên cũng hấp dẫn bày vườn lực chú ý . Chúng nó cũng không biết đồ chơi này là kinh khủng bậc nào, toàn bộ đều tò mò địa đứng lên đi nhìn náo nhiệt đây. Xích Khảo chứng kiến pháo đều kéo dài tới đất thượng, còn hảo ý địa giúp Trần Nhị Cầu ở phía sau bên giới .

Đến ngoài cửa lớn, Trần Nhị Cầu đem pháo xếp thành một hàng, sau đó thổi một chút hương hỏa đầu, hương kíp nổ thượng đâm một cái, liền bịt lấy lỗ tai nhanh chân hướng trong viện chạy .

Bùm bùm, tiếng pháo ở vắng vẻ sơn lâm nổ vang, trong lúc nhất thời, khói thuốc súng tràn ngập, tiếng vang rung trời .

Bầy vườn cái này nhưng nổ kinh doanh, mới vừa rồi còn mắt to đôi mắt nhỏ nhìn ngạc nhiên đây, đột ngột xảy ra tiếng vang, sợ cho chúng nó nhất tề giật mình, sau đó, dùng Xích Khảo dẫn đầu này lớn hầu tử hãy cùng ở Trần Nhị Cầu phía sau cái môn, chạy trốn chết một dạng hướng Thanh Vân Quan trong chạy, vọt thẳng vào đại điện, cũng không dám ... nữa thò đầu ra .

Giống một đồng tóc chúng nó những thứ này tiểu khi gió, thì sợ đến hướng trên mặt đất một nằm úp sấp, chổng mông lên, chỉ có lạnh run phần .

Không chỉ là bầy vườn bị pháo hù được, trên cây làm thịt tóc cũng hú lên quái dị, phóng lên cao, thật lâu ở trên không xoay quanh; Miếu phía sau, răng hàm đang theo Bàn Nha cùng ăn đây, lễ mừng năm mới nha, Tiểu Thất cũng cho chúng nó ném không ít ăn ngon . Kết quả pháo vừa vang lên, hai cái này cũng sợ đến giật mình một cái, sau đó liều mạng giống như vọt vào cánh rừng .

Chờ đến pháo cháy hết, trong không khí còn di tán Hỏa Dược khí tức . Trần Nhị Cầu cái này đã nghiền, trách trách vì vu la hết đủ sức, còn nói cái gì sau đó nếu ai không nghe nói, liền ném cái pháo trước đây, mấy năm liên tục thú đều có thể dọa lui, đừng nói người một cái tiểu hầu tử Đại Dã Trư .

Bất quá mọi việc đều có ngoại lệ, đang ở pháo châm ngòi địa điểm phụ cận, lão sẹo một dạng liền dĩ nhiên không có chạy, phía sau còn theo đầu chốc . Các loại Trần Nhị Cầu phản hồi lúc trở về, liền thấy lão sẹo một dạng một đôi móng vuốt nhỏ, vẫn còn ở trên lỗ tai bụng đây.

Tầm tặc, quả nhiên là Hầu dày dặn kinh nghiệm . Trần Nhị Cầu khen một câu, lại nhìn một cái lão sẹo một dạng phía sau đầu chốc, hàng này liền ngay ngóc đứng ở đó, hai móng vuốt nhỏ gắt gao che mắt .

Phốc, Trần Nhị Cầu nhin không được vui lên tiếng, cái này làm Hầu chênh lệch người liền lớn như vậy chứ?

Tiếp đó, đoàn người liền vừa động thủ một cái, chuẩn bị com tắt niên . Bầy vườn chỉ cần đình một lát, liền cũng đều linh hoạt đứng lên . Hầu tử nha, đối với sự vật mới mẻ cũng có cường liệt lòng hiếu kỳ . Tuy là pháo tiếng vang sợ chúng nó giật mình, thế nhưng rơi quay đầu lại, chúng nó liền đối với loại này có thể phát sinh tiếng vang đồ đặc sản sinh hứng thú . Một cái hai cái đều vây quanh ở châm ngòi pháo địa phương, lật tìm đây đấy đồ rực giấy vụn .

Pháo bên trong, khó tránh khỏi có mấy người không có bị đốt, lập tức bị hầu tử môn như nhặt được chỉ bảo địa chộp vào móng vuốt nhỏ trong . Xích Khảo đoạt lại một cái, trên mặt đất dùng sức quăng vài cái, sau đó ý vị trào quai hàm: Đồ chơi này người không vang đây?

Đang ở Mã Phong Hầu bọn họ vội vàng làm com thời gian, chợt nghe bên ngoài truyền đến phanh, 1 tiếng, đi ra ngoài nhìn lên, chỉ thấy lão sẹo một dạng đang cầm cùng tiểu gây gộc, gây gộc một đầu hiển nhiên ở lòng bếp trong châm lửa, còn phả ra khói xanh, mà lão sẹo một dạng đang đem gây gộc theo một cái pháo ngòi nổ thượng đâm tới, sau đó liền lại phát sinh ba 1 tiếng .

Làm pháo giòn vang, bầy vườn bịt lấy lỗ tai, một trận nhảy loạn kêu loạn, chúng nó hiển nhiên thích cái này Tân Tiên món đồ chơi .

Đám người này sớm muộn gì muốn thành tinh, đều học được đốt pháo pháo —— Mã Phong Hầu nhìn liếc mắt, đi trở về tiếp tục làm việc sống. Lễ mừng năm mới nha, vô cùng - náo nhiệt cũng tốt, không có pháo âm thanh, tính là gì lễ mừng năm mới đây.

Tiểu Thất vẫn tương đối chịu đựng những thứ này hầu tử, cố ý đem Trần Nhị Cầu mua cho nàng đến tiểu pháo mở ra đến, phân phát cho hầu tử môn . Những thứ này Tiểu Pháo ý vào uy lực hữu hạn, coi như là băng đến Hầu trên móng vuốt đều không sao .

Vì vậy, Thanh Vân Quan trước, trong vất tiếng pháo liền dừng dừng không có ngừng nghỉ qua, một hồi nguy cơ, cũng đang lặng yên nổi lên ——

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Đèn hoa rực rỡ Bất Dạ Thiên

Com tất niên, từ trước là người Trung Quốc coi trọng nhất một bữa com, bất kể là nghèo vẫn là phú, đều phải phí hết tâm tư, dọn dẹp xuất một bàn thức ăn thịnh soạn, sau đó, mọi người trong nhà bao quanh ngồi vây quanh, cùng nhau nghênh tiếp tân niên đến .

Thanh Vân Quan cũng không ngoại lệ, theo nửa đêm gần sát, com tất niên đã lên bàn, đầy bàn đều là sơn trân —— ở trên núi, cũng không có đường a .
Phương diện này còn có làm thịt tóc một phần công lao, trên bàn cách thủy chim trĩ cùng huân thỏ rừng, đều là nó cung cấp .

An vị, có Mã Phong Hầu, Tiểu Thất, Trần Nhị Cầu, trừ cái đó ra, có tư cách lên bàn chính là Xích Khào, lão sẹo một dạng cùng một đồng tóc, coi như là đại biểu bày vượn lão, trắng, Ấu Đệ tam .

Trừ Mã Phong Hầu ngồi ở vị hấn Đặc Chế thêm cao trên cái băng ở ngoài, nó ba con khi cũng đứng ở trên cái băng, con mắt nhìn chăm chăm trên bàn mâm mâm bát bát, khỏe miệng một mạch chảy chảy nước miếng .

Còn như nó hầu tử, tuy là không có tư cách lên bàn, thế nhưng Tiểu Thất đã sớm cho chúng nó phân phát thức ăn, đều là cố ý cho hầu tử dự bị, tương đối thanh đạm . Trừ cái đó ra, mỗi con khi trong hộp com một bên, còn giả vờ hai như nước trong veo bánh chèo . Vì bữa com này, ước chừng vội vàng sống một ngày đây.

"Hầu sư phụ, com nước xong, ta còn muốn về nhà Tế Tổ đây." Trần Nhị Cầu chủ yếu vẫn là thèm, thế nhưng Hầu sư phụ không lên tiếng, không có ai làm động đũa a .

Mã Phong Hầu cũng thu hồi bay tới viễn phương suy nghĩ, điểm gạt đầu, sau đó chiếc đũa cùng Hầu trào tề phi, trên bàn com lập tức huyền ảo đứng lên .

"Hầu ca, tân niên đại cát đại lợi ." Tiểu Thất cho Hầu ca kẹp cái đùi gà .

"Hầu sư phụ, hàng năm có thừa ." Trần Nhị Cầu cũng liền vội vàng noi theo, cho Hầu sư phụ kẹp một cái tiểu cá rần, đây là từ ôn tuyền bên kia vét lên đến, bên kia không có cá lớn, lớn nhất cũng liền một trát trường, chỉ có thể nỏ ăn, bất quá mùi vị cũng là rất ngon .

Chi, lão sẹo một dạng thử thử nha, dùng móng vuốt nhỏ nắm lên thỏ xông khói đầu, bỏ vào Mã Phong Hầu trong bát, xem ra người này biết, ai mới là có thể cho bày vượn mang đến hâm nóng Đầu nhi .

Một đồng tóc cũng bất chúc, đưa tay Hướng Na mâm xào vùng núi ma chớp tới, có câu cách ngôn nói như thế nào: Xào nguoi là cái nắm, không xào nguoi chính là cầu phát niệu đài, lớn Vương sư phụ, ngẫu môn đều rất ủng hộ nguoi u .

Thế nhưng xào cái nắm là thức ăn nóng, cuộn cuộn thủy thủy rất nóng, nóng một đồng tóc một mạch chấn động rút xuống móng vuốt nhỏ, bất quá vẫn là đem cái nắm ném vào Mã Phong Hầu trong bát, thuận tiện còn đem vài giọt đồ ăn Thang quăng lớn Vương sư phụ trên mặt .

Còn như Xích Khào, từ trước là trung thành và tận tâm, nắm lên một tảng lớn thịt gà bỏ vào Mã Phong Hầu trong bát, ừ, là một khối Phao câu gà .

Rất nhanh, Mã Phong Hầu trong bát liền lên tiêm, trong lòng hấn cũng đầy tràn đầy đều là cảm động: Vô luận là người, đều ẩn chứa nồng đậm tình nghĩa, hấn, đã không còn là chỉ lo hưởng lạc công tử ca, hấn, hôm nay đã chính mình càng ngày càng nhiều ràng buộc, biến thành hầu tử sau đó, hấn mới hiểu ra cái gì là nam nhân đảm đương . Ừ, cái này Phao câu gà, liền thưởng cho Nhị Đương Gia nguoi lap ——

Thú vị com tất niên đang tiến hành, bên ngoài thỉnh thoảng còn có thể nhớ tới một hai tiếng pháo —— ở Thanh Vân Quan cửa, Trần Nhị Cầu treo hai ngọn đèn lồng giấy, có đèn lồng rọi sáng, hầu tử môn chơi được càng vui vẻ hơn .

Chi chi chi, mấy con khi xông vào sương phòng . Lúc đầu, còn tưởng rằng chúng nó là thèm ăn nhịn không được đây, bất quá Mã Phong Hầu rất nhanh đã cảm thấy được một khi thượng kinh hoảng, vì vậy vội vã quăng ra chiếc đũa xuất môn kiểm tra, chỉ thấy trong đêm tối, Thanh Vân Quan phía trước cách đó không xa cháy hừng hực một đám lửa đặc biệt bắt mắt .

Thả Diễm Hóa ? Không đúng, cháy lap —— Mã Phong Hầu rất nhanh đã phản ứng kịp, bởi vì ở trong sân, còn có mấy con khi cầm trong tay củi lửa còn . Là chân chính củi lửa còn, gây gốc lồi vào đều lóe hồng đầu .

Không cần nghĩ cũng biết, nhất định là hầu tử đốt pháo pháo thời gian, cầm Thiêu Hóa Côn loạn đâm, dẫn phát vùng núi hỏa .

Tiểu hầu tử không thể đùa lửa a, hướng chi là càng không thành thật tiểu hầu tử —— Mã Phong Hầu tâm lý hung hăng tự trách một cái, hấn sinh hoạt kinh nghiệm, vẫn là quá ít . Cái này lớn mùa đông, trong rừng trời khô vật hanh, có Tinh Tinh Chi Hỏa, chẳng mấy chốc sẽ biến thành lửa cháy lan ra đồng cỏ thế .

Mà một hồi vùng núi hỏa, đối với trong rừng sinh linh mà nói, tuyệt đối là một tràng tai nạn .

Hướng chi, Mã Phong Hầu đã đem đỉnh núi này trở thành hấn tài sản tư hữu, tuyệt đối không thể bị vùng núi hỏa tàn sát bữa bãi!

"Ai nha má ơi, cháy á..., cháy lạp ——" Trần Nhị Cầu đều đều tê dại trào, chỉ còn lại tại nơi rêu rao bậy bạ, sau đó hắn liền thấy Hầu sư phụ cùng Tiểu Thất lao ra Thanh Vân Quan, hắn cũng liền đuổi sát theo .

Đi ra bên ngoài nhìn càng thêm thêm rõ ràng, nấu com địa điểm là khoảng cách Thanh Vân Quan ngoài mấy chục thước rừng cây, đó là một mảnh rừng thâm, trên mặt đất tràn đầy lá thông lá rụng, Tùng Thụ lại giàu có dầu trơn, một khi bị dẫn hỏa, thì trở thành một cái siêu cấp lớn cây đuốc, ở trong trời đêm thấp sáng .

Hầu tử môn báo động coi như đúng lúc, lúc này, hỏa thế sơ khởi, chỉ chọn lượng hai ba cây đuốc . Bất quá, hỏa thế cũng đang nhanh chóng lan tràn trong .

"Cứu hỏa!" Mã Phong Hầu thật cấp bách, hơ lửa tràng vội vã đi, đi ra ngoài mấy bước, lại quay đầu chạy vào Thanh Vân Quan, rất nhanh lại khiêng thùng nước lớn chạy đến .

Thùng nước đều nhanh cao hơn hắn, một thùng nước ít nói cũng ba bốn mươi cân, Mã Phong Hầu lại bước đi như bay, Trần Nhị Cầu lúc này cũng tỉnh táo lại, giao trái tim yêu quân áo khoác ngoài trực tiếp ném vào thủy hang, hấp nước no phần có sau khi, cũng nhắm phía đám cháy .

Một chiều này cũng nhắc nhở Tiểu Thất, nàng cũng triệu tập hầu tử môn nhanh lên cởi quần áo chấm thủy, cùng nhau cứu hỏa . Tuy là đơn độc một con khi lực lượng bé nhỏ không đáng kể, thế nhưng không chịu nổi số lượng nhiều a, cũng đình mấy người dùng .

Bây vườn đại khái cũng là lần đầu tiên chứng kiến mãnh liệt như vậy hỏa hoạn, xuất phát từ trời sinh mối lửa sợ hãi, vốn định cây đồ bày khi tan, bất quá chứng kiến đại vương đều xông lên cứu hỏa, chúng nó có thể nào lạc hậu ?

Có mấy con khi, giống đầu chó nhát gan như vậy, khó tránh khỏi hèn mọn không tiến lên, kết quả bị Xích Khào liền kêu mang đoán, cũng đều lao tới đám cháy .

Xôn xao —— Mã Phong Hầu một thùng nước tưới đến Hỏa Thụ thượng, ngọn lửa trở nên tối sầm lại, bất quá rất nhanh đã lại lần nữa vọt lên, rất có càng thêm thịnh vượng thế, Mã Phong Hầu cái này mới biết cái gì gọi là làm như muối bỏ biển .

"Hầu sư phụ, chúng ta bảo vệ cho chu vi đại thụ, không gọi hỏa thế mở rộng!" Trần Nhị Cầu lớn tiếng hét, hắn tốt xấu vẫn có một ít son lâm dập tất lửa kinh nghiệm .

Mã Phong Hầu lúc này mới suy nghĩ cẩn thận, thiêu hủy mấy cây cây không quan trọng, mấu chốt là không thể để cho hỏa thế tiếp tục khuếch tán . Vì vậy, cũng đem mình đạo bảo đánh vào thủy, suu suu suu leo đến hai bên trái phải trên một cây đại thụ, móng vuốt nhỏ run rẩy nổi ướt đầm đạo bảo, gần vào vừa mới bị đốt cành rừng thượng .

Nhào tới trước mặt Hỏa Diễm, thiêu nướng Mã Phong Hầu thần kinh, trên người lông khi đánh hỏa liền tiêu, phát sinh gay mũi mũi vị; thế nhưng ở trong liệt hỏa, điểm ấy mũi vị căn bản cũng không chân thành đạo, liệt hỏa thiêu đốt là toát ra cuộn cuộn khói đặc, trực tiếp đem Mã Phong Hầu bao phủ, sặc sỡ sự khó thở, hai mắt khó trợn .

Nếu như đổi thành trước đây lớn nhỏ, khẳng định đã sớm người thứ nhất chạy trốn chết; nhưng là bây giờ Mã Phong Hầu, nhưng tuyệt đối sẽ không lùi bước, trong lúc vô tình, hắn đã lĩnh ngộ được sinh mệnh chi thủ vững!

Xèo xèo —— Mã Phong Hầu bên người vang lên một tiếng thét chói tai, chỉ thấy Xích Khào cũng học Hầu Vương thần sắc, móng vuốt nhỏ chấn động rớt xuống nổi Tiểu Thất cho nó sửa chữa y phục .

Nhị Đương Gia, tốt lắm! Mã Phong Hầu khen 1 tiếng, sau đó để cho Xích Khào tạm thời tiếp nhận vị trí hắn, mình thì nhảy đến dưới tàng cây, tương đạo bảo ở Trần Nhị Cầu đánh tới trong thùng nước một lần nữa thấm ướt, lại tiếp tục leo đến trên cây . Trong quá trình này, càng ngày càng nhiều hầu tử bắt đầu lên cây, đều xoay vòng áo ngăn một dạng, rất hăng say .

Trần Nhị Cầu tới tới lui lui, chuyên môn phụ trách mức nước . Sau lại thấy hầu tử môn từ trên xuống dưới quá phiền phức, liền lại phụ trách cho chúng nó áo choàng ngăn chấm thủy, bận rộn chân không chạm đất, một người hận không thể chém thành hai khúc sủ.

Tiểu Thất đồng dạng trà trộn ở Hầu trong đám, cũng leo đến trên cây ngăn cản hỏa thế, Hỏa Diễm cùng khói đặc liếm ở nàng non nót trên khuôn mặt nhỏ nhắn, cũng hoàn toàn không để ý .

Nơi này là nhà nàng, ở Tiểu Thất trong lòng, gia khái niệm không gì sánh được trân quý cùng thần thánh, người nào cũng không thể phá hư!

Đều nói nhiều người sức mạnh lớn, hầu tử nhiều, lực lượng cũng không nhỏ, hỏa thế ngạnh sinh sinh bị ngăn cản, chỉ có ban đầu bị đốt ba khóa cây rừng lớn vẫn còn ở bốc lửa Miêu, bất quá hỏa thế đã càng ngày càng nhỏ, cuối cùng chỉ còn lại có Thanh Yên lượn lờ .

Không khí khẩn trương cũng dần dần tiêu tán, Mã Phong Hầu từ cây thượng xuống tới, chỉ huy hầu tử môn cây đuốc tràng chu vi tàn lửa triệt tưới tắt . Có hầu tử ngại thủy cung ứng không được, phát hiện chỗ hơi nước, đi tới chính là đi tiểu, hiệu quả cũng không tệ, chính là nước tiểu gặp nhiệt bốc hơi lên, mũi vị khó nghe một ít .

Chờ đến triệt hỏa diệt biến mất sau đó, sắc trời đã sáng lên, đêm giao thừa dĩ nhiên cứ như thế trôi qua, không biết ở sau này trong hồi ức, cái này có tính không là một cái khó quên nhất ba mươi Tết ?

Đầy vò nửa đêm, sở hữu tham dự đập tắt lửa bộ đội đều mệt chết, tụ tập lại ngồi chung một chỗ . Lúc này mới có thời gian lẫn nhau quan sát, sau đó, tiếng cười làm hầu tử môn xèo xèo kêu lên vui mừng âm thanh liên vang lên liên miên .

Mã Phong Hầu thăm nhất, hấn xông đến mạnh nhất, khoảng cách Hỏa Nguyên cũng gần nhất, trên người bộ lông đều đốt trội hơn phân nửa, trong ngày thường đẹp trai Hầu Vương, biến thành trụ lông Hầu .

Nó hầu tử cũng không có khá hơn chút nào, trên người lông khi hoặc nhiều hoặc ít đều có tồn thất . Nhất lệnh hầu tử môn đau lòng là, yêu thích áo ngắn một dạng đều bản cùng Hắc khải lau giống nhau, mặt trên còn cháy sạch lỗ thủng lớn đôi mắt nhỏ một dạng .

Ngay cả một đồng tóc trong ngày thường phần hồng giống như Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, cũng xông tới như mực; Tiểu Thất thì càng thâm, trực tiếp biến thành Phi Châu nhĩ đồng .

"Sau đó thấy người nào chơi nữa hòa, đánh liền Mông đít cây búa!" Trần Nhị Cầu dùng tay áo lau một bả trên mặt mồ hôi, sau đó thì trở thành vai mặt hoa, ước đoán sấm vai Bao Công nói, cũng không cần hoá trang .

Lúc này đây cứu hoạ, cũng lệnh Mã Phong Hầu nhận thức đến phòng cháy tầm quan trọng, cũng lúu rúu cho bày vượn phát biểu, kiên quyết muốn ngăn chặn loại sự kiện này phát sinh .

Hầu tử môn đều bị đại vương cho giáo huấn cúi suy nghĩ, Mã Phong Hầu cũng liền lập tức chuyển hoán gió hướng, bắt đầu đối với cứu hoạ trong... biểu hiện dị thường dừng cảm Xích Khảo các loại Hầu tiến hành khen ngợi cùng thưởng cho . Trực tiếp tới lợi ích thực tế, cho vay năm trước mua về quả táo lớn .

Nó hầu tử nhìn trông mà thèm, Mã Phong Hầu nhìn chúng nó từng cái khát vọng nhân thần cùng với bị nướng khét lông khi cùng bản thiêu khuôn mặt nhỏ nhắn, không khỏi trong lòng mềm nhũn, đơn giản mỗi con khi đều có phần .

Cũng khó vì bây giờ này Hầu Tôn, không quan tâm có thể phát huy bao nhiêu đại tác dụng, không có làm đào binh liền đều là tốt lắm!

Nói lên đào binh, Tiểu Thất vội vã kiểm lại một chút bày vượn số lượng, làm sao tra đều thiếu một cái . Cái này cũng không, nếu là có hầu tử nguyên nhân công hi sinh vì nhiệm vụ nhưng người tốt đây?

"Đầu chốc đây?" Tiểu Thất rất nhanh đã xác định thất tung đối tượng .

Đám cháy chu vi một trận dễ tìm, cũng không có phát hiện đầu chốc hình bóng . Suy nghĩ đến hàng này bình thời là tên quỷ nhất gan, cho nên Mã Phong Hầu lại trở về Thanh Vân Quan trong tìm kiếm một vòng, vẫn không thấy hình bóng .

Định hạ tâm lai ti mi hồi ức một cái tối hôm qua cứu hoạ trải qua, nếu là thật có hầu tử liệt hỏa thiêu thân, vậy khẳng định được làm ra rất đại động tĩnh, đầu chốc cũng không phải màu đồng đầu thiết não Tôn Đại Thánh . Cho nên Mã Phong Hầu ước đoán, hàng này nhất định là bị dọa đến làm đào binh .

Một con phản diện hầu tử đương nhiên không có thể phủ định bày vượn công tích, cho nên đang xác định hỏa thể không bị tro tàn lại cháy sau đó, Mã Phong Hầu liền dẫn cứu hoạ đại quân phản hồi Thanh Vân Quan, những thứ này trong liệt hỏa đi tới dừng sĩ, đáng giá khao thưởng .

"Ai nha, ta tiền mừng tuổi!" Trần Nhị Cầu bỗng nhiên hú lên quái dị, ở quân trong túi áo lục lọi một trận, móc ra một đồng linh linh toái toái tiền mặt, đều bị hỏa thiêu được cuộn lên, không còn hình dáng, tồn thất rất nghiêm trọng . Đối với tham tiền mà nói, đây quả thực so với cắt thịt còn khó chịu hơn, Trần Nhị Cầu ngồi chồm hồm dưới đất, ý vị lấy tay đầm đất .

Hùng dạng —— Mã Phong Hầu nể tình hấn tới hôm qua biểu hiện xông ra phân thượng, trực tiếp lại cho đồ đệ một cái Đại Hồng Bao, so với hôm qua còn dày hơn đây.

Trần Nhị Cầu lập tức đến tinh thần, ha ha một trận cười khúc khích: "Tối hôm qua không có trở lại Tê Tổ, vừa lúc coi như cho tổ tiên đốt điểm tiền giấy cúng tế . Tổ tông ai, cái này đốt thế nhưng thật tiền a, nhất định phải phù hộ ta hiện năm phát đại tài a —— "

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46: Khô Mộc Phùng Xuân

Gần tới trưa thời gian, Trần gia trang lão thôn trưởng các loại máy người đi tới Thanh Vân Quan . Dựa theo quá khứ lệ cũ, đầu năm mừng một đều phải lên núi cúng bái thần linh .

Đến trước cửa nhìn lên, nhất thời đều quá sợ hãi, đám cháy bên kia như trước một mảnh hỗn độn, Hắc huân huân, nhìn đặc biệt đáng chú ý .

Càng là rừng già, càng là sợ vùng núi hỏa, năm đó DXAL một bà hỏa hoạn, cháy sạch được kêu là một cái thảm a . Vùng núi này đầu thuộc về Trần Gia Câu, bình thường chuyên môn có hộ lâm viên đi bộ, ngày hôm qua lễ mừng năm mới, khả năng hộ lâm viên cũng lười biếng một hồi, cho nên cũng không biết hầu từ vùng núi kém chút biến thành trụ lộng vùng núi .

Đi vào trong quan, nhìn này ngã trái ngã phải phơi nắng hầu từ, có chút đều một đến trực tiếp ngồi ở đó ngủ . Tuy là đều đã tẩy trừ một phen, thế nhưng đốt trụ lộng khi cái gì, cũng không phải tạm thời có thể khôi phục .

Chờ chứng kiến Thần Hầu, bộ dáng kia thì càng thâm, trên đầu trên người đều tron, tất cả đều là một cm không đến tiểu lông ngắn; có nhiều chỗ, thậm chí lộ ra lau thuốc mỡ da thịt .

Nguyên lai là Mã Phong Hầu ghét bỏ toàn thân lông khi đều cháy sạch cao thấp không đều, cùng cầu găm giống như, đơn giản trực tiếp gọi Tiểu Thất cho kéo một lần, tựa như sừng vật mèo chó vừa mới kéo hết tóc giống như .

"Đây là nổi vùng núi hỏa ?" Lão thôn trưởng một bộ lòng còn sợ hãi đáng đáp .

Trần Nhị Cầu liền sinh động như thật nói về đến, hần suất linh bấy vườn liễu mình cứu hoá các loại, nghe được mấy thôn dân kia nhất kinh nhất sợ .

"Thần Hầu chính là Thần Hầu a!" Lão thôn trưởng nhìn phía Mã Phong Hầu nhân thần lại nhiều mấy phần tôn kính, liền coi như là bình thường người, đứng tới vùng núi hỏa cũng phải chạy trời chết, càng chưa nói một con khi, năng chủ động suất linh bấy vườn đập lửa, cái này mới chính thức không làm ... thất vọng Thần Hầu danh xưng .

Vì vậy vội vã dẫn dắt thôn dân đi đại diện thấp hương, dưới cái nhìn của bọn họ, đây hết thảy khẳng định đều là thần mình giả tá Thần Hầu thủ đến đập chết vùng núi hỏa, thần tiên hiển linh .

Ngay cả đập đầu thời gian, đều so với năm rồi càng thêm tâm thành, tâm thành thì linh nha

Dọn xong trái cây cúng, lão thôn trưởng trong miệng mà bắt đầu cầu khẩn "Thần tiên phù hộ, phù hộ sơn lâm bình an, Trần gia thôn thái bình —— "

Đang ở trung tâm cầu xin đây, cũng cảm giác hai bên trái phải có người dùng cùi chỏ đâm hần, nghiêng đầu nhìn lên, chỉ thấy Trần Quang Cước đang hướng hần bữu môi đây, theo đối phương gọi ý nhìn lên, lão thôn trưởng cả kinh kém chút từ dưới đất nhảy lên —— phía trên thần tượng đang hướng hần gạt đầu đây!

"Thần tiên thật hiển linh!" Lão thôn trưởng đập đầu như giã tỏi, người khác cũng không dám thờ ơ, đều ôm không gì sánh được lòng kính sợ, ý vị đập đầu .

Càng quý dị hơn là, thần tượng gậy lại đưa ra một con tóc núc ních móng vuốt nhỏ, tựa hồ đang xuống phía dưới phạm nhân ngoạn .

Không hổ là Trần gia thôn cực kỳ có học vấn người, Trần Quang Cước vội vã từ công phẩm trong cầm một cái quả táo, run rẩy đưa lên . Đồng thời tâm lý còn kinh thần không thôi: Chân thần lập ——

Suốt một cái, Mã Phong Hầu nhảy lên bàn thờ, chuyển tới thần tượng phía sau, leo lên vài cái, liền đến thần tượng vai vị trí . Chỉ thấy hần tự tay từ thần tượng gậy lỗ thủng trong lôi ra một con mao Hầu, chọn bàn tay phiên tại nơi cái móng con khi thượng, rút ra được đùng đùng vang lên, trong đại điện, vang lên hầu từ xèo xèo kêu thảm thiết .

Chính là lần tìm không được đầu chóc, nghĩ không ra hàng này cư nhiên giấu đến thần tượng bên trong đi giả thần giả quỷ, ngày hôm nay không đem người cái móng đánh đỏ, ta thì không phải là Hầu Vương!

Cuối cùng vẫn là Tiểu Thất qua đây cho đầu chóc cầu tình, Mã Phong Hầu lúc này mới tạm thời bỏ qua cho cái này tên quỷ nhát gan, bắt quả tội chết có thể miễn, tội sống khó thể tha, trước tiên phạt nó ngược lại một tháng bồn cầu rồi hãy nói .

Cái này nhạc đệm nho nhỏ, cũng không có đối với thôn dân tạo thành ảnh hưởng quá lớn, bọn họ như trước đối với thần mình tràn ngập kính nể . Cho nên khi Trần Nhị Cầu đưa ra, các loại xuân về hoa nở sau đó, Thanh Vân Quan muốn tiến hành tu sửa thời gian, bọn họ đều miệng đầy đáp lại, đến lúc đó nhất định đi lên vùng núi hỗ trợ .

Chờ lão thôn trưởng xuống núi thời gian, Trần Nhị Cầu cũng theo trở lại, dù sao lễ mừng năm mới nha, Mã Phong Hầu liền cho hần thả nửa tháng giả, gọi hần qua mười lăm tháng giêng rồi trở về .

Người nào thắng đến Trần Nhị Cầu tại gia ở lưỡng túc bỏ chạy trở về núi thượng, nói là ở Thanh Vân Quan ở tập quán, trở về Thôn không có ý nghĩa . Tức giận đến lão thôn trưởng đem hần tốt một trận thóa mạ: Ở trên núi quanh năm suốt tháng đều nhìn không thấy vài cái ngoại nhân,

Đi đâu tìm vợ đi ? Không cưới được lão bà, lão nhân gia ông ta làm sao có thể ảm trọng tôn từ ?

"Gia gia, người đừng mắng đại ca có được hay không ?" Tiểu Tôn Tử Trần Tam cầu còn giúp thân ca cầu tình đây, về phần bọn hần đứng hàng thứ, còn

lại là Trần Nhị Cầu mặt trên còn có một cái thân thúc Bá ca ca .

"Lẽ nào trông cậy vào người a!" Nhìn Trần Tam cầu vậy còn chỉ biết đi tiểu * lão thôn trưởng chỉ có thể thở dài một tiếng: Sớm biết như vậy, trước đây sẽ không nên đem Nhị Cầu lưu ở trên núi a . . .

Trần Nhị Cầu nhưng thật ra một điểm không có cảm thấy cái gì không được, ở Thanh Vân Quan mỗi ngày đều vui vui tươi tươi hơn hờ, không quan tâm không tức giận; còn có thể đúc luyện thân thể học quyền; hơn nữa Hầu sư phụ lúc không thường còn có ban cho, kiếm được so với ở trong thôn trồng trọt còn nhiều hơn, cơ sao mà không làm đây?

Như vậy thời gian qua thật nhanh, bất tri bất giác tự ra tháng giêng, trên núi tuyết động tan rồi, lại đã xuân về hoa nở mùa .

Trong lúc, lão thôn trưởng lại lên núi vài lần, trừ cho Thanh Vân Quan tiền chút củi gạo dầu muối ở ngoài, chính là đứng ở đó mấy cây bị thiêu hủy Tùng Thụ trước đờ ra: Trải qua vùng núi hỏa thiêu nướng sau đó cây già, còn sót lại này cảnh lại hiện ra mầm mới . Cây nhánh cây khô như trước đen thui lụi, cho nên này non tốt lộc mầm là như vậy chói mắt .

Khô Mộc Phùng Xuân, đây mới là thần tiên chân chính hiển linh đây —— lão thôn trưởng chỉ có thể đem loại này thần kỳ ký thác đến thần minh trên người . Hẳn nào biết đâu rằng, là Mã Phong Hầu lo lắng cái này mấy cây cây chết, cho nên ở rễ cây phần dưới đều vung vẩy đi tiểu mà thôi .

Không chỉ có như vậy, theo mùa xuân đến, Thanh Vân Quan cũng công việc nhiều lên, Mã Phong Hầu mỗi ngày dẫn bầy vượn, đầy khắp núi đòi địa chèn cây: Chỉ cần có rãnh rồi địa, ngã cây .

Còn như Thụ Miêu nha giống nhau tiến hành trồng . Cũng chính là đem cây cối chặt cây cắt xuống một ít, sau đó vùi vào hố đất trong, lại lấp đất tưới nước . Đương nhiên, những thứ này đều là bề ngoài .

Theo lý thuyết, làm như vậy, tỉ lệ sống sót khẳng định khó để bảo đảm . Nhưng điều người kinh ngạc là, chèn một gốc sống một gốc, hơn nữa mọc hài lòng . Bởi vì ở trong bóng tối mỗi khóa tân chèn cây nhỏ, Mã Phong Hầu đều phải cho chúng nó bón phân .

Vấn đề duy nhất chính là, theo trồng xuống Thụ Miêu càng ngày càng nhiều, Mã Phong Hầu dần dần cảm giác có chút phí sức: Hẳn một ngày đêm có thể vung vẩy mấy ngâm nước phát niệu a?

Bất quá cái này cũng không thắng được Hầu Vương, đang thí nghiệm vài ngày sau, Mã Phong Hầu lại tìm đến phương pháp mới . Mỗi ngày đi ra ngoài chèn cây thời gian, cũng gọi Trần Nhị Cầu chọn hai thùng thủy, phương diện này, chính là trải qua pha loãng sau đó Hầu phát niệu .

Bởi vì nồng độ vấn đề, hiệu quả đương nhiên không có ban đầu rõ ràng như vậy, thế nhưng, cam đoan những thứ này Thụ Miêu thành sống sót vẫn là không có vấn đề .

Ở trồng cây trong đại quân, trừ hầu tử môn ở ngoài, phục vụ chủ lực còn có một vị cấp quan trọng tuyển thủ, đó chính là lợn rừng rừng hàm . Tuyệt đại bộ phận bông cây, đều là người này mọc ra đến . Bằng không nói, dùng này tay trái gà không chặt hầu tử, đào bông cây như vậy việc chân tay liền có chút quá khó khăn vì Hầu .

Trồng cây hành động, là hạng nhất thời gian dài mà gian khổ công tác, cũng là lúc sau hàng năm mùa xuân làm theo phép . Mã Phong Hầu nguyên tắc là: Hỗn tạp trong rừng cây, tận lực chèn cây ăn quả; trong rừng tùng, thì tận lực trồng trọt Tùng Thụ, như vậy mới có thể hình thành quy mô .

Còn như Thanh Vân Quan chu vi đất trống, cũng là dùng cây ăn quả làm chủ . Chủ yếu là ăn thuận tiện a .

Trồng cây đại quân duy nhất không có giao thiệp với địa phương, chính là ôn tuyến cốc, Mã Phong Hầu lo lắng phá hư nơi đây vốn có cân bằng, dù sao, hẳn là như vậy thường dân, vạn nhất biến khéo thành vụng liền phiền phức .

Chiều hôm đó, trồng cây đại quân hoàn thành một ngày đêm môn thủ công, xếp hàng thả lỏng rời rạc đội ngũ chạy trở về đạt đến . Hầu tử môn hiển nhiên đều mệt đến ngất ngư, mỗi một người đều ủ rũ đầu đập não, thành thật nhiều . Chỉ có rừng hàm như trước tinh thần phấn chấn, thỉnh thoảng trên mặt đất cùng hai cái, mọc ra mấy cây vừa mới thả điệp rau dại, thú vị địa nhai .

"Người cũng đào mấy cây bà bà đình trở lại, mùa xuân tốt phát hỏa, ăn cái này vừa lúc ." Trần Nhị Cầu rút ra khảm sơn đao, cướp được rừng hàm phía trước, bắt đầu đào rau dại .

Tiểu Thất vừa thấy, cũng phấn chấn tinh thần, cùng Trần Nhị Cầu bắt đầu hợp tác, trong núi rừng, thỉnh thoảng vang lên tiểu nha đầu vui sướng thanh âm . : "Cái này có một gốc đại bà bà đình —— cái này đây cái này đây, tốt mập tề cây tề thái —— "

Còn như Mã Phong Hầu liền há hốc mồm, hẳn là giống nhau Sơn Dã đồ ăn cũng không biết . Hoàn hảo, Hầu ca thích học tập, vì vậy cũng đi theo Tiểu Thất bên người quan sát, rốt cục, hẳn cũng phát hiện trong đời —— Hầu sinh trung đệ nhất buổi cây Sơn Dã đồ ăn, một gốc mập đại bà bà đình .

"Bà bà đình, mở hoàng hoa, Hoa nhi rơi vào cây dù đánh ——" Tiểu Thất sôi nổi, trong miệng còn ngâm nga Khôi nhi bài hát .

Lúc này sơn lâm, vừa mới giải trừ trời đông giá rét phong tỏa, cây cỏ đều đổi thành chưa từng có thịnh vượng sinh mệnh lực, cố gắng nảy mầm trường điệp, khắp nơi đều là sinh cơ bừng bừng . hành tẩu ở trong rừng, tựa hồ cũng có thể cảm giác được, không gì sánh được không khí mát mẻ, bọc nồng đậm sinh mệnh lực, từ trên người người từng cái lỗ chân lông chui vào . . .

Mã Phong Hầu loại cảm giác này rõ ràng nhất, ở trồng cây trong khoảng thời gian này, trong cơ thể theo chuyển khí lưu, đều phát triển một tia .

Chờ trở lại Thanh Vân Quan, Trần Nhị Cầu hai cái thùng nước kém chút đều tràn đầy, một thùng là bà bà đình, một thùng là tẻ cây tẻ thái . Hiện tại mới vừa đầu xuân, rất nhiều Sơn Dã đồ ăn còn không có nảy mầm đây, lại chờ hơn một tháng, cái gì quyết thái Vì đồ ăn các loại, đầy khắp núi đồi đều là, đó mới hăng hái đây.

"Hầu sư phụ, có người đến ." Trần Nhị Cầu chứng kiến ngoài miếu cây đào thượng dựa vào hai chiếc xe đạp đi núi, còn tưởng rằng là Hoàng Mao cùng Hồng Mao lên núi đi bộ đây.

Tuy là thượng một mùa Tùng Lộ đã thu thập hoàn tất, thế nhưng cái này hai tiểu tử vẫn là luôn luôn đến một chuyến . Trần Nhị Cầu ước đoán, bọn họ cũng không còn sót ở Martin trên người kiếm tiền, không muốn đoạn cái này đường kiếm tiền . Đương nhiên rồi, kiếm được tối đa vẫn là Hầu sư phụ, Trần Nhị Cầu thượng ít ngày đi ngân hàng đồng dạng xuống thẻ, mặt trên chữ số đã đột phá hai trăm ngàn . Kết quả bởi vì sửng sờ thời gian hơi dài, chi phiếu bị nuốt .

Vào Thanh Vân Quan nhìn lên, cư nhiên không phải Hồng Mao cùng Hoàng Mao, mà là hai vị khác lão bằng hữu . Trần Nhị Cầu đại đại liệt liệt vẫy tay: "Tiểu Thạch, tiểu mỹ nhân, các người khi nào đến ?"

Thật coi như, hai vị kia tuổi tác đều so với hắn lớn, bất quá Trần Nhị Cầu có Hầu sư phụ chỗ dựa, lại là tại chính mình trên địa bàn, cho nên khó tránh khỏi có chút khinh thường .

Tiểu Thất cũng đi qua gọi hai tiếng ca ca, đương nhiên, nhất cao hứng hay là Mã Phong Hầu: Hào huynh đệ, người lại gặp mặt rồi ——

Mới vừa muốn qua đi nắm tay, chỉ thấy trong sương phòng lại đi ra hai người, phía trước cái kia đỉnh cái bụng bự, người mặc đầm bầu, xem đáng đáp, mơ hồ là Lâm Uyển Nhi .

Cái bụng đều lớn như vậy —— Mã Phong Hầu trong đầu ông 1 tiếng, trống rỗng .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tóc bạc vô tình người Dịch lão

Lần thứ hai cùng Lâm Uyển Nhi gặp nhau, Mã Phong Hầu chấn động muốn vượt qua xa lần trước . Lúc này Lâm Uyển Nhi đồ hộp hướng lên trời, trên mặt còn hơi có chút phù thũng, đỉnh phình cái bụng, vóc người cũng rõ ràng biến dạng, cùng trước đây cùng Mã Phong Hầu vui thích cái kia khả nhân nhi so sánh với, quả thực tưởng như hai người .

Thế nhưng, lúc này nàng, lại lóe ra nữ tính vĩ đại nhất quang mang —— đó là mẫu tính quang huy!

Nàng một tay đặt ở hở ra trên bụng, ánh mắt trầm tĩnh hi vọng lên trước mắt tiểu hầu tử, còn nhẹ nhàng gật đầu .

Mã Phong Hầu tâm, liền trong nháy mắt hòa tan ở nàng ôn nhu trong ánh mắt: Nàng mang thai, nàng dĩ nhiên mang thai, không biết có phải hay không là ——

"Hầu đạo trưởng, chúng ta lại tới quấy rầy ." Đứng sau lưng Lâm Uyển Nhi Hà Mạc Sầu hơi có chút buồn bực: Nhớ kỹ lần đầu tiên nhìn thấy con này tiểu hầu tử thời gian, là rất biết được lễ nghi, lúc đó còn quý cho nàng đập đầu kia mà, hơi có chút Thông Linh cảm giác, làm sao lúc này đây lại giống gốc một dạng ?

Chứng kiến dùng tay vịn Lâm Uyển Nhi mục mục, Mã Phong Hầu suy đoán rốt cục tìm được chứng minh, hắn ôm lấy suy nghĩ, móng vuốt nhỏ dùng sức cầm lấy đỉnh đầu lông khỉ, trong đầu chỉ còn lại có một thanh âm đang không ngừng hò hét: Ta có con nít á..., ta có con nít lap ——

Tức —— Mã Phong Hầu trong miệng phát sinh một tiếng rít, hắn khoa tay múa chân, giống như điên, xèo xèo quái khiếu lao ra Thanh Vân Quan, ở giữa núi rừng tận tình địa nô đùa chạy nhảy, kêu la om sòm, không biết kinh động bao nhiêu chim muông .

Đại vương điên —— bày vườn cũng xuất hiện rối loạn tung bùng .

"Hầu sư phụ dường như chịu cái gì kích thích ?" Trần Nhị Cầu cũng gãi gãi cái ót, hắn liền không nghĩ ra, trước mắt mấy người này, cùng Hầu sư phụ đều có duyên gặp qua một lần, dường như không bị kích thích đến Hầu sư phụ à?

Người khác cũng hai mặt nhìn nhau, là vì Thạch Lương cùng Từ Mỹ Nhân, ban đầu đầy cõi lòng ước mơ mà đến, muốn ở Thanh Vân Quan đem tửu ngôn hoan, thế nhưng, cái này kịch bản cùng trong tưởng tượng không giống nhau lắm a, tiểu hầu tử làm sao không có lần trước trầm ổn, nhảy thoát bản tính bày ra không bỏ sót .

Anh Vũ có thể nói, không rời phi điều; Tinh Tinh có thể ngữ, không rời cảm thú —— Từ Mỹ Nhân sờ mũi một cái, tại hấn trong cảm giác, như vậy hầu tử có thể mới bình thường đi.

Đang lúc mọi người hai mặt nhìn nhau thời gian, Tiểu Thất bỗng nhiên nha 1 tiếng, chỉ vào Lâm Uyển Nhi: "Đại tỷ tỷ, Tiểu Thất nhận thức người ni —— "

Ở Tiểu Thất trong trí nhớ, cái kia mỹ lệ trưởng bối, cùng với nắng sớm xuống chạy trốn thân ảnh, vĩnh viễn cũng lái đi không được . Có thể đối với Lâm Uyển Nhi cũng là như vậy, bởi vì đó là nàng mất đi thanh xuân .

Lâm Uyển Nhi cũng tựa hồ nhớ lại cái gì, trên mặt hơi hiện ra lưỡng lau đỏ ửng, nàng đi tới Tiểu Thất trước mặt: "Người là Tiểu Thất đi, đây là tỷ tỷ mang cho người đến lễ vật ."

Trước khi thời gian, cái này nhất hỏa nhân vẫn là làm chút bài học, biết Thanh Vân Quan hiện tại tình trạng, cho nên không chỉ là Tiểu Thất có lễ vật, ngay cả bày vượn, đều đi theo thơm lây, được không ít ăn ngon . Thế cho nên đám này xem người xuống đồ ăn điệp hầu tử đều đối với Lâm Uyển Nhi nhóm thân thiết không ít, có bụng trà rót nước, còn có cầm trái cây, một cái so với một cái ân cần .

Hà Mạc Sầu mỉm cười gật đầu: Đây mới là trải qua cao nhân làm phép hầu tử phải có thần sắc nha, con kia nổi điên hầu tử, chắc là tương đối khác loại chứ ?

"Cám ơn người, tiểu gia hòa, cái này ta thích ăn nhất ." Lâm Uyển Nhi ôm một đồng tóc, khinh khê vuốt vuốt mao đầu thượng thừa thốt lòng mềm, ánh mắt tràn đầy từ ái . Một đồng tóc trong miệng chứa đựng Nãi kẹo, móng vuốt nhỏ vô nhè nhẹ đánh Lâm Uyển Nhi cao cao nổi lên bụng dưới, tựa hồ đang cùng bên trong cái kia còn chưa thấy qua thiên nhật tiểu gia hòa câu thông nổi cái gì .

Ngay mới vừa rồi, một đồng tóc dâng ra tròn quả táo mứt, vật này, chua chua ngọt ngọt, rất đúng Lâm Uyển Nhi khẩu vị, ở thu được Thanh Vân Quan sở tiền hàng tết trong, cũng Hữu Giá Chủng hoa quả, bất quá đều sớm bị nàng ăn sạch .

Ban đầu, nàng đã mang thai sắp tới chín tháng mang thai, lên núi rất là phí sức, Hà Mạc Sầu phải không chủ trương đến Thanh Vân Quan, miễn cho phát sinh cái gì ngoài ý muốn .

Thế nhưng không biết duyên cớ gì, Lâm Uyển Nhi ở nhà luôn cảm giác tâm lý hoang mang rối loạn, đứng ngồi không yên . Hà Mạc Sầu trung cầu một chút bác sĩ ý kiến, bác sĩ nói, xuân về hoa nở, nhiều đến đã ngoại đi một chút càng có lợi với điều tiết phụ nữ có thai tâm tình cùng thân thể,

Cho nên, mới có lần này Thanh Vân Quan hành trình .

Nhìn trước mắt Lâm Uyển Nhi ôm một đồng tóc như vậy ấm lòng một màn, trên mặt tràn đầy đã lâu nụ cười, Hà Mạc Sầu cũng hiểu được chuyến đi này không tệ, bác sĩ dù sao vẫn là tương đối chuyên nghiệp .

Nguyên bản bác sĩ còn dặn dò qua, muốn bớt tiếp xúc mèo a cẩu a những thứ này mang tác động vật, miễn cho truyền nhiễm không tất yếu tật bệnh . Nhưng khi nhìn như vậy ấm áp một màn, nàng làm sao có thể nhẫn tâm đi ngăn cản đây?

Được rồi, nơi đây hầu tử dường như đều rất sạch sẽ đây.

Thật a, mấy ngày nay, bày vượn theo Mã Phong Hầu lớn làm trồng cây trồng rừng vận động, mỗi một người đều khiến cho bản thủ; nhưng thật ra một đồng tóc cái này mấy con tiểu khí gió, không cần làm việc, Tiểu Thất còn thường thường giúp chúng nó tắm, nhưng thật ra một điểm không bản .

Thu xếp ổn thỏa khách nhân, Tiểu Thất lại bắt đầu lo lắng Hầu ca đến, nàng và Mã Phong Hầu ở chung thời gian dài nhất, đương nhiên cũng càng thêm hiểu rõ, ở nàng trong ấn tượng, Hầu ca vẫn là lần đầu tiên hưng phấn như thế.

Đúng chính là hưng phấn . Trần Nhị Cầu loại đàn độn cho là Hầu sư phụ muốn nổi điên, Tiểu Thất lại biết Hầu ca là bởi vì hưng phấn sở trí .

Hơn nữa nàng còn nắm giữ Trần Nhị Cầu không biết bí mật nhỏ, dù sao, trước đây phía ngoài lều phát sinh Ân Ân Oán Oán, tiểu nha đầu coi như là những người đứng xem .

Cho nên Tiểu Thất phỏng đoán: Hầu ca phát tiết một trận sau đó, khẳng định liền sẽ trở lại .

Sự thực chứng minh, Tiểu Thất đối với Mã Phong Hầu hiểu rõ vẫn là rất đúng chỗ, cách khoảng chừng hơn nửa canh giờ sau đó, Mã Phong Hầu liền lại từ Thanh Vân Quan đại môn đi bộ trở về .

Hắn lộ vẻ nhưng đã khôi phục bình thường, công móng vuốt nhỏ vào Thanh Vân Quan, trước cùng Thạch Lương Từ Mỹ Nhân cầm tay nhỏ bé, khiến cho hai anh em này một thời còn có chút không lớn thích ứng: Hầu tử tính tình vẫn là rất khó mà nắm lấy a, thay đổi bất thường, cái này một hồi công phu, liền lại nhân mô nhân dạng .

Sau đó, lại vào sương phòng, quy quy củ củ cho Hà Mạc Sầu cúi đầu, ngay cả cùng nhau đi theo Hạ Tiểu Tuyết, hấn đều hướng đối phương thử thử nha gật đầu .

Tiểu Tuyết biết trước mắt con này mao Hầu lợi hại, không dám thờ ơ, cũng hướng tiểu hầu hơi khom người. Đây là nàng không biết Mã Phong Hầu ở Thạch Lương trên người tẩy máy tay chân, bằng không nói, coi như là máu chảy đầu rơi, cũng không quá đáng, lại có cái gì so với chung thân tính ~ phúc quan trọng hơn đây?

Đây mới là cái kia nhu thuận hiểu lễ tiểu hầu từ đây —— Hà Mạc Sầu hiển nhiên tâm tình thật tốt, cười tủm tỉm đem mang đến lớn hương tiêu hướng Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ bên trong bỏ vào một cái.

Mã Phong Hầu gãi gãi cái ót, chẳng bao lâu sau, mụ mụ trên đôi tay này không biết cho hán vung vẩy bao nhiêu tiền tiêu vặt, chỉ sợ là đến nghìn vạn lần tính toán, thế nhưng những con số kia cùng trước mắt hương tiêu so sánh với, lại không còn có chút nào ý nghĩa.

Rất cẩn thận lột ra hương tiêu bì, đưa tình hương khí phát ra, trắng như tuyết thịt quả rất là mê người. Mã Phong Hầu giờ hương tiêu nhảy đến trên bàn, sau đó, đem hương tiêu đưa đến mụ mụ bên mép.

Hắn vẫn là lần đầu tiên phát hiện, mụ mụ thái dương, tóc bạc đã lặng yên mà sống.

Tóc bạc vô tình, nhân sinh Dịch lão a!

Nếu là trước đây hắn, căn bản cũng sẽ không chú ý tới những chi tiết này, chỉ có người khác phục vụ cho hắn, hắn nhưng xưa nay không biết quan tâm người khác. Chút bất tri bất giác, hai giọt nhiệt lệ, từ trong mắt hắn tích tụ.

"Tiểu hầu nhi, đây là cho ngươi ăn, ngươi ăn ngươi ăn. Nhìn ngươi cái này tiểu kết cây đậu, luyện tiếu cho ta ăn cũng không trở thành roi lệ chứ?" Hà Mạc Sầu với tay sờ xoạng vài cái tiểu hầu đầu. Nhưng không biết, tiểu hầu rú xuống trên mặt, đã sớm giọt nước mắt liên tục.

"Ăn lạ ——" Tiểu Thất thanh thúy thanh âm vang lên, làm Thanh Vân Quan tiểu nữ chủ nhân, tiểu nha đầu rất xứng chức, cơm tối dự bị được rất phong phú: Rau trộn tẻ cây tẻ thái, thịt khô xào bà bà đinh, đều tràn đầy khí tức sơn dã.

Mã Phong Hầu cũng thủ thập ô áp tình cảm, tự mình cho mụ mụ đám người bôi com. Việc này, trước đây đều là Trần Nhị Cầu nên làm.

Trong bữa tiệc, Hà Mạc Sầu còn khích lệ chừng mấy hồi, nói là những thứ này Sơn Dã đồ ăn đều là tinh khiết thiên nhiên, không có ô nhiễm, gọi Lâm Uyển Nhi ăn nhiều một chút.

Không biết là duyên cớ gì, đi tới Thanh Vân Quan sau đó, Lâm Uyển Nhi nội tâm lo nghĩ bất an cũng đều tan thành mây khói, khẩu vị mở rộng ra, xác thực ăn không ít rau dại. Duy nhất làm nàng thoáng bất an là, con kia tiểu hầu tử, con mắt tổng nhìn chăm chăm nàng, hơn nữa nhãn thần còn ngờ quai.

Đêm đó, đoàn người ở được Tiểu Thất đồng ý sau đó, đang ở Thanh Vân Quan ở lại. Dù sao lên núi xuống núi địa dày vò, đối với Lâm Uyển Nhi cái này phụ nữ có thai mà nói rất là bất tiện. Ngoài ra còn có rất trọng yếu một điểm, Hà Mạc Sầu không đủ vì ngoại nhân nói vậy, nàng hy vọng có thể giống lần trước như vậy, ở tòa này Sơn Dã đạo quán nhỏ trong, lần thứ hai đạt được con trai tín tức. Lại nói tiếp, Mã Phong Hầu lần trước cho mụ mụ nhấn lại, một mực kêu Hà Mạc Sầu niệm tướng, đây cũng là nàng chối từ công ty phồn đa sự vật, xuất hiện ở nơi này chủ yếu duyên cớ.

Thanh Vân Quan quá nhỏ, nhiều người như vậy thật đúng là ở không dưới, Mã Phong Hầu cũng không khỏi không đem mình nguyên lai gian phòng nhường lại, sau đó dẫn Thạch Đầu cùng Từ Mỹ Nhân vào ở đại điện, cùng hầu tử môn được thông qua một đêm.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời hơi sáng, năm trước Hoàng Mao bọn họ đưa tới Đại Công Kê vừa mới gáy, Mã Phong Hầu liền dẫn Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất, theo thường lệ ở trong đình viện luyện quyền, nghe thấy kê khởi vũ.

Thạch Lương cũng có sáng sớm luyện công tập quán, bất quá hôm nay hắn chủ yếu là phục vụ quần chúng. Chỉ thấy trong viện tiểu hầu, hốt như một Diệp Hồng tóc, bỗng nhiên lại đứng yên như núi, Hầu ảnh lóe lóe, từng chiều từng thức, giờ tay nhắc chân, còn có tự nhiên mà thành thể.

Nếu như lão đạo sĩ vẫn còn ở này, nhất định sẽ phát cuồng, bởi vì hắn luyện cả đời Hầu Quyền, chẳng qua là da lông. Loại này tự nhiên mà vậy cảnh giới, hắn là thúc ngựa cũng đuổi không kịp rồi.

Chính là trong nghề xem môn đạo, Thạch Lương chứng kiến tiểu hầu tử đùa giỡn một chuyển Hầu Quyền hoàn tất, hướng về đông Phương Triều Dương hét dài một tiếng, trong thoáng chốc, một đạo bạch khí từ nhỏ Hầu trong miệng phun ra, chiều dài ba thước, giống như thất luyện. Lập tức, tiểu hầu thân thể liền bị kim sắc ánh mặt trời sở tắm rửa, nhìn đến lại có đẹp mắt cảm giác.

Lẽ nào, đây chính là trong truyền thuyết Luyện Khí? Thạch Lương đầu óc có điểm say xe, tại hắn trong nhận biết, người tập võ, ngoại luyện Gân Cốt Bị, Nội Luyện một hơi thở. Trước mắt hắn cùng tuyệt đại đa số người tập võ giống nhau, đều là đang đánh nấu gân cốt, còn như cái gì Luyện Khí, căn bản là sở môn không. Nghĩ không ra a, ở nơi này địa phương vắng vẻ, ở một cái nhỏ mao Hầu trên người, dĩ nhiên chứng kiến trong truyền thuyết cảnh giới.

Chỉ là bởi vì cảnh giới có hạn, Thạch Lương cũng không dám xác định. Dù vậy, cũng đủ để khiến hắn sản sinh ngưỡng mộ núi cao cảm giác, trong lòng yên lặng có quyết đoán.

Một màn này, Từ Mỹ Nhân cũng đồng dạng để ở trong mắt, ở trong đầu hắn, bỗng nhiên toát ra một câu nói như vậy: Dưới trời sao, ta thôn thổ Nhật Nguyệt Tinh Hoa, tinh hậu thành yêu ——

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyện cv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tiểu thất cùng tiểu bát

"Thần minh phù hộ, phù hộ con ta bình an trở về, phù hộ Uyển nhi mẹ con bình an ——" hương vụ lượn lờ trong đại điện, Hà Mạc Sầu hai mắt nhắm nghiền, thành kính quỳ lạy .

Chờ nàng mở mắt, chỉ thấy trước mặt đang có một tờ giấy mỏng bay xuống . Hà Mạc Sầu tâm tình xao động, hai tay run run từ dưới đất nhặt lên trang giấy . Mặt trên vẫn là quen thuộc tự thề, xiêu xiêu vẹo vẹo viết hai hàng chữ: Xuân phong lại lục Giang Nam bờ, Minh Nguyệt khi nào chiếu ta còn .

Con ta —— Hà Mạc Sầu nhìn không được tuôn rơi rơi lệ, cái này Thanh Vân Quan quả nhiên linh nghiệm . Nhất định là thần minh không đành lòng thấy ta và Uyển nhi cơ khổ, đánh xuống Thần Dụ, đáng tiếc, từ giữa những hàng chữ đến xem, con ta chỉ sợ một thời không bị trả .

Đến loại thời điểm này, lòng người đều cần tìm kiếm thoải mái . Mã Phong Hầu rất có thể hiểu được mẹ mẹ tâm tình, cho nên lúc này mới lại giả tá thần tượng để thư lại, hẳn không muốn gọi mẹ mẹ cùng cha, một mực sống ở mắt con trong đau buồn .

Chờ ăn xong điểm tâm, Hà Mạc Sầu tinh thần rất tốt, chứng kiến Lâm Uyển Nhi cũng so với tại gia lúc nhiều mấy phần sinh cơ sức sống, vì vậy liền quyết định lại dừng lại một ngày .

Ở Từ Mỹ Nhân dưới sự đề nghị, đoàn người đi trong rừng bước chậm . Ban đầu, Mã Phong Hầu còn muốn lĩnh của bọn hắn đi ngâm nước phao ôn tuyền, thế nhưng lại nghĩ đến đường xá thấy qua xa xôi, Lâm Uyển Nhi hành tẩu bất tiện, cho nên liền cho bày vườn nghỉ một ngày đêm, hẳn thì cùng mẹ mẹ đám người ở trong rừng đi bộ .

"Thật xinh đẹp Dã Kê —— nha, cái này con thả hoang chạy thật nhanh —— trên cây đây là cái gì chim, làm cho như thế êm tai . . ." Đọc theo đường đi, Lâm Uyển Nhi cùng Hạ Tiểu Tuyết trách trách vu vu, thấy cái gì đều cảm giác mới mẻ . Trong rừng không khí trong lành, bước chậm trong, rất có vui vẻ thoải mái cảm giác .

Nơi đây cảnh sắc ưu mỹ, khí hậu hợp lòng người, các loại về hưu sau đó, tới đây dường như cũng không tệ —— Hà Mạc Sầu như vậy nữ cường nhân, đều có quý ẩn sơn lâm cảm giác .

"Oa, tốt Đại Dã Trư!" Làm rằng hàm xuất hiện ở trước mặt mọi người thời gian, đưa tới Lâm Uyển Nhi một tràng thốt lên . Mà Thạch Lương cùng Từ Mỹ Nhân thì khản trương, chính là cửu nhân gặp lại, đặc biệt đỏ mắt, cái này con lợn rừng sẽ không muốn muốn trả thù chứ ?

Bọn họ là lo ngại, rằng hàm đã sớm quên tang nhân đau, còn hự hự địa dùng miệng một dạng tiếp được Tiểu Thất ném đến bấp bồng, ăn đặc biệt hương vị ngọt ngào .

Mã Phong Hầu xèo xèo hai tiếng, ý bảo ngày hôm nay nghỉ một ngày đêm, gọi rằng hàm tự mình đi kiếm ăn . Thật, hiện tại xuân về hoa nở, cây cỏ nảy mầm, rằng hàm cũng không thiếu khuyết thức ăn, chẳng qua là bị Thanh Vân Quan hầu tử cho uy thềm, cho nên Mã Phong Hầu thét to đối với nó mà nói, không đau không ngứa, đơn giản giả cảm vờ điếc, coi như không nghe được tốt ai bảo các người đều nói bọn ta là nhớ ăn không nhớ đánh đây.

Hô lạp lạp 1 tiếng, một con chim hét từ trên cây lướt xuống đến, rơi xuống rằng hàm sau lưng đeo, một trương nhũ hoàng sắc mỡ nhọn, ở rằng hàm trên người chọc tới mỡ đi . Rằng hàm cũng không giận, ngược lại thì quỳ rạp trên mặt đất một mạch hừ hừ, một bộ rất thích ý đáng đáp .

Hạ Tiểu Tuyết bỗng nhiên che miệng mà cười: "Cái này gọi là ta nghĩ tới một câu tục ngữ, con quạ rơi xuống heo trên người, khanh khách, quá buồn cười ——"

"Đây là Bát ca, không phải Ô Nha ." Trần Nhị Cầu tương đối ngay thẳng, trực tiếp sửa đúng Tiểu Tuyết lệch lạc, chọc cho nha đầu kia le lưỡi, sau đó trừng Trần Nhị Cầu vài nhãn: Đều là đen thù lù, ai biết là Hắc con quạ vẫn là Bát ca .

Thật nha cùng Bát ca tại ngoại hình thượng thật là có điểm gần, bất quá khác nhau vẫn có, nói thí dụ như trước mắt con này Bát ca, trên miệng bên vị trí có một đám đứng vững lông vũ, cái này chính là Ô Nha không có đủ; mặt khác, Bát ca cánh phần dưới có bạch sắc lông vũ, giương cánh bay cao thời gian, từ phía dưới đến xem, Bạch Vũ hiện ra hình chữ bát (八) hình, Bát ca tên, cũng là bởi vậy mà tới.

Còn như Bát ca rơi xuống heo trên lưng, đương nhiên là ở chỗ rằng hàm trên người ký sinh trùng một dạng . Loại tình huống này đang động vật giới chỗ nào cũng có, rất nhiều động vật chính giữa, đều Hữu Giá Chúng hổ lợi hổ huệ cộng sinh quan hệ .

Con này Bát ca đại khái là ăn mỡ, bắt bắt lộc cộc địa mỡ vài cái, sau đó liền cạc cạc địa gọi hai tiếng, giọng còn rất to, đều nhanh vượt qua Ô Nha khó

nghe tiếng kêu .

Chính là Nhạc Cực Sinh Bỉ, Hầu ảnh lóe lên, Xích Khào lập tức chui lên rằng hàm phía sau lưng, móng vuốt nhỏ hợp lại, đã đem con kia Bát ca nắm, kết quả, con kia Bát ca liền làm cho càng thêm khó nghe .

"Chớ ăn a ——" Lâm Uyên Nhi kinh hô 1 tiếng, thế nhưng Xích Khào cũng không nghe nài, gắt gao nắm Bát ca, hướng bên mép góp đi .

Xèo xèo, Mã Phong Hầu vội vã kêu to hai tiếng, đem Xích Khào quát . Nhị Dương Gia người làm sao một điểm không có có ánh mắt, bây giờ là nhất phái hài hòa, người nếu như khiến cho như vậy Huyết tinh, chẳng phải là phá hư phong cảnh ?

Rồi hãy nói, sinh tồn gian nan, sinh mệnh không dễ, đều là trên núi chim muông, không thể lẫn nhau thương tồn a .

Tiểu Thất cũng cường liệt khiển trách Xích Khào loại này dã man thô bạo phương pháp, trừng mắt mắt to chạy lên, phỏng má giúp vỗ vỗ Xích Khào tóc núc ních móng vuốt nhỏ . Xích Khào đối với Tiểu Thất vẫn là rất tôn kính, rất sung sướng mà đem con kia Bát ca đưa tới Tiểu Thất trên tay .

Thế nhưng, vừa rồi Xích Khào không biết sâu cạn, móng vuốt nhỏ tương đối dùng sức, con kia Bát ca hiển nhiên thụ thương tương đối nghiêm trọng, cánh rũ xuống, suy nghĩ cũng cúi, một đôi mắt tròn cũng híp lại thành một cái khe nhỏ, chỉ sợ không sống được .

"Đáng tiếc một con chim, người con khi này thật ghê tởm!" Lâm Uyên Nhi về mặt tiếc hận, từ mang thai sau đó, nàng đối đãi yếu tiểu động vật, đều tràn đầy ái tâm .

Hai bên trái phải Từ Mỹ Nhân lo lắng bạn thân goá phụ tâm tình chịu ảnh hưởng, vì vậy khuyên lơn: "Vật cạnh thiên trạch, Thích Giả Sinh Tồn, còn đây là động vật bản tính ."

Lâm Uyên Nhi thật cũng biết đạo lý này, nhưng khi nhìn đến con kia đáng thương Bát ca, trong lòng vẫn là không trôi chảy . Ban đầu hảo hảo một hồi chơi xuân, đều hủy ở Xích Khào móng vuốt nhỏ thượng .

Mã Phong Hầu cũng không nhận được ở Xích Khào đồ trên móng vuốt hai chân, bây giờ này không có việc gì liền thích trảo chim nhỏ đào trứng chim, cái này thật xấu phải cải chính .

Mà ngay tại lúc này, hần bỗng nhiên chú ý tới, Tiểu Thất trên người bỗng nhiên tản mát ra hai màu trắng đen khối không khí, đem tiểu nha đầu trên bàn tay Bát ca bao phủ . Âm Dương Nhị Khí sinh sôi không ngừng, con kia Bát ca, con mắt lập tức lại mờ lưu viên, trên người lại tràn ngập sinh cơ .

Nhìn thấy loại này kỳ diệu hiện tượng, Mã Phong Hầu cũng không nhận được dùng móng vuốt nhỏ sờ sờ trước ngực mình giắt hồ lô, sau đó nhìn sang Lâm Uyên Nhi, như có điều suy nghĩ .

Đương nhiên, trừ Mã Phong Hầu ở ngoài, người khác là không nhìn thấy đoàn kia Âm Dương Nhị Khí . Bọn họ chỉ thấy con kia Bát ca ở Tiểu Thất trong lòng bàn tay nằm úp sấp một trận, cánh liền phấp phấp vài cái, dĩ nhiên bay đến giữa không trung, vòng quanh Tiểu Thất xoay quanh một trận, cuối cùng lại rơi xuống tiểu nha đầu trên vai . Ngà voi vậy cái miệng nhỏ nhắn, vẫn còn ở tiểu nha đầu trắng mịn trên lỗ tai khinh mỗ vài cái .

"Nha, không có việc gì!" Lâm Uyên Nhi cũng lộ ra hết sức cao hứng, trong miệng lại bắt đầu khen: "Tiểu Thất người giỏi quá, con này Bát ca đối với người rất thân đây."

Từ Mỹ Nhân cũng khen: "Ồ Nha phụng dưỡng cha mẹ, dê con quy nhũ, cảm thú cũng biết báo ân ."

Nói xong, cũng cảm giác cái bụng bị phách vài cái, cúi đầu nhìn lên, chỉ thấy tiểu hầu tử đang hướng hần nhe răng đây, Tiểu Tiểu Hầu trảo còn giơ ngón tay giữa lên . Từ Mỹ Nhân không khỏi dùng sức sờ mũi một cái: Hần, quên bên người còn có một chỉ Thần Hầu đây.

Chứng kiến xưa nay khiêm tốn như ngọc Từ Mỹ Nhân ở một con mao Hầu trước mặt kinh ngạc, ngay cả Thạch Lưong trên mặt, cũng hơi hiện lên tiểu ý .

Khoái trá lộ trình cái này mới có thể tiếp tục, hưng thịnh chỗ tới, Hạ Tiểu Tuyết vẫn còn ở Tiểu Thất dưới sự chỉ đạo, đào một ít Sơn Dã đồ ăn . Lâm Uyên Nhi cũng có chút ý động, thế nhưng thân thể bất tiện, thực sự không khom lưng được đi .

Mã Phong Hầu không đành lòng thấy nàng thất vọng, liền đám đông dẫn tới một gốc du thụ xuống, trên cây quả du đang lên rừng rực, từng chuỗi um tùm .

"Vẫn là khi còn bé ăn xong quả du com đây ——" Hà Mạc Sầu trong mắt lộ ra hồi ức về .

Vì vậy đoàn người vừa động thủ một cái, hái không ít quả du . Theo mấy con tiểu hầu, càng là trực tiếp leo đến trên cây, bó lớn bó lớn vén nổi quả du nhét vào trong miệng . Hồn nhiên không để ý quả du trong còn có mảnh nhỏ Tiểu Trùng Tử nhúc nhích, coi như là bổ sung cao lỏng trắng trứng .

Tình cảnh này, Từ Mỹ Nhân cũng không khỏi thi hứng quá độ, trong miệng ngâm khê: "Mùa xuân ba tháng lúa mạch non tươi mới, đồng tử đất giò trích quả du ."

Bất quá Hà Mạc Sầu các nàng cũng không dám ăn sống, trở lại Thanh Vân Quan sau đó, Hà Mạc Sầu tự mình thao đao, đem quả du đánh thủy trắc, lúc này mới thêm một chút bột bắp, trảo chia sau đó, thượng thế một chung liền thực . Xanh mơn mơn, vàng óng, ăn được trong miệng, mồm miệng chính giữa, tràn đầy quả du mùi thơm ngát .

Nghĩ không ra mụ mụ còn có cái này tay nghề đây —— Mã Phong Hầu cũng ăn được rất là điềm hương .

Đang ở đại khoái đóa di chi tế, chợt nghe bên ngoài truyền đến một trận hoảng sợ cạc cạc âm thanh . Tiểu Thất vội vã chạy đến trong viện, chỉ thấy đại điều đang khí thế hung hăng đuổi bắt nổi một con chim hét, xem chim hét ngoài miệng đứng vững lông vũ, hình như là nàng cứu trị con kia Bát ca . Chắc là con này Bát ca đối với Tiểu Thất tương đối không muốn xa rời, theo đuôi mà tới. Thế nhưng bị ở ở cây đào trời xanh Ứng phát hiện, Tiểu Tiểu Bát ca, cũng dám đến Thương Ứng lãnh địa khiêu khích, sống không nhịn được đúng hay không?

Tiểu Thất vội vã hét to ở làm thịt tóc, sau đó, Bát ca lúc này mới hoảng hoảng trương trương rơi xuống Tiểu Thất trên vai . Thậm chí, Tiểu Thất còn có thể cảm giác được trên vai cặp kia ngón chân, thỉnh thoảng một mạch run rẩy .

"Tiểu tám đừng sợ, đại điều sau đó không bị khi dễ người rồi ——" Tiểu Thất lấy tay đùa nổi Bát ca ngoài miệng đám lông vũ, thuận miệng cho nó lấy cái "Tiểu tám" tên . Không tệ không tệ, Tiểu Thất tiểu tám, đẩy đứng hàng thành công .

Rất nhanh, Lâm Uyển Nhi cùng Hạ Tiểu Tuyết cũng đều lại gần, đùa Bát ca học nói . Các nàng hiển nhiên là trái tim gấp một ít, vừa mới cùng nhân loại tiếp xúc Bát ca, đã nghĩ gọi nhân gia lời nói, thực sự có điểm làm khó chim rồi .

Hơn nữa, muốn gọi Bát ca sẽ học nói, từ nhỏ đã muốn tiến hành nghiệp lười các loại một loạt thao tác, là rất phiền phức một việc . Con này Bát ca mới học sạ luyện, đoán chừng là khó .

Từ Mỹ Nhân đối với phương diện này coi như có chút hiểu rõ, cho nên liền cho hai nữ nhân nói liên tục, hai cái đại a đầu cũng không miễn có chút thất vọng . Bất quá, các nàng cũng đều biết được Từ Mỹ Nhân học thức uyên bác, nói khẳng định có đạo lý .

"Cạc cạc, keo kiệt ——" to lạt lạt thanh âm bỗng nhiên vang lên, tuy là còn có chút mập mờ không rõ, thế nhưng tất cả mọi người có thể nghe được, con này Bát ca ở kêu gọi Tiểu Thất tên đây.

"Oa, thật thần kỳ Bát ca!" Hạ Tiểu Tuyết 1 tiếng hoan hô .

Từ Mỹ Nhân thì dùng sức vuốt mũi: Vì sao ở trong ngọn núi này, hắc luôn luôn bị đánh khuôn mặt đây?

Sáng ngày thứ hai, Hà Mạc Sâu lúc này mới dẫn lưu luyến Lâm Uyển Nhi đám người xuống núi. Đang đi ra Thanh Vân Quan thời gian, Mã Phong Hầu đem trên cổ hệ hồ lô cỡi xuống, sau đó linh xảo leo tới Lâm Uyển Nhi trên người, đem vật ấy treo lên nàng tuyết trắng trên cổ .

"Hồ lô trăm một dạng, trọng trưng cho đa Từ đa Phúc, Uyển nhi người hãy thu đi." Hà Mạc Sâu khá có thâm ý địa nhìn kỹ Mã Phong Hầu một trận, sau đó khuyên nói Lâm Uyển Nhi nhận lấy hầu từ lễ vật . Làm nhà đại phú đại quý nữ chủ nhân, nàng cái dạng gì lễ vật tịch thu qua, nhưng là đến từ hầu từ lễ vật, thật đúng là lần đầu tiên .

Đưa mắt nhìn đoàn người thân ảnh biến mất ở trong rừng, Mã Phong Hầu vẫn ở chỗ cũ Thanh Vân Quan trước nhìn xung quanh một lúc lâu . Lâm Uyển Nhi trong bụng thai nhi, thành hắc không còn cách nào vùng đi ràng buộc . Không biết lần sau gặp lại, sẽ là khi nào ?

Thế nhưng ngoài Mã Phong Hầu dự liệu, không đợi được buổi trưa đây, bọn họ liền lại gặp lại . Chỉ thấy người này lại hoảng hoảng trương trương phản hồi Thanh Vân Quan, Thạch Đầu cùng Từ Mỹ Nhân đầu đầy mồ hôi, cùng nhau mang về mặt thống khổ Lâm Uyển Nhi ——

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Thần Quy Tuy Thộ

Hà Mạc Sâu đoàn người cũng rất có chút lưu luyến rồi đi Thanh Vân Quan, nếu như theo Thạch Lương ý tứ, hắc căn bản cũng không muốn xuống núi, ở kiến thức tiểu hầu từ bản lĩnh sau đó, hắc hiện tại một lòng một dạ thâm nghĩ học nghệ .

Bất quá, một mặt phải hộ tống Hà Mạc Sâu cùng Lâm Uyển Nhi xuống núi, về phương diện khác, Thạch Lương cảm giác mình dù sao kiến thức hữu hạn, tốt nhất có thể tìm một cao nhân tiền bối đến đây nghiệm chứng một phen .

Lâm Uyển Nhi cũng không lớn tình nguyện xuống núi, ở Thanh Vân Quan hai ngày này, tâm lý thần kỳ bình yên, nàng còn không có ở đủ đây .

Không có cách nào a, dự gần ngày sinh, trên núi điều kiện đơn sơ, Hà Mạc Sầu là tuyệt đối sẽ không gọi nàng dừng lại quá nhiều, chỉ có thể sau đó bao nhiêu đến đi một chút .

Ôm đồng dạng mục đích còn có Hà Mạc Sầu, lại một lần nữa đạt được con trai bảo bối tin tức, nàng đã đem chỗ ngồi này Tiểu Tiểu Thanh Vân Quan, trở thành cầu ràng buộc, thậm chí là loại ký thác .

Mọi người Các Hoài Tâm Tư, chậm rãi hành tẩu sơn gian, Hạ Tiểu Tuyết tâm tư đơn thuần, cũng nhất là vui sướng, lúu rúu, giống như là trong rừng vui sướng chim nhỏ . Khe núi bên cạnh, một cây Đào Hoa bỗng nhiên thoáng hiện, nha đầu kia trong miệng oa 1 tiếng, liền lôi kéo Lâm Uyển Nhi nhìn Đào Hoa .

Đào Hoa phấn hồng khắp cây mỡ, giống như là không trung một đóa Hồng Hà rơi xuống nhân gian . Hạ Tiểu Tuyết trong tay nhẹ nhàng dẫn theo Đào Hoa chỉ , khiến cho Từ Mỹ Nhân không khỏi sờ mũi một cái: Mặt người Đào Hoa tôn nhau lên đỏ sao ——

Lâm Uyển Nhi cũng nhìn trên cây Đào Hoa chờ ra: Các loại kết quả đào, nói vậy Thanh Vân Quan những con khi kia, nhất định sẽ tới đây đại khoai đóa đi a ! —— hầu tử, ta vì sao chung quy nhớ tới con khi kia ?

Lặng yên đưa tay, sờ sờ đeo trên cổ cái kia Tiểu Hồ Lô, tựa hồ có một dòng nước ấm lẳng lẳng chảy vào thân thể nàng, Lâm Uyển Nhi trên mặt, nụ cười bỗng nhiên như Đào Hoa vậy nở rộ .

"Nơi đây nơi đây, nơi này có Thạch Đầu, Lâm tỷ tỷ vừa lúc chúng ta nghỉ ngơi một chút ." Hạ Tiểu Tuyết chứng kiến hơn mười thước bên ngoài một đồng tằm tảng đá vụn, ngón ngang té trên mặt đất, vì vậy vui sướng chạy tới .

Lâm Uyển Nhi cũng một mồi, liền theo sau . Từ Mỹ Nhân há mồm vừa muốn ngăn cản, hai nữ nhân đã tìm khối sạch sẽ Thạch Đầu, đem đệm cửa hàng ở phía trên, rất thích ý ngồi xuống nghỉ ngơi, hần cũng không có mở miệng ngăn cản .

Cái này đồng Thạch Đầu, hiển nhiên không phải thiên nhiên hình thành . Giống như vậy Hoang Sơn Dã Lĩnh, chày đá không làm được liền lúc trước tu mộ phân tạc Mộ sở dụng . Mà mộ địa âm khí nặng hơn, cũng không thích hợp Lâm Uyển Nhi như vậy phụ nữ có thai .

Cho nên, Từ Mỹ Nhân liền chạy quanh cái này đồng Thạch Đầu từ quan sát kỹ . Rất nhanh hần liền nghe được Hạ Tiểu Tuyết vui sướng tiếng kêu: "Thạch đầu ca Ca, người mau nhìn, cái bia đá này thượng còn có chữ đâu —— còn có phía dưới vác Thạch Bi Đại Ô Quy, khắc cùng thật giống nhau đây!"

Đang ở hai nữ nhân dưới thân ngồi xuống chỗ, là một cái vòng tròn bàn lớn Tiểu Ô Quy, ngẩng đầu nhìn trời . Một dạng Ô Quy đều làm cho người ta cảm thấy dịu ngoan cảm giác, một cái này trong miệng cư nhiên hàm răng cao chót vót, lộ ra một cổ hung tướng .

"Bia giả, bi thương vậy, nơi đây không thích hợp ở lâu!" Từ Mỹ Nhân suy đoán được nghiệm chứng, hần đọc lướt qua rộng khắp, biết Long Sinh Cửu Tử, mỗi người không giống nhau, trong có một loại giống nhau Ô Quy, tên là ? P ? Hạt ? Có khả năng nhất phụ trọng, cho nên cổ đại rất nhiều Thạch Bi, đều là do cái này Đại Lực Sĩ gánh vác .

Nghe hần vừa nói như thế, hai nữ nhân ngay cả vội vàng đứng dậy, Hạ Tiểu Tuyết xoa xoa con mắt: "Ta tại sao dường như cảm giác Đại Ô Quy động một cái đây?"

Đây không phải là chế tạo khăn trương không khí ư, Thạch Lương đều có chút bất mãn, bàn tay to ba tại thạch bi vỗ một cái: "Quái Lực loạn thần ——"

Không chờ hần nói xong đâu, liền nghe được Lâm Uyển Nhi một tiếng kêu sợ hãi: "Xà, có rắn!"

Thạch Lương phản ứng cũng cực kỳ nhanh chóng, suru một cái từ bên hông rút ra một cây chùy thủ, điện bắn đi .

Dao găm không gì sánh được sắc bén, chính xác cũng là kỳ giai . Người khác chỉ cảm thấy trước mắt hàn quang lóe lên, lại nhìn lúc, chỉ thấy thanh chùy thủ kia đã cắm trên mặt đất, mũi dao còn cắm một hình tam giác đầu rắn, chỉ còn lại có dài hơn một thước thân rắn ở vụn vụn gãy dựa .

Hạ Tiểu Tuyết vừa muốn vì Thạch đầu ca Ca, thần hồ thần tuyệt kỹ phi đao vỗ tay ủng hộ, sau đó liền thấy bên người Lâm Uyển Nhi ngã về sau một cái, theo sườn dốc, lăn xuống khe núi .

"Uyển nhi ——" Hà Mạc Sầu khăn trương, Lâm Uyển Nhi bây giờ là toàn gia trọng điểm bảo hộ đối tượng,

Có thể Quốc Bảo Đại Gấu Mèo . Nghĩ không ra Thiên phòng Vạn phòng, vẫn là sai lầm . Bên dưới khe núi mặt tất cả đều là đá lôm chôm quái thạch, coi như là người tốt ngã xuống, va va chạm chạm, chỉ sợ cũng sẽ trọng thương, chớ đừng nói chi là Lâm Uyển Nhi một cái phụ nữ có thai .

Thạch Lương cùng Từ Mỹ Nhân cũng phần đầu quên mình, nhảy xuống khe núi, trong lòng hai người tràn đầy tự trách: Khi ôm ly kỳ địa thất tung, nếu như lại không dám chắc hần thể nhĩ, còn muốn bọn họ cái này hai cái bằng hữu có ích lợi gì ?

Chờ đến Gian, liền thấy Lâm Uyển Nhi nằm ở một đồng đá vụn trong, tay ôm bụng, đầy mặt đau đớn . Thạch Lương cũng không kịp nó, ôm lấy Lâm Uyển Nhi, vượt lên khe núi . Từ Mỹ Nhân ở bên cạnh buồn bực không thôi: Kỳ cũng lạ tai, mặt ngoài thân thể dĩ nhiên không có thụ thương, dọc theo con đường này Thạch Đầu đều là cây bông sao?

Thế nhưng máu chót nhất vẫn là Lâm Uyển Nhi cái bụng, đoạn đường này cuộn cuộn, khiến cho nàng khí huyết cuộn cuộn, đau đớn khó nhịn, rậm rập

mồ hôi hột, trong nháy mắt liền đầy cái trán .

Hà Mạc Sầu dù sao là người từng trải, có chút kinh nghiệm, gọi hai nam nhân quay lưng lại, sau đó kiểm tra một chút Lâm Uyển Nhi hạ thân, đã thấy đỏ .

Àm ảm một cái, Hà Mạc Sầu như bị phích lịch: Đây là động Thai Khí, muốn sinh á. Hết lần này tới lần khác cái này Hoang Sơn Dã Linh, như thế nào cho phải ?

Muốn phải xuống núi, khoảng cách gần nhất y viện chỉ sợ cũng có mười mấy dặm lộ, hơn nữa sơn đạo gồ ghề khó đi, Lâm Uyển Nhi hiện tại tình trạng rất không xong, chỉ sợ khó có thể kháng kháng giữ đến y viện a .

Từng tại Thương Hải biển ảo trong từng trải vô số sóng to gió lớn nữ cường nhân Hà Mạc Sầu, lúc này cũng hiểu được tay chân băng lãnh, một mạch xuất mồ hôi . Rõ ràng vừa mới bái hết thần tiên, rõ ràng vừa mới cầu khẩn, làm sao chỉ chớp mắt liền họa trời giáng đây?

Quan mình sẽ bị loạn, lúc này Hà Mạc Sầu, đã triệt mộng, trong lòng chỉ còn lại có vô biên hối hận: Sớm biết rằng như vậy, sẽ không nên lên núi ——

Còn như Hạ Tiểu Tuyết, cũng chỉ có cầm lấy Lâm Uyển Nhi lạnh lẽo tay nhỏ bé kêu gọi phần, nàng có gì từng trải qua loại chuyện này, so với Hà Mạc Sầu còn mộng đây.

Thời khắc mấu chốt, liền nhìn ra Thạch Lương bán sắc, ở đơn giản hỏi thăm một chút tình huống sau đó, đã bảo Từ Mỹ Nhân trước tiên xuống núi, đi Trần gia thôn mời người, trong kháng định có người hiểu được đỡ đỡ; sau đó, một lần nữa ôm lấy Lâm Uyển Nhi, phản hồi Thanh Vân Quan .

Cách nơi này gần nhất, chỉ có Thanh Vân Quan, đi địa phương khác, chỉ sợ cũng không kịp .

Cứ như vậy, đoàn người vội vã mà quay về . Bọn họ cứu người sốt ruột, cũng không có phát giác đến, con kia đầy đủ mặt bàn cao thấp Đại Ô Quy, dĩ nhiên thật sống, chấn động rút xuống trên người toái thạch, trắng kiện tử chỉ ra sức chói người lên, ngẩng đầu hướng về mọi người vội vã đi phương hướng ngóng nhìn . . .

Chứng kiến mù mù đám người đi mà quay lại, Mã Phong Hầu cũng biết gặp chuyện không may . Đợi được Thạch Lương đi nhanh như bay trọng tiến Thanh Vân Quan, Mã Phong Hầu càng là cả kinh, chỉ thấy Thạch Lương trong lòng Lâm Uyển Nhi mặt như giấy vàng, tình xảo quan đều bởi vì vĩ đại đau đớn mà vận vẹo . Thậm chí ngay cả Thạch Lương y phục thượng, đều dính phiếm hồng vết máu .

Mã Phong Hầu lúc đó liền tê dại trào, loại tình huống này, hắn đồng dạng là lần đầu tiên gặp phải a!

"Đại tỷ tỷ muốn sinh tiểu bảo bảo ư, nhanh lên một chút vào nhà đây." Ngay cả Tiểu Thất đều mạnh hơn hắn, nhìn ra Lâm Uyển Nhi muốn sinh sản .

"Muốn sanh con a, ta đây đi nấu nước nóng ." Trần Nhị Cầu cũng hoảng hoảng trưng trưng chạy về phía trù phòng, chỉ ít hắn còn biết làm chút chuyện, so với chỉ còn lại có chấn động rút xuống tay Hầu sư phụ mạnh hơn .

Bầy vượn cũng đều xông tới vô giúp vui, trong miệng thì thầm địa kêu to nổi, tựa hồ cũng biết phải có Tân Sinh mệnh phủ xuống .

Đối với bất kỳ động vật gì mà nói, nổi dãi tông đường đều là đại sự, quan hệ đến chủng tộc kéo dài, cho nên bầy vượn cũng lộ ra đặc biệt hưng phấn . Chúng nó cũng không biết nhân loại sinh sản lúc nguy cơ, đối với Mẫu Hầu mà nói, sinh tiểu hầu từ có cái gì khó, hãy cùng vung vẩy ngâm nước phát niệu không sai biệt lắm, căn bản không cần cái gì bà mẹ, tự mình liền giải quyết .

Chuyện cho tới bây giờ, Hà Mạc Sầu ngược lại thì trấn định lại, nàng mặc dù không là chuyên nghiệp bà đỡ, thế nhưng dù sao cũng là ủng có nhất định nhân sinh từng trải trung niên nhân . Ở đem Lâm Uyển Nhi yên ổn đến trên giường sau đó, mà bắt đầu toàn lực chuẩn bị .

Thanh Vân Quan điều kiện đơn sơ, cũng chỉ có thể liệu cơm gắp mắm, mà Hạ Tiểu Tuyết, duy một nhiệm vụ chính là trấn an Lâm Uyển Nhi tâm tình, nàng một con nắm Lâm Uyển Nhi tay, tay kia cầm khăn mặt, cho Lâm Uyển Nhi lau mồ hôi, trong miệng không ngừng giúp nàng khuyến khích . Về phần mình trên người, cũng đồng dạng khăn trương đến vù vù đổ mồ hôi, đều nhanh vượt qua bản thân sanh con .

Ngoài phòng, Thạch Lương cũng rất nhanh nắm tay, nếu như có gì ngoài ý muốn, hắn thật không sẽ tha thứ bản thân .

"Nãi nãi, ta thân nãi nãi, ngài cuối cùng cũng tới rồi!" Trần Nhị Cầu ở cửa chính nhìn xung quanh vài chuyến, rốt cục chứng kiến Từ Mỹ Nhân công một cái lão thái thái, bước nhanh chạy tới . Phía sau còn theo mấy người, mơ hồ là gia gia hắn lão thôn trưởng, còn có Trần Quang Cước đám người, vị này, tốt xấu nguyên lai cũng là thầy lang đây.

Chạy vào trong viện sau đó, lão thái thái mới từ Từ Mỹ Nhân phía sau lưng nhảy xuống, dĩ nhiên rất linh hoạt, lời nói giọng cũng rất to, nàng trước tiên ở Trần Nhị Cầu sợ hãi thượng đập một cái: "Chớ hoảng sợ chớ hoảng sợ, trên tay ta đỡ đỡ oa tử ít nói cũng có trên trăm cái, ngay cả người một cái thẳng nhóc con, đều là nãi nãi ta từ lão nương người trong bụng lôi ra ngoài . Đi, người ở đâu đây, nhìn một cái đi ."

Cái này một tiếng nói, quân tâm đại định, Trần Nhị Cầu một bên ở phía trước dẫn đường, trong miệng một bên lầm bầm: "Ta khi còn bé, ngài không phải nói ta là từ cổng lộ thiên trong nháy mắt về sao —— "

Đi vào trong phòng, lão thái thái ngay lập tức sẽ cho thấy tương đối chuyên nghiệp một mặt, từ trong lòng ngực lấy ra một cái cũ kỹ bao bố nhỏ, triển khai sau đó, nhìn thấy Hà Mạc Sầu trần trụi kinh hãi, chỉ thấy trong bao vải trừ kéo châm tuyến tiểu đao các loại ở ngoài, còn có mấy bả đủ loại kiểu đáng mớ . Sáng loáng, nhìn làm người sợ run, không biết, còn tưởng rằng là từ lò sát sinh đến đây.

Sau đó, lão thái thái lại giúp đỡ Lâm Uyển Nhi điều chỉnh một chút tư thế, hết thấy đều đầu vào đấy, thậm chí còn có nhân hạ quan sát trong phòng tình huống, trong miệng lại còn chỉ vung nhược định: "Đem cửa sổ đóng cửa, ngàn vạn lần chớ thấy gió; Nhị Cầu, đốt lửa chậu, trong phòng ôn độ có điểm thấp —— làm sao còn có một con khi ở nơi này vương chân vương tay, đi ra ngoài đi ra ngoài —— ừ, là Thần Hầu a, vậy cũng không cần đi ra ngoài —— "

Mã Phong Hầu cũng đã gặp cái này lão thái thái, thậm chí còn ở nhân gia trong nhà ở qua đây, bình thường chỉ dòm sạch sẽ gọn gàng, nghĩ không ra vào phòng sinh, hãy cùng Mộc Quế Anh ra trận giống như, vì vậy hoàn toàn yên tâm, trốn được sau lưng lão thái thái, tham đầu tham não địa nhìn xung quanh .

Ở lão thái thái vào nhà không đến thập phần chung sau, Mã Phong Hầu rốt cục chứng kiến, vết máu trong, một con trắng như tuyết chân bó trước tiên lộ ra đến .

Đây là ta hài tử, hài tử của ta a! Mã Phong Hầu hưng phấn khó nhịn, nhịn không được một trận vò đầu bứt tai . Hắn nào biết đâu rằng, bình thường sản phụ sinh nở, thai nhi đều là suy nghĩ trước tiên đi ra a .

Thế nhưng lão thái thái lại gấp, trong miệng lầm bầm 1 tiếng: "Chân đạp liên hoa a, cái này phải làm phiền!"

Trong phòng bầu không khí chợt trở nên căng thẳng hơn, lão thái thái lại bận việc vài chục phút, tràn đầy nếp may trên mặt cũng bùm bùm đi xuống chảy hần . Cuối cùng, lão thái thái cũng thập phần bất đắc dĩ địa tuyên bố: "Không được, đại nhân cùng hài tử chỉ có thể giữ gìn một cái, ai là chủ sự, phải lập tức tuyên chọn!"

Trong phòng sinh, hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ có Lâm Uyển Nhi tiếng hít thở nặng nề ở liên tiếp . . .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Cha ruột thay đổi Kiền Đa

Lão thái thái thủ đoạn nhặt lên móc, một tay cầm nổi tiểu đao sắc bén, trong miệng liên tục thúc giục: "Nhanh a, là giữ gìn lớn nhân hay là giữ gìn hài tử, chậm trễ nửa mấy phút, đại nhân hài tử đều khó bảo toàn!"

Có thể ở y viện, sẽ không xuất hiện tình huống như vậy, gặp phải khó sinh, còn có thể mổ bụng . Thế nhưng ở chữa bệnh điều kiện lạc hậu địa khu, xuất hiện loại tình huống này, cũng chỉ có thể đối mặt Sinh và Tử lựa chọn . Coi như đem Tân Sinh nhi tách rời, từng khối từng khối lấy ra hiện tượng đều có .

Giờ này khắc này, Hà Mạc Sầu xin ý kiến phê bình ở từng trải loại này lựa chọn . Nàng coi như là trải qua cảnh tượng hoành tráng, đại khảo nghiệm, chính mình Đại Nghị Lực thành công thương nhân . Nhưng là bây giờ, hai chân lại cũng không còn cách nào chống đỡ thân thể, cả người bất tri bất giác xụi lơ xuống phía dưới .

Sự lựa chọn này, đối với nàng mà nói, thực sự quá tàn khốc, thấy qua gian nan . Nhìn trên giường chỉ còn lại có nửa cái mạng Lâm Uyển Nhi, cái cô nương này nguyên bản đã đủ đáng thương, cùng con trai của nàng * tình, liên mạng bầu, hết lần này tới lần khác con trai của nàng hôm nay hoàn sinh chết chưa biết, vô luận là từ nữ tính góc độ, vẫn là trưởng bối góc độ, Hà Mạc Sầu đều không đành lòng lại để cho nàng bị thương tổn .

Thấy lại hi vọng vô lực đập tiểu cước nha, đó là nàng chưa từng gặp gỡ thân Tôn Tôn a . Thân chảy xuôi nổi nàng Mã gia huyết mạch, ở con trai thất tung sau đó, càng là người Mã gia kéo dài huyết mạch cuối cùng dựa vào . Thai nhi còn nhỏ như vậy, chưa từng liếc mắt nhìn thế giới này, chưa từng dùng tiếng khóc hướng thế giới này tuyên ngôn, liền chết từ trong trứng nước, cái này gọi là người làm sao chịu nổi ?

"Nhanh nha, quyết định nhanh một chút đi, nha đầu kia xương chậu chật hẹp, vô luận như thế nào cũng không thể đem con sinh ra!" Lão thái thái dùng tay áo chùi chùi mồ hôi trên ót đầu, thời gian thật muốn không kịp đến . Các loại, Thần Hầu người muốn làm gì ?

Bởi vì lão thôn trưởng duyên cớ, lão thái thái đối với Thần Hầu thần kỳ cũng đồng dạng tin tưởng không nghi ngờ . Chỉ thấy Thần Hầu mang cái băng ghế phóng tới trước giường, sau đó suu một cái lên đến trên băng ghế nhỏ, móng vuốt nhỏ mở, đặt ở sản phụ xương hông vị trí .

Mã Phong Hầu tâm tình, thậm chí so với mẹ mẹ còn muốn dằn vò . Hắn cũng phải đối mặt đồng dạng lấy hay bỏ, hơn nữa, loại này thiết thân cảm thụ, so với mẹ mẹ còn muốn trực tiếp .

Vô luận là người, hần đều không thể buông tha!

Thời khắc mấu chốt, Mã Phong Hầu đầu não lập tức thay đổi được tình táo dị thường: Nếu là xương chậu chật hẹp, đưa tới khó sinh, như vậy, liền đem xương chậu hướng hai bên dời tốt.

Đổi thành người khác, mặc dù là cao minh nhất khoa chinh hình bác sĩ, cũng không làm được đến mức này. Thế nhưng Mã Phong Hầu am hiểu sâu nhân thể kinh mạch cùng Huyệt Vị, cho nên mới dám đi nếm thử.

Hai tay ấn ở Lâm Uyên Nhi xương hông thượng, trong cơ thể khí lưu theo hai tay dừng mãnh vào trong cơ thể nàng, từng điểm từng điểm tạo ra xương chậu. Mã Phong Hầu cái ót thượng cũng rất nhanh mào xuất mồ hôi hột, quá trình này rất khó nắm giữ: Nếu như quá mau nói, rất có thể cho Lâm Uyên Nhi lưu lại tàn tật suốt đời; cũng không thể quá chậm, nguyên nhân vì thời gian không đợi người, mẹ con hai người đều gần cân treo sợi tóc.

Cái này, đây là chuyện gì xảy ra? Lão thái thái con mắt vượt qua tròng càng lớn, ở nàng nhìn soi mói, sản phụ sản đạo từ từ mở ra, thai nhi nửa cái mông nhỏ đã hiển lộ ra.

"Có môn!" Lão thái thái trực tiếp cánh trên, thủ đoạn nín lại tiểu gia hỏa chân bó, tay kia nâng tiểu gia hỏa cái mông, trong miệng lớn tiếng cổ vũ Lâm Uyên Nhi: "Dùng sức, dùng sức!"

Lâm Uyên Nhi hai tay nắm chặt Hạ Tiểu Tuyết cổ tay, móng tay đã thật sâu khu vào đối phương trong da thịt mặt. Chỉ nghe trong miệng nàng phát sinh "A" 1 tiếng, thanh âm tan nát tâm can, nghe được bên ngoài bảy vượn đều tập thể run run xuống.

"Đi ra rồi ——" lão thái thái trong thanh âm tràn ngập vui mừng, một cái da thịt phần hồng tiểu gia hỏa bị nàng nắm ở trong tay, tứ chi rất có lực chống.

Ba ba ba, lão thái thái đem hài tử đảo lại, vuron bàn tay, ở tiểu gia hỏa phía sau lưng vỗ nhẹ nhẹ ba cái.

Oa —— vang dội tiếng khóc chột vang lên, phảng phất đang reo hò: Thế giới này, ta tới á!

Làm hài nhi vang dội tiếng khóc, mọi người buộc chặt thần kinh lập tức đều thư giãn xuống phía dưới. Lâm Uyên Nhi hao hết sở hữu thể lực và tinh lực, hỗn loạn ngủ.

Ngược lại thì Hà Mạc Sâu giùng giởng từ dưới đất khởi động đến, nhìn lão thái thái trong tay giờ cao hài nhi, rốt cục khóc không thành tiếng.

Mã Phong Hầu thân thể cũng lui về phía sau ngửa mặt lên, trực tiếp từ trên cái băng ngã xuống, vừa rồi ngắn ngủi mấy phút, trong cơ thể hần khí tức hầu như hao hết. Giờ khắc này, trên người lại không một tia khí lực.

Đoàn người đều tinh thần ngẩn ngơ, kết quả không ai chiếu ứng hần, Mã Phong Hầu tiểu hầu đầu, làm một cái đập đầu trên đất, trực tiếp ngất đi.

"Nhanh cứu Thần Hầu!" Lão thái thái không thể buông tay, chỉ có thể trong miệng lớn tiếng hét to. Nàng có một loại dự cảm, vừa rồi sản phụ có thể thuận lợi sinh sản, khẳng định cùng Thần Hầu có quan hệ.

Hô 1 tiếng, phòng cửa mở ra, Tiểu Thất xông vào, đem Hầu ca ôm vào trong ngực, trong miệng liên thanh hô hoán. Qua đây hơn nửa ngày, Mã Phong Hầu lúc này mới nháy mắt mấy cái da, sau đó mở mắt, hai mắt còn có mấy phần mê ly.

"Hầu sư phụ, mẹ con bình an, người an tâm thoải mái đi thôi!" Ngoài phòng, vang lên Trần Nhị Cầu tiếng la.

Kêu xong sau, Trần Nhị Cầu cũng hiểu được lời này dường như bất đại đối kính, vội vã lui rút cổ, đi trừ phòng nấu thạch tai canh đi. Thứ này cảm máu hiệu quả rõ ràng, vừa lúc thích hợp với Lâm Uyên Nhi loại tình huống này.

Lắc lắc suy nghĩ, Mã Phong Hầu cũng tỉnh táo lại. Dù sao cũng là tập võ chi Hầu, thân thể chính mình bản năng nỗ lực bảo vệ, cho nên vừa rồi rơi cũng không nặng.

Chứng kiến lão thái thái đang ở kéo đoạn hài nhi cuống rối, hần lúc này mới triệt an tâm, đứng lên đi quan sát tỉ mỉ nội tiểu gia hỏa. Vừa liếc mắt liền thấy là một mang đem, đi lên nữa xem, tiểu gia hỏa nhắm mắt lại, khuôn mặt rút ra rút ra mong đợi mong đợi, tất cả đều là nếp uốn, hãy cùng cái tiểu lão đầu giống như.

Tỷ thí thế nào chẳng khi gió còn khó hơn xem, cái này không khoa học a, chẳng lẽ là ta ghen di truyền có chuyện? Mã Phong Hầu liền có chút không nghĩ ra. Thật Tàn Sinh thai nhi, đều là cái dạng này.

Xèo xèo, Mã Phong Hầu trong miệng khẽ gọi hai cái, vuron móng vuốt nhỏ, thọc một chút tiểu gia hỏa tiểu bàn tay.

Oa oa oa —— tay nhỏ bé bỗng nhiên rất nhanh, tiểu gia hỏa mở cái miệng rộng, khóc kinh thiên động địa.

Một cái chớp mắt này, Mã Phong Hầu có một loại phụ tử liên tâm huyết mạch bộ dạng ngay cả cảm giác, tâm lý điên cuồng mà hò hét: Con trai, con ta, ta có con trai á!

Loại này kích động, loại vui sướng này, quả thực không còn cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt.

"Đến, nãi nãi rửa cho người tắm ——" chuyện kể tiếp tình, lão thái thái cười xe nhẹ đi đường quen, trước tiên cho hài nhi tắm rửa, sau đó dùng khăn đơn

bao vây lại, đặt ở Lâm Uyên Nhi bên người . Tiểu gia hóa nhắm mắt lại, rất nhanh liền ngủ thật say .

Lão thái thái lại cho Lâm Uyên Nhi lau thân thể một cái, sau đó cũng cho cái này mẹ con hai người đắp chăn . Bận việc xong, lão thái thái lúc này mới hướng Hà Mạc Sầu cười: "Đại muội tử, bây giờ có thể giao trái tim trả lại trong bụng ."

Hà Mạc Sầu đưa hai tay ra, cảm thật chắc lão thái thái tay khô gầy chường, thật lâu không nói gì, loại này ân tình, cùng cấp tái tạo a . Nhiều lời nữa nói, cũng vô pháp biểu đạt, chỉ có thể sau đó dùng hành động để biểu thị .

Chờ nàng tâm tình kích động dần dần bình tức sau đó, mới phát hiện con kia tiểu hầu cũng nằm vật xuống trên giường, đang đẩy ngủ say hài nhi, một con Hầu tử, thật chắc cùng hài nhi tay nhỏ bé nắm nhau .

"Ngày hôm nay nhờ có Thần Hầu a ——" lão thái thái tâm lý rõ ràng nhất, đương nhiên sẽ không keo kiệt tiếc ca ngợi chỉ từ . Nghiêm trọng như vậy khó sinh, cuối cùng đều có thể mẹ con bình an, này chỉ có thể dùng thần kỳ để hình dung .

Hà Mạc Sầu mặc dù không rõ Bạch trong trải qua, thế nhưng nếu lão thái thái nói như vậy, nói vậy con khi này phát huy rất mãnh liệt dùng, nhìn trên giường mơ màng ngủ cái này ba, trong lòng nàng cảm giác không gì sánh được ấm áp .

Lão thái thái rửa tay sau đó, cần tới thạch tai canh, dùng muỗng nhỏ chậm rãi đút cho Lâm Uyên Nhi . Lâm Uyên Nhi tuy là mê man, thế nhưng thân thể bản năng phản ứng khu sử nàng không ngừng nuốt, rất nhanh, một chén thạch tai canh liền thấy .

Đến tận đây, lão thái thái mới triệt an tâm, nàng vui tươi hơn hờ mặt đất hướng Hà Mạc Sầu: "Đại muội tử, dựa theo bọn ta nơi đây phong tục, mới sinh Tiểu Oa Tử, phải nhận thức Kiên Đa, mới có thể sống lâu trăm tuổi, ngươi xem —— "

"Tiểu đệ đệ đương nhiên muốn nhận thức Hầu ca làm cha nuôi lại ——" Tiểu Thất vẫn luôn không có ra khỏi phòng, mặt thiết địa chú ý phòng trong tình huống, mới có lợi, đương nhiên không thể quên Hầu ca .

"Hào hảo hảo!" Lão thái thái nhất phách ba chường, kiên quyết ủng hộ Tiểu Thất đề nghị .

Hà Mạc Sầu cũng liên tục gật đầu, nàng hiện tại chỉ còn lại có sống sót sau tai nạn may mắn, đừng nói nhận thức hầu tử làm cha nuôi, coi như là nhận thức hầu tử làm Kiên Gia Gia, nàng không có ý kiến .

Cứ như vậy, đang ở Mã Phong Hầu ngủ được Hôn Thiên Hắc Địa thời gian, đã từ cha ruột biến thành Kiên Đa, đầu năm nay, người liền lên a nói rõ lý lẽ đi thôi ——

Chờ đến hết thấy đều bình tĩnh lại sau đó, đoàn người lúc này mới cảm thấy đã đói bụng được thăm thì gọi, thời gian đã đến buổi chiều . Vì vậy, Trần Nhị Cầu mà bắt đầu xuống bếp . Tiểu Thất đây, thì xuất ra thuốc mỡ, ở Hạ Tiểu Tuyết trên cổ tay vẽ loạn, một bên lau cái miệng nhỏ nhắn còn một bên nhắc tới: "Đây là Hầu Gia gia lưu lại, chỉ còn lại nhiều như vậy chứ —— "

Không biết có thể hay không lưu lại dấu vết đây —— Hạ Tiểu Tuyết thì quát thẳng tới lãnh khí, lúc đó Lâm Uyên Nhi nằm ở vô ý thức trạng thái, bóp thật ác độc a .

Vai trầm xuống, Thạch Lương bàn tay to đặt ở Hạ Tiểu Tuyết đầu vai: "Đời này, người đều là nữ nhân ta!"

Hạ Tiểu Tuyết tâm tình lập tức trở nên không gì sánh được sáng sủa, trong khoảng thời gian này, mặc dù nhưng đã cùng Thạch Lương ở chung, thế nhưng trong lòng nàng cũng biết, song phương gia cảnh khác nhau trời vực, không làm được, Thạch đầu ca Ca, trong nhà là sẽ không đồng ý của hôn sự này .

Mà giờ khắc này, Thạch đầu ca Ca, rốt cục hướng nàng hứa hẹn, mà theo nàng hiểu rõ, Thạch đầu ca Ca,, một lời hứa ngàn vàng .

Chỉ có từng trải đau khổ, mới thấy chân tình . Hạ Tiểu Tuyết đem bàn tay mình khoát lên Thạch Lương bàn tay to thượng, cảm thụ được lẫn nhau tâm ý, từ nay về sau lại không có chút ngăn cách .

"Ăn cơm rồi, gia gia nãi nãi, Tiểu Thạch tiểu mỹ nhân, ăn rồi ——" Trần Nhị Cầu cũng lộ ra đặc biệt hưng phấn, Thanh Vân Quan cho tới bây giờ không có náo nhiệt như thế qua, làm cho này trong một phần ba chủ nhân, hẳn cũng lần thấy vui mừng .

Tiểu Thất mở bước chân nhỏ ngắn: "Ta đi đem Hầu ca đánh thức, hẳn khẳng định cũng đói chết đây."

Mã Phong Hầu mơ mơ màng màng mở mắt ra, chứng kiến Tiểu Thất đoá hoa vậy rực rỡ khuôn mặt tươi cười, vì vậy vội vã đứng lên, chứng kiến bên người như trước ngủ say hài nhi cùng Lâm Uyên Nhi, tâm lý lúc này mới kiên định thành công, sau đó liền ôm bụng, vọt tới ngoài cửa lớn .

Ào ào xôn xao, niềm vui tràn trề địa vung vẩy đi tiểu, Mã Phong Hầu lúc này mới triệt thanh tỉnh . Rùng mình một cái, vừa muốn xoay người phản hồi, đã cảm thấy trước người một trận kinh phong kéo tới . Cuống quít trong, theo bản năng một bẻ cái móng, sau đó liền thấy một cái so quyền đầu còn đầu lớn, vừa lúc dừng lại ở trước người hắn, nếu như hắn chậm một chút nữa, chỉ sợ khó bảo toàn .

Mã Phong Hầu giận dữ: Con bà nó!, người một cái Vương Bát ~ trứng người nào nha, lại muốn đem bản Hầu biến thành thái giám Hầu ——

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Cái lớn nhỏ

Thật lớn lão ô quy! Các loại Mã Phong Hầu triệt thanh tịnh, rốt cục chứng kiến vừa rồi tập kích hấn, nguyên lai là một con Đại Quy . Không, chỉ có thể dùng Cụ Quy để hình dung .

Người này vô rùa đen khẳng định vượt qua một thước, đen sì địa hiện lên kim loại sáng bóng, còn như thiết giáp . Lúc này, đang nghênh cực đại miệng rộng mở, hướng về phía Mã Phong Hầu phát sinh tê tiếng gào thét . Trong miệng, cái răng lược, sắc bén răng nanh u mịch, nhìn sang rất hung hãn .

Ăn một quyền của ta —— Mã Phong Hầu xuất trào như điện, Hầu trào đánh thẳng Cụ Quy đầu xanh vẩy đôi mắt nhỏ . Con này Cụ Quy thân hình tuy là to lớn, ánh mắt lại cực tiểu, gọi người rất dễ dàng nhớ tới một câu tục ngữ: Vương Bát xem đầu xanh .

Lúc này, Cụ Quy cặp kia đôi mắt nhỏ đang nhấp nháy tỏa ánh sáng, kết quả, phanh, đập một nhó Hầu Quyền, đánh cho Cụ Quy cái cổ lệch một cái, con người trực chuyển vòng, còn kém đầu trên đỉnh viết cái thật to "Ngát" chữ .

Mã Phong Hầu nắm tay, cũng không phải là ăn chay . Cụ Quy ném được lợi hại, lập tức suy nghĩ co rút lại, giấu vào vô rùa; không chỉ là suy nghĩ, ngay cả tráng kiện tứ chi cũng đều lùi về, còn bao gồm cái kia theo chân nó thân hình khổng lồ vô cùng không tương xứng tiểu mảnh nhỏ đuôi .

Cái này làm con rùa đen rút đầu á..., ta còn không có đánh đủ đây —— Mã Phong Hầu câu giận Cụ Quy vừa rồi đánh lên hành vi, vì vậy chui lên vô rùa, Hầu Quyền toàn bộ thông một trận đập loạn, như đánh buồn bực cổ .

Thanh âm này rất nhanh đem Thanh Vân Quan bên trong hầu tử dẫn ra ngoài, chạy quanh Cụ Quy xem ngạc nhiên . Giống Xích Khào như vậy gan lớn, cũng học đại vương, nhảy lên vô rùa, một trận nhảy loạn nhảy loạn, phần dưới vô rùa không chút sút mẻ, cái này nhìn ra mầm thấp chỗ tốt đến .

Bầy vườn rốt cuộc tìm được Tân Tiên món đồ chơi, một cái hai cái đều hưng phấn xèo xèo trực khiếu, còn có một dùm tóc chúng nó vài cái tiểu khí gió, trong móng vuốt cầm tiểu côn nhi, chuyên môn đâm Cụ Quy lùi về suy nghĩ, người này căn bản cũng không dám thò đầu ra .

Mã Phong Hầu ngày hôm nay cũng đặc biệt vui vẻ, hưng thịnh chỗ tới, thẳng thần chỉ huy bầy vườn, đem vô rùa đen bay lên hướng lên trên . Hầu tử môn làm chuyện này thiếu chút nữa, khí lực tiểu không nói, ba chân bốn cẳng kính nhi còn làm cho không đến cùng nhau đi, kết quả từng cái mệt mỏi nhe răng trợn mắt .

Thuật nghiệp có chuyên về một phía, gọi những thứ này hầu tử lên cây trích trái cây, đều là hảo thủ, làm việc tốn sức liền có chút làm khó hầu nhi .

Bên ngoài yêu yêu hát hát, rất nhanh đã đem Thanh Vân Quan người bên trong đều hấp dẫn qua đây . Trần Nhị Cầu rốt cục có thể danh chánh ngôn thuận khinh bỉ một phen bầy vườn, sau đó hai tay nắm chặt lấy vô rùa, lưỡng bàng dùng sức, rầm 1 tiếng, Cụ Quy đã bị lật lại .

"Bước trên hàng ti chi chân, gọi nó trọn đời thoát thân không được!" Trần Nhị Cầu chân đạp Cụ Quy, hơi có mấy phần anh hùng khí khái .

Nhìn thấy Mã Phong Hầu một mạch lắc đầu: Nhân gia là đã hồ anh hùng, Xạ Điều Anh Hùng, vừa nghe liền khí phách bắn ra bốn phía, người cái này đánh quy anh hùng nói như thế nào ?

Mà Thạch Lương vài cái thì về mặt nghi ngờ chạy quanh Cụ Quy xoay quanh, Hạ Tiểu Tuyết rốt cục nhìn không được: "Làm sao vượt qua nhìn vượt qua giống cái kia vác Thạch Bi Cụ Quy đây?"

Thạch Lương cũng khê gật đầu, hấn vừa rồi cũng chú ý tới, Quy Giáp trong khe hở, thậm chí còn có bụi bặm chồng chất, Tiểu Thảo nẩy mầm, nhìn qua, tựa như trong vô rùa có dài giống như . Loại tình huống này, hiển nhiên chỉ có năm tháng tích lũy mới có thể hình thành .

Đạt được Thạch đầu ca Ca, khẳng định sau đó, Hạ Tiểu Tuyết không khỏi hoan hô 1 tiếng: "Lúc đó ta nói không sai chứ, con này Đại Ô Quy quả nhiên là sống —— ai nha, nó không biết bị Thạch Bi áp bao nhiêu năm, thật đáng thương a —— "

Nghe Hạ Tiểu Tuyết líu ríu giảng thuật một phen sau đó, Trần Nhị Cầu đều nghe ngốc, hàng này dùng sức gãi gãi cái ót: "May mắn là một con Đại Ô Quy, nếu như đổi thành một con khỉ, ta khẳng định hoài nghi nó là áp năm trăm năm Tê Thiên Đại Thánh đây."

Đừng đừng —— Mã Phong Hầu nhảy lên, ở nơi này ngu xuẩn đồ trên bụng dùng sức phách hai cái: Nói cái gì đó, hầu tử nên sớm trấn áp đúng hay không?

Từ Mỹ Nhân thì sờ mũi một cái, bỗng nhiên mở miệng: "Thương Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, Thiên chi Tứ Linh, dùng đang tứ phương. Ô Quy, Tự cổ liền là một loại thần kỳ động vật. Cổ thư ghi lại, phía nam có người dùng quy cầm giường chân, lão nhân chết, dời giường, quy còn sinh bất tử, con này Cự Quy chắc cũng là loại này. Còn đây là tường thực hiện ra, giết chết không rõ."

Thật không cần hẳn thuyết giáo, Mã Phong Hầu cũng sẽ không thật bị thương hại con này Cự Quy.

Lớn như vậy Ô Quy, không biết sống mấy trăm năm, quả thực chính là rõ ràng lịch sử.

Đang muốn quát lui bảy vượn, chỉ thấy một đồng tóc không biết sâu cạn, vượn móng vuốt nhỏ, đi khu rúc vào đi nó vừa rồi dùng tiểu gây gộc đâm nửa ngày, đại khái cảm thấy cái này đại gia hóa chỉ biết co đầu rút cổ, không hề uy hiếp.

Kết quả là bị kích quy suy nghĩ bỗng nhiên vượn, lật lọng ngậm một đồng tóc móng vuốt nhỏ. Sắc bén quy nha trong nháy mắt đâm rách một đồng da lông thịt, đau đến tiểu hầu tử trực nhảy.

Bảy vượn nhất thời đại loạn, chạy quanh một đồng tóc xèo xèo trực khiêu. Thế nhưng Ô Quy là có danh nghĩa chết khẩu, mặc cho bảy vượn dằn vặt lung tung, chính là không vung vẩy khẩu.

"Hầu sư phụ, có muốn hay không đem cái này con rùa đen Vương Bát ~ trứng suy nghĩ chém xuống đến?" Trần Nhị Cầu không dám tự ý làm chủ, vội vã xin chỉ thị.

Giết một thú, cứu một thú, cũng không Mã Phong Hầu mong muốn, thế nhưng Ô Quy nếu không vung vẩy khẩu, một đồng tóc móng vuốt nhỏ chỉ sợ liên phế.

Đang đang đang, một đồng tóc tiếng kêu thăm thiết cuối cùng đem Tiểu Thất hấp dẫn qua đây, tiểu nha đầu vừa rồi vẫn trong phòng sinh xem tiểu đệ đệ đây.

"Một đồng tóc người lại bùng binh có phải hay không —— oa, tốt Đại Ô Quy xác ——" Tiểu Thất bước hai cái chân nhỏ ngắn đã chạy tới, cũng bị Cự Quy to lớn hình thể cho dọa cho giật mình.

Chứng kiến tốt đồng bọn Tiểu Thất, một đồng tóc hãy cùng trông được cứu tình giống như, trong miệng chậm chậm gọi càng vui mừng.

Tiểu Thất vượn tiểu bàn tay, nhẹ nhàng ở Cự Quy tron trượt bụng Giáp thượng phách vài cái: "Đại Ô Quy, người không được cắn một đồng tóc có được hay không?"

Mọi người không khỏi hai mặt nhìn nhau: Người cho rằng Ô Quy hiểu tiếng người đây?

Thế nhưng, thần kỳ một màn xuất hiện, chỉ thấy con kia Cự Quy bỗng nhiên há mồm ra, sau đó cố gắng đưa cái cổ, đem suy nghĩ đưa về phía Tiểu Thất, đậu xanh trong mắt tràn đầy cấp thiết.

Một đồng tóc vận rủi cũng rốt cục giải trừ, nó rút ra máu thịt be bét móng vuốt nhỏ, trong miệng ý vị rút ra lãnh khí.

Hạ Tiểu Tuyết nhớ tới vừa rồi cho nàng vẽ loạn thuốc mỡ còn giống như thừa lại kẻ tiếp bình, liền ngay cả vội vàng chạy về mang tới, cho một dùm tóc vẽ loạn đến móng vuốt nhỏ thượng. Hai bên trái phải còn có mấy con khi, giúp đỡ một đồng tóc trào ngược lý do tóc, liên tục thoải mái.

Ở Tiểu Thất dưới sự đề nghị, Cự Quy rất nhanh đã bị lật lại, người này hiển nhiên đối với Tiểu Thất rất thân cận, mặc cho Tiểu Thất ngồi ở nó vô lung thượng, sau đó, Cự Quy liền chiếm giữ tại chỗ, đậu xanh nhân khép hờ, thân thể rất có vận luật nhất khôi nhất phục, ngay cả ba tác tiểu đuôi ngắn, cũng dùng đồng dạng vận luật hơi đóng đưa.

Đây chẳng lẽ là trong truyền thuyết Quy Tứ? Thạch Lương mắt hồ tròn tròn, hẳn nghe qua một ít võ lâm sự tình, có người nói Võ Đang tổ sư Trương Tam Phong liền am hiểu sâu Quy Tứ công, không chỉ có võ công xuất thần nhập hóa, Thọ Nguyên cũng viên siêu thường nhân.

Thạch Lương chẳng qua là suy đoán, Mã Phong Hầu thì nhìn càng thêm thêm rõ ràng. Hay là đang Tiểu Thất gọi Cự Quy nhả ra thời gian, tiểu nha đầu trên người liền tràn Âm Dương Nhị Khí, chính là cái này một dạng huyền diệu khí lưu, hấp dẫn Cự Quy, một đồng tóc mới có thể giải thoát.

Mà giờ khắc này, theo Cự Quy hút một cái thở một cái, dường như thường không thể nhận ra hắc bạch khôi không khí, đang hướng Cự Quy trong cơ thể vật tới. Người này, dĩ nhiên thật biết được tu luyện?

Chút bất tri bất giác, sắc trời dần dần ngậm hạ đi, đoàn người liền lục tục trở lại Thanh Vân Quan. Tiểu Thất là tâm tính trẻ con, mới vừa được Cự Quy, giống như là phát hiện mới mẻ món đồ chơi, ngồi ở vô rùa thượng xa không được xuống, tay nhỏ bé vô nề nhẹ nới Cự Quy suy nghĩ, chỉ huy nó tiến nhập Thanh Vân Quan.

Cự Quy tứ chi vuơ trắng kiện, vác Tiểu Thất không tốn sức chút nào, tốc độ bò dĩ nhiên tuyệt không chậm. Thấy vậy Trần Nhị Cầu rất quen mắt, cũng muốn ngồi một chút Ô Quy bài xe hơi nhỏ. Kết quả đây, Cự Quy đôi mắt nhỏ hung quang tóe hiện, bày ra công kích tư thế, Trần Nhị Cầu chỉ phải thôi.

Vào Thanh Vân Quan, Cự Quy đang ở bên cạnh giếng một nằm úp sấp, tứ chi đầu đuôi đều rúc vào trong vỏ, đang hoàng, vẫn không nhúc nhích. Lúc đầu, hầu tử môn còn tiến tới nhìn ngạc nhiên. Khả thi xem một lúc sau liền cảm giác không thú vị, rất nhanh đã tán. Hầu tử cùng Ô Quy, vừa vận là hai thái cực động vật đại biểu, nhất động nhất tĩnh, có thể có cái gì tiếng nói chung mới là lạ chứ.

Có Tiểu Thất bảo hộ, Mã Phong Hầu cũng không cần lo lắng Cự Quy gây ra phiền toái gì. Ban đầu nha, Cự Quy chính là "Người không đáng quy, quy không phạm người" này chủng loại hình.

Nhớ trong phòng sinh Lâm Uyên Nhi cùng tiểu gia hỏa, lại lên kút lưu vào xem vài lần, kết quả cái này mẹ con hai người thủy chung đều ở đây trong mê ngủ, Mã Phong Hầu cũng chỉ đành đi đại diện ngủ.

Trong đại diện người cũng không ít, Mã Phong Hầu cảm thấy, Thanh Vân Quan rất có cần phải lại tu kiến mấy căn phòng, tổng cùng hầu tử môn nhét chung một chỗ cũng không phải sự tình a, tuy là bản thân hắn cũng là một con khi.

Sáng sớm ngày thứ hai, theo lẽ thường thì luyện võ thời gian, Thạch Lương sớm liền đứng ở một bên tham quan học tập.

Luyện quyền chi tế, Mã Phong Hầu dĩ nhiên cảm giác trong cơ thể khí tức tựa hồ vừa thô trắng một tia, chắc là hôm qua tiêu hao quá lớn, vật cực tất phản duyên cớ.

Chờ đến mặt trời mới mọc, hắn vẫn là đối với ngày thét dài, hơi thở dài lâu, thật lâu không dứt.

Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất cũng đều học hắn thần sắc, chỉ bất quá hai cái này còn kém chút ý tứ, hiện nay còn thuộc về mù kêu mù gọi nhóm.

Chờ đến Mã Phong Hầu phun ra nuốt vào nhật quang tinh túy sau đó, cái này mới kinh ngạc phát hiện, con kia Cự Quy, cư nhiên cũng từ giếng duyên nhi tới đây, liền nằm úp sấp sau lưng hắn không xa địa phương, cũng cố gắng đưa cái cổ, hơi thở chính giữa, cũng mơ hồ lộ một dạng thoáng hiện.

Trẻ nhỏ dễ dạy —— Mã Phong Hầu vươn móng vuốt nhỏ vỗ vỗ vỗ rùa đen, Cự Quy hướng hắn một chút đầu nhỏ, cũng không có biểu hiện ra chút nào địch ý, xem ra, bọn họ lẫn nhau chính giữa, đều nhận thức nhưng đối phương.

Tôi ở bên cạnh Thạch Lương liền phiền muộn: Không bằng Thần Hầu cũng liền thôi, ngay cả một con lão ô quy cũng không sánh nổi sao?

Trong sương phòng, truyền ra hài nhi khóc nỉ non, đoán chừng là mới vừa rồi bị bên ngoài trận này gào khóc thảm thiết đánh thức. Mã Phong Hầu gãi gãi quai hàm, tâm lý bắt đầu suy nghĩ: Sau đó thần luyện có phải hay không muốn đòi được trong rừng đây?

Vì vậy dáo dác chạy vào phòng sinh, chỉ thấy lão thái thái Chính Giáo nổi Lâm Uyên Nhi cho hài nhi bú sữa đây, quay đầu nhìn một chút là Thần Hầu, cũng không có xua đuổi. Nhưng thật ra khiến cho Mã Phong Hầu có chút ngượng ngùng, há miệng liền lui ra ngoài.

Ăn điểm tâm thời gian, Tiểu Thất thần thần bí bí địa tuyên bố một tin tức: Cái lớn nhi sau đó cũng sẽ gia nhập vào Thanh Vân Quan đại gia đình.

Trần Nhị Cầu một bên hưởng trong miệng bỏ vào bánh bột ngô một bên hàm hàm hồ hồ hỏi một câu: "Cái lớn nhi lại là cái nào?"

"Chính là lớn Ô Quy a, tên này ta tới hôm qua nghĩ kỹ lâu đây!" Tiểu Thất nói lễ thắng khí hùng.

Cái lớn nhi —— ngậm lại cái này kỳ lạ tên, Trần Nhị Cầu nhin không được cười khúc khích, kết quả đây, bánh bột phấn đều từ lỗ mũi phun ra ngoài.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Trồng cây Hầu

Ba ngày sau, Lâm Uyên Nhi mẹ con liền bị một đám ăn mặc bạch đại quái đánh xuống núi. Đối với lần này, Mã Phong Hầu rất là bất mãn, thế nhưng cũng không có cách nào, dù sao ở mục mục xem ra, Thanh Vân Quan đơn sơ, Lâm Uyên Nhi lần này lại nguyên nhân vì khó sinh thân thể suy yếu, cần điều dưỡng một đoạn thời gian.

Mã Phong Hầu rất muốn nói: Trên núi mới là liệu dưỡng địa phương tốt, đồng thời giả tá Tiểu Thất miệng, hướng mục mục biểu đạt loại ý này nguyện. Đáng tiếc là, Hà Mạc Sầu cũng không có đáp lại. Ở đại thành thị ở quen người, tâm lý đã sớm hình thành ý lại.

Vì thế, Mã Phong Hầu cũng phiền muộn chừng mấy ngày, mỗi ngày ngồi ở Thanh Vân Quan cửa đờ ra, hơn nữa ngồi xuống chính là cả ngày, gọi Trần Nhị Cầu rất lo lắng: Hầu sư phụ ngàn vạn lần chớ thật biến thành Thạch Hầu a!

Lão ô quy cái lớn nhi nhưng thật ra đối với Mã Phong Hầu bộc phát thân cận, rất thích nằm úp sấp ở bên cạnh hắn cùng nhau phơi nắng. Đối với nó hầu

tử, đều mang đựng không để ý tới, mặc dù là hầu tử môn thường cho nó cản trở về chút ăn: Các người đám này Quy Nhi Tử, thật sự cho rằng cách lão tử là ăn chay?

Hầu tử môn chủ yếu dùng ăn chay làm chủ, cho nên đầu đuôi cho cái lớn nhĩ thức ăn cũng đều là những thứ này, chúng nó cũng không biết, con này lão ô quy, thật thật tại tại là thịt để ăn tính động vật.

Những thứ này hầu tử chạy tới lôi kéo làm quen, chủ yếu là muốn lấy sau khi đều có thể ngồi một chút vô rùa đen bài xe hơi nhỏ, so sánh mà nói. Thối hoắc rằng hàm, nhiều lắm xem như là Nông dùng xe, chỉ tiếc phách sai nịnh bộ. Ngược lại thì con kia Bát ca bởi vì thụ thương duyên cố, tạm thời còn không còn cách nào phi hành, thích nhất rơi xuống vô rùa đen thượng nghị nghị. Cái lớn nhĩ đại khái là cùng Bát ca nhìn đôi mắt, coi như là Bát ca có đôi khi nhảy đến nó trên đầu, cũng không gấp không buồn, híp mắt tiếp tục Xan Phong Âm Lộ, đem quy loại đạm nhiên cùng ẩn nhẫn đầy đủ bày ra.

"Tiểu Thất", "Tiểu tám". . . Tiểu nha đầu cũng ngồi ở Hầu ca bên người, hai cái bạch liên ngẫu vẩy cánh tay nhỏ đỡ tại cái lớn nhĩ vô cùng thượng, thủ đoạn chống cằm, thủ đoạn ngón tay chỉ mình, lại chỉ chỉ Bát ca. Tiểu Thất là ở giáo Bát ca lời nói đây, ban đầu lại dính nha, lật lại điều tới, một ngày đêm có thể thì thăm mắt trăm lần a mắt trăm lần.

Thật, Tiểu Thất rất lo lắng Hầu ca, cả ngày rầu rĩ không vui, ngay cả cây cũng không chèn đây, nàng thật đúng là sợ Hầu ca biệt khuất xuất bệnh đến.

Chính là chân thành sở chí, kiên định, ngày này, Bát ca rốt cục khai khiếu, chỉ thấy nó đứng ở cái lớn nhĩ sọ não thượng, vẩy vẩy lông vũ, trong miệng phát sinh to lạt lạt tiếng kêu "Keo kiệt, keo kiệt ——"

Lần này làm cho tiểu nha đầu tâm hoa nộ phóng, vội vã ở trên cỏ bắt cái châu chấu, đưa đến Bát ca bên mép: "Gọi a, gọi a ——"

Bát ca dùng ngọc chất vẩy cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng mở mở tiểu nha đầu mu bàn tay, lại bút lên phá la vẩy tiếng nói: "Tiểu bia, tiểu bia——"

Sau đó liền mở qua châu chấu, ngon lành là nuốt vào trong bụng. Lại đang cái lớn nhĩ sọ não đi lên trở về cộ vài cái miệng, quay đầu dùng mỏ nhọn chài vuốt sợi lông vũ, còn bắt chợt gọi hai tiếng "Keo kiệt, keo kiệt".

Dường như có chỗ nào không đúng u? Tiểu nha đầu nghi ngờ trát một trận mắt to, rốt cục phát hiện vấn đề chỗ ở, đưa tay một chút Bát ca cái ót: "Tiểu tám người tính sai đây, người là tiểu tám, ta là Tiểu Thất."

Mã Phong Hầu rốt cục nhìn không được, suu một cái nhảy dựng lên, trong miệng cạc cạc cạc một trận cười to: Người cả ngày Tiểu Thất tiểu tám nhắc tới đứng lên không để yên, đừng nói là não nhân chỉ có thả lỏng từ lớn Bát ca, ngay cả ta đều có điểm lộng hồ đồ á!

Lúc này, hần khúc mắc đã triệt mở ra: Người Hầu thù đồ, lẫn nhau đều có mỗi người sinh hoạt, không thể miễn cưỡng, thuận dĩ nhiên là tốt.

Lúc này đây, có thể bang trợ con trai mình thuận lợi phù xuống đến thế giới này, đã có gì may mắn, còn có cái gì hy vọng xa vời đây?

Mã Phong Hầu nụ cười này, đem người đều từ Thanh Vân Quan trong thú nhận đến, trừ Trần Nhị Cầu ở ngoài, vẫn còn có Thạch Lương cùng Hạ Tiểu Tuyết, vị này cứng cỏi như đá một dạng nam nhân, là cái lớn nhĩ ăn quả cân —— quyết tâm muốn lưu ở nơi đây.

Chẳng qua là mấy ngày nay Thần Hầu đối với người nào đều hờ hững, thậm chí ngay cả thần luyện đều thủ tiêu, gọi Thạch Lương mơ hồ có chút bận tâm.

"Hầu sư phụ xuất quan, võ thuật khẳng định nâng cao một bước!" Trần Nhị Cầu hí ha hí hửng địa chạy tới, hần đối với Mã Phong Hầu vẫn tương đối hiểu rõ, biết Hầu sư phụ mình năng lực điều tiết rất mạnh,

Lúc này đây khẳng định có thể ngộ đạo thành công —— không sai, Trần Nhị Cầu còn tưởng rằng mấy ngày nay là gặp phải bình cảnh, cuối cùng thuận lợi đột phá đây.

Thạch Lương cũng nhìn ra Thần Hầu thần thái không hề mê ly, một lần nữa thay đổi thần thái sáng láng. Vì vậy liền vội vàng tiến lên, trịnh trọng sửa sang một chút y phục trên người, sau đó ôm quyền chấp tay: "Thần Thần Hầu cũng thu ta làm đồ đệ."

"Thạch Đầu người cũng muốn bá sư a, hảo hảo hảo, sau đó ta chính là Đại sư huynh, người là Nhị Sư Đệ. Đến đến, Nhị Sư Đệ, kêu một tiếng sư huynh nghe một chút." Trần Nhị Cầu hoan hỉ được mặt mày rạng rỡ, vô đầu bút tai —— không có cách nào, cả ngày cùng hầu tử cùng một chỗ pha trộn, đều sớm chịu truyền nhiễm.

Hàng này là thật cao hứng a, toàn bộ Thanh Vân Quan, là hần một cái đại tiểu hóa tử, hết lần này tới lần khác bởi phân còn thấp nhất. Ngay cả Tiểu Thất nếu là không vui về thời gian, chung quy gọi vài tiếng "Nhị Cầu Sư Đệ", cái này bảo hần một cái đại tiểu hóa tử làm sao chịu nổi à?

Thế nhưng hần cao hứng hay là quá sớm, chỉ thấy Hầu sư phụ mắt tròn châu đảo quanh chuyển hai cái, sau đó lúc lắc móng vuốt nhỏ, lắc lắc đầu nhỏ, hiển nhiên là không chuẩn bị thu Thạch Đầu tên đồ đệ này.

Hần nào biết đâu rằng, Mã Phong Hầu đối mặt ngày xưa hảo huynh đệ, sao tốt biến thành thầy trò, vẫn là ngang hàng luận giao tốt.

Thạch Lương cũng sẽ sai ý, cho là không nhập thần Hầu pháp nhãn, lập tức phù phù một cái quỳ xuống: "Đệ tử cuồng đại vô đạo, chẳng qua là vô duyên cao nhân chi điểm. Thần Hầu nếu không phải bằng lòng đáp lại, đệ tử nguyện ở đây quỳ thẳng!"

"Thạch đầu ca Ca, ——" Hạ Tiểu Tuyết vội vàng dùng tay nâng, thế nhưng nàng ấy sao chút khí lực, là vô luận như thế nào cũng kéo không nhúc nhích

Thạch Lương .

Mã Phong Hầu cũng bị Thạch Lương khiến cho sững sờ, tâm lý nhưng thật ra hơi có chút ác thú vị: Nghĩ không ra a, Phong Thủy Luân Lưu Chuyển, Thạch đầu ca cư nhiên sẽ bái ta làm thầy . Nghĩ lúc đó, Thạch đầu ca hay là ta thần tượng đây.

Bất quá, loại chuyện này cũng chính là ở trong lòng thống khoái một cái là tốt rồi . Vì vậy vườn móng vuốt nhỏ, vỗ vỗ Thạch Lương đầu đỉnh, ngạnh sinh sinh đầu gối đặt thẳng tay, móng vuốt nhỏ tốt một trận khoa tay múa chân, hơn nữa Tiểu Thất hát đệm, đây mới gọi là Thạch Lương lĩnh hội Thần Hầu ý tứ: Lại muốn cùng hân ngang hàng luận giao .

Bối phận cái gì, Thạch Lương là không để bụng, hân thăm nghĩ học quyền . Vì vậy đứng lên hướng Mã Phong Hầu chấp tay một cái "Ta đây giống như Tiểu Thất, sau đó cũng xưng hô nhĩ hầu Ca, được không?"

Tuy là Mã Phong Hầu rất muốn nói với hân một câu "Người mới là anh ta đây", bất quá đối với hầu tử có thể miệng nói tiếng người chuyện này, thực sự quá nghe rợn cả người, đương nhiên là vượt qua ít người biết càng tốt, vì vậy cũng chỉ có thể điểm gật đầu, Hầu ca liền Hầu ca đi.

Duy vừa so sánh phiên muộn là Trần Nhị Cầu, hảo hảo đại sư huynh không có lên làm, liền cái mạng này . Thế cho nên buổi tối làm cơm thời gian, hàng này còn canh cánh trong lòng, trong thức ăn thả bao nhiêu mặn muối cũng không biết, kém chút đem Mã Phong Hầu ăn biến thành Yến mong đợi hồ .

Sáng sớm hôm sau, gián đoạn mấy ngày thần luyện rốt cục lại bắt đầu lại, lúc này đây, luyện quyền trong đội ngũ, lại nhiều Thạch Lương . Suy nghĩ đến hân tử nhỏ tập luyện là Bát Cực Quyền, hơn nữa thân hình trắng kiện, tính tình nghiêm cẩn, luyện Hầu Quyền cũng quả thực không hợp thích lắm . Mã Phong Hầu cân nhắc một trận sau đó, chỉ có thể trước tiên thử đem Quyền Phổ thượng hồ hấp thụ nạp Tâm Pháp chậm rãi truyền thụ cho hân .

Ăn xong điểm tâm sau đó, bày vườn liền hồ bằng dẫn bạn, chuẩn bị đi trong rừng du dã . Mấy ngày nay Mã Phong Hầu không tâm tư thao luyện chúng nó, đám người này liền mặc kệ .

"Đứng thành hàng, nghiêm, nghỉ, mở chạy bộ ——" Trần Nhị Cầu nhìn lên Hầu sư phụ nâng lên xềng, vội vàng cấp bảy vườn cả đội, đại bộ đội liền trùng trùng điệp điệp lái vào sơn lâm, tiếp tục trồng cây đại nghiệp .

Trong đội ngũ, còn nhiều hơn Thạch Lương cùng Hạ Tiểu Tuyết . Lúc đầu, Hạ Tiểu Tuyết còn tưởng rằng hầu tử chơi đùa đây, nhưng khi nhìn đến chúng nó mọc lấy chân nhỏ nhai, đem từng cây một chạc vùi vào hố đất sau đó, cái này mới phản ứng được: Nguyên lai là trồng cây đây!

Hạ Tiểu Tuyết liền có chút ngẩn ngơ: Chuyện lạ hàng năm có a, đầu năm nay, nhân loại chém lung tung loạn phạt, hầu tử lại hiểu được trồng cây, thực sự là kỳ văn dị sự!

Thế nhưng, như thế trồng cây thật có thể sống mạ ? Hạ Tiểu Tuyết biểu thị nghiêm trọng hoài nghi, nâng lên tiểu học thời gian, hàng năm tết trồng cây, trường học cũng đều tổ chức tiến hành trồng cây, bao nhiêu vẫn là hiểu chút .

Hầu tử dù sao cũng là hầu tử a, chỉ lo trồng cây, mặc kệ chết sống —— Hạ Tiểu Tuyết rất nhanh liền tính ra cái kết luận này . Dù vậy, cái này cũng cũng đủ nghe rợn cả người . Kinh ngạc phía dưới, nàng liền lấy điện thoại di động ra, rảnh rảnh rảnh rảnh một trận phách . Chuẩn bị đợi được sau khi xuống núi có thể ngày cả vắng thời gian, trở lên truyền tới băng hữu vòng .

Một hơi thở phách mấy chục tấm, lúc này mới dừng tay . Trong hình, có răng hàm miệt mài cùng địa, cũng có hầu tử môn nhẹ răng trợn mắt mang thùng nước, còn có hầu tử ôm cành cây chạc . Đương nhiên, tối đa vẫn là hầu tử môn cùng nhau trồng cây hình ảnh, trong còn không một bên làm việc vừa chơi đùa giỡn .

Thậm chí, ngay cả mặt trời lặn phía tây Hồng Hà phi thời gian, hầu tử môn xếp hàng xiêu xiêu vẹo vẹo đội ngũ kết thúc công việc tráng cảnh, đều phách tâm vé . Là vì Mã Phong Hầu ngồi ở cái lớn nhĩ trên người, đắm chìm trong ứng đồ ánh nắng chiều trong, hình ảnh kia quả thực nực không muốn không muốn .

Vốn cho là, hầu tử trồng cây là tâm huyết dâng trào, thế nhưng hoàn toàn ra khỏi Hạ Tiểu Tuyết dự liệu, đám này không có kiên nhẫn gia hỏa cư nhiên một cứ duy trì như vậy là được mười ngày nửa tháng, mỗi ngày như thế, đi sớm về trễ, so với người còn chịu khó đây.

Không chỉ có như vậy, Thạch đầu ca Ca, cũng vinh quang trở thành trồng cây trong đại quân một thành viên, hơn nữa còn là chủ lực, chuyên môn làm việc bản việc mệt nhọc, đem Hạ Tiểu Tuyết cho không nở a, chỉ có thể ba ngày hai đầu lôi kéo Tiểu Thất xuống núi, làm một ít sành ăn đi lên .

Mà ở nhàn rồi buồn chán thời gian, nàng cũng phách không ít phong cảnh trên núi chiếu, lục tục truyền lên đến bản thân vi bột thượng .

Mùa xuân ba tháng trồng cây vội vàng, đang ở Mã Phong Hầu bọn họ vì kiến thiết Hoa Quả Sơn mà bận rộn thời gian, nhưng không biết, một hồi về hầu tử trồng cây lớn thảo luận, đã tại trên in tờ nét oanh oanh liệt liệt triển khai, hơn nữa thế không gì sánh được rất mạnh, rất nhanh đã cuộn sạch toàn bộ Internet .

Sự tình nguyên nhân gây ra, phát nguyên với một vị gọi "Tuyệt thánh sáu" Bác hữu, nàng ở Vi Bác thượng phơi nắng một tờ ảnh chụp . Lẽ ra ở Vi Bác thượng phơi nắng ảnh chụp đi nhiều, bình thường sẽ không làm sao làm cho người ta chú ý, thế nhưng vị này tuyệt thánh sáu tuyên bố những hình kia thực sự quá yêu nghiệt: Một đám không an phận tiểu hầu tử, đang ở mang mang lục lục trồng cây trồng rừng .

Ban đầu vài cái nhấn lại cũng hoài nghi những hình này chân thực tính, tưởng chừng tới trong truyền thuyết PS đại thần .

Thế nhưng rất nhanh đã có giám định Đế đi ra, xác nhận những hình này chân thực tính . Vì vậy, bấy khi này ngay lập tức sẽ hóa, thành bạn trên mạng rất

yêu thích . Vô số bạn trên mạng đều biểu thị: Biết Sĩ sau đó dừng, hầu tử đều biết trồng cây, năm nay mùa xuân, nhất định phải dẫn người nhà đi chèn một thân cây .

Trồng cây Hầu, cũng thành Internet nhiệt lực soát .

Như vậy điểm nóng tân văn, đương nhiên đã bị rất nhiều môn hộ Website, thậm chí là một ít thực thể Tân Văn Báo club coi trọng . Đáng tiếc là, ai cũng không biết những thứ này hầu tử đến là thần thánh phương nào, sở dĩ vô pháp tiến hành sau này đưa tin .

Trong lúc nhất thời, không biết có bao nhiêu tân văn truyền thông người gấp đến độ cùng rầm Hầu giống như ——

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Người nha cam miệng

Gần nhất mấy tháng này, Hoàng Mao qua được tương đương thoải mái . Trong tay có tiền, mỗi ngày sống phóng túng, thẳng đến trong túi lưu sạch sẽ sau đó, lúc này mới về nhà .

Nhoáng lên hai nhiều tháng không có gia, phụ mẫu cũng quản không hẳn . Bất quá vào trong nhà nhìn lên, quản hấn người trở về .

Hoàng Mao lập tức thu hồi dáng vẻ lưu manh diễn xuất, hôn nhẹ hăm nóng một chút kêu một tiếng "Lão tử".

Cái nhà này trong, hấn duy nhất e ngại cùng tôn kính chính là lão tử Hoàng An An . Từ nhỏ đã tính cách mạnh mẽ, học tập còn bạt tiêm, đại học thi là tân văn chuyên nghiệp, tốt nghiệp đi thẳng đến tỉnh thành nhất đài truyền hình lớn làm ký giả thực tập . Có thể nói, lão tử là Hoàng Mao duy nhất kiêu ngạo .

"Lại đi đâu lâu lóng, chừng mấy ngày không có thấy bóng người, gọi điện thoại còn thiếu phí!" Hoàng An An dựng thẳng lên Mi, nàng dài một đôi mắt xéch, nhìn lên liền lợi hại, bất quá tiểu đáng đáp vẫn là rất đoan chính . Thật Hoàng Mao đáng đáp cũng không kém, liền là khí chất thiên hướng lưu manh .

"Lão —— tử ——" Hoàng Mao lời kéo thét dài, vẻ mặt lấy lòng, gọi Hoàng An An cũng không nhẫn tâm, chỉ có thể tượng trưng địa ở Hoàng Mao trên lỗ tai vắn một bà, sau đó lấy ra một cái hộp, từ bên trong xuất ra tân mua điện thoại di động, đưa cho tiểu đệ .

Hoàng Mao lập tức mặt mày hớn hở thay điện thoại di động mới, hấn biết, lão tử thương hấn nhất . Vì vậy lại dính đi tới: "Lão tử, đơn vị nghỉ, cái này không năm không tiết, làm sao nghỉ đây?"

"Ai cần ngươi lo ." Hoàng An An trừng tiểu đệ liếc mắt, tâm lý có nỗi khổ không nói được . Trong công tác này chó má sụp đổ sự tình, cùng người nhà không cần thiết nói a, còn trắng mắt công lo lắng . Hơn nữa nàng cũng biết tiểu đệ tính tình, vắn một dưới xung động làm ra việc ngốc thì càng hư rồi .

Lại nói tiếp cũng là nàng vừa mới tham gia công tác, hơn nữa không có gì nền móng, hết lần này tới lần khác đáng đáp còn thật xinh đẹp, kết quả bị đài truyền hình cấp trên trực thuộc cho đề mất tới, muốn ả nàng . Tính tình tương đối cương trực Hoàng An An đương nhiên không chịu, kết quả lãnh đạo liền cho nàng làm khó dễ, nói cái gì thực tập không hợp cách, mắt nhìn thấy rất công việc tốt liền phải hủy bỏ . Trong cơn tức giận, Hoàng An An liền về nhà .

Ăn xong cơm tối, Hoàng An An lại nhớ tới bản thân trong phòng, lấy điện thoại di động ra xem lướt qua tân văn Website . Rất nhiều đều là về trồng cây Hầu, Hoàng An An cũng không miễn tâm lý khí đau khổ: Ta nếu có thể thu được trồng cây Hầu tài liệu trực tiếp, hà tất chịu cái này khí đây —— nghĩ đến tại ngoại dốc sức làm gian nan, nha đầu kia cũng không cảm giác âm thầm rơi lệ .

"Lão tử, ai khi dễ ngươi, ta làm hấn không chết!" Hoàng Mao vào nhà nhìn lên lão tử biểu tình, lập tức tròn con mắt, một bộ phải liều mạng tư thế .

Chớ nhìn hấn bình thường bệnh tật đầy người, duy chỉ có đối với lão tử nhất là che chở, kiên quyết không thể chịu một chút ủy khuất .

Hoàng An An chúi chúi khóe mắt, vội vã tìm có: "Nói mò, ai dám khi dễ nhĩ lão tử, ta, ta là xem cái tin tức này, quả thực làm cho người rất cảm động ——"

Hoàng Mao nghi ngờ đoạt lấy lão tử điện thoại di động, đoan trang chỉ chốc lát, trong miệng ồ một tiếng: "Đây không phải là trên núi Hầu ca sao?" Năm trước năm sau, hấn và Hồng Mao hướng Thanh Vân Quan chạy vài chuyến, đối với mấy cái này hầu tử quả thực quá quen thuộc .

"Tiểu đệ, ngươi biết trồng cây Hầu!" Hoàng An An cọ một cái từ trên giường bật thành công, đuôi mắt một dạng nhếch lên rất lão Cao .

Lúc này đến phiên Hoàng Mao đặc ý: "Lão tỷ, những thứ này hầu tử cùng lão đệ ngươi ta đều là bạn thân, ngươi xem cái này trong hình xuyên áo choàng con kia, chính là Thanh Vân Quan trong Hầu ca, Lão Lệ hại, ngay cả ta cũng phải Tôn 1 tiếng Hầu Gia; còn có cái này đuôi thật cao kiêu, là Nhị Đương Gia Xích Khào, cái này trên mặt có một đạo sẹo, biệt hiệu gọi lão sẹo một dạng, cái này khiêng Thụ Miêu tiểu khi gió, cũng gọi nó một đồng tóc . Chính là chỗ này chỉ Đại Ô Quy chưa thấy qua, cái này đầu nhưng thật không nhỏ —— "

Nghe tiểu đệ lao thao thuộc như lòng bàn tay một dạng, Hoàng An An rốt cục vững tin, tiểu đệ quả thực cùng trồng cây Hầu rất thuộc . Đây quả thực là cơ duyên vô cùng to lớn a, chỉ cần độc nhất vô nhị tiến hành trồng cây Hầu đưa tin, sợ gì vị kia làm khó dễ nàng chủ nhiệm ?

Càng nghĩ càng hưng phấn, Hoàng An An nắm lên Hoàng Mao cánh tay: "Tiểu đệ, nhanh lên một chút dẫn ta đi tìm những con khi kia!"

"Lão tỷ, hiện tại Thiên đô Hắc ——" Hoàng Mao hướng ra phía ngoài chỉ chỉ, tâm lý âm thầm oán giận: Lão tỷ vẫn là hấp tấp tính tình, không phải là một bầy khi ư, có cái gì tốt xem .

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, ở Hoàng An An dưới sự thúc giục, Hoàng Mao liền dẫn lão tỷ xuất phát . Trước tiên lái xe đến Trần gia thôn, sau đó bỏ xe bộ hành, sơn đạo gồ ghề, một mồi Hoàng An An trên ót đều toát ra một tầng mồ hôi lấm tấm .

"Lão tỷ, đây chính là Thanh Vân Quan, cũng là hầu tử môn tổ chim ." Hoàng Mao cũng một mồi được thờ hồng học, sau đó, liền thấy một cái Đại Hắc Cầu gặm thét lao tới, chứng kiến Hoàng Mao sau đó, tượng trưng địa lay động vài cái đuôi, một bộ mạng dưng không tiếc lý do đáng đáp .

Cái này trong quan động vật làm sao đều thú như vậy rầm ? Hoàng Mao nói thầm trong lòng một câu, bất quá mặt ngoài còn phải vui vui tươi tươi hơn hờ: "Đại hắc, lần này tới được vội vội vàng vàng, không có chuẩn bị cho ngươi ăn, tới trước thịt đùi hun khói đi."

Bọn họ tỷ hai điểm tâm cũng không ăn, liền mua chút nước khoáng cùng xúc xích điểm điểm cái bụng, còn lại một cây, vừa lúc liền tiện nghỉ đại hắc .

Đại hắc cúi đầu ngửi ngửi trên mặt đất xúc xích, sau đó cắn lấy trong miệng, chạy vào Thanh Vân Quan . Xuyên thấu qua mở rộng đại môn, tỷ đệ hai người liền thấy Đại Hắc Cầu đem xúc xích đưa tới một cái nhỏ hầu tử trước mặt, sau đó, con kia tiểu hầu tử liền thuần thực lột ra xúc xích, bẻ thành hai đoạn, vẫn còn so sánh so với, sau đó đem ít hơn nửa đoạn nhét vào đại hắc trong miệng .

Thật thông minh tiểu hầu, cái này chính là một đồng tóc chứ ? Hoàng An An không khỏi hai nhãn tòa ánh sáng, tâm lý càng là hồi tiếc không thôi: Sớm biết rằng như vậy, hẳn là đưa cái này làm bản sao ——

Thanh Vân Quan bên ngoài, còn có quần tam tụ ngũ con gà con ở một con gà trống lớn dưới sự hướng dẫn đi bộ, Hoàng Mao nhìn nhìn quen mắt: Cái này hay là chúng ta mang theo vùng núi đây.

Bỗng nhiên, bầy gà rối loạn tung bùng, một cái thái hoa xà du động đi ra . Người này ngốc đại hắc to, xem ra có sắp tới hai thước . Ước đoán cũng là mới từ ngủ đông trong tỉnh lại, cái bụng tương đối đói, cái này tham ăn gia hỏa chợt bắt đầu truy đuổi một con kiếm ăn gà mái nhỏ .

Thu —— chói tai hót tiếng vang lên, lập tức liền thấy cây đào thượng bóng đen lóe lên, một con vĩ đại Thương Ưng bay lên trời, ở bầy gà phía trên xoay quanh, được cái kia thái hoa xà vội vã bơi vào bụi cỏ . Làm thịt tóc liền lại lần nữa trở xuống cây đào thượng, nó được Tiểu Thất phân phó, đối với Thanh Vân Quan phụ cận con mồi, rất ít vào .

Thấy như vậy một màn, Hoàng An An liên tục giậm chân: Thực sự là kỳ cũng lạ tai, điều hầu không trao con gà con, trái lại giúp đỡ bầy gà đuổi đi Đại Xà, vừa rồi nếu như quay chụp thành công thật tốt, thần kỳ như vậy một màn, nói vậy lại sẽ khiến mọi người nhiệt nghị .

Đi tới Thanh Vân Quan cái này không tầm thường chút nào địa phương, Hoàng An An liền kinh hi nhiều lần .

"Ai tới à nha?" Tiểu Thất bước hai cái chân nhỏ ngắn từ phòng bếp chạy đến, chỗ hông còn ghim cái tiểu tạp dề, trên vai rơi một con chim hét . Chứng kiến Hoàng Mao, tiểu nha đầu bĩu môi: "Làm sao ngươi tới ?"

Hoàng Mao cười mĩa hai tiếng: "Tiểu Thất a, đây là ta lão tỷ, nàng là tinh thành đại ký giả, nhưng lợi hại, lần này là chuyên môn đến phỏng vấn Hầu ca ."

"Hầu ca cũng là ngươi gọi ." Tiểu Thất theo Hoàng Mao liếc một cái . Không có cách nào, ấn tượng đầu tiên quá kém, thế cho nên hiện tại tiểu nha đầu tâm lý còn không trôi chảy đây.

Lúc này, Tiểu Thất trên vai chim hét oa oa quái khiếu hai tiếng, giọng so với bấp mặt mũi còn to lệ đây: "Oa oa, Hầu oa, Hầu oa —— "

Tiểu Thất một chút tiểu tám ốt: "Là Hầu ca ."

"Tiểu Thất, Tiểu Thất, nam là tiểu thất ." Bát ca bắt đầu cùng Tiểu Thất cái cọ đặt tên thuộc sở hữu . Người này cũng không biết với ai học, phương ngôn còn rất trọng, dĩ nhiên đem ta đây nói thành nam .

Ai nha —— Hoàng An An lại bắt đầu hỏi hặn: Thật có thú Bát ca, đoạn này làm bản sao cũng nhất định sẽ hấp dẫn nhãn cầu .

Chính là mắt bò mới lo làm chuông, Hoàng An An vội vã mở ra mạng theo người máy quay phim, hướng Tiểu Thất hỏi: "Tiểu muội muội, Hầu ca đây?"

Tiểu Thất quan sát một cái vị đại tỷ này tỷ, làm sao cũng không giống là Hoàng Mao tỷ tỷ, vì vậy hôn nhẹ hằm nóng một chút kêu một tiếng tỷ tỷ, sau đó lại giong giả nói: "Hầu ca bọn họ lên núi trồng cây đi, một hồi, ta và tiểu Tuyết tỷ tỷ còn phải cho bọn họ đưa com đây."

Quả nhiên là trồng cây Hầu! Hoàng An An cũng không nhịn được nữa nội tâm kích động, rất nhanh quả đấm nhỏ dùng sức huy vũ một cái, không tốt như vậy giống thì không thể phát tiết xuất nội tâm tâm tình.

Sau đó, Hạ Tiểu Tuyết cũng đi ra chào hỏi. Hai cái đại a đầu tuổi tác xấp xỉ, vẫn còn có chút tiếng nói chung, rất nhanh, Hoàng An An liền hiểu được, trước mắt vị này, chính là ở trên in tờ nét thanh danh vang dội tuyệt thán sáu.

Ngắm lại cũng liền thoải mái, trong núi lớn này không có tín hiệu, ước đoán vị này tuyệt thán sáu một tuần có thể xuống núi một lần cũng không tệ, còn phát xong vì bột sẽ không quân đây, cũng không còn người có thể liên lạc với nàng. May mà như vậy, bằng không nói, cũng không tới phiên nàng đến đoạt tân văn a.

Mấy người đơn giản ăn một miếng bữa trưa, sau đó liền chuẩn bị đi đưa com. Hoàng An An cố ý đem đây hết thấy đều ghi xuống, bao quát sắp sửa đưa đi com nước. Vẫn là rất phong phú: Bánh mì loại lớn quẩy thịt, mặt khác chính là như nước trong veo dưa chuột cùng đồ rục cà chua, bên trên còn mang theo bọt nước đây. Vừa rồi, Hoàng An An đều hưởng qua, mùi vị rất là ngon, khẳng định không phải Đại Bằng đồ ăn.

Trừ những thứ này ở ngoài, còn có một cái thùng gỗ lớn, giả vờ hơn phân nửa xuống trứng gà rau dại Thang. Thùng gỗ lớn có cao hơn nửa mét, rất công kênh. Hoàng Mao vì lão tỷ cũng là liễu mạng, khê cần môi ôm lấy thùng gỗ lớn, thất tha thất thểu đi tới ngoài cửa lớn, sẽ thấy cũng ôm bất động, chỉ có thể để dưới đất, trong miệng ý vị hắc xuy, còn kém cùng hai bên trái phải đại hắc giống nhau le lười.

"Phóng tới cái lớn nhĩ trên người là được, thực ngốc!" Tiểu Thất cùng Hoàng Mao nhưng không có chút nào khách khí.

Hoàng An An tỷ đệ hai người lúc này mới phát hiện, không biết lúc nào, một con Đại Ô Quy xuất hiện ở cửa chính, đang lờm một đôi tiểu như đậu xanh con mắt, cùng Hoàng Mao đôi mắt đây. Từ Đại Ô Quy trong ánh mắt, Hoàng Mao thậm chí cảm giác được công kích mãnh liệt tính. Sợ đến hấn vội vã vọt đến Tiểu Thất phía sau: Ô Quy không phải đều rất dịu ngoan sao?

Quả nhiên là con kia Cự Quy, thoát nhìn so với trong hình còn muốn chấn động a! Hoàng An An đem màn ảnh nhắm ngay cái lớn nhĩ, đừng nói trồng cây Hầu, chỉ bằng con này Cự Quy liền chuyển đi này không tệ a. Liền cái này nhanh Đầu nhĩ, không thước đo tiếp vào Guinness ghi lại đây.

Tiểu Thất trước đây vỗ vỗ cái lớn nhĩ suy nghĩ, người này dịch ý mới dần dần biến mất. Sau đó, đoàn người ba chân bốn cẳng đem com canh đều vận chuyển đến trên người con rùa to, Hoàng Mao ở bên cạnh dùng tay vịn tựa thành, rất dùng ít sức.

Cái lớn nhĩ mỗi ngày buổi trưa đều muốn trở về vận chuyển bữa trưa, vác 180 cân đồ đặc, đối với nó mà nói không nên quá ung dung, thử lưu thử lưu, leo so với người đi còn nhanh hơn. Hoàng Mao tâm lý tắc tắc kêu kỳ lạ: Đây nếu là tham gia rùa thỏ thi chạy, không chừng người nào thắng đây —— chờ ta một chút a.

Hoàng Mao chạy chậm chậm, mới có thể đuổi kịp cái lớn nhĩ tiết tấu, kết quả phía sau truyền đến Tiểu Thất cười khanh khách âm thanh: "Tiểu Tuyết tỷ tỷ, người xem cái này có phải hay không rùa thỏ thi chạy à?"

Ta X —— Hoàng Mao dưới chân vấp cái nhô ra rễ cây, lao đảo một cái kém chút quăng cái ngã gục. Tâm lý cái này phiền muộn a: Nghĩ không ra cái tiểu nha đầu này còn lời ác độc tiềm chất đây.

Ở trong rừng ghé qua khoảng chừng hơn nửa canh giờ, lúc này mới nhìn thấy phía trước bóng người đông đảo. Thật xa, Tiểu Thất thanh thúy tiếng la đang ở trong rừng quanh quẩn: "Ăn com rồi ——"

Nhưng lại mang về thanh âm, bả vai nàng thượng tiểu tám cũng đưa cổ ra cạc cạc gọi: "Trêu đùa, trêu đùa, Hầu oa trêu đùa ——"

Từ những lời này cũng có thể thấy được, tiểu tám vẫn rất có ngôn ngữ thiên phú, đã không chỉ có dừng lại ở học nói giai đoạn, trên cơ bản có bản thân đặc biệt tư duy.

Suru suru, một bầy khí hướng bên này chạy như bay tới. Mã Phong Hầu một khi lúc đầu, vọt tới Tiểu Thất trước mặt, vươn móng vuốt nhỏ, ở tiểu tám sọ não thượng nhẹ nhàng đạn hai cái: Sẽ không nói liền nhắm lại người miệng chim, coi như là xuyên cái lấu, cũng vô ích Hầu oa!

Tiểu tám đều hạ xuống khuyết điểm, chỉ cần có người đâm nó suy nghĩ, liền lập tức cho thấy thân phận. Vì vậy lại cạc cạc hai tiếng: "Tiểu Thất Tiểu Thất, nam là tiểu thất ——"

Người nha cam miệng đi! Mã Phong Hầu cũng bị nó đánh bại.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệnv.com

Chương 54: Rác rưởi Hàu

"Hầu Gia, đây là ta đây lão tỷ." Hoàng Mao biết rõ Mã Phong Hầu lợi hại, vội vã đi tới cúi đầu khom lưng, "Ta lão tỷ là đại ký giả, cố ý lên núi phông vắn Hầu Gia."

Mã Phong Hầu cũng không biết bên ngoài bởi vì trồng cây Hầu đã huyền não sôi sùng sục, hắn cũng không phải chú ý tuyên truyền một cái Hoa Quả Sơn, cũng là trong bố cục hạng nhất, cho nên liền hướng Hoàng An An điểm gật đầu, sau đó hướng nàng vờn tay nhỏ bé.

Đây là muốn theo ta nắm tay nhĩ? Hoàng An An ngay cả vội khom lưng bốc lên Hầu trào lay động hai cái, tâm lý cảm giác là lạ: Cùng hầu tử nắm tay nha, dường như vẫn là lần đầu tiên.

Lúc này, Trần Nhị Cầu cùng Thạch Lương hai người cũng chạy tới, làm cho tới trưa sống, đã sớm đói. Thạch Lương tương đối buồn bực, ngồi xuống liền ăn, ngủ không nói thực không nói, nói chính là hân như vậy. Trần Nhị Cầu thì lại gần cùng Hoàng Mao chào hỏi, sau đó liền lấy ánh mắt len lén hướng Hoàng An An bên kia liếc.

Nguyên lai là có người dẫn bày vườn trồng cây đây —— Hoàng An An cảm thấy sự phát hiện này rất trọng yếu, có nhân loại chủ đạo, những con khi kia ước đoán chính là thuần hóa được tương đối dụ ngoạn, có thể theo giúp điểm vội vàng. Như vậy còn có thể lý giải một ít, nếu thật là hầu tử tự động bắt đầu trồng cây, vậy quá nghịch thiên. Nàng nào biết đâu rằng, trồng cây vận động chân chính chủ đạo giả, đúng là một con khi.

Xèo xèo, Mã Phong Hầu gọi hai tiếng, Tiểu Thất liền quát một tiếng ăn cơm. Ban đầu, Hoàng An An cho là bày vườn khẳng định như ong vỡ tổ đi tới tranh mua, dù sao này dưa chuột cùng cà chua nàng cũng nếm, mùi vị thật rất tốt.

Thế nhưng ngoài nàng dự liệu là, bày vườn biểu hiện rất có trật tự, dĩ nhiên trước tiên ở một cái lớn trong bồn rửa mặt xuyên xuyên tóc núc ních móng vuốt nhỏ, sau đó mới xếp hàng xiêu xiêu vẹo vẹo đội ngũ, đi tiểu nha đầu nơi đó lĩnh một cái lớn cà chua cùng một trái dưa leo; đương nhiên cũng có mấy người thêm, coi trọng bánh mì loại lớn quyền thịt, dùng sức hưởng trong miệng bỏ vào.

"Đầu chốc ngươi ăn từ từ u ——" Tiểu Thất phụ trách cho bày vườn phân công thức ăn, miễn cho lãng phí. Chứng kiến đầu chốc ăn bánh mì loại lớn, ghen được mắt tròn trắng, liền vội vàng đem siêu cho nó đưa tới.

Chú ý một chút hình tượng có được hay không, bên kia còn ghi hình đây —— Mã Phong Hầu nhìn Hoàng An An màn ảnh đối diện hướng bên này, đối với đầu chốc loại này không có tiền đồ cách làm rất là bất mãn.

Chứng kiến mỗi con khi cuối cùng còn lĩnh một viên trứng gà luộc, Hoàng An An trong mắt cũng không khỏi lộ ra tiểu ý: Thức ăn không tệ lắm.

Mấy ngày nay, bày vườn lao động số lượng rất lớn, Mã Phong Hầu cũng không phải là chỉ biết là một mặt nghiền ép địa chủ ông chủ, cho nên gọi Hạ Tiểu Tuyết xuống núi thời gian, ở Trần gia thôn thu không ít trứng gà đi lên —— Thanh Vân Quan mới mấy con gà con a, căn bản không đủ ăn.

Sau đó một màn, lại rung động thật sâu Hoàng An An. Chỉ thấy hầu tử môn móng vuốt nhỏ linh hoạt lộ ra trứng gà, còn lại trứng gà da, cũng không có tiện tay vứt bỏ, mà là đều quy quy củ củ cất vào một cái giỏ vò rác rưởi trong túi nhỏ mặt.

Quay chụp xuống một màn này sau đó, Hoàng An An lại nhin không được siết quả đấm nhỏ cho mình cổ một cái tinh thần: Quá tốt, bày khi này không chỉ có biết trồng cây, còn biết bảo vệ môi trường đây, lại là một cái điểm nóng a!

Khoái trá cơm trưa sau khi chấm dứt, hầu tử môn nghỉ ngơi tại chỗ, có mấy con xem bộ dáng là mệt mỏi ngoạn, nằm ở trên cỏ liền khò khò ngủ say, ngược lại cũng không có nguy hiểm gì, hầu tử môn đều lộ ra đặc biệt thả lỏng.

Hoàng An An thì dành thời gian, đối với Trần Nhị Cầu tiến hành phỏng vấn, nàng đã nhận định, bày vườn chính là cái này người thuần dưỡng, chắc cũng là trận này trồng cây vận động người đề xuất.

Hoàng An An: Ta cũng xưng hô ngươi câu ca có thể chứ? Câu ca, ngươi làm sao sẽ nghĩ nổi dẫn hầu tử trồng cây đây?

Trần Nhị Cầu gãi gãi cái ót, dùng con mắt liếc một cái Hầu sư phụ, chứng kiến nó đang ngồi xếp bằng tại nơi nhắm mắt dưỡng thần, vì vậy tận lực đem thanh âm thả nhẹ: Là Hầu sư phụ dẫn chúng ta làm, nếu ta nói a, trên núi này cây đều quá nhiều, chèn không có trồng gì dùng, uống phí sức lực nha

Kịch bản không đúng —— Hoàng An An sức quan sát vẫn là rất nhạy cảm, người trước mắt này nói tuyệt đối là lời thật lòng. Chẳng lẽ không đúng hẳn, là cái kia về mặt kiên nghị cường tráng nam tử?

Lại tùy tiện hỏi vài câu, Trần Nhị Cầu há mồm Hầu sư phụ, ngậm miệng Hầu sư phụ, Hoàng An An cũng bị khiến cho không hiểu ra sao, không thể làm gì khác hơn là lại đi Thạch Lương bên kia thăm dò chiều hướng một chút.

Thế nhưng rất nhanh đã bị Hạ Tiểu Tuyết nhẹ nhàng một câu nói cho phải trở về: Ta và Thạch đầu ca Ca,, đều là đến trên núi làm khách, chỉ do hỗ trợ.

Đến ai mới là người chủ sự ? Hoàng An An nghiệp vụ năng lực cùng trình độ không thể nghi ngờ, nhưng là bây giờ lại có chút mơ hồ . Xem ra muốn biết rõ chân tướng sự thật, phải lưu lại tiến hành truy tung đưa tin, vừa lúc biến thành một ngành liệt .

"Lão tử, làm xong chúng ta về nhà đi ." Hoàng Mao chứng kiến hầu tử liền cả người không được tự nhiên .

Hoàng An An xúc hấn lên lỗ tai: "Người cũng đừng nhàn rỗi, nhanh đi hỗ trợ trồng cây!"

Ta đây không phải là không may mẹ nó kêu hầu tử —— tìm không may nha Hoàng Mao cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ nhất lên một cái xẻo sắt, vừa muốn đào hăm, liền nghe được hai bên trái phải hừ hừ hai tiếng, một đầu núi nhỏ giống như Đại Dã Trư bỗng nhiên xông lên, tráng kiện chui ba từ trên mặt đất cùng hai cái, liền mọc ra một cái hơn một thước sâu hố to . Nhân tiện, còn có một khóa mở ra đóa hoa vàng rau đại bị nó mọc ra đến, ngay cả rau quả bệnh bạch đới bên đồ ăn cây, bị Đại Dã Trư cùng nhau đều nhai .

Bên làm việc vừa ăn, lưỡng không làm lỡ, đây chính là răng hàm phong thái . Đương nhiên, hầu tử môn ăn không đưa chuột cây cây hồng da các loại, cũng đều vào nó bụng bự . Có đôi khi Mã Phong Hầu cũng hoài nghi, người này cái bụng có phải hay không không động đây?

Răng hàm bê khai quật cái hố sau đó, lập tức liền có lưỡng con khi ở trong hố chen vào một nhánh cây, dụng cả tay chân, đem mọc ra đến bùn đất viết chôn trở lại . Lưỡng con khi còn tiếp tục canh cây bật ? Q một trận, đem chu vi thổ đập thật . Sau đó, Thạch Lương cùng Trần Nhị Cầu liền chọn thùng nước, thay phiên tưới .

Một màn này, đều bị Hoàng An An dùng màn ảnh trung thực ghi chép xuống, nhìn ra được, hầu tử môn làm việc đã tương đối thành thực, đúng là không người nào cảm khiến cho chúng nó . Hiện tại, Hoàng An An lớn nhất nghi hoặc chính là: Như thế ngã chồng vó Thụ Miêu, thật có thể sống sao?

Một mực làm đến chạng vạng, lúc này mới kết thúc công việc . Hầu tử môn xem ra cũng đều mệt chết, đều leo đến con kia Đại Dã Trư trên người . Giới thật, lập tức chen hơn mười chỉ . Có xả tai lợn, còn có ngược lại kỳ heo tím heo đuôi, phòng ngừa ngã xuống . Con kia Đại Dã Trư cũng không giận, hự hự chạy còn rất hăng hái .

Bao nhiêu hàm hậu Nhị Sư Huỳnh a —— Hoàng An An tâm lý nhịn không được khen 1 tiếng .

Còn lại những con khi kia, thì bị Tiểu Thất yên ổn đến vô rùa đen thượng . Đi qua trong khoảng thời gian này tiếp xúc, cái lớn nhĩ cùng hầu tử quan hệ cũng tiến nhập thời kỳ trắng mật . Không phải không thừa nhận, hầu tử môn thân hòa lực vẫn là rất mạnh, không có việc gì lại giúp đại khái làm thí điểm tiêu trùng các loại, Hữu Giá Chủng ràng buộc, quan hệ đương nhiên càng ngày càng chặt chẽ .

Tám chiều tà, thông thả đi xuyên qua trong rừng, ngay cả Hoàng An An đều có chút ngẩn ngơ: Không có đại thành thị xa hoa truy lạc, cũng đồng dạng không có đại thành thị lao tâm lao lực, hết thấy đều là đơn giản như vậy tự nhiên, tâm linh yên lặng lại tự do, dường như sinh sống ở nơi này cũng không tệ đây. . .

Hoàng An An còn phát hiện, duy nhất bảo trì bộ hành chính là con kia bị tiểu đệ gọi "Hầu Gia" hầu tử, cũng là Hoàng An An toàn bộ buổi chiều trọng điểm quan tâm đối tượng, năng có một loại nữ tính đặc biệt dự cảm: Con khi này, thật thật không đơn giản .

Còn như đến đặc biệt ở nơi nào, hiện nay còn không thể nào biết được, thế nhưng loại cảm giác này, nhưng ở Hoàng An An trong đầu lái đi không được .

Đang đi tới đây, liền thấy đại hắc trước mặt chạy tới, trong miệng ô ô trực khiếu, một cái chân sau còn đập lạp, hiển nhiên là thụ thương .

Đại hắc là anh ta môn, người nào đem đá thương! Mã Phong Hầu trong miệng xèo xèo hai tiếng, bước nhanh hơn . Người khác nhìn lên có tình huống, cũng đều theo sát ở phía sau, đại bộ đội tốc độ tiến lên rõ ràng đề thăng .

Chờ trông thấy Thanh Vân Quan, Hoàng An An lập tức lại khẩn trương, bởi vì nàng xa xa liền trông thấy, Đạo Quan cửa còn có hai bóng người ở bồi hồi, trước ngực tỏ vẻ cameras, trong tay dẫn theo camera, hiển nhiên là lại có đồng hành đến thăm .

Đồng hành là oan gia a, Hoàng An An vốn còn muốn làm ra một cái tin tức độc quyền đây!

"Rác rưởi Hầu, rác rưởi Hầu đã về rồi!" Đối diện truyền đến 1 tiếng hoan hô, là cái kia trung niên hói đầu nam tử phát ra . Mã Phong Hầu mơ hồ cảm thấy có điểm quen mặt, còn giống như là lần trước phát hiện Nhật Quân vật tư kho thời gian, thấy qua người này .

Muốn nói Mã Phong Hầu trí nhớ vẫn không tệ, vị này cây mận viết đồng chí, chính là lần trước quay chụp hầu tử nhặt rác vị kia, hấn nhậm chức với một môn phái Website, chuyên môn thu thập tân văn tư liệu sống, bắng vào lần rác rưởi Hầu, cũng tiểu Hòa một bả .

Lúc này xuất hiện trông cây Hầu sau đó, hấn liền cẩn thận đem ảnh chụp so với một phen, cơ bản xác định, lại là lần trước bấy khi dẫn phát Internet dậy sóng . Cây mận viết nhất thời tâm nóng không ngớt, lập tức xin tổ kiến một đoàn đội, bị kích động mà tới.

Chẳng qua là rác rưởi Hầu tên này, gọi Mã Phong Hầu tâm lý càng thêm khó chịu: Người mới là rác rưởi đây!

Đồng dạng khó chịu còn có Trần Nhị Cầu: Hầu tử là rác rưởi, ta đây cả ngày cùng hầu tử hỗn cùng một chỗ, vậy là cái gì ?

Vì vậy ứng thanh ứng khí nhượng một câu: "Người đó người nào, trước tiên đừng vuốt, trên mặt đất con rắn chết là chuyện gì, đại hắc có phải hay không cũng là các người bị đá thương?"

Cái kia loay hoay giá ba chân mặt dài nhiếp ảnh sư trở về một câu: "Thấy xà không đánh 7 phần tội, này thái hoa xà đưa tới cửa, vừa lúc buổi tối nấu canh rắn ." Vừa nói còn một bên liếm liếm môi .

Một cái khác còn ở bên cạnh bổ sung: "Con kia Hắc Cầu chứng kiến chúng ta liền Uông gọi, không để cho chúng ta đi vào, ai biết có phải hay không chó điên ?"

Mã Phong Hầu vừa nghe, không khỏi dùng sức ở quai hàm gãi hai cái: Chạy đến nhà ta cửa đến Họa Họa, thật lớn mặt!

Vì vậy cất bước lừ lừ đến phụ cận, trên mặt đất nhìn một cái, chứng kiến mấy cảm mất trật tự lông vũ, chắc là làm thịt tóc trên người rơi xuống . Hôm nay, làm thịt tóc đang ở Thanh Vân Quan cửa lớn cây đào thượng an cư, trông nhà hộ viện so với đại hắc không kém chút nào .

Chứng kiến Tiểu Thất thân ảnh, xoay quanh ở trên trời làm thịt tóc cũng phi rơi xuống . Nó móng vuốt sắc bén, không dám trực tiếp rơi xuống Tiểu Thất trên người, liền hô một cái rơi xuống cái lớn nhĩ trên người, sợ đến cái lớn nhĩ suu một cái lùi về suy nghĩ . Đối với con này bá đạo Thương Ưng, cái lớn nhĩ cũng tương đối sợ hãi, nhân gia là Không Quân a .

Chứng kiến đại điều trên người lông vũ mất trật tự, còn bị đâm thủng một khối da, Tiểu Thất rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng .

Mấy người đối diện kia hiển nhiên cũng nhận ra con khi này đến, cây mận viết lập tức gương mặt tươi cười: "Trồng cây hầu tử bên trong thì có con này, nhanh lên phách —— "

Nếu như đưa cái này tân văn biến thành, tăng lương nói chức đều không là vấn đề .

Vỗ vỗ phách, phách nhĩ hầu bà ngoại cái trào! Mã Phong Hầu bỗng nhiên vọt lên, đoạt lấy camera, choảng 1 tiếng ngã trên mặt đất .

Lớn mặt dài chuyên viên quay phim cũng gấp, thiết bị này lão đáng giá, hơn nữa làm ký giả, đi nơi nào đều được người tôn trọng, nghĩ không ra ở nơi này núi hoang miếu nhỏ, bị hầu tử đem camera cho đập, người đây không phải là đập ta bắt ăn cơm sao?

Càng nghĩ càng buồn bực, nhặt lên giá ba chân, theo Mã Phong Hầu tàn bạo húc đầu nện xuống .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: WC phong ba

Đang ở trồng cây Hầu đã bị bạn trên mạng nhiệt thời phỏng chi tế, một môn phái Website bỗng nhiên tuyên bố một cái trồng cây Hầu mặt trái tin tức . Vẫn xứng tâm vẽ hình ảnh, có một bây khi chạy quanh một đám người ầu, thậm chí một con lớn hầu tử móng vuốt nhỏ còn xoay vòng một bả khéo léo công binh giềng, dùng dùng phách người nọ cái mông .

Thậm chí, còn có hầu tử không chút kiêng kỵ theo nằm trên mặt đất một người đi tiểu, tuy là trên mặt người kia bị đánh thượng Mosaics, nhưng vẫn là có thể cảm giác được hần lúc này tao ~ thoải mái .

Còn có tám vé hình ảnh, biểu diễn là mấy người bị hại trên người buồn thiu vết thương, hiển nhiên, tất cả đều là bị hầu tử môn cho cào .

Trong hình, hầu tử môn không chỉ có cào người, nhưng lại cướp đồ, phá phách cướp bóc mọi thứ câu toàn, đơn giản là thập ác bất xá .

Bạn trên mạng đem nhóm này ảnh chụp cùng trồng cây Hầu ảnh chụp tiến hành tỉ mỉ sau khi so sánh, rất nhanh liền xác nhận, đây đúng là đám kia trồng cây Hầu gây nên . Nói thí dụ kia, cái mông đặc biệt đỏ, chắc là bây vượn Nhị Đường Gia; mà ôm cameras chạy như bay, suy nghĩ ở giữa có một đồng Hắc Mao, càng tốt nhận thức .

Nhóm này ảnh chụp vừa truyền ra đi, bạn trên mạng khiếp sợ không gì sánh nổi, trồng cây Hầu Hình voi cũng xuống dốc không phanh, các loại ca ngợi lập tức biến thành trò gian trá chồng chất chữ bới . Trong nhất chịu bạn trên mạng truy phùng một cái chính là: Bây khi này đều hần là áp đến Ngũ Hành Sơn xuống, năm trăm năm a năm trăm năm!

Ngoại giới phân tranh tạm thời vẫn chưa ảnh hưởng đến Thanh Vân Quan an bình, cũng nên nổi mấy cái ký giả không may, cũng dám cùng Mã Phong Hầu động võ, kết quả bị hần hai ba lần liền toàn bộ đoán nằm xuống, sau đó, bây vượn liền ừa lên, nhất quán tuân theo Tam Quang chính sách chúng nó, cho mấy vị này lưu lại cả đời khó quên mỹ hảo hồi ức ——

Chờ vài tên ký giả chạy trời chết sau đó, hầu tử môn đang ở tranh đoạt thành quả thắng lợi thời gian, Hoàng An An thì đứng ra biểu đạt nằng lo lắng .

Làm đồng hành, nằng quá hiểu rõ những người này hạnh kiểm . Được xưng vị vua không ngại ký giả, bình thường đến đâu không được người tôn kính, chưa bao giờ từng ăn loại này thua thiệt, không báo phục mới là lạ chứ ?

Vì vậy, ở chính phải đồng ý sau đó, Hoàng An An liền chuẩn bị suốt đêm xuống núi, tiến hành đệ nhất kỳ đưa tin —— vừa rồi cả cái chuyện đã xảy ra, nằng cũng đều ghi xuống, hơn nữa càng thêm khách quan toàn diện, từ cái kia bị giết chết thái hoa xà, đến thụ thương đại hắc cùng làm thịt tóc các loại, không một quên .

Mã Phong Hầu còn phái Trần Nhị Cầu hộ tống bọn họ tỳ đệ xuống núi, hẳn đối với Hoàng An An ấn tượng không sai, chỉ ít mạnh hơn Hoàng Mao gấp trăm lần, tuy là nha đầu kia cũng có một chút tiểu tâm tư . Thật như vậy mới bình thường, hiện nay xã hội, mọi người hiệu quả và lợi ích chi tâm càng ngày càng nặng, ai có thể ngoại lệ đây?

Hoàng An An cũng thực sự là liều mạng, đài truyền hình cũng không trở về, liền ở nhà liên hệ trong đài một vị phó Thai Trường, sau đó đem chuẩn bị xong tân văn cùng hình ảnh gởi qua . Chính cô ta, thì biểu thị phải tiếp tục tiến hành sau này đưa tin .

Vì vậy, làm trên in tờ nét ở ạt thảo phạt trồng cây Hầu thời gian, lại một thiên đưa tin đột nhiên xuất hiện, không chỉ có đồ có chân tướng, thậm chí còn có một đoạn ngũ sáu phút ghi hình .

Ở mảnh này trong tin tức, tương đối tường tận địa miêu tả trồng cây Hầu đánh người tiền căn hậu quả, chứng cứ vô cùng xác thực, không thể cãi lại . Trực tiếp đưa tới sự tình lần thứ hai phát sinh thần kỳ xoay ngược lại, nhục mạ đối tượng, từ bấy khi nhanh chóng chuyển dời đến mấy vị kia ký giả không lương tâm trên người .

Sau đó, Hoàng An An rèn sắt khi còn nóng, lại tuyên bố nhất thiên về trồng cây Hầu đưa tin cùng với đại lượng hình ảnh, Thấy vậy bạn trên mạng ăn no thỏa mãn .

Không chỉ là trồng cây Hầu càng thêm lửa nóng, ngay cả lộn rùm rặng hàm cùng Cự Quy cái lớn nhĩ cũng đều đi theo hỏa . Rặng hàm bị bạn trên mạng mạng theo "Nhất cần lao Nhị Sư Huynh" mỹ dự; còn có vô số bạn trên mạng đều biểu thị, thật muốn thể hội một chút cười vô rùa đen bài xe con cảm giác a .

Liên tục lưỡng thiên nặng ký tân văn, cũng có thể dùng Hoàng An An thoát khỏi tự thân phiền toái nhỏ, còn từ thực tập sinh biến thành đài truyền hình chính thức một thành viên . Nha đầu kia nếm được ngon ngọt, thời gian qua đi một ngày sau, lại lần nữa phản hồi Thanh Vân Quan, tiến hành càng thêm tường tận sau này đưa tin . Đáng thương Hoàng Mao, lại bị lão tỷ cho kéo tới làm lao động tay chân .

Theo khí trời càng ngày càng ẩm áp, Mã Phong Hầu một ít kiến thiết hạng mục cũng từ từ lên ngựa . Trước, chủ yếu là quay chung quanh Thanh Vân Quan triển khai, Trần Nhị Cầu từ Trần gia trang thỉnh hơn mười thủ nghệ nhân,

Bắt đầu xây dựng thêm khách phòng .

Việc cấp bách, còn có một hạng chính là tu kiến WC . Chủ nếu là bởi vì một ngày đêm chạng vạng, Mã Phong Hầu ở Thanh Vân Quan phía trước từng lâm tân bộ, kết quả một cước đạp phải cứt thượng, đem hấn ác tâm kém chút đem cơm tối đều phun ra .

Điều kiện hữu hạn, bốn cầu tự hoại thì không cần nghĩ, chỉ có thể tu kiến ngoài trời nhà vệ sinh, chính là đào thượng một cái lớn hố sâu, chu vi thể thượng Thạch Đầu, mặt trên hoành tám ván gỗ làm tôn vị cái loại này .

Nguyên liệu trên núi đều có, cho nên WC tốc độ xây dựng độ rất nhanh, không đến nửa tháng công phu liền thuận lợi làm xong, có thể đưa vào sử dụng . Chủ thể dùng Thạch Đầu làm chủ, phía trên là thảo đỉnh, chân chân chánh chánh thuyết mình cái gì là "Nhà vệ sinh".

Nếu là Thanh Vân Quan chủ nhân, Mã Phong Hầu đương nhiên người thứ nhất đối với WC tiến hành cất bằng . Ở bấy vượn vây quanh, Mã Phong Hầu vào WC, chân đạp tám ván gỗ hai bờ sông, thư thư phục phục nhiều thủy, cảm giác rất là nhẹ nhàng khoan khoái .

Đối với sự vật mới mẻ, hầu tử môn đều biểu đạt ra cường liệt lòng hiếu kỳ . Các loại đại vương cất bằng hoàn tất sau đó, ngay lập tức sẽ hô nhau mà lên, tranh đoạt mấy cái hữu hạn tôn vị .

Đến cùng là Nhị Đương Gia, Xích Khảo rất nhanh đã chiếm lấy một chỗ ngồi, sau đó cũng tượng mô tượng dạng ngồi xồm . Thế nhưng người một ngồi chồm hồm chính là nửa giờ không đứng dậy là vài cái ý tứ, điển hình chiếm hãm cầu không gây phân nha

Hầu tử bất luận cao thấp, đều bị Mã Phong Hầu cho gọi tới, sau đó đại tiểu tiện phải ở nhà vệ sinh giải quyết, thậm chí là đại hắc, đều bị Tiểu Thất cho lôi vào nhà cầu nữ . Đi ra thời gian, Đại Hắc Cầu trên mặt liền tràn ngập phiền muộn: Bàn cầu hoa địa bàn quyền lợi đều bị tước đoạt, như vậy cầu sinh còn có ý nghĩa gì!

Trong lúc cũng xuất hiện qua một ít biến cố . Nói thí dụ như, một đồng trên lông tôn vị sau đó, cảm giác tám ván gỗ chính giữa khe hở có chút lớn, vì vậy hai chân không ngừng hướng dựa vào cùng nhau, cuối cùng, trực tiếp từ tám ván gỗ khe hở sót xuống đi .

May mắn một đồng tóc cũng là cùng Mã Phong Hầu luyện qua, móng vuốt nhỏ leo ở tám ván gỗ, đuôi chân chít chít gọi, lúc này mới không có rơi vào hố phân —— thật coi như là ngã xuống cũng không còn sự tình, nhà vệ sinh vừa mới đưa vào sử dụng, còn vô tồn hàng .

Bất quá loại bất an này toàn bộ nhân tố vẫn là khiến cho Mã Phong Hầu chú ý, cố ý lại gọi Trần Nhị Cầu đối với một người trong tồn vị tám ván gỗ tiến hành cải biến, lui hẹp rất nhiều, chuyên môn cho tiểu khí gió sử dụng .

Đối với làm như vậy, Tiểu Thất vẫn là rất vui với chứng kiến . Cho nên ở đi vào nhìn liếc mắt sau đó, liền khen lớn Hầu ca cẩn thận tỉ mỉ cùng ái tâm, sau đó lại gọi Nhị Cầu Sư Diệt đã ở nhà vệ sinh nữ bên kia cũng biết một cái .

Hơn nữa, Tiểu Thất còn rất nhanh phát hiện một cái vấn đề nghiêm trọng, nàng dùng ngón tay đầu đâm một con khi cái ót: "Đầu chốc, người là công u, hẳn là thượng bên kia nhà vệ sinh nam mới đúng!"

Nhà vệ sinh bên ngoài là viết rõ nam nữ, thế nhưng biết chữ yêu cầu này, đối với hầu tử môn mà nói, độ khó hệ số khá lớn, không chỉ là đầu chốc, ngay cả nhất quán biểu hiện tương đối có trí khôn lão sẹo một dạng, cũng tham đầu tham não theo đầu chốc vào nhà cầu nữ .

Tiểu Thất sửa đúng một hồi lâu, vẫn có hầu tử chạy sai, cuối cùng cũng chỉ có thể thôi, từ từ sẽ đến đi, chuyện gì cũng không thể một lần là xong .

Nhà vệ sinh tu kiến, đối với hiện nay ở tạm Thanh Vân Quan Hạ Tiểu Tuyết cùng Hoàng An An mà nói, ý nghĩa càng thêm trọng đại . Lúc trước không có cách nào, chỉ có thể ngoài trời giải quyết . Tuy là đưa thân vào trong thiên nhiên rộng lớn, cỏ cây chung quanh rậm rạp, chim hót hoa nở, nhưng trong lòng luôn cảm giác chập bông . Khuyết thiếu cảm giác an toàn .

Hiện tại là tốt rồi nhiều, cho nên sáng sớm đứng lên, chuyện thứ nhất chính là kết bạn đi nhà cầu . Thế nhưng rất nhanh, làm hai tiếng thét chói tai, cái này hai đại a đầu liền kéo quần lên chạy đến .

Mã Phong Hầu thần luyện cũng đã hoàn tất, đang ở dạy học trò, nghe tin vội vã chạy tới kiểm tra . Vào WC nhìn lên . Giỏi thật, tồn vị bên trên ngăn cản trên nền đứng thẳng vài con khi, phía trên nhất trên xà ngang cũng ngồi vài chỉ đây.

Mã Phong Hầu không khỏi gãi gãi cái ót: Lễ nào hầu tử cũng học được rình coi ?

Lại cẩn thận nhìn một cái, hầu tử môn từng cái đang ngáp đuổi người đây, xem ra là hai nữ nhân thét chói tai quá nhiều chứng nó mộng đẹp .

Hắn cũng rất nhanh hiểu được, WC che gió che mưa, hơn nữa hiện nay còn không có mùi thúi, cho nên bị hầu tử trở thành phòng ngủ, buổi tối liền trực tiếp ở WC đi ngủ .

Tức giận đến Mã Phong Hầu xèo xèo quái khiếu một trận, đem trong nhà xí hầu tử cũng gọi thành công, lần lượt đá cái mông . Làm như vậy, kiên quyết không thể nuông chiều .

Chờ dạy dỗ xong, Mã Phong Hầu cũng chợt nhớ tới: Bầy vợ cuối cùng trong đại điện ở cũng không phải sự tình, còn phải cho chúng nó tu kiến một chỗ nơi ở a .

Bài tóc núc ních ngón tay tính một chút, Mã Phong Hầu mới phát hiện không có tiền . Tên gay xây cái gì nhất phí tiền, tối trọng yếu là, Thanh Vân Quan tích súc cũng không nhiều, động tác võ thuật đẹp mắt động tác võ thuật đẹp mắt sẽ không .

Trước đây Mã Phong Hầu xài tiền như nước, cho tới bây giờ đều không có gì tính kế . bất quá bây giờ lớn khác nhiều, không có mụ mụ cung cấp nguồn vốn, nó cũng chỉ có thể tự lực cánh sinh gian khổ phấn đấu .

Đang cùng Tiểu Thất cùng Trần Nhị Cầu nói thầm một trận sau đó, đã bảo thượng người khác, khiêng xẻng hướng ngọn núi xuất phát .

Lại bắt đầu trồng cây u, hiện tại dường như có điểm qua mùa —— Hoàng An An tuy là tâm lý hơi nghi hoặc một chút, bất quá vẫn là khiêng camera đi theo .

Một đường quanh co đi tới ôn tuyền cốc, chứng kiến Thụý Lục trúc hải, hai nữ nhân lập tức bị rung động thật sâu, ngay cả Thạch Lương, đều nhìn trúc hải xuất thần . Đây là thiên nhiên chân thật nhất mỹ cảnh, còn hơn bất luận cái gì quý phủ thần công tạo hình .

Xèo xèo —— Mã Phong Hầu chỉ vào một nơi, gọi Trần Nhị Cầu mở đào, Thạch Lương cũng cùng nhau huy vũ xẻng, rất nhanh đã đào có ba thước bao sâu một cái hố to .

Làm nhất thanh thụý hưởng, Thạch Lương cũng cảm giác xẻng đào được Thạch Đầu, lại bẻ vài cái, một khối bóng đá lớn Tiểu Thạch liền hiện ra ở trước mắt .

Hoàng An An bừng tỉnh đại ngộ: Nguyên lai không phải phải đào cái hố trồng cây, thế nhưng trên núi Thạch Đầu đều có là, hà tất chạy thật xa đến cái này đào Thạch Đầu đây, hầu tử tư duy quả nhiên không thể theo lẽ thường đây.

Vừa rồi một thiêu, Thạch Lương dùng sức không nhỏ, riêng là đem Thạch Đầu cho sụp xuống một cái góc nhỏ . Bên cạnh hẳn Hạ Tiểu Tuyết bỗng nhiên ồ một tiếng, ngồi xổm người xuống tỉ mỉ kiểm tra Thạch Đầu mặt cắt . Ở, đang có một vùng so với rừng trúc còn muồn xanh tươi về xanh biếc đang lưu động .

"Đây là Phi Thụý!" Hạ Tiểu Tuyết khiếp sợ che cái miệng nhỏ nhắn . Thần Hầu quả nhiên là Thần Hầu, tùy tùy tiện tiện đào một cái liền có thể đào ra Phi Thụý, hơn nữa nhìn thần sắc dường như phẩm chất còn rất cao .

Tiểu Thất cũng nhảy vào trong hố, hự hự mà đem khối phi thụý kia Nguyên Thạch ẩm đến: "Là Hầu ca trước đây chôn đây, muốn Thạch đầu ca Ca,

cầm trong thành bán lấy tiền . Còn nữa, Hoàng tỷ tỷ, đoạn này bóp đừng truyền bá u —— "

Hoàng An An chỉ có một tinh thần gật đầu phần: Cái này Hầu ca, trên người đến còn cất giấu bao nhiêu bí mật à?

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Tần Triều tháng 8 1 tháng 5 lượng

"Tiểu Tuyết, chúng ta có bao nhiêu tiền?" Thạch Lương cái này nhân loại tâm tư chuyên nhất, đối với tiền tài bức này vật ngoài thân cho tới bây giờ không để ở trong lòng, từ từ nội tâm tiếp nhận Hạ Tiểu Tuyết sau đó, tài vụ phương diện sự tình dĩ nhiên là về bạn gái.

Hạ Tiểu Tuyết hơi chút suy nghĩ liền trả lời: "Đại khái còn có hơn trăm ngàn thân sắc. Người biết, trong khoảng thời gian này bởi vì ta nguyên nhân, mẹ người đã không hề mỗi tháng hướng người chi phiếu trong chuyển iền. Thạch đầu ca Ca,, xin lỗi —— "

Thạch Lương đánh vung tay lên: "Chúng ta không cần nói như thế —— đem tiền đều cho Hầu ca."

Đối với Thạch đầu ca Ca, nói, Hạ Tiểu Tuyết cho tới bây giờ cũng sẽ không đi phản bác, cho nên hắn rất nghe lời một chút gật đầu.

Nghe lời này, Mã Phong Hầu nhin không được gãi gãi cái ót: Đối với Thạch Đầu có thể tìm tới Hạ Tiểu Tuyết nha đầu này, hắn là tương đối hài lòng, bởi vì... này cô nương đơn thuần mà không nhất gan, hiểu được sẵn sốc người, chính là Thạch Đầu lương phối. Thế nhưng nghe bọn hắn đối thoại ý tứ, tốt giống như đá trong nhà không thể nào đồng ý, cái này có tính không làm việc tốt thường gian nan đây.

Vì vậy cũng đánh đánh móng vuốt nhỏ lúc lắc, Tiểu Thất ngay ở bên cạnh bổ sung: "Thạch đầu ca Ca,, cảm ơn người rồi. Hầu ca lại sẽ kiếm tiền đây, không bị hoa người khác tiền."

Ngay cả tham tiền Trần Nhị Cầu, lần này đều cùng Tiểu Thất đứng ở đồng nhất trận doanh, hắn vỗ vỗ Thạch Lương vai giả vờ lớn: "Tiểu Thạch, Hầu sư phụ ý là gọi các người hỗ trợ bán đứng Thạch Đầu rồi."

Bởi vì hắn không biết cái gì là Phi Thúy Nguyên Thạch, không thể làm gì khác hơn là nói thành Thạch Đầu, nhưng thật ra cùng Thạch Lương nhũ danh trùng hợp, nghe được Hạ Tiểu Tuyết nhin không được cười liếc mắt: Thạch đầu ca Ca, là ta bảo bối, vô luận như thế nào cũng không thể bán!

Trần Nhị Cầu đại khái cũng cảm giác được trong lời nói có mâu thuẫn, vì vậy cũng gãi gãi cái ót, đáp đáp cùng Hầu sư phụ giống nhau đến mấy phần: "Tiểu Thạch a, sau đó người liền theo chúng ta hỗn đi, ta và Hầu sư phụ ngón tay trong khe chảy ra đến, đã đủ các người phát tài."

Cái này da trâu thối trúng có chút lớn, hắn là không biết Thạch Lương gia thế, bằng không nói, cần phải hung hăng rút ra tự mình vài cái chùy ba từ không thể.

Thế nhưng Mã Phong Hầu rõ ràng a, hắn dùng móng vuốt nhỏ dùng sức vỗ vỗ Trần Nhị Cầu cái bụng: Một bên hóng mát đi.

Cầu ca cũng chỉ có thể tiếp tục buồn bức đào hầm, rất nhanh đã đem mấy khối Phi Thúy Nguyên Thạch đều moi ra, nhỏ nhất một khối, mới to bằng trứng ngỗng, kém chút bị Trần Nhị Cầu trở thành phổ thông đá cuội cho ném rồi. May mà Tiểu Thất trí nhớ tốt nghe Hầu ca nói cái này mấy khối thạch đầu đáng giá, đều sớm nhớ kỹ, lại cho nhặt được trở về, hết thầy chứa trong sọt, coi như hết sống.

Bất quá, Trần Nhị Cầu nói cũng cho Mã Phong Hầu một ít gợi ý: Kiếm tiền đương nhiên không thể quên huynh đệ, có thể, thật có thể cộng đồng mở rộng Hoa Quả Sơn tài nguyên, dù sao một số thời khắc, có một số việc, hắn là không có phương tiện đi lên trước đài.

Ngày thứ hai, Thạch Lương cùng Hạ Tiểu Tuyết mới vừa phải dẫn Phi Thúy Nguyên Thạch xuống núi, liền thấy Từ Mỹ Nhân hoảng hoảng trương trương vọt vào Thanh Vân Quan, nhất quán đều phong khinh vân đậm, người khiêm tốn hắn, lúc này thân sắc hoảng loạn, thờ hồng học, ngay cả Mã Phong Hầu đều cho tới bây giờ không gặp hắn chặt vật như vậy qua.

Hướng Từ Mỹ Nhân phía sau nhìn xung quanh một phen, cũng không phát hiện gì đã gia súc, còn tưởng rằng là bị Kim Tiền Báo cho kiện đây.

"Như thế nào?" Thạch Lương chứng kiến hảo huynh đệ bộ dáng như thế, cũng là không hiểu ra sao: Mỹ nhân không phải là bị trong nhà gọi về đi tương thân ư, lẽ nào đối tượng hẹn hò là cạp mẹ ư, đem huynh đệ ta sợ thành cái dạng này?

Từ Mỹ Nhân sờ mũi một cái, về mặt bắt đắc dĩ: "Roi vào hoa roi hữu ý, nước chảy vô tình —— "

"Đều lúc này người trước hết dừng vờ vịt, Mỹ Nam Từ người đến tình huống gì?" Trần Nhị Cầu ngai Từ Mỹ Nhân không lạnh lẽo, hơn nữa hần vẫn lòng nhiệt tình, không thể gặp hảo bằng hữu chịu thiệt .

Mã Phong Hầu thì đoán ra đại khái, nhất định là trong nhà buộc Từ Mỹ Nhân tương thân, hần không đồng ý, mà đối phương lại rất vừa cho hần, Từ Mỹ Nhân kẹt ở giữa rất khó làm . Loại chuyện này, ở trong đại gia tộc thấy qua dễ dàng tầm thường .

Bởi vì bên trong liên lụy đến lợi ích thực sự quá phức tạp, cho nên giống bọn họ như vậy thường thường thân bất do kỷ . Trừ phi triệt cùng gia tộc quyết liệt, bằng không nói, người đã hưởng dụng gia tộc gây cho người vinh quang cùng vang sáng, liền phải trả giá thật lớn .

Chờ nghe hiểu sự tình thật muốn sau đó,

Trần Nhị Cầu mà bắt đầu quang quác quang quác địa oán giận nổi Từ Mỹ Nhân: "Mỹ Nam Từ người là bảo hần một dạng không biết đàn ông đối một dạng cơ, nếu như đối thành trong nhà tìm cho ta lão bà, ta đã sớm ngay cả bong bóng nước mũi đều mỹ đi ra rồi, mỗi ngày chỉ có thể nằm mơ cười vớ đây —— "

Khiến cho Từ Mỹ Nhân chỉ có sờ mũi cười khổ, mà Tiểu Thất thì ý vị hướng Trần Nhị Cầu quệt mũi: Ngượng ngừng xấu hổ .

Tiểu Thất một đầu linh, một đồng tóc các loại hầu tử cũng đều cùng với nàng học, đều hướng Trần Nhị Cầu quệt mũi nhấn mặt, chọc cho đoàn người một trận buồn cười .

Đúng lúc này sau khi, chợt nghe bên ngoài phù phù phù phù thanh âm càng ngày càng gần, Trần Nhị Cầu tới cửa nhìn xung quanh một cái, lập tức thần sắc đại biến, đằng đằng nhắm phía đại điện: "Bên ngoài mang đến đen thui đại gia hỏa, nhất định là Đại Cầu Hùng, chờ ta đi đem ba tám cái lớn lấy ra!"

"Không cần, người nọ nhất định là theo đuổi ta ." Từ Mỹ Nhân một tiếng thờ dài, coi như là hần chạy đến chân trời góc biển, ước đoán phía sau vị kia cũng phải đuổi theo .

Trần Nhị Cầu sững sờ, lại đi cửa kiểm tra, dần dần thấy rõ, đến đúng là một cái nữ sĩ, mặc trên người toàn thân hắc sắc y phục, y phục trước ngực vị trí có một khối đồ án màu trắng, thật xa nhìn còn tưởng rằng là Nguyệt Nha hùnh đây.

Những thứ này đều không phải là trọng điểm, mấu chốt nhất vẫn là vị này thể trọng, Thạch Lương đều đủ chắc nịch đi, tới đây vị đây, dễ dàng là có thể đem Thạch Lương trang bị, còn có thật lớn có dư đây.

Hết lần này tới lần khác vị này đi được còn rất cấp bách, vừa cất bước, cả người trực chiến, dưới cổ mặt cũng không biết đóng mấy tầng cảm hải Thấy vậy rõ ràng nhất, hãy cùng nước gọn lảng giống như .

Khuôn mặt to béo thượng chạy mặt đỏ tới mang tai, dường như muốn mạo mỗ một dạng, con mắt đều bị một đồng thịt béo chen lấn chỉ còn lại có một đường may . Chứng kiến Trần Nhị Cầu, cô gái này còn thật khách khí, trong miệng hồng học kéo vài cái phong tương, sau đó hơi khom người một cái, Trần Nhị Cầu dĩ nhiên không phân rõ nàng thất lung ở đâu, chỉ nghe được một cái ồm ồm thanh âm truyền tới, so với hần giọng còn to đây: "Ngài khỏe chứ, thỉnh hỏi nơi này là Thanh Vân Quan sao?"

Ai nha má ơi, Trần Nhị Cầu quay đầu chạy, còn Mỹ Nam Từ đảo hôn đều chạy trốn tới trên núi đây, đụng với như vậy Phi Nữ, nếu đối lại là hần cũng phải chạy a .

Phóng đoán cẩn thận, cái này Phi Nữ vẫn không thể sắp tới ba trăm cân a . Ngẫm lại đã cảm thấy khủng bố, nếu như bị chỗ ngồi này thịt heo vùng núi cho đè ở trên người, còn sống mạ ?

Xuy xuy, Mã Phong Hầu theo Trần Nhị Cầu hèn mọn hai cái: Đến đều là khách, người một cái trông mặt mà bắt hình dong đồ đặc, Hầu sư phụ ta trước đây cũng là Mỹ Nam Từ đây.

Có lẽ là biến thành hầu tử duyên cớ, Mã Phong Hầu quan điểm thẩm mỹ cũng phát sinh một ít biến hóa, vì vậy hướng Phi Nữ ngênh đón, chủ động vươn móng vuốt nhỏ .

"Xin chào, tiểu gia hỏa, cảm ơn người có thể hoan nghênh ta ." Phi Nữ rõ ràng sững sờ, lập tức mỉm cười ở khuôn mặt to béo thượng nở rộ, cũng đồng dạng đưa tay, cùng Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ nhẹ nhàng nắm chặt . Trong nháy mắt đó, Mã Phong Hầu có một loại cứng răng hàm nắm tay cảm giác .

Bởi vì mấy ngày nay Thanh Vân Quan tiến hành xây dựng thêm, cho nên tắm biển cũng tạm thời trích đi, Phi Nữ vừa rồi đương nhiên nhìn không thấy, bất quá vào viện sau đó, nàng rất nhanh đã phát hiện vuốt mũi Từ Mỹ Nhân, vì vậy liền đi nhanh đi tới, xấu hổ mà cúi thấp đầu, nhẹ giọng kêu một tiếng "Từ gia ca ca —— "

Trần Nhị Cầu bây giờ muốn thổ, hần phát thệ, sau đó không bao giờ ... nữa ăn cái gì hồng thiêu nhục(thịt kho tàu) .

Vẫn là Tiểu Thất có lễ phép, bước chân nhỏ gần đi tới, hôn nhẹ hăm nóng một chút chào hỏi: "Béo tỷ tỷ người khỏe, nơi này chính là Thanh Vân Quan á. Đây là Hầu ca, đây là Hầu ca đồ đệ, ta Nhị Cầu Sư Đệ —— "

Tiểu nha đầu cũng nhìn Trần Nhị Cầu xem người xuống đồ ăn điệp biểu tình khó chịu, đương nhiên phải ngay ngoại nhân bày ra mình một chút bối phận.

Phi Nữ cũng cố gắng cúi người xuống, thiếp thiếp Tiểu Thất khuôn mặt, dùng nàng ấy hồn hậu giọng ào ào cười hai tiếng: "Tiểu muội muội thật đáng yêu, ta gọi Tàn Thi Nguyệt, người tên là gì?"

Lại bị Tiểu Thất cảm bối phận nói chuyện này, Trần Nhị Cầu hiển nhiên là không lớn thoải mái, trong miệng lầm bầm 1 tiếng: "Tàn Thi Nguyệt, Tàn Thi Nguyệt, nhất định là Tàn Triều mười lăm tháng tám thời gian ánh trăng ——"

Những lời này hiển nhiên cũng bị Tàn Thi Nguyệt nghe được, nàng nhưng thật ra không có gì phản ứng quá khích, chẳng qua là hơi có chút tự giễu cười, xem ra, loại tình huống này đã sớm tư không kiến quán. Ngược lại thì vượn quý danh xúc xích một dạng ngón tay, đùa nổi Tiểu Thất trên vai Bát ca. Bởi vì... này gia hỏa ở Tiểu Thất giới thiệu nàng tên sau khi, trong miệng ý vị gào to: "Nam là tiểu thất, nam là tiểu thất."

Mã Phong Hầu âm thầm một chút đầu khi: Nha đầu kia rất có giáo dưỡng, lòng dạ cũng rất rộng lớn —— ừ, quả thực rất rộng rãi; chính là béo phải gọi người có điểm khó chịu, lẽ ra có thể cùng mỹ nhân cầu hôn, chắc cũng là hào môn, tại sao không đi trị một chút?

Đang suy nghĩ đây, chỉ thấy Từ Mỹ Nhân theo Tàn Thi Nguyệt gật đầu: "Tiểu Nguyệt, người làm sao đau khổ truy đến nơi đây đây. Khẳng định đói đi, ta đi cấp người tìm ăn."

Đến vẫn là Từ Quân Tử a, tuy là một bụng không tình nguyện, lại vẫn không có mất đạo đãi khách.

"Từ gia ca ca, ta tự mình động thủ là tốt rồi." Tàn Thi Nguyệt nhìn Từ Mỹ Nhân, ánh mắt đều có chút si. Tuy là người người đều nói nàng là Phi Nữ, thế nhưng Phi Nữ cũng có truy cầu bản thân hạnh phúc quyền lợi!

Nếu đến, sao tốt gọi khách nhân động thủ, Mã Phong Hầu giờ lên móng vuốt nhỏ theo Trần Nhị Cầu một ngón tay, hàng này không thể làm gì khác hơn là tiến vào trừ phòng, không lâu sau, liền bùng ra nửa chậu bánh nướng, còn có buổi sáng còn lại rau xanh trứng gà Thang, cũng là hơn phân nửa chậu đây.

Đem ăn uống đưa đến sương phòng, chỉ có Hạ Tiểu Tuyết cùng Tàn Thi Nguyệt. Tiểu Tuyết nha đầu kia đơn thuần thiện lương, có lẽ là cùng là nữ tính duyên có đi, đối với mập thành như vậy Tàn Thi Nguyệt, cũng có thật sâu đồng tình.

Tạo hóa trên người, không như ý giả tám phần mười ~ cừu.

Chờ bùng ra thời gian, hai cái đại bồn đều rỗng tuếch, nhìn thấy Trần Nhị Cầu trông mắt kém chút rơi vào trong chậu: Còn mập như vậy đây, cũng quá có thể ăn, chúng ta những người này điểm tâm phải đi đến cùng nhau, cũng không chịu nổi năng một cái a!

Ở Tàn Thi Nguyệt lúc ăn cơm sau khi, Thạch Lương cùng Từ Mỹ Nhân cũng tiến hành ngắn giao lưu, Mã Phong Hầu ở bên cạnh nghe tặc thanh âm, coi như là hiểu rõ một ít. Vị này Tàn Thi Nguyệt nguyên bản phát dục là rất bình thường. Sau lại sinh một hồi bệnh, có thể là dùng kích thích tố loại được vật đưa tới, sức ăn tăng nhiều, thể trọng cũng liên tục tăng lên, lại nói tiếp, cũng là người đáng thương.

Có thể có thể trị một trị đây? Mã Phong Hầu giật mình, có cho Thạch Đầu chữa bệnh tiền lệ, Mã Phong Hầu hiện tại lòng tin rất đủ. Chẳng qua hiện nay trong thời cơ không thành thực, hiển nhiên vị này Tàn Thi Nguyệt là cạo đầu quang gánh một đầu nhiệt, mà mỹ nhân còn không thể tiếp thu. Có thể chỉ có hãn chân chính có thể thừa nhận được Tàn Thi Nguyệt hiện tại đáng đáp, lẫn nhau mới là ý hợp tâm đầu, Mã Phong Hầu mới sẽ ra tay đi.

Tự hết tình huynh đệ, Thạch Lương chuẩn bị lần thứ hai lên đường. Bắt chuyện Hạ Tiểu Tuyết thời gian, Tàn Thi Nguyệt cũng cùng đi ra, chứng kiến mấy khối Phi Thụ Nguyên Thạch, hai cái đôi mắt nhỏ châu lập tức là tả tóa ánh sáng: "Loại lâu năm Phi Thụ, ta có thể lên cánh trên sao?"

Từ Mỹ Nhân sờ mũi một cái, ở một bên bổ sung: "Tiểu Nguyệt trong nhà, chính là mở tiệm châu báu, nàng cũng là tổng tiệm Thủ Tịch châu báu Giám Định Sư."

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Phỉ Thụ hồ lô

Người thường thường là mâu thuẫn tổ hợp thể, tự lấy Tàn Thi Nguyệt làm thí dụ, nếu như từ trên người nàng gọt xuống hai trăm cân thịt béo, vậy tuyệt đối sẽ trở thành vô số thanh niên tuần kiệt tình nhân trong mộng.

Mặc dù là Từ Mỹ Nhân như vậy lúc nào cũng dùng cổ đại quân từ đến quảng cáo rùm beng người một nhà, đều khó tiếp thu . Đường nhiên, cũng có thể là Từ Mỹ Nhân đối với Quân Tử Chi Đạo thăm dò còn còn nằm ở giai đoạn sơ cấp .

Rất nhanh, Tần Thi Nguyệt liền cho thấy bản thân cao siêu chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày . Cái này mấy khối Phi Thúy Nguyên Thạch, mặt trên cơ bản đều có mở cửa sổ, Tần Thi Nguyệt từng cái định giá, giá cả rất nhanh đã tính tổng cộng vượt qua một triệu nguyên .

Đây quả thực là bảo thạch a! Trần Nhị Cầu nhất chịu không cái này, cầm khối bóng đá cao thấp Nguyên Thạch kéo, nói gì cũng luyến tiếc buông tay .

"Thật rất đáng giá tiền đầu, Hầu ca nói không sai ." Tiểu Thất cũng ngồi chồm hồm dưới đất, mắt to ứa ra tiểu tinh tinh . Người nghèo hải từ sớm biết lo liệu việc nhà, Tiểu Thất là thật sâu biết ở xã hội này, tiền mặt tầm quan trọng . Cơ bản nhất đạo lý, không có tiền nói, thì không thể cho hải từ môn mua kẹo .

Đem mấy khối Nguyên Thạch xem một lần sau đó, Tần Thi Nguyệt Liên Ngẫu vẫy ngón tay suy nghĩ nổi cuối cùng khối kia to bằng trứng ngỗng Nguyên Thạch: "Cái này hiện nay không có mở cửa sổ, giá cả không tốt ước đoán . Bất quá từ ngoại tại biểu tượng đến xem, xuất cao lục có khả năng khá lớn, có thể một khối này, giá trị chính là mấy khối tổng cộng đây."

Ngạch tích, ngạch tích, đều là ngạch tích —— Trần Nhị Cầu lại chạy tới, đoạt lấy đá cuội, còn kếm bỏ vào trong miệng .

Mã Phong Hầu chẳng qua là mỉm cười nhìn đồ đệ sai bảo, tiền tài động lòng người, thế nhưng nếu như ở người cực độ đói bụng mà lại không cách nào thu hoạch thức ăn thời gian, trước mắt có khối này giá trị trăm vạn Phi Thúy Nguyên Thạch cùng một viên chân chính trứng ngỗng, người sẽ chọn người đây?

Cái gọi là vật ngoài thân, đã là như thế .

Mã Phong Hầu vì vậy vươn móng vuốt nhỏ, cầm khối to bằng trứng ngỗng Nguyên Thạch từ tham tiền đệ tử trên tay thảo muốn trở về . Hắn nói với Tần Thi Nguyệt pháp cũng cảm thấy thật tò mò, tại hắn nguyên bản trong ấn tượng, ý tưởng cùng Trần Nhị Cầu không sai biệt lắm, đều cho là đầu càng lớn vượt qua đáng giá đây. Tốt một đôi chày gỗ thầy trò .

Cần nhắc một chút móng vuốt nhỏ trong tảng đá này, bỗng nhiên cảm giác được một tia như có như không năng lượng ở bên trong lưu chuyển . Mã Phong Hầu tâm niệm vừa động, vội vã thôi phát trong cơ thể khí tức, nhẹ nhàng hút một cái .

Quả nhiên, một cỗ tinh thuần năng lượng dừng mảnh vào trong cơ thể hắn, rất nhanh đã cùng hắn Bản Nguyên Chi Khí hòa làm một thể, trong nháy mắt, Mã Phong Hầu cũng có thể cảm giác được bản thân lực lượng lại phát triển một phần .

Chi —— chi —— Mã Phong Hầu trong miệng chợt quát to một tiếng, đột nhiên tăng gia tăng lực lượng , khiến cho hắn không nhận được nghĩ muốn phát tiết một phen .

Tiếng kêu bén nhọn như đao, xông thẳng lên trời, ngay cả cây đào thượng nghị ngồi làm thịt tóc, cũng không nhận được phóng lên cao, dùng xa xôi Ứng gáy đến cùng Mã Phong Hầu hưởng ứng .

Tiếng huyết gió cũng đồng dạng đánh thẳng vào mỗi người màng tai, Thạch Lương Tiểu Thất bọn họ còn đỡ, giống Hạ Tiểu Tuyết như vậy, thì nhận không được ngồi chồm hồm tại chỗ, gất gao che lỗ tai .

Nhưng thật ra Tần Thi Nguyệt không có gì bất lương phản ứng, chẳng lẽ là bởi vì quá béo, các loại sức chịu đòn đều tương đối mạnh duyên cớ ?

Khẩn trương nhất chính là Trần Nhị Cầu, đôi chết nhìn chăm chăm Hầu sư phụ móng vuốt nhỏ, rất sợ hắn một điên cuồng, đem bảo thạch cho đập rồi .

May mắn, loại bi kịch này cũng không có phát sinh, Hầu sư phụ đem bảo thạch lại ném trả lại hắn. Sau đó thì sao, lại đem mấy khối Phi Thúy Nguyên Thạch đều từng cái ôm vào trong ngực, lưu luyện địa lần lượt xoa một lần .

Thì ra là thế —— Mã Phong Hầu hải lòng thu tay lại, mỗi một khối Phi Thúy nguyên trong đá, cũng có thể cảm giác được nhẹ nhẹ ba động, chỉ bất quá mạnh yếu đều có bất đồng . Cảm giác mãnh liệt nhất, vẫn là to bằng trứng ngỗng một khối .

Theo bản năng sờ cổ một cái phần dưới, vắng vẻ, cái kia bảo hồ lô đã đưa cho Lâm Uyển Nhi, luôn cảm giác trong lòng cũng như là vắng vẻ giống như .

Rất nhanh, Mã Phong Hầu tâm lý thì có quyết định, đem Tiểu Thất gọi vào trong nhà, thương lượng lần sau đó, Tiểu Thất sau khi đi ra, lại cùng Tần Thi Nguyệt cắn một trận lỗ tai, lúc này mới cười híp mắt trương la làm cơm đi .

Đã có Tần Thi Nguyệt như vậy nhân sĩ chuyên nghiệp, như vậy dĩ nhiên là không cần Thạch Lương ra tay . Bất quá ở Tần Thi Nguyệt không gì sánh được khẩn thiết ánh mắt nhìn soi mói, Từ Mỹ Nhân cũng chỉ có thể bắt đắc đi theo nàng cùng nhau xuống núi.

Chứng kiến nữ nhân khó có được kinh ngạc, Mã Phong Hầu tâm lý cười xấu xa thời gian thật dài: Không biết cái kia trong tay nắm hồng tuyến tiểu lão đầu, lúc này có thể hay không cũng tránh ở cái góc nào cười trộm ?

Vài ngày sau, Tần Thi Nguyệt lại lần nữa trở lại Thanh Vân Quan, đưa ra tám vé giám định giấy chứng nhận, đều là chuyên gia đối với mấy khối đánh bóng đi ra Phi Thúy định giá . So với dự liệu cao hơn một ít, đem gần một triệu rưỡi thần sắc . Chú ý này là Tần Thi Nguyệt công lao, không chút nào ép giá .

Vừa nghe nói trăm vạn cự khoản, Trần Nhị Cầu cảm chỉ phiếu tay mà bắt đầu ý vị run run: "Hầu sư phụ, người cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua nhiều tiền như vậy a, cái này nhưng người hoa mới có thể hoa không có đâu?"

Đó là người, ta trước đây mỗi tháng tiền tiêu vật đều vượt qua số này —— Mã Phong Hầu thoáng khinh bỉ một chút tham tiền đệ tử, sau đó liền lại nhìn phía Tần Thi Nguyệt, chờ nghe tiếp.

Tần Thi Nguyệt đưa mập mập tay sờ xoang nổi Tiểu Thất tóc sừng dê: "Khối kia nhất Tiểu Thạch cũng đáp án, đáng tiếc không phải mẫn lực, thiếu chút xíu nữa liền có thể đạt được Đế Vương lục đây. Coi như là như vậy, giá trị cũng rất kinh người. Nếu như bán đấu giá nói, chỉ sợ có thể đột phá năm triệu, người còn nhất định phải làm như vậy sao?"

Tiểu Thất chớp chớp mắt to, sau đó gật đầu. Tần Thi Nguyệt trong lòng thì hơi có chút tiếc nuối, nàng lại quay đầu một lần nữa quan sát một cái Mã Phong Hầu: Thật không biết cái này tiểu hầu tử có cái gì tốt, giá trị mấy triệu Phi Thủy, liền vì cho hầu tử tạo hình một cái Phi Thủy hồ lô, nếu như ngày nào đó lên cây quýt vứt làm sao bây giờ?

Tuy là trước đây cùng Tiểu Thất là như thế ước định, bất quá một khối nhỏ Phi Thủy giá trị kinh người, vì lý do ổn thỏa, Tần Thi Nguyệt vẫn là cố ý chạy trở lại xác nhận một phen. Nàng nào biết đâu rằng, đối với Tiểu Thất mà nói, đừng nói lại vật quý trọng, chính là vì Hầu ca dâng ra nằng tánh mạng mình, cũng sẽ không tiếc. Thứ tình cảm này, đã biến thành linh hồn chỗ sâu nhất lạc ấn, vĩnh viễn không bị ma diệt.

Có tiền mua tiền cũng được, Thanh Vân Quan cơ sở kiến thiết cũng lần thứ hai triển khai. Hết lần này tới lần khác ở phía sau, lại xuất hiện một ít tình trạng: Sức lao động không đủ.

Ban đầu, có hơn mười Trần gia thôn dân hỗ trợ, là hoàn toàn đủ. Nhưng là ngày hôm qua bỗng nhiên truyền tới một tin tức: Bồi thượng cấp giúp đỡ, Trần gia thôn bị liệt vào tính lý chế định tân nông thôn cải tạo kế hoạch, từng nhà phòng ốc đều phải đẩy ngã trùng kiến, mỗi hộ đều kiến thành ba gian phòng gạch ngói, lại rộng thoáng lại khí phái.

Trừ xây nhà ở ngoài, còn bao gồm tu kiến Công Lộ, khởi công xây dựng thông tin phương tiện các loại, cái này là chuẩn bị trực tiếp đem Trần Gia Câu chế tạo thành thường thường bậc trung Thôn a.

Đây quả thực là trời sập chuyện tốt, những thôn dân này chỗ nào còn có tâm tư ở Thanh Vân Quan hỗ trợ, đều suốt đêm chạy đi về nhà, khiến cho Mã Phong Hầu chỉ có thể trừng hai mắt lo lắng xuống.

Thật hán đa đa thiếu thiếu cũng có thể đoán được một ít phương diện này nguyên do, nhất định là cha mụ mụ ở sau lưng thôi động. Dù sao, bọn họ bảo bối Tôn Tử có thể thuận lợi giáng sinh đến thế giới này, Trần gia thôn người không thể bỏ qua công lao. Đến già cha như vậy quyền cao chức trọng vị trí, làm điểm chính sách nghiêng cái gì quả thực quá dễ dàng.

Nhưng là đối với vẫn nằm ở nghèo khó trong Trần Gia Câu mà nói, đây quả thực là long trời lở đất a. Mã Phong Hầu cũng có thể hiểu được những thôn dân này tâm tình, nhưng lý giải sắp xếp hiểu rõ, công việc này ai làm à?

Còn là tự mình động thủ đi. Tự mình động thủ, mới có thể com no áo ấm nha

Vừa lúc hiện tại cũng qua trồng cây mùa, vì vậy Mã Phong Hầu lại dẫn bảy vợ, liên tục chiến đấu ở các chiến trường nghề kiến trúc.

Trong thời gian này, Hoàng An An cũng hoàn thành viên mãn phòng vấn nhiệm vụ, ly khai Thanh Vân Quan, có người nói trở lại lập tức phải thăng chức đây. Nhìn đến đây khí thế ngất trời làm kiến thiết, Hoàng An An còn thật không có ý tứ phù mông một cái rời đi, vì vậy liền mang theo lão đệ lỗ tai, ép buộc Hoàng Mao lưu lại hỗ trợ.

Bách vu lão tỷ Dâm Uy, Hoàng Mao cũng chỉ được nhận lời. Muốn nói, Hoàng Mao cũng thật là huynh đệ ý tứ, trở lại trấn lý liền đem Hồng Mao cũng cho kéo qua. Hảo huynh đệ, chính là muốn có nạn cùng chịu.

Mà Trần Nhị Cầu thì lác mình biến thành công phu Trình tổng quản, trong những người này, là hắn coi như nửa biết người, hiểu được những công việc này tính toán. Còn lại như là Mã Phong Hầu, Thạch Lương đám người, ai làm qua những thứ này a.

Mã Phong Hầu quyết định trước tiên tu kiến hầu tử ở, ngược lại cái này độ khó thấp nhất, tốt một chút xấu một chút, hầu tử môn cũng sẽ không có ý kiến gì.

Hầu tử ở tuyên chí? liền theo sát Thanh Vân Quan, thoáng lui về phía sau một điểm, vừa lúc có một mảnh đất trống, chân rất rộng rãi.

Chủ thể chuẩn bị dùng Thạch Đầu lũy thế, dù sao chân núi thì có một chỗ ngoài trời mở đá, Trần gia thôn người đều tại nơi đó lấy thạch, không cần bỏ ra tiền, chỉ bỏ sức. Khoảng cách cũng không xa, đại khái bốn năm dặm lộ thần sắc.

Công trình không nhúc nhích, nguyên liệu đi đâu. Thuộc trên tảng đá vùng núi, tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được. Trần Nhị Cầu từ trong thôn mượn tới vài cái hai vai lớn ba lô, trong tay mỗi người có một cái. Mặc dù là cường tráng như đá Lương, một chuyến thành công, cũng mệt mỏi xuất toàn thân đầm mồ hôi.

Còn như Mã Phong Hầu, bởi vì đầu thực sự quá thấp, thuộc Thạch Đầu có điểm làm khó Hầu. Bất quá hắn hiện tại đầu óc tựa hồ so với trước đây linh hoạt nhiều, thẳng thắn tìm một lớn giỏ, đặt ở cái lớn nhĩ vô rùa thượng, một chuyến thành công, so với Thạch Lương kéo còn nhiều hơn đây.

Làm như vậy cũng cực đại dẫn dắt Tiểu Thất, nàng cũng xua đuổi rằng hàm ra trận . Răng hàm thực sự là đồng chí tốt a, thân thể chi phối các tở về một cái lớn ba lô, một cái đều đình Thạch Lương hai cái .

Thâm nhất chính là Hồng Mao cùng Hoàng Mao cái này hai tên côn đồ, trước đây căn bản là không có trải qua gì sống, chết Trầm chết Trầm Thạch Đầu đề ở trên người, hãy cùng công ngồi xuống Ngũ Hành Sơn giống như . Đi hai bước nghỉ một chút, xốc lên áo nhìn một cái, đều lạc xuất thật sâu hồng ẩn một dạng .

Bình thường bước đi, bốn năm dặm lộ không cảm thấy cái gì, thế nhưng công đá lớn sau đó, cũng cảm giác con đường này không gì sánh được dài đằng đặc, quả thực so với thỉnh kinh đường còn dài đằng đặc . Coi như là Thạch Lương cùng Trần Nhị Cầu như vậy thân thể tổ chất, ven đường cũng muốn nghỉ ngơi lưỡng nghỉ .

Nhất hóa nhân thật ngồi ở dưới bóng cây tiêu tan hân đây, bỗng nghe một cái ồm ồm thanh âm truyền đến: "Tất cả mọi người ở nơi này nghỉ ngơi chứ, chúng ta trở về ."

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tòa thịt heo vùng núi di động tới, chính là Tàn Thi Nguyệt cùng Từ Mỹ Nhân lần thứ hai trở về . Tàn Thi Nguyệt đi thẳng tới Tiểu Thất trước mặt, từ trong bao móc ra một cái dài gần tấc Tiểu Hồ Lô, tạo hình được rất chính xác . Cái hồ lô này xanh mon mon, phẳng phát mới từ cây mây thượng hải xuống giống như .

Tính chất trong suốt như cùng thủy tinh, duy nhất có tỷ vết nào địa phương chính là xanh biếc không đủ tràn đầy, có nhiều chỗ, bày biện ra Vô Sắc trong suốt sắp tới .

"Cảm tạ béo tỷ tỷ ." Tiểu Thất đối với cái này Phi Thúy hồ lô cũng là yêu thích không buông tay, lật qua lật lại xem một trận, lúc này mới bật ? Q đến Mã Phong Hầu bên cạnh, cười híp mắt đem bảo hồ lô động ở trên cổ hân, cuối cùng còn khen một câu: "Hầu ca thật là đẹp trai!"

Thấy vậy Tàn Thi Nguyệt âm thầm lắc đầu: Tiểu Thất a, quý trọng như vậy vật phẩm trang sức, tại sao có thể tùy tiện tiện tiện liền cho một con khi mang đây?

Bất quá đây là nhân gia sự tình, Tàn Thi Nguyệt cũng quản không, nàng lại lấy ra một cái tinh xảo cái hộp nhỏ đưa cho Tiểu Thất, bên trong là tạo hình Phi Thúy hồ lô còn lại một ít đầu thừa đuôi theo, gia công xuất một cái điều trụ cùng một bộ khuyên tai . Từ nơi này cũng có thể thấy được, Tàn Thi Nguyệt vẫn là vô cùng chú ý thành tín, cũng không có bởi vì Tiểu Thất nhỏ tuổi liền nói xấu nàng đồ đạc, dù sao điểm nhỏ này vật, liền có giá trị không nhỏ .

Mã Phong Hầu đối với cái này Phi Thúy hồ lô cũng rất là thoả mãn, liền tinh thần phấn chấn xèo xèo hai tiếng, đại bộ đội tiếp tục đi tới . Hoàng Mao cùng Hồng Mao còn không có nghĩ tới đây chứ, cô họng hự xích địa kéo dài công việc . Tàn Thi Nguyệt nhìn không được nhân, trước đây thủ đoạn xốc lên một con ba lô, hãy cùng dẫn theo hai lượng cây bông giống như, sai bước, thẳng đến Thanh Vân Quan đi ——

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Trang Tử không phải cá

Bởi Tàn Thi Nguyệt cái này tráng sức lao động gia nhập vào, công trình tiến độ lập tức nhanh hơn không ít . Cái này cũng gọi Mã Phong Hầu phải cảm thán: Thủ hạ hầu tử Hầu Tôn, ở chút phương diện còn không thể trọng dụng a .

Ngày này, vận tải vật liệu đá đại bộ đội đang ở trong núi tiến lên, phía sau bỗng nhiên yêu yêu hát hát đuổi theo nhất hóa nhân, lại có mười mấy nhiều . Người này đại khái cũng chưa từng thấy qua như thế kỳ lạ đội chuyển vận, lại là hầu tử lại là lợn rừng, trong lúc nhất thời có điểm sững sờ .

Mã Phong Hầu cũng đánh giá người này, đại thể tương đối tuổi trẻ, trước mặt nhất hai cái xem ra chắc là đầu lĩnh, một cái béo trắng đại khái bình thường sống an nhàn sung sướng quen, lúc này khắp khuôn mặt là mồ hôi hột; một người còn lại là khô khốc gầy teo lão già, mang một cặp mắt kiếng, thấu kính độ dày có chút khả quan, đáng về thư sinh tương đối trọng .

"Chính là chỗ này con rùa đen!" Tên béo trắng bỗng nhiên đem đôi mắt nhỏ tròn tròn, kém chút là tả sáng lên .

Người khác lúc này mới chú ý tới cái lớn nhĩ, người này trên người vác một đồng lớn Thạch Đầu, không nhìn kỹ thật đúng là phát hiện không . Gầy nhom lão già mấy bước vọt tới cái lớn nhĩ trước người, dùng tay đẩy một cái kính mắt, cúi người nhìn kỹ, thần sắc trên mặt thì càng ngày càng ngưng trọng .

Tên béo trắng thì bắt đầu khoa tay múa chân: "Ai làm ? Cái này con rùa đen là quốc gia trọng điểm bảo hộ động vật, cư nhiên ở trên người nó thả nhiều như vậy Thạch Đầu, vạn nhất đem Thần Quy đẻ ra cái tốt xấu, người nào trả nổi trách nhiệm, Hồ Nháo, đơn giản là Hồ Nháo!"

Tại hẳn dưới sự chỉ huy, lập tức chạy tới vài cái tiểu niên khinh, ba chân bốn cẳng bắt đầu giúp đỡ cái lớn nhĩ đỡ hàng . Dọn đi Thạch Đầu sau đó, cái kia gầy nhom lão già liền lấy ra một viên Kính Viễn Vọng, bắt đầu nghiên cứu cái lớn nhĩ vỏ rùa đen, nỗ lực đi qua mặt trên vòng tuổi các loại, để phán đoán cái lớn nhĩ tuổi tác .

Thế nhưng cái lớn nhĩ có điểm tức giận: Ban đầu nha, vạn hết chuyện này nên sớm cùng ăn, này tiểu khi gió nhàn rồi không chuyện gì, đã sớm trao không ít tiểu côn trùng các loại, sẽ chờ cái lớn nhĩ hưởng dụng đấy, mấy ngày nay ngày ngày như thế, cái lớn nhĩ cũng rất là hưởng thụ .

Đây hết thấy điều kiện tiên quyết là, phải đem Thạch Đầu chở trở về, bằng không dùng Mã Phong Hầu keo kiệt Bala Hầu tính tình, chắc là sẽ không gọi cái lớn nhĩ ăn thống khoái .

Cho nên, cái lớn nhĩ rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng . Người khác chỉ thấy * lóe lên, tên béo trắng trong miệng liền phát sinh giết lợn một dạng hét thảm, lại nhìn lúc, chỉ thấy con kia Đại Ô Quy gât gao cắn tên béo trắng chân nhỏ, ông quần đã có tiền huyết chảy ra —— cái lớn nhĩ cũng dừng Ô Quy bất động, nó là răng dài!

"Mau đưa cái này con rùa đen lộng xuống phía dưới ——" tên béo trắng gào khóc quái khiếu . Ngay lập tức sẽ xông lên vài cái bông đồng, nhắc chân sẽ hướng cái lớn nhĩ trên người đoán . Kết quả bị cái kia gầy nhom lão già giang hai cánh tay ngăn lại: "Không thể gây tổn thương cho hại nó, hơn năm trăm tuổi Ô Quy a, đơn giản là kỳ tích, kỳ tích a!"

Quả nhiên là nghìn năm Vương Bát vạn năm quy a! Cái này ngay cả Mã Phong Hầu đều có chỉ vào dung, xem lão già kia một bộ cổ già phái đoàn, nói vậy lời nói là có phở . Tuy là Mã Phong Hầu nguyên bản cũng phỏng đoán đại khái tuổi tác khẳng định tương đối lâu dài, thế nhưng cũng không dám tưởng tượng có thể đạt được hơn năm trăm tuổi, giới thật, muốn là dựa theo nhân loại bồi phạt để tính, phải là gì thế hệ à?

"Cái lớn nhĩ, sau đó chúng ta là không phải đều phải gọi lão gia người gia đây?" Tiểu Thất hiển nhiên cũng bắt đầu củi kết khởi vấn đề này, nàng lấy tay vỗ vỗ cái lớn nhĩ suy nghĩ, người sau mới mười phân không tình nguyện vung vẩy khẩu .

"Lão gia gia, lão gia gia ——" không trung tiểu tám rơi xuống Tiểu Thất trên vai, dất phá la tiếng nói hét uống, nguyên tới vẫn là một con Tôn lão kính lão tốt Bát ca .

Lại nhìn một cái cái lớn nhĩ, suy nghĩ vang dội, đôi mắt nhỏ vô cùng sáng, khỏe miệng còn dính chút máu sọc, nơi đó có một tia Lão Thái .

"Thần Quy, Thần Quy a!" Gầy nhom trong miệng lão già lầm bầm, vẻ mặt mê say địa nhẹ vỗ về cái lớn nhĩ vỏ rùa, ước đoán hẳn lúc còn trẻ, xoa lão bà mình đều không như thế đầu nhập .

Tựa hồ cũng biết tên tiểu tử này không có ác ý, cho nên cái lớn nhĩ cũng liền bỏ nhiệm hạ thù —— ừ, so với cái lớn nhĩ tuổi tác mà nói, lão đầu nhĩ này quả thực chỉ là một tiểu gia hỏa .

Tên béo trắng bên kia trải qua đơn giản băng bó sau đó, cảm máu, bất quá vẫn là đau đến ý vị rút ra lãnh khí . Hắn nhìn phía cái lớn nhĩ ánh mắt rất là tập hợp,

Đơn giản là vừa yêu vừa hận . Chứng kiến gầy nhom trong miệng lão già đọc một chút căn bản không về không, liền có chút không kiên nhẫn: "Sở giáo sư, người xác định cái này con rùa đen vượt qua năm trăm tuổi ?"

Gầy nhom lão già cái này mới lấy lại tinh thần, rất là kiên định gật đầu: "Sẽ nhiều chứ không ít . Đơn giản là kỳ tích a, phải biết rằng, trên thế giới bây giờ có ghi lại trường thọ nhất quy loại, mới là 254 tuổi ."

"Được !" Tên béo trắng kích động đến vỗ đùi, hẳn cũng không kịp chân đau, hai vung tay lên: "Còn lo lắng cần gì phải, nhanh lên một chút động thủ, đem con này Thần Quy mời về đi!"

Những người đó đồng loạt đáp đáp một tiếng, liền xông lên phía trước, đem cái lớn nhĩ bao bọc vây quanh . Chỉ có vị kia Sở giáo sư khoát tay lia lia: "Không thể lỗ mãng, không thể lỗ mãng . Trân quý như thế Thần Quy, nghìn năm khó gặp một lần, tốt nhất không nên quấy rối nó sinh hoạt . Nếu như đổi lại một cái hoàn cảnh xa lạ, tai hại vô lợi —— "

Thế nhưng ở lợi ích trước mặt, tên béo trắng chỗ nào còn quản được như vậy rất nhiều, vờn bách thú đều nhanh đói, nếu như đem con này lão ô quy kiểm về đi, lại làm một đệ nhất thế giới Trường Thọ quy mảnh lớn, nhất định có thể hấp dẫn đại lượng du khách . Đến lúc đó, hẳn cái này hiệu trường nhà trẻ tự nhiên cũng rất nhiều chỗ tốt .

Vì vậy theo những thủ hạ kia nháy mắt trước đây, ý bảo bọn họ tiếp tục động thủ . Mà những người đó cũng hiển nhiên có chuẩn bị mà đến, cư nhiên thân đi ra một cái lưới lớn, liền hướng cái lớn nhĩ trên người chụp xuống đi .

Tiểu Thất vừa thấy, vội vã ôm cái lớn nhĩ cái cổ, cả thân thể đều ghé vào cái lớn nhĩ trên người: "Các người không thể ——" không đợi tiểu nha đầu nói xong đâu, lưới lớn từ trên trời giáng xuống, ngay cả nàng cũng cùng nhau tráo ở bên trong .

"Cạc cạc, bại hoại, bại hoại!" Tiểu tám từ võng nhàn giùng giàng bay ra ngoài, trong miệng oa oa kêu to liên tục, xem ra, nó vẫn là một con yêu ghét rõ ràng Bát ca .

Vừa thấy Tiểu Thất chịu thiệt, đại hắc cũng sửa điên cuồng. Hàng này ở vận Thạch Đầu thời gian, căn bản là đã tương du nhân vật, lúc này rốt cục bắt đầu phát ra bản thân thanh âm.

Đồng dạng tức giận còn có Mã Phong Hầu, dám động Tiểu Thất, quả thực chính là đâm hấn tim gan, vì vậy trong miệng xèo xèo gọi hai tiếng, liền muốn phi thân mà lên, cho người này một bài học: Lại dám đến Hoa Quả Sơn dương oai, thật sự coi chính mình là thiên binh thiên tướng đây?

Không đợi Mã Phong Hầu thi triển Hầu Quyền đây, bỗng nghe một trận thô bạo tiếng hừ hừ vang lên, sau đó, răng hàm liền ừng ừng địa khởi xướng xung phong, hàng này sau lưng đeo còn vác lưng giỏ đá lớn, chạy hầy cùng một nhóm xe vận tải giống như, đất một mạch vụt sáng.

Đối mặt như vậy đã mạn xông tới, ai dám nganh hám? Nhóm người kia vắt chân lên cổ mà chạy, hận không thể dài bốn chân cho phải đây.

Mã Phong Hầu rất là bất mãn gãi gãi quai hàm, có điểm oán giận rằng hàm đoạt đại sư huynh danh tiếng. Bất quá vẫn là rất vui mừng, dù sao răng hàm ở thời khắc mấu chốt không hồi hộp, có thể vì Tiểu Thất đứng ra, so với đại hắc cái kia cũng biết kêu to quý nhất gan mạnh hơn.

Một trận rối loạn, tên béo trắng bởi thân thể duyên cớ, rơi vào cuối cùng, bị răng hàm đuổi theo, to mồm nhẹ nhàng khui một cái, căn bản đều không làm sao dùng sức đây, tên béo trắng thân thể liền bay lên thật cao, rơi xuống hai bên trái phải một cái trên cành cây.

Răng rắc một thanh âm vang lên, tên béo trắng lòi chặc cùng nhau rơi xuống đất. Hoàn hảo có chặc hoà hoãn một chút, bằng không không phải té ra cút đến không thể.

Răng hàm không tha thứ, còn muốn hung hăng đi tới cái Từ Vong giẫm lên. Mã Phong Hầu cũng không muốn làm tai nạn chết người, vội vã chui lên đi đưa nó ngăn lại.

Thừa dịp cái này công phu, nhóm người kia duệ khỏi tên béo trắng, chạy trốn chết. Tiểu tám còn bay ở giữa không trung, truy rất xa, trong miệng lại nhai, nhượng một đường "Xông lên a, giết a", sợ đến nhóm người kia chạy càng vui mừng.

Chờ Mã Phong Hầu quay lại Tiểu Thất bên người thời gian, Trần Nhị Cầu cùng Thạch Lương bọn họ đã đem lưới lớn xốc lên. Vừa rồi nhóm người kia đại khái cho là bọn họ là dân công đây, căn bản là không có theo chân bọn họ chào hỏi. Hơn nữa răng hàm xông đến cũng quá bỗng nhiên, không cho bọn hắn thi triển không gian.

Trần Nhị Cầu nhưng thật ra mừng rỡ cười toe toét, xà lấy trong tay lưới lớn: "Hắc hắc, vừa lúc cho thằng khí gió môn làm vài cái võng —— ái chà chà, lão đầu nhi, ngươi người không có chạy?"

Đoàn người lúc này mới chú ý tới, vị kia gầy nhom lão già, còn tại đằng kia cúi đầu nghiên cứu cái lớn nhi vô rùa đen đây. Nghe được Trần Nhị Cầu câu hỏi, hắn rất là bình tĩnh ngừng đầu: "Ta tại sao muốn chạy?"

"Người theo chân bọn họ không phải một nhóm nhi sao?" Trần Nhị Cầu cũng gãi gãi cái ót, động tác này nhất định là chịu Hầu sư phụ truyền nhiễm.

Lão già lấy tay phù nâng kính mắt: "Bọn họ là vườn bách thú, là nuôi động vật; ta là dạy học, là nghiên cứu động vật, không phải một đường. Cái này con rùa đen là các ngươi nuôi đi, có thể là thuộc về một loại đã diệt tuyệt chủng loại, quả thực quá trân quý, xưng là Quốc Bảo cũng không quá đáng, các ngươi nhất định phải rất đối đãi."

"Liền cái này còn Quốc Bảo?" Trần Nhị Cầu lắc lắc suy nghĩ, lại bắt chuyện Thạch Lương đem trang bị đầy đủ Thạch Đầu lớn giỏ mang lên cái lớn nhi trên lưng, sau đó trong miệng quát một tiếng: "Đi tới, ngươi một cái lão ô quy chậm rì rì kéo dài công việc, trở lại phạt ngươi không có cơm ăn!"

Lúc này đến phiên Sở giáo sư lắc đầu, trong miệng toái toái niệm một trận, thẳng đến vận chuyển Thạch Đầu đại bộ đội đi xa, lúc này mới bước nhanh đuổi theo. Không phải truy tên béo trắng một nhóm, mà là truy Mã Phong Hầu bọn họ. Làm vì quốc nội nổi danh nhà động vật học, phát hiện vượt quá năm trăm tuổi Lão Quy, há có thể xem thường buông tha?

"Các ngươi không thể ngược đãi như vậy nó ——" Sở giáo sư dòm cái lớn nhi trên người núi nhỏ một dạng Thạch Đầu liền không nhận được muốn phát biểu ý kiến.

Người khác đều cảm đầu gấp rút lên đường, không để ý hắn, chỉ có Tiểu Thất tương đối dính nha: "Lão gia gia, cái lớn nhi là chúng ta hảo bằng hữu, chúng ta cũng không có khi để nó. Lão gia gia ngươi xem u, Hầu ca cùng răng hàm cũng đều đi theo làm việc đây."

Vừa nói, tiểu nha đầu còn một bên lau một cái mồ hôi trên ót chầu: "Hầu từ trích đào, lộn rừng cùng địa, cái lớn nhi der đồ đặc, những thứ này đều rất bình thường nha. Tiểu Thất nếu là không làm việc, cũng không còn cơm ăn đấy."

Nàng lau mồ hôi động tác bị vừa mới bay trở về tiểu tám cho chứng kiến, kết quả hiểu lầm, lập tức cái cọ: "Nam là tiểu thất, nam là tiểu thất ——"

Tiểu Thất vui tươi hơn hờ địa đâm đâm nó ngoài miệng dúi tóc: "Tiểu tám, chỉ ngươi quang đùa giỡn miệng không kiếm sống —— cũng không phải đây, tiểu tám ngươi có thể giúp đỡ răng hàm tróc trên người trùng từ ——"

Trừ danh nhà động vật học Sở Chính Nam Giáo sư, lại bị một cái Sơn Dã tiểu nha đầu gián dị nhất đạo lý đánh bại. Đúng vậy, hắn cũng không phải con kia lão ô quy, làm sao biết nó có phải hay không thụ ngược đãi đời. Chỉ ít từ nhìn bề ngoài, con kia Lão Quy vác Thạch Đầu, dường như thật cao hứng thần sắc, leo rất dũng cảm đây.

Trang Từ không phải cá, làm sao biết cá chi vui cũng?

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 59: Nửa đêm gõ cửa hỏi rõ người nào

Đứng ở Thanh Vân Quan trước, Sở Chính Nam Giáo sư không khỏi có chút ngẩn ngơ, chỉ thấy khắp cây hoa đào nở được đang điểm, phảng phất là Tây Thiên ánh nắng chiều, rơi vào ở đây. Sở giáo sư trong đầu bỗng nhiên toát ra hai câu bản thân khi còn bé học qua thơ cổ: Nhân gian tháng tư mùi thơm tản, vùng núi Tự Đào Hoa thủy nở rộ. Tình cảnh này, gọi trong lòng hẳn hốt sinh xuất trần cảm giác.

Mà càng làm hắn kinh ngạc là, ở Thanh Vân Quan phía trước có vài mẫu tiểu vườn, bên trong rau dưa xanh um tươi tốt, thật cao dưa chuột cái, lá xanh chính giữa lộ ra cả chua, một huê một huê rau hẹ —— những thứ này đều không thể bình thường hơn được, thế nhưng, ăn sáng trong viên, mấy cái cầm tiểu cái cuốc giếng thảo hầu từ là chuyện gì xảy ra?

Muốn nói hầu tử trích dưa chuột cả chua ăn, còn có thể lý giải, dù sao đối với động vật mà nói, kiếm ăn là đòi hỏi thứ nhất; thế nhưng, làm trồng trọt cùng nuôi trồng, không phải nhân loại độc quyền sao?

Làm một tên thâm niên nhà động vật học, Sở giáo sư đối với động vật hành vi Học Hữu nổi thâm nhập nghiên cứu, nếu như hầu tử có thể trồng rau, như vậy bây giờ có phải hay không cũng có thể bị cầm tù một đám dê?

Chứng kiến vị này lão giáo sư nhìn diễn lý Xích Khảo cùng lão sẻo một dạng chúng nó dờ ra, Mã Phong Hầu cũng bỗng nhiên ý thức được cái gì. Có thể đối với Trần Nhị Cầu cùng Thạch Đầu bọn họ mà nói, đây hết thảy đều tập mãi thành thói quen, chuyện thường ngày ở huyện, nhưng là đối với một vị nhà động vật học mà nói, loại tình huống này chính là có tính lẫn lộn.

Thế nhưng đây cũng là không có cách nào sự tình, vì có thể điểm tâm sáng ăn tươi mới đồ ăn, Mã Phong Hầu cố ý cho khối này vườn rau xanh bốn phần, không chỉ có các loại rau dưa mọc hài lòng, cỏ dại cũng theo chà xát phòng. Trong khoảng thời gian này, người khác vội vàng vận chuyển vật liệu đá, cho nên liền đem làm cỏ trọng trách, giao cho Xích Khảo chúng nó.

Chứng kiến Hầu Vương trở về, Xích Khảo lập tức biểu hiện trung tâm, suu suu suu lui qua đây, đem một cây đinh hoa có gai vàng nhạt dưa nhét vào Mã Phong Hầu móng vuốt nhỏ trong. Những thứ này rau dưa là tinh khiết thiên nhiên không ô nhiễm, ăn sống nhưng thật ra không có việc gì.

Xem ra con này nguyên lai là Hầu Vương đây —— Sở giáo sư cũng rốt cục xác định Mã Phong Hầu thân phận, liền Xích Khảo cúi đầu khom lưng đáng đáp, đoán chừng là cá nhân đều có thể nhìn ra chúng nó quan hệ, chớ nói chỉ là nghiên cứu động vật chuyên gia.

Bất quá kế tiếp một màn, đã bảo Sở giáo sư có chút khó hiểu, chỉ thấy mặt khác một con trên mặt có một đạo sẻo Mi Hầu cũng đứng lên đến, đem một viên đỏ rực cả chua, kén đào đưa cho cái kia gọi Tiểu Thất tiểu cô nương. Tiểu Thất cắn một cái còn sờ sờ hầu tử suy nghĩ: "Lão sẻo một dạng người có hay không ăn vụng nhà?"

Lão Hầu liền khiến cho tinh thần lắc đầu, con mắt còn đảo quanh. Kết quả bị tiểu nha đầu cười híp mắt theo hắn ngược lông khi thượng bốp thành công mấy hạt cả chua từ, trở thành vật chứng ở lão mắt khi trước lắc lắc, lão kia Hầu suy nghĩ lập tức liền đạp kéo xuống.

Một màn này Thấy vậy Sở giáo sư nhãn tình sáng lên: Loại trình độ này giao lưu, ở người và động vật chính giữa, rất cao cấp a!

Lúc này, một đồng tót các loại vài cái thẳng khi gió cũng đều đứng lên đến, móng vuốt nhỏ trong nắm bắt một ít bộ cánh cứng các loại, đầu cúi cho cái lớn. Lão ô quy cũng ngừng đầu nói chuyện, ngon lành là chờ dứt đồ ăn. Mập, suy nghĩ vung, từ trong miệng vài ra một hòn đá nhỏ, làm một cái đập phải một đồng tót trên đầu. Tiểu hầu tử quá nghịch ngợm, cư nhiên cùng Quý gia gia chơi bộ này trò vật.

Sở giáo sư con mắt đều kém chút tròng thành hình tròn: Đây làm người không thể tưởng tượng nổi, hầu tử cho đồng loại dứt đồ ăn, còn có thể lý giải; thế nhưng cư nhiên sẽ cho ngoại tộc dứt đồ ăn, loại hành vi này cũng quá kỳ quái.

Mã Phong Hầu vẫn chú ý vị này Sở giáo sư, chứng kiến hắn cho đã mất kinh ngạc thần sắc, cũng biết muốn hư, vì vậy trong miệng xèo xèo gọi vài tiếng.

Nhìn lên Hầu Vương phát hỏa, bày vườn nhất thời một trận hoảng loạn, dùng Xích Khảo dẫn đầu mấy con lớn hầu tử lập tức đứng lên đến, lại là lý do tót lại là trào ngửa bắt đầu lấy lòng.

Đây không phải là vào mắt thuốc sao? Mã Phong Hầu vượt qua nhìn vượt qua tức giận, không cút đi đúng không, vậy lần lượt đá cái móng ——

Thế nhưng hết lần này tới lần khác thì có nhìn không ra ý tứ, đừng hẫu tử đều bị đoán chạy, một đồng tóc trái lại dựng lên đến, trực tiếp treo lên Mã Phong Hầu trên cổ nhảy đây, nhiều nếp nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn còn ý vị hướng Mã Phong Hầu trên mặt góp từ . Nhìn tiểu gia hòa thiên chân vô tà con người, Mã Phong Hầu cũng không tiện tái phát hòa, chỉ có thể bẻ một đoạn dưa chuột, nhét vào Tiểu Đồ Độ trong cái miệng nhỏ nhắn .

Nó hẫu tử đều vô đầu bút tai xèo xèo gọi,

Ước đoán phiên dịch qua đây đều là ba chữ: Bất công quý .

"Ăn cơm rồi ——" Thanh Vân Quan trong, truyền đến Hạ Tiểu Tuyết tiếng la, người khác bao quát Tần Thi Nguyệt ở bên trong, đều bận rộn làm việc, cho nên Hạ Tiểu Tuyết liền tạm thời diễn viên không chuyên đầu bếp . Hoàn hảo, nha đầu kia tay nghề không sai .

Mã Phong Hầu đơn giản cũng không để ý cái gì Sở giáo sư, ái trách trách, ngược lại ở bản Hầu địa bàn, cũng đừng nghĩ nhắc lên sóng gió gì . Nếu như phóng tới trước đây, Mã Phong Hầu còn thật lo lắng bị làm mất miếng, nhưng là bây giờ Thạch Đầu và mỹ nhân đều bên người, an toàn thì có bảo đảm .

Bởi vì cường độ lao động khá lớn, đoàn người cũng đều sớm đói, như ong vỡ tổ địa vọt vào Thanh Vân Quan, ở bên cạnh giếng hoa lạp lạp rửa mặt . Tiểu Thất còn chỉ huy bảy vượn xếp hàng rửa tay, giống đầu chốc như vậy ở trong chậu xuyên hai cái liên ứng phó sự tình, còn phải giúp nó ở móng vuốt nhỏ thượng chà xát điểm xà phòng thơm .

Cơm tối coi như phong phú: Thịt khô cách thủy đậu giác, ngoài ra còn có rau dại Thang, Thủy Lục rau dại trong bay vàng óng ánh trứng hoa, rất là mê người . Món chính còn lại là bánh màn thầu, vừa trắng vừa to, so với miếng chén còn lớn hơn một cỡ đây.

Bốn ba một ngày đêm, Sở giáo sư cũng đói, cái này lão tiên sinh cũng không phải khách khí, cùng Trần Nhị Cầu chào hỏi, liền thoải mái ngồi xuống khai cật . Vừa ăn còn bên nhìn, chủ yếu là xem những con khi kia môn xếp hàng xiêu xiêu vẹo vẹo đội ngũ đi Tiểu Thất nơi đó lĩnh cơm, móng vuốt nhỏ cũng đều đang cầm một cái đáng dấp quai dĩa cả mền .

Một đoạn dưa chuột, một cái cà chua, hơn nữa một mảnh bánh màn thầu, cũng đủ hẫu tử môn ăn no . Sở giáo sư còn chứng kiến, hẫu tử môn ở ăn bánh màn thầu thời gian, cư nhiên cũng biết muốn một ít miếng rau dại Thang . Chứng kiến trong chậu đồ ăn Thang đã cách nhìn, Sở giáo sư cũng vội vàng đi bới một chén, ừ, mùi vị cũng không tệ lắm, rất thiên nhiên .

Chứng kiến vị này lão giáo sư có thường trú Sa gia ban tư thế, Mã Phong Hầu cũng không tiện khu trục nhân gia, dù sao Sở giáo sư là không có có ác ý, vì vậy cũng sẽ bỏ mặc hắn ở lại .

Nhắc tới vị Sở giáo sư cũng là vị kỳ nhân, vì nghiên cứu học vấn cũng là rất liều mạng, tuy là Thanh Vân Quan điều kiện đơn sơ, cũng không ngại, theo Trần Nhị Cầu muốn một trương chiếu, đang ở trong đại điện ngồi xuống đất mà ngủ .

Theo Thanh Vân Quan thường trú dân số càng ngày càng nhiều, nơi ở cũng càng ngày càng khẩn trương . Các loại Sở giáo sư buổi sáng khi tỉnh dậy, phát hiện mình trong lòng cư nhiên ôm một cái nhỏ mao Hầu, đang lờm lờm vo con mắt cùng hắn đối diện đây.

Cái này có tính không cùng đối tượng nghiên cứu thông cật cùng ngủ —— Sở giáo sư cũng chỉ có cười khổ .

Đi ra bên ngoài đi bộ một vòng, ngọn núi không khí quả thực tốt Sở giáo sư cũng có thần luyện tập quán, vòng quanh Thanh Vân Quan chậm chạy một vòng, trên trán hơi rướm mồ hôi sau đó, liền dừng lại đánh một bộ Thái Cực Quyền . Dù sao lớn tuổi, vận động cũng muốn vừa phải .

Đại khái bởi vì hắn là sinh ra duyên cớ, luôn luôn mấy con khi thích cùng ở bên cạnh hắn đánh, tại hắn chậm rãi đánh quyền thời gian, mấy con khi cũng theo nhiều lần hoa hoa, chính là chỗ này tư thế gọi người nhìn liền không nhận được muốn cười .

Thăng đến cái kia gọi đầu chốc, dưới chân chuyễn choáng, đem mình sẩy sau đó, Sở giáo sư cũng không nhận được nữa, cười ha ha vài tiếng . Sau khi cười xong, trong lòng hắn hốt có chút suy nghĩ: Từ bạn già nhĩ sau khi qua đời, bao lâu không có cười đến vui vẻ như vậy?

Dường như nơi đây cũng không tệ a —— cái ý niệm này không tự chủ được từ Sở lão giáo sư tâm nhô ra .

Ăn xong điểm tâm sau đó, Mã Phong Hầu một nhóm lại xuống núi vận tải vật liệu đá . Chờ buổi trưa lúc trở về, phát hiện vị kia Sở giáo sư đang cùng Xích Khảo chúng nó cùng nhau chăm sóc vườn rau xanh đây, trên đầu còn trùm nhất định phá mũ rom, Mã Phong Hầu cũng liền ngầm đồng ý hắn tồn tại .

Lại liên tiếp bận việc hơn nữa tháng, hẫu tử ở rất cực làm xong: Chủ thể là dùng Thạch Đầu lũy thế, so với phổ thông phòng ốc hơi thấp, thế nhưng cửa sổ mở khá lớn, lấy ánh sáng vuơ tốt. Bên trong phòng cũng tương đối đơn giản, chính là nhất lưu mặt đất cửa hàng .

Mã Phong Hầu dẫn bảy vượn đi vào đi bộ một vòng, hẫu tử môn ngay lập tức sẽ mỗi người vòng hoa địa bàn: Nhị Đương Gia Xích Khảo địa vị tối cao, cho nên nơi ở cũng đặc biệt nhất, là Trần Nhị Cầu cố ý lấy ra vòng, treo ở giữa không trung, lao đảo, nó hẫu tử chỉ có ước ao phần .

Còn lại căn bản là Mẫu Hầu tụ tập ở cùng một chỗ, cấu thành Xích Khảo lớn hậu cung, còn có mấy con tiểu khi gió sấm tập trong . Mã Phong Hầu còn chú ý tới, lão sẹo một dạng cùng đầu chốc lại cùng tiến tới, quả nhiên là một đôi tốt ~ gay ~ hữu .

Náo âm ỉ hơn nữa ngày, bảy vượn lúc này mới dừng lại, xem ra, đối với cái này tân nơi ở, bảy vượn cũng đều tương đối hài lòng . Mã Phong Hầu cũng yên lòng địa cống tay nhỏ bé, trở về Thanh Vân Quan . Phía sau truyền đến hẫu tử lúu lú tiếng kêu, tựa hồ đang giữ lại đại vương, là vì có mấy con Mẫu Hầu, làm cho rất là ai oán .

Hừ, muốn gọi Bản Đại Vương cùng các người làm bạn, đều nằm mơ đi thôi —— Mã Phong Hầu ngênh ngang mà đi .

Thiếu hầu tử làm ầm ĩ, Thanh Vân Quan quả nhiên thanh tịnh rất nhiều, Mã Phong Hầu cũng rất cực có thể một lần nữa trở lại mình nguyên lai sương phòng ở lại . Nằm ở đã lâu trên giường, Mã Phong Hầu chợt nhớ tới, từ Lâm Uyển Nhi ở nơi này sinh nở sau đó, hắn vẫn không có cơ hội ở chỗ đây.

Tiểu hầu tử, người hiện tại hoàn hảo chứ ? Mã Phong Hầu trong đầu hiện ra con trai tám kia trứu trứu ba ba khuôn mặt nhỏ nhắn, cùng một đồng tóc thật đúng là không sai biệt lắm, giống như một tiểu hầu tử —— suy nghĩ một chút, Mã Phong Hầu liền ngủ mất, trong mộng, có một tiểu hầu tử giương tay nhỏ bé, trong miệng "Ba ba" "Ba ba" kêu . . .

Kết quả, Mã Phong Hầu dĩ nhiên bị đánh thức, xoay người từ trên giường ngồi xuống, Mã Phong Hầu dùng tay sờ xoạng một trận, trong lòng cả kinh: Tiểu Thất đây?

Tối hôm qua lúc ngủ sau khi, tiểu nha đầu rõ ràng liền bên người . Phải biết rằng, Tiểu Thất nhất là không muốn xa rời hắn, coi như là Hạ Tiểu Tuyết cùng Tần Thi Nguyệt các nàng gọi chừng mấy hồi, nhỏ hơn thất đi các nàng trong phòng ngủ, Tiểu Thất chết sống chính là không đi đây.

Chẳng lẽ là —— Mã Phong Hầu giật mình, cầm đèn pin đi ra bên ngoài . Đại hắc nghe được tiếng động, xông tới nhìn lên là Mã Phong Hầu, liền lại trở về ổ . Mã Mã Phong Hầu thì nhanh như chớp chạy đến hầu tử ổ bên kia, hầu tử trong ổ đen ngòm, đẩy xuống môn, phát hiện cửa phòng từ bên trong khóa lại, vì vậy liền vỗ vỗ môn, trong miệng kêu một tiếng "Tiểu Thất".

"Người nào ?" Phòng trong truyền ra một cái thanh âm già nua .

Là vị kia Sở giáo sư! Mã Phong Hầu sững sờ, hắn có thể nói chuyện bí mật, trừ Tiểu Thất cùng Trần Nhị Cầu ở ngoài, tuyệt đối không thể để cho hắn người biết, là vì Sở giáo sư vị này nhà động vật học .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Thạch Đầu đột phá

"Là Hầu ca sao?" Tiểu Thất cũng bị đánh thức, mơ mơ màng màng đứng lên đi mở cửa, kết quả vấp phải một con khi trên người, ai u một cái lại ngã sấp xuống .

Vẫn là Xích Khảo nhanh tay, suu một cái từ vồng thượng nhảy tới cửa, rầm một cái đẩy cửa ra, sau đó xèo xèo kêu lên vui mừng vài tiếng: Đại vương rốt cực đến hầu tử ổ cùng ngủ môn ngủ chung a!

Ngay từ đầu, Mã Phong Hầu muốn chạy, lại nghĩ lại, như vậy chỉ sợ càng chọc người hoài nghi, đơn giản cũng lớn tiếng chút chút kêu .

Sở giáo sư cũng đi tới cửa, nương tinh quang, nhìn thấy bên ngoài tiểu hầu, không khỏi trong miệng tự lẩm bẩm: "Vừa rồi ta rõ ràng nghe được có người gọi Tiểu Thất —— "

Vẫn là Tiểu Thất thông minh, một bên vuốt mắt một bên thoải mái Sở giáo sư: "Lão gia gia, nhất định là ngài ngủ mơ hồ đây, đem Hầu ca gọi chút chút nghe thành Tiểu Thất ."

Mã Phong Hầu còn kém theo Tiểu Thất giờ ngón tay cái, không đúng thật có thể lừa dối Vượt qua đây.

Quả nhiên, Sở giáo sư cũng bắt đầu mình hoài nghi, trong miệng lẩm bẩm "Tiểu Thất, chút chút, thật đúng là, người này cao tuổi, tự thành lão hồ đồ rồi, ngủ một chút ."

Nếu đến, Mã Phong Hầu đơn giản cũng liền ở hầu tử trong ổ nhắm một đêm . Còn có hai Mẫu Hầu dính sền sệt địa hướng hắn bên này được thông qua, bị hắn bàn chân lớn đều cho đoán trở lại .

Gáy đầu lần, Mã Phong Hầu liền đứng lên, lại đi trong rừng đất trống luyện quyền . Hôm nay Thanh Vân Quan người lẩm mắt nhiều, cho nên luyện quyền địa điểm cũng chuyển dời đến trong rừng, chỗ tốt là không khí càng thêm tươi mát .

Rất nhanh, Tiểu Thất, Trần Nhị Cầu cùng Thạch Đầu mấy người cũng đều đến, thậm chí ngay cả một đồng tóc cũng móc lấy hai cái chân nhỏ ngắn đi tới, cùng Tiểu Thất đối luyện . Tuy là nó lực lượng không bằng Tiểu Thất, thế nhưng thắng ở linh hoạt, cư nhiên cùng Tiểu Thất hoà mình, rất là náo nhiệt .

Mặt khác một nhóm đối luyện là Thạch Đầu cùng Trần Nhị Cầu, dĩ nhiên cũng lực lượng ngang nhau . Trần Nhị Cầu mặc dù là thay đổi giữa chừng, luyện quyền không đủ một năm, thế nhưng không chịu nổi nhân gia sư phụ lợi hại a, học được là chính tông nhất quyền pháp, hơn nữa Nội Ngoại Kiềm Tu .

Dưới so sánh, Thạch Đầu cơ sở vững chắc, từ bên ngoài cùng bên trong, tồn tại vài chục năm tích lũy, theo lý thuyết mạnh hơn Trần Nhị Cầu không phải một điểm nửa điểm . Thế nhưng đánh với lúc, dĩ nhiên bị Trần Nhị Cầu đánh bẹp .

Không phục không được a, một cái tốt sư phụ quá trọng yếu .

Tuy là tính tình trầm ổn kiên nghị, thế nhưng khi biết Trần Nhị Cầu là một gà mờ sau đó, Thạch Đầu cũng hơi cảm thấy bức mình, dù sao song phương trả giá cùng đoạt được căn bản cũng không thành tỉ lệ a .

Tính một chút, hẩn ở trên núi luyện quyền cũng có hơn hai tháng . Trong thời gian này, hẩn mắt nhìn thấy Trần Nhị Cầu thậm chí Tiểu Thất đều tăng tăng đề thăng, duy chỉ có hẩn dậm chân tại chỗ, không hề tiến thêm .

Ngược lại Mã Phong Hầu tàng tư, quyền kia Quyền Phổ, Thạch Đầu đều đã nhớ kỹ trong lòng . Hẩn cũng phân tích qua, khả năng lớn nhất, chính là hẩn tập võ vài chục năm, lệch lạc đã định hình, phản kháng Trần Nhị Cầu cùng Tiểu Thất như vậy một tờ giấy trắng .

Thạch Đầu nghĩ không ra cái gì biện pháp giải quyết, chỉ có thể cắn răng kiên trì, hẩn tin tưởng nước chảy đá mòn đạo lý . Cho nên đang cùng Trần Nhị Cầu đối luyện thời gian, cho dù ai Trần Nhị Cầu quyền cước, cũng không rên một tiếng .

Trần Nhị Cầu nhưng dừng cảm, trước đây cùng Hầu sư phụ đối luyện, bị đánh được kêu là một cái thảm a; cùng Tiểu Thất cùng một đồng tộc giao thủ, lại không có gì tính khiêu chiến . Hôm nay rốt cục có đối thủ, nhưng lại có thể thoáng áp chế một ít, đương nhiên mỗi ngày muốn đánh thống khoái .

Chỉ nghe trong miệng hẩn gào thét liên tục, tay chân tê phát, tùy tiện rơi, sao một cái thoải mái chữ . Giờ khắc này, hẩn cũng cảm giác mình là cao thủ tuyệt đỉnh .

Vô địch là cỡ nào tịch mịch a —— khi hẩn một cái phi chân đem Thạch Đầu đoán nằm xuống sau đó, Trần Nhị Cầu 45 góc độ tà nhìn trời vô ích, hai tay chấp ở sau lưng . Từ nơi không xa quan chiến Hạ Tiểu Tuyết góc độ đến xem, hàng này bóng lưng thậm chí đều lộ ra vài phần cô đơn .

Thạch đầu ca Ca, nhất định có thể đem ngươi đánh bại —— Hạ Tiểu Tuyết nhìn không được hướng Trần Nhị Cầu bóng lưng vung vung nắm đấm, nàng cũng biết hàng này tính tình, ưa giả vờ lớn .

"Trở lại" thạch người đầu tiên lý ngư đã đứng trên mặt đất, cầm đầu lại hướng Trần Nhị Cầu tiến lên .

Trần Nhị Cầu tiện tiện ha ha vài tiếng, lại cùng Thạch Đầu chiến đấu ở một chỗ, rất nhanh, liền lại chiếm thượng phong, làm cho Thạch Đầu liên tục bại lui .

Đột nhiên, bóng người trước mắt lóe lên, chỉ thấy Hầu sư phụ tiếp nhận Thạch Đầu, móng vuốt nhỏ trên không trung biến ảo xuất từng đạo hư ảnh, hãy cùng Bát Tỉ Na Tra giống như .

Trần Nhị Cầu lúc đó liền sợ hãi, nghiêng về một phía lui một bên xua tay: "Không có gọi hay không ."

Hàng này nhưng thật ra bắt nạt kẻ yếu, Mã Phong Hầu há có thể đơn giản buông tha hẩn . Vừa rồi ở bên cạnh cũng quan chiến một trận, hẩn cũng tìm không ra giải quyết thạch trên đầu người vấn đề biện pháp, có khả năng nghĩ đến, chính là cùng Trần Nhị Cầu luyện tập võ nghệ, gọi là Thạch Đầu tự hành tham quan học tập lĩnh ngộ .

Vì vậy theo Trần Nhị Cầu câu câu mang theo thừa thốt lòng khi móng vuốt nhỏ, sau đó thầy trò hai người liền đánh tới một chỗ . Mã Phong Hầu vẫn chưa toàn lực thi triển, chỉ lấy xuất một ... hai ... Phần công lực, cho nên nhưng thật ra đánh ngang sức ngang tài . Hẩn hiện tại có tư cách như năm đó lão đạo sĩ nói như vậy: Ngươi đã cho ta một hai phần chân truyền .

Thạch Đầu đương nhiên cũng nhìn ra Thần Hầu ý đồ, vì vậy ngưng thần tham quan, ngay cả Tiểu Thất cùng một đồng tộc cũng không đánh, cùng nhau sống chết mặc bay, còn bắt chọt phách vài cái bàn tay .

Không chỉ là bọn họ, lão ô quy cái lớn nhĩ cũng ở bên cạnh tu luyện Quy Tức đại pháp, nhân gia cái kia mới là chính tông đây, không cần người dạy, tự hành lĩnh ngộ .

Bởi vì là có ý định biểu thị, cho nên Mã Phong Hầu động tác cũng không nhanh, tuy là nhìn không thấy trong cơ thể hẩn kinh khí lưu chuyển, thế nhưng Thạch Đầu đối với bộ này Hầu Quyền cũng nhớ kỹ trong lòng, bằng vào chiêu thức, phỏng đoán trong cơ thể kinh khí vận dụng, vẫn là có dấu vết mà lần theo .

Lại nói tiếp, Thạch Đầu ở tập võ phương diện vẫn rất có thiên phú,... ít nhất ... So với Trần Nhị Cầu như vậy gà mờ cường gấp trăm lần . Chẳng qua là vẫn khổ nỗi không có có danh sư chỉ điểm, lúc này mới lâm vào lạc lối . Mà gặp phải Mã Phong Hầu, quả thực chính là ré mây nhìn thấy mặt trời a .

Dần dần, Thạch Đầu cũng bắt đầu ở trên cỏ thi triển quyền cước, từng chiêu từng thức, lúc đầu rất thư giãn, tựa như Sở giáo sư đánh Thái Cực Quyền giống như .

Mã Phong Hầu vẫn lưu ý hần bên này tiếng động đây, thấy thế vội vả ý bảo Trần Nhị Cầu ngừng tay . Trần Nhị Cầu đã sớm ngóng trông cái này đây, ngồi chồm hổm dưới đất giống cầu giống như thờ mạnh .

Bên kia, Thạch Đầu động tác càng lúc càng nhanh, quyền cước hồ hồ sanh phong, rất uy mãnh . Thế nhưng Mã Phong Hầu tiểu hầu suy nghĩ lại rung vài cái, hần đã nhìn ra, Thạch Đầu lại muốn bước vào trước đây đường xưa .

Vì vậy đi ra phía trước, đang ở Thạch Đầu trước người, luyện nổi thư giãn Hầu Quyền . Thạch Đầu đầu tiên là sững sờ, sau đó cũng thu nhiếp tâm thần, theo Mã Phong Hầu quyền cước mà phát động .

Lúc này, Hồng Nhật nhảy ra Đông Sơn, ánh nắng chiếu vào trong rừng đất trống, cũng rơi tới Thạch Đầu không gì sánh được khuôn mặt kiên nghị . Chỉ nghe hần há mồm bật hơi, hết lớn một tiếng, cả người đùng đùng đùng đùng một trận nổ vang, hầy cùng rang đậu giống như .

Sơ Khuy Môn Kính vậy! Mã Phong Hầu nhin không được một trận vò đầu bứt tai, hần là thật tâm vì hảo huynh đệ cảm thấy vui vẻ . Nếu như dựa theo ngoại giới thuyết pháp, lúc này Thạch Đầu, đã từ mình kính tấn thẳng làm ám kinh, cũng có thể tính Tiểu Cao Thủ một viên .

Đây là ? Trần Nhị Cầu chớp vài cái con mắt, lại huy quyền công tới . Hần nhập môn trước đây, nếu thật là bị muộn hơn mấy tháng Thạch Đầu cho vượt qua, vậy thì thật là không mặt mũi gặp người rồi .

Được! Thạch Đầu trong miệng hét lớn một tiếng, huy quyền đón nhận, binh binh bành bành vài tiếng, Trần Nhị Cầu liền lao đảo lui lại vài chục bước, sau đó một cái Mông đít ngồi chồm hổm ở trên cỏ .

"Ta còn cũng không tin Tà á!" Trần Nhị Cầu đứng lên lại xông lên, lần này lui được nhanh hơn, trực tiếp quỳ rạp trên mặt đất, hơn nửa ngày không lên nổi . Chọc cho Hạ Tiểu Tuyết ý vị vô tay: "Thạch đầu ca Ca,, ta cũng biết người giỏi nhất!"

Thạch Lương hướng nàng Dương Dương nắm tay, một cổ khoai ý từ trong lòng bốc lên . Thế nhưng cầu ca nhưng buồn bức, tội nghiệp địa dòm Mã Phong Hầu: "Hầu sư phụ —— "

Ai bảo ngươi bản thân không nỗ lực! Mã Phong Hầu cũng không còn cho đồ đệ sắc mặt tốt, hàng này học quyền chân chừ không mức độ, nên hảo hảo chịu thụ giáo giáo huấn .

"Đa tạ Hầu ca chỉ ra chỗ sai!" Thạch Đầu thì cung kính hướng Mã Phong Hầu chấp tay thi lễ, hần bây giờ là triệt tâm phục, đồng thời cũng may mắn không thôi: May mà ở lại Thanh Vân Quan a, bằng không nói, chỉ sợ cả đời cũng sờ không được ám kinh cánh cửa .

Mã Phong Hầu cũng đồng dạng vui vẻ, thêm nữa hầu tử ở cũng thuận lợi kiến thành, nhiều ngày đến, đoàn người đều khổ cực mệt nhọc, vì vậy hãy cùng hướng ôn tuyên cốc phương hướng chỉ chỉ .

Tiểu Thất lập tức ngẫm hiểu, bước chân nhỏ nhắn đi thông tri những con khi kia . Ăn xong điểm tâm sau đó, đại bộ đội liền trùng trùng điệp điệp, thẳng đến ôn tuyên cốc .

Hưng phấn nhất là Hạ Tiểu Tuyết cùng Tần Thi Nguyệt, ở Thanh Vân Quan thời gian thật dài, vẫn luôn không có phát tâm a . Đã sớm nghe Tiểu Thất nhắc tới qua ôn tuyên cốc cái chỗ này, tâm lý đều ngứa bao nhiêu ngày đây.

Ghé qua trong rừng, thường thường có thể chứng kiến một ít cây ăn quả, đào Hạnh đang điểm, ong bướm quanh quẩn, vô cùng náo nhiệt; cũng có cây ăn quả vừa mới toát ra trắng mịn nụ hoa, nụ hoa chớm nở, đồng dạng có một phen đặc biệt phong tình .

Chính giữa còn xuyên sập một ít gần đây dòi chèn cây ăn quả, tuy là cây không cao, cũng đều thổ Diệp Khai hoa, đi lên đi tức giận bùng bùng, ước đoán dùng không mấy năm, có thể trưởng thành xanh um tươi tốt đại thụ .

Thật đều sống a —— Thạch Đầu mấy người cũng âm thầm lấy làm kỳ .

Trong đội ngũ còn có Lâm giáo sư, tinh thần hần cũng đặc biệt sức khoẻ dồi dào, thỉnh thoảng xuất ra một cái quyền sở nhỏ viết viết vẽ một chút một trận, ghi chép trong rừng chim muông . Đến cùng là động vật chuyên gia, chỉ là loài chim liền ghi lại hơn mấy chục loại . Nhìn thấy Mã Phong Hầu một mạch buồn bức: Đọc theo con đường này dường như chưa từng thấy nhiều như vậy loại chim a, liền thấy làm thịt tóc cùng tiểu tám phi .

Hần nào biết đâu rằng, đến Lâm giáo sư tầng thứ này, chỉ cần nghe được chim hót, liền có thể công nhận, căn bản cũng không cần chứng kiến bóng chim .

"Người đến rồi ——" Tiểu Thất 1 tiếng hoan hô, dẫn đầu vọt vào miệng hồ lô, sau đó liền đem y phục cởi một cái, phù phù 1 tiếng nhảy vào trong ôn tuyên . Khẩn sau đó là những con khi kia, mỗi một người đều quen việc dễ làm, xuống bành chéo giống như đi vào trong nước, một mạch lộ ra từng cái tóc nức ních cái ột .

Còn như Hạ Tiểu Tuyết cùng Tần Thi Nguyệt, thì không thể như thế hào phóng, tuy là lòng ngứa ngáy khó nhịn, thế nhưng cũng không tiện làm người khác dưới mặt thủy .

"Chúng ta đi bên trong, ao lớn hơn nữa ." Trần Nhị Cầu lúc đầu dẫn đường, hàng này cũng biết nam nữ hữu biệt đạo lý .

Chờ người này không thấy tám hơi sau đó, Hạ Tiểu Tuyết cùng Tần Thi Nguyệt lúc này mới bỏ áo khoác đi . Dù sao cũng là người trưởng thành, không thể giống Tiểu Thất như vậy tùy ý, tỷ hai như trước ăn mặc dưới nội y thủy . Là vì Tần Thi Nguyệt, toàn thân luyện không giống như thịt béo trực chiến,

nhìn thấy Hạ Tiểu Tuyết đều âm thầm lưu luyến .

Ngâm mình ở ấm áp trong suối nước, bốn phía trúc cây vây quanh, thể xác và tinh thần đều vô hạn thả lỏng, bất tri bất giác, hai cái đại cô nương dĩ nhiên gối bên bờ Thạch Đài ngủ .

Tiểu Thất thì cùng hầu tử môn bắt đầu chơi mức nước ý vào, yêu yêu hát hát, rất nhanh đã rời xa Hạ Tiểu Tuyết các nàng .

Đang ở các nàng Thần Du Vật Ngoại thời gian, trong giây lát bên tai truyền đến một trận làm càn cười to: "Thật là trắng đàn bà, lên mau, gọi mấy ca qua xem qua nghiệm!"

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Trả thù

"Nha, lại là người tên bại hoại này!" Tiểu Thất rất nhanh nhận ra vòng vây ở trước đám người mặt cái tên kia, vóc người thấp bé, lưng phiết râu chuột, còn mũ một con mắt, không phải Lão Thử Cường là ai ?

Lão Thử Cường xem ra hiện tại lẫn vào không sai, toàn thân bên ngoài trang bị, trên tay còn mang theo một bả có giá trị không nhỏ Nỗ Tiến . Chỉ bất quá hèn mọn bản tính không thay đổi, vẫn là bộ kia đầu trâu mặt ngựa đáng ghét .

"Tiểu nha đầu, lần này xem ngươi còn chạy đằng nào!" Lão Thử Cường dùng con kia Độc Nhân hung tợn nhìn chăm chăm Tiểu Thất, hướng tiến tới mấy bước, dưới chân khập khiễng, lần trước bị ném vào vách núi, lại quãng đoạn một chân . Mặc dù sau đó tới tiếp nối đầu khớp xương, thể nhưng dù sao tha thời gian hơi dài, lại lưu lại một dạng tàn tật .

Nhắc tới gia hỏa cũng thực sự là chúc con chuột, sinh mệnh lực tốt không mạnh mẽ . Lúc đầu bị Trần Nhị Cầu ném xuống vách đá, dĩ nhiên bị hấn níu lại sợi dây, rơi vào cái kia tiểu trên bình đài . Sau đó lại theo khe đá tìm được son động . Làm Lão Thử Cường phát hiện một rương nhỏ vàng thoi sau đó, thể xác và tinh thần thượng sở hữu thống khổ đều tan thành mây khói .

Hắn giống như là sinh hoạt tại xó xỉnh âm u một con chuột, dựa vào trên vách đá dựng đứng thạch tai ương ngành sinh tồn được, đồng thời lúc sắp đi, còn mang đi này vàng thoi . Còn lại viên đại đầu, Lão Thử Cường thực sự hữu tâm vô lực . Còn như mấy khối Phi Thúy Nguyên Thạch, Lão Thử Cường căn bản cũng không biết hàng, bằng không nói, như thế nào lại lưu cho Mã Phong Hầu đây.

Đang biến bán cá chiên bé sau đó, Lão Thử Cường lách mình biến thành Triệu Phú . Có tiền mua tiên cũng được, lại thu nạp một đám thủ hạ, tập hợp lại, sinh ý cũng càng ngày càng lớn .

Thể nhưng ở trong lòng hắn vẫn ghim một cây gai, con kia ghê tởm thói hầu tử cùng với cái kia đáng chết tiểu nha đầu, đã trở thành hấn lái đi không được ác mộng .

Đây chính là Tâm Ma a, không giải quyết rồi, cả đời cũng đừng nghĩ an tâm . Lão Thử Cường rốt cục lấy hết dũng khí, dẫn dắt thủ hạ tinh Binh cường Tướng, lại xông hầu tử vùng núi .

Chính là cừu nhân gặp lại, đặc biệt đỏ mắt, chứng kiến trong nước chơi đùa Tiểu Thất, Lão Thử Cường sở hữu si nhục cùng phần nợ lập tức như núi lửa một dạng bạo phát .

Về phần hấn thủ hạ mười mấy huynh đệ, nhưng thật ra đối với Tiểu Thất hứng thú không lớn, đều sắc Mị Mị địa nhìn chăm chăm trong nước hai cái đại a đầu . Là vì Hạ Tiểu Tuyết, hấp dẫn trong bọn họ tuyệt đại bộ phận nhân nhân cầu —— Tần Thi Nguyệt dù sao quá béo tốt, cùng lập tức quan niệm thẩm mỹ không hợp, ước đoán nếu như sinh đến Đường Triều có thể đỡ đi.

Những người này trong tay cũng đều cầm gia hỏa, hơn nữa vũ khí hoàn mỹ . Lão Thử Cường cũng hấp thụ lần trước giáo huấn, có chuẩn bị mà đến, từ trên chợ đen lộng không ít súng mũi tên, ngược lại nơi này Hoang Sơn Dã Lĩnh, đang dễ dàng đại khai sát giới .

"Nhìn thấy đàn bà liền vút Hồn đúng không, đều mẹ nó ~ cẩn thận một chút ." Lão Thử Cường trong miệng lớn tiếng quát mắng lấy thủ hạ, đối với bảy khí lợi hại, hấn là thấu hiểu rất rõ, nào dám khinh thường chút nào .

Những tên kia lúc này mới hùng hùng hổ hổ dùng súng chỉ vào trong nước nhân cùng hầu tử, sợ đến Hạ Tiểu Tuyết cùng Tần Thi Nguyệt tránh ở trong

nước, chỉ dám lộ ra cái đầu .

Nhưng thật ra hầu tử môn không biết vì sao kêu sợ: Trong tay các người loay hoay những món kia đều là ngẫu môn chơi còn lại, chết Trầm chết Trầm, không tốt đẹp gì chơi . Cho nên, một cái hai cái đều không để ý, tiếp tục tróc con rận phơi nắng .

Loại này bị hầu tử cho khinh bỉ cảm giác thật không tốt, cho nên nhóm người kia trong có một tính tình đặc biệt bạo nổ gia hỏa, giờ tay lên để lại một phát súng .

Rầm một tiếng buồn bực ở trong sơn cốc quanh quần, nước suối nét mặt cũng kích khởi một cột nước . Lão Thử Cường tức giận đến tại nơi đuôi người thượng đoán hai chân: Người là a hỏa, đây không phải là nói rõ cho bên trong sơn cốc người báo tin sao?

Không có cách nào, đầu năm nay côn đồ tổ chất cao thấp không đều, đội ngũ không tốt mang a .

Nổ súng tên kia tính tình không nhỏ, chính xác lại thì không được . Dù sao súng ống quân chế tương đối nghiêm, bình thường sơ vụ luyện tập, biết đánh súng cũng không tệ .

Bất quá cái này một tiếng súng vang, đem bày vượn nhưng dọa hồng, xèo xèo quái khiếu chạy tứ phía, mỗi một người đều vô cùng linh hoạt, gọi người căn bản là không có cách nhắm vào . Trong chớp mắt, chạy sạch .

Vẫn là Xích Khảo trung thành và tận tâm, một đường theo đại vương vừa rồi tiêu thất phương hướng chạy tới . Vừa lúc trước mặt dừng tới nghe tiếng gấp trở về Mã Phong Hầu một nhóm,

Xích Khảo lập tức thượng thoan hạ khiếu, trong miệng xèo xèo trực khiếu, móng vuốt nhỏ nhiều lần hoa hoa, hướng đại vương hội báo .

Mới vừa nghe được tiếng súng, Mã Phong Hầu cũng là cả kinh . Lại thấy Xích Khảo bộ dáng này, biết chắc có người tới xâm phạm . Vì vậy sờ sờ Xích Khảo đầu khi, tỏ vẻ cổ vũ . Người này đừng xem bình thường thích sai bảo, thời khắc mấu chốt vẫn là đáng tin đồng chí tốt .

"Có súng ?" Thạch Lương cũng sắc mặt ngưng trọng, mặc dù không biết đối phương là lai lịch thế nào, thế nhưng hiển nhiên lai giả bất thiện .

Từ Mỹ Nhân vẫn tương đối giải thạch đầu tính tình, vội vã đi tới vỗ vỗ cánh tay hắn: "Không thể hành động thiếu suy nghĩ —— "

"Tiểu Tuyệt!" Thạch Đầu ánh mắt vô cùng kiên định, cốc khẩu bên kia có hấn tình cảm chân thành thân nhân, cho dù là núi đao biển lửa, không thể nói được cũng muốn xông vào một lần .

Nhìn Thạch Đầu vội vã đi, Trần Nhị Cầu cũng gấp được một mạch giậm chân: "Ta cũng có súng, còn có lựu đạn đây, bất quá đều ở đây Thanh Vân Quan —— "

Nước xa không giải thích được gần khát a, chứng kiến Từ Mỹ Nhân cũng đuổi Thạch Đầu đi, Trần Nhị Cầu đem quyết tâm, cũng đuổi theo . Hấn ý tương đương đối đơn giản: Hảo huynh đệ, vậy sẽ phải cùng tiến lên trận!

Mấy người này cũng không có chú ý tới, Mã Phong Hầu cũng không có đi theo đám bọn hắn, trái lại quay đầu chạy về phía một hướng khác . . .

Thạch Lương ba người rất nhanh đã vọt tới cốc khẩu, chứng kiến trong nước lộ ra hai cái đầu, trong lòng hơi định, bất quá lại nhìn một cái trên bờ này cầm trong tay súng nổ nổ nổ người, ba người tâm lại chìm xuống: Cái này là một đám thứ liệu mạng a!

"Tiểu Thất đây —— lại là người cái này con chuột!" Trần Nhị Cầu liếc mắt liền nhận ra Lão Thử Cường, thế nhưng trong suối nước nóng chỉ thấy được hai cái đầu, cũng không có Tiểu Thất hình bóng .

Lão Thử Cường cũng đang tức giận đến bốc hỏa đây, vừa rồi bày vượn chạy tứ phía, tràng diện có điểm loạn . Thủ hạ qua quyết thả mấy mũi tên, ngay cả một lông khi đều không bắn xuống đến . Càng làm hắn tức giận là, tên tiểu nha đầu kia, dĩ nhiên cũng không thấy tăm hơi .

Lúc đầu hắn còn tưởng rằng là trốn vào trong nước, thế nhưng này cũng qua tốt mấy phút, vẫn như cũ không gặp tiểu nha đầu có ngọn, hiển nhiên là vừa rồi thừa dịp chạy loạn rồi .

Lão Thử Cường mục tiêu chủ yếu chính là con kia chết hầu tử, lần chính là Tiểu Thất cái này nha đầu chết tiết kia . Kết quả hiện tại toàn bộ đều không thấy tăm hơi, còn lại hai cái không quan hệ đàn bà có ích lợi gì ?

Hết lần này tới lần khác lúc này, Trần Nhị Cầu thò đầu ra . Lão Thử Cường thâm độc Độc Nhân lập tức tập trung người này: Số 3 mục tiêu xuất hiện, lần trước chính là bị người này cho ném vào vách núi!

"Đem mấy người này bắt trước!" Đối phương tay không tác sát, Lão Thử Cường chỗ nào còn sẽ khách khí .

Thạch Lương khí độ trầm ổn, vốn định gần người triển khai vật lộn . Chỉ là đối phương cũng không ngốc, súng mũi tên thủy chung bức của bọn hắn, Thạch Lương không có toàn thân bản lĩnh, cũng vô pháp thi triển, chỉ có thể trợ mắt bị đối phương dùng sợi dây trời chặt .

Xui xẻo nhất là Trần Nhị Cầu, hắn biết Lão Thử Cường người này tâm ngoan thủ lạt, bị bắt khẳng định không có quả ngon để ăn, vì vậy nhanh chân chạy . Kết quả bấp đuôi bị xạ một mũi tên, chảy máu không ngừng . Sau đó bị đuổi kịp đến Lão Thử Cường một trận quyền đấm cước đá, thê thảm không thể tả .

"Quân tử động khẩu, tiểu nhân động thủ, các ngươi đến nghĩ muốn cái gì, vũ lực cũng không phải giải quyết vấn đề đường tắt duy nhất, chúng ta có thể ngồi xuống đến nói chuyện ." Từ Mỹ Nhân còn muốn cùng Lão Thử Cường giảng đạo lý đây, kết quả bị đối phương một phát súng cầm đánh trên bả vai, xương quai xanh kếm chút tan vỡ .

Lão Thử Cường nghiêng răng nghiêng lợi: "Ta cái gì cũng không muốn, sẽ con kia chết hầu tử cùng tên tiểu nha đầu kia mệnh, thức thời, vội vàng đem bọn họ tìm trở về, dùng mạng bọn họ đổi cho ngươi môn mệnh, nói, chết hầu tử cùng tiểu nha đầu ở đâu!"

Trần Nhị Cầu chúi chúi trên mặt huyết thủy, lúc này mới chú ý tới Hầu sư phụ không thấy tăm hơi, nhìn không được 1 tiếng kêu rên: "Hầu sư phụ a, ngươi chạy được còn nhanh hơn ta đây, nhìn lên việc lớn không tốt liền chạy ra, lưu lại đồ đệ ở nơi này gánh trách nhiệm —— "

Kết quả lại bị Lão Thử Cường một trận bạo nổ đoán, hàng này đơn giản ôm đầu không lên tiếng .

"hai cái đàn bà tất cả lên, ngươi phải đi hầu tử tổ chim coi chừng . Một ngày đêm làm thịt một cái, xem chết hầu tử có thể tránh tới khi nào!" Lão Thử Cường cũng bắt cứ giá nài .

Rất nhanh, thất hồn lạc phách Hạ Tiểu Tuyết cùng Tần Thi Nguyệt cũng leo đến trên bờ, luống cuống tay chân bắt đầu mặc quần áo . Hai cô nàng này a gặp qua trận này ỷ vào, không có sợ khóc cũng không tẻ .

Hai nữ nhân thân thể cũng không còn lau, y phục dính nước sau đó đều dán lên, lộ ra là lột đáng người, nhìn thấy đám người kia đều ý vị nuột nước bọt, một đôi giống như ác lang con mắt, đều chăm chú vào Hạ Tiểu Tuyết trên người .

"Thạch đầu ca Ca,!" Hạ Tiểu Tuyết chạy đến Thạch Lương bên người, ôm lấy hán bị trói buộc thân thể, nước mắt rớt cục tuôn rơi xuống .

"Hắc hắc hắc, các nàng này đứng giờ, Lão Tử trước tiên sung sướng ." Lão Thử Cường bắt đầu động thủ động cước, người này ngược lại sắc mê tâm khiếu, chủ yếu là muốn đem con kia chết hầu tử cùng tiểu nha đầu dẫn ra . Hán có một loại cảm giác, đối phương khả năng liền nhòm ngó trong bóng tối, tầm mịch chiến cơ .

Làm Lão Thử Cường Thủ Thảo một dạng sẽ liên lụy Hạ Tiểu Tuyết cái mông thời gian, Thạch Lương trong miệng gầm nhẹ một tiếng, dưới thân thể phục, một cái đầu chùy, hung hăng đánh vào Lão Thử Cường trước ngực .

Lão Thử Cường thân thể vốn là rất nhỏ gầy, Thạch Lương lại là Toàn Lực Nhất Kích, kết quả Lão Thử Cường dĩ nhiên bị đụng phải bay rớt ra ngoài, phù phù một cái rơi xuống nước . Ngực căng là như bị Trọng Chùy, vừa đau lại buồn bực, xuyên thấu qua bất quá đứng lên .

Thù hạ nhất thời đại loạn, có người chạy tới cứu giúp Lão Thử Cường, cũng có người nhắm phía Thạch Lương, chuẩn bị cho lão đại báo thù .

Thạch Lương lại là gầm lên giận dữ, song chưởng chấn động, trên cánh tay trói chặt sợi dây lập tức đứt từng khúc . Lập tức, Thạch Lương cường tráng thân thể, hỏ vào bày sới một dạng, vọt vào đối phương trận doanh, triển khai hỗn chiến . Hán quyền cước sinh gió, rất nhanh đã đánh ngã ba bốn đại hán, rất có Vạn Phu Mạc Đương chi dũng .

Cơ hội khó được, nằm trên mặt đất giả chết cầu Trần Nhị Cầu cũng tới tinh thần, cũng đứng lên nhảy vào trận địa địch . Tuy là đôi tay bị trói ở sau người, bất quá một đôi chân còn có thể hoạt động, rất nhanh cũng đoán nằm úp sấp kế tiếp, dù sao cũng là người luyện võ .

Ngay cả Từ Mỹ Nhân cũng từ dưới đất nhật lên một cây súng lục, bang bang mở hai phát súng . Hán thương pháp là chuyên môn luyện qua, bất quá hán tâm tôn nhân hậu, chẳng qua là nhắm vào những người đó bấp đuôi nỏ súng, rất nhanh đã đánh ngã hai người, bùng bấp đuôi lẫn lộn trên mặt đất .

Chiến cuộc, trong nháy mắt thì có nghịch chuyển xu thế .

"Quân Tử ca ca cẩn thận ——" Tần Thi Nguyệt nặng nề tiếng la bỗng nhiên vang lên . Cùng lúc đó, còn làm một tiếng súng vang .

Từ Mỹ Nhân xoay người lại nhìn lại, chỉ thấy Tần Thi Nguyệt núi nhỏ một dạng thân thể đang từ từ sụp đổ, ở nàng phần bụng, đồ thảm tiên huyết phun ra ngoài, không gì sánh được gai mắt .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyệncv.com

Bạn đang đọc truyện *Hầu Ca Nhị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.